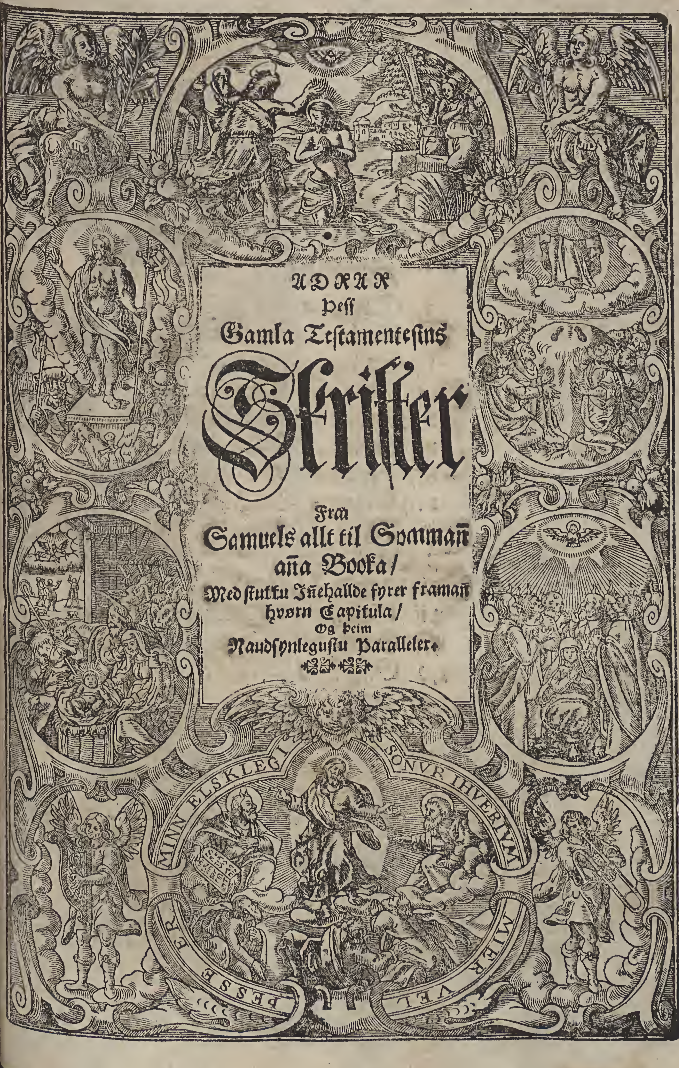

ANNAR
Þess
Gamla Testamentesins
Skrifter

Fraa
Samuels allt til Spomañ aña Booka /
Med stuttu Iñehallde fyrer framañ hvørn Capitula /
Og þeim
Naudsynlegustu Paralleler.

Registur

yfer þær Adrar Gamla Testamentis Ritningar/ fra Samuels/ allt til Spæmañaña Booka.

Su Fyrre Samuelis Book

I. Capitule.

Þeirrar ofriofsømu Nañæ Getnadur.

Og þar var eirn madur af Ramathaim/ þrra Zophita af Ephraims fialle / hvørs nafn var Elkana/ Jerohams son/ Elihu sonar/ Thohu sonar/ Zuph Ephrathita sonar.

2 Og hañ ætte tvær hustrur/ þeirrar eirnrar nafn var Hanna / og þeirrar añarar nafn Peninna/ z Peniña ætte børn / eñ Hañá ætte ecke børn.

3 Og sa same madur gieck upp af sÿnum stad ærlega / ad tilbidia og ad offra til þess Drottens Zebaoth i * Silo/ og þar voru tveir Eli syner/ Hophni og Phinehes / prestar fyrer Drottne. * Jos. 18/ 1.

4 Og þad skiede a einum deige/ ad ElKana offrade/ þa gaf hañ Peniña siñe hustru/ og øllum heñar sonum og heñar dætrum hlute.

5 Eñ hañ gaf Hanna eirn part/ sem var æsiælegur/ þvi hañ elskade hana/ eñ Drottiñ * hafde tillukt heñar lÿf. * 1. Mos. 20/ 18.

6 Og heñar mootstødu kviña skapraunade heñe og so særlega/ ad hun kiñe giøra hana møglande/ þvi Drottiñ hafde lukt til fyrer heñar lÿfe.

7 Og so skiede þad hvørt ær / þegar hun gieck upp til Drottens hws s / so skapraunade hun heñe: Og hun griet/ og æt ecke.

8 Þa sagde ElKana heñar madur til heñar: Hanna/ hvi skalltu græta ? og hvi skalltu ecke eta ? og hvi ber þitt hiarta (sig so) illa? er eg þier ecke betre eñ tÿu syner ?

9 Þa stood Hanna upp/ epter þad þau høfdu eted/ og epter þad ad þau høfdu drucked i Silo / og Eli prestur sat a einum stool / hia Drottens musteres (dyra) stoolpum.

10 Og hun var miked sorgfull i sÿnu hiarta/ og bad til Drottens / og griet særañ.

11 Og hun hiet einu heite / og sagde: Drottiñ Zebaoth / ef þu lÿtur vissulega til þiñar þioonustu kviñu eymdar/ og miñest mÿn / og ecke gleimer þiñe þioonustu kviñu / og giefur þiñe þioonustu kviñu eirn son / þa vil eg giefa Drottne hañ alla hÿns lÿfdaga/ og þar skal eingeñ hær-knÿfur koma a hañs høfud.

12 Og þad skiede/ þa hun leinge hafde beded fyrer Drottne/ þa gaf Eli giætur ad heñar muñe.

13 Þvi Hanna/ hun talade i sÿnu hiarta/ heñar varer hrærdu sig alleinasta / og heñar raust heyrdest ecke/ þar fyrer hiellt Eli hana (ad vera) druckna.

14 Og Eli sagde til heñar: hvad leinge villtu vera druckeñ ? skil þig vid þitt vÿn.

15 Og Hanna svarade og sagde: ney/ miñ herra/ eg er ein æangrææd kviña/ og eg hefe ecke drucked vÿn / eda sterkañ (dryck/) helldur * wtaused mÿnu hiarta fyrer Drottens augsyn. * Ps. 42/5.

16 Halltu ecke þÿna þioonustu kviñu fyrer eina lausa konu/ þvi eg hefe hÿngad til talad af mÿns æangurs og mÿns harms margfiølda.

17 Og Eli svarade og sagde: gack burt med

rt med fride / og Jsraels Gud * giefe (þier) þijna beidne / sem þu beidest af honum. * v. 27. Ps. 20. 5/ 6.

18 Og hun sagde: lææt þijna þionustu kvinnu finna næd fyrer þijnum augum. Þa gieck kvinnan burt sinn veg/ og ææt/ og leit ecke framar illa wt.

19 Umm morguninn stoodu þaug ærla upp/og þegar þau hofdu tilbeded fyrer Drottens augsyn/þa sneru þau til baka / og komu til þeirra hws i Ramah : og ElKana kiende Hanna sinnar hustrur/og Drotten * minntest hennar. 1. Mos. 30/ 22.

20 Og þad skiede epter * þad nockrer dagar voru lidner/þa vard Hanna oliett/og fædde eirn son/og kallade hans nafn Samuel / þvi eg / (sagde hun) hefe bedest hans af Drottne. *1 Mos. 21. 1/2.

21 Og þegar sa madur ElKana foor upp / og hans giorvallt hws/ad offra til Drottens offre/a þeim sidvanalega tijma / og sijnu heite.

22 Þa foor Hanna ecke upp (med /) þvi hun sagde til sijns manns: (eg vil bijda)þar til barned verdur afvaned/og þa vil eg færa hann (þangad/) ad hann skule siæst fyrer Drottens auglite / og vera þar æfenlega.

23 Og ElKana hennar hwsboonde sagde til hennar: giør sem þier þiker gott/ bijd þar til þu hefur vaned hann af / Drottenn stadfeste ad eins þad hann hefur sagt : so var kvinnan (heima/) og gaf sijnum syne ad siwga / þar til hun hafde afvaned hann.

24 Og hun færde hann upp med sier/þa hun hafde vaned hann af/med þremur uxum/ og eirnre Epha miøls / og eirnre fløsku vijns/ᴣ liet hann koma i Drottens hws i Silo : og barned var eitt barn.

25 Og þau slæktrudu einum uxa / og leiddu barned til Eli.

26 Og hun sagde : æ minn herra / * (so sannarlega sem) þijn sææl lifer/minn herra / eg er su kvinna / sem stood hier hia þier / ad bidia til Drottens. * C. 17/ 55.

27 Eg bad umm þenna svein/og Drottenn hefur * giefed mier mijna beidne / sem eg beiddest af honum. * v. 17.

28 Þar fyrer * hiet eg og so Drottne honum alla þa daga/ sem hann var beiddur umm/fyrer Drottne/Og hann til bad þar fyrer Drottne. * v. 11.

II. Capitule.

Hannæ Lofsaungur. Eli Sona Vondska. Eli bodast Straff.

Þa bad Hanna / og sagde : mitt hiarta hefur * gladt sig(mikelega) i Drottne/ mitt horn er upphafed i Drottne/ ** minn munnur er vijdt upplæken yfer mijnum ovinum / þvi eg hefe gladt mig i þijnu hiælpræde. * Luc. 1/47. ** 2. Cor. 6/11.

2 Þar er eingenn heilagur sem Drottenn/ þvi þar er ecke(nockur)* fyrer utann þig/ og þar er ecke (nockurt) biarg sem vor Gud. * Ps. 86/ 8.

3 Giøred ecke(so)miked(þar af/ad)þier taled hætt/.(jæ)hætt/ ad þ gamla gange wt af ydar munne/ þvi Drottenn er eirn Gud/sem veit alla hlute/ᴣ (sodd ann)fyrer ællan gieck ecke af sialfu sier.

4 Bogarner / (jæ) þeir sterku eru brotner/ og þeir veiku eru umgyrter med styrk.

5 Þeir mettu eru leigder fyrer braud / og hwngrader lietu af / þar til ein ofriooffsom fædde siø/og hun/ sem ætte marga syne/ vard vanmegna.

6 Drottenn er sa/* sem deyder og giører lifande/ nidurfærer til helvijtes/og færer upp(aptur.)*5. Mos. 32/39etc

7 Drottenn er sa / sem giører fætækann/og giører rijkann/hann * nidurþrycker og upphefur. * Jer. 52 / 32.

8 Hann * uppreiser þann auma af duptenu / og upphefur þann fætæka af saurnum / ad setia hann hiæ høfdingiunum / og mun lææta þa erfa tignarstool/ þvi ** Jardarennar grundveller heyra Drottne til / og hann hefur sett

Jardar krijngluna a þa. * Ps. 113/7.8 Luc. 1. 52. ** Ps. 24/ 1.

9 Hañ mun * vardveita siña froomra fætur/ eñ ogudleger munu vera maal lauser i myrkrenu / þvi eirn madur / ** verdur ecke vollduguraf hreistene. * Ps. 91/ 11. ** Ps. 49/ 18.

10 Þeir sem þrætta vid Drottneñ/skulu sundurmeriast / hañ mun læta * skruggur koma i H immenum yfer hønum / Drottenñ mun dæma Jardareñar enda/ og mungiefa sijnum Konge styrk/ og upphefia ** sijns smurda horn. * C. 7/ 10. Ps. 11/ 6. ** Ps. 132/ 17.

11 Þar epter gieck ElKana til Ramah i sitt hws / eñ barned þioonade Drottne fyrer Eli prestsens aupsyn.

12 Og Eli syner voru arger skalkar/ þeir þecktu ecke Drottneñ.

13 Þvi þad var prestaña skick vid foolked/ nær nockur mañ offrade einu offre/ þa kom prestsens sveirn/ þa stund kiøted saud/ og hafde eirn * krook med þremur ælmum i siñe hende. * 2. Mos. 27/ 3.

14 Og stack i poñuna/ ellegar i kiekeleñ / eda i kvernuna / eda i potteñ / allt hvad hañ færde upp med krookñu/ þad took presturenñ þar af / so giørdu þeir vid Jsrael/ sem komu þangad til Silo.

15 (Jæ) og firr eñ þeir uppkendrudu * feitena/ þa kom prestsens sveirn/ og sagde til hvørs mañs/ sm offrade: gief kiøt ad steikia handa prestenum / þvi hañ vill ecke taka soded kiøt af þier / helldur hrætt. * 3. Mos. 3/ 3. etc.

16 Nær madureñ sagde (þa) til hañs: læt þa vissulega uppkendra feitena/ (sem þad biriar) i dag/ og tak þier (sijdañ) so sem þitt hiarta gyrnest/ þa sagde hañ til hañs: nu skalltu þo giefa/ og (vilier þu) ecke / þa vil eg taka med vallde.

17 Þar fyrer var sveinsens synd so stoor fyrer Drottens augsyn/ þvi foolked forak tade Drottens mat-offur.

18 Og Samuel þioonade fyrer Drottenñs augsyn/ og var eirn sveirn/ uppgirdtur med einum lijn lijf-kyrtle.

19 Og hañs mooder giørde hønum eirn lijteñ yfer-kyrtel/ og færde hønum þañ upp ærlega/ nær hun gieck upp med sijnum mañe/ til ad offra þvi ærlega offre

20 Og Eli blessade ElKana og hañs hustru / og sagde: Drottenñ giefe þier sæde af þessare kvinu / fyrer þa beidne / sem hun beiddest af Drottne / og þau geingu til hañs stadar.

21 Og Drottenñ vitiade Hañа/ ad hun vard oliett og fædde þriæ sonu og tvær dætur/ og sveirneñ Samuel vard stoor hia Drottne.

22 Og Eli var miøg gamall/ og heyrde allt þad hañs syner giørdu i moote øllum Jsrael/ og ad þeir svæfu hiaa þeim * kviñu/ sm þientu fyrer samkundu tialldbwdareñar dyrū. * 2. Mos. 38/ 8.

23 Og hañ sagde til þeirra: hvi giøred þier soddañ hlute? þvi eg heyre þessar ydar vondu athafner af øllu þessu foolke.

24 Ecke (so/) mijn børn/ þvi þad er ecke eitt gott rikte / sem eg heyre/ þier komed Drottens folke til ad yfertroda.

25 Ef eirn madur syndgar moot einum ødrum/ þa kañ Gud dæma hañ/ eñ syndge nockur moote Drottne / hvør kañ bidia fyrer hønum? eñ þeir hlyddu ecke þeirra fødurs raust/ þvi Drottenñ hafde vilia til ad slaa þa i hel.

26 Eñ Samuel sveirneñ jookst og vard stoor og þægelegur / bæde fyrer Drottne/ og so lijka fyrer mañeskiunū.

27 Og eirn Guds madur kom til Eli og sagde til hañs: so seiger Drottenñ: hefe eg (ecke) berlega * openberad mig fyrer þijns fødurs hwse/ þar þeir voru i Ægyptalande i Pharaonis hwse? * P. G. 7/ 25.

28 Og eg hefe wtvaled mier hañ af øllum Jsraels kynkvijslum til prests dæmesens/ til ad offra a mijnu altare/ til ad uppkendra reykelse / til ad bera lijf-kyrteleñ fyrer mier/ og giefed þijnu fødurs hwse allra Jsraels barna * elld-offur. * 3. Mos. 10/ 14.

29 Hvar fyrer slær þier bakenu upp i moote mijnu offre / og i moote mijnu mat-offre/ sem eg baud i tialldbwöeñe? og þu heidrar þijna syne meira eñ mig/ ad þier feited ydur med þvi besta af alls mijns foolks Jsraels mat-offre?

30 Þar fyrer seiger Drottiñ Jsraels Gud : eg * hefe vijst sagt/ þitt hws og þijns fødurs hws skyllde ganga fyrer mier æfenlega/ eñ nu seiger Drottiñ : þad sie langt fra mier / þvi þa ** sem heidra mig/ vil eg heidra / og þr + mig foragta/skulu lijtels virdast.

*2. Mos. 28/1. **Joh. 12. 26/+ Mal. 2/9.

31 Sia/* þeir dagar koma/ad eg vil briota þiñ arm/og þijns fødurs hwss arm/ ad þar skal ecke vera eirn gamall i þijnu hwse. *1. Kong. 2/27.

32 Og þu skallt sia þañ / sem skal þreingia tialldbwdeñe / i stadeñ fyrer allt þad gooda / sem hañ skyllde hafa giørt Jsrael/Og þar skal eingeñ gamall vera i þijnu hwse nockru siñe.

33 Eñ eg vil ecke uppræta þier nockurn fra mijnu altare / til ad forfæra þijnu augum /z ad hriggia þijna sal / Þo skulu aller/so marger/sem eru i þijnu hwse / deya / (nær þeir eru ordner ad) mønum.

34 Og þetta skal vera þier eitt teikn/ sem skal koma yfer þijna tvo sonu/ yfer Hophni/og Phinehes/ *a einum deige skulu þeir deya/ þeir bader.

*C. 4/11.

35 Og eg vil uppvekia mier eirn trwfastañ prest/ hañ skal giøra/ lijka sem þad þocknast mijnu hiarta og miñe sal / og eg vil biggia hønum eitt stadfast hws/og hañ skal ganga fyrer mijns smurda auglite alla daga.

36 Og þad skal skie/hvør sa/sem eptt er verdur i þijnu hwse / skal koma ad falla nidur fyrer hønum / fyrer eirn silfur pening/ og fyrer eitt stycke brauds / og seigia: kiære / lat mig komast til eiñrar af presta-þienustuñi/ ad eta eitt stycke brauds.

III. Capitule.

Drottiñ kallade a Samuel.

Og sveirneñ Samuel þioonade Drottne fyrer Eli augsyn / og Drottens ord var dijrt a þeim sømu døgum/þar voru ecke openberar sioner.

2 Og þad bar til a þeirre sømu tijd / þegar Eli la i sijnum stad/og * hañs augu tooku ad verda dim / hañ kuñe ecke ad sia. * C. 4/15.

3 Og Samuel hafde lagt sig/ adur eñ Guds lampar slocknudu i Drottens mustere/þar sem Guds ørk var.

4 Þa kallade Drottiñ a Samuel / og hañ sagde: sia / hier er eg.

5 Og hañ hlioop til Eli / og sagde : sia / hier er eg/ þvi þu kallader mig. Og hañ sagde : jeg kallade ecke / gack burt aptur/ legg þig/ og hañ gieck burt/ og lagde sig.

6 Þa kallade Drottiñ aptur a Samuel/og Samuel stood upp/og gieck til Eli/og sagde: sia/ hier er eg/ þvi þu kallader mig/og hañ sagde: jeg kallade ecke/miñ son/gack burt aptur/legg þig.

7 Eñ Samuel þeckte ecke Drottiñ fyrre/og Drottens ord var ecke eñ þa openberad fyrer honum.

8 Þa kallade Drottiñ eñ Samuel þridia siñ / og hañ stood upp / og gieck til Eli/ og sagde: sia/ hier er eg/ þvi þu kallader a mig/Þa underslood Eli/ ad Drottiñ kallade a sveineñ.

9 Og Eli sagde til Samuel: gack/legg þig/ og þad mun skie / ef hañ kallar a þig/þa skalltu seigia: tala þu/Drottiñ/ þvi þiñ þienare heyrer(þad/)Og Samuel gieck burt/ og lagde sig i sijnum stad.

10 Þa kom Drottiñ/ og stood þar/og kallade sem firr: Samuel/ Samuel / og Samuel sagde : tala þu / þvi þiñ þienare heyrer (þad.)

11 Og Drottiñ sagde til Samuel : sia / eg giøre eirn hlut i Jsrael/ ad * hvør þad heyrer/(hønum) skulu bæde

hañs

hañs eyru klijngia. * 2. Kong.21/12.
12 A þeim sama deige vil eg uppvekia yfer Eli allt þad/ sem eg hefe talad i giegn hañs hwse/ (so eg vil) byria og fullkomna þad.
13 Þvi eg hefe giefed hønum þad til vitundar/ ad eg vil vera doomare yfer hañs hwse æfenlega / fyrer þess misgiørnings saker/ ad hañ visse/ a hvøria lund hañs børn giørdu sig til skam̃ar/ og leit ecke (eitt siñ) ohijrt a þa.
14 Þar fyrer soor eg Eli hwse / ad þesse Eli hwss misgiørningur skal ecke verda forlijkadur med offre / edur med mat-offre æfenlega.
15 Og Samuel laa þar til þess um̃ morguneñ/ og liet dyrnar upp a Drottens hwse/ eñ Samuel ottadest fyrer/ ad giefa Eli þa sioon til vitundar.
16 Þa kallade Eli Samuel/ og sagde: Samuel / miñ son. Og hañ sagde: sia/ hier er eg.
17 Og hañ sagde: hvad er þad ord / sem hañ sagde til þijn? kiære/ dyl eckert fyrer mier / Gud giøre þier so og so / ef þu dylur fyrer mier nockurt ord af øllu þvi/ sem hañ sagde til þijn.
18 Þa kuñgiørde Samuel hønum øll þau ord / og dulde þad ecke fyrer hønum. Og hañ sagde: hañ er Drotteñ / hñ giøre hvad hønum þocknanlegt er.
19 Og Samuel vard stoor/ og Drotteñ var med hønum/ og hñ liet ecke falla (nockurt) af øllum hañs ordū a Jørd.
20 Og allur Jsrael/ fra Dan og allt til Bersaba / þeckte ad Samuel var trwad til (ad vera eirn) spaamadur fyrer Drottne.
21 Og Drotteñ openberadest framveiges i Silo / þvi Drotteñ var openberadur fyrer Samuel i Silo/ fyrer Drottens ord.

IV. Capitule.

Olucka yfer Jsrael / og Eli.

Og Samuels ord skiede til alls Jsraels. Og Jsrael droo wt i moot Philisteunum i strijd/ og þeir setttu sijnar herbwder hia Eben-Ezer/ eñ Philistearner høfdu sett sijnar herbwder i * Aphek. * Jos.15/53.
2 Og Philistearner biuggu sig i moote Jsrael/ og þegar bardageñ dreifde sier vijda / þa vard Jsrael sleigeñ fyrer Philisteunum/ og þeir sloou i (strijds) fylkingunum a mørkeñe/ hierum̃ fiøgur þusund meñ.
3 Og þa foolked kom (aptur) i herbwdernar/ þa søgdu þeir ellstu af Jsrael: hvar fyrer hefur Drotteñ sleiged oss i dag fyrer Philisteunum? latum oss * taka til vor Drottens sattmaals ørk af Silo / og latum hana koma a medal vor/ ad hun frelse oss fra vorra fiandmaña hende. * c. 14/18.
4 Og foolked sende til Silo / og lietu sækia þadañ Drottens Zebaoths sattmaals ørk / sitiande * a cherubim / og þeir tveir Eli syner Nophni og Phinehes/ voru þar med þeirre Guds sattmaals ørk. * 2. Sam. 6/2.
5 Og þad skiede/ þegar Drottens sattmaals ørk kom i herbwdernar/ þa hroopade allur Jsrael med einu stooru (fagnadar) ope/ ad Jørdeñ skalf (þar vid.)
6 Þegar Philistearner heyrdu þa (gledelegu) heroops raust/ þa søgdu þeir: hvad er þetta fyrer eina (gledelega) heroops raust/ i þeirra Ebreska herbwdum? og þegar þeir formerktu/ ad Drottens ørk var komeñ i herbwdernar
7 Þa ottudust Philistearner/ þvi þeir søgdu: Gud er komeñ i herbwdernar: og þeir søgdu (framveiges:) vey oss / þvi þad hefur ecke so geinged firr til.
8 Vey oss / hvør vill frelsa oss af þessara megtugu Guda hende? þesser eru þeir Guder / þeir sem sloou Egyptaland med allra handa plaagum a eydemørkeñe.
9 Þo hafed eirn styrkvañ hug/ og vered meñ/ þier Philistear / ad þier skuled ecke þioona þeim Ebreskum/ sem þeir hafa * þioonad ydur / og vered meñ og strijded. * Dom. 13/ 1.
10 Þa strijddu Philistearner/ og Jsrael vard sleigeñ/ og þeir flijdu hvør til sijns heimkiñes/

heimkinnes / og þad var eitt harla stoort slag / so ad þar fiell af Israel þriatyge þusunder footgaungu lids.

11 Og Guds ørk vard * tekeñ/og bæder Eli syner deydu/ Hophni og Phinehes. * Ps. 78/61.

12 Þa hlioop eirn madur af BenJamin af (stryds)fylkingunum / og kom til Silo/a þeim sama deige/og hañs klæde voru rifeñ/og þar var Jord a hañs høfde.

13 Og hañ kom/og sia/Eli sat a einum stoole/ vid veigeñ/og sa sig um̃/þvi hañs hiarta var ottafullt fyrer Guds ørk: þegar madureñ kom til ad kuñgiøra þad i stadnum / þa æpte sa allur stadur.

14 Og þegar Eli heyrde opsens hroop/ þa sagde hañ: hvad er þetta bulldurs hliood? og madureñ skundade/ og kom / og gaf Eli þad til vitundar.

15 Og Eli var nijutiju ara gamall / og * hañs augu voru dim̃/og hañ kuñe ecke ad sia. * c. 3/ 2.

16 Og madureñ sagde til Eli: eg er sa/ sem kiem fra(stryds)fylkingunum/og eg flyde i dag fra (stryds)fylkingunum. Og hñ sagde: miñ son/hvorneñ gieck þar til?

17 Þa svarade sa / sem færde tijdendeñ / og sagde: Israel flyde fyrer Philisteum/ og þar skiede eitt stoort slag a foolkenu / og þijner tveir syner / Hophni og Phinehes eru og so dauder / og Guds ørk er tekeñ.

18 Og þad skiede/þegar hañ nefnde Guds ørk / þa fiell hañ aptur a bak nidur af stoolnum/vid hlidena a portenu/og hañs hálsbein brast(i sundur)og hñ deyde/ þvi madureñ var gamall og þungur/ og hañ hafde dæmt Israel i fioruttiju ar.

19 Og hañs mágkona/Phinehes husfru/ var þungud/nær til ad fæda/ þegar hun heyrde þau tijdende / ad Guds ørk var tekeñ/ og ad heñar mágur var daudur/og heñar madur/þa beigde hun sig nidur og fædde/ þvi heñar soott greip hana.

20 Og þegar heñar dauda tijd kom/þa søgdu þær (koñur/) sem stoodu hia heñe: ottast þu ecke/þvi þu hefur fædt eiñ son/ eñ hun svarade ecke / og lagde þad ecke a sitt hiarta.

21 Og hun kallade barnid Ikabod/seigiande: vegsemdeñ er flutt fra Israel / þvi Guds ørk var tekeñ/ og fyrer heñar mágs/ og fyrer heñar mañs skulld.

22 Og hun sagde (aptur:)vegsemdeñ er flutt fra Israel/þvi Guds ørk er tekeñ.

V. Capitule.

Drottens Ørk kiemur til Asdod/ Gath / og Ekron.

Og Philistearner toku Guds ørk/ og færdu hana fra EbenEzer/til * Asdod. * Jos. 15. 46/47.

2 Og Philistearner tooku Guds ørk / og færdu hana iñ i Dagons hws/og settu hana hia Dagon.

3 Eñ þeir af Asdod stoodu ærla upp um̃ añañ dageñ/ og sia/ þa lá Dagon a sijnu andlite a Jørduñe fyrer Drottens ørk/og þeir tooku Dagon/og settu hañ i siñ stad aptur.

4 Og þeir stoodu a ødrum deige ærla upp um̃ morguneñ/og sia/ þa lá Dagon (aptur) a sijnu andlite a Jørduñe fyrer Drottens ørk /og Dagons høfud og bæder hañs handar loofar voru afhøggner a (dyra) þreskølldenum/ Dagon var allz eina epter þar a.

5 Þar fyrer stijga ecke Dagons prestar eda nockrer af þeim/ sem ganga iñ i Dagons hws / a Dagons(dyra)þreskulld i Asdod/ iñ til þessa dags.

6 Og Drottens hønd vard þwng yfer þeim i Asdod/ og fordiarfade þa/og sloo þa a heimuglegum stødum / * Asdod og heñar landamerke. * Ps. 78/ 67.

7 Þegar foolked i Asdod sa / ad þad (gieck) so til/ þa søgdu þeir: ecke skal Israels Guds ørk vera hia oss/þvi hañs hønd er hørd yfer oss og yfer Dagon vorum gude.

8 Og þeir sendu burt/og søfnudu øllum þeim Philisteaña høfdingium til sijn/og søgdu: hvad * skulum vier giøra med Israels Guds ørk? og þeir søgdu: lætum Israels Guds ørk berast um̃ krijng til Gath / og þeir bæru Israels Guds ørk um̃ krijng. * c. 6/ 2.

9 Og þad skiede/ epter þad þeir høfdu

bored hana um̃ krÿng / þa var Drottens hønd i giegn stadnum / med eirnre harla stoorre plægu/og hañ sloo foolked i stadnum/ bæde smæa og stoora / og þeir heimuglegu stader urdu luckter a þeim.

10 Þa sendu þeir þa Guds ørk til * Ekron / og þad skiede/ þegar su Guds ørk kom til Ekron / þa hroopudu þeir i Ekron/og søgdu: þeir bæru Jsraels Guds ørk i krÿng til mÿn / ad slæ mig og mitt foolk i hel. * Jos. 15/ 46.

11 So sendu þeir burt/og søfnudu øllum Philisteaña høfdingium/og søgdu: sendед Jsraels Guds ørk burt / ad hun kuñe koma aptur til sÿns stadar/ z ecke slæ mig og mitt foolk i hel.

12 Þvi þar var ein daudans plæga i øllum stadnum/ su Guds hønd var þar mikil þwng. Og þær mañeskiur / sem ecke deÿdu/ urdu slegnar a þeim heimuglegu stødum / og oped af stadnum gieck upp i Himenen.

VI. Capitule.

Drottens Ørk kiemur til Bethsemes.

Þegar Drottens ørk hafde vered i Philisteaña lande sio mænude.

2 Þa kølludu Philistearner a prestana/ og a spæmeñena/ og søgdu: hvad * skulũ vier giora vid Drottens ørk? kieñed oss/ hvar med vier skulũ senda hana til sÿns stadar. * c. 5/ 8.

3 Og þeir søgdu : vilie þier senda Jsraels Guds ørk burt / þa sended hana ecke tooma burt / Eñ þier skulud vÿst betala honum eitt skulld-offur/so verde þier læknader/og þier skulud fæ ad vita/hvar fyrer hañs hønd veik ecke fræ ydur.

4 Þa svørudu þeir : hvad er þad fyrer eitt skulld (offur/) sem vier skulũ betala honum? og þeir søgdu: epter þeirra Philistea høfdingia tølu/ fim̃ gumpa af gulle/ og fim̃ mÿs af gulle / þvi þar hefur vered ein plæga fyrer þeim øllum/ og fyrer ydar høfdingium.

5 Og þier skulud giøra lÿkneskiur epter ydar gumpum / og lÿkneskiur epter ydar mwsum/ sem fordiarfa landed / og þier skulud giefa Jsraels Gude dÿrdena / mæ skie / hañ læte sÿna hønd verda mÿllda ÿfer ydur/ og ÿfer ydar gudum / og ÿfer ydar lande.

6 Og hvĩ vilie þier forherda ydar hiortu/ lÿka sem * Egyptsker og Pharao forhertu þeirra hiortu? er þ ecke so/ ad þegar hñ vottade sig (undrunarlegañ) i moote þeim/ þa ** lietu þeir þæ fara/ og þeir geingu burt? * 2. Mos. 8/ 15.
** 2. Mos. 12/ 31.

7 So taked nu / og giored eirn nÿañ vagn / og tvær nÿbærar kÿr / a hvorjar alldrei er komed ok/ og þier skulud speña kÿrnar fyrer vagneñ/og færa þeirra kalfa heim aptur fræ þeim.

8 Og taka Drottens ørk /leggia hana a vagneñ / og þad verk af gulle sem þier gefed honum til skulld-(offurs/)skulud þier leggia i skrÿned hia heñar hlid / og senda hana burt / og læta hana fara.

9 Og siæ til/ þar sem hun fer uppa sÿns landamerkes veg i moot Bethsemes/ þa hefur hañ/ hañ giort oss þetta stoora vont / og ef ecke / þa vitum vier ad hañs hønd hefur ecke hrært vid oss / (helldur) var þad oss eitt tilfelle.

10 Og foolked giørde so/ og tooku tvær nÿbærar kÿr/ z speñtu þær fyrer vagneñ/ og lokudu þeirra kalfa heima.

11 Og settu Drottens ørk uppa vagneñ/ og skrÿned/ og þær gull-mÿs/ og þeirra gumpa lÿkneskiur.

12 Og kÿrnar geingu riett fram̃ a veigenum/ jæ ad veigenum til Bethsemes / a þeim eina lagda veige geingu þær æ-vallt / og beigdu / og viku ecke til hægre eda vinstre sÿdu / og Philisteaña høfdingiar geingu epter þeim/ allt til Bethsemes landamerkia.

13 Og Bethsemitar skæru hveite kornskurd i dalnum / og sem þeir liftu þeirra augum upp/sæu þeir ørkena/og urdu glader / þar þeir sæu (hana.)

14 Og vagneñ kom a Josua Bethsemita akur / og stood þar / og þar var eirn stoor steirn/og þeir klufu trien af vagnenum / og offrudu kwnum til brēñe-offurs

urs fyrer Drottne.

15 Og Levitarner lyftu Drottens ørk af/ z skrynenu/sem þar var hia/ i hvøriu þau gullverk voru/ og settu hana a þann stoora stein / og folked af Bethsemes offrade (brenne) offrum / og slatrudu (slatur) offrum a þeim sama deige fyrer Drottne.

16 Og þegar þeir fimm Philisteanna høfdingiar saau þad / þa fooru þeir til baka til Ekron a þeim sama deige.

17 Þesser eru þeir gull-gumpar / sem Philistearner sendu aptur til skullda(off urs) fyrer Drottne : fyrer Asdod eirn / fyrer Assa eirn / fyrer Asklon eirn / fyr er Gath eirn / fyrer Ekron eirn.

18 Og þær gull-mys / epter allra Phi listeanna stada tolu / fyrer þa fimm hofd ingia / bæde af þeim fostu stødum og lands bygdum utann festing / og allt til þess stoora (steins) Abel / sem þeir settu Drottens ørk a / sem er allt til þessa dags a Josua Bethsemita akre.

19 Og hann sloo (nockra) af þeim Beth semitum / af þvi þeir litu * a Drottens ørk / og hann sloo af folkenu siøtyu menn / og fimmtyu þusunder menn. Þa syrgde fol ked / ad Drottenn hafde sleiged foolked med einu stooru slage. * 4. Mos. 4 / 20.

20 Og folked af Bethsemes sagde : hver kann standa fyrer Drottens þess hei laga Guds augsyn? og til hvors skal hann fara upp fra oss?

21 Og þeir sendu bod til þeirra / sem biu ggu i * KiriathJearim / og letu seigia : Philistearner hafa fært Drottens ørk aptur / komed ofann / flytied hana upp til ydar. * Jos. 18 / 14.

VII. Capitule.

Drottens Ørk færest i Abinadabs Hus. Samuels Aminning til Ydrunar / og Israels Sigur yfer Philisteunum.

Og þeir menn af * KiriathJearim komu og færdu ørk Drottens upp / og fluttu hana til Abinadabs hws / i Gibea (Juda/) og helgudu hanns son Eleazar / til ad geyma Drottens ørk. * Dom. 18 / 12.

2 Og þad skiede fra þeim deige / ad ørkenn var i KiriathJearim / þa hliop tymenn so / þad urdu tuttugu aar / og þeir grietu / (ja) allt Israels hws fyrer Drottne.

3 Þa talade Samuel til alls Israels hwss / seigiande : ef þier umvended ydur til Drottens i ollu ydar hiarta / so * kasted burt þeim framande gudum fra ydur / og Astharoth / og tilreided ydar hiørtu * * til Drottens / og þiooned hønum alleina / Og hann mun frelsa ydr af Philisteanna hende. * Jos. 24 / 23. * * 5. Mos. 6 / 13. etc

4 Þa køstudu Israels børn burt * Baalim / og Astharoth / og þioonudu Drottne alleina. * Dom. 10 / 16.

5 Og Samuel sagde : safned øllum Israel til * Mizpa / og eg vil bidia fyrer ydur til Drottens. * c. 10 / 17.

6 Og þeir komu hoopum samann i Mizpa / og sooktu vatn / og uthelltu þvi fyrer Drottne / og føstudu a þeim sama deige / og søgdu þar : vier høfum syndgad fyrer Drottne / Og Samuel dæmde Israels børn i Mizpa.

7 Þa þeir Philistear heyrdu / ad Israels børn høfdu safnad sier i Mizpa / þa fooru Philisteanna høfdingiar upp til Israel / Þegar Israels børn þad heyrdu / þa ottudust þeir fyrer Philisteunum.

8 Og Israels børn søgdu til Samuel : * lat ecke af / vegna vor / ad hroopa til Drottens vors Guds / ad hann frelse oss fra Philisteanna hende. * c. 12 / 23.

9 So took Samuel eitt siwgande lamb / og offrade þvi til eins brenne-offurs heilu fyrer Drottne / og Samuel hroopade til Drottens fyrer Israel / og Drottenn bænheyrde hann.

10 Og þad skiede / þegar Samuel offrade brenne-offre / þa komu Philistearner nær til strydsens i moote Israel / Enn * Drottenn liet þruma med eirne þwngre skruggu a þann sama dag yfer Philisteana / og skelfde þa / ad þeir urdu slegner fyrer Israel. * c. 2 / 10.

11 Þa droogu Israels menn wt af Mizpa / og elltu þa Philistea / og sloogu þa allt under BethCar.

12 Þa took Samuel eirn stein / og setti

þann

þañ i millum Mizpa og i millũ Sen/ og kallade hṅs nafn EbenEzer/og sagde: hyngad til hefur Drottenn hiálpad oss.

13 So urdu Philistearner underþryktter/ og komu ecke meir i Israels landamerke/Og Drottens hond var i mote Philisteunum/ so leinge Samuel lifde.

14 Og þeir stader / sem Philistearner hofdu teked fra Israel/ komu til Israel aptur/ fra Ekron og allt til Gath/ þar med frijade Israel þeirra landamerke af Philisteaña hende / og þar var fridur i millum Israel/og i millum Emoritaña.

15 Og Samuel dæmde Israel alla sijna lijfdaga.

16 Og hañ foor hvert ar og gieck um̃ kring til BethEl / og Gilgal/ og Mizpa/og dæmde Israel i øllum þessũ stødũ.

17 Og hañ kom aptur til * Ramah / þvi þar var hañs hws / og þar dæmde hañ Israel / og byggde þar eitt altare fyrer Drottne. * c. 1/ 19.

VIII. Capitule.

Israel beidest eins Konungs.

Og þad skiede / þegar Samuel var gamall / þa sette hañ sijna syne til doomara yfer Israel.

2 Og hañs frumgietens sonar nafn var Joel/og þess añars nafn * Abia/ þeir voru doomarar i Bersaba.
* 1. Kron. 7/ 28.

3 Eñ hañs syner geingu ecke a hañs vegum/ helldur sneru sier epter ágirnd/og * tooku giafur / og um̃sneru riettenum.
* 2. Mos. 23/ 8. 5. Mos. 16/ 19.

4 Þa søfnudu sier aller þeir ellstu af Israel/og komu til Samuel * i Ramah.
* C. 7/ 17.

5 Og søgdu til hañs : siá þu / þu ert ordeñ gamall/og þijner syner ganga ecke a þijnum vegum / (so) * set nu oss eirn konung/sem kañ dæma oss/ lijka sem aller heidingiar (hafa.) * Os. 13/ 10.
P. G. 13/ 21.

6 Eñ þad ord þocknadest Samuel illa/ ad þeir søgdu : * gief oss eirn konung/ad dæma oss/Og Samuel bad til Drottens.
* 5. Mos. 17/14. Os. 13/10. P. G. 13/21.

7 Og Drotteñ sagde til Samuel : hlijd fooksens raust i øllu þvi/ sem þeir munu tala til þijn/ þvi þeir hafa ecke burtkastad þier / helldur / mier hafa þeir burtkastad / ad eg skule ecke vera konungur yfer þeim.

8 Epter øllum þeim giørningum / sem þeir hafa giort/ fra þeim deige/ eg færde þa upp af Egyptalande / og allt til þessa dags / og hafa forlæted mig / og þioonad ødrum gudum / so giøra þeir og so vid þig.

9 So * hlijd nu þeirra raust/þo so/ ad þu skallt vitna berlega fyrer þeim / og kuñgiøra þeim konungsens riett/sem skal stioorna yfer þeim. * c. 12/ 1.

10 Og Samuel sagde øll Drottens ord til fooksens / þeirra sem beiddust eins konungs af honum/ og sagde :

11 Þetta skal vera konungsens riettur / sem skal rijkia yfer ydur : hañ skal taka ydar syne / til ad setia (þa) sier i siñ vagn / og a medal siña reidmaña / og þeir skulu hlaupa fyrer hañs vagne.

12 Og til ad setia sier hofudsmeñ yfer þusunder/og høfudsmeñ yfer fimtijger/ og til ad plægia hañs plæging / og til ad yrkia hañs haust-yrkiu / og til ad giøra hañs strijds-bwnad /og hñs vagn-bwnad.

13 Og hañ skal taka ydar dætur til smyrslakveña / og til steikara-stwlkna og til bakara-kveña.

14 Hañ skal og taka ydar akra / og ydar vijn-garda / og ydar oliu-garda / þa bestu/ og giefa sijnum þienurum (þa.)

15 Og ydar sædum og ydar vijn-gørdum skal hañ taka tijunder af / og giefa sijnum herbergia-sveinũ og sijnum þienurũ.

16 Og ydar sveina/ og ydar stwlkur/ og ydar wtvøldu bestu þienara/ z ydar asna/ skal hañ taka / og setia til sijns erfidis.

17 Hañ skal taka tijunder af ydar kvikfienade/og þier skulud vera hñs þienarar.

18 Og nær sem þier þa hrooped a þeim sama deige yfer ydar konunge / sem þier hafed wtvaled ydur/ þa mun Drotteñ ecke svara ydur a þeim deige.

19 Og foolked villde ecke hlijda Samuels raust / helldur sagde : aung[illegible]ge- eñ

en/ en þar skal vera eirn Kongur yfer oss.
20 Ad vier og so/ vier kinnum vera sem all er Heidingiarner / og vor Konungur skule dæma oss / og draga wt * fyrer oss / og heyia vor strijd. *4. Mos. 27/17.
21 Þa Samuel hafde heyrt oll Foolksens ord / þa sagde hann þau fyrer Drottens eyrum.
22 Þa sagde Drotten til Samuel: * hlijd þeirra raust / og lat eirn Konung rijkia yfer þeim. Og Samuel sagde til Jsraels manna: gänged hvor til sijns stadar. *v. 7/9.

IX. Capitule.

Saul utsendist af sijnum Fedur ad leita epter hans Asnum.

Og þar var eirn madur af Ben Jamin / og hans nafn var Kis / AbiEls son / Zerors sonar/ Bechorat sonar Apiah sonar / eins manns sonur af Jemini/ sem var mattugur til strijds.
2 Og hann atte eirn son/ hvørs nafn var Saul / utvalenn og frijdur/ og þar var eingenn af Jsraels bornum frijdare enn hann/ fra sijnum herdum og upp fra var hann * hærre enn allt Foolked. *C. 10/23.
3 Og Kis/ Sauls fødurs ösnur voru horfnar/ Þa sagde Kis til Saul sijns sonar: tak nu eirn af þienurunum med þier/ og tak þig upp/ gack burt/ leita ösnurnar upp.
4 Og hann gieck yfer a Ephraims fiall/og yfer Salisa land / og þeir fundu (þær) ecke / Sijdann geingu þeir yfer Saalims land / enn (þær voru) ecke (þar) / Þar epter gieck hann yfer Jemini land / og þeir fundu (þær) ecke.
5 Þegar þeir komu i Zuph land / þa sagde Saul til sijns þienara / sem var med hønum: kom og lätum oss snua vid/ þad kann skie ad minn * fader hirde ecke umm ösnurnar/ og syrge fyrer ockur. *C. 10/2.
6 Enn hann sagde til hans: sia nu/ þar er eirn Gudsmadur i þessum stad / og h[illegible]n heidurligur madur/ allt þad hann seiger/ þad kiemur vissulega/ Lätum oss nu ganga þangad/ ef hann/ mä skie/ kann seigia ockur vorn veg / sem vier gaungum a.
7 Þa sagde Saul til sijns þienara: enn sia/ef vid enn gaungum (þangad/) hvad skulum vid (þa) bera manenum? þui brauded er burt af ockar malseckium / og vid høfum ecke skeink ad bera þeim Guds manne/ hvad (høfum vid) med ockur?
8 Og sveirnenn hiellt afram ad svara Saul/ og sagde: sia/ þar finst hia mier eirn fioorde partur af einum silfur sekel/ og þann viliu vid giefa þeim Guds manne/ ad hann seige ockur vorn veg.
9 Fordum i Jsrael sagde so hvør madur/ nær hann gieck ad spyria Gud: komed / lätum oss ganga til siaandans / þui sa/ sem nu kallast spamadur/ kallast fordum siaande.
10 Þa sagde Saul til sijns þienara: þu sagder vel/ kom/ lätum oss ganga / Og þeir geingu til stadarens/ þar sem sa Guds madur var.
11 Sem þeir geingu flioott upp til stadarens / þa fundu þeir (nockrar) stulkur / sem geingu wt ad sækia vatn / og þeir sögdu til þeirra: er * siaandenn hier? *1 Kron. 10/22.
12 Og þær svørudu þeim/ og søgdu: hann er / sia / (þar) fyrer þier/ flijtte þier nu/ þui i dag er hann komenn i stadenn / med þui Foolked skal offra i dag a þeirre hædenne.
13 Nær þid komed i stadenn/ kunned þid so finna hann/ adur enn hann geingur uppa þa hædena ad eta/ þui Foolked skal ecke eta fyrr enn hann kiemur/ þui hann/ hann skal blessa offred/ sijdann skulu þeir eta/ sem eru bodner / þar fyrer ganged nu upp / þui strax nu skulu þid finna hann.
14 Og þeir geingu upp til stadarens / (enn) þa þeir voru komner midt i stadenn / sia / þa gieck Samuel wt moote þeim / til ad ganga uppa þa hædena.
15 Enn Drottenn hafde openberad fyrer Samuels eyrum / einum deige adur enn Saul kom/ og sagt:

16 Um̃ þetta bil a morgun vil eg ſenda til þÿn eirn mañ af BenJamins lande/ og þu ſkallt ſmyria hañ til eins hoꝼdingia yꝼer mitt foolk Jſrael / og hañ ſkal ꝼrelſa mitt ꝼoolk aꝼ Philiſteaña hende / þvi eg heꝼe lited til mÿns ꝼoolks / med þvi þeſſ oop er komed fyrer mig.

17 Þegar Samuel ſaa Saul / þa ſvarade Drottẽñ honum : ſiaa / þar er madureñ / ſem eg ſagde þier aꝼ : þeſſe hañ ſkal ſtioorna yꝼer mÿnu ꝼoolke.

18 Og Saul gieck til Samuel/ midt i portenu / og ſagde : kiære / ſeig mier / hvar er ſiaandañs hws hier?

19 Þa ſvarade Samuel Saul/ & ſagde: eg er ſiaandeñ / gack uppundañ mier a þa hædena / og þid ſkulud eta med mier i dag/ og a morgun vil eg læta þig ganga / og allt þad / þar er i þÿnu hiarta/ vil eg kuñgiora þier.

20 Og vidvykiande þeim øſnum / ſem hvurꝼu ꝼraa þier / fyrer þremur døgum/ ꝼyrer þeim þarftu ecke ad ſyrgia / þvi þær eru ꝼundnar. Og hvortum (tilheirer) allt þad Jſrael beideſt? mun þad ecke (tilheyra) þier og þÿns ꝼødurs giørvøllu hwſe?

21 Og Saul ſvarade og ſagde: er ecke eg Jemini ſon/ aꝼ þiñ minſtu Jſraels kynkvÿſlum/ og mÿn ætt ſu * minſta/ fram yꝼer allar BenJamins kynkvÿſla ætter? og hvi heꝼur þu talad til mÿn i ſoddañ mata? * c. 15 / 17.

22 So took Samuel Saul & hañs þienara / og leidde þa i ſaleñ / og ſette þa eꝼſt a medal þeirra bodnu / og þeir voru hierum þriatÿu meñ.

23 Þa ſagde Samuel til kockſens: læktu hÿngad þad ſtycke/ ſem eg ꝼieck þier/ um̃ hvert eg ſagde til þÿn: geim þad hia þier.

24 So ꝼram̃ bar kockureñ eirn boog/ og þad ſem̃ var þar a/ og lagde ꝼyrer Saul/ og ſagde : ſiaa / þad er epter orded/ legg fyrer þig/ et/ þvi til þeirrar mæltu tÿdar er þad geymt handa þier / þar eg ſagde: eg heꝼe boded foolkenu / So æt Saul med Samuel a þeim ſama deige.

25 Þegar þeir geingu oꝼañ aꝼ þre hædeñe til ſtadarens / talade hañ vid Saul a þakenu.

26 Og þeir ſtoodu under eins upp/ og þad ſkiede/ þegar þad took til ad daga/ þa kallade Samuel Saul uppa þaked/ og ſagde: ſtattu upp/ og eg vil læta þig ganga / og Saul ſtood upp/ og þeir geingu wt bæder/ hañ og Samuel burt þadañ.

27 Þa þeir komu nidur til þeſſ yſta i ſtadnum/ þa ſagde Samuel til Saul: ſeig til þienarans / ad hañ gange burt undañ ockur/ Og hañ gieck burt/ eñ ſtatt þu nu (kyrr/) & eg vil læta þig heyra Guds ord.

X. Capitule.

Saul verdur ſmurdur til Konungs aꝼ Samuel/ og ſtadfeſtiſt i ſiñe Stioornan aꝼ Foolkenu.

Og * Samuel took eitt oliu-kier / og liet a hañs hoꝼud / og kyſte hañ/ og ſagde: mun þad ecke vera ſo? ** ad Drottẽñ heꝼur ſmurt þig til eins hoꝼdingia yꝼer hañs arꝼ? * c. 15/1. ** P. G. 13/21.

2 Nær þu geingur i dag fra mier / þa muntu ꝼiña tvo meñ hia * Rachels grøꝼ i BenJamins landamerke i Zelzah / og þeir munu ſeigia til þÿn : þær øſnur eru ꝼundnar / ſem þu gieckſt ad leita epter/ og ſiaa/ þiñ ** ꝼader heꝼur giefed þad eyrende um̃ øſnurñar wr (ſÿnum) huga/ og ſyrger ꝼyrer yckur/ og ſeiger : hvad ſkal eg giora vegna mÿns ſonar?

* 1. Moſ. 35/10. ** 1. Sam. 9/5.

3 Og nær þu geingur þar ꝼra/ og ꝼram̃ betur / og kiemur til Thabor eykar / þa munu þeir meñ ꝼiña þig/ ſem ganga upp til Guds i BethEl/ Eirn ſem ber þriu kid / og eirn ſem ber þriaa leiꝼa brauds / og eirn ſem ber eina pløſku vÿns.

4 Og þeir munu heilſa þier / og gieꝼa þier tvø braud / og þu ſkallt medtaka (þau) af þeirra hende.

5 Þar næſt muntu koma til Guds hædar/ þar ſem Philiſteaña herbwder eru/ og þad mun ſkie/ nær þu kiemur þar i ſtadeñ/ þa muntu mæta einum hoop ſpaamañ-

ka / sem koma ofañ af hædeñe / og þar mun vera fyrer þm psaltarar z trumbur / og pijpur / og hørpur / og þeir munu spaa.
6 Og Drottens Ande mun lykiast yfer þier / ad þu munt spaa med þeim / z munt skiptast til eins añars manns.
7 Og þad mun skie / nær þesse teikn skie þig / so gior þa / hvad þijn hønd pinnur uppa / þvi Gud er med þier.
8 Og þu skallt ganga ofañ undañ mier til Gilgal / og sia / eg vil koma ofañ til þijn / til ad offra brenne offre / og ad slatra þackar offurs foornum / Sio daga skalltu bijda (þar /) þar til ad eg kiem til þijn / og kuñgiøre þier / hvad þu skallt giora.
9 Og þad skiede / þa hañ snere sijnum herdum / ad ganga fra Samuel / gaf Gud hønum eitt añad hiarta / og øll þesse teikn komu a þañ sama dag.
10 Þegar þeir komu til hædareñar / sia / þa (kom) eirn flockur spaamaña moot hønum / og Guds * Ande luktest yfer hønum / og hañ spaade a medal þeirra.
* C. 16 / 13.
11 Og þad skiede / ad sierhvør / sm þeckte hañ firrum / sa (nu) / og sia / hañ spaade med spaamønnunum / þa sagde foolked hvør til sijns naunga : * hvad er ad Kis syne komed? er og Saul a medal spaamaña? * C. 19 / 24.
12 Þa svarade eirn (þar samastadar /) og sagde : hvør er þo þeirra fader? þar fyrer vard þ ad einu malltæke : er z Saul a medal spaamaña?
13 Þa hañ hafde lated af ad spaa / kom hañ upp a þa hædena.
14 Og Sauls fødurbrooder sagde til hans / og til hans þienara : hvørt geingu þid burt ? og hñ sagde : ad leita epter øsnunum / og þegar vid saum / ad (þær voru) ecke (nockurstadar /) komum vid til Samuel.
15 Þa sagde Sauls fødurbrooder : kiære / seig mier / hvad sagde Samuel til yckar?
16 Og Saul svarade sijnum fødurbrodur : hañ gaf ockur vijst til vitundar / ad øsnurnar være fundnar / eñ orded um kongs rijked / sem Samuel hafde sagt / gaf hañ hønum ecke til vitundar.
17 Og Samuel liet kalla foolked til samans til Drottens i Mizpa.
18 Og sagde til Israels barna : so sagde Drotteñ Israels Gud : eg / eg uppfærde Israel af Egyptalande / og frelsade ydur af Egyptskra hende / og af allra rijkia hende / sem ydur underþrycktu.
19 Eñ þier hafed i dag * burtkastad ydar Gude / sem sialfur frelsade ydur af øllu ydar vondu / og ydar þreingingum / og þier søgdud til hans : þu skallt setia eirn konung yfer oss / Og nu / ganged frañ fyrer Drotteñ / epter ydar kynkuijslum / og epter ydar þusundum. * C. 8 / 7.
20 Þa Samuel hafde lated allar Israels kynkuijsler koma frañ / var BenJamins kynkuijsl fraateken.
21 Þegar hañ leidde BenJamins kynkuijsl frañ epter sijnum ættum / var Matri ætt tekeñ / Og Saul Kis son var tekeñ. Og þeir leitudu epter hønum / eñ hañ fanst ecke.
22 Þa adspurdu þeir Drotteñ framar meir / hvørt madureñ skyllde eñ nu koma þangad? og Drotteñ sagde : sia / hañ er foolgeñ hia fansenum.
23 Þa hlupu þeir / og sooktu hañ þad añ / og hañ stood a medal foolksens / og var * hærre eñ allt foolked / fra sijnum herdum og þar yfer. * C. 9 / 2.
24 Og Samuel sagde til alls foolksens : siaed þier ecke / þañ sem Drotteñ hefur utvaled? þvi eingeñ er sem hñ a medal alls folksens / Þa hroopade allt foolked / og sagde : * konungureñ life.
* 1. Kong. 1 / 25.
25 Og Samuel sagde til foolksens rijkes * rietteñ / og skrifade (hañ) i eina book / og lagde hañ fyrer Drotteñ / so liet Samuel allt foolked fara / hvern til sijns hwss. * C. 8 / 11. 5. Mos. 17 / 16. etc.
26 Og Saul gieck og so til sijns hwss i Gibea / og af hernum geingu med hønum / hvørra hiørtu Gud hrærde.
27 Eñ * nockurt lausa foolk sagde : hvad skyllde þesse frelsa oss ? og þeir forsmadu hañ / og færdu hønum ecke

skeink /

steink/ en hann liet/ sem hann heyrde þad ecke. *c. 11/12.

XI. Capitule.

Sauls Sigurvinning yfer Ammonitum.

En Nahas sa Ammonite foor upp / og sette sijnar herbuder moot Jabes i Gilead/ Og aller menn i * Jabes sǫgdu til Nahas: giør eirn sattmaala vid oss/ og vier vilium þioona þier. * c. 13/ 11.

2 Og Nahas sa Ammonite sagde til þeirra: med þeim skilmaala vil eg giøra eirn sattmaala vid ydur / ad eg meige stijnga hvørt hægra auga ut a ydur/ og leggia þa hæduug a allann Israel.

3 Þa sǫgdu þeir ellstu af Jabes til hans: gief oss siø daga (frest/) ad vier kunnum senda bod til allra Israels landamerkia/ Hvørt þar sie einginn/ sem frelse oss / þa vilium vier ganga ut til þijn.

4 So komu sendebodarner til Sauls Gibea/ og tǫludu ordenn fyrer foolksens eyrum/ Þa upphoof allt foolked þeirra raust/ og grietu.

5 Og sia / Saul kom epter yxnunum af mørkenne/ og Saul sagde: hvad skad ar foolked/ ad þeir graata? þa sǫgdu þeir hønum/ þeirra manna ord af Jabes.

6 Þa * lukteſt Guds Ande yfer Saul/ þegar hann heyrde þesse ord/ Og hann vard harla reidur. * c. 10/ 10.

7 Og hann took eitt par uxa / og hioo þa (i sticke/) og utsende til allra Israels landamerkia med sendebodunum/ og liet seigia: hvør sem ecke utdregur epter Saul / og epter Samuel / þa skal þar so giøraſt vid hanns uxa. Þa fiell Drottens otte a foolked/ ad þeir droou ut / lijka sem eirn madur.

8 Og hann sa yfer þa i Basek/ og Israels børn voru þriu hundrud þusunder / og Juda menn þriatiju þusunder.

9 Þa sǫgdu þeir til sendebodanna/ sem voru komner: so skulu þier seigia þeim mønnum i Jabes i Gilead: a morgun skulu þier faa hialp/ nær soolenn er heit/ Þegar sendebodarner komu/ og kunngiordu þad fyrer mønnunum i Jabes / þa urdu þeir glader.

10 Og þeir menn i Jabes sǫgdu: a morgun vilium vier ganga ut til ydar / so meiged þier giøra oss epter øllu þvi / sem ydur gott sijneſt.

11 Og þad skiede a ødrum deigenum/ þa skickade Saul foolkenu i þria flocka/ og þeir komu midt i herbudernar i morgun vaktenne / og sloou Ammonitana / þar til dagurenn vard heitur / Og þad skiede/ ad þeir/ sem voru epter af þeim/ urdu (so) sundur tvistrader/ ad þar urdu ecke epter af þeim tveir til samans.

12 Þa sagde foolked til Samuel: hvør er sa/ sem sagde: * skylde Saul stioorna yfer oss? laated þa menn koma hijngad/ og vier vilium sia þa i hel. * C. 10/27.

13 Enn Saul sagde: þar skal einginn deya a þessum deige / þvi * Drottenn hefur i dag giørt hialpræde i Israel. * C. 14/ 45.

14 Og Samuel sagde til foolksens: komed / og laatum oss ganga til * Gilgal/ og þar endurnya rijked. * c. 10/8.

15 Þa gieck allt foolked til Gilgal/ og * settu Saul þar til konungs fyrer Drottens augsyn i Gilgal/ og offrudu þar foornum/ (nefnelega) þackar-offre fyrer Drottens augsyn/ og Saul gladde sig þar / og aller Israels menn allmiøg. * c. 12/ 1.

XII. Capitule.

Samuel giefur sig fra sijnu Doomara Embætte.

Þa sagde Samuel til alls Israel: sia/ eg * hlijdde ydar raust/ i øllu þvi þier sǫgdud til mijn/ og ** hefe sett eirn konung yfer ydur. * c. 8. 7/22. ** c. 11/15.

2 Og sia nu/ þar fer konungurenn fram fyrer ydur/ og eg/ eg er ordenn gamall og graahærdur/ og sia/ mijner syner eru hia ydur: og eg hefe umgeingeſt fyrer ydar augsyn fra mijnum ungdoome inn til þessa dags.

3 Sia/ hier er eg/ svared i moot mier fyrer Drottne/ og fyrer hans smurda/ hvørs uxa eg hafe teked/ og hvørs asna eg hafe teked / og hvørium eg hafe giørt ofrijke/ hvørn eg hafe nidurþryckt / og af hvørs hende eg hafe teked skeink / og forblindad mijn augu þar med/ Þa vil eg giefa ydur (þad) aptur.

4 Þa søgdu þeir : þu hefur hverke giørt oss ofrijke/ ei helldur underþryckt oss/ og ei teked af (nockurs) mans hende.

5 Þa sagde han til þeirra : Drotten er vitne i moote ydur/ og hans smurde er vitne a þessum deige / ad þier hafed eckert funded i minne hende/ Og (folked) sagde: (Ja han skal vera) vitne.

6 Framveiges sagde Samuel til foolkens: Þad er Drotten/ sem skickade Mose og Aaron/ og sem uppfærde ydar fedur af Egyptalande.

7 So ganged nu fram/ og eg vil ganga i riett vid ydur fyrer Drottens augsyn/ um alla Drottens velgiørninga/ sem han hefur giørt vid ydur / og vid ydar fedur.

8 Þegar * Jakob var komen i Egypta land/ þa hroopudu ydar fedur til Drottens / og Drotten sende Mose og Aaron/ og þeir utfærdu ydar fedur af Egyptalande / og lietu þa bua a þessum stad. * 1. Mos. 46/ 6.

9 En þeir forgleymdu Drottne þeirra Gude/ og han * sellde þa i Sissera hønd/ strijds-høfudsmansens i Hazor/ og i Philisteana hønd/ og i Moabitana konungs hønd/ sem strijdde i moote þeim. * Dom. 4/ 2.

10 Þa hroopudu þeir til Drottens/ og søgdu: * vier høfum syndgad / þvi vier yfergafum Drotten / og þioonudum þeim Baalim og Astharoth/ en frelsa oss nu fra vorra fiandmanna hende / so vilium vier þioona þier. * C. 7/ 6. Dom. 10/10.

11 Þa sende Drotten * JerubBaal / og Bedan / og ** Jephtah / og + Samuel/ og frelsade ydur af ydar fiandmanna høndum/ allt um krijng/ ad þier bigguд ohult. * Dom. 6/ 14. ** Dom. 11. 2/ 29. + 1. Sam. 7/ 10.

12 Þegar þier saud/ ad Nahas/ Ammons barna konungur/ kom i mote ydr/ søgdud þier til mijn : * ney / en eirn konungur skal stioorna yfer oss/ Þo ad Drotten ydar Gud være ydar konungur. * C. 8/ 5.

13 Og nu/ sia/ þar er konungurenn/ sem þier hafed utvaled/ sem þier hafed beidst/ Og sia / Drotten hefur sett eirn konung yfer ydur.

14 Ef þier ottest Drotten/ og þioonед honum / og hlijded hans raust/ og erud ecke Drottens munne ohlijduger / þa munu bæde þier / so og eirnenn konungurenn/ sem stioornar yfer ydur/ fylgia Drottne ydar Gude.

15 Og ef þier ecke hlijded Drottens raust / helldur erud Drottens munne ohlijduger/ þa mun Drottens hønd vera i moote ydur/ sem i moote ydar fedrum.

16 Ganged nu og so fram / og siaed þessa stooru hlute / sem Drotten mun giøra fyrer ydar augum.

17 Er þad ecke hveite-kornskiera i dag ? eg vil kalla a Drotten / og han mun giefa skruggur og regn / So vited og siaed/ ad þad ydar vonda er miked/ sem þier hafed giørt fyrer Drottens augum/ i þvi ad þier hafed beded ydur eins konungs.

18 Þa hroopade Samuel til Drottens / og Drotten gaf skruggur og regn a þeim samadeige / Þar fyrer ottadest allt foolked harla miøg Drotten og Samuel.

19 Og allt foolked sagde til Samuel : * bid fyrer þijnum þienurum til Drottens þijns Guds / ad vier ecke deyum / þvi vier løgdum þad vonda til allra vorra synda/ ad bidia oss eins konungs. * 2. Mos. 9/ 28.

20 Þa sagde Samuel til foolksens : ottest ecke/ þier giørdud allt þetta hid vonda/ þo vijked ecke til baka fra Drottne / helldur þiooned Drottne i ydar giørvøllu hiarta.

21 Vijk-

21 Vijked ecke fra/ þvi þier mundud (filgia) epter forgeingelegum hlutum/ sem skulu ecke gagna/og * ecke hiálpa/ Þvi þeir eru hiegoome. *5. Mos. 32. 37/38

22 Þvi Drottenn mun ecke yfergiefa sitt foolk/fyrer sijns þess stoora nafns skulld / med þvi Drottenn hefur vilia til/ ad giøra ydur ad sijnu foolke.

23 Hvad og so mig áhrærer / þad skal vera langt fra mier/ad syndga i moote Drottne / ad * láta af ad bidia fyrer ydur/Nelldur vil eg kienna ydur þann gooda og þann riettа veg. * c. 7/ 8.

24 Otteft * ad eins Drottenn/og þioo ned hønum i sannleika/i ydar giørvøllu hiarta/ Þvi siaed / hvad stoora hlute hann giører vid ydur. *2. Kong. 17/39.

25 Enn giøre þier vissulega illa/ þa skulu bæde þier og ydar konungur farast.

XIII. Capitule.

Saul bærer Strijd a moote Philisteunum.

Saul var eins ars gamall i sinne stioornan/ og rijkte tvø ar yfer Israel.

2 Og Saul utvalde sier þriar þusunder af Israel / og tvær þusunder voru med Saul i Michmas / og a BethEls fialle / Og þusund voru med Jonatan i Gibea BenJamin/Og þad annad foolk liet hann fara / hvørn til sijns heimkinnes.

3 Og Jonatan sloo Philisteanna umsátur/ sem var i Gibea/ z Philistearner heyrdu þad / Þar fyrer liet Saul blása i básunu i øllu landenu / og seg ia: lát Ebreska heyra þad.

4 Þa heyrde allur Israel/ad þar sagd est : Saul hefur sleiged þeirra Philistea umsátur / og Israel luktar og so illa fyrer Philisteunum/ þa var foolked uppreist epter Saul i Gilgal.

5 Þa søfnudust Philistearner / til ad strijda vid Israel / þriatiju þusunder vagna / og sex þusunder reidmenn / og foolk sem * sandur/þar er hia siáarstrøndu i margfiølda. Og þeir droou upp / og settu sijnar herbuder i Michmas/ austann fyrer BethAven.

* Dom. 7/ 12.

6 Þa Israels menn sáu/ ad þeir voru i neyd / þvi foolked var skielft / falde foolked sig i holum/og i þyrnebuskum/ og i klettum/ og i turnum/og i brunnum.

7 Og Ebrester geingu yfer Jordan i Gad/og i Gileads land/ Þegar Saul enn nu var i Gilgal/ þa kom allt foolked skiálfande epter hønum.

8 Og hann tafde i * siø daga/til þeirrar tijdar/ sem var áseтt af Samuele / Þegar Samuel kom ecke til Gilgal / sundurdreifdest foolked fra hønum.

* C. 10/ 8.

9 Þa sagde Saul : bered mier hijngad brenne-offred / og þackar-offurenn / Og hann offrade brenne-offrenu.

10 Og þad skiede/þegar hn̄ hafde full komnad ad offra brenne-offrenu/ siá/þa kom Samuel/ og Saul gieck ut i moote hønum ad blessa hønum.

11 Þa sagde Samuel : hvad hefur þu giørt? og Saul sagde: eg sá/ad foolked burtdreifdest fra mier / og þu / þu komst ecke til þeirrar áseттu daga(tydar/) og Philistearner voru safnader i Michmas.

12 Þa sagde eg: nu koma Philistearner ofann til mijn i Gilgal / og eg hefe ecke tilbeded Drottens auglit/þa dirfd est eg til / og * offrade brenne-offrenu.

*3. Mos. 17. 5/ 8/ 9.

13 Þa sagde Samuel til Saul: þu ert ordenn eirn dáre / þu hefur ecke hallded Drottens þijns Guds bod / sem hann baud þier / þvi annars hefde Drottenn stadfest þitt rijke yfer Israel æfenlega

14 Enn nu skal ecke þitt rijke verda stadfast: Drottenn hefur uppleitad sier * eirn mann epter sijnu hiarta / þeim hefur Drottenn boded ad vera eirn høfdinge yfer hans foolke / af þvi þu hefur ecke hallded þad/sem Drottenn hefur bijfalad þier. * P. G. 13/ 22.

15 Og Samuel took sig upp / og gieck upp fra Gilgal/til Gibea BenJamin/

So kallde Saul þad foolk / sem fanst hia hønum / hier um̃ sex hundrud men̄.
16 Og Saul og Jonatan han̄s son / og þad foolk / sem fanst hia þm̃ / voru i Gibea BenJamin / en̄ Philisteарner høfdu sett sijnar herbuder i Michmas.
17 Og þar utdroo eirn fordiarfare af Philisteaн̄a herbudum med þria flocka / sa eine flockur snere sier til þess vegar Ophra / til þess lands Sual.
18 Og sa eine flock: snere sier a þan̄ veg BethHoron / og sa eine flockur snere sier a þan̄ skilnadar-veg / sem ligg ur til Zeboim dals i eydemørken̄e.
19 Og þar var eingen̄ smidur funden̄ i øllu Israels lande / þvi Philistearner þeinktu / ad Ebresker skylldu * ecke giøra sverd eda spioot. * Dom. 5/ 8.
20 Þar fyrer mꜳtte allur Israel fara ofan̄ til Philisteaн̄a / ad hver kin̄e skierpa sitt ploog-jarn / og sin̄ pꜳl-staf / og sijna øxe / og sijna (var-)reku.
21 Og þ' var þiøl vegna varrekan̄a / og vegna pꜳl-stafan̄a / og vegna trieforkan̄a / og vegna axan̄a / og til ad hvessa eirn brodd.
22 Og þad skiede a strijds deigenum / ad þar vard ecke funded sverd eda spioot i nockurs af foolksens hende / sem var med Saul og med Jonatan / en̄ þar fanst (alleinasta) fyrer Saul og Jonatan han̄s son.
23 Og Philisteaн̄a her droo ut fram̃ fyrer Michmas.

XIV. Capitule.

Jonatans Kallmen̄ska.

Og þad bar til a einum deige / ad Jonatas Sauls son / sagde til sveinsens / sem bar han̄s vopn / kom / og vid vilium ganga yfer til Philisteaн̄a hers / sem er þarna yfer fra / og han̄ gaf sijnum fødur þad ecke til vitundar.
2 En̄ Saul var hia þvi ytsta af Gibea / under granata-trienu / sem var i Migron / og þad foolk / sem var hia hønum / var hier um̃ sex hundrud man̄s.
3 Og Ahia Achitops son / Icabods brooder / * Phinehes son / Eli sonar / var Drottens prestur i Silo / sem bar lijf-kyrtelen̄ / Og foolked visse ecke / ad Jonatan var burt geingen̄. * c. 4/21.
4 Og þar i millum / sem þeir skylldu ganga yferum / hvar Jonatan kieptest ad komast yferum / giegnt Philisteaн̄a herbudum / var ein̄ tinda klettur a þessa sijdu (gangsens /) og eirn tinda klettur a hina sijdu (gangsens /) og þess eina nafn var Bozes / og þess an̄ars nafn Sene.
5 Sa eine tindur stood nordan̄ til giegnt Michmas / og sa an̄ar sun̄an̄ til / giegnt Geba.
6 Og Jonatan sagde til sveinsens / sem bar han̄s vopn: kom / og vid vilium ganga yfer til þessara / þeirra her buda / sem hafa forhud / kan̄ skie / Drotten̄ utrietti nockud fyrer ockur / Þvi þad er * Drottne ecke þungt / ad hiꜳlpa fyrer marga / eda fꜳa.
* Dom. 7/ 7. 2. Kron. 14/ 11.
7 Han̄s vopn-bere svarade hønum: giør allt þad / sem er i þijnu hiarta / far þangad / sia / eg er med þier epter þijnu hiarta.
8 Og Jonatan sagde: sia / vid gaungum yfer til man̄an̄a / og lꜳtum ockur sia fyrer þeim.
9 Ef þeir * seigia so til ockar: standed / þangad til vid komum til yckar / so vilium vid standa a ockar stad / og ecke ganga upp til þeirra. * 1. Mos. 24/ 14.
10 En̄ ef þeir seigia so: komed upp til vor / so vilium vid stijga upp / þvi Drotten̄ hefur giefed þa i ockar hønd / og þetta (skal vera) ockur teikned.
11 Þegar þeir voru bꜳder openberader fyrer Philisteaн̄a herbudum / þa søgdu Philistearner: sia / Ebresker eru ut geingner af holun̄ / sem þeir føldu sig i.
12 Og þeir men̄ i herbudunum svørudu Jonatan / og han̄s vopn-bera / og søgdu: komed upp til vor / so vilium vier kien̄a ydur þad / þa sagde Jonatan til sijns vopn-bera: stijg upp epter mier / þvi Drotten̄ hefur giefed þa i

Jsraels hønd.

13 Og Jonatan klifrade upp med sijn-um høndum og med sijnum footum/og hans vopn-bere epter hønum / Pa * fiellu þeir fyrer Jonatan z hns vopn-bera/sem sloo i hel epter hønum.

* 3. Mos. 26. 7/ 8.

14 Og þad fyrsta slag/ sem Jonatan og hans vopn-bere giørdu/var hier um tuttugu men/ (þvi-)nær a eins hálfs akurs (rume/) sem eitt par (yxna ku-ne) plægia.

15 Og þar kom ein hrædsla i herbud-ernar a mørkene/og a medal alls foolk-sens/ So sa standande flockur/og for-diarfaren urdu og so ottaslegner/ Jaa/ landed skalf / þvi þad var ein skielfing af Gude.

16 Pegar Sauls vakdarar i Gibea Ben Jamin saau / og sia/ flockuren dreifd-est/og foor burt / ad þeir hrundu hvør ier ødrum.

17 Pa sagde Saul til foolksens/sem var hia hønum: teljed og sjaed til/hv-ør þar er geingen fra oss/Og þeir tøl du / og sia / þa var Jonatan og hans vopn-bere ecke (þar.)

18 Pa sagde Saul til Ahia: fær Guds ørk hijngad/þvi * Guds ørk var þar a þeim deige hia Jsraels børnum.

* C. 4/ 3.

19 Og þad skiede / þegar Saul en nu talade vid presten/ ad þad bulldur/sem var i Philisteana herbudum / voor meir/ og vard stoort/þa sagde Saul til prestsens: tak þijna hønd burt.

20 Og Saul var reistur / og allt þad foolk/sem var hia hønum/ og þeir ko-mu til strijdsens / og sia / * þess eina sverd var i moote þess annars / og þar var eitt harla stoort bulldur.

* Dom. 7/ 22. 2. Kron. 20/ 22/ 23.

21 Og þeir Ebresku / sem høfdu vered med Philisteunum fyrrum / sem voru uppfarner med þeim i herbudernar um kring / þeir gaafu og so sig til Jsrael/ sem voru med Saul og Jonatan.

22 Og aller Jsraels men / sem høfdu faled sig a Ephraims fialle/þegar þe-ir heyrdu/ad Philistearner flijdu/hiell-du þeir og fastlega epter þm i strijdenu.

23 So frelsade Drottenn Jsrael a þe-im deige/Og strijded varade allt til Be-th Aven.

24 Og Jsraels men urdu þreitter a þeim sama deige/þvi Saul særde foolk ed/ og sagde: bølvadur vere hvør mad-ur/ sem etur nockud inn til kvøllds / ad eg kunne hefna mijn a mijnum fiandmønn um/Þar fyrer smackade þad giørvallt foolk ecker t ætelegt.

25 Og þad giørvallt land kom i skoog enn/og þar var hunang a mørkenne.

26 Og þegar foolked kom inn i skoog-ienn/sia/ þa flaut hunanged/ og eing-enn liet sijna hønd koma til sijns muns/ þviad foolked ottadest fyrer þeim eyd.

27 Enn Jonatan hafde ecke heyrt þad/ þegar hans fader liet særa foolked/ og riettе þad ytsta af stafnum ut / sem hann hafde i sinne hende / og dyfde hon-um i eina hunangs koku/og snere sine hende til sijns muns/ z hns augu saau.

28 Pa svarade eirn madur af foolke-nu / og sagde : þinn fader særde vissu-lega foolked/ og sagde: bølvadur vere hvør madur / sem etur nockud i dag / þar fyrer vanmegnast foolked.

29 Pa sagde Jonatan: minn fader hef ur hrellt landed/ sjaed nu/ ad mijn au-gu eru orden klaar / af þvi eg smackade lijted af þessu hunange.

30 Jaa Gud giæfe þad/ad foolked hef-de eted i dag af þeirra fiandmanna her-fange/sem þeir fundu / þvi nu kinne slaged ecke verda stærra i moote Phili-steunum.

31 Og þeir sloou Philisteana a þeim deige fra Michmas allt til Ajalon/Og foolked vard miøg vanmegna.

32 Og foolked rudde herfangenu um / og þeir tooku saude og yxne/og kaalfa/ og slaatrudu a Jørdunne/ og foolked aat * med bloode. * 3. Mos. 3/ 17.

33 Pa kunngiørdu þeir Saul þad / og

 søgdu

søgdu: sia/ foolked syndgar fyrer Drottne/ ad þeir eta med bloode / Og hañ sagde: þier hafed illa giørt / vellted nu einum stoorum steine til mijn.

34 Og Saul sagde (eñ framar:) dreifed ydur a medal foolksens/ og seiged þeim: færed hvør siñ uxa / og hvør sitt lamb til mijn/ og slatred þeim hier/ og eted/ og syndged ecke i moote Drottne / ad eta med bloode/ Þa færde allt foolked hvør siñ uxa med siñe hende þar til um nootena/ og þeir slatrudu (þm) þar.

35 Þa bigde Saul Drottne eitt altare/ Þad var þad (fyrsta) altare/ hañ byriade ad biggia Drottne.

36 Og Saul sagde: lætum oss fara ofañ epter Philisteunum i noott/ og ræna þa allt þar til þad verdur lioos dag ur/ ad vier lætum ecke eirn mañ af þeim verda epter / og þeir søgdu: giør allt þad/ þier gott synest/ Eñ presturen sagde: lætum oss hallda oss hijngad til Guds.

37 Og Saul spurde Gud: skal eg fara ofañ epter Philisteunum? villtu giefa þa i Israels hønd? eñ hañ svarade hønum ecke a þeim deige.

38 Þa sagde Saul: ganged hijngad aller flockarner af foolkenu/ og merked og siaed/ a hvøriñ þesse synd er i dag.

39 Þvi (so sañarlega sem) Drotteñ lifer/ sa þar frelsar Israel / þar sem hun (jafnvel) være a Jonatan mijnum syne/ þa skal hañ vissulega deya / Og eingeñ svarade hønũ af øllu foolkenu.

40 Og hañ sagde til alls Israel: þier skulud vera a eina sijdu / eñ eg og Jonatan miñ son / vilium vera a eina sijdu / Og foolked sagde til Saul: giør hvad þier gott synest.

41 Og Saul sagde til Drottens Israels Guds: skicka hid rietta/ Og þar vard * hitt a Jonatan og Saul/ eñ foolked gieck (frij) ut. * Jos. 7/ 16.

42 Þa sagde Saul: hluted i millum mijn og i millum Jonatans mijns sonar/ þa (vard þar) hitt a Jonatan.

43 Og Saul sagde til Jonatan: seig mier/ hvad hefur þu giørt? og Jonatan sagde hønum þad / og sagde: eg smackade vissulega med þvi ylsta af þeim staf/ sem er i miñe hende/ eitt lijted hunang/ sia eg/ skal eg deya?

44 Þa sagde Saul: * Gud giøre vid mig so og eñ so / þu matt vissulega deya/ Jonatan. * 1. Kong. 19/ 2.

45 Eñ foolked sagde til Saul: skyllde Jonatan deya / sem hefur giørt þetta * stoora hiaalpræde i Israel? þad vere langt fra/ so (sañarlega sem) Drotteñ lifer/ skal þar ecke falla (eitt) af hañs høfud-hære a Jørdena/ þvi hñ hefur giørt þad a þessũ deige fyrer Gud/ So frijade foolked Jonatan / ad hañ ecke doo. * c. 11/ 13.

46 Þa foor Saul upp fra Philisteunum/ og Philistearner fooru til þeirra stadar.

47 Og Saul iñtook rijked yfer Israel/ og strijdde i moot øllum sijnum fiandmøñum um kring/ i moote Moabitunum/ og i moote Ammons børnum/ og i moote Edomitunum/ og i moote konungunum af Zoba/ og i moote Philisteunum/ og hvort sem hañ snere sier burt/ tapade hañ strapp.

48 Og hañ safnade einum her / og sloo Amalekitana/ og frelsade Israel af þeirra hende sem þa rantu.

49 Og Sauls * syner voru Jonatan og Jsui / og Malchisua / og hañs tveggia dætra nøpn voru/ þeirrar frumgietnu nafn Merob / og þeirrar yngre nafn Michol. * 1. Kron. 9/ 33.

50 Og Sauls hustruar nafn var Ahinoam/ Ahimaas dootter/ og * hañs strijds hofudsmañs nafn var Abner / Ners son/ Sauls fødur broodurs. * c. 17/ 55. C. 26/ 5.

51 Og Kis var Sauls fader / og Ner Abners fader / var Abiels son.

52 Og strijded var stoort i moote Philisteunum / alla Sauls daga/ og (hvar) Saul sa nockurn sterkañ mañ / eda nockurn strijdsmañ/ þa took hañ hañ til sijn.

XV. Capitule.

Sauls Ohlijdne i giegn Gude.

Og Samuel sagde til Saul: * Drottenñ sende mig/ til ad smyr ia þig til konungs yfer hañs foolk/ yfer Jsrael/ so heyr nu Drottenñs orda raust. * c. 10/ 1.

2 So sagde sa Drottenñ Zebaoth: eg hefe yfervegad þad/ sem * Amalek giørde vid Jsrael/ hvørnenñ hañ sette sig i moote hønum a vegenum/ þegar hañ foor upp af Ægyptalande. * 2. Mos. 17/ 8. 4. Mos. 24/ 20. 5. Mos. 25/ 17.

3 Far nu/ og þu skallt sla * Amalek/ og þier skulud fordiarfa allt þad hañ hefur/ og þu skallt ecke hlijfa hønum/ helldur sla i hel/ bæde mañ og kvinnu/ bæde børn/ og siugande (børn/) bæde uxa og lømb/ bæde ulfvallda og asna. * 1. Mos. 17/ 14.

4 Og Saul safnade foolkenu/ og talde þa i Telaim/ tvø hundrud þusunder foot-gaunguliids/ z tiju þusund meñ af Juda.

5 Þegar Saul kom til Amaleks stadar/ giørde hañ eitt launsætur hia lækenum.

6 Og Saul sagde til Kenitans: gack burt/ víkiu/ far nidur fra Amalek/ ad eg skule ecke leggia þig i eyde med hønum/ þvi þu/ þu giørder myskunseme vid øll Jsraels børn/ þegar þau fooru upp af Ægyptalande/ so foor Kenitenñ fra Amalek.

7 Þa sloo Saul Amalekitana fra Hevila/ þar til mañ kiemur til Zur/ sem liggur yfer fra Ægyptalande.

8 Og hañ fangade Agag/ þeirra Amalekita konung/ lifande/ og eidelagde allt foolked/ med bitru sverde.

9 Eñ Saul og foolked þirmde Agag/ og hvørtu gott var af saudunum/ og uxunum/ og þvi feita/ og af lømbunum/ og af øllu þvi sem gott var/ og þeir villdu ecke fordiarfa þad/ eñ alla þa hlute/ sem voru forachtanleger og odugleger/ þa fordiørfudu þeir.

10 Þa skiede Drottenñs ord til Samuel/ segiande:

11 Mig angrar/ ad eg giørde Saul til konungs/ þvi hañ hefur snued sier til baka fra mier/ og ecke fullkomnad mijn ord/ og Samuel vard reidur/ og hroopade (þo) til Drottenñs/ þa giørvalla noott.

12 Sijdañ stood Samuel árla upp/ ad mæta Saul um morguneñ/ og þad vard Samuel til vitundar giefed/ ad mañ sagde: Saul er komeñ til Carmel/ og sia/ hañ hefur uppreist sier eitt teikn/ og er reistur um kring/ og fareñ yfer/ og komeñ ofañ til Gilgal.

13 Og Samuel kom til Saul/ og Saul sagde til hañs: blessadur vertu fyrer Drottne/ eg hefe fullkomnad Drottenñs ord.

14 Eñ Samuel svarade: hvad er þetta fyrer eitt jarm af saudunum i mijnum eyrum/ og bauled af nautunum sem eg heyre?

15 Þa sagde Saul: þeir hafa fært þau fra þeim Amalekitum/ þvi foolked þirmde þvi besta af saudunum og uxunum/ fyrer Drottenñs þijns Guds offurs saker/ og þad yfer var/ høfum vier eydelagt.

16 Þa sagde Samuel til Saul: bijttu (vid/) so vil eg kunngiøra þier/ hvad Drottenñ hefur talad til mijn i noott. Og hañ sagde til hañs: seig fram.

17 Og Samuel sagde: er þad ecke so/ * þegar þu varst litell i þijnum augum/ (þa vardst) þu Jsraels kynkvijsla høfud/ og Drottenñ smurde þig til eins konungs yfer Jsrael. * c. 9/ 21.

18 Og Drottenñ sende þig a vegeñ/ og sagde: far af stad/ og bølva þeim syndurum/ þeim Amalekitum/ og strijd i mootte þeim/ þar til þu fær eydelagt þa.

19 Og hvar fyrer hlijdder þu ecke Drottenñs raust? helldur snerer þier til rans/ og giørder illa fyrer Drottenñs augum.

20 Þa sagde Saul til Samuel: eg hlijdde þo Drottenñs raust/ og foor þañ veg/ hvørt Drottenñ sende mig/ og færde Agag/ þeirra Amalekita konung hijngad/ og fordiarfade Amalekitana.

21 Og foolked took af herfanngenu/ saude og uxa/ þ. ypparsta af þvi bølvada/ til ad offra til Drottenñs þijns Guds i Gilgal.

22 Eñ Samuel sagde: meinar þu/ ad Drottenñ hafe list til offurs og brennefoorna/

na/ sem til ad * hlÿda Drotten̄s raust? sia / ad hlÿda / er betra en̄ offur/ og ad giefa gaum ad / en̄ feiten̄ af hrutunum.
* Os. 6/ 6. Matth. 9/ 13. C. 12/ 7.

23 Þvi ohlÿdne er ein̄ galldurs glæpur/ og ad yfertroda / er afguda dÿrkan / og afguda þioonusta/ af þvi þu hefur burt kastad Drotten̄s bÿfalning/ þa hefur * han̄ og burt kastad þier /ad vera ecke kon ungur. * c. 8/ 1.

24 Þa sagde Saul til Samuel: eg synd gade/ad eg hefe yfertroded Drotten̄s bÿ falning/ og þÿn ord: þvi eg ottadest fyr er foolkenu / og hlÿdde þeirra raust.

25 Og kiære / burt-tak nu mÿna synd / og snu vid med mier / og eg vil tilbidia fyrer Drottne.

26 Þa sagde Samuel til Saul: eg vil ecke snua vid med þier /þvi þu hefur burt kastad Drotten̄s orde/ og Drotten̄ hefur burtkastad þier / ad vera ecke konungur yfer Jsrael.

27 Þegar Samuel snere sier vid ad gan ga/ greip han̄ um̄ han̄s kyrtelslaf / og þad vard rifed.

28 Þa sagde Samuel til han̄s : Drott- en̄ * reif i dag Jsraels konga rÿke fra þier/ og gaf þÿnum nauunga þad/sem er betre en̄ þu. * c. 28/ 17.

29 Og hier ad auke/ Jsraels Sigr * mun ecke liuga/ og þad mun ecke angra han̄/ þvi han̄ er ecke ein man̄eskia / ad han̄ (kun̄e nockud) ydra. * 4. Mos. 23/19.

30 Og han̄ sagde : eg hefe syndgad / en̄ kiære/heidra mig (þo) nu fyrer mÿns foolks olldungum / og fyrer Jsrael / og snu vid med mier/ ad eg kun̄e tilbidia fyr- er Drottne þÿnum Gude.

31 So snere Samuel vid epter Saul/og Saul tilbad fyrer Drottne.

32 Þa sagde Samuel: færed til mÿn A gag/þeirra Amalekita konung/og Agag gieck til hans med oflæte/ z Agag sagde: vissulega er daudans beiskleike burt viken̄

33 En̄ Samuel sagde: lÿka sem þitt sverd hefur rænt kvinurnar (þeirra born um/) so skal þÿn moodur rænast (hen̄ar bornum) medal kven̄an̄a / og Samuel liet sundur hoggva Agag fyrer Drotten̄s augsÿn i Gilgal.

34 Sÿdan̄ gieck Samuel til Rama / og Saul foor upp til sÿns huss/i Gibea- Saul.

35 Og Samuel sa ecke Saul meir in̄ til sÿns dauda dags/ þvi Samuel syrgde fyrer Saul/ og þad ydrade Drotten̄/ ad han̄ hafde giort Saul til konungs yfer Jsrael.

XVI. Capitule.

David verdur smurdur til Konungs.

Og Drotten̄ sagde til Samuel: hvorsu leinge villtu syrgia vegna Saul / * hvorium eg hefe burtkastad / ad han̄ skule ecke vera konungur yfer Jsrael? fyll þitt horn med oleum / og gack burt / eg vil senda þig til Jsai þess Bethlehemita / þvi eg hefe sied mier fyrer ** einum konunge a medal han̄s sona. * c. 15/23.
** Þ. G. 13/ 22.

2 En̄ Samuel sagde: hvornen̄ skyllda eg ganga þangad? Saul munde þo spyr ia þad/ og sla mig i hel/ Þa sagde Dro tten̄ : tak eirn kvÿgu-kalf af fienaden- um med þier / og seig : eg er komen̄ ad offra til Drotten̄s.

3 Og þu skallt biooda Jsai til offursens/ og eg/ eg vil lata þig vita hvad þu ska- llt giora/Og þu skallt smyria mier þan̄/ sem eg seige þier.

4 Og Samuel giorde þo/ sem Drotten̄ sagde/og kom til Bethlehem/ Þa komu þeir elldstu i stadnu̅ skielfder i moote hon- um/ og sogdu: er þ fridur/ ad þu kiemur?

5 Og han̄ sagde : fridur/Eg er komen̄ ad offra til Drotten̄s / helged ydur / og komed med mier til offursens / Og han̄ helgade Jsai og han̄s syne/og baud þe- im til offursens.

6 Og þad skiede/ þa þeir komu/ þa sa han̄ * Eliab/ z þeinkte: vÿst er han̄ sa smurde fyrer Drottne. * c. 17/ 13.

7 Og Drotten̄ sagde til Samuel: sÿt ecke * til han̄s alits/ edur til han̄s per- soonu hædar/ þvi eg hefe burtskufad hon̄ um/ þvi ecke þad / sem ein man̄eskia kan̄

sia/ þui mañeskiurnar kuña ad sia fyrer augunũ/ eñ * * Drottẽ lytur til Hiartans
* P. G. 10/34. etc. * * Ps. 7/10. etc.

8 Pa kallade Isai a * Abinadab / og liet hañ ganga fram fyrer Samuel / og hañ sagde: þeñañ hefur Drottẽ ecke helldur utvaled. * c. 17 / 13.

9 Þar epter liet Isai Samma ganga fram / og hañ sagde: Drottẽ hefur ecke helldur utvaled þeñañ.

10 So liet Isai siø sina syne ganga fram fyrer Samuel/ eñ Samuel sagde til Isai: Drottẽ hefur aungvañ utvaled a medal þessara.

11 Framveiges sagde Samuel til Isai: eru sveinarner hier aller samañ? og hañ sagde: sa * yngste er eñ nu epter / og sia/ hañ vaktar saudena: þa sagde Samuel til Isai: send burt og sæktu hañ/ þui vier setiunstum ecke nidur firr eñ hñ kiem ut hingad. * c. 17 / 14.

12 Pa sende hañ burt / og liet sækia hñ/ og hañ var * raud-lettur / med fogrum augum/ og vel vaxeñ / Þa sagde Drottẽ: stattu upp/smyr hañ/ þui hañ er sa.
* C. 17/42.

13 So took Samuel oliu horned / og * smurde hañ midt a medal hañs brædra / og Drottens Ande vard kroptugr yfer David fra þeim sama deige/og framveiges/ Þar epter took Samuel sig upp/ og gieck til Rama. * 2. Sam. 7/8. Ps. 78/71. Ps. 89/21. P G. 13/ 22.

14 Og Drottens Ande veik fra Saul/og eirn illur ande fra Drottne giørde hañ harla oroolegañ.

15 Pa sogdu Sauls þienarar til hañs: sia nu / eirn illur Guds ande giører þig oroolegañ.

16 Vor herra seige nu/ad þijner þienarar sem standa frame fyrer þier / uppleite eirn mañ/ sem kañ leika a horpu/og þad mun skie / nær sa ille Guds ande er yfer þier/ ad hañ leikur med siñe hende/ ad þad kiñe ad verda gott fyrer þig.

17 Pa sagde Saul til siña þienara: kiæru / vered mier ut uñ eirn mañ/ sem kañ vel leika / og leided (hañ) til mijn.

18 Pa svarade eirn af sveinunum / og sagde: sia / eg sa eiñ/ sem er Isai þess Bethlehemita sonur/ er kañ vel leika/ og hañ er ein vel vijg hetia/ og eirn stryds madur/ og forstañ i orde / og eñ frijdur madur /og Drottẽ er med honum.

19 Pa sende Saul bod til Isai/ og liet seigia: send til mijn David þiñ son/ sem er hia saudunum.

20 Pa took Isai eirn asna med braud/og eina fleskiu vijns / og eitt geit-kid / og sende þad fyrer Davids sijns sonar hond til Saul.

21 So kom David til Saul/og stood fyrer hañs augsyn / og hañ * elskade hañ miked/og hañ vard hañs vopnbere.
* C. 18. 1/ 2.

22 Þar epter sende Saul til Isai / og liet seigia: lat David vera hia mier/ þui hañ hefur funded nad fyrer mijnũ augũ.

23 Og þad skiede / nær Guds ande var yfer Saul / þa took David horpuna/ og liek med siñe hende/ad Saul vard endurlifgadur / Og þad vard gott fyrer honum / og sa ille ande veik fra honum.

XVII. Capitule.

Þess Risa Goliats Grimd og Daude.

Og Philistearner hofdu safnad þeirra her til strijds / og komu til samans i Socho/ sem er i Juda / og þeir settu sijnar herbuder i millum Socho og i millum Aseka/ hia endanum af Damim.

2 Og Saul og Israels meñ safnudust / og settu sijnar herbuder i Eykedalnũ/og biuggu sig til strijds i moot Philisteunũ.

3 Og Philistearner stoodu uppa fiallenu/ a hina sijdu/og Israelitarner stoodu uppa fialleuu a þessa sijdu / og dalureñ var i millum þeirra.

4 Pa utgieck eirn rise af Philisteaña herbudum / hañs nafn var Goliath af Gat / hañ var sex alna og eirnrar þver handar haar.

5 Og þar var eirn kopar-hialmur a hañs hofde/og hñ var klæddur eirnre hrijnga bryniu/ z bryniuñar vigt var fim þusund sekla kopars.

6 Og hafde einar bryn-hosur af kopar a hañs

a hañs beinum/og (þar hieck) eirn kop-
ar ſkiolldur i millum hañs herda.
7 Og hañs ſpioots ſkapt var ſem eirn vef
tar rifur / og bladed a hañs ſpioote var
ſexhundrud ſeklar iarns/og ſkiallds-ſveirn
ꝼoor undañ honum.
8 Og hañ ſtod og hropade til Iſraels
(ſtrÿds)fylkinga/ z ſagde til þeirra : hvar
ꝼyrer droou þier ut/ad bua ydur til ſtrÿds?
er eg ecke eirn Philiſteare/og þier Sau-
ls þienarar ? utvelied ydur eirn mañ / ad
hañ kome ofañ til mÿn.
9 Kuñe hañ ad ſtrÿda i moote mier / og
ſlaa mig/ſo vilium vier vera ydar þienar-
ar/ og eꝼ eg (kañ faa magt) yꝼer honum/
og ſlaa hañ/þa ſkulu þier vera vorer þien-
arar / og þiona oſſ.
10 Fram̃veiges ſagde ſa Philiſteare: eg/
eg heꝼe hædt Iſraels (her-) fylkingar i
dag/ (ſeigiande :) gieꝼed mier eirn mañ/
ad vid kuñum beriaſt til ſamans.
11 Þegar Saul og allur Iſrael heyrde
þeſſe þeſſ Philiſtearans ord/ þa urdu þe
ir ſkielꝼder og ottuduſt miøg.
12 Og David var þeſſ mañs ſon/ þeſſ *
Ephratitans af Bethlehem i Iuda/ hvo-
rs naꝼn var Iſai / og hañ atte atta ſo-
nu / og madureñ var i Sauls tÿd komeñ
til alldurs a medal mañaña. * c. 16 /1.
13 Og þeir þrÿr elldſtu Iſai ſyner voru
utdregner/ þeir ꝼilgdu Saul i ſtrÿded/ og
hañs þriggia ſona nøꝼn/ ſem voru farn-
er til ſtrÿdſens/voru/ Eliab ſa frumgiet-
ne/og hañs añar (ſonur) Abinadab/ og
ſa þridie Samma.
14 Eñ David var ſa yngſte/og þeir þr-
ÿr elliſtu fooru epter Saul.
15 Og David gieck (burt/) og kom apt-
ur fra Saul / og vaktade ſÿns føдurs
ſaude i Bethlehem.
16 Og ſa Philiſteare gieck ꝼram̃ ad
morgne og kvøllde/ og baud ſig til i ꝼioru
tÿger daga.
17 Og Iſai ſagde til Davids ſÿns ſon-
ar : tak nu handa þÿnum brædrum þeſſa
epha aꝼ ſteiktu (axe) og þeſſe tÿu bra-
ud/ og hlaup til herſens til þiña brædra.
18 Eñ þeſſa tÿu ferſka oſta/ſkalltu bera
til høꝼudsmañſens yꝼer þeim þuſundun-
um / og vitia þiña brædra / hvort þad
geingur þeim vel / og tak eitt ſkÿrteine
fra þeim.
19 Og Saul og þeir / og aller Iſraels
meñ/ voru i Eykedalnum/ ſem ſtrÿddu i
moot Philiſteunum.
20 Þa ſtood David arla upp um̃ mor-
guneñ / og aꝼhente hirdernum ſaudena/
og bar þad/ og gieck / ſo ſem Iſai haf-
de boded honum / og hañ kom til vagn
borgareñar / þegar hereñ var utdregeñ
i ſtrÿds ꝼilkingarnar/ og þeir høꝼdu kall
ad ut til ſtrÿdſens.
21 Og Iſrael hafde herkÿad ſig / og
Philiſtearner/ſtrÿdſꝼilking moote ſtrÿds-
ꝼilkingu.
22 Þa ſkilde David epter þañ ꝼarang-
ur ſem hañ bar/hia honum/ ſem geimde
ꝼarangureñ / og hlioop burt til ſtrÿds-
filkingareñar / og kom/ og heilſade ſin-
um brædrum.
23 Og ſem hañ talade vid þa / ſiaa/
þa upp kom eirn riſe / hvørs naꝼn var
Goliath / ſaa Philiſteare aꝼ Gat / aꝼ
Philiſteaña her / og talade a ſomu leid
ſem fyrr / og David heirde þad.
24 Eñ hvør madur af Iſrael / nær
þeir ſaau mañeñ/ þa ꝼlÿdu þeir ꝼyrer hon
um / og ottuduſt miøg.
25 Og hvør madur aꝼ Iſrael ſagde :
hoꝼe þier ſied þeñañ mañ / ſem kiemur
upp? þvi hañ uppkiemur ad hæda Iſ-
rael / og þad ſkal ſkie / þañ mañ ſem
ſlær hañ/ vill kongureñ giøra miøg rÿk-
añ / og gieꝼa honum ſina doottur / og
vill giøra hañs føдurs hws ꝼrÿ i Iſrael.
26 Þa ſagde David til mañaña/ þeirra
ſem ſtoodu hia honum / ſeigiande: hvad
ſkal madur giøra þeim mañe/ ſem ſlær
þeñañ Philiſteara / og burt-tekur hæded
ꝼra Iſrael ? þvi hvør er þeſſe Philiſte-
are med forhud / ad hañ hædde þeſſ liꝼ-
anda Guds ſtrÿdsꝼylkingar ?
27 Þa ſagde ꝼoolked til hañs/epter ſø-
mu vÿſu/ ſeigiande : ſo ſkal þad ſkie þañ
mañ / ſem ſlær hañ.
28 Þegar hÿs elliſte brooder * Eliab heir
de ad

rde ad hañ talade vid meñena/ þa vard Eliab reidur vid David/ og sagde: hvar fyrer komstu ofañ? og hvorium hefur þu afhent þa saude i eidemorkuñe? eg/ eg þeckie þyna drambseme/ og þyns hiarta vonsku/ þvi þu ert ofañ komeñ/ til ad sia strijded. * c. 16/ 6.

29 Þa sagde David: hvad hefe eg nu giort? hefe eg ecke ad utrietta?

30 Og hañ snere sier fra honum til eins añars/ og sagde eins sem fyrr/ Þa svarade foolked honum sem fyrre.

31 Og þau ord urdu heyrd/ sem David sagde/ og þeir gafu þau til vitundar fyrer Saul/ og hañ liet sækia hañ.

32 Og David sagde til Saul: aungrar mañeskiu hiarta falle (i efaseme) fyrer hañs skulld/ þvi þiñ þienare skal ganga og strijda vid þeñañ Philisteara.

33 Og Saul sagde til Davids: þu giekur ecke geinged þangad i moot þessum Philisteara/ til ad beriast vid hañ/ þvi þu ert eirn sveiñ/ eñ hañ er eiñ strijdsmadur fra synum ungdoome.

34 Þa sagde David til Saul: þiñ þienare var syns fødurs hirder hia sauðunum/ og leooned kom og biørneñ/ og took eitt lamb af hiørdeñe.

35 Og eg rañ epter honum/ og sloo hañ/ og frelsade þad af hañs muñe/ og þegar hañ uppstood i moote mier/ þa greip eg i hañs kampa/ og sloo hañ/ og drap hañ.

36 Bæde leooned og biørneñ hefur þiñ þienare sleiged/ og þesse Philisteare med forhud skal verda sem eirn af þeim/ þvi hañ hefur hædt þess lifanda Guds herfylkingar.

37 Framar sagde David: Drottiñ/ sem frijade mig * fra leoonsins vallde/ og fra biarnarens vallde/ hñ mun frija mig fra þessa Philisteara vallde/ Þa sagde Saul til Davids: gack/ og Drottiñ mun vera med þier. * 2. Tim. 4/ 17.

38 Og Saul liet fœra David i syn klæde/ z sette eirn kopar hialm a hñs høfud/ og fieck honū eina harneskiu a sig.

39 Og David batt hñs sverd yfer um syn klæde/ og took til ad ganga/ þvi hñ hafde ecke reint þad. Þa sagde David til Saul: eg kañ ecke ad ganga i þeim/ þvi eg er ecke vanur (þar vid/) og David lagde þau af sier.

40 Og hañ took * siñ staf i syna hønd/ og valde sier fim sliettа steina ur læknum/ og stack þeim i hirders posañ sem hañ hafde/ og i tøskuna/ og hañ hafde syna slaungu i siñe hende/ og gieck fram til Philistearans. * 1. Kron. 12/ 23.

41 Og Philisteareñ gieck voodum/ og kom nær til Davids/ og madureñ skiallд sveinneñ undañ honum.

42 Þa Philisteareñ vard var vid/ og sa David/ þa forsmade hañ hañ/ þvi hañ var eirn sveiñ/ og * raudleitur/ og fridur synum. * c. 16/ 12.

43 Og Philisteareñ sagde til Davids: er * eg eiñ hundur/ ad þu kiemur til myn med støfum? og Philisteareñ bølvade David vid syna gude.
* 2. Sam. 3/ 8.

44 Og Philisteareñ sagde til Davids: kom til myn/ og eg vil * giefa fuglunum under Himnenum og dyrunum a mørkeñe þitt holld. * Ezech. 29/ 5.

45 Eñ David sagde til Philistearans: þu * kiemur til myn med sverd z med spioot/ og med skiølld/ eñ eg kiem til þyn i Drottens Zebaoths nafne/ sem er Israels herfylkinga Gud/ hvørn þu hefur hædt. * Ps. 20/ 8.

46 A þessum deige mun Drottiñ fa þig i myna hønd/ og eg skal sla þig/ og taka þitt høfud af þier/ og giefa Philisteaña hers kropp a þessum deige til fuglaña under Himnenum/ og til dyraña a Jørduñe/ ad allt landed skal vita/ ad þar sie Gud i Israel.

47 Og allur þesse søfnudur skal vita/ ad Drottiñ frelsar ecke fyrer sverd eda fyrer spioot/ þvi strijded er Drottens/ og hañ mun giefa ydur i vora hønd.

48 Og þad skiede/ þegar Philisteareñ stood upp z gieck/ og kom nær i moote David/ þa flijtte David sier/ og hlioop

hlioop i moote herfylkinguñe i moote Philisteanum.

49 Og David stack siñe hende i posañ/ z took eiñ stein þar ur/og slengde med slaunguñe / og sloo Philisteañ i hañs eñe/ad steiñeñ vard fastur i hañs eñe/ og hñ fiell a sijna asioonu til Jardar.

50 Og David vard sterkare eñ Philisteareñ/ med slaunguñe z med steineñu/ og sloo Philistearañ/og i hel sloo hañ/ þo David hefde ecke sverd i siñe hende.

51 Og David hlioop/og stood a Philisteanum / og took hañs sverd/ og droo þad af sijnum slijdrum / og sloo hañ i hel / og hioo af hañs høfud þar med. Þegar Philistearner sau ad þeirra hiñ sterke var daudur/þa flijdu þeir.

52 Þa tooku Israels og Juda meñ sig upp / og hroopudu/ og elltu Philisteana/ allt til þess madur kiemur til dalsens/ og allt til Ekrons porta/og Philistearner/sem urdu sarer/fiellu a veig enum til beggia portaña / og allt til Gat / og allt til Ekron.

53 Þar epter sneru Israels børn aptur fra þeim akafa epter Philisteunum/ og ræntu þeirra herbuder.

54 Eñ David took þess Philisteara høfud / og bar þad til Jerusalem/ og lagde hañs vopn i sitt tialld.

55 Þegar Saul sa David ganga i moot Philistearanum / sagde hañ til Abner strijds-høfudsmañsens: hvørs son er þesse sveiñ / Abner ? og Abner sagde: (so sañarlega sem) þijn sal lifer/ o kongur/eg veit þad ecke.

56 Og konungureñ sagde : spyr þu/ hvørs son þesse unge madur sie.

57 Og þegar David kom aptur / þa hañ hafde sleiged Philistearañ/þa took Abner hañ/ og leidde hañ iñ fyrer Saul / og hañ hafde Philistearans høfud i siñe hende.

58 Og Saul sagde til hañs : hvørs son ertu sveiñ ? og David sagde: eg er * Isai þess Bethlehemita/þijns þienara/ sonur. * c. 16/ 1.

XVIII. Capitule.

David elskast af Jonatan / vijdfrægest af Kviñunum / verdur hatadur af Saul og gipkest Micol.

Og þad skiede/ sem hañ hafde ut-talad vid Saul / þa vard Jonatans sal sambundeñ vid Davids sal / z Jonatan elskade hañ sem sijna sal.

2 Og Saul took hañ a þeim deige / og liet hañ ecke koma aptur til sijns fødurs huuss.

3 Og * Jonatan og David / giørdu eitt samband/so hañ ** elskade hañ/ sem sijna sal. * c. 20/8/16. c. 23/18. 2. Sam. 21/ 7. ** 1. Sam. 19/ 1. etc.

4 Og Jonatan took kirtileñ af sier / sem hañ hafde yfer sier/og gaf David hañ/ og sijn klæde/ og þar til sitt sverd / og þar til siñ boga / og þar til sitt bellte.

5 Og David foor ut / hvert sem Saul hañ sende / hañ hielli sig viturlega/ og Saul sette hañ yfer strijdsmeñena/ og hañ var þægelegur fyrer alls foolksens augum / og so fyrer Sauls þienara augum.

6 Og þad bar til / þegar þeir komu/ sem David kom aptur/ fra þess Philisteara strijde / ad kviñurnar af øllum Israels stødum * voru utgeingnar/ med saung og danse moote konungenum Saul/ med trometum / med glede / og med gyum. * Dom. 11 / 34.

7 Og kviñurnar sungu mot hvør añare/ lieku og søgdu: Saul hefur sleiged sijna þusund / og * David sijnar tiju þusunder. * c. 21/ 11. c. 29/ 5.

8 Þa vard Saul afar-reidur/z þetta ord þocknadest hønum illa/og hañ sagde: þær gafu David tiju þusunder / og mier gafu þær þusund / og fram̃ veiges vill ríked verda hans.

9 Og Saul leit reiduglega til Davids / fra þeim deige og þar epter.

10 Og þad skiede a ødrum deigenum / ad sa * ille Guds ande vard sterkur

yfer Saul / og hañ spaade i huusenu/ Þa David liek a hørpuna m̄d siñe hende / sem hañ daglega var vanur / og Saul hafde eitt spioot i hendeñe.
* C. 19/9.

11 Og Saul skaut spiootenu/og þeinkte : eg vil stijnga David / (ad spiootid skal ganga) i veggeñ / eñ David snere sier tvisvarsiñum fraa hønum.

12 Og Saul * ottadest fyrer David/ þvi Drotteñ var med hønum / og var vikeñ fraa Saul. * Marc. 6/20.

13 Þa liet Saul hañ fraa sier/og giørde hañ til eins høfdinga yfer þusund/ og hañ foor ut og iñ fyrer foolkenu.

14 Og David hiellt sig * viturlega i øllum hañs ufrietfingum / og Drottiñ var med hønum. * 2. Kong 18/7.

15 Þegar Saul saa / ad hañ hiellt sig harla viturlega/ þa ottadest hañ fyrer hønum.

16 Eñ allur Israel og Juda hafde David kiæraň/ þvi hañ foor ut og iñ fyrer þeim.

17 Og Saul sagde til David: siaa/miña ellstu doottur Merob / hana vil eg giefa þier til hustrur / vertu ad eins hraustur fyrer mig/ og berst Drotteñs bardaga/þvi Saul þeinkte/ mijn hønd skal ecke vera a hønum/eñ Philisteaña hønd skal vera a hønum.

18 David sagde til Saul: hvør er eg? og hvad er mitt lijf/ (jaa) mijns fødurs ætt i Israel/ad eg skyllde verda konungsens maagur?

19 Og þad skiede/þegar tijme kom/ ad Merob Sauls dotter skyllde gifeast David/ þa var hun giefeñ Adriel þm̄ Meholathiter til hustrur.

20 Og Micol Sauls doottir hafde David kiæraň / hvad þeir gaafu Saul til vitundar/ og þad syndest gott fyrer hønum.

21 Og Saul sagde: eg vil giefa hønum hana / ad hun skule verda hønum til eirnrar snøru / og Philisteaña hønd skule vera yfer hønum. Og Saul sagde til Davd: þu skallt i dag med (þeire añare af)tveimur(mijnum dætrum) verda miñ maagur.

22 Og Saul baud sijnum þienurum : taled heimuglega vid David og seiged: siaa/konungenum þeknast þu/ og aller hañs þienarar hafa þig kiæraň / þvi verd nu konungsens maagur.

23 Og Sauls þienarar töludu sømu ord fyrer Davids eyrum / Og David sagde: þyker ydur/ad þad sie eirn lijtell hlutur / ad vera konungsens maagur / med þvi eg er eirn fatækur og lijtelmotlegur madur?

24 Og Sauls þienarar gaafu hønum þad til vitundar/og søgdu: soddañ ord talade David.

25 Þa sagde Saul : seiged so til Davids : konungureñ oskar eingrar morgun gaafu / utañ hundrad forhuder af Philisteunum/ad hefna sijn a kongsens fiandmøñum/þvi Saul þeinkte/ad hñ skyllde laata David falla i þeirra Philistea hend.

26 Þa søgdu hañs þienarar þesse ord til Davids/og David syndest/ad þetta efne være gott/ad hañ skyllde verda konungsens maagur/ eñ tijmeñ var ecke (eñ nu) ute.

27 Þa took David sig upp / og droo burt/ hañ og hañs meñ/ og sloo a med al Philisteaña tvø hundrud meñ / og David frambar þeirra forhuder / og þær uppfylltu konungenum (töluna/) ad hañ skyllde verda konungsens maagur. Þa gaf Saul hønum Micol sijna doottur til hustrur.

28 Og Saul saa z merkte / ad Drotteñ var med David / og Micol Sauls doottir hafde hañ kiæraň.

29 Þa ottadest Saul eñ framar fyrer David/og Saul var Davids fiandmad ur alla daga.

30 Og Philisteaña høfdingiar droou ut/ og þad skiede/ nær þeir droou ut / breitte David forsiaallegar eñ aller Sauls þienarar / og hañs nafn vard haatt prijsad.

XIX. Capitule.

David flyr fra Saul og kiemur til Samuel.

Og Saul talade til Jonatan sijns sonar / og til allra siña þienara / ad þeir skyllde slaa David i hel/ eñ Jonatan Sauls son * hafde stoora þocknan til Davids. * c. 17/ 3. c. 20/ 17.

2 Og Jonatan æviſsade David þad / og sagde: miñ fader Saul sæker epter ad slaa þig i hel/ so kiære/vara þig nu a morgun/ og gack i filsne/og fel þig.

3 Og eg / eg vil ganga ut / og standa hia mijns fødurs hende a mørkeñe/ þar sem þu ert / og eg/ eg vil tala vid miñ fødur um̄ þig/ og sia hvad þad er / og kuñgiora þier þad.

4 So talade Jonatan gott um̄ David/ vid Saul siñ fødur/og sagde til hañs: konungureñ syndge ecke moote sijnum þienara/ moot David/ þvi hañ hefur ecke syndgad i moote þier/og þvi hañs verk eru þier miked nytsamleg.

5 Þvi hañ hefur sett sitt lijf i sijna hønd / og * sloo þañ Philisteara / og Drotteñ giørde øllum Israel eitt stoort hiaalpræde/þad hefur þu sied/og gladd est (þar af/)og hvar fyrer villtu synd ga i moote þvi saklausa bloode/ad slaa i hel David oforskulldad?

* 1. Sam. 17/ 50. etc.

6 Þa hlijdde Saul Jonatans raust / og Saul soor / (so sañarlega sem) * Drotteñ lifer/hañ skal ecke deydast.

* C. 14/ 45.

7 Og Jonatan kallade a David / og Jonatan gaf høñ̄ øll þesse ord til vitundar/og Jonatan leidde David til Sauls/og hañ var fyrer hønum sem fyr.

8 Og þar byriadest aptur ad verda strijd / og David droo ut / og strijdde a moot Philisteunum/ og sloo þa med einu stooru slage/ & þeir flijdu fyrer hm̄.

9 Og Drotteñs * illur ande var yfer Saul/ og hañ sat i sijnu huse/og hafde sitt spioot i siñe hende / og David liek med (siñe) hende. * c. 18 10.

10 Og Saul sookte epter ad stijnga David * med spiootenu/(ad þad skyllde ganga) i veggeñ / eñ hañ veik undañ fyrer Saul / og hañ stack spiootenu i veggeñ/So flijde David/ og komst undañ þa noott. * c. 18/ 11.

11 Og * Saul sende bod til Davids huss/ ad geima hañ/og ad slaa hñ i hel um̄ morguneñ / eñ Micol hañs hustru kuñgiørde David þad / og sagde: þar sem þu ecke frelsar þijna saal i noott / þa verdur þu drepeñ a morgun.

* Ps. 59/ 1.

12 So liet Micol David nidur giegnum vindaugad/ og hañ komst burt/ og flijde/og komst undañ.

13 Og Micol took bijlæteñ og lagde i sængena / og lagde eitt geit-skiñ yfer høfuded þar a / og þakte þad med einu klæde.

14 Þa sende Saul bod / ad taka David / og hun sagde: hañ er siukur.

15 So sende Saul bod þangad ad skooda David/ & sagde: bered hñ upp til mijn i sængeñe/ ad mañ kuñe slaa hañ i hel.

16 Og sendebodarner komu / og siaa/ bijlæted laa i sængeñe/ og geit-skiñed vid høfuded þar a.

17 Þa sagde Saul til Micol: hvi sveikstu mig so/og utliest miñ fiandmañ/ad hañ komst undañ? og Micol sagde til Saul: hañ / hañ sagde til mijn: laat mig fara/ella eg skal slaa þig i hel.

18 Og David flijde / og komst undañ / og kom til Samuel i Rama/og gaf hønum allt þad til vitundar/sem Saul hafde giørt hønum/ og hañ/hañ og Samuel gieck burt / og þeir voru i Najoth.

19 Og þad vard Saul til vitundar giefed / ad þar sagdest / Sia/ David er i Najoth i Rama.

20 Þa sende Saul bod/ad þeir skylldu sækia David / Þ værier saa eirn hoop spaamaña/sm̄ spaadu/og Samuel stand ande (þar hia/) sem var skickadur yfer þa / og Guds Ande kom yfer Sauls sendeboda / og þeir spaadu og so.

21 Nær mañ gaf Saul þad til vitund ar /

ar / sende hañ øñur bod/ og þeir spaadu og so. Og Saul sende (eñ þa þad) þridia bod/ og þeir spaadu og so.

22 Sijdañ gieck hañ og sialfur til Rama/ og þa hañ kom til þess stoora bruñs/ sem er i Seku / spurde hañ ad/ og sagde: hvar er Samuel og David? og eirn sagde: sia/ i Najoth i Rama.

23 Þa gieck hañ burt þangad / til Najoth i Rama / og Guds Ande var og so yfer honum/ og hañ/ hañ gieck oodum / og spaade / þar til hañ kom iñ i Najoth i Rama.

24 Og hañ færde sig og so sialfur af sijnum klædum / og spaade sialfur og so fyrer Samuel / og nidurfiell nakeñ þañ sama giørvallañ dag / og þa giørvalla noott/ Þar fyrer seiger mañ: mun * Saul og so vera a medal spaamañaña?

* C. 10/ 11.

XX. Capitule.

David talar vid Jonatan/ hvør aptur talar vid siñ Fødur vegna Davids.

Þa flijde David fra Najoth i Rama/ og kom og sagde til Jonatan: * hvad hefe eg giørt? hvad er miñ misgiørningur? og hvad er mijn synd i moote þijnum fødur/ ad hañ sæker epter mijnu lijfe?

* C. 17/ 29. C. 26/ 18.

2 Og hañ sagde til hañs: þad vere langt fra / þu skallt ecke deyia/ sia miñ fader giører ecke stoorañ giørning / eda lijteñ giørning / sem hañ ecke opeñberar fyrer mijnum eyrum / og hvi skyllde miñ fader dylia þeñañ giørning fyrer mier? þad er ecke (so.)

3 Þa soor David framveiges / z sagde: þiñ fader veit vel / ad eg hefe funded nææd fyrer þijnum augum/ þar fyrer þeinker hañ: Jonatan skal ecke vita þetta/ þad mætte hryggia hañ / Og sañarlega (so vijst sem) * Drottiñ lifer / og (so vijst sem) þijn saala lifer / (þar er ecke nema) hieruñ eitt footmaal i millum mijn og daudans. * c. 25/ 26.

4 Og Jonatan sagde til Davids: hvad þitt hiarta seiger / vil eg og giora þier.

5 Og David sagde til Jonatan: sia / þad er a morgun (nytt tungl /) sem eg skyllde þo sitia med kongenum til maaltijdar / So laat mig fara / ad ieg kuñe fela mig a mørkeñe / iñ til þess þridia dags ad kvølldi.

6 Ef þiñ fader lætur kostgiæfelega spyria epter mier / þa seig: David beiddest giarnañ af mier / ad hañ mætte fara flioótlega til Betlehem/ til sijns stadar/ þvi su giørvoll ætt hefur þar eitt arlegt offur.

7 Ef hañ seiger so: þad er gott / (so geingur þad) vel til fyrer þijnum þienara/ Eñ verde hañ fær-reidur/ (Þa) vitt þu/ ad þad vonda er aliktad hia honum.

8 So giør miskunsemd vid þiñ þienara/ þvi þu giørder * eitt samband vid þiñ þienara fyrer Drottne / Eñ sie þar nockur misgiørningur hia mier / þaa sla þu mig i hel/ og hvar fyrer villder þu færa mig til þijns fødurs? * c. 18 / 5. etc.

9 Þa sagde Jonatan: þad vere langt fraa mier / ad ef eg kyñe vijst vita / ad þad vonda være aliktad hiaa mijnum fødur / ad koma yfer þig / ad eg skyllde ecke gefa þier þad til vitundar.

10 Og David sagde til Jonatan: hvør skal gefa mier þad til vitundar / ef þiñ fader mun svara þier hardlega?

11 Þa sagde Jonatan til Davids: kom/ laatum oss ganga ut a mørkena/ Og þeir geingu bæder ut a mørkena.

12 Og Jonatan sagde til Davids: Drottiñ Israels Gud/ nær eg formerke af mijnum fødur / um þañ tijma a morgun / (eda) þañ þridia (dag /) og sia / þad geingur vel til fyrer David / og eg ecke þa sende til þijn/ og opeñbera þad fyrer þijnum eyrum.

13 Þa giøre Drottiñ Jonatan so / og eñ so / Eñ hafe miñ fader list til þess vonda i moote þier / þa vil eg opeñbera þad fyrer þijnum eyrum/ z laata þig fara/ ad þu skallt fara med fride/ og Drottiñ vere med þier so sem hañ hefur vered mz mijnum fødur.

14 Og giøre eg ecke þetta / ef eg life /

þa giør þu ecke Drottens myſkunſemd vid mig / ad eg ſkule ecke deyia.

15 En þu ſkallt ecke burttaka þyna miſkunſemd fra mynu huuſe æfenlega / z ei / nær Drotten uppræter Davids fiand men / (ja) hvern man af jørdenne.

16 So * giørde Jonatan eitt ſamband vid Davids huus / (og ſagde:) Drotten ſkal utkrefia þad af Davids fiandmana hende. * c. 18/ 3. etc.

17 Og Jonatan ſoor David framveiges / ſo kiærann hafde hn hn / ad han * elſkade han ſo miøg / ſem han elſkade ſyna ſal.

* C. 19/ 1. etc.

18 Og Jonatan ſagde til hans: þad er a morgun (nytt) tungl / ſo verdur þyn ſaknad / þvi man ſaknar þyn þar / ſem þu ert vanur (ad) ſitia.

19 Og nær þu hefur vered a burtu i þria daga / ſkalltu fara fliootlega ofan / og koma til ſtadarens / þar ſem þu falder þig / a þeim deige ſem þetta var aðlykt tad / og ſet þig hia þeim ſteine Aſel.

20 So vil eg / eg ſkioota þeim fremur pylum til ſydu / lyka ſem eg villde ſkioota til eins hæfes.

21 Og ſia / eg vil ſenda ſveinenn / (ſeigiande:) gack / leita pyluna upp / Seige eg (þa /) vyſt til ſveinſens: ſia / pylurnar liggia a bak þier / og hingad (betur /) tak hana / Kom þa: þvi þar er fridur fyrer þig / og þar er eingenn vode a ferdum / (ſo ſannarlega ſem) Drotten lifer.

22 En ſeige eg ſo til ſveinſens: ſia / pylurnar liggia fyrer framan þig / og fram (betur /) þa far / þvi Drotten hefur læted þig fara.

23 Og (ahrærande) hvad þu og eg høfum talad / ſia / Drotten er i millum þyn og myn æfenlega.

24 Og David falde ſig a mørkenne / og þegar ſa (nye) manadz kom / ſette kongurenn ſig til bords ad eta.

25 Og þegar kongurenn hafde ſett ſig i þad ſæte / ſem han var vanur fyrr / hia veggnum / þa ſtood Jonatan upp / enn Abner ſette ſig hia Sauls ſydu / og Davids vard ſaknad ur hans ſtad.

26 Og Saul talade eckert a þeim ſama deige / þvi han þeinkte / honum er nockud tilfalled / ad han er ecke hreirn / ſannarlega han er ecke hreirn.

27 Og þad ſkiede a ødrum deigenum i þeim ødrum manade / þegar Davids vard ſaknad ur hans ſtad / þa ſagde Saul til Jonatan ſyns ſon^r^: hvi kom Jſai ſon ecke til maalltydar / hvorke i gær eda i dag.

28 Og Jonatan ſvarade Saul: David beiddeſt iþnlega af mier / ad han mætte ganga burt til Bethlehem:

29 Og ſagde: kiære / lat mig fara / þvi vor ætt hefur ad offra i ſtadnum / og minn brooder hefur ſialfur boded mier / og hafe eg nu funded nad fyrer þynum augum / þa lat mig fara þangad / ad ſia myna brædur / þar fyrer er han ecke komenn til kongſens bords.

30 Þa vard Saul reidur vid Jonatan / og ſagde til hans: þu argrar (kvinnu) þverbrotne ſon / veit eg ecke / ad þu hefur utvaled Jſai ſon til þinnar ſkammar / og til þinnar moodur blygdunar ſkammar?

31 Þvi alla þa daga Jſai ſon lifer a jørdunne / þa verdur hvorke þu ſtadfeſtur eda þitt ryke / þar fyrer ſend nu / og lat hafa han til myn / þvi han ſkal deidaſt.

32 Þa ſvarade Jonatan Saul ſynum fødur / og ſagde til hans: hvi ſkal han deidaſt? hvad hefur han giørt?

33 Þa * ſkaut Saul ſpiootenu ept^r^ honum / ad hn villde ſtinga hn (i giegnum /) Þa merkte Jonatn / ad hans fader hafde fullkomlega aliktad hia ſier / ad hn villde ſla David i hel. * c. 18/ 10.

34 So ſtood Jonatan reidur upp fra bordenu / og at et braud a þeim ødrum deige i þeim (nya) manade / þvi han var hriggur vegna Davids / af þvi hans fader hafde laſtad han.

35 Og þad ſkiede ad morgne / ad Jonatan gieck ut a mørkena umm þann tyma / ſem han hafde akvedad David / og eirn ſmaa ſveirn med honum.

36 Og han ſagde til ſins ſveins: hlaup / leita nu / kiære / þa pylu upp / ſem eg ſkyt af / Sveirnenn hlioop / og han ſkaut eirnre

eitnre pÿlu fram̃ yfer hañ.

37 Og þegar sveirneñ kom til þess stadar/ sem Jonatan skaut pÿluñe til / þa hroop ade Jonatan epter sveinenum/ og sagde: er ecke pÿlañ fyrer framañ þig/og leing ra burt?

38 Og Jonatan hroopade epter sveinenum: flÿt þier / far fliott / stattu ecke vid / þa safnade sveirn Jonatans pÿlunum upp / og kom til sÿns herra.

39 Og sveirneñ visse eckert/eñ Jonatan og David vissu (alleinasta) hver ordsökeñ var.

40 Þa fieck Jonatan sÿnum sveine sÿn vopn / og sagde til hañs: gack burt/ og ber þau iñ i stadeñ.

41 Þegar sveirneñ gieck þangad iñ / þa stood David upp ur þeim stad moot sudre/ og fiell a sitt andlit til iardar/og tilbad þri svar siñum / Og þeir kistu sa eine þañ añañ / og grietu sa eine þañ añañ / so ad David giörde eñ meir.

42 Þa sagde Jonatan til Davids: gack i fride / hvad vid bæder höfum svared i Drottens nafne / og sagdt: Drotteñ skal vera i millum þÿn/og i millum mÿn/ og i millum mÿns sædes / og þÿns sædes æfeñlega.

43 Og hañ stood upp og gieck burt/ eñ Jonatan kom iñ i stadeñ.

XXI. Capitule.

David kiemur til Prestsens Achimelech / og konungsens Achis.

Og David kom i Nob til Achimelech prests / og Achimelech kom skielfdur i moot David / og sagde til hañs: hvi ertu alleina / og er ecke eirn madur med þier?

2 Og David sagde til Achimelch prestsens: konungureñ bÿfalade mier eitt eyrende/og sagde til mÿn/Lat aungvañ vita nockud um̃ þad eyrende/hvar fyrer eg hefe sendt þig ut/ og hvad eg bÿfalade þier / Eg hefe og so skickad sveinana til eins sierdeiles stadar.

3 Og nu/ hvad hefur þu under þiñe hende? gief(mier)fim̃ braud i mÿna hönd / eda hvad (þar) fiñst.

4 Og presturen svarade David / og sagde: eg hefe eckert almeñelegt braud under miñe hende / eñ þar er heilagt braud / hefdu ad eins sveinarner alleinasta halld ed sig fra kviñum.

5 Og David svarade prestenum /og sagde til hañs: ja vissulega / kviñur hafa vered meinadar oss i þria daga / þegar eg foor ut / og sveinaña kier eru heilög/ Og þad er epter eiñe venju almeñelegt (braud/) so ad i dag skal (añad braud) helgast i kierunum.

6 Þa gaf presturen hönum * þad heilaga(braud /)þvi þar var eckert (añad) braud/ utañ skodunar braudet/ sem madur upptook fra Drottne/ ad madur skyllde leggia varmt braud (aptur) a þeim deige/ nær madur took þad upp.

* Matth. 12/ 3. Luc. 6/ 3.

7 Eñ þar var eiñ madur af Sauls þienurum a þeim sama deige iñeluktur fyrer Drottne / og hañs nafn var * Doeg / eirn Edomite / Sa megtugaste a medal Sauls hyrdara. * c. 22/ 9. etc.

8 Og David sagde til Achimelech: er og ecke hier under þiñe hende/ eitt spioot edur sverd? þvi eg took ecke mitt sverd/ og mÿn vopn med mier / med þvi kongsens eyrende var fliootlegt.

9 Þa sagde presturen: þess Philisteara Goliats sverd/sem * þu sloost i Eykedalnum / sia / þad er sveipad i einu klæde bak vid lÿf-kyrteleñ/ ef þu villt hafa þad/ (so) tak þad / þvi hier er eckert añad/ eñ þad / og David sagde: þar er ecke þess lÿke / gief mier þad.

* C. 17. 50/ 51.

10 Og David took sig upp a þeim sama deige / og flÿde fra Saul / og kom til Achis/konungsens af * Gat.

* Ps. 56 / 1.

11 Og * Achis þienarar sögdu til hñs: er þesse ecke David/landsens konungur? sungu þær ecke um̃ hañ (moot hver añare)i dansenum/ & sögdu: ** Saul hefur slegeð sÿna þusund/ og David sÿnar tÿu þusunder? * c. 29/ 5. ** c. 18/ 7.

12 Og David lagde þesse ord a sitt hiarta/ og ottadest sarlega fyrer Achis konungenum

ungenum af Gat.

13 Þar fyrer umbreitte hañ siñe rænu fyrer þeim/og liet sem hañ være vitstola i þeirra hondum/og teiknade a dyrnar a portenu / og liet sliña slefu reña nidur a sitt skiegg. * Ps. 34 / 1.

14 Þa sagde Achis til siña þienara siña/ þier siaed / ad madureñ er vitstola / þvi lietud þier hañ koma til miñ?

15 Hefur mig vantad galda/eñ þier liet ud þeñañ koma (hingad) ad æraft fyrer mier/skyllde þesse koma i mitt huus?

XXII. Capitule.

David kiemur til Adullam/ Mizpe/ Hareth skoogar: Hvar David spir Doegs svikræde i giegn prestenum til Nob.

OG David gieck þar fra/og kom ſt undañ til eins * hellers Adullam / og sem hañs brædur og hñs fødurs giørvallt huus þad heyrdu / þa komu þeir þangad ofañ til hañs. * Ps. 57/ 1.

2 Og hver madur/ sem var i naud / og hver madur/sem vat i skulld/og hver madur/ sem var i hiarta'sorg / søfnudu sier til hañs/og hñ var høfdinge yfer þeim/ so þar voru hierumm fiogur hundrud meñ hia hønum.

3 Og David gieck þar fra til Moabs Mizpe/ og sagde til þeirra Mooabita konungs: kiære / lat miñ fødur og miña moodur ganga ut hia ydur/ þar til eg kañ vita hvad Gud vill giora vid mig.

4 Og hañ leidde þau fyrer þeirra Moabita konung/ og þau voru hia hønum/ allañ þañ tijma David var i festingune.

5 Þa sagde sa spamadur Gad til Davids: vertu ecke i festinguñe / (helldur) gack burt / og gief þig þadañ i * Juda land/Þa gieck David burt/og kom i Nareth skoog. * Ps. 63/ 1.

6 Og Saul heyrde / ad David og þeir meñ / sem hañ hafde hia sier / voru ordner þeckter/þegar Saul var i Gibea und er eyke'trienu / a þeirre hædeñe/ og hañ hafde sitt spioot i siñe hende/ og aller hañs þienarar stoodu hia hønum.

7 Þa sagde Saul til siña þienara/þeirra sem stoodu hia hønum: heyred þo þier Jemini born / mun og so Jsai sonur giefa ydur alla akra og viñgarda / (ja) setia ydur alla til høfdingia yfer þusund er / og høfdingia yfer hundrud?

8 Ad þier erud aller sambundner a moote mier/ og þar er eingeñ/sem openberade þad fyrer miñum eyrum/ad * miñ sonur hefur giort eitt samband vid Jsai son / Og þar er eingeñ af ydur/ sem þike þad illt ad vera fyrer miña skulld / og sem openbere þad fyrer miñum eyrum / þvi miñ son hefur uppreist miñ þienara i moote mier til ad sitia um mig/ sem a þessum deige. * c. 18/ 3.

9 Þa svarade * Doeg / sa Edomite/hñ sem var skickadur yfer Sauls þienara / og sagde: eg sa Jsai son koma til Nob/ til Achimelechs Ahitobs sonar.

* C. 21/ 7. Ps. 52/ 2.

10 Og hañ adspurde * Drottieñ fyrer hañ/ og gaf hønum vist/ Og þess Philisteara Goliats sverd gaf hañ hønum (og so.) * c. 21/ 9.

11 Þa sende kongureñ þangad/ ad kalla Achimelech Ahitobs son/presteñ/og hañs fødurs giørvallt hus / prestana sem voru i Nob / og þeir komu aller til kongsens.

12 Og Saul sagde: heyr þu / Ahitobs sonur/Og hañ sagde / sia / hier er eg / miñ herra.

13 Þa sagde Saul til hañs: þvi hafed þier sambunded ydur moote mier / þu og Jsai sonur? ad þu gafst hønum braud og sverd/og adspurder Gud fyrer hañ/ ad hañ reise sig upp i moote mier/ ad sitia epter mier/ sem a þessum deige?

14 Og Achimelech svarade kongenum/ og sagde: hver er og a medal allra þiña þienara/ sem David/ truꝛastur/og * kongsens mægur/ og sem geingur fram i þiñe hlydne/og er heidradur i þiñu huse?

* C. 18/ 27.

15 Hefe eg/ (þa ed fyrsta) byriad i dag ad spyria Gud fyrer hañ? þad vere langt fra mier/ kongureñ legge ecke siñum þienara soddañ til/ (eda) miñs fødurs

urs gioruollu huse/þvi þiñ þienare visse eckert af ollu þessu/* lijtelle edur stoorre hondlan. * c. 20/2. c. 25/36.

16 Þa sagde konungureñ: Achimelech/ þu skallt vissulega deya/ þu og þijns fod urs gioruallt hus.

17 Og konungureñ sagde til hofs-þienar aña/sem stoodu hia honum: snued ydur/ og slaed Drottens presta i hel/þvi þeir ra hond er ogso med David/ og þegar þeir vissu/ad hñ flijde/þa openberudu þr þad ecke fyrer mijnum eyrum/ Eñ konge sens þienarar villdu ecke utrietta þeirra hond/ad falla yfer Drottens presta.

18 Þa sagde konungureñ til Doeg: snu þu þier/ og yfersall prestana/ Og Doeg sa Edomite snere sier/ og hañ yferfiell prestana/ og i hel sloo a þeim deige fim og attatijgi meñ/ sem baru lijnlijfs kyrtleñ.

19 Hañ sloo og * Nob prestaña stad/ med bitru sverde/ bæde mañ og kuiñu/ born og briooslmylkinga/og uxa og asna/ og fienad/ med bitru sverde. * c. 21/ 1.

20 Eñ þar komst undañ eirn af Achimelechs, Ahitobs sonar sonum/ og hañs nafn var AbJathar/og flijde epter David.

21 Og AbJathar kuñgiorde David/ad Saul hefde i hel sleiged Drottens presta.

22 Þa sagde David til AbJathar: eg visse (þad) a þeim sama deige/ þegar Doeg sa Edomite var þar/ad hñ munde vijst giefa Saul þad til vitundar/eg/ eg gaf ordsok til allra þijns fodurs huss sælna.

23 Vertu hia mier/ ottast eckert/ þvi hvor sem stundar epter mijnu lijfe/skal (og) stunda epter þijnu lijfe/ þvi þu skallt verda vardveittur hia mier.

XXIII. Capitule.

Saul ofsæker David/ eñ hlijtur ad fara heim aptur med oframkvæmt Erynde.

Og þeir gæfu David til vitund ar/ seigiande: sia/þeir Philistear strijda i * Keila/ og þeir ræna hlodurnar. * Jos. 15/44

2 Þa spurde David Drotteñ ad/ og sagde: skal eg fara og sla þessa Philistearaꝛ og Drotteñ sagde til Davids: gack/ og þu skallt sla Philisteana/ og frelsa Keila.

3 Eñ þeir meñ/sem voru hia David/ sogdu til hañs: sia/ vier ottunst hier i Juda/og vilium þo fara til Keila til Philisteaña herfylkinga?

4 Þa spurde David Drotteñ aptur/og Drotteñ svarade honum/ og sagde: statt upp/ fardu ofañ til Keila/þvi eg gief Philisteana i þijna hond.

5 So ferdadest David og hñs meñ til Keila/og strijdde i moot Philisteunum/ og rak þeirra fienad burt/og * sloo þa med einu stooru slage/So frelsade David iñbyggiarana i Keila. * c. 19/ 8.

6 Og þad skiede/ þañ tijd/sem AbJathar/Achimelechs son/ * flijde til Davids i Keila/ad lijf-kyrtelleñ kom ofañ med honum. * c. 22/ 20.

7 Þa var þad Saul til vitundar giefed/ ad David var komeñ til Keila/ og Saul sagde: Gud hefur giefed hañ i mijna hond/ ad hañ er iñeluktur/ til ad koma i eiñ stad/ (sem er vardveittur) med portum og staungum.

8 Þa liet Saul kalla allt foolked til strijds/ ad fara ofañ til Keila/ til ad leggiast um David og hañs meñ.

9 Sem David fornam/ad Saul (heimuglega) þeinkte þad vonda um hañ/ þa sagde hañ til þess prests AbJathar: * taktu hijngad lijf-kyrteleñ. * C. 30/ 7.

10 Og David sagde: Drotteñ Israels Gud/ þiñ þienare hefur vijst heyrt/ad Saul sæker epter/ad koma til Keila/ad fordiarfa stadeñ fyrer mijna skulld.

11 Munu borgararner af Keila eiga ad framselia mig i hñs hond? mun Saul eiga ad koma ofañ/so sm þiñ þienare hefur heyrt? Drotteñ Israels Gud/ kiære/ kuñgior þijnu þienara þad. Og Drotteñ sagde: hañ mun koma ofañ.

12 Þa sagde David: munu borgararner af Keila eiga ad framselia mig og

mÿna meñ i Sauls hønd ? og Drottēn sagde: Þeir munu framselia þig.
13 Þa took David sig upp og hāns meñ hier um sex hundrud meñ/ og fooru ut af Keila/ og ferdudust þangad um/ hvørt þeir kuñu um ad fara/ Og þad var Saul til vitundar giefed / ad David var komeñ ur Keila / þa yfergaf hañ ad fara ut.
14 Og David var i eydemørkeñe i festingunum/ og var a fiallenu i þeirre eydemørk Siph/ og Saul sookte epter hønum alla daga / eñ Gud gaf hañ ecke i hañs hønd.
15 Þegar David sa/ ad Saul var utfareñ til ad sækia epter hañs lÿfe / þa var David i þeirre eydemørk Siph i skoogienum.
16 Þa giørde Jonatan Sauls son sig tilbueñ / og gieck þangad i skoogeñ til Davids/ og styrkte hañs hønd i Gude:
17 Og sagde til hañs : ottastu ecke / þvi mÿns fødurs Sauls hønd skal ecke fiña þig/ eñ þu/ þu munt verda kong ur yfer Jsrael/ og eg/ eg vil vera sa añar hia þier/ og Saul miñ fader * veit þad ogso vel. * c. 20. 30/ 31. c. 24/ 21.
18 So * giørdu þeir bæder eitt samband fyrer Drottens augsyn/ og David var i skoogenum/ eñ Jonatan gieck til sÿns huuss. * c. 18/ 3. etc.
19 Þa fooru þeir * Sephitar upp til Saul/ til Gibea/ og søgdu: hefur ecke David faled sig hia oss i festingunum i skoogenum/ a Hachila hæd/ sem liggur hia þeirre hægre hende hia Jesimon? * C. 26/ 1. etc.
20 So kom nu vÿst o konungur ofañ/ epter allre þiñe hiartans gyrnd / til ad koma ofañ/ so ber þad oss/ ad framselia hañ i kongsens hønd.
21 Þa sagde Saul : * blessader vere þier af Drottne/ ad þier myskuned ydur yfer mig. * c. 15/ 13.
22 Fared nu/ tilbued alla (hlute) eñ nu/ vited / og sied hañs stad / hvar hañs footur er / hvør þar hefur sied hañ þar/ þvi mañ hefur sagt til mÿn: hañ/ hñ mun giøra þad myked kynduglega.
23 Þar fyrer siaed og þecked alla þa heimuglegu stade/ sem hañ þar styngur sier i/ og komed til mÿn aptur/ nær þier erud visser (þar um/) so vil eg fara med ydur/ og þad skal skie/ sie hañ i landenu / þa vil eg nioosna um hañ a medal allra Juda þusunda.
24 Þa tooku þeir sig upp / og geingu til Siph undañ Saul / Eñ David og hañs meñ voru i Maons eidemørk a mørkeñe / vid þa hægre sÿdu hia Jesimon.
25 Og Saul foor (þangad) og hañs meñ ad leita/ Og þad var David giefed til vitundar / so foor hañ ofañ fra klettenum/ og var i Maons eydemørk/ Sem Saul þad heyrde / offsookte hañ David i Maons eydemørk.
26 Og Saul gieck a þa einu sÿdu hia fiallenu/ og David og hañs meñ a þa adra sÿdu hia fiallenu/ Og þegar David hradade sier / ad flÿa ꝧ Saul / þa umkringdu Saul og hañs meñ/ David og hañs meñ/ ad grÿpa þa.
27 Eñ þar kom eiñ sendebode til Saul/ og sagde: vertu snar / og kom / þvi Philistearner eru iñfallner i landed.
28 Þa liet Saul af ad offsækia David/ og foor i moot Philisteunum/ þar fyrer kallar mañ þañ sama stad Sela Hammahlekoth.

XXIV. Capitule.

Saul añad Siñ offsæker David / eñ hlÿtur ad medkieña/ ad David launade hønum goodu fyrer illt.

Og David for upp þadañ fra/ og var i þeim festingum En Gedi.
2 Og þad skiede/ þegar Saul kom aptur fra Philisteunum / þa kuñgiørdu þeir hønum/ og søgdu: sia/ David er i EnGedi føstu stødum.
3 Þa took Saul * þriu þusund meñ/ utvalda af øllum Jsrael/ og foor burt til ad uppleita David og hañs meñ a steingeitaña klettum. * c. 26/2.
4 Og þegar hañ kom til fiarbirgiaña

a

a veigenum / þa var þar eirn heller / hvar Saul gieck iñ ad hilia sÿna fak-ur / og David og hañs meñ voru vid hlidena i hellrenum.

5 Þa sogdu Davids meñ til hañs: sia/ (þesse er) sa dagur/ sem Drotteñ hefur sagt þier af/ sia/eg gief þiñ fiandmañ i þÿna hond/ad þu skuler giora vid hañ/ so sem þier gott sÿnest / Og David stood upp / og skar eitt laf af kyrtlenum / sem Saul hafde a sier i leyndum. * c.26/8.

6 Og þad skiede/ þar epter/ þa sloo Davids hiarta hañ / fyrer þad/ hañ hafde skored lafed af / sem heyrde Saul til.

7 Og hañ sagde til siña mañа: Drotteñ lꜳte þad vera lꜳngt fra mier / ad eg skyllde giora þañ giorning vid miñ herra/ Drottens smurda/ad * leggia mÿna hond a hañ/þvi hañ er Drottens smurdur. * 2. Sam. 1/14. etc.

8 Og David aftrade sÿnum moñum med ordum / og liet þa ecke setia sig upp i moot Saul. Og Saul stood upp ut hellernum / og gieck a veigeñ.

9 Eñ David stood upp þar epter / og gieck ut af hellernum/ og kallade epter Saul/ og sagde: miñ herra konungur / þa leit Saul til baka / og David beigde sitt andlit til Jardar / og tilbad.

10 Og David sagde til Saul: hvi hlÿd-er þu þeirra maña ordum / sem seigia: sia/David sæker epter þiñe olucku.

11 Sia / þÿn augu hafa sied a þessum deige/ ad Drotteñ hefur giefed þig i dag i mÿna hond i hellernum/og mañ sagde/ ad eg skyllde sla þig i hel/ eñ (mitt auga) þyrmde þier/þvi eg sagde: eg vil ecke legg-ia mÿna hond a miñ herra / þvi hañ er Drottens smurdur.

12 Og miñ fader/sia/sia þo þad laf af þÿnum kyrtle i miñe hende / ad eg villde ecke sla þig i hel / þegar eg skar þetta laf af þÿnum kyrtle / þecktu og sꜳdu / ad þar er ecke illt eda yfertrodsla i miñe hende /Eg hefe og ecke syndgad i moote þier / og þu jagar epter miñe sꜳl / ad fꜳnga hana.

13 Drotteñ mun dæma i millum mÿn/og i millum þÿn / og Drotteñ mun hefna mÿn a þier.

14 Eñ mÿn hond skal ecke vera a þier/ sem gamall (mans) ordskvidur hioodar/ af ogudlegum mun ganga ogudlegleike / eñ mÿn hond skal ecke vera a þier

15 Epter hvorium hefur þu utreist/ Israels konungur? hvorium jagar þu epter? epter einum daudum hunde/epter eirnre * floo. * c. 26/ 20.

16 Og Drotteñ vere doomare / og dæme i millum mÿn og þÿn/og lÿte (þar til/) og * utriette mÿna sok/ og frelse mig fra þiñe hende. * Ps. 17/2.

17 Og þad skiede/þegar David hafde endad ad tala þesse ord til Saul / þa sagde Saul: er þetta (ecke) þÿn raust/ miñ son David? og Saul upphoof sÿna raust/ og grret:

18 Og sagde til Davids: þu ert riett-ferdugre eñ eg/ þvi þu hefur launad mier godu/eñ eg/eg hefe launad þier illu.

19 Og þu hefur giefed til vitundar i dag / ad þu hefur giort vel vid mig / þvi Drotteñ hafde innelukt mig i þÿna hond/ og þu sloost mig ecke i hel.

20 Ef eirn madur fyñe ad siña siñ fiandmañ/ skyllde hañ (þa) senda hañ a eirn goodañ veg? eñ Drotteñ mun launa þier goodu fyrer þeñañ dag/sem þu hefur giordt mier.

21 Og sia nu / * eg veit ad þu skallt vissulega verda konungur / og Israels rÿke stendur i þiñe hende. * c. 23/ 17.

22 So sver mier nu vid Drotteñ / ad þu vilier ecke uppræta mitt sæde epter mig/og ecke afmꜳ mitt nafn af mÿns fodurs huuse.

23 Þa soor David Saul/og Saul foor til sÿns huuss/ Eñ David og hañs fooik/ geingu upp i festinguna.

XXV. Capitule.

Samuels Daude. Nabals Rijkdoomur z Daaruskapur. Abigails Skynsemd

Da * Samuel deyde / og allur Israel safnade sier samañ/og syrgdu yfer honum/og groofu hañ

hañ i hañs huuse i Rama: Og David took sig upp/ og foor ofañ til eydemerk ureñar Paran. * c. 28/ 3.

2 Og þar var eirn madur i Maon/og hafde sijna høndlan i Carmel / og sa same madur var miøg megtugur / og ætte þriu þusund sauda / og tvø þusund geyta / Og þad bar til / ad hañ klipte sijna saude i Carmel.

3 Og mañsens nafn var Nabal / og hañs hustruar nafn Abigail/Og kviñañ var allforstandug/ og fríd sijnum/ eñ madureñ var hardur og illur i sijnu athæfe/ og hañ var eirn Calebite.

4 Þegar David heyrde i eydemørkeñe/ ad Nabal klipte sijna saude:

5 Þa utsende David tiju sveina / og David sagde til sveinaña: ganged burt upp til Carmel/ og nær þier komed til Nabals/ þa heilsed hønū miña vegna.

6 Og seiged so: til luckw/ fridur vere med þier/ og fridur med þijnu huuse / og fridur med øllu þvi þu hefur.

7 Eg hefe nu heyrt/ad þu hafer þa/ sem klippa/Nu/þeir hyrdarar/ sm̄ þu hefur/ hafa vered med oss /vier høfum ecke fyrerlited þa/og þa vantade eckert alla daga / þegar þeir voru i Carmel.

8 Spyr þijna sveina / og þeir munu seigia þier þad / lat sveinana fiña nad fyrer þijnum augum/þvi vier erum komner a eiñ goodañ dag / kiære / gief þijnum þienurum og þijnum syne David/ hvad * þu hefur fyrer hende.

* C. 10/ 7.

9 Þegar Davids sveinar komu(þangad) og høfdu talad til Nabals/ epter øllum þessum ordum Davids vegna / þa lietu þeir af.

10 Og Nabal svarade Davids þienurum / og sagde : hvør er David ? og hvør er Isai sonur ? þar eru nu um stunder marger þienarar / sem skilia sig hvør fra þeirra herrū.

11 Skyllde eg taka mitt braud/ og mitt vatn/ og mitt slatrad (kiøt/) sem eg hefe slatrad handa þeim / sem klippa fyrer mig/ og giefa þeim møñum/sem eg ei þecke/ hvadañ þeir sieu.

12 Þa sneru Davids sveinar vid a þeirra veg / og viku til baka / og komu og kuñgiørdu hønum / epter øllum þessum ordum.

13 Þa sagde David til siña maña : hver binde sitt sverd (vid sig/) og hver batt sitt sverd(vid sig/)og David batt og so sitt sverd (um sig/) og þar fylgdu upp epter David hierum fiøgur hundrud meñ / eñ tvø hundrud voru hia fansenum.

14 Og eirn pilltur af sveinunum/gaf Abigail/ Nabals hustru/til vitundar/ og sagde: sia/ David sende bod af eydemørkeñe/ ad blessa vorn huussboonda / eñ hañ fussade vid þeim.

15 Þo þeir meñ hafe vered oss myked gooder/ og vier vorum ecke fyrerlitner/ og oss vantade eckert/so leinge sem vier høfum geinged um med þeim/ nær vier vorum i mørkeñe.

16 Þeir hafa vered eiñ muur fyrer oss bæde noott og dag / so leinge vier høfum vaktad saudena hia þeim.

17 So gack nu / og sia hvad þu villt giøra/ þvi þar er ein olucka asett yfer vorn huussboonda/og yfer allt hañs huus/Og hañ er eiñ illskufullur madur/so ad eingeñ kañ tala til hañs.

18 Þa flijtte Abigail sier/ og took tvø hundrud braud/ og tvær fløskur vijns/ og fim tilreidda saude / og fim mæler miøls / og hundrad (klasa) rusin / og tvø hundrud (sticke) fijkna / og lagde þad a asnana.

19 Og sagde til siña sveina : ganged þangad undañ mier/sia/ eg kiem epter ydur / Þo sagde hun Nabal sijnum boonda þad ecke.

20 Og þad skiede/þegar hun reid a asnanum / og foor iñepter under fialled / sia/þa kom David og hañs meñ/ofañ i moote heñe/og hun mætte þeim.

21 Eñ David hafde sagt : nu vel/ eg hefe forgiefens * vardveitt/allt þad/ hañ atte i eydemørkeñe/ ad þar var eckert fargad af øllu þvi/sm̄ hñ atte/

og þañ

og hañ hefur launad mier illu fyrer gott. * C. 24/ 18.

22 Gud giøre Davids fiandmøñum so/og eñ so/ef eg skal læta epter verda af øllu þvi hañ hefur/tiñ til morguns þad verdur lioost (nockurn /) * sem þissar i veggeñ. * 1. Kong. 14/ 10.

23 Þegar Abigail sa David/þa flyꝛkte hun sier/og stie nidur af asnanum/ og* fiell nidur a sitt andlit fyrer Davids augsyn/og tilbad a Jordune.

* Ruth. 2/ 10.

24 Og fiell yfer hañs fætur/og sagde: æ miñ herra/ þesse misgiørningur skal vera miñ/og kiære/læt þyna þioo nustu kviñu tala fyrer þynum eyrum/ og heyr þiñar þioonustu-kviñu ord.

25 Miñ herra / kiære / setie ecke sitt hiarta i moote þessum illskufulla mañe / moot Nabal / þvi sem hañs nafn (hlioodar) so er hañ / Nabal er hañs nafn / og dæruskapur er hia hønum / eñ eg / þyn þioonustu-kviña sa ecke myns herra þienara / sem þu hafder utsendt.

26 Og nu/ miñ herra/(so sañarlega sem) * Drotteñ lifer / og (so sañarlega sem) þyn sal lifer/þa hefur Drotteñ hamlad þier / ad þu skyllder ecke koma/(ad uthella)bloode/ og þyn hønd skyllde frelsa þig / So skulu nu þyner fiandmeñ vera / sem Nabal / og þeir sem leita myns herra olucku * C.20/3.

27 Og hier er nu * su blessan/sem þyn þioonustu-kviña færde til myns herra/ og læt hana giefast sveinunum/ sm fara med mynum herra. * 1. Mos. 33/11.

28 Kiære / fyrergief þiñe þioonustu-kviñu þessa yfertrodslu/ þvi Drotteñ mun vyst giøra mynum herra eitt stad fast huus/ þvi miñ herra hefur * hæd Drotteñs bardaga/og þar er eckert illt funded hia þier um þyna daga.

* C. 18/ 17.

29 Nær (nockur) mañeskia uppsetur sig ad ofsækia þig / og til ad sækia epter þiñe sælu / so mun myns herra sal vera inbundeñ i þeirra lifendu bindene /hia Drottne þynum Gude / Eñ þiña fiandmaña sal/ heñe mun hañ utkasta midt af eirnre sløngu.

30 Og þad mun skie/nær Drotteñ giører mynum herra epter øllu þvi gooda / sem hañ hefur talad um þig / og boded þier / ad þu skuler vera * eirn høfdinge yfer Israel: * 2. Sam. 5/ 2.

31 Þa mun þetta ecke vera þier til eins hneixles / ellegar myns herra hiarta til minnar æsteitingar / ad hañ hafe ut hellt bloode oforskulldad / ad miñ herra hafe frelsad sig sialfañ / og nær Drotteñ giører vel vid miñ herra/þa muntu þeinkia a þyna þionustukviñu.

32 Þa sagde David til Abigail : lofadur vere Drotteñ Israels Gud / sem sende þig a þessum deige moote mier.

33 Blessud vere þyn vitska/ z blessud siert þu/ sem hamlader mier a þessum deige/ fra þvi ad koma til bloods (uthellingar) z ad myn hønd skyllde hafa frelsad mig.

34 Og sañarlega(so vissulega sem)Drotteñ Israels Gud lifer / sem hyndrade mig/ ad eg giørde þier ecke vondt/ hefder þu ecke flytt þier og komed i moote mier/ þa hefde ecke Nabal hallded epter tiñ til morguns / nær þad verdur biart / einum sem þissar i veggeñ.

35 So took David af heñar hende þad/ sem hun færde til hañs/og sagde til heñar: far med fride upp til þyns huuss/ficar eg hlydde þiñe raust/ og mett þyna persoonu.

36 Og Abigail kom til Nabal / og sa/ þa hiellt hañ eitt giestabod i synu huuse/ sem eitt kongs giestabod/ og Nabals hiarta var gladt fyrer sig sialfañ / og hañ var miøg druckeñ/ eñ hun kunngiørde hønum ecke nockud * lited eda miked/ þar til þad var lioost um morguneñ.

* C. 20/ 2. C. 22/ 15.

37 Og þad skiede um morguneñ/þegar vyned rañ af Nabal/þa gaf hañs husfru hønum til vitundar / alla þessa hlute/ þa deyde hañs hiarta i hønum/og hañ/ hañ vard sem eirn steirn.

38 Og þad skiede hier um tyu døgum(þar epter /)

epter/) þa sloo Drottenn Nabal/ og hann deyde.

39 Sem David heyrde/ ad Nabal var daudur/ þa sagde hann: lofadur vere Drottenn/ sem hefnde minnar forsmænar hefnd a Nabal/ og vardveitte sinn þienara fra þvi vonda/ og Drottenn launade Nabal þad vonda/ yfer hans hofud. Og David sende þangad/ og liet tala vid Abigail/ ad taka hana sier til eiginrar hustrur.

40 Og þegar Davids þienarar komu til Abigail i Carmel/ þa toludu þeir vid hana/ og sogdu: David sende oss til þijn/ ad taka þig sier til eiginrar hustrur.

41 Og hun stood upp/ og tilbad a sijnu andlite til Jardar/ og sagde: sia/ hier er þijn þioonustu kvinna til eiginrar þioonustu kvinnu/ til ad þvo mijns herra þienara fætur.

42 Og Abigail hradade sier/ og took sig upp/ og reid a einum asna/ og hennar fimm stuulkur reistu med henne/ z hun foor epter Davids bode/ og vard hans hustru.

43 David took og Ahinoam af Jesreel/ og þær voru ogso bædar hans hustrur.

44 Og Saul gaf Micol sijna dootter/ Davids hustru/ til Palti Lais sonar/ sem var af Gallim.

XXVI. Capitule.

Saul i þridja sinn ofsæker David/ enn hlijtur umm sijder ad blessa David.

Og þeir * Siphitar/ komu til Saul i Gibea/ og sogdu: hefur ecke David faled sig i Gibea Hachila giegnt eidemorkenne?
* C. 23/19. Ps. 54/2.

2 Þa took Saul sig upp/ og foor ofann til þeirrar eidemerkur Siph/ og þriu þusund menn/ utvalder af Israel med honum/ til ad leita epter David i þeirre eidemorku Siph.

3 Og Saul sette sijnar herbuder i Gibea Hachila/ sem liggur giegnt eidemorkenne hia veigenum/ enn David var i eidemorkenne. Og sem hann sa/ ad Saul kom epter honum i eidemorkena:

4 Þa sende David niosnara/ og fieck ad vita/ ad Saul var komenn fyrer vijst.

5 Og David took sig upp/ og kom til þess stadar/ þar sem Saul hafde herbudernar/ og David sa staden/ sem Saul la þar/ og * Abner Ners son/ hans strijds hofudsmadur/ þvi Saul la i vagnborgenne/ og foolked hafde sett sijnar herbuder kringum hann. * c. 14/50.

6 Þa svarade David/ og sagde til Achimelech þess Hethita/ og til Abisai Seruja sonar/ Joabs broodr/ seigiande: hver vill ganga ofann med mier til Saul i herbudernar? og Abisai svarade: eg/ eg vil ganga ofann med þier.

7 So kom David og Abisai til foolksens umm noottena/ og sia/ Saul la og svaf i vagnborgenne/ og hans spiot var sett i jordena hia hans hofdalage/ og Abner og foolked lau kringum hann:

8 Þa sagde Abisai til Davids: * Gud hefur i dag gefed þinn fiandmann i þijna hond/ ** so vil eg nu stijnga hann med spiootenu/ og i jordena einusinne/ ad eg skule ecke hafa þess annad sinn þorf.
* C. 24/5. ** 2. Sam. 16/9.

9 Enn David sagde til Abisai: fordiarfa hann ecke/ þvi hver vill leggia sijna hond a Drottens smurda/ og vera saklaus?

10 Frammveiges sagde David: so (sannarlega sem) Drottenn lifer/* slær Drottenn hann/ eda hans tijme kome/ ad hann skule deya/ eda draga nidur i strijd/ og falla. * Rom. 12/19.

11 So late Drottenn þad vera langt fra mier/ ad leggia mijna hond a Drottens smurda. Enn nu kiære/ tak spiooted/ sem er hia hans hofdalage/ og þann vatns bikar/ og latum oss ganga.

12 So took David spiooted og vatns bikaren/ fra Sauls hofdalage/ og þeir geingu burt/ og þar var eingenn/ sem sa þad/ og eingenn sem visse þad/ og eingenn/ sem uppvaknade/ þvi þeir svafu aller/ þvi þar var fallenn/ eitt diuupur svefn af Drottne a þa.

13 Þegar David var komenn olldunges yferum/ þa stood hann efst a fiallenu/ langt fra/ (so þar var) nogt ruum i millum þeirra.

14 Og David hroopade til fooltsens/ og til Abner Ners sonar/ og sagde: villtu ecke svara/ Abner? og Abner svarade og sagde: hvor ertu/ sem hroopar til konungsens?

15 Og David sagde til Abner: ertu ecke eirn madur? og hver er þin lÿke i Israel? og hvar fyrer hefur þu ecke vardveitt þin̄ herra konungen̄? þvi þar er komen̄ eirn af foolkenu (þangad in̄/) ad fordiarfa kongen̄/ þin̄ herra.

16 Þad er ecke eitt fallegt verk/ sem þu hefur giort/ so (san̄arlega sem) Drotten̄ lifer/ þier erud daudans born/ ad þier hafed ecke vardveitt ydar herra/ Drottens smurda/ og siaa nu/ hvar er kongsens spioot/ og sæ vatns bikar/ sem var hiaa hans hofdalage?

17 Þa þeckte Saul Davids raust/ og sagde: er þetta þÿn raust/ min̄ son David? og David sagde: þad er mÿn raust/ min̄ herra kongur.

18 Og sagde (en̄ framar:) hvar fyrer offsæker min̄ herra so sin̄ þienara? þvi * hvad hefe eg giort? og hvad vondt er i min̄e hende? * c. 17/ 29.

19 So heyre þo nu min̄ herra konungur sins þienara ord: hafe Drotten̄ uppvakt þig i moote mier/ þa læt upptendra fyrer honum mat-offur/ en̄ ef man̄eskiun̄ar born (giora þad/) þa vere þau bolvud fyrer Drottens augsÿn/ þvi þau hafa utreked mig i dag/ ad vera ecke vid Drottens erfd/ sin̄ þeir villdu seigia: gack burt/ þioona odrum gudum.

20 So læt ecke nu mitt blood uthellast a Jordena/ i moot Drottens auglite/ þvi Israels konungur er utdreigen̄/ til ad leita epter eine * floo/ so sem madur elltir eina riupu a fiollunum.

* C/ 24/ 15.

21 Þa sagde Saul: eg hefe sindgad/ kom aptur/ min̄ son David/ þvi eg vil ecke framar giora þier illt/ af þvi mitt lÿf var dyrmætt fyrer þÿnum augum a þessum deige/ siaa/ eg hefe giort dærlega/ og fared villt harla miog.

22 Þa svarade David/ og sagde: siaa/ (hier er) konungsens spioot/ og læt eirn af sveinunum koma yferum og sækia þ.

23 En̄ Drotten̄ betale hverium sÿna riett vÿse/ og sÿna tru/ þvi Drotten̄ hefur gefed þig i dag i (mÿna) hond/ en̄ eg villde ecke setia mÿna hond a Drottens smurda.

24 Og siaa/ lÿka sem þÿn sal var stoorlega virdt a þessum deige fyrer mÿnum augum/ so vere mÿn sal mykels vyrdt fyrer Drottens augum/ og han̄ frelse mig af allre angist.

25 Þa sagde Saul til David: blessadur vertu/ min̄ son David/ jaa þu skallt þad vÿst giora/ og vÿst ogso verka þad/ so gieck David sin̄ veg/ og Saul snere vid til sÿns stadar.

XXVII. Capitule.

David med sijnum bijr i Ziklag.

Og David huxade i sÿnu hiarta: eg verd yferfallen̄ einhvern dag fyrer Sauls hond/ eckert er mier betra/ en̄ ad eg alsendes flÿe til Philisteana lands/ ad Saul kun̄e aungva von hafa um̄ mig/ til ad leita epter mier framar meir/ i ollum Israels landamerkium/ so kan̄ eg flyia fra han̄s hende.

2 Þa took David sig upp/ og gieck yferum/ han̄ og sex hundrud men̄/ sem voru med honum/ til * Achis Maochs sonar/ konungsens i Gat. * c. 21/ 10. 1. Kong. 2/ 39.

3 Og David bio hia Achis i Gat/ han̄ og han̄s men̄/ hvor med sitt huus. David og han̄s * tvær hustrur/ Ahinoam su Jesreelitiska/ og Abigail Nabals hustru su Carmelitiska. * c. 25/ 40. C. 30/ 5.

4 Og þegar þad var Saul til vitundar gefed/ ad David var fluuen̄ til Gat/ þa took han̄ sier ecke framar meir fyrer ad sækia epter honum.

5 Og David sagde til Achis: þar sem eg hefe nu funded naad fyrer þÿnu augum/ so læt þa gefa mier ruum/ i einum af stodunum i landenu/ ad eg meige vera þar/ og hvad skal þin̄ þienare bua i þeim

konung-

konunglega stad hia þier?

6 Þa gaf Achis hønum * Ziklag a þeim sama deige / þar fyrer vard Ziklag Juda konunga allt til þessa dags.

* Jos. 15/ 12.

7 Og tijmen / sem David bioo i Philisteana lande / var (eitt) ar og fioorer mánuder.

8 So foor David upp / og hans men / og fiell ut moote þeim / Gessuritum / og Girsitum / og Amalekitum / þvi þesser biuggu i landenu fra gamallre tijd / þar sem þu kiemur til Sur/og allt til Egyptalands

9 Og David sloo landed/ og liet ecke lifa man eda kvinnu / og took saude og fie / og asna/ og kameldyr/ og klæde/og snere aptur / og kom til Achis.

10 Nær ed Achis sagde: hvort fielluð þier ut i dag? þa sagde David: i sudur/ þangad giegnt Juda /og i sudur þangad giegnt Jerahmeelitanum / og i sudur þangad giegnt Kenitanum.

11 Og David liet ecke man eda kvinnu lifa / ad færast til Gat / af þvi han þeinkte/ad þeir skilldu ecke kungiora (nockud) i moote oss/ seigiande: so giorde David. Og þad var hans vysa/so leinge sem han bioo i Philisteana lande.

12 Þar fyrer truude Achis David/ og hugsade: han hefur alsendes giort sig illa þokkande fyrer sijnu foolke/ fyrer Israel / þar fyrer skal han vera minn þienare æfenlega.

XXVIII Capitule.

Saul i sinne stooru Angist spyr sig um vid eina Spaasagnar Kvinnu i Endor.

Og þad skiede a þeim sømu døgum / ad Philistearner søfnudu þeirra her til strijdsens / til ad strijda i moote Israel/þa sagde Achis til Davids: þu skallt vissulega vita / od þu skallt fara ut med mier i herbudernar/ þu og þijner men.

2 Þa sagde David til Achis: nu vel/þu skallt reyna/ hvad þinn þienare mun giora /og Achis sagde til Davids: þar fyrer vil eg setta þig til ad geima mitt høfud alla daga.

3 Og * Samuel var daudur/og allur Israel hafde syrgt han / og grafed han i Rama / og þad i sijnum stad / og Saul hafde burt reked gallðra foolked og spaasagnar mennena ur landenu. * c.25/1. etc.

4 Og þegar Philistearner søfnudust / og komu/og settu sijnar herbuuder i Sunem/þa safnade Saul øllum Israel/ og þeir settu sijnar herbuder i GilBoa.

5 Þegar Saul sa Philisteana herbuder/ þa ottadest han / og hans hiarta var harla efasamt.

6 Og Saul adspurde Drotten/en Drotten svarade honum aungvu/ hvorke fyrer drauma/ellegar fyrer * upplijsingar/ eda fyrer spamenn. * 2. Mos. 28/ 30.

7 Þa sagde Saul til sinna þienara: upp leited mier eina kvinnu/eina *spaa-konu / ad eg kunne ganga til hennar/ og adspyrta fyrer hana. Og hans þienarar søgdu til hans: sia / þar er ein kvinna/ ein spaakona i Endor. * P. S. 16/ 16.

8 So skipte Saul um sijn klæde/ z færde sig i ønnur klæde / og han gieck þangad/og tveir menn med hønum/og þeir komu til kvinnunnar um nootena/og han sagde: kiæra/spaa mier / þ spaadooms(anda/) og fra mier þan upp / sem eg seige þier.

9 Og kvinnan sagde til hans: sia / þu/ þu veitst/ hvad Saul hefur giort/hvorninn han hefur læted * uppræta galldra foolk /og spaasagnar menn ur landenu/og hvar fyrer villtu setta eina snøru fyrer mijna saal / til ad læta slaa mig i hel?

* 2. Mos. 22/ 18. etc/

10 Þa soor Saul henne vid Drotten / og sagde: (so sannarlega sem)Drotten lifer / skal þesse giorningur ecke reiknast þier til misgiornings :

11 Þa sagde kvinnan : hvern skal eg fa þier upp ? og han sagde: fa mier Samuel upp.

12 Þegar kvinnan sa Samuel/þa hroopade hun med stoorre raust/og kvinnan sagde til Sauls / seigiande : þvi hefur þu sviked mig? þvi þu ert Saul.

13 Þa sagde konungurenn til hennar: ottast ecke / þvi hvad sierst þu ? og kvinnan

sagde

sagde til Saul : eg sa Gud uppstijga af Jørdunne.

14 Og hañ sagde til hennar : hvørnenn var hañs æsijnd? og hun sagde : þar kom eirn gamall madur upp/ og hañ var klæddur einum (yfer-)kyrtle/ Þa merkte Saul/ ad þad var Samuel/ og hañ beigde sig med sijnu æsioonu til Jardar/ z tilbad.

15 Og Samuel sagde til Saul: hvi giørd er þu mier onæde/ ad þu lietst sækia mig upp? þa sagde Saul : eg er i stoorre æng ist/ þvi þeir Philistearner strijda i moote mier/og Gud er vikenn fra mier/ og svarar mier ecke framar/ hvørke fyrer spamenn/nie fyrer drauma/þar fyrer liet eg kalla a þig/ad þu vijsa mier/hvad eg skule giøra.

16 Þa sagde Samuel : hvørs villtu spyria af mier/ * med þvi Drottenn er vikenn fra þier/og er ordenn þinn ovinur?

* C. 16/ 14.

17 Þvi Drottenn hefur giørt sier / so sem hañ sagde fyrer mig / og Drottenn hefur * slited rijked ur þinne hende / og giefed David þijnum naunga þad.

* C. 15/ 28.

18 Af þvi þu ecke hlijdder Drottens raust/ og ecke fullkomnader hañs reide grimd i moote * Amalek/þar fyrer hefur Drottenn giørt þier þennan hlut a þessum deige. * C. 15. 18/ 19.

19 Þar til mun Drottenn gefa Jsrael med þier i Philisteanna hønd / og þu / og þijner syner (munu vera) med mier * a morgun / og Drottenn mun enn þa giefa Jsraels her i Philisteanna hønd.

* C. 31/ 6.

20 Þa fiell Saul hastarlega a Jørd/ so langur sem hañ var/og ottadest hardla miog fyrer Samuels ordum/ja/þar var eingenn kraptur i hønum/ þvi hañ hafde ecke eted braud þann allann dag og þa alla nootk.

21 Og kvinnann kom inn til Sauls/og sa/ ad hañ var miked skielfdur/og sagde til hans: sia/þijn þioonustu-kvinna hlijdde þinne raust/ og eg sette mijna sal i mijna hønd/og hlijdde þijnum ordum/ sem þu talader til mijn.

22 So hlijd ogso nu/ kiære/þinnar þioonustu-kvinnu raust / og eg vil setia einn munnbita af braude fyrer þig/ so et/og kom til kraptar (aptur/) ad þu kunner fara þinn veg.

23 Enn hañ neitade / og sagde : eg vil ecke eta/ Þa neyddu hañs þienarar og kvinnann ogso hañ/ ad hann hlijdde þeirra raust/og stood upp af Jørdunne/og setkte sig upp a sængena.

24 Og kvinnann atte einn feitann kalf i huusenu / þa flijtte hun sier/ og slatrade hønum/og took miøl/og hnodade/ og bakade þar af osijrdar (køkur.)

25 Og hun bar þad framm fyrer Saul og fyrer hañs þienara/ og þeir atu / og stoodu upp / og geingu burt þa sømu nootk.

XXIX. Capitule.

Þad þocknadest ecke Kongs Achis Kend-Herrum / ad David skyllde fara med þeim i Strijded moote Saul.

Og Philistearner høfdu safnad øllum þeirra her i * Aphek/ og Jsrael hafde sett sijnar herbuder vid þann brunn / sem er i Jesreel. * C. 4/ 1.

2 Og Philisteanna høfdingiar geingu þangad med hundrudum / og med þusundum/ enn David og hañs menn geingu a bak epter med Achis.

3 Þa søgdu Philisteanna høfdingiar : hvad eiga þesser Ebreskir? og Achis sagde til Philisteanna høfdingia : er ecke þetta David/Sauls/Jsraels konungsens/ þienare/ sem nu hefur vered hia mier ar og dag/ og eg hefe ecke funded nockud med hønum/sijdann hañ er frafallenn/ allt til þessa dags.

4 So urdu Philisteanna høfdingiar reider vid hann/ og Philisteanna høfdingiar søgdu til hañs: lat þann mann snua til baka/og snua aptur til sijns stadar/ þar sem þu hefur skickad hañ / og ad hañ ecke skule fara ofann med oss i strijded / ad hañ ecke verde vor mootstødumadur i strijdenu / þvi hvar med kynne

 þesse

þesse ad komast i vinskap vid sin herra / mun þad ecke med þessara manna høfdum? * 1. Kron. 13/ 19.
5 Mun þesse ecke vera David/ um hvørn * þær sungu (moot hvør annare) i dansenum / seigiande: Saul sloo sijna þusund/ og David sijnar tiju þusunder. * c. 18/ 7. etc.
6 Þa kallade Achis a David/ og sagde til hans: (so sannarlega sem) Drottenn lifer/ þu ert rædvandur/ og þinn utgangur z þinn inngangur med mier i hernum þocknast mier / þvi eg hefe eckert illt funded hia þier/ fra þeim deige þu komst til mijn / allt til þessa dags / Enn þu þocknast ecke hofdingiunum.
7 So snu nu aptur og gack i fride/ ad þu ecke skuler styggia Philisteanna høfdingia.
8 Þa sagde David til Achis: hvad * hefe eg þa giørdt / eda hvad hefur þu funded med þijnum þienara/ fra þeirre tijd/ er eg hefe vered hia þier/ allt til þessa dags / ad eg ecke skule koma / og strijda i moote mijns herra konungsens fiandmønnum? * c. 20/ 1.
9 Og Achis svarade/ og sagde til Davids: eg veit / ad þu ert þocknanlegur fyrer mijnum augum/ sem eirn Guds eingell/ enn Philisteanna høfdingiar søgdu: lætt þu hann ecke fara upp med oss i strijded
10 So tak þig nu tijmanlega upp a morgun/ og þijns herra þienarar/ sem komu med þier/ og nær þier hafed tijmanlega teked ydur upp/ a morgun / og þad er biart fyrer ydur/ so fared burt.
11 So stood David ærla upp/ hann og hans menn/ ad fara burt umm morguninn/ ad koma til Philisteanna lands aptur / z Philistearner fooru upp mot Jesreel.

XXX. Capitule.

David yfervinnur Amalekitana og þær stoort Herfang.

Og þad skiede/ þegar David og hans menn komu a þeim þridia deige til Ziklag/ ad Amalekitarner voru innfallner moot sudre/ og i moote Ziklag/ og høfdu slegid Ziklag/ og brendt hana med ellde.
2 Og høfdu burtflutt kvinnurnar/ sem voru þar i/ sma/ smæa og stoora/ (enn þeir høfdu) aungvann slegid i hel/ helldur burtflutt þa/ og voru farner þeirra veg.
3 Og David og hans menn komu til stadarens/ og siaa/ hann var brendur med ellde/ og þeirra hustrur/ og þeirra syner/ og þeirra dætur voru fangnar.
4 Þa upphoof David/ og þad foolk / sem var hia hønum / þeirra raust og grietu þar til so leinge þar var ecke krapftur i þeim til ad græta.
5 Og * Davids tvær hustrur voru fangnar/ Ahinoam su Jesreelitiska / og Abigail Nabals / þess Carmelita hustru. * c. 25/ 42. c. 27/ 3.
6 Og David var miøg hriggur / þvi foolked hafde sagt / ad þeir villdu * grijta hann / þvi þess giørvalla foolks sæler voru hriggvar / hvør vegna sinna sona / og vegna sinna dætra/ og David styrkte sig i Drottne sijnum Gude.
* 2. Mos. 17/ 4. 4 Mos. 14/ 10.
7 Og David sagde til AbJathar presti sens/ Achimelechs sonar: lætt þu mier nu lijf-kyrtelenn koma hijngad. Og þa AbJathar hafde bored lijf-kirtelenn til Davids/
8 Þa adspurde David Drottenn / og sagde: æ eg * ad ellta þetta strijds foolk? mun eg kunna næ þeim? og hann sagde til hans: ellt þu (þa/) þvi þu skallt vissulega næ (þeim/) og vissulega giøra frelsun. * 2. Sam. 5/ 19.
9 Þa foor * David burt / hann og sex hundrud menn/ sem voru hia hønum/ og þa þeir komu allt til þess lækiar Besor / þa urdu þar nockrer stalldrande epter. * 1. Mos. 14/ 14.
10 Enn David ellte þa/ hann og fiøgur hundrud menn / og tvø hundrud menn voru stalldrande epter / sem voru ofþreytter/ ad fara yfer umm Besors læk.
11 Og þeir fundu eirn Ægyptskann mann a morkenne /og þeir færdu hann til Davids/ og gaafu hønum braud / og hann neytte/

neytte/ og gafu hönū vatn ad drecka.
12 Þeir gafu honum og eitt stycke fijk na/ og tvo (klasa) rusin/ og hañ at/ og hañs ande kom til hañs aptur/ þvi hañ hafde ecke eted brauð / eda drucked vatn i þria daga og þriar nætur.
13 Og David sagde til hñs: hvørium heyrer þu til? og hvadañ ertu? og hañ sagde: eg er eirn Egyptskur sveirn/ eins Amalekita mañs sveirn/og miñ her ra yfergaf mig/ þvi eg hefe vered siukur i dag þria (daga.)
14 Vier/ vier vorum iñfallner suñañ fyrer Crethi/og giegnt þvi/sem er hia Juda / og sudur þadañ giegnt Caleb/ og vier brendum Ziklag med ellde.
15 Þa sagde David til hñs: villtu fæar mig ofañ til þessa flocks? og hñ sagde: sver mier vid Gud/ad þu vilier ecke sla mig i hel/edur ofurselia mig i mijns her ra hønd / þa vil eg færa þig ofañ til þessa flocks.
16 Og hñ færde þa ofañ/og sia/þeir høfdu dreift sier um̄ þa giørvalla Jørd/atu og drucku/og hielldu heilagt yf er øllu þvi stoora herfange / sem þeir høfdu teked af Philisteaña lande / og af Juda lande.
17 Og David sloo þa fra lijsingu og allt til kvøllds a þeim ødrum deige/ad eingeñ komst undañ/utañ fiogur hund rud meñ/ unger karlar/ sem ridu a ulfvølldum / og flijdu undañ.
18 So frelsade David allt þad / sem þeir Amalekitar høfdu teked / David frelsade og so sijnar tvær hustrur.
19 Og þar vantade aungvañ af þeim/ hvørke lijteñ eda stoorañ / hvørke syne eda dætur/ eda af herfangenu / eda af øllu þvi sm̄ þeir høfdu teked med sier: David færde þad allt samañ aptur.
20 Og David took alla saudena og stoorgripena / og þeir ræku þa undañ stoorgripunum/og søgdu: þetta er Davids herfang.
21 Þegar David kom til þeirra tvø hundrud maña/sem voru ordner of þreytter/ i þvi ad fylgia David epter/ og voru epter hia Besor læk / þa geingu þeir ut moote David/ z moote þvi foolke sem var hia hønum / og David gieck fram til foolksins / og heilsade þeim.
22 Þa svøruðu aller vonder og lausingia foolk/af þeim moñum/sem voru farner med David/og søgdu: med þvi þeir fooru ecke med oss/ þa skulum vier ecke giefa þeim af herfangenu/sm̄ vier høfum heimt/ eñ hvør take sijna hustru / og sijn børn/og gange burt.
23 Þa sagde David: þier skulud ecke so giøra/ mijner brædur/ vid þad/ sem Drotteñ hefur giefed oss / og verndad oss/og giefed þetta stríjds foolk i vorar hendur / sem voru komner moote oss.
24 Og hvør skyllde hlijda ydur þar i? þvi* lijka sem hañs hlutur er/ sm̄ þar droo ofañ i strijded/ so skal og hñs hlut ur vera/ sem var hia fansenum/ þeim skal skipta eins. * 4. Mos. 31/ 27. Jos. 22/ 8.
25 Og þad vard so/ fra þeim sama deige og þar epter/ þvi hñ gjorde þad til eirn rat venia/og til eins riettar i Israel/allt til þessa dags.
26 Og þegar David kom til Ziklag/ ut sende hñ til þeirra ellstu i Juda / til sina vina / af herfangenu / og sagde: sia/ þar hafed þier blessan af Drottens fiand maña herfange.
27 Sem var til þeirra i BethEl / og til þeirra i Ramoth moot sudre / og þeirra i Jathir.
28 Og til þeirra i Aroer / og þeirra i Siphmoth / og þeirra i Esthemoa.
29 Og til þeirra i Rachel / og þeirra i þess Jerahmeelita stødum / og þeirra i Kenita stødum.
30 Og til þeirra i Harma / og þeirra i Chor Asan / og þeirra i Atach.
31 Og þeirra i Hebron/og til allra stad aña / þar sem David hafde um̄ferdast / hañ og hañs meñ.

XXXI. Capitule.

Sauls seinasta Strijd/Daude/ Bañ virding epter hñs Dauda / og Grepiron.

Og * Philistearner strýddu i mooте Jsrael/ og Jsraels men flýdu fyrer þeim Philisteum / og fiellu slegner a ** Gilboa fialle. *1. Kron. 11/1. **1. Sam. 28/4.

2 Og Philistearner eltu Saul og hans syne/og Philistearner slogu Jonatan/ og Abinadab og Malchisua / Sauls syne.

3 Og strýded vard þungt i moote Saul/ og men/ boga-skitturnar/ hæfdu hn̄ / og hann vard miked saar af skittunum.

4 Þa sagde Saul til síns vopn-bera: drag þitt sverd ut/og stícktu mig i hel þar med / ad þesser med forhud skule ecke koma og stínga mig i hel / og giora spott ad mier/ En hans vopnbere villde ecke/ þvi hn̄ ottadest miog/ þa took Saul sverded/ og fiell þar a.

5 Þegar hans vopnbere sa / ad Saul var daudur/ þa fiell hann/ hann og so a sitt sverd / og deyde med honum.

6 So deyde Saul/ og hn̄s þrýr syner / og hn̄s vopn-bere / og so aller hn̄s men asamt a þeim sama deige.

7 Og þegar Jsraels men / sem voru a hina sijdu dalsens / og a hina sijdu Jordanar / sau / ad Jsraels men voru burtflůner/ og ad Saul og hans syner voru dauder/ þa forlietu þeir stadena/og flýdu/ So komu Philistearner og biuggu i þm̄.

8 Og þad skiede a ødrum deige / þa Philistearner komu til ad afklæda þa slegnu/ad þeir fundu Saul og hn̄s þria syne fallna a Gilboa fialle.

9 Þa afhiuggu þeir hn̄s høfud/og tooku hn̄s vopn af honum / og sendu þau til Philisteanā lands um̄ kring / til ad kun̄giora þad i þeirra afguda huusum a medal foolksens.

10 Og þeir løgdu hn̄s vopn i Astharots huus / og heingdu hn̄s lýkama ut a muurenn i Bethsan.

11 Þegar þeir sem biuggu i Jabes i Gilead heyrdu þad/ sem Philistearner høfdu giort vid Saul:

12 Þa * tooku þeir sig upp/ hvør duglegur madur/og geingu þa alla noott/ og tooku Sauls lýkama/ og hans sona lýkame af muurnum i Bethsan / og komu til Jabes / og brendu þa þar.
*1. Kron. 11/12.

13 Og þeir tooku þeirra bein/ og groofu þau under eykenu i Jabes / og * fostudu sio daga.
*2. Sam. 1/12.

ENDER
a Samuelis fyrre Book.

Su Annur Samuelis Book

I. Capitule.

David barmar sier yfer Sauls og Jonatans Dauda.

Og þad skiede epter Sauls dauda/þegar David var komen̄ aftur fra þeirra Amalekita slage/og David hafde vered i Ziklag tvo daga.

2 Og þad skiede a þeim þridia deige / og sia / þar kom eirn madur fra herbudunum fra Saul/ og hans klæde voru rifen̄ / og Jørd a hans høfde / og þad skiede/þegar hann kom til Davids/ þa fiell hn̄ nidur a Jørdena og tilbad.

3 Og David sagde til hans: hvadan komst þu? og hann sagde til hans: eg kom̄st undan̄ af Jsraels her.

4 Og David sagde til hans: hvørnen geingur þad til? kiære/ seig mier þad. Og hann sagde: foolked flýde ur strýdenu/ og þar fiell ogso miked af foolkenu/ og deyde/sia þar med og Saul/og Jonatan hans sonur / eru dauder.

5 Og David sagde til þess unga mannsins/þess sem kun̄giørde hønū (þetta:) hvørnen veitst þu / ad Saul sie daudur/ og Jonatan hans son?

6 Þa sagde sa unge madur / sa sem kun̄giørde hønum þad: eg kom vijst ovorvarandes uppa * Gilboa fiall / og

sia/ Saul þrikke sier a sitt spiootſ og sia/ vagnar og reidmeñ sokktu epter hon um. * 1. Sam. 31/ 1.

7 Og hañ snere sier vid / og sa mig/ og kallade a mig/ og eg sagde: sia/ hi er er eg.

8 Og hañ sagde til myn : hvor ert þu ? og eg sagde til hañs : eg er eirn Amalekite.

9 Þa sagde hñ til myn: fardu nu uppa mig/og drepktu mig/þvi hrædsla hef ur hallded mier / þvi mitt lyf er eñ nu ølldungis i mier.

10 Og eg foor uppa hañ/og drap hñ/ þvi eg visse/ad hañ kuñe ecke lifa epter hañs fall/ og eg took koronuna/sem var a hañs høfde / og armbanded/sem var a hañs arme / og hefe bored þau hyngad til myns herra.

11 Þa hreif David i syn klæde/ og reif þau/og þar til aller meñerner/ sem voru hia hønum.

12 Og þeir syrgdu og grietu/ og * føstudu allt til kvollds / yfer Saul / og yfer Jonatan hñs syne/og yfer Drottens folke / og yfer Jsraels huuse / ad þeir voru fallner fyrer sverde. * 1. Sam. 31/13.

13 Og David sagde til þess unga mañs/ þess sem gaf hønum þad til vitundar : * Hvadañ ertu? og hañ sagde : eg er eins framanda Amalekita mañs sonur.
* 1. Sam. 30/ 13.

14 Og David sagde til hñs : hvi * ottadest þu ecke / ad utrietta þyna hønd/ til ad fordiarfa Drottens smurdan?
* 1. Sam. 24. 2. Ps. 105/ 15.

15 Og David kallade til eins af þeim ungu møñum/og sagde : hyngad fram * fall yfer hñ/ og hñ sloo hñ/ og hñ deyde. * 4/12.

16 Þa sagde David til hñs : þitt blood vere yfer þynu høfde/ þvi * þiñ muñur vitnade i moote þier/og sagde : eg/eg hefe slegeð Drottens smurda. * 1. Kron. 2/23.

17 Og David harmade þessum harmagræt yfer Saul og yfer Jonatan hañs syne.

18 Og baud/ad kieña Juda børnum boga fan / sia / þad er skrifad i þess rietlferdnga book.

19 O Jsraels Sigur / hañ er særdur a þynum hædum/ hvorneñ eru hetiurnar fallnar?

20 Giefed þad ecke til vitundar i Gat/ kunngiored þad ecke a gøtunum i Askalon/ ad Philisteana dætur skule ecke gledia sig/ad þeirra dætur/ * sem hafa forhud/ skule ecke kiæta sig. * 1. Sam. 17. 26/ 36

21 Þier fioll i Gilboa/ þar skal ecke dogg / ei helldur regn (koma) a ydur / eda (vera) akrar/af hvorium lyptingar offur (kome/) þvi þar er þeirra sterku skiølldur burtkastadur/ Sauls skiølldur/ (eins sem hañ hefde) ecke vered smurdur med oleo.

22 Jonatans boge veik sier ecke aptur a bak fra þeirra i helsleigeña bloode / fra þeirra sterku feite/ og Sauls sverd kom ecke toomt aptur.

23 Saul og Jonatan voru þeir elskulegu og lystelegu i þeirra lyfe / þeir voru og ecke adskylder i þeirra dauda/ þeir voru lietlfærare eñ erner / þeir voru sterkare eñ leon.

24 Þier Jsraels dætur/grated yfer Saul/ hañ sem klædde ydur dævænlega med skarlate/ hñ sem liet setia gyllinar klenodiur a ydar klæde.

25 Hvorneñ eru þeir sterku fallner mitt i striydenu ? Jonatan er sleigeñ a þynum hædum.

26 Þad gioret mier illt vegna þyn/miñ brooder Jonatan/þu varst mier harla æst udlegur/ þiñ kiærleike var mier furduleg re eñ kveñaña kiærleike.

27 Hvorneñ eru þeir sterku fallner / og striyds vopneñ føpud.

II. Capitule.

David verdur smurdur til Konungs yfer Juda. Jsboseth gioreſt Konungur yfer Jsrael/ og beggia Striyds Høfuds Meñ fara i Striyd/ hvor i moote ødrum.

Og þad skiede þar epter/ ad David spurde Drotteñ ad/og sagde : a * eg ad fara upp i eirn af Juda stødum ? og Drotteñ sagde

sagde til hañs: far upp. Og David sagde: hvert skal eg reisa upp? og hñ sagde: til Hebron. * 1. Sam. 30/ 8.

2 So foor David þangad upp/ og hñs * tvær hustrur/ Ahinoam/ su Jesreelitiska/ og Abigail Nabals/ þess Carmelita hustru. * 1. Sam. 25/ 42.

3 Þar ad auk færde David sijna meñ upp/ sem voru hia hönū/ hvorn med sijnu huuse/ og þeir bioggu i Hebrons stødum.

4 Og Juda meñ komu/ og smurdu þar David til konungs yfer Juda huus/ og gaafu David þad til vitundar/ og søgdu: * þeir meñ af Jabes i Gilead/ hafa grafed Saul. * 1. Sam. 31/ 12.

5 Þa sende David bod til þessra mañа af Jabes i Gilead/ og liet þeim segia: blessader vered þier af Drottne/ ad þier giordud þessa myskunsemd vid ydar herra/ vid Saul/ og þier groofud hñ.

6 Og nu/ Drotteñ giøre myskunsemd og truskap vid ydur/ og eg/ eg vil og so giora vid ydur þetta gooda/ af þvi þier giordud þeñañ hlut.

7 So vere nu ydar hendur styrkvar/ og vered hugdiarfer/ þvi ydar herra Saul er daudur/ so hefur og so Juda huus smurt mig til konungs yfer sig.

8 Eñ Abner Ners son/ sem var * hofudsmadur fyrer Sauls strijds foolke/ took Isboseth Sauls son/ og færde hñ yfer i herbudernar. * 1. Sam. 14/ 50.

9 Og giorde hñ ad konunge i Gilead/ og i Assuri/ og i Jesreel/ og yfer Ephraim/ og yfer BenJamin/ og yfer allañ Israel.

10 Og Isboseth Sauls son var fiørutijge ára gamall/ þegar hñ vard konungur yfer Israel/ og rijkte tvö ár/ þeir af Juda huuse alleinasta voru med David.

11 Og sa tijme/ sem David var konungur i Hebron yfer Juda huuse/ voru sio ár og sex mañuder.

12 Og Abner Ners son droo ut/ med Isboseth Sauls sonar þienurum/ fra Mahanaim til Gibeon.

13 Og Joab ZeruJa son og Davids þienarar droou og so ut/ og mættu hvorter ødrum hia Gibeons fiske-vatne til samans/ og løgdu sig/ þesser a þessa sijdu vid fiske-vatned/ og þeir adrer a þa adra sijdu vid fiske-vatned.

14 Og Abner sagde til Joab: lat sveinana nu giora sig reidubuna/ og leika fyrer oss/ og Joab sagde: lat þa giora sig reidubuna.

15 So tooku þeir sig upp/ og geingu yfer um epter tølu/ toolf fyrer BenJamin/ þad er fyrer Isboseth Sauls son/ og toolf af Davids þienurum.

16 Og sa eine greip þañ añañ i høfud ed/ og hvers sverd var i þess añars sijdu/ og þeir fiellu under eins/ og mañ kallade þañ stad Helkat Zurim sem er i Gibeon.

17 Og þar var a þeim sama deige eitt harla þungt strijd/ Eñ Abner og Israels meñ feingu høgg fyrer Davids þienurū.

18 Og þar * voru þrijr ZeruJa syner/ Joab og Abisai/ og Asael/ Eñ Asael var liettur a sijnum footum/ sem eitt af rádijrum/ sem þar eru a mørkeñe. * 1. Kron. 2/ 16.

19 Og Asael sokte epter Abner/ og veik ecke/ ad ganga til þeirrar hægre/ eda til þrar vinstre handar/ til baka fra Abner.

20 Þa snere Abner sier vid/ og sagde: ertu þesse Asael? og hañ sagde: eg er. Og Abner sagde til hñs:

21 Vijk burt til þeirrar hægre eda til þeirrar vinstre sijdu/ og høndla eiñ af þeim ungu moñum handa þier/ og tak þier hañs besta klæde/ Eñ Asael villde ecke vijkia til baka fra hønum.

22 Þa sagde Abner framveiges til Asael: vijk þier til baka fra mier/ hvi skylde eg sla þig til Jardar? og hvorneñ skyllde eg þora ad lypta mijnu andlite upp fyrer þijnum broodur Joab?

23 Eñ hañ villde ecke vijkia/ þa * stack Abner hañ med þvi aptasta af spiootenu/ vid þad fimta (rif-bein/) og spiooted gieck utum baked a hønum/ og hañ fiell þar/ og deide under hønum/ og þad skiede/ hver sa/ sem kom til þess stadar/ þar sem Asael var falleñ/ og daudur/ þeir stoodu vid. * c. 3/ 27.

24 Enn Joab og Abisai elltu Abner / og sooleñ gieck nidur / þegar þeir komu a Ammas hæd / sem er hia Giah/ a veig enum til Gibeons eidemerkur.

25 Og BenJamins børn søfnudu sier epter Abner / og voru i einum hoop / og stoodu a þeim tindenum aþ hædenne.

26 Þa hroopade Abner til Joab / og sagde: a (þa) sverded ad uppsvelgia þyr er utañ endas? veistu ecke / ad þad vill verda til hrigdar med þad sijdasta. Og hvo ad leinge villtu ecke seigia til þoolksens/ ad þeir snue aptur þra ad opsækia þeirra brædur?

27 Og Joab svarade: so (sañarlega sem) Gud liþer / þa þar sem þu heþder ecke talad / þa heþde folked ærla (i dag) upp þared hver þra sijnum broodur.

28 So * blies Joab i basununa / og allt þoolked stadnæmdest/ og ellte ecke framar meir Jsrael / og strijdde ei helldur framar. * c. 18/ 16. c. 20 / 22.

29 Enn Abner og hans meñ geingu þa somu heila nott yþer sleitruna / og geingu yþer Jordan/ og þooru i giegnum alla Bitron / og komu til herbuudanna.

30 Og Joab snere aptur fra Abner / og saþnade ollu þoolkenu / og þar vantade nijtian meñ af Davids þienurum/ og Asael.

31 Enn Davids þienarar høþdu slegid af BenJamin / og aþ Abners mønnum/ ad þar voru ordner þriu hundrud og sex tiju meñ dauder.

32 Og þeir tooku Asael upp/ og grooþu hañ i sijns fødurs grøþ / sem er i Bethlehem / og Joab og hans meñ geingu þa giørvalla nott / so ad þad lijste fyrer þeim i Hebron.

III. Capitule.

Abner verdur reidur vid Jsbosethi/ giører Samband vid David/ verdur i Hel sleiginn aþ Joab/ graþeñ og syrgdur.

Og þar var eitt langt strijd i millum Sauls huss / og i millum Davids huss/ * Enn David voox og þreck þramgang/ og þeir aþ Sauls huse þooru og hnignudu. * c. 5/ 10.

2 Og þar urdu * børn þædd David i Hebron/ hañs frumborne (son) var Amnon / aþ AhiNoam þeirre Jesreelitisku. * 1. Kron. 3/ 1.

3 Og hañs añar/ Chileab/ af Abigail Nabals þess Charmelita hustru/ og sa þridie/ Absalom/ Maacha sonur/ Thalmai konungsens dottur af Gesur.

4 Og sa fioorde/ Adonia Hagits sonur/ og sa þimte Saphat Ja/ Abitals sonur.

5 Og sa siøtte / Jethream/ aþ Eglaf Davids hustru / þesser eru David fædder i Hebron.

6 Og þad skiede / þegar þar var strijd i millum Sauls huss og Davids huss/ þa vard Abner volldugur i Sauls huse.

7 Og Saul hafde eina hiakonu/ hvørrar napn var * Rizpa / Aja dotter / og (Jsboset) sagde til Abner: þvi gieckstu iñ til mijns fødurs hiakonu? * c. 21/8.

8 Þa vard Abner miøg reidur vegna Jsbosets orda / og sagde: er eg eitt hunds høþud / ad eg moote Juda i dag giøre miskunsemd vid þijns þødurs Sauls hus/ vid hañs brædur og hañs vine? og gaþ þig ecke i Davids hønd/ ad þu tilreiknar mier eirn misgiørning i dag / fyrer þeirrar konu skulld?

9 Gud giøre Abner so/ og giøre hønum eñ so/ ef eg ecke giøre / so sem Drottenn soor David.

10 So eg skule taka rijked þra Sauls huse / og uppreisa Davids stool yfer Jsrael/ og yþer Juda / * þra Dan og allt til BerSeba. * 1. Kong. 4/ 25.

11 Þa kuñe hañ ecke svara Abner einu orde meir/ so ottadest hañ þyrer hønum.

12 Og Abner sende bod til Davids/ under añ sier/ og liet segia: hvørium heiter landed til? og sagde: giør þitt samband vid mig / og sia / mijn hønd skal vera med þier / ad eg vil snua øllum Jsrael til þijn

13 Og hañ sagde: gott/ eg/ eg vil giøra eitt samband vid þig/ eñ eg bid eins hlutar aþ þier / nefnelega/ ad þu siaer ecke mitt auglit/ þar eñ þu færer Micol/ Sauls dottur (til mijn/) nær þu kiemur til ad

sia

sia mitt auglit.

14 Og David sende bod til Isboset Sauls sonar / segiande: gief (mier) mijna * hustru Micol/sem eg truulofade mier med hundrad ap Philisteana forhudum.

* 1. Sam. 18/ 27.

15 Og Isboset sende/ og took hana pra (siinu) * hussboonda/ fra Paltiel Lais syne. * 1. Sam. 25/ 44.

16 Og hennar hussboonde giecк med henne/ gieck og gret/ (hvert spor) epter henne/ allt til Bahurim/ pa sagde Abner til hanns: snu pier til baka/ gack burt/ og hn snere til baka.

17 Og Abner talade vid pa ellstu ap Israel/ og sagde: pier hafed leinge fyrrum kieppst epter David / ad hann skillde vera konungur yper ydur.

18 So gioered pad nu/ pvi Drottenn sagde til Davids/ seigiande: eg vil frelsa Israel mitt foolk/ pyrer Davids mijns pienara hond ap Philisteana hende/ og ap allra peirra piandmanna hende.

19 Og Abner talade ogso pyrer BenJamins eyrum / og Abner gieck ogso burt/ og talade pyrer Davids eyrum i Hebron / allt pad / sem Israel syndest / og allt pad BenJamins huse syndest gott.

20 Pegar Abner kom til Davids i Hebron / og tuttugu menn med honum / pa giorde David Abner / og peim monnum / sem voru med honum / eitt giestabod.

21 Og Abner sagde til Davids: eg vil taka mig upp / og fara burt / og safna ollum Israel til mijns herra konungsens/ ad peir skule giora eitt samband vid pig/ og pu skuler vera konungur i ollu pvi / sem pijn sal girnest. So liet David Abner fra sier/ ad hann gieck burt med pride.

22 Og sia/ Davids pienarar og Joab / komu pra striids poolkenu/ og færdu med sier eitt miked herfang. Enn Abner var ecke (pa) hia David i Hebron / pvi hann hapde læted hn fra sier / ad hn var burt geingenn med fride.

23 Pegar Joab og sa giorvallur her/ sem var med honum/ voru komner/ pa gaapu peir Joab til vitundar/ seigiande: Abner Ners son var komenn til konungsens / og hann liet hann para / og hn er burtgeingenn med fride.

24 Pa kom Joab til konungsens / og sagde: hvad hepur pu giort? sia/ Abner er komenn til pijn / pvi lietstu hann para / ad hn er burtgeingenn?

25 Pecker pu ecke Abner Ners son? pvi hann er komenn/ad vilia svijkia pig/ad vita pinn utgang og pinn inngang/og ransaka allt pad pu giorer.

26 Og pegar Joab gieck ut pra David/ pa sende hann bod epter Abner/ og sookte hn aptur pra peirre (vatns.) grop Sira / enn David visse par eckert af.

27 Og Abner kom aptur til Hebron/ og leidde Joab hann midt i ported/ ad tala vid hn heimuglega/og stack hann par vid pad pimta (rip.bein/) ad hn deyde pyrer hns brooдurs * Asaels bloodsskulld. * c. 2/23.

28 Pegar David pieck pad sijdann ad vita/ pa sagde hann: eg er saklaus og mitt rijke pyrer Drottne æpenlega af Abners Ners sonar bloode.

29 Pad skal falla a Joabs hopud / og a allt hanns poдurs huus / og par skal ecke privota i Joabs huuse / sa/sem hefur utrenst / og lijkpraa / og sem geingur vid stap / og sem fellur pyrer sverdenu/ og hepur skort a braude.

30 So sloo Joab og hanns brooder Abisai Abner i hel / * par pyrer / ad hann sloo Asael peirra broodur i hel i Gibeon i striidenu. * c. 2/ 23.

31 Og David sagde til Joab og til alls poolksens sem var med honum: riifed ydar klæde / og binded secke umm ydur / og syrged fyrer Abner/ og konungurenn David gieck epter (lijk.) borunum.

32 Og peir jordudu Abner i Hebron/ og konungurenn upphoop siina raust/ og griet hia Abners grop/og allt foolked griet.

33 Og konungurenn harmade yper Abner/ og sagde: mun Abner vera daudur/ sem eirn daare deyr?

34 Pijnar hendur voru ecke bundnar/og pijnar fætur ecke settar i kopar(.bolltu/) pu ert pallenn/sem madur pellur fyrer ra nm

um skalkum. So greet allt fooleed hañ eñ meir.

35 Þegar allt foolked kom iñ/ ad eta brauð med David / þaa þad var eñ nu dagur/ þa soor David/ og sagde: Gud giøre mier so og so framvegis / ef eg smacka braud/ edur nockud soddañ/ fyrr eñ sooleñ geingur nidur.

36 Og allt foolked merkte þad / og þad þocknadest þeim/ med þvi allt/ sem konungureñ giørde fyrer alls foolksens augum/ lykade þeim.

37 Og allt foolked/ og giørvallur Israel merkte a þeim sama deige/ ad þad var ecke skied af konungenum / ad læta slaa Abner Ners son i hel.

38 Og konungureñ sagde til siña þienara: vited þier ecke/ ad a þessu deige er falleñ eirn høfdinge / og eitt mikelmeñe i Israel:

39 Og eg er eñ nu lytelmagna/ og eirn smurdur konungur/ eñ þesser meñ Zeru Ja børn eru hardare eñ eg: Drotteñ mun betala þeim/ sem giører illt/ epter siñe vondsku.

IV. Capitule.

Isboseth af Svikum misser Lijfed.

Þegar Sauls sonur heyrde / ad Abner var daudur i Hebron / þa urdu hñs hendur magtarlausar/ og allur Israel skielfdest.

2 Og Sauls sonur hafde tvo meñ / (sem voru) høfudsmeñ fyrer strijds foolkenu/ þess eina nafn var Baena / og þess añars nafn Rechob / Rimons Berothita syner / af BenJamins børnum/ þvi Beroth var og so reiknad ur a medal BenJamin.

3 Og þeir Berothitar voru fluder til Gethaim / og voru þar framande allt til þessa dags.

4 Og Jonatan Sauls son ætte eirn son/ sem var halltur a footunū/ Hañ var fim̃ æra gamall þañ tijd rikted um Saul og Jonatan kom af Jesreel / og hañs foostra took hañ og flijde/ og þad skiede/ þa hun fliootlega flijde/ þa fiell hañ og vard halltur / og hañs nafn var Mephiboseth.

5 So geingu Rimons þess Berothita syner Rechob og Baena burt/ og komu þegar dagureñ var heitastur til Isboseths huss/ Og hañ laa a sængeñe um̃ middeiged.

6 Og sia/ þeir komu iñ i huused/ sem þeir villdu sækia hveite/ og stungu hañ vid þad fimta (rif-bein/) Og Rechob og Baena hañs brooder komust undañ.

7 Þvi þeir voru komner i huused/ þar hañ laa a siñe sæng i sijnu sængur huse / og sloou hañ / og myrdtu hañ / og afhiuggu hañs høfud/ og tooku hañs høfud / og geingu burt a veigeñ a sliettuna/ þa alla noott.

8 Og þeir færdu Isboseths høfud til David i Hebron/ og søgdu til konungsens: sia/ hier er Isboseths Sauls sonar/ þijns fiandmañs høfud/ sem leitade epter þiñe saalu/ So hefur Drotteñ a þessum deige hefnt mijns herra / konungsens / a Saul og a hañs sæde.

9 Þa svarade David Rechob og Baena hañs brooдur Rimons þess Berothita sonum / og sagde til þeirra: (so sañarlega sem) Drotteñ lifer/ sem hefur leyst mijna saal af allre æangist:

10 Þar var eirn/ sem kuñgiørde mier/ og sagde: sia/ Saul er daudur/ og hañ meinte (fyrer sig/) ad hañ hefde vered eirn goodur bodskaps madur / og eg * greip hañ / og i hel sloo hañ i Ziklag/ sem (meinte) eg skyllde giefa laun fyrer hañs bodskap. * c. 1/ 15.

11 Myklu meir (þesser) ogudlegu meñ/ (sem) hafa i hel slaged eirn riettferdugañ mañ i hañs huuse a siñe sæng / og nu skyllde * eg ecke utkrefia hañs bloods af ydar hende/ og burt taka ydur af Jørduñe: * Ezech. 3/ 18.

12 Og David * baud sveinunum / og þeir sloou þa i hel/ og afhiuggu þeirra hendur og þeirra fætur / og heingdu þa upp yfer fyske-vatnenu i Hebron / eñ þeir tooku Isboseths høfud /

og

og jørdudu þad i Abners grøf i Hebron. * c. 1/ 15.

V. Capitule.

David verdur smurdur til Konungs yfer Israel/ viñur Jerusalem/ og strijder i moote Philisteunum.

Þa komu * allar Israels ættkvijsler til Davids i Hebron / og søgdu/ seigiande: siaa vier/ (jaa) vier erum þijn bein og þitt holld. * 1. Kron. 13 / 23.

2 Og þar ad auke fyrrum/ þegar Saul var konungur yfer oss / þa varstu sa/ sem færder Israel ut og iñ. So hefur Drottenñ sagt til þijn: þu/ þu skallt fæda mitt foolk Israel/ og þu/ þu skallt vera eirn høfdinge yfer Israel.
* 1. Sam. 25 30.

3 Og aller þeir ellstu af Israel * komu til konungsens i Hebron/ og konungureñ David giørde eitt samband vid þa i Hebron fyrer Drottens augsijn / og * * þeir smurdu David til konungs yfer Israel. * 1. Kron. 12/ 13/ 3.
** 1 Sam. 16/ 13. 2. Sam. 2/ 4.

4 David var þriatiju aara gamall / þegar hañ vard konungur/ hañ * rijkte i fiørutiju aar. * 1. Kong. 2/ 11.
1. Kron. 30/ 27.

5 Hañ rijkte i Hebron yfer Juda / siø aar og sex maanude/ og rijkte i Jerusalem þriatiju og þriu aar/ yfer Israel og Juda.

6 Og konungureñ droo burt/ og hañs meñ til Jerusalem i moote þeim Jebusitum / sem bioggu i landenu / og meñ søgdu til Davids/ seigiande: þu skallt ecke koma hier iñ / utañ þu burt taker þa blindu og þa hølltu / þad meintu þeir / David skal ecke koma hijngad iñ.

7 Eñ David vañ Zions slot / þad er Davids borg.

8 Þa sagde David a þeim sama deige: hvør sem slær * Jebusitana/ og nær (þak.)reñunum/ og þeim hølltu og þeim blindu/ sem Davids saala hatar/ (hañ skal vera høfdinge /) þar af søgdu þeir: eirn blindañ eda eirn halltañ laattu ecke koma i hused. * 1. Kron. 12/ 6.

9 So bioo David a slotenu/ og kallade þad Davids stad/ og David bygde þar um̄ kring/ fra Millo / og iñañ til.

10 * David fieck framgang/ og vard megtugur/ og Drottenñ Zebaoths Gud var med hønum. * c. 3/ 1.

11 Og * Hiram konungur af Tyro/ sende bod til Davids/ og cedrus-trie/ og timbur-meñ/ og stein-høggvara til veggia/ og þeir bygdu Davids huus.
* 1. Kron. 15/ 1. 2. Kron. 2/ 3.

12 Og David merkte/ ad Drottenñ hafde stadfest hañ til konungs yfer Israel / og ad hañ hafde upphæckad hañs rijke/ fyrer hañs foolks Israels skulld.

13 Og David took eñ nu hia-kviñur og hustrur af Jerusalem/ epter þad hañ var komeñ fra Hebron/ og David urdu eñ nu syner og dætur fædder.

14 Og þesse eru þeirra nøfn/ sem hm̄ * fæddust i Jerusalem : Samua / og Sobab/ og Natan/ og Salomo.
* 1. Kron. 3/ 5.

15 Og Jibchar/ og Elisua/ z Nepheg

16 Og Japhia/ og Elisama / og Eliada/ og Eliphalet.

17 Þegar * Philistearner heyrdu / ad þeir høfdu smurt David til konungs yfer Israel / þa droou aller Philistearner upp / til ad sækia epter David / Þegar David þad fornam þa droo hñ ofañ i festinguna. * 1. Kron. 15/ 8.

18 Og Philistarner komu / og dreifdu sier i Raphaims dal.

19 Og David spurde Drottenñ ad / og sagde: * skal eg fara upp i moot Philisteunum/ og villtu giefa þa i mijna hønd? Drottenñ sagde til Davids : far upp / þvi eg vil vissulega giefa Philisteana i þijna hønd. * 1. Sam. 30/ 8.

20 Og David kom til BaalPrazim / z David sloo þa þar/ z sagde: Drottenñ sundurdreifde mijnum fiandmønum fyrer mier/ eins sem vatn skilst (hvørt fra ødru/) Þar af kallar mañ þess sama stadar nafn BaalPrazim.

21 Og þeir yfergaafu þeirra afgude

þar/

þar / og David og hans menn tooku þa upp.
22 Enn Philisteaner droou enn nu upp / og utbreiddu sig i Raphaims dal.
23 Og David spurde Drottenn ad / og hann sagde : þu skallt ecke fara upp / (helldur) kom bak vid þa / ad þu kom er til þeirra þvert yfer fra morber trianum.
24 Og þad skal skie / nær þu heyrer eirn þyt / sem einn geinge a morber triana toppe / þa mattu hreifa þier / þui þa er Drottenn utgeingenn fyrer þier / til ad sla Philisteana herbuder.
25 Og David giørde so sem Drottenn hafde bijfalad honum / og sloo Philisteana fra Geba / allt til þess madur kiem ur til Gaser.

VI. Capitule.

Drottens Ork verdur færd fra Abinadabs Huuse / og sett i sinn Stad i Tialldbudenne.

Var epter * safnade David enn nu øllum utvøldum i Jsrael / þriatygu þusundum.
* 1. Kron. 14/ 5.
2 Og David took sig upp / og gieck burt / z allt foolked / s var hia honum af Juda borgurum / til ad sækia Guds ørk upp þar fra / sem er kølluð epter þui nafne / sem er Drottens Zebaoths nafn / sem * situr yfer cherubim.
* 1. Sam. 4/ 4.
3 Og þeir lietu færa Guds ørk a einum nyium vagne / og tooku hana * ur Abinadabs huuse / sem var i Gibea / enn Usa og Ahio / Abinadabs syner færdu þann nyia vagn. * 1. Sam. 7/ 1.
4 Og þeir tooku hana ur Abinadabs huuse / sem var i Gibea med Guds ørk / og Ahio gieck fyrer ørkenne.
5 Þa liek David og allt Jsraels huus fyrer Drottne / med allra handa (streingia leik af) furu triam / og med hørpum / og med psølturum / og med trumbum / og med biøllum / og med cimbalum.
6 Og * þegar þeir komu til Nachons hlodu / þa greip Usa til Guds arkar / og hiellt um hana / þui uxarner geingu af (veigenum.) * 1. Kron. 14/ 9. etc.
7 Þa vard Drottens reide grimm yfer Usa / og Gud sloo hann þar / fyrer hans yfersioonar sk(u)lld / ad hann * doo þar hia Guds ørk. * 4. Mos. 4. 15/ 20.
8 Þa vard David angradur / þui Drottenn hafde rifed eitt skard a Usa / og hann kallade þann stad Peres Usa / allt til þessa dags.
9 Og David ottadest Drottenn a þeim samadeige / og sagde : hvørnenn ma Drottens ørk koma til min?
10 Og David * villde ecke færa Drottens ørk til syn i Davids stad / enn David liet færa hana til ObedEdoms þess Githita huuss. * 1. Kron. 14/ 13.
11 Og þegar Drottens ørk var þria manude i ObedEdoms þess Githita huuse / þa blessade Drottenn ObedEdom / og allt hans huus.
12 Og þad vard konunginum David til vitundar giøred / sem sagdest / ad Drottenn blessade ObedEdoms huus / og allt þad hann hafde / fyrer Guds arkar saker / Þa gieck David burt / og sookte Guds ørk upp ur ObedEdoms huuse til Davids stadar med glede.
13 Og þad skiede / þegar þeir geingu / sem bæru Drottens ørk / sex skref / þa offrade madur einum uxa / og einum feitum (saud)
14 Og David dansade af øllu megne fyrer Drottens augsyn / og David var umgyrdtur med einum lijn lijfs kyrtle.
15 So færde David / med øllu Jsraels huuse Drottens ørk upp med fagnade / og med basunu hlioode.
16 Og þad skiede / þegar Drottens ørk kom i Davids stad / þa * leit Michol Sauls dootter ut um gluggann / og sa kongenn David stockva upp (kroptuglega) z dansa (liettelega) fyrer Drottens augsyn / og hun forsmaade hann i synu hiarta.
* 1. Kron. 16/ 29.
17 Og þa þeir inbæru Drottens ørk / settu þeir hana i sinn stad / midt i tialldbudenna / sem David hafde uppreist handa henne /

þeñe/og David offrade breñe-offrum og þackar-offrum fyrer Drottne.

18 Þegar * David hafde fullkomnad ad offra breñe-offrenu z þackar-foornunum/ þa ** blessade hañ foolked i Drottens Zebaoths nafne: * 1 Kron. 17/ 2. ** 1. Kong. 8/ 51.

19 Og utskipte til alls foolksens / og til alls Israels safnadar/bæde maña og kvenna/til hvørs/ einum leif brauds/og einu goodu stycke (kiøts/) og eirne flesku (vijns/) þa gieck allt foolked burt / hvør til sijns huuss.

20 Þegar David kom aptur ad blessa * sitt huus/þa gieck Micol Sauls dootter ut i moote David / og sagde : hvad vegsamlugur var Israels konungureñ i dag/ hvør ed afklædde sig i dag / fyrer siña þionustu stulkna augũ/so sem eirn af laus latu folke/ blygdunarlaust afklæder sig.

21 Þa sagde David til Micol : (þad giørde eg) fyrer Drottens augsyn / sem mig utvalde framar eñ þiñ fadur / og framar eñ allt hañs huus / so hañ befalade mier / ad vera * eirn høfdinge yfer Drottens foolke / yfer Israel / og eg vil leika fyrer Drottens augsyn.

* 1. Sam. 25/ 30.

22 Og eg vil eñ nu verda miñe eñ so/ og vera forsmaadur i mijnum augum / og med þeim þioonustu stulkum/sem þu talader um̄ / med þeim vil eg heydrast.

23 Og Micol Sauls dootter fieck ecke barna/allt til heñar dauda dags.

VII. Capitule.

David fær Fyrerheit um̄ Messiam/ þegar hañ villde byggia Drottne eitt Huus.

Og þad skiede/þegar * konungureñ sat i sijnu huse/og Drottteñ hafde giefed hønum hvijld allt um̄ kring/ fyrer øllum hañs fiandmøñum: * 1. Kron. 18/ 1.

2 Þa sagde konungureñ til Natan/ spaamañsens: kiære sia/eg bij i einu huse af cedrus-(triaam) og Guds ørk byr i millum sparlaks duka.

3 Og Natan sagde til konungsens : gack / giør allt þad þu hefur i þijnu hiarta/ þvi Drottteñ er med þier.

4 Eñ þad skiede a þeirre sømu nott/ ad Drottens ord skiede til Natan/seigiande:

5 Gack / og seig til mijns þienara/ til Davids / so sagde Drottteñ : skyllder þu byggia mier eitt huus / ad eg skyllde bua i ?

6 Med þvi eg hefe ecke * bued i einu huuse/ fra þeim deige eg uppfærde Israels børn af Egyptalande/ og allt til þessa dags / eñ eg gieck i tiølldum og tialldbudum̄. * Es. 66/1. 1. Kong. 8/16.

7 Hvørt hellst eg gieck a medal allra Israels barna/ Hefe eg og talad nockud ord/ vid eirn af Israels ættkvijslum/ hvørium eg hafe bijfalad ad fæda mitt foolk Israel/og sagt: hvi bigdud þier mier ecke eitt hus af cedrus-(triaam?)

8 So skalltu nu seigia til Davids mijns þienara/so sagde sa Drottteñ Zebaoth: * eg/eg took þig fra (fiaar-)husenu epter fienu/ ad þu skyllder vera eirn høfdinge yfer mijnu foolke/yfer Israel. * 1. Sam. 16. 12 / 13. etc.

9 Og eg hefe vered med þier/hvørt sem þu hefur geinged/og upprætt alla þijna fiandmeñ fyrer þier/ og giørt þier eitt stoort nafn/sem þeirra stooru nafn/sem eru a Jørduñe.

10 Og eg vil skicka mijnu foolke Israel eirn stad/og planta þad/ad þad skule þar bua/ og ecke framar meir fara villt/og arger skaalkar skule ecke meir plaaga þad/ so sem fyrrum:

11 Og fra þeim tijma eg gaf doomurum skickan yfer mijnu foolke Israel/og eg vil giefa þier hvijld fyrer øllum þijnum fiandmøñum / Og Drottteñ kuñgiører þier/ad Drottteñ vill giøra þier eitt huus.

12 Nær * þijn tijd er fullkomeñ/ og þu liggur med þijnum fedrum / þa vil eg uppvekia þitt sæde epter þig/ sem skal utkoma af þijnu lijfe/og eg vil stadfesta hañs rijke. * 1. Kong. 8/ 20.

13 * Hañ/hañ skal biggia mÿnu nafne eitt huus/og eg vil stadfesta hañs rÿk-es-stool / æfenlega. * 1. Kong. 5/ 5. C. 6/ 12. 1. Kron. 18/ 11/ 12. Ps. 89/ 4. etc.

14 Eg/eg * vil vera hønum eirn fad-er/og hañ/hañ skal vera mier eirn son-ur/ Nvør/ nær hañ giører orietť/ þa vil eg straffa hañ med mañeskiuñar hrÿs-se /og med mañeskiuñar barna plaagū: * Ps. 89/ 27. Ebr. 1/ 5.

15 Eñ mÿn * myskunseme skal ecke vÿ-kia fra hønum/so sem eg liet hana vÿ-kia fra Saul/sem eg liet vÿkia fra þÿ-nu auglite. * Luc. 1/ 72.

16 Eñ þitt huus og þitt rÿke / skal verda * stadfest æfenlega fyrer þier/ þiñ stooll skal vera stadfastur eilÿflega. * Ps. 72 / 17.

17 Epter øllum þessum ordum/og ept-er allre þessare sioon/ so talade Natan til Davids.

18 Þa kom konungureñ David/og var fyrer Drottens augsÿn/og sagde: * hv-ør er eg Drottenn/ Drottenn ? og hvørt er mitt hus/ad þu hefur leitt mig hÿn-gad til ? * 1. Mos. 32/10.

19 Þar til hefur þu lÿtels meted þad / Drottenn/ Drottenn/ helldur talader og so til þÿns þienara huuss til lang fra-ma/og þetta er mañeskiuñar løg/ Dro-ttenn / Drottenn.

20 Og hvad skal David meir tala vid þig? þu/þu þecker þiñ þienara/ Dro-ttenn/ Drottenn.

21 Fyrer þÿns ords skulld/og epter þÿ-nu hiarta hefur þu giørt alla þessa stooru hlute/ ad (þu villder) kuñgiøra þa þÿnum þienara.

22 Þar fyrer ertu miked meteñ/Drott-eñ Gud/þvi þar er eingeñ/ sem þu/ og þar er eingeñ Gud/utañ þu/epter øllu þvi / sem vier høfum heyrt med vor-um eyrum.

23 Og * hvar er eitt foolk a Jørduñe/ sem þitt foolk/ ō Israel? fyrer hvørs sku-lld / Gud gieck burt / til ad leysa sier eitt foolk/og til ad giøra sier eitt nafn/ og ad giøra fyrer þÿna skulld þa stooru og skiel-felegu hlute fyrer þitt land/fyrer þitt foo-lk/ sem þu leyster þier af Ægyptalande / fra heidingiunum og þess gudum. * 5. Mos. 4/ 7. 1. Kron. 18/ 21.

24 Og þu tilreidder þier þitt foolk Isra-el / þier til eins foolks æfenlega / og þu Drottenn/ þu ert vordeñ þeirra Gud.

25 Og nu Drotteñ Gud/þad ord sem þu talader yfer þÿnum þienara/og yfer ha-ns huuse/þad stadfestu æfenlega/og giør epter þvi sem þu hefur talad.

26 So verdur þitt nafn stoort til eylÿf-rar tÿdar/ad madur mun segia : Drotteñ Zebaoth er Gud yfer Israel/ og Davids þÿns þienara huus / mun verda stødugt fyrer þÿnu auglite.

27 Þvi þu Drotteñ Zebaoth / Israels Gud/þu hefur * upplaated þÿns þienara eyru/og sagt : eg vil biggia þier eitt huus/ þar fyrer hefur þiñ þienare funded i sÿ-nu hiarta / ad bidia þessarar bænar til þÿn. * 1. Kron. 18/ 25. Es. 50/ 5.

28 Og nu Drotteñ/Drotteñ/þu ert sialf-ur Gud / og * þÿn ord munu blÿfa sañ-leikur/og þu talader þetta gooda til þÿns þienara. * Ps. 33/ 4. 1. Kong. 8/ 26.

29 So byria nu/ og blessa þÿns þienara huus /ad þad sie æfenlega fyrer þiñe aug-sÿni þvi þu Drotteñ / Drotteñ/ þu hefur (þad) talad/og med þiñe blessan/mun þÿ-ns þioons huus blessast æfenlega.

VIII. Capitule.

David underokar nockra/ og ødlast Neidur af ødrum.

Og * þad skiede þar epter / ad David sloo Philisteana / og underþrykte þa/og David to-ok MetegNa Amma af Phili-steaña hende. * 1. Kron. 19/ 1.

2 Og hañ sloo Moabitana/og mællte þa med streing/þegar hañ hafde komed þeim til ad liggia a Jørduñe. Og mæll-te tvo streinge til ad slaa i hel / og eirn streing fullañ ad laata lifa / so urdu Moabitarner David undergiefner / ad þeir færdu hønum gaafu.

3 David sloo og HadadEser/Rechobs son/ konungeñ i Zoba/ þegar hañ droo burt /

kurt/ad bruka ſyna magt/ hia þvi fliote Phrath.

4 Og David took af hønum þuſund og ſiø hundrud reidmeñ/og tiju þuſund footgaunguliids/og David * ſundur hio alla vagna/ og byhiellt hundrad vøgnum af hønum. * Joſ. 11/ 9.

5 Eñ þeir Syrlendſku komu af Damaſco/ad hiialpa Hadad Eſer/konung enū af Zoba/ z David ſloo af þm̄ Syrlendſku tvø z tuttugu þuſunder mañā.

6 Og David liet ſetia høfuds meñ i Damaſco i Syria/ ſo urdu þeir Syrlendſku Davids þienarar / ſem færdu hønum gaafu/og Drottenn frelſade David / hvørt hellſt ſem hañ foor burt.

7 Og David took þa gull-ſkiølldu / ſem heyrdu Hadad Eſers þienurum til/ og flutte þa til Jeruſalem.

8 Eñ af Betha/og af Berothai/ Hadad Eſers ſtødum / took kong David harla mikeñ kopar.

9 Þegar Thoi/konungureñ af Hemath heyrde/ad David hafde ſleiged alla Hadad Eſers magt. * 1. Kron. 19/ 9.

10 Þa ſende Thoi ſiñ ſon Joram/ til kong David / til ad heilſa hønum/ og til ad bleſſa hañ/ad hañ hafde ſtrijdt i moote Hadad Eſer/og ſleiged hañ/þvi Hadad Eſer færde ſtrijd i moote Thoi/ og hañ hafde ſilfur gierſemar og gull-gierſemar/ z kopar gierſemar med ſier.

11 Hvøriar konungureñ David helgade ogſo fyrer Drottne / med þvi ſilfre og med þvi gulle / ſem hañ helgade af heidingiunum/ſem hañ underþrykte.

12 Af Syria/ og af Moab/og af Am̄ons børnum/og af Philiſteunum/og af Amalek/og af Hadar Eſers herfange Rechobs ſonar / konungſens af Zoba.

13 Og David giørde ſier eitt nafn / þegar hañ kom aptur/og hafde * ſleiged þa Syrlendſku i ſallt-dalnum / ætian þuſunder. * Pſ. 60/ 2. etc.

14 Og hañ ſette høfudsmeñ i Edom/ (ia) i giørvallre Edom ſette hñ høfudsmeñ/og aller Edomitar urdu Davids þienarar/ og Drotteñ * frelſade David hvørt hellſt ſem hañ foor burt. * v. 6.

15 So var David konungur yfer øllum Iſrael/ og David * ſette doom og riettinde fyrer allt ſitt foolk. * 1. Kron. 19/ 14.

16 Og * Joab / Zeru Ja ſon/ var yfer ſtrijds-hernum/ og Joſaphat Ahiluds ſon/ var ſecretere. * c. 20/ 23.

17 Og Zadok Ahitobs ſon / og Achimelech AbJatars ſon / voru preſtar / Og Seraia cantſelere.

18 Og Benaia Jojada ſon/og þeir * Crethi og Plethi (med hønum/) Og Davids ſyner voru preſtar. * c. 15/ 18.

IX. Capitule.

Davids Digd vid Son Jonatans Mephiboſeth.

Og David ſagde : er þar eñ nu nockur eptter vordeñ af Sauls huuſe / ad eg kuñe giøra miſkunſeme vid hañ / fyrer Jonatans ſkulld ?

2 Og þar var eirn ſveirn af Sauls huuſe/ og hañs napn var Ziba/ hañ kolludu þeir til Davids / og konungureñ ſagde til hañs : ertu Ziba ? og hañ ſagde : (ia) þiñ þienare.

3 Og konungureñ ſagde : er þar eñ nu nockur af Sauls huuſe /ad eg kuñe ad giøra Guds myſkunſeme vid hañ ? og Ziba ſagde til konungſens : * þar er eñ nu eirn Jonatans ſonur / ſem er halltur a footunum. * c. 4/ 4.

4 Og konungureñ ſagde til hañs : hvar er hañ ? og Ziba ſagde til konungſens : ſia/ hañ er i * Machirs Ammiels ſonar huuſe i Lodebar. * c. 17/ 27.

5 Þa ſende kong David/ og liet ſækia hañ ur Machirs Ammiels huuſe / fra Lodebar.

6 Og Mephiboſeth Jonatans ſonur / Sauls ſonar / kom til Davids / og fiell nidur a ſijna æſioonu/ og tilbad/ Og David ſagde: Mephiboſeth. Og hñ ſagde : ſia / þiñ þienare.

7 Og David ſagde til hañs : þu ſkallt

ecke ottaſt / þvi eg vil viſſuleg a giora myſkunſemd vid þig / ꝼyrer Jonatans þÿns ꝼødurs ſkulld / og eg vil giefa þier aptur alla þÿns ꝼødurs Sauls akra / og þu / þu ſkallt eta braud yꝼer mÿnu borde alltÿd.

8 Og hañ tilbad / og ſagde: hver er (eg /) þiñ þienare / ad þu ſnÿr þier til eins dauds hunds / ſo ſem eg?

9 Þa kallade konungureñ a Ziba / Sauls ſvein / og ſagde til hañs: allt þad / ſem heirde Saul og øllu hañs huuſe til / þad hefe eg giefed þÿns herra ſyne.

10 So ſkalltu / þu og þÿn børn / og þÿner þienarar vinna hañs akra / og ꝼæra þad iñ / og þad ſkal vera þÿns herra ſonar braud / ad hañ ſkule næra ſig þar aꝼ / eñ Mephiboſeth þÿns herra ſonur / ſkal daglega eta braud yꝼer mÿnu borde. Og Ziba atte ꝼimtan ſyne / og tuttugu þienara.

11 Og Ziba ſagde til konungſens: epter øllu því / ſem miñ herra konungureñ hefur boded ſÿnum þienara / ſo ſkal þiñ þienare giora / og ef Mephiboſeth * mæ eta yꝼer mÿnu borde / (þa ſkal hañ halldaſt) ſem eitt aꝼ konungſens børnū. * c. 19 / 28.

12 Og Mephiboſeth atte eirn lÿtiñ ſon / hvers nafn var Micha / og aller / ſem þionudu i Ziba huuſe / þeir þionudu Mephiboſeth.

13 Og Mephiboſeth bioo i Jeruſalem / þvi hñ at daglega af konungſens borde / og * hañ var halltur a bædum ſÿnum ꝼootum. * c. 4 / 4.

X. Capitule.

Ammons Børn ſmæna Davids Þienara / eñ verda ſlegeñ i Strÿdenu.

Og þad ſkiede þar epter / * ad Ammons barna konungur deide / og Nanon hañs ſon vard konungur i hañs ſtad.

* 1. Kron. 20 / 1.

2 Þa ſagde David: eg vil giora myſkunſemd vid Nanon Nahas ſon / ſo ſem hñs ꝼader giørde myſkunſemd vid mig / og David ſende / ad læta hugſvala hønum / fyrer ſÿna þienara / yꝼer ſÿnum ꝼødur / Og Davids þienarar komu i Ammons barna land.

3 Þa ſegdu Ammons barna høꝼdingiar til Nanon þeirra herra: mun David heidra þiñ ꝼødur ꝼyrer þÿnum augum / ad hañ ſender þier hugſvalara? mun David ecke hafa ſendt ſÿna þienara til þÿn / ad ranſaka ſtadarens (hattalag /) og ad niosna um hañ / og nidurſlæ hañ?

4 Þa took Nanon Davids þienara / og rakade halꝼparteñ aꝼ þeirra ſkiegge / og ſkar halfparteñ af þeirra klædum allt til þeirra lenda / og liet þa ꝼara.

5 Þegar þeir gæꝼu David þad til vitundar / þa ſende hañ i moote þeim / þvi mennerner voru miog lÿtter / og konungureñ liet ſeigia: vered i Jericho / þar til ydar ſkiegg vex / og komed (þa) aptur.

6 Þegar Ammons børn ſæu / ad þau luktudu illa ꝼyrer David / þa ſendu Ammons børn / og leigdu þa Syrlendſku af Rechobs huuſe / og þa Syrlendſku aꝼ Zoba / tuttugu þuſunder ꝼootgaungulids / og þuſund meñ aꝼ konungenum Maacha / og aꝼ Iſtob / tolf þuſund meñ.

7 Þegar David þad heyrde / þa utſende hañ Joab / og ſtrÿds ꝼoolkſens gioꝛvallañ her.

8 Og * Ammons børn droou ut / og biuggu ſig til ſtrÿds / (utañ ꝼyrer) dyrunum af portenu / eñ þeir Syrlendſku / Zoba og Rechob / og Iſtob / og Maacha voru ſierilage a morkeñe. * 1. Kron. 20 / 9.

9 Þegar Joab ſæ / ad ſtrÿded var bued i moote hønum i ꝼyrer og baktil / þa utvalde hañ af øllum þeim utvøldu i Iſrael / og ſette (ſig i fylking) i moote þeim Syrlendſku.

10 Og þ aꝼgaangs ꝼoolked ſette hañ under ſÿns broodurs Abiſai hønd / hvøred ſette (ſig i fylking) i moote Ammons børnū.

11 Og hañ ſagde: ſie þad ſo / ad þeir Syrlendſku verde mier oꝼſterker / þa ſkalltu vera mier til hialpar / eñ ef ad Ammons børn verda þier oꝼſterk / þa vil eg koma ad hialpa þier.

12 Vertu * hug-diarꝼur / og læt oſſ vera hug-diarfa ꝼyrer vort ꝼoolk / og ꝼyrer vo-

re Guds ſtade / og Drotteñ giøre hvad hønum gott ſynest. * 5. Moſ. 20/ 1.
13 Þa droo Joab fram/og þ fools/ ſem hiꝛ honū var/ til ſtrydsens i moote þeim Syrlendſku / og þeir flyđu fyrer honū.
14 Og þegar Ammons børn ſau / ad þeir Syrlendſku flyđu/þa flyđu þeir fyrer Abiſai / og komu i ſtadeñ / So ſnere Joab til baka fra Ammons børnum/og kom til Jeruſalem.
15 Og þegar þeir Syrlendſku ſau/ ad þeir voru ſlegner fyrer Jſrael/þa ſøfnuduſt þeir til ſamans.
16 Og Hadad Eſer ſende / og utfærde þa Syrlendſku/ ſem voru hinumegeñ vatnſens/ og þeir komu til Helam /og * Sobach / ſem var Hadad Eſers ſtryds høfuds-madur(foor)fyrer þeim.
* 1. Kron. 10/16.
17 Þegar þad var David til vitundar giefed / þa ſafnade hañ øllum Jſrael / og foor yfer um̄ Jordan/ og kom til Helam / Og þeir Syrlendſku bluggu ſig i moot David/ og ſtryddu vid hañ.
18 Eñ þeir Syrlendſku flyđu fyrer Jſrael / og David nidurſloo af þeim Syrlendſku ſiø hundrud vagna/ og fiørutyge þuſunder Reid-meñ / þar med ſloo hañ og Sobach þeirra høfudsmañ / ad hañ deyde þar.
19 Þegar aller þeir konungar / ſem voru under Hadad Eſer / ſau / ad þeir voru ſlegner fyrer Jſrael/þa giørdu þeir frid vid Jſrael/ og þioonudu þeim / Og þeir Syrlendſku ottuduſt ad hialpa Ammons børnum framar.

XI. Capitule.

David drijger Hoor og Mord.

Og þad ſkiede/* þegar aared leid / a þeim tyma / ſem konungarner draga ut/ þa ſende David Joab og ſyna þienara med hønum / og allañ Jſrael / og þeir fordiørfudu Ammons børn / og ſettuſt um̄ Rabba / og David var i Jeruſalem.
* C. 12/ 26. 1. Kron. 21/ 1.
2 Og þad bar til a einum kvølld tyma/ ad David ſtood upp af ſiñe ſæng /og gieck uppa þakenu a konungſens huuſe / og leit af þakenu eina kvinu/ ſem þvoode ſig / og þad var ein mioog fryd kvinna.
3 Og David ſende / og liet ſpyria epter kvinuñe/og eirn ſagde : er þad ecke Bath Seba Eliams dotter / Uriæ * þeſſ Hethita huuſtru ? * C. 23 / 39.
4 Þa ſende David bod/og liet ſækia hana / og þegar hun kom til hañs/ þa laa hañ hia heñe/og hun*hreinſade ſig af ſynum ohreinleika / og ſnere ſier til ſyns huuſſ aptur. * 3. Moſ. 15. 18/19.
5 Og kvinnañ vard ꝏvaxtarſøm/ og ſende burt/ og liet kuñgiøra fyrer David/og ſeigia : eg er ordeñ ꝏvaxtarſøm.
6 Þa ſende David til Joabs : ſend Uriam þañ Hethita til myn/Og Joab ſende Uriam til Davids.
7 Og þegar Uria kom til hañs / þa ſpurde David/hvørt þad ſtæde vel til fyrer Joab / og vel fyrer foolkenu / og vel um̄ ſtryded ?
8 Sydañ ſagde David til Uria : gack nidur i þitt huus / og þvo þynar fætur. Þegar Uria gieck ut af konungſens huuſe þa fylgde þar konunglegur ſkeinkur a epter hønum.
9 Eñ Uria lagde ſig fyrer dyrunum a konungſens huuſe /med øllū hañs herra þienurū / og gieck ecke nidur i ſitt huus.
10 Þegar þeir gaafu David til vitundar/og ſøgdu : Uria gieck ecke nidur i ſitt huus/ þa ſagde David til Uria : kiemur þu ecke af vegferd? þvi gieckſtu ecke nidur i þitt huus ?
11 Og Uria ſagde til Davids : * ørkeñ/ og Jſrael / og Juda / eru i tiølldum / og Joab miñ herra/ og myns herra þienarar liggia a mørkiñe / ſkyllde eg / eg þa ganga i mitt huus / ad eta og drecka/ og liggia hia miñe huſtru ? (ſo ſañarlega ſem)þu lifer / og þyn ſaal lifer/eg giøre ecke þeñañ giørning. * 1. Sam. 4/4.
12 Þa ſagde David til Uria : ſo vertu i dag og hier / og a morgun vil eg laata þig fara/So var Uria i Jeruſalem þañ ſama dag/og þañ añañ dag.
13 Og David baud hønum / ad hañ æte

fraſſe fyrer hønum og drycke / og hañ giørde hañ druckeñ/ Sydañ gieck hañ ut um̃ aftaneñ / ad leggia ſig a ſyna ſæng med ſyns herra ſveinum/ og gieck ecke nid ur i ſitt huus.

14 Og þad ſkiede um̃ morguneñ/ þa ſkrifade David eitt brief til Joabs / og ſende med Uria.

15 Og hñ ſkrifade i brefenu/ ſeigiande: ſet Uriam moote ſtriydenu / ſem þad er hardaſt / og ſnuued til baka fra hønum/ ad hañ kuñe verda ſleigeñ/ og deyia.

16 Og þad ſkiede / þegar Joab ſat um̃ ſtadeñ/ ſkickade hañ Uriam i þañ ſtad/ ſem hañ viſſe / ad hrauſter meñ voru.

17 Og þegar þeir meñ af ſtadnum fiellu ut/ ad ſtriyda i moot Joab/ þa fiellu þar (nockrer) af folkenu / af Davids þienurum/ og Uria ſa Hethite deide og ſo.

18 Þa ſende Joab / og liet ſegia David til vitundar allt ſtriydſens hattalag:

19 Og befalade ſendebodanū/ og ſagde: nær þu hefur ut talad um̃ alla ſtriydſeñs atferd vid konungeñ:

20 Og ef þ ſkiede/ ad konungureñ yrde reidur/ og ſegde til þyn: hvi gaafu þier yd ut (ſo) nælægt til ſtadarens ad ſtriyda? viſſu þier ecke hvorneñ þeir (plaga ad) ſkioota af murnum?

21 Hvor ſloo Abimelek/ Jerub Beſeths ſon? * kaſtade ecke ein kona einu ſtiicke af einum mylnuſteine nidur a hañ af murnum/ og hañ deyde i Thebez? hvar fyrer gaafu þier ydur (ſo) nælægt til murſens? þa ſkallt þu ſeigia: þiñ þienare Uria ſa Hethite er og daudur.

* Dom. 9/ 53.

22 Og ſendemadureñ gieck / og kom og gaf David til vitundar allt þ/ ſem Joab hafde ſendt hañ til.

23 Og ſendebodeñ ſagde til David: meñerner feingu yferhond yfer oſſ/ og fiellu i moote oſſ ut a mørkena/ og vier ſooktum epter þeim/ tiñ til dyrañа a portenu.

24 Eñ ſkotmeñerner ſkutu af murnum a þyna þienara/ og þar eru i hel ſlegner af konungſens þienurum / þar med er Uria / þiñ þienare ſa Hethite daudur.

25 David ſagde til ſendemañſens: ſo ſkalltu ſeigia til Joabs: lat þier ecke þañ gierning illa lyka/ þvi ſverded fortærer nu þeſſum/ nu hinum ødrum/ vertu ſtadfaſtlega ad þynum bardaga moote ſtadnum / og nidurbrioot hañ / giørdu hañ (med ſoddañ hætte) hugdiarfañ.

26 Þegar Uriæ huſtru heyrde/ ad Uria heñar madur var daudur/ þa ſyrgde hun epter ſiñ huuſboonda.

27 Eñ þa hun hafde utſyrgt/ ſende David/ og liet ſækia hana til ſyns huuſſ/ og hun vard hañs huſtru/ og fædde hønum eirn ſon / Eñ þad verk lykade Drottne illa/ ſem David hafde giort.

XII. Capitule.

Davids Jdran.

Og Drotteñ ſende Natan til David/ z þa hañ kom til hañs/ þa ſagde hañ til hañs: þar voru tveir meñ i einum ſtad/ eirn rykur og eirn fatækur.

2 Sa ryke atte ſaude og fienad harla mikeñ:

3 Eñ ſa fatæke atte ecke utañ eina litla æ / ſem hañ hafde keypt / og hafde fædt hana upp / og hun var ordeñ ſtoor hia hønum og hañs børnum lyka / hun aat af hañs mola (brauds/) og drack af hañs bikar/ og ſvaf i hañs ſkaute/ og hañ hiellt hana ſem eina dootiur.

4 Eñ þegar eirn gieſtur kom til þeſſ ryka mañs / þa tymde hañ ecke/ ad taka af ſynum ſaudum/ og af ſynum yxnum/ ad tilreida nockud handa gieſtenum / ſem kom til hañs/ og took þeſſ fatæka mañs æ / og tilreidde handa þeim mañe/ ſem var komeñ til hañs.

5 Þa upptendradeſt Davids reide harla miøg i moot þeim mañe / og hañ ſagde til Natans: (ſo ſañarlega ſem) Drotteñ lifer/ ſa madur er daudans barn/ ſem þetta giørde.

6 Og hañ * ſkal betala þeſſa æ ferfølldu / af þvi hañ giørde þeñañ giørning / og ecke hlyfdeſt vid þad.

* 2. Moſ. 22/ 1. etc.

7 Þa ſagde Natan til Davids: * þu

ert madureñ/ So sagde Drottenn Israels Gud: eg/eg smurde þig til Konungs yfer Israel/og eg frelsade þig af Sauls hen de. * 1. Kong. 20/ 40.

8 Og gaf þier þyns herra huus / og þyns herra hustrur i þitt skaut / og gaf þier Israels og Juda huus / og sie þad lijted/þa villde eg(eñ nu)hafa lagt þier soddañ og soddañ þar til.

9 Þvi hefur þu(þa) forakttad Drottens ord / ad þu giorder þvilijkt vondt fyrer hañs augum? Uriam þañ Nethita hef-ur þu sleiged med sverde/ og hañs hustru hefur þu teked þier til hustrur / eñ hañ hefur þu sleiged i hel med Ammons bar na sverde.

10 So skal nu sverded ecke vijkia fra þijnu huuse æfenlega/af þvi ad þu for-acktader mig/ og * toker Uriæ þess Neth ita hustru / ad hun skyllde vera þyn hustr ru. * c. 11. 26/27.

11 So sagde Drotteñ: sia / eg vil upp-vekia olucku yfer þig/af þijnu (eigeñ) huuse/ og taka þijnar hustrur fyrer þijn um augum / og gefa þijnum naunga þær/ ad hañ skule * sofa hia þijnum hust rum vid þa klaru sool. * c. 16/ 22.

12 Þvi þu giorder þad i leyndum / eñ eg vil giora þennañ giorning fyrer ollum Is rael/ og fyrer soolunñe.

13 Þa sagde David til Natans : * eg hefe syndgad i mooti Drottne. Og Na-tan sagde til Davids: so hefur ** ogso Drotteñ burtteked þijna synd / þu skallt ecke deya. * c. 24/ 10. ** Ps. 51/3.

14 Þo med þvi þu hefr þo komed Drott-eñs ovinum til ad spotta ad fyrer þeññañ giorning/so skal ogso sa * sonur/ sem þier er fæddur/vissulega deya. * c.11/27.

15 So gieck Natan til syns heimkiñ-es. Og Drotteñ sloo barned/sem Uriæ hustru hafde fædt David / ad þad va-rd siukt.

16 Og David vitiade Guds fyrer sv-eineñ/ og David fastade stært/og gieck iñ / og var (þar)noottena af/ og laa a Jordeñe.

17 Þa uppkomu þeir ellstu af hañs huuse til hañs/ og villdu uppreisa hñ af Jordunñe/ eñ hañ villde ecke/ og aat ecke braud med þeim.

18 Og þad skiede a þeim siounda dei-ge/þa deyde barned/og Davids þienar-ar ottudust/ad giefa hønum til vitun dar / ad barned være daudt / þvi þeir þeinktu: sia/þegar barned var lifandet toludum vier vid hañ / og hañ hlijdde ecke vorre raust/ hvorneñ skylldum vier seigia til hañs : barned er daudt / þvi hañ munde barma sier.

19 Eñ David sa / ad hañs þienarar hvijsskrudu/og David underskood/ad bar ned være daudt/og David sagde til siña þienara: er barned daudt? og þeir søg du : þad er daudt.

20 Þa stood David upp af Jordunñe/ og þvode sier/og smurde sig/og took oñ ur klæde a sig / og gieck iñ i Drotteñs huus/og tilbad/Og þegar hñ kom he-im aptur/ þa beiddest hañ(matar/)og þeir settu braud fyrer hñ/ og hañ aat.

21 Þa sogdu hañs þienarar til hñs: hvad er þad fyrer eirn hlut / sem þu hefur giordt? þegar barned lifde/ fast-ader þu og grietst/eñ nu/barned er dau dt/ stoodst þu upp/og aatst braud?

22 Og hañ sagde: þa barned eñ nu var lifande/ fastade og griet eg/þvi eg þei-nkte : hvor veit / nema Drotteñ kuñe ad verda mier nadugur/ad barned mei-ge lifa.

23 Eñ nu þad er daudt / hvad skal eg (þa) fasta? kañ eg nu sækia þad apt-ur ? eg fer til þess / og þad kiemur ecke aptur til mijn.

24 Þar epter hugsvalade David Ba-thSeba siñe hustru/og gieck iñ til heñ ar, og laa hia heñe/og * hun fædde eirn son/ og hañ kallade hañs nafn Salo-mo/ og Drotteñ elskade hañ.

* 1. Kron. 3/ 5. Matth. 1/ 6.

25 Og hañ sende fyrer * Natan spa-mañ/ og kallade hañs nafn JedidJa/ fyrer Drotteñs skulld. * c.7/2.

26 So stridde Joab mooti * Ammons barna

barna Rabba/og iñtook þañ konung=
lega stad. * 5. Mos. 3/ 11. Jer. 49/2.
27 Og Joab sende bod til Davids/ og
liet seigia: eg hefe strijdt moote Rabba/
og hefe ogso iñteked vatnsstadeñ.
28 So safna nu þvi epterordna fool=
ke/og leggstu um̃ stadeñ/og iñtak hañ/
ad eg skule ecke iñtaka stadeñ / og hañ
skule kallast epter mijnu nafne.
29 So safnade David ollu foolkenu/
og droo til Rabba/ og * strijdde moote
heñe/og iñtook hana. * 1. Kron. 21/1.
30 Og took þeirra konungs koronu af
hañs hofde/hvorrar vigt var eitt pu=
nd gulls/og dijrmæta steina/og hun var
a Davids hofde / Og hañ flutte þar
ur stadnum harla miked herfang:
31 Eñ foolked / sem þar var i / færde
hañ ut / og lagde þa under sager / og
jarn=sleda / og jarn=axer / og liet þa
ganga i giegnum i malchen/og svo gior
de hañ vid alla Ammons barna stade /
Sidan snere David og allt foolked vid
til Jerusalem.

XIII. Capitule.

Amnons Lauslæte og Dauþe.

Og þad skiede þar epter/ad Ab=
salom Davids son ætte eina
frijda systur / hvorrar nafn
var Tamar/ og Amnon Da=
vids son fieck vilia til heñar.
2 Og Amnon var hugsiukur / so ad
hañ vard siukur / fyrer Tamar siñar
systur skulld/þvi hun var ein joomfru/
og þad þookte Amnon torvellt / ad hñ
skyllde giora heñe nockud.
3 Og Amnon ætte eirn vin / hvors
nafn ad var Jonadab/ * Simea son /
Davids broodurs/og Jonadab var eirn
miog vitur madur. * 1. Kron. 2/13.
4 Og hañ sagde til hañs: hvar fyrer
verdur þu svo magur/ þu konungsens
son/ dag fra deige? kañt þu ecke giefa
mier þ til vitundar? þa sagde Amnon
til hñs: eg hefe feinged vilia til Ta=
mar/ Absaloms mijns broodurs systur.
5 Og Jonadab sagde til hañs : legg
þig uppa þijna sæng/ og gior þig siuk
añ / nær þiñ fader kiemur til ad sia
þig/þa seig til hañs: kiære/ lat Ta=
mar mijna systur koma / ad lata bera
mier mat/og matbua fyrer mijnum aug
um eirn rett/ad eg kuñe ad horfa þar
a/og eta af heñar hende.
6 So lagde Amnon sig / og giorde sig
siukañ/þa konungureñ kom ad sia hñ/
þa sagde Amnon til konungsens: kiære/
lat Tamar mijna systur koma/og baka
tvær (sætar) kokur fyrer mijnum aug
um / ad eg kuñe eta af heñar hende.
7 Þa sende David til Tamar/til huss
ens/og liet seigia: gack nu i burt i Am=
nons þijns broodurs huus/ꝛ tilbuu ho=
num mateñ.
8 Og Tamar gieck til Amnons sijns
broodurs huuss/og hñ la. So took hun
eitt deyg/ og hnodade/ og giorde (sæt=
ar) kokur fyrer hañs augum/ og bak=
ade kokurnar.
9 Og hun took poñuna og færde upp
fyrer hañs augum / eñ hañ villde ecke
eta. Þa sagde Amnon: later alla meñ
ganga ut fra mier / og þeir geingu ut
fra honum aller samañ.
10 Þa sagde Amnon til Tamar : ber
mateñ i herberged / ad eg kuñe eta af
þiñe hende/ Þa took Tamar þær(sæ=
tu)kokur/sm̃ hun hafde tilbued/ ꝛ bar
til Amnons sijns brodurs i herberged.
11 Og þegar hun bar þær til hañs/ad
hañ skyllde eta / þa þreif hañ til heñ=
ar/ og sagde til heñar: kom/ mijn syst=
er/ ligg hia mier.
12 Og hun sagde til hañs: ecke/ mi̅n
brooder/ skam̃a mig ecke/ þvi mañ gior
er ecke so i Jsrael / gior ecke þeñañ
dæruskap.
13 Hvort villde eg burt med mijna skø=
mm ? og þu skyllder vera eins sem eirn
af þm̃ dærum i Jsrael/ Eñ nu/ kiære/
tala vid konungeñ / þa neitar hañ þi=
er ecke mijn.
14 Eñ hañ villde ecke hlijda heñar ro=
ust/og vard heñe yperstærkare/og kreinkte

hana/og lä hia heñe.
15 Sydañ vard Amnon harla miog hatursfullur vid hana / ad pad hatur vard stærra / sem hañ hatade hana med / eñ Kiærleikureñ / med hvorium hañ hafde elskad hana. Og Amnon sagde til heñar: stattu upp/ gack burt.
16 Og hun sagde til hañs: giefdu ecke ordsök til þessarar vondsku/sem er stærre eñ pad añad/sem þu giorder moote mier/ ad utreka mig. Eñ hañ villde ecke heyra hana.
17 Og hñ kallade siñ svein/ sem þioonade hönum/og sagde: reked þessa ut fra mier / og loka dyrunum epter heñe.
18 Og hun hafde eiñ kyrtel yfer sier med adskilianlegum litū/ þvi kongsens dætur baru soddañ kyrtla / a medañ pær voru jomfrur. Og hañs þienare rak hana ut/ og lokade dyrunum epter heñe.
19 Þa dreifde Tamar ösku yfer sitt höfud/og reif kyrteleñ/ sem hun hafde yfer sier/af adskilianlegum (litum/)og lagde sijna hönd a sitt höfud / og gieck sijfelldlega og hroopade.
20 Og Absalom/heñar brooder/sagde til heñar: hefur þiñ brooder Amnon vered hia þier? og nu mijn syster / þeig þu/ hañ er þiñ brooder / legg ecke þessa sök (so) uppa þitt hiarta / So var Tamar sittande/og var einsömul i Absaloms sijns broodurs huuse.
21 Þegar konungureñ David heyrde öll þesse verk / þa vard hañ miog reidur.
22 Eñ Absalom talade ecke vid Amnon/hvorke illt eda gott/þvi Absalom hatade Amnon/ af þvi hañ hafde kreinkt Tamar hañs systur.
23 Og pad skiede tveimur heillum ærum þar epter/þa voru þar þeir/sem klipptu Absalom (saude) i Baalhazor / hia Ephraim / Og Absalom iñbaud öllum konungsens börnum.
24 Og Absalom kom til konungsens/og sagde: siä/ þiñ þienare helldur þa/sem klippa / ad konungureñ villde nu ganga / og hañs sveinar med sijnum þienara/ og konungureñ sagde til Absalom:
25 Ney/ miñ son/ latum oss ecke nu alla ganga / og latum oss ecke þijngia þier / Og þa hañ neydde hañ / þa villde hañ (þo) ecke fara / helldur blessade hañ.
26 Og Absalom sagde: skal ecke þo Amnon miñ broder fara med oss? og konungureñ sagde til hañs: hvar til skal hañ fara med þier?
27 Þa neydde Absalom hañ / ad hañ liet Amnon og öll konungsens börn fara med hönum.
28 Þa baud Absalom sijnum sveinum/ og sagde: siæed nu til/nær Amnon verdur lystugur af vijnenu / og eg seige til ydar: slæed Amnon/og dreped hañ/ ad þier ecke otteest/ þvi hefe eg/eg ecke bijfalad ydur pad? vered diarfer / og vered frijgiedia.
29 So giördu Absaloms sveinar vid Amnon/ so sem Absalom hafde bijfalad / þa stoodu öll konungsens börn upp/og ridu hvör a sijnū mul/og flijdu.
30 Og pad skiede / þegar þeir voru a veigenum / þa kom rikted til Davids/ ad þar sagdest: Absalom hefur sleiged alla konungsens sonu/og þar vard ecke eirn af þeim epter.
31 Þa stood konungureñ upp / og reif sijn klæde / og lagde sig a Jördena/ og aller hañs þienarar stoodu þar med rifnum klædum.
32 Þa svarade Jonadab Simea/ Davids broodurs son/ z sagde: miñ herra huxe ecke/ad þeir hafe i hel sleiged alla sveinana/ konungsens syne/ þvi Amnon hñ er alleina daudur/ þvi Absalom hefur talad þar um/ fra þeim deige / ad hañ skamade Tamar hañs systur.
33 So take nu miñ herra konungureñ soddañ ecke sier til hiarta/sem seigest/ad aller konungsens syner sieu daudir/þvi Amnon/ hañ er alleina daudur.
34 Og Absalom flijde / og sveirneñ a vaktene lipte sijnum augum upp / og sä/og siä/þar kom mikid foolk a veigenum/ hvör epter ödrum / fra sijdune a fiallenu.

35. Þa

35 Þa sagde Jonadab til Konungsens: sia/ konungsens syner koma/ þad er so/ sem þinn þienare sagde.

36 Og þad skiede/ þegar hann hafde ut talad/ og sia/ þa komu konungsens syner/ og upphoofu þeirra raust/ og grietu/ og konungurenn ogso/ og aller hans þienarar grietu so miøg saarann.

37 Enn Absalom flyde/ og foor til * Thalmai Ammihuds sonar/ konungsens i Gesur/ Og hann syrgde vegna sijns sonar alla þa daga. * c. 3/ 3.

38 Þegar Absalom hafde flued/ og var farenn til Gesur/ þa var hann þar þriu aar.

39 Og konungenum David leingdest (i hiarta) til ad fara ut epter Absolom/ þvi hann hafde huggad sig epter Amnon/ ad hann var daudur.

XIV. Capitule.

Absalom epter Joabs Raadum fær fyrer einnar Kvinnu Tal Vinfeinge aptur hia sijnum Fødur.

Og Joab ZeruJa son visse/ ad konungsens hiarta var til Absaloms.

2 Og Joab sende burt til Tekoa/ og liet sækia eina vijsa kvinnu þad ann fra/ og sagde til hennar: kiæra/ giør du þig sorgbitna/ og fær þig i sorgar klæde/ og smyr þig ecke med oleo/ og verdu sem ein kvinna/ er leinge hefur syrgt epter eirn daudann.

3 Og þu skallt koma til konungsens/ og tala til hans epter þessum maata/ og Joab lagde ordenn i hennar munn.

4 Og su Tekoitiska kvinna sagde til konungsens/ og fiell nidur til Jardar a sitt andlit/ og tilbad/ og sagde: hialpa þu/ konungur.

5 Og konungurenn sagde til hennar: hvad skadar þig? og hun sagde: eg er þo ein eckiu-kona/ og minn madur er daudur.

6 Og þijn * þioonustu-kvinna atte tvo sonu/ og þeir þrættudu bader a mørkenne/ og vegna þess þar var einginn/ sem kunne leysa ur i millum þeirra/ sloo sa eine þann annann/ og drap hann.

* 1. Mos. 27/ 45.

7 Og sia/ (nu) nu stendur su giervøll ætt upp i moote þinne þioonustu-kvinnu/ og seiger: framsel oss þann/ sem sloo sinn broodur/ * ad vier slaaum hann i hel fyrer hans broodurs sal/ sem hann i hel sloo/ og eydeleggium og so erfingiann/ og þeir villa utslockva minn neista/ sem epter er/ ad minn huusbonde skule ecke hafa eitt nafn og nockud epter sig a Jordunne.

* 5. Mos. 19/ 11.

8 Þa sagde konungurenn til kvinnunar: gack til þijns huuss/ og eg/ eg vil giefa bijfalning i þijnu maalefne.

9 Og su Tekoitiska kvinna sagde til konungsens: minn herra konungur/ sa misgiorningur vere a mier/ og mijns fødurs huuse/ enn konungurenn og hans stooll skal vera saklaus.

10 Og konungurenn sagde: þann sem talar i moote þier/ þann skallt þu/ þu fæera til mijn/ so skal hann ecke framar meir hræra vid þier.

11 Og hun sagde: konungur/ þeink nu a Drottenn þinn Gud/ ad blood-hefnarar skule ecke verda marger/ til ad fordiarfa/ og ad þeir ecke eydelegge minn son/ Og hann sagde: (so sannarlega sem) Drottenn lifer/ þar skal ecke falla nockud af þijns sonar haare a Jordena.

12 Þa sagde kvinnann: lat þijna þionustu kvinnu tala nu til mijns herra konungsens eitt ord/ og hann sagde: tala þu.

13 Og kvinnann sagde: þvi hefur þu soddann þeinkt i moote Guds folke/ og konungurenn hefur talad soddann ord/ sem hann verdur sakadur/ og konungurenn lætur ecke sinn utrekenn koma aptur?

14 Þvi * vier deyum vissulega/ og erum sem vatned/ er uthellest a Jordena/ sem ecke mun safnast/ og ** Gud vill ecke taka lijfed burt/ helldur þeinker sig umm fyrer vijst/ ad hann skule ecke utreka fra sier eirn utrekenn.

* Ps. 89/ 49. ** Ezech. 18/ 23. etc.

15 So er eg nu komenn/ til ad tala þetta ord til mijns herra konungsens/ þvi foolked giorer mig ottaslegna/ þvi þijn

þioonustu-kviña huxade : eg vil nu tala til konungsens/ kañskie konungureñ nææ ad giøra þ hñs þioonustu-kviña seiger.
16 Þvi konungureñ mun heyra þad/ ad frelsa siña þioonustu-kviñu af þeiꝛ mañs hende/ sem vill afmaa mig og miñ son undereins fra Guds arfe.
17 Og þyn þioonustu-kviña þeinkte: mijns herra konungsens ord skal nu vera mier til huggunar/ þvi sem eirn * Guds eingell/ so er miñ herra konungureñ / til ad heira þad gooda og þad vonda / og Drotteñ þiñ Gud vere med þier.
* C. 19/ 27.
18 Og konungureñ svarade og sagde til kviñuñar : dyl ecke nu fyrer mier / hvad sem eg vil spyrja þig ad/og kviñañ sagde : miñ herra konungur tale nu.
19 Og konungureñ sagde : er (ecke) Joabs hønd med þier i øllu þessu? og kviñañ svarade og sagde : (so vijst sem) þyn saal lifer / miñ herra konungur / þar er eingeñ / hvørke a þa hægre ellegar vinstre sijdu / i øllu þessu / sem miñ herra konungureñ sagde / þvi þiñ þienare Joab hañ baud mier þad / og hañ lagde øll þesse ord i þiñar þionustukviñu muñ.
20 Ad eg skyllde (so) fegra þessa søk / þañ giørning hefur þiñ þienare Joab giørt / eñ miñ herra er vijs / epter eins Guds eingels vijsdoome/ ad underskanda alla hlute / sem eru a Jørduñe.
21 Þa sagde konungureñ til Joabs: sia/ nu/ eg hefe giørt þeñañ hlut / so gack / og lææt sveineñ Absalom koma aptur.
22 Þa * fiell Joab a sitt andlit til Jardar / og tilbad / og blessade konungeñ / og Joab sagde: i dag merker þiñ þienare/ad eg hefe funded nææd fyrer þijnum augum / miñ herra konungur / ad konungureñ giører hvad hñs þienare seiger.
* C. 9/ 6.
23 So giørde Joab sig reidubueñ / og foor til * Gesur / og færde Absalom til Jerusalem. * c. 3/ 3. c. 13/ 37.
24 Eñ konungureñ sagde: lææt hañ ganga i sitt huus aptur / og ecke siaa mitt auglit/So kom Absalom til sijns huuss/ og sa ecke konungsens auglit.
25 Þar var ecke so frijdur eirn madur i øllum Jsrael/ sem Absalom/ so ad honū var hroosad miøg/þar var eingeñ vanse a honum / fra hañs yl og allt til hañs hvirfels.
26 Og nær hañ rakade sitt høfud / sem skiede/nær hvørt aar var umlided/ad hañ rakade þad / þvi þad var honum offþungt/ ad hañ vard þad af ad raka/ þa vog hañs høfud-haar tvø hundrud sekla / med konungsens vigt.
27 Og Absalom aatte þria sonu og eina dottur/og heñar nafn var Tamar/ hun/ hun var ein frijd kviña uppa aalit.
28 So var Absalom tvø heil aar i Jerusalem/ ad hñ ecke sa konungsens auglit.
29 Og Absalom sende epter Joab / ad senda hañ til konungsens / og hañ villde ecke koma til hañs / og hañ sende eñ nu añad siñ / þo villde hañ ecke koma.
30 Þa sagde hañ til siña sveina : siaed/ þañ part Joabs akurs hia mijnum/ hvar hañ hefur bigg a / ganged og legged elld þar i / Þa løgdu Absaloms sveinar elld i þañ part.
31 Þa stood Joab upp/og kom til Absaloms i huused/og sagde til hñs : þvi løgdu þijner sveinar elld i þañ part/ sem heyrer mier til? og Absalom sagde til Joabs :
32 Sia/ eg sende epter þier/ og liet seigia: kom hijngad/ad eg kyñe senda þig til konungsens / og lææta seiga : hvar fyrer er eg komeñ fra Gesur? þad var mier betra/ ad eg være þar eñ nu/ so lææt mig nu siaa konungsens auglit / sie þar og eirn misgiørningur hia mier / þa slaae hañ mig i hel.
33 Og Joab gieck iñ til konungsens / og gaf honum þad til vitundar/og hañ kallade a Absalom / og hañ kom iñ til konungsens / og hañ tilbad a sijnu andlite til Jardar fyrer konungenum / og konungureñ kyste Absalom.

XV. Capitule.

David flijr fyrer sijnum Ogudlega Syne Absalom.

Og þad ſkiede þar epter/ ad Abſalom tilbioo ſier vagna og heſta/ og ꝼimtiju meñ/ ſem hlupu ꝼyr-er honum.

2 Og Abſalom ſtood ærla upp/ og gieck a veigeñ hia portenu/ og þad ſkiede/ nær nockur hafde eitt mal/ ad hañ ſkyllde koma ꝼyrer kongeñ til dooms/ þa kallade Abſalom a hañ/ og ſagde: aꝼ hvørium ſtad ert þu? og (nær) hañ ſagde: þiñ þienare er eirn aꝼ Iſraels ættum.

3 Þa ſagde Abſalom til hañs: ſia/ þijn malefne eru good og riett/ eñ þar er eingeñ (til ſkickadur) aꝼ konungenum/ ſem þig ſkule heyra.

4 Og Abſalom ſagde: Hvør ſetur mig til doomara i landenu/ ad hvør madur mæ-ge koma til myn/ ſem hefur þrætu og doom/ ad eg kuñe hialpa honum til riettar.

5 Og þad ſkiede/ nær nockur kom nærlægi/ og villde tilbidia hañ/ þa riette hañ ſijna hond ut/ og took vid honum/ og kyſte hañ.

6 Og Abſalom giørde a þañ hatt vid allañ Iſrael/ ſem etludu ad koma til dooms til konungſens/ og Abſalom ſtal Iſraels mañā hiarta.

7 Og þad ſkiede/ þegar ꝼiorutiger ar voru ute/ ſagde Abſalom til konungſens: Kiære/ lat mig ganga/ og fullkomna mitt heit/ ſem eg loꝼade Drottne i Hebron/ þvi þiñ þienare hiet einu heite/ þa eg bioo i Geſur i Syria/ og ſagde:

8 Þar ſem Drotteñ ꝼyrer oſſ færer mig aptur til Ieruſalem/ þa vil eg þioona Drottne.

9 Og konungureñ ſagde til hañs: ꝼar med ꝼride/ og hañ took ſig upp/ og gieck til Hebron.

10 Og Abſalom hafde ſendt niooſnara til allra Iſraels ætta/ og liet ſeigia: nær ſem þier heyred baſunuñar hliood/ þa ſkulud þier ſeigia: Abſalom er ordeñ kon-ungur i Hebron.

11 Þar geingu tvo hundrud meñ med Abſalom aꝼ Ieruſalem/ ſem voru kallader/ eñ geingu i þeirra einꝼelldne/ og viſſu eckert aꝼ efnenu.

12 Og Abſalom ſende til Achitophel/ þeſſ Gilonita/ Davids rads/ aꝼ hañs ſtad/ aꝼ Gilo/ þegar hañ offrade offrenu/ og ſambanded vard ſterkt/ og foolked hliop til/ og vard ꝼiølgad med Abſalom.

13 Þa kom ſa/ ſem kuñgiørde þad fyrer David/ og ſagde: hvørs mañs hiarta i Iſrael/ fylger Abſalom epter.

14 Þa ſagde David til allra ſiña þienara/ ſem voru hia honum i Ieruſalem: * ſtanded upp/ latum oſſ ꝼlija/ þvi vier munum ecke kuña undañ komaſt ꝼyrer Abſalom/ ꝼlijted ydur ad ꝼara/ ad hañ ſkule ecke hrada ſier/ og griJpa oſſ/ og færa eina olucku yfer oſſ/ og ſla ſtadeñ med bitru ſverde. * Pſ. 3/1.

15 Og konungſens þienarar ſøgdu til konungſens: hvad ſem miñ herra kon-ungureñ utvelur/ ſia/ (hier eru) þijn-er þienarar.

16 Og konungureñ gieck ut/ og allt hañs huus a fæte/ og konungureñ liet tiju kvinur/ (ſijnar) hia kviñur vera/ til ad geima huuſed.

17 Og konungureñ gieck ut/ og allt foolked footgangande/ og ſtoodu langt fra huuſenu.

18 Og aller hañs þienarar geingu hia honum/ þar med aller þeir * Crethi og aller þeir Plethi/ og aller þeir Gith-itar/ ſex hundrud mañs/ ſem voru kom-ner footgangande af Gat/ geingu fyr-er konungenum. * c. 8/18.

19 Og konungureñ ſagde til * Ithai Githita: hvi geingur þu ogſo med oſſ? ſnu aptur/ og vertu hia konungenum/ þvi þu ert framande/ og þu ſer ogſo til þijns ſtadar. * c. 18/2.

20 Þu komſt i giær/ og ſkyllde eg i dag lata þig ganga med oſſ? eñ eg vil ganga/ hvørt eg kañ ganga burt/ ſnu apt-ur/ og fær þijna brædur til baka/ med þier ſie myſkun og trufeſte.

21 Og Ithai ſvarade konungenum/ og ſagde: (ſo viſſulega ſem) Drotteñ lif-er/ og (ſo viſſulega ſem) miñ herra konungur lifer/ þa i hvøriu hellſt ſtad ſem miñ herra konungureñ er/ ſie þad

til

til daudans eda til lijffsens/þar skal og
þiñ þienare vera.

22 Og David sagde til Ithai: so kom/
og gack fram/So framgieck Ithai Gi
thite / og aller hañs meñ / og øll þau
Børn/ sem voru med hønum.

23 Og þad giørvallt land griet med
hærre raust/ og allt foolked gieck yfer-
um/og konungureñ gieck yfer * Kidro-
ns læk / og allt foolked gieck yferum a
veigeñ til eydemerkureñar. * Joh. 18/1.

24 Og sia / Zadok var ogso þar / og
aller þeir Levitar / sem voru hia høn-
um/sem bæru Guds sattmaals ørk/og
þeir settu Guds ørk nidur/ og AbJa
thar gieck upp/þar til allt foolked kom
aldeiles yferum ur stadnum.

25 Þa sagde konungureñ til Zadok:
ber þa Guds ørk i stadeñ aptur / fiñe
eg naad fyrer Drottens augum/þa sæk
er hñ mig aptur/og lætur mig sia ha-
na/og siñ bustad.

26 Eñ seige hañ so : eg hefe øngva
lyst til þijn / Sia/ hier er eg/ * hañ
giore vid mig/ sem hønum sijnest.
* C. 10/12.

27 Og konungureñ sagde til Zadok /
prestsens: ertu(ecke)siaandeñ? snu apt
ur til stadarens med fride/og Ahimaas
þiñ son/og Jonatan AbJathars son/
ydar tveir syner med ydur.

28 Siaed/eg vil bijda a mørkeñe i eide
mørkeñe / þangad til þar kiemur bod
fra ydur / ad giefa mier til vitundar.

29 So færde Zadok og AbJathar
Guds ørk aptur til Jerusalem / og vo-
ru þar.

30 Eñ David gieck uppa oliu fialled/
a medañ hañ gieck upp/ so griet hañ/
og hañs høfud var sveipad / og hañ
gieck berfættur / þar til allt foolked /
sem var hia hønum/hafde sveipad hv-
ør sitt høfud / og geingu oodum upp
og grietu.

31 Og þegar þad vard David til vit-
undar giefed/ad Achitophel være i sam
bande med Absalom/þa sagde David:
Drotteñ/gior nu Achitophels raad ad
dæruskap.

32 Og þad skiede/ad David kom upp
til toppsens / ad hañ villde tilbidia þar
fyrer Gude / og sia / þa mætte Husai
Archite hønum / med sundur rifnum
kyrtle/ og Jørd a hañs høfde.

33 Og David sagde til hañs: geinger
þu med mier / þa verdur þu mier til
þunga.

34 Eñ geinger þu til baka aptur i
stadeñ og segder til Absaloms: eg er
þiñ þienare / eg vil heira konung-
enum til/eg sem var þijns fødurs þien
are/ þañ tijd/vil nu vera þiñ þienare/
so giørder þu/ mier (til gooda/) Achi-
thophels raad ad aungvu.

35 Eru þar ecke med þier Zadok og
AbJathar / prestarner ? og þad tiñe
skie / ad allt þad ord / sem þu heyrer i
konungsens huuse/kyñer þu/kuñgiøra
Zadok og AbJathar prestunum.

36 Sia/þar eru hia þeim þeirra tve-
ir syner / Ahimaas fyrer Zadok / og
Jonatan fyrer AbJathar / fyrer þa
kuñed þier senda mier / sierhvert ord
þier heyred.

37 So kom Husai/ Davids * vinur i
stadeñ / og Absalom kom i Jerusalem.
* 1. Kron. 28/ 33.

XVI. Capitule.

David verdur spottadur af Simei.
Absalom dryger Blood-Skøm i
Jerusalem.

OG David var geingeñ skamt
yfer fra toppenum/og sia/ *
Ziba/MephiBosets þienare/
mætte hønum med eitt par
sødladra asna/og a þeim voru tvø hun
drud braud/ og hundrad(klasar)rusin /
og hundrad eple / og ein flaska vins.
* C. 9/ 2.

2 Og konungureñ sagde til Ziba: hv-
ad villtu þar med(giøra?)og Ziba sag
de: asnarner skulu vera handa konung-
sens huuse / til ad rijda/ og brauded og
sumar-(avøxtureñ)handa sveinunum
ad eta/og vijned til ad drecka/ nær nock
ur verdur þreittur i eidemørkeñe.

3 Og

3 Og konungurenn sagde: hvar er þijns Herra son? og * Ziba sagde til konung sens: sia/ hn̄ var i Jerusalem/ þvi hn̄ sagde: i dag mun Israels huus giefa mer mijns fødurs rijke aptur.

* C. 9/ 27.

4 Og konungurenn sagde til Ziba: sia/ allt þad/ sem Mephi Boset a/ þad skal vera þitt/ og Ziba sagde: eg tilbid/ lat mig finna nád fyrer þijnum augum/ min̄ Herra konungur.

5 Og konungurenn David kom til Bahurim/ og sia/ þa gieck eirn madur þar ut fra/ af Sauls huuss ætt/ hvørs nafn var Simei/ Gera son/ sem utgieck oodum og * bølvade. * 1. Kong. 2/ 8. etc.

6 Og sloo til Davids med steinū/ ꝛ til allra kong Davids þienara/ þvi allt fol ked/ ꝛ aller þeir yppurstu/ voru hia hans hægre og hans vinstre sijdu.

7 Og Simei sagde so/ þegar hann * bølvade: hier ut/ hier ut/ þu (blood-gijruge) mann/ og þu lauslynde mann.

* 2. Mos. 22/ 28.

8 Drottenn hefur betalad þier alls Sauls huuss blood/ ad þu ert orden̄ konungur i hans stad/ nu hefur Drotten̄ giefed rijked i þijns sonar Absaloms hønd/ og sia/ þu ert i þinne oluccku/ þvi þu ert eirn blood-(gijrugur) madur.

9 Þa sagde Abisai ZeruJa son til konungsens: hvar fyrer skyllde þesse daude hundur bølva mijnum Herra kon- ungenum? kiære/ lattu mig ganga þang ad/ og eg vil taka høfuded af honum.

10 Enn konungurenn sagde: hvad hefe eg med ydur ad giøra/ þier ZeruJa børn? þvi lat hann bølva/ þvi Drottenn hefur sagt til hans: bølva David/ og hvør kann seigia: hvar fyrer giørder þu svo?

11 Og David sagde til Abisai og til allra hans þienara: sia/ min̄ sonur/ sem er komenn af mijnu lijfe/ sæker epter mijnu lijfe/ og skyllde ecke myklu framar nu Jemini sonur? lated hann (þvij- ga) og lated hann bølva/ þvi Drottenn hefur sagt þad til hans.

12 Þad kann skie/ ad Drottenn mune sia til minnar eymdar/ og Drottenn mune betala mier goodu fyrer hans bølvan a þessum deige.

13 So gieck David og hans menn a veig enum/ enn Simei gieck hia sijdunne a fiall enu/ jafnsijdes hia honum oodum fram/ og bølvade/ og grijtte med steinum mooti honum/ og joos med mollduñe.

14 Og konungurenn kom inn/ og allt folked sem voru þreytter/ med honum/ og endurnærdust þar.

15 Enn Absalom og allra Israels manna foolk/ komu i Jerusalem/ og Achitophel med honum.

16 Og þad skiede/ þegar Husai sa Archite/ * Davids vinur/ kom til Absalom/ þa sagde Husai til Absalom: konungurenn hlioote luccku/ konungurenn hlioote luccku. * C. 15/ 37.

17 Enn Absalom sagde til Husai: er þesse þijn myskunsemd vid þinn vin? þvi foorstu ecke med þijnum vin?

18 Og Husai sagde til Absalom: ecke (so/) helldur hvørn Drottenn utvelur/ og þetta foolk/ og aller Israels menn/ honum vil eg heyra til/ og vera hia hm̄.

19 Og þar næst/ hvørium skyllde eg/ eg þioona? skyllde eg ecke (þioona) fyrer hans syne? lijka sem eg þioonade fyrer þijnum fødur/ so vil eg vera ꝥ þier.

20 Þa sagde Absalom til Achitophels: radslaged þier/ hvad vier skulum giøra?

21 Og Achitophel sagde til Absaloms: gack inn til þijns fødurs hia-kvenna/ * sem hann liet hier/ ad geima huused/ so mun allur Israel heyra/ ad þu hafer giørt þig illa luktande fyrer þijnum fødur/ og allra þeirra hendur/ sem eru hia þier/ munu verda þess diarfare. * C. 12/ 16.

22 Þa reistu þeir Absalom tialld a þakenu/ og * Absalom gieck inn til sijns fødurs hia-kvenna/ fyrer alls Israels augum. * C. 12/ 11.

23 Og þad rad/ sem Achitophel riede

a þeim døgum/ var lijka sem madur hefde adspurt Gud um̃ nockud/ so var allt Achitophels ræd / bæde fyrer David / og fyrer Absalom.

XVII. Capitule.

Achitophels Ræd og Daude.

Og Achitophel sagde til Absaloms : eg vil nu utvelia toolf þusund meñ/ z bua mig/ og* ellta David i nott. *Ps. 71/11

2 Og eg vil yferfalla hañ / þa stund hañ er þreyttur og moodur / og skielfa hañ/ og allt foolked/ sem er hia hønum skal flija / Og eg vil slæ konungeñ fyrer sig alleina.

3 Og færa allt foolked aptur til þijn/ Nær hvør madur er þa komeñ til þijn aptur / sem þu leitar epter / so verdur allt foolked med fride.

4 Og þad ord sijndest Absalom riett/ og øllum þeim ellstu i Israel.

5 Þa sagde Absalom: kiære / kalla og so a * Husai/ þañ Archita/ og lætum oss heyra/ hvad hañ hefur ogso ad seigia. *c. 15/16.

6 Og þegar Husai kom til Absaloms / þa sagde Absalom til hañs/ seigiande: epter þessum hætte hefur Achitophel talad/ skulum vier giøra þad hañ heþur sagt/ edur ey? seig þu til.

7 Og Husai sagde til Absaloms : þad ræd er ecke gott / sem Achitophel heþur ræded i þetta siñ.

8 Og Husai sagde: þu þecker þiñ fødur og hañs foolk/ ad þeir eru sterker/ og þeir eru beisklundader/ sem eirn biørn/ (nær hañs huunar) rænast þra honum a mørkeñe/ þar til er og þiñ fader eirn strijdsmadur/ og mun ecke vera noottena ut hia foolkenu.

9 Sia nu/ hañ/ hañ kañ nu haþa skolted sier i eirn aþ hellrunum/ eda nockurn añañ stad / og þad kiñe skie / eþ þar þielle (nockur) aþ þessum i fyrstuñe/ ad nockrer kiñe þad heyra / og seigia: þar skiede eitt slag a medal þess foolks / sem pylgde Absalom epter.

10 So yrde sa ogso ølduñges felms fullur / sem er þo añars eirn goodur strijdsmadur/ sem heþur eitt hiarta / sem eins leons hiarta / þvi allur Israel veit / ad þiñ fader er sterkur /og vollduger strijdsmeñ / sem eru hia honum.

11 Eñ eg ræd þad/ ad þar fyrer vijst saþnest til þijn allur Israel / þra Dan og allt til Berseba / sem sandur þar er hia haþenu i margþiolda / og þijn persoona drage med i strijded.

12 So vilium vier koma til hañs/ i hvør sum helst aþ stodunum/ þar hañ þinst i/ og viliũ vier falla yþer hañ/ lijka ſ døgg eñ fellur a Jordena/ ad þar skule ecke verda lijþs jaþnvel eirn med honum/ eda med øllum þeim moñum sem eru hia honum.

13 Eñ saþne hañ sier i eirn stad/ þa skal allur Israel bera reipe um̃ þañ sama stad/ og vier vilium draga hañ nidur til lækiarens/ þar til ad þar ecke þiñist jaþnvel eiñ steiñ aþ (honum.)

14 Þa sagde Absalom og hvør madur i Israel : Husai þess Archita ræd eru betre eñ Achitophels ræd: eñ Drotteñ hagade þvi (so/) ad hañ skyllde til einkis giøra Achitophels þad gooda ræded / uppa þad/ ad Drotteñ þar med skyllde færa olucku yþer Absalom.

15 Og Husai sagde til Zadoks og til Abiathars prestaña; so og so riede Achitophel Absalom og þeim ellstu aþ Israel/ og so og so heþe eg / eg ræded.

16 So sended nu hradlega/ og læted David til vitundar giefa/ og seiged: vert ecke i noott a eydemerkureñar sliettlende/ helldur þar vissulega yferum̃/ ad konungureñ skule ecke uppsvelgiast/ z allt foolked/ sem er hia honum.

17 Og Jonatan og Ahimaas stoodu hia þeim bruñe * Rogel / og ein stulka gieck burt/ og sagde þeim þad/ og þeir/ þeir geingu þangad/ og søgdu konungenum David þad/ þvi þeir þordu ecke læta sig sia/ ad þeir kiæme i stadeñ. * 1. Kong. 1/9.

18 Eñ eirn pilltur sa þa/ og gaþ Absalom þad til vitundar/ og þeir geingu bæder hastarlega burt/ og komu i eins mañs huus

huus i Bahurim/ og han hafde eirn brun i sijnum garde/ og þeir stigu þar ofan.

19 Og kvinnan took og breidde eitt klæde yfer munnan a brunnenum/ og dreifde grionum þar a/ og þad vard ecke merkt.

20 Þegar Absaloms sveinar komu til kvinnunar i huused/ þa sogdu þeir: hvar er Ahimaas og Jonatan? og kvinnan sagde til þeirra: þeir geingu yfer um þad litla vatn/ og þeir leitudu/ og fundu eckert/ og geingu til Jerusalem aptur.

21 Og þad skiede/ epter þad þeir voru farner/ þa uppstigu þeir af brunnenum/ og geingu/ og gafu þad konunginum David til vitundar/ og sogdu til Davids: giøred ydur reidubuna/ og ganged hastarlega yfer vatned/ þvi so hefur Achitophel raaded i moote ydur.

22 Þa stood David upp/ og allt foolked/ sem var hia honum/ og geingu yfer um Jordan/ þar til þad vard lioos dagur/ þar til þar vantade ecke eirn/ sem vissulega var geingenn yfer um Jordan.

23 Og Achitophel sa/ ad hans raad vard ecke framgeingt fyrer sier/ þa sødlade han asnan/ og took sig upp/ og foor til sijns huuss/ til sijns stadar/ og raadstafade sijnu huuse/ og heingde sig/ og deyde/ og var grafenn i sijns fødurs grøf.

24 Og David kom til Mahanaim/ og Absalom foor yfer um Jordan/ han og aller Israels menn med honum.

25 Og Absalom hafde sett * Amasa i Joabs stad/ yfer herenn/ og Amasa var eins manns son/ hvors nafn var Jithra/ eirn Israelite/ sem gieck inn til Abigal/ Nahas doottur/ ZeruJa systur/ sem var Joabs mooder. * c. 19/13.

26 Og Israel og Absalom settu sijnar herbuder i Gileads lande.

27 Og þad skiede/ þegar David var komenn i Mahanaim/ þa færde Sobi Nahas son af Ammons barna Rabba/ og Machir Ammiels son af Lodebar/ og * Barsillai sa Gileadite af Roglim/ * 1. Kong. 2/7.

28 Sængur og munnlaugar/ og leirkier/ og hveite/ og bygg/ og miøl/ og steikt (ax/) og bauner/ og ertur/ og grioon/

29 Og hunang/ og smiør/ og saude/ og kuua osta/ til Davids/ og til foolksens/ sem var med honum/ til ad eta/ þvi þeir þeinktu/ foolked er hungrad/ og * þreitt/ og þyrst/ i eydimørkenne.

* C. 16/2.

XVIII. Capitule.

Absaloms hørmulegur Daude.

Og David talde foolked/ sem var hia honum/ og sette yfer þad høfudemenn yfer þusund/ og høfudemenn yfer hundrud.

2 Og David utsende foolked/ þann þridia part under Joab/ og þann þridia part under Abisai/ ZeruJa syne/ Joabs broodur/ og þann þridia part under * Ithai þeim Githita/ og konungurenn sagde til foolksens: eg/ eg vil og so vissulega fara ut med ydur. * c. 15/19.

3 Enn foolked sagde: þu skallt ecke fara ut/ þvi þo vier vissulega flyidum/ þa øktudu þeir oss einkes/ eda þo helft enn dæe/ þa øktudu þeir oss einkes/ þvi þu/ þu ert eins sem tiu þusunder af oss/ so er þad nu betra/ ad þu komer oss til hialpar af stadnum.

4 Og konungurenn sagde til þeirra: hvad ydur synest gott/ þad vil eg giøra/ So stood konungurenn hia portenu/ og allt foolked droo ut/ hundrudum saman og þusundum saman.

5 Og konungurenn baud Joab/ og Abisai/ og Ithai/ og sagde: * (fared) minna vegna hæglatlega med sveinenn med Absalom/ og allt foolked heyrde þad/ ad konungurenn baud øllum høfudsmønnunum um Absalom. * v. 12.

6 Og þa foolked kom ut a mørkena moote Israel/ þa hoofst strijded i Ephraims skoogie.

7 Og Israels foolk vard þar sleiged af Davids þienurum/ og þar skiede eitt stoort slag a þann sama deige/ (sem var) hier um tuttugu þusunder.

8 Og strijded dreifdest þar yfer allt landed/

ded / og skoogurenn forfærde fleira fool-ke/helldur enn sverded i helsloo/ a þeim sama deige.

9 Og Absalom kom framm moot Davids sveinum / og Absalom reid a einu muul/ og þegar muullenn kom under eina stoora þickva eyk / þa hieck hanns høfud vid eykena/ og hann hieck i millum Himens z Iardar/ enn muullenn/sem var under hønum/hlioop affram.

10 Þegar eitn madur þad sa / gaf hann Ioab þad til vitundar / og sagde: sia / eg sa Absalom hanga i einne eyk.

11 Og Ioab sagde til mannsens / sem gaf hønum þad til vitundar: og sia / sastu þad/og þvi slooftu hann ecke þar til Iardar? so kynne eg hafa giefed þier tiju silfur-(peninga) og eitt bellte.

12 Enn madurenn sagde til Ioabs : og þo þu hefder enn þa veiged þusund silf-ur-(peninga) i mijna hønd / þa villda eg ecke hafa lagt mijna hønd a konung sens son / þvi konungurenn baud þier / og Abisai og Ithai/ fyrer vorum eyrum / og sagde: * vared ydur / ad ecke nockur(skade)sveinenn Absalom. *v.5.

13 Ellegar þar sem eg hefde giørt nockud falskt/ uppa minnar sælar(hæska/) med þvi þar verdur eckert duled fyrer konungenum/ þa hefder þu / þu sialfur sett þig þar i moot.

14 Þa sagde Ioab/eg kann ecke so tefia hia þier/ So took hann þriu spioot i sijna hønd/ og stack þeim i Absaloms hiarta/medann hann enn þa lifde midt i eykenne.

15 Og tiju unger menn / sem baaru Ioabs vopn/gaafu sig umm kring/og sloou Absalom/ og dræpu hann.

16 Þa * blies Ioab i basununa/ og foolked kom aptur/fra þvi ad ellta Israel/ þvi Ioab fyrerbaud foolkenu þad.

* C. 2/ 28.

17 Og þeir tooku Absalom / og køstudu hønum ut i skoogenn i þa stooru grifiu/og løgdu eina harla stoora dijngiu griots a hann/ og allur Israel flijde/ hvør til sinna heimkinna.

18 Og Absalom hafde teked og uppreist sier einn stoolpa/ þa hann enn lifde / sem stendur i konungsens dal/ þvi hann sagde : eg a aungvann son / þar fyrer skal þesse vera mijns nafns minning/og hann kallade þann stoolpa epter sijnu nafne/og hann kallast Absaloms hønd/ inn til þessa dags.

19 Og Ahimaas Zadoks son sagde : kiære/lat mig hlaupa og boda konungenum / ad Drottenn hafde sett hønum rieltt af hanns ovina hende.

20 Enn Ioab sagde til hanns: þu flitur ecke good tijdende a þessum deige/ enn eitn annann dag skallt þu flitia tijdendenn / og þu skallt ecke flitia tijdendenn i dag/þviad konungsens sonur er daudur

21 Og Ioab sagde til Eusi: gack burt/ og seig til konungsens/þad sem þu hefur sied / Og Eusi laut fyrer Ioab/ og hlioop.

22 Enn Ahimaas / Zadoks son hiellt enn nu framm/og sagde til Ioabs: og hvad þar munde verda af/kiære/lat mig og so hlaupa epter Eusi/og Ioab sagde: hvi villt þu hlaupa/ minn son? þu hefur þo ecke ein good tijdende.

23 Og hvad þad skyllde vera / (sagde hann /) þa vil eg hlaupa/Og hann sagde til hanns: hlauptu/so hlioop Ahimaas þann slietta veg / og hlioop framm hia Eusi.

24 Og David sat i millum beggia portanna/og vaktarenn gieck uppa portsens þak hia murnum/ og lipte sijnum augum upp /og sa/og sia/einn madur/ sem hlioop fyrer sig alleina.

25 Þa hroopade vaktarenn / og sagde konungenum þad/ og konungurenn sagde: sie hann alleirn/þa eru þar ein good tijdende i hanns munne/og hann hlioop hartt og kom nær.

26 Þa sa vaktarenn einn annann mann hlaupande/og vaktarenn hroopade til portvørdsens/og sagde: sia/einn madur/sem hleipur þ sig alleina/z konungurenn sagde: þesse er ogso einn goodur sendebode.

27 Og vaktarenn sagde: eg sie þess fyrsta

ſta hlaup/ lyka ſem Ahimaas Zadoks ſonar hlaup/ og konungureñ ſagde: þad er eiñ goodur madur / og hañ ber ein good tyꝺende.

28 Og Ahimaas hroopade/ og ſagde til konungſens: fridur / og laut fyrer konungenum a ſitt andlit til Jardar/ og ſagde: bleſſadur vere Drotteñ þiñ Gud/ ſem hefur offurſellt þa meñ / ſem upplyptu ſyña hønd moote mynum herra konungenū.

29 Og konungureñ ſagde: geingur þad ſveinenum Abſalom vel? Ahimaas ſagde: eg ſa eina ſtoora kulldran/ þa Joab ſende konungſens þienara og þiñ þienara/ og eg veit ecke hvad þad var.

30 Og konungureñ ſagde: vyku vid/ og ſtattu hier/ og hañ veik vid/ og ſtood.

31 Og ſia/ þa kom Cuſi/ og Cuſi ſagde: þad bodaſt mynum herra konungenum / ad Drotteñ hefur giort þier riett i dag / af allra þeirra hende / ſem ſettu ſig upp i moote þier.

32 Og konungureñ ſagde til Cuſi: geingur þad ſveinenum Abſalom vel? og Cuſi ſagde: myns herra konungſens fiandmeñ/ og aller þeir / ſem ſettu ſig i moote þier til ills / verde ſem ſveirneñ.

33 Þa vard konungureñ hryggur/ og gieck uppa ſaleñ i portenu/ og griet/ og þegar hañ gieck/ ſagde hañ ſo: miñ ſon Abſalom/ miñ ſon/ miñ ſon Abſalom/ Gud giæfe eg / eg mætte deya fyrer þig Abſalom miñ ſon / miñ ſon.

XIX. Capitule.

David kiemur med Vegſemd aptur til ſyns Rykis.

Og þad vard Joab til vitundar giefed/ ſia/ konungureñ * grætur og ſyrger epter Abſalom.
* C. 18/ 33.

2 Og ſa ſigur vard þañ ſama dag til kirnrar ſorgar a medal alls foolkſens/ þvi foolked heyrde a ſama deige/ ad þar ſagdeſt: konungureñ er hryggur epter ſiñ ſon.

3 Og foolked ſtalſt iñ a þeim ſama deige/ ad koma i ſtadeñ / lyka ſem eitt foolk ſtelſt iñ/ ſem er vanvirdt/ nær þad flyr ur ſtryde.

4 Og konungureñ ſveipade ſitt andlit/ og konungureñ hroopade med hærre rauſt: * miñ ſon Abſalom/ Abſalom miñ ſon/ miñ ſon. * c. 18/33.

5 Og Joab gieck iñ til konungſens i huuſed/ og ſagde: þu hefur i dag vanvirdt alla þyna þienara/ ſem i dag frelſudu þyna ſaal/ þiña ſona og þiña dætra ſaal/ og þiña huſtrua ſaal / og þiña hiaakveña ſaal.

6 Ad þu elſkar þa/ ſem hata þig/ og hatar þa/ ſem elſka þig/ þvi þu lætur þig merkia i dag/ ad þu ſkeiter ecke neitt um (þyna) høfdudsmeñ og ſveina/ þvi eg merke i dag/ ad ef Abſalom lifde/ og vier værum aller dauder i dag/ ad þad hefde þa likeſt þier riett.

7 Og nu ſtattu upp/ gack ut/ og tala vingiarnlega vid þyna þienara/ þvi eg ſver vid Drotteñ / ad ganger þu ecke ut/ þa verdur þar ecke eirn madur hia þier þeſſa noott / og þetta hid vonda verdur þier verra/ eñ allt þad illt/ ſem er komed yfer þig/ fra þynum ungdoome iñ til þeſſa.

8 Þa ſtood konungureñ upp / og ſat i portenu / og þar vard ſagt fyrer øllu foolkenu ſoleides: ſia/ konungureñ ſitur i portenu/ þa kom allt foolked fyrer konungeñ/ eñ * Iſrael var burtflueñ/ hvør til ſiña heimkyña. * c.18/17.

9 Og þad ſkiede/ ad allt foolk þrattade i øllum Iſraels kynkvyſlum/ og ſagde: konungureñ frelſade oſſ af vorra fiandmaña hende/ og hañ frelſte oſſ af Philiſteaña hende/ og hañ hlaut ad flyia ur landenu fyrer Abſalom.

10 So er Abſalom/ ſem vier høfdum ſmurt yfer oſſ/ daudur i ſtrydenu / og nu/ hvar fyrer erud þier (ſo) kyrrer ad ſækia konungeñ aptur?

11 Eñ konungureñ David ſende til Zadok og til AbJathar preſtaña/ og liet ſeigia: taled vid þa elſtu i Juda / og ſeiged: hvar fyrer vilied þier vera þeir ſeinuſtu / til ad ſækia konungeñ aptur til ſyns huuſſ? þvi alls Iſraels ræda var

var komeñ fyrer konungeñ i hñs huus.

12 Þier erud mijner brædur/ mitt bein og mitt holld erud þier / og hvar fyrer vilied þier vera þeir seinustu til ad sækia konungeñ aptur?

13 Og seiged til * Amasa: ** ert þu ecke mijn bein og mitt holld? Gud giøre mier svo og eñ svo/ ef þu skallt ecke vera strijds·høfuds·madur hia mier alla daga/ i Joabs stad. * c. 17/25.
** 1. Kron. 2. 16/17.

14 Og hañ hneigde allra mañа hiørtu i Juda/ lijka sem eins mañs/ og þeir sendu burt til konungsens / (seigiande :) kom þu aptur og aller þijner þienarar.

15 So kom konungureñ aptur/ og þegar hañ kom allt til Jordan/ þa var Juda komeñ til Gilgal/ ad fara i moote konungenum / ad þeir skylldu færa konungeñ yfer Jordan.

16 Og * Simei Gera son/ Jemini sonar/ sem var af Bahurim/ flijtte sier/ og foor ofañ med Juda møñum moot konungenum David. * 1. Kong. 2/ 8. etc.

17 Og þusund meñ med hønum af BenJamin/ og sa sveirn * Ziba af Sauls huuse/ og hañs fimtan syner/ og hañs tuttugu svenar med hønum / og þeir komu til moots yfer Jordan/ fyrr eñ konungureñ. * c. 9. 2/ 10. c. 16/ 1.

18 Og feriañ foor yferum/ ad færa konungsens huus yferum med/ og ad giøra hvad hønum þocknadest/ og Simei/ Gera son/ fiell nidur fyrer konungsens augliti/ þegar hñ foor yfer Jordan.

19 Og sagde til konungsens: miñ herra/ reikna mier ecke til þeßañ misgiørning/ og minst ecke a/ ad þiñ þienare * giørde illa a þeim deige/ sem miñ herra konungureñ gieck af Jerusalem/ ad konungureñ skyllde leggia sier þ a hiarta. * c. 16/5.

20 Þvi þiñ þienare þecker/ ad eg/ eg hefe syndgad/ og sia/ eg er i dag sa fyrste/ sem er komeñ af øllu Josephs huuse/ ad fara ofañ mote mijnu herra konungenu.

21 Eñ Abisai ZeruJa son svarade/ og sagde: skyllde ecke Simei þar fyrer deydast/ þvi hñ bølvade Drottens smurda?

22 Þa sagde David: hvad hefe eg ad giøra med ydur/ þier ZeruJa børn/ ad þier vilied i dag verda mier ad satan? skyllde nockur madur i dag deydast i Israel? meinar þu/ ad eg ecke vite/ ad eg er ordeñ konungur i dag yfer Israel?

23 Og konungureñ sagde til Simei: þu skallt ecke deyia / og konungureñ soor hønum þad.

24 Og MephiBoseth/ * Sauls sonur/ kom ofañ i moote konungenum/ og hafde ecke hyrdt uñ sijna fætur edur ræktad sitt skegg / og ei þveiged sijn klæde fra þeim deige/ þegar konungureñ var burt geingeñ/ iñ til þeß dags/ þa hñ kom (aptur) med fride. * c. 9/6.

25 Og þad skiede/ þegar hñ kom fra Jerusalem/ ad mæta konungenum/ þa sagde konungureñ til hñs: þvi foorstu ecke med mier/ MephiBoseth?

26 Og hñ sagde: miñ herra konungur/ miñ sveiñ sveik mig/ þvi þiñ þienare þeinkte: eg vil sødla mier asnañ/ og rijda hoñum/ og fara til konungsens/ þvi þiñ þienare er halltur.

27 Þar ad auk * roogbar hñ þiñ þienara fyrer mijnum herra konungenum/ eñ miñ herra konungureñ er ** sem eirn Guds engell/ og gier hvad þier gott synest. * c. 16/3. ** c. 14/17.

28 Þvi allt mijns fødurs huus hefur ecke (añad) vered/ eñ daudans foolk fyrer mijnum herra konungenum/ so hefur þu sett þiñ þienara a medal þeirra / sem eta hia þijnu borde/ Hvada riett hefe eg fram meir / og ad hroopa framveiges til konungsens?

29 Og konungureñ sagde til hñs: hvad vilstu framar meir tala uñ þijna hage? eg hefe þad sagt: þu og * Ziba skulud skipta ekrunum. * c. 16/4.

30 Og MephiBoseth sagde til konungsens: hñ maa og so taka þad alltsamañ/ med þvi miñ herra konungureñ er komeñ med fride til sijns huuss.

31 Og Barsillai sa Gileadite kom ofañ fra Roglim/ og * foor med konungenum yfer

yꝼer Jordan til ad fylgia honum yꝼer Jordan. * 1. Kong. 2/7/ etc.

32 Og Barsillai var miog gamall/ ꝏttatiju ꝏra gamall/ og hn̄ * forsorgade kongen̄/ þa stund hn̄ var i Mahanaim/ þvi hn̄ var eirn miog megtugur madur. * C. 17/ 27.

33 Og konungurenn sagde til Barsillai: ꝼar þu yꝼerum̄ med mier / og eg vil ꝼorsorga þig hia mier i Jerusalem.

34 En̄ Barsillai sagde til konungsens: hvad er en̄ nu þad / sem eg hefe ad liꝼa/ ad eg skyllde ꝼara upp med konungenum til Jerusalem?

35 Eg er i dag ꝏttatiju ꝏra gamall / hvornen̄ skyllde eg þeckia hvad gott edur illt sie/ eda kin̄e þijnum þienara ad smaꝏkast / hvad eg et / edur hvad eg dreck / edur heira ꝼramar meir saungmanan̄a edur saungkvennan̄a raust? og hvar fyrer skyllde þin̄ þienare hier epter ꝼramar meir þiꝏ min̄ herra konungen̄?

36 Þin̄ þienare skal gꝏnga skamt yfer Jordan med konungenum / og hvar ꝼyrer vill konungurenn vissulega so uppꝏleggia mier þetta?

37 Kiære / lꝏt þin̄ þienara snua aptur/ ad eg meige deya i mijnum stad / hia mijns ꝼødurs og min̄ar moodur groꝼ / og sia / þar er þin̄ þienare Chimeam / han̄ skal ꝼara yꝼerum̄ med mijnum herra konungenum / og gior vid han̄ / hvad þier synest gott ad vera.

38 Og konungurenn sagde: Chimeam skal ꝼara yꝼerum̄ med mier/ og eg / eg vil giora vid han̄ hvad þier þocknast / og allt þad / sem þu beidest aꝼ mier / vil eg giora þier.

39 Og allt ꝼoolked ꝼoor yferum̄ Jordan/ og konungurenn ꝼoor yferum̄ / og konungurenn kyste Barsillai / og blessade han̄/ og han̄ snere til sins stadar aptur.

40 Og konungurenn ꝼoor yfer til Gilgal/ og Chimeam ꝼoor yꝼerum̄ med honum / og allt Juda foolk haꝼde fært konungen̄ yferum̄/ ꝛ helften̄ ogso aꝼ Israels ꝼolke.

41 Og sia / þa komu aller Israels men̄ til konungsens/ og sogdu til konungsens: hvar ꝼyrer haꝼa vorer brædur / Juda men̄ stoled þier / og fært konungen̄ og han̄s huus yꝼer Jordan / og alla Davids men̄ med honum?

42 Þa svorudu aller aꝼ Juda þeim aꝼ Israel: konungurenn * heyrer oss nær til / hvi erud þier þar ꝼyrer reider? mun um vier vijst haꝼa feinged næring aꝼ konungenum? mun han̄ vijst haꝼa giefed oss skenke? * v. 12.

43 Þa svarade hver madur af Israel / hvorium mꝏn̄e aꝼ Juda/ og sagde: eg hefe tiju sin̄um meira hiꝏ konungenum / þar til ogso hiꝏ David / eg helldur en̄ þu/ og hvi heꝼur þu foraktad mig? var ecke mitt ord þad fyrsta/ til ad sækia min̄ konung aptur? en̄ Juda man̄a ord voru hardare / en̄ Israels man̄a ord.

XX. Capitule.

Sa Uppreistar Madur Seba ꝼær sijn riettu Laun. Davids hellstu Men̄ uppreiknast.

Og þar mætte eirn vondur madr/ hvors naꝼn var Seba/ Bicri son / eirn Jemini madur / og blies i basununa / og sagde: vier hoꝼum aungva hlutdeild i David/ ey helldur arf i Isai syne/ Hver (fliyte sier) til sins heimilis / o Israel.

2 Þa ꝼiell hver madur i Israel frꝏ David epter Seba Bicri syne/ en̄ Juda men̄ hielldu sier vid þeirra konung / ꝼra Jordan/ og allt til Jerusalem.

3 Þa David kom til sijns heimiles/ til Jerusalem / þa took konungurenn tiju kvin̄ur/ hiꝏkvin̄urnar/ s h̄ n̄ skylde epter/til ad geyma huused/ og liet þær burt/ til ad vardveitast/ og forsorgade þær/ og han̄ gieck ecke in̄ til þeirra/ Og þær voru inneluktar allt til þeirra dauda dags / i ecktu-stande.

4 Og konungurenn sagde til Amasa: kalla mier þa men̄ af Juda til samans a þan̄ þridia dag/ og stattu hier.

5 Og Amasa gieck burt ad kalla Juda saman̄/ ꝛ taꝼde fram̄ yꝼer þa ꝏsettu tijd/ sem han̄ sette honum ꝼyrer.

6 Þa sagde David til Abisai: nu mun

Seba

Seba Bicri son giora oss meira illt en Absalom / tak þu þyns Herra þienara / og elltu hann / ad hann ecke finne fasta stade fyrer sig / og undankomest fra vorum augum.

7 Þa fooru Joabs menn ut epter honum / og þeir Crethi og Plethi / og aller þeir hrauftu / og droogu ut af Jerusalem til ad ellta Seba / Bicri son.

8 Þegar þeir voru hia þeim stoora steine / sem var i Gibeon / þa kom Amasa undann þeim / Og Joab var uppgirdtur umm syn klæde / sem hann var klæddur med / og utann yfer eitt sverd-bellte / þad hieck yfer hans lendum i synu Sale / og þa hann gieck / þa datt þad ut.

9 Og Joab sagde til Amasa : er þar * fridur med þier / minn brooder ? og Joab took Amasa umm skiegged / med þeirre hægre hende / ad kyssa hann. * Ps. 28 / 3.

10 Og * Amasa varade sig ecke fyrer sverdenu / sem var i Joabs hende / og hann ** stack hann þar med vid þad fimta (rif bein /) og uthellte hans iñyflum a Jordena / og stack hann ecke meir / og hann deyde / Enn Joab og hans brooder Abisai ellttu Seba Bicri son.

* 1. Kong. 2 / 5. ** 2. Sam. 3 / 27.

11 Og þar stood eirn af Joabs sveinum hia honum / og sagde: hvør sem helldur med Joab / og hvør sem helldur med David / fylge epter Joab.

12 Og Amasa la velltur i bloode midt a þeim hæva veige / Þar eirn madur sa / ad allt foolked var standande / þa veik hann Amasa af veigenum a akuren / og kastade klædum yfer hann / med þvi hann sa / ad hvør sem kom til hans / stood vid.

13 Þegar hann var tekenn af þeim hæva veige / þa fylgde hvør madur epter Joab / til ad ellta Seba Bicri son.

14 Og hann foor i gegnum allar Israels ætter / allt til Abel og Bethmaaca / og alla Berim / og þeir safnadust / og komu og so epter honum.

15 Og þeir komu / og lagdust umm hann i Abel Bethmaaca / og hloodu eirn voll upp giegnt stadnum / og sa nade uppa muurenn / og allt foolked / sem var med Joab / stormade til ad nidur slaa muurenn.

16 Þa hroopade ein vijs kvinna ur stadnum : heyred / heyred / kiæru / seiged til Joabs / kom hingad / og eg vil tala til þyn.

17 Og þegar hann kom til hennar / þa sagde kvinnan : ertu Joab ? og hann sagde : eg em / Og hun sagde til hans: heyr þinnar þionustu-kvinnu tal / Og hann sagde : eg heyre.

18 Og hun sagde / seigiande : fyrrum sagde mann vijst / seigiande : þeir sem villa spyria / skulu vijst spyria i Abel / og so fullkomnudu þeir þad.

19 Eg er ein af þeim fridsamlegu og truufostu i Israel / þu stundar epter / ad i hel slaa eirn stad / og eina moodur i Israel ? hvar fyrer villt þu uppsvelgia Drottens arf ?

20 Og Joab svarade / og sagde : þad vere langt / þad vere langt fra mier / ad eg skyllde uppsvelgia / og ad eg skyllde fordiarfa. Þeirre adferd er ecke so hattad.

21 Enn eirn madur af Ephraims fialle / hvørs nafn er Seba / Bicri son / hefur upplypt sinne hende i moote konungenum / moot David / gefed (mier) hann alleina / og eg vil fara fra stadnum / Og kvinnan sagde til Joabs : sia / hans høfud skal (vissulega) kastast til þyn yfer muurenn.

22 Og kvinnan kom til alls foolksens med hennar vijsdoom / og þeir afhiuggu Seba Bicri sonar høfud / og kostudu þvi til Joabs / Þa * blies hann i basunuma / og þeir utdreifdust fra stadnum / hver til syns heimkynnes / og Joab kom aptur til Jerusalem / til konungsens.

* C. 2 / 28. C. 18 / 16.

23 Og Joab * var yfer øllum Israels her / Og Benaia / Jojada son var yfer Crethi og yfer Plethi. * c. 8 / 16.

24 Og Adoram var rentu-meistare / Og Josaphat Ahiluds son var secretere.

25 Og Seia var cantsellere / Og Zadok og AbJathar prestar.

26 Þar med var Jra sa Jairite Davids prestur.

XXI. Capitule.

I Davids Tijd var Hungur þriu Ar/ Verdur uñeñ Sigur yfer Philisteunum.

Og þar var hungur i Davids tijd þriu ar/ ar epter ar/ og David leitade Drottens andlites/ Og Drottenñ sagde: fyrer Sauls skulld / og fyrer bloodhussens skulld/ af þvi ad hañ i hel sloo þa Gibeonita.

2 Þa liet konungureñ kalla a þa Gibeonita / og sagde til þeirra / Og þeir Gibeonitar voru ecke af Israels børnum/ helldur epter ordner af Amoritunum/ og Israels børn høfdu svared þeim/ og Saul sookte epter ad sla þa i siñe vandlæting fyrer Israels og Juda børn.

3 Og David sagde til þeirra Gibeonita: hvad skal eg giora vid ydur? z hvar med skal eg þad forlijka/ ad þier vilidud blessa Drottens arf?

4 Og þeir Gibeonitar søgdu til hañs: þad er oss ecke um silfur eda gull (ad fast) vid Saul og vid hañs huus/ og þad er oss ecke (þar um ad fast) ad i hel sla nockurn af Israel/ og hañ sagde: hvad þier seiged/ vil eg giora ydur.

5 Og þeir søgdu til konungsens: (vidþyskiande) þeim mañe/ sem fordiarfade oss / og sem tillagde þad moote oss / ad vier skylldum eideleggiast/ ad vera ecke iñañ alls Israels landamerkes.

6 Mañ giefe oss sio meñ af hañs børnum/ad vier kuñum * heingia þa fyrer Drottne i Sauls Gibea/Drottens utvalda / Og konungureñ sagde: eg / eg vil giefa (ydur þa.) *4. Mos. 25/4.

7 Eñ konungureñ þyrmde MephiBoset Jonatans syne/Sauls sonar/fyrer Drottens * eids skulld/ sem var i millum þeirra/þad er i millum Davids og i millum Jonatan/ Sauls sonar.

* 1. Sam. 18/3. etc.

8 Og konungureñ took þa tvo * Rizpæ Aia dootturs syne/sem hun hafde fædt Saul / Armoni og MephiBoset / og Micols Sauls dottur(systur)fim syne/sem hun hafde fædt * * Adriel/Barsillai þess Mahalothita syne.

* C. 3/7. ** 1. Sam. 18/19.

9 Og gaf þa i Gibeonitaña hønd/og þeir heingdu þa a fiallenu fyrer Drottne. So fiellu þesser sio asomt / og þeir deydduft øndvert a kornskurdardøgunum / þegar bigg-skieraň hoofst.

10 Þa took Rizpa Aia dotter eiñ seck/ og breidde sier hñ a biarged/þegar kornskurdureñ hoofst / so leinge þar draup vatn af Himnenum yfer þa/og hun liet ecke Himensens fugla hvijla a þeim um dageñ / og ei helldur merkureñar dijr a nootteñe.

11 Og þad vard David til vitundar giefed/þad sem Rizpa/Aia dotter/Sauls hiaa-kvina giørde.

12 Og David giekk/og took Sauls bein/ og hañs sonar Jonatans bein/fra borgmøñunum i Jabes i Gilead / sem * þeir høfdu stoled af Bethsans stræte/ þar sem Philistearner heingdu þa / a þeirre tijd/sem Philistearner sloou Saul a Gilboa. * 1. Sam 31/12.

13 Og hañ færde Sauls bein og Jonatans hñs sonar bein upp þadañ/ og þeir søfnudu þeirra beinum/ sem voru heingder.

14 Og þeir groofu Sauls bein/og hañs sonar Jonatans/ i BenJamins lande/ i Zela / i Kis hañs føđurs grøf / og giørdu allt / sem konungureñ hafde bijfalad/* So vard Gud þar epter fridstilltur fyrer landed * C. 24/25.

15 Og þar vard aptur eitt strijd af Philisteunum i moote Israel/ og David droo ofañ / og hañs þienarar med hønum / og strijddu i moot Philisteunum/ og David vard þreyttur.

16 Og JisbiBeroh / sem var eirn af Rapha børnum/ og hañs spioots þyngd var þriu hundrud vigter kopars/ og hñ var gyrdtur med einu nyu(sverde/) þesse hugde ad sla David.

17 Eñ Abisai ZeruJa son hialpade hønum / og sloo Philistearañ/ og drap hañ/

hañ/ Þa sooru Davids meñ honum / og søgdu: Þu skallt ecke þaðan meir draga ut med oss i stryded/ ad þu skuler ecke uts slockva Israels lioos.

18 Og þad skiede þar epter / ad þar var eñ nu stryd i Gob vid Philisteana/ þa * sloo Sibechai sa Nusathite Saph / sem var af Rapha bornum. *1. Kron. 21/4. C. 28/11.

19 Og stryded var eñ nu i Gob vid Philisteana / og Elhanan Jaere Orgims Bethlehemita son/ sloo Goliats þess Githita broodur/ og hañs spiots skapt var sem rifur a einum vef.

20 Og þar var eñ nu eitt stryd i Gat / Og þar var * eirn hár madur/sem hafde sex fyngur a (hvørre) sijne hende/ og sex tær a (hvorium) sijnum fæte / þad eru fioorar og tuttugu ad tolu / og hañ / hañ var og so fæddur af Rapha.
*1. Kron. 21/6.

21 Og þegar hañ hædde Israel / þa sloo Jonatan Simea Davids broodurs son hañ.

22 Þesser fioorer voru fædder Rapha i Gat/og fiellu fyrer Davids hond/og fyrer hañs þienara hond.

XXII. Capitule.

Dauid packar Drottne fyrer Frelsе af Fære og Olucku.

Og David talade ordeñ i þessum saung fyrer Drottne / a þeirre tijd/ Drotteñ hafde frelsad hañ af allra hañs fiandmaña hende/ og af Sauls hende/og sagde:

2 *Drotteñ er mitt biarg/ og mitt slot/ og miñ hialpare fyrer mig. *Ps. 18/3. etc.

3 Gud mitt biarg/ eg vil vona a hañ / miñ skiolldur/ og mitt hialpræðes horn/ mitt slot og mitt athvarf/ miñ frelsare/ fra ofbellde hefur þu frelsad mig.

4 Eg vil akalla Drotteñ / sem lofast ad lofast / so verd eg frelstur fra mijnum fiandmoñum.

5 Þvi daudans bilgiur hofdu griped mig/ Belials læker skielfdu mig.

6 Helvijtes eymder umspentu mig/daudans snorur tooku i moote mier.

7 Nær * mier var angradt/ þa akallade eg Drotteñ / og hroopade til mijns Guds/og hañ heyrde mijna raust af sijnu mustere / og mitt hroop med sijnum eyrum. * Ps. 25/17.

8 Og * Jordeñ bifadest og hristest / Himensens grundvollur hristest og bifadest/þvi hañ var reidur. * Ps. 18/8.

9 Þar gieck reikur upp af hañs nøsum/ og elldur af hañs munne * mun fordiera/ þar vard kol kveikt af honum.
* 2. Mos. 24/17.

10 Og hañ beigde Himnana/og foor ofan/og þar var dimma under hañs footum.

11 Og hañ reid a cherub/ og flaug / og vard sien yfer vindarens vængium.

12 Og hañ sette dimmu * til tiallda kryng um sig/ svart votn / loptsens sky.
* Ps. 50/3.

13 Af skineñu fyrer honum urdu gloande kol upptendrud.

14 Drotteñ þrumade af Himnenum/ og sa hædste utgaf sijna raust.

15 Og hañ skaut pijlum/ og tvistrade þeim/þar kom elldingeñ/og hañ hrædde þa.

16 Þa sauſt hafsens straumar/ veralldareñar grundveller openberudust vegna Drotteñs straffunar/ fyrer hañs nasa anda blæstur.

17 Hañ sende af hædeñe/hañ sokte mig.

18 Droo mig af þeim morgu votnum / frijade mig fra mijnum sterku fiandmøñum /*fra þeim/sem mig hotudu/þvi þeir voru mier ofsterker. *Ps. 69/15.

19 Þeir tooku mig med avijñinge i minne morgangs tijd/eñ Drotteñ var mitt traust.

20 Og hañ færde mig ut a rumed/frijade mig/ þvi hañ hafde lijst til mijn.

21 Drotteñ bytalade mier epter * minne riettvijse/gaf mier aptur epter minna handa hreinleik. * Job. 22/30.

22 Þvi eg hefe vardveitt Drotteñs vegu/ og hefe ecke ogudlega snued mier fra mijnum Gude.

23 Þvi aller hañs doomar eru fyrer mier/og hañs skickaner/ þar fra vil eg ecke vijkia.

24 Eñ eg var fullkomeñ fyrer honū/og vaktade mig fyrer mijnum misgiorning.

25 Og Drottenn hefur launad mier epter minne riettvijse/ og epter mijnum hreinleik fyrer hans augum.

26 Hia þeim frooma muntu vera froomur / hia þeim sterka / sem er fullkomenn/ muntu vera fullkomenn.

27 Hia einum hreinum/ muntu vera hreinn / og hia einum þverbrotnum/ muntu audsyna þig þverbrotenn.

28 Og þu munt * frelsa þad auma foolk/ og þijn augu eru yfer þeim hæpu / þu munt audmijkia þa. * Ordsk. 29/23.

29 Þui þu Drottenn ert minn lampe / og Drottenn mun upplijsa mitt myrkur.

30 Þui fyrer þig kann eg od hlaupa i giegnum eirn her/ fyrer minn Gud kann eg ad stockva yfer eirn muur.

31 Hann er Gud / hans vegur er fullkomenn / Drottens maal er reint/ hann er ollum þeim eirn skiolldur / sem reida sig uppa hann.

32 Þui * hvor er Gud/ fyrer utan Drottenn? og hvar er eitt biarg fyrer utann vorn Gud? * Es. 43/11.

33 Gud er mijns maattar styrkur / og frijar þann fullkomna a sijnum veige.

34 Hann giører mijna fætur upprietta lijka sem hindanna / og mun læta mig standa uppa mijnum hædum.

35 Hann * lærer mijnar hendur til strijds / og eirn kopar-boge er brotenn med mijnum ørmum. * Ps. 144/1

36 Og þu gafst mier þijns hiælpræd es skiolld / og med þinne hoogværd muntu giøra mig megtugann.

37 Þu giørder mijn footspor vijd under mier / og mijner øklar skeikudu ecke.

38 Eg ellte mijna fiandmenn / og eidelagde þa/ og snere ecke aptur/ fyrr enn eg hafde forkært þeim.

39 Og eg hefe forkært þeim/ og i giegnum skoted þa/ og þeir munu ecke uppstanda/ og þr fiellu under mijna fætur.

40 Og þu hefur herkijad mig med magt til strijdsens / þu munt beigia þa / sem uppstanda i moote mier/ under mig.

41 Og þu hefur giefed mier mijna fiandmenn a flootta/ ja þa / sem mig hata/ og eg eidelagde þa.

42 Þeir skau sig umm/ enn þar var enginn frelsare/ Til Drottens/ enn hann svarade þeim ecke.

43 Og eg hefe giørt þa smaa / sem Jardarennar dupt / sem saur a gøtu / þinte eg þa/ og breidde þa.

44 Og þu * frijader mig fra mijns foolks kijfe / geimder mig til heidingianna høfuds / eitt foolk / sem eg ecke þeckte/ þeir hafa þioonad mier. * Ps. 18/44.

45 Framanda børn munu smiadra fyrer mier / under eins þeirra eyru heyrdu (umm mig/) hlijddu þau mier.

46 Þau framande børn vanmegnudust / og umbreittu sier / sem þau være innelukt.

47 Drottenn lifer / og lofad vere mitt biarg/ og Gud/ mijns hiælprædes hella mun upphefiast.

48 Gud er sa/ sem giefur mier hefndernar/ og sem nidurkastar foolkenu under mig.

49 Og sem fører mig ut fra mijnum fiandmønnum / og þu munt upphefia mig fra þeim/ sem setia sig upp i moote mier/ þu munt frelsa mig fra einum ofrijkes manne. * Þar fyrer vil eg vidurkienna þig / Drottenn / a medal heidingianna / og syngia þijnu nafne. * Rom. 15/9.

50 Sem vottar sijnum konunge stoor hiælpræd / og giører myskunsime vid sinn smurda / vid David og vid hans sæde æfennlega.

XXIII. Capitule.

Davids seinustu Ord fyrer sinn Dauda/ og hans volldugra Manna Athafner.

Og þesse eru þau sijdustu Davids ord: David Isai son sagde/ og þad sagde sa madur/ sem er uppsettur hætt / Jakobs Guds smurdur / og listelegur i Israels psalmum.

2 Drottens * Ande talade fyrer mig/ og hans maal var a minne tungu. * Matth. 22/43.

3 Israels Gud sagde / til mijn talade Israels

Israels biarg/ Sa sem drottnar a med al mañesktaña/(mun vera)riettferdugur/ j ra eirn drottnare i Guds otta.

4 Og hañ (mun vera)sem morgunlioos/nær sooleñ vill uppreña/um̃ morguneñ/ nær þar eru ecke sky / og grased (vex) af Jørduñe / af skine/af regne.

5 Og eñ þoott mitt huus sie ecke so med Gude / samt hefur hañ (þo) sett mier eirn eilijfañ sattmaala / tilskickad i allañ maata og vardveitt / þvi hañ mun vera allt mitt hiaalpræde / og øll epterlaangan / þo hañ ecke villde laata uppvaxa (nockud.)

6 Eñ Belial / þeir eru aller samañ sem utkastader þistlar/ þvi þeir kuña ecke takast med hendeñe.

7 Og hvør/sem hrærer vid þeim/ skal vera vel utbueñ med jarne og spiootstaungum/og þeir skyllu vissulega breñast med ellde a heimelenu.

8 Þesse * eru þeirra volldugra nøfn / (sem þioonudu) David: Joseb Basebet Tachmonite / sa ypparste a medal þeirra þriggia/Þesse var Adino sa Eznite/ sem (sette sig) i moote aatta hundrudum/ sem hañ særde einu siñe.

* 1. Kron. 12/10.

9 Og epter hañ var Eleasar * Dodo son/ Ahohi sonar/ a medal þeirra þriggia sterku/med David/þañ tijd þeir smaanudu Philisteana/voru þeir safnader til strijds / og Israels meñ fooru upp. * 1. Kron. 12/ 12. c. 28/ 4.

10 Hañ / hañ stood upp/ og sloo uppa Philisteana / þar til ad hañs hønd vard þreitt /og hñs hønd lafde vid sverded/ og Drotteñ giørde eitt stoort hiaalpræde a þeim sama deige / so ad foolked snere vid epter hønum/ ecke nema til ad ræna.

11 Og epter hañ var Samma Age Ararita son/Þegar Philistearner voru safnader i hoop / þa var þar eirn partur lands fullur med vickur / Og foolked flyde fyrer Philisteunum:

12 Og hñ stødvade sig midt a þeim parte/ og frijade þad/ og sloo Philisteana / og Drotteñ giørde eitt stoort hiaalpræde.

13 Og þeir þrijr af þeim þriaatiju yppurstu geingu ofañ/og komu um̃ kornskurd eñ til Davids/ til Adullam Hellers / og Philisteaña flockur hafde sett sijnar herbuder i Rephaims dal.

14 Og David var þa i þestingune / og Philisteaña herbuder voru þa i Bethlehem.

15 Og * David fieck lysting/ og sagde: hvør vill giefa mier vatn ad drecka af þeim bruñe i Bethlehem / sem er i portenu? * 1. Kron. 12/17. etc.

16 Þa þrængdu þeir þrijr sterku sier iñ i Philisteaña herbuder/ og jusu vatn upp af bruñenum i Bethlehem/ sem er i portenu/ og baaru og færdu þad til Davids / og hñ villde ecke drecka þar af/ eñ liet ut ausa þvi fyrer Drotteñ.

17 Og sagde: Drotteñ laate þad vera laangt fra mier/ ad eg skyllde þetta giøra/ er þad ei þeirra maña blood/sem geingu(þangad) med þeirra lijfs haska? og hñ villde ecke drecka þad/ þetta giørdu þeir þrijr sterku.

18 Og * Abisai Joabs brooder/ ZeruJa son/ hñ var og ypparstur a medal þriggia / og hañ upplypte sijnu spioote yfer þriu hundrud/ sem hañ særde/ og hñ var nafn kuñugur a medal þeirra þriggia.

* C. 21/17. 1. Kron. 12/ 20.

19 Var hñ ecke herlegre eñ þeir þrijr? og var þeirra høfdinge/ Eñ hañ komst ecke i vid þa (adra) þria.

20 Og * Benaia Jojada son/ var eins volldugs mañs son/merkelegur i verkum/ af * * Kabzeel/hñ sloo tvo sterka/(sem) leon af Moabitunum / og hñ gieck ofañ og sloo leoned midt i einum bruñe/ þegar snioor var a. * 1. Kron. 12/20.

* * Jos. 15/ 21. Neh. 11/ 25.

21 Og hañ sloo eirn Egyptskañ mañ / sem var hrædelegur/og sa Egyptske hafde eitt spioot i siñe hende/ eñ hañ gieck ofañ til hañs med eirn staf/og rijkte spiootenu af Egyptarans hende/og sloo hañ i hel med sijnu spioote:

22 Þad giørde Benaia Jojada son / og hañ var * nafn kuñugur a medal þeirra þriggia sterku. * 1. Kron. 12/ 24.

23 Netlegre eñ þeir þrïatiu / eñ komst ecke i vid þa þriu / z David giørde hañ ad sijnu næsta rade.
24 * Asael Joabs brooder/var a medal þeirra þriatiu : Elhanon Dodo son af Bethlehem. * 1. Kron. 12/ 26.
25 Samma sa Narodite : Elika sa Narodite.
26 * Nelez sa Paltite : Jra Jkes þess Tekoita sonur. * 1. Kron. 28/10.
27 Abieser sa Anethotite : Mebunai sa Nusathite.
28 Zalmon sa Ahohite : * Maharai sa Nethophatite. * 1. Kron. 12/ 30.
29 Heleb Baena son sa Nethophatite : Jthai Ribai son/af BenJamins barna Gibea.
30 Benaia * Pirathonite : Jddai af Gaas lækium. * 1. Kron. 12 / 31.
31 Abialbon sa Arbathite : Asmaveth sa Barhumite.
32 Elijahba sa Saalbonite : Jasens Jonatans børn.
33 Samma sa Ararite : Ahiam Sarar son sa Ararite.
34 Eliphelet Ahasbai son Maechathi sonar : Eliam * Achitophels son sa Gilonite. * c. 15 / 12.
35 Hezrai sa Carmelite : Paerai sa Arbite.
36 Jigal Natans son af Zoba : Bani sa Gadite.
37 Zelek sa Ammonite : Naharai sa Berothite/Joabs ZeruJa sonar vopnabere
38 Jra sa Jethrite : Garab sa Jethrite.
39 Uria sa * Hethite/ alles sio og þriatiu. * c. 11/ 3.

XXIV. Capitule.

Davids Hofmoodur i þvi ad telia Foolked straffast med Drepsott.

Og * Drottens reide vard eñ fra mar grim̃ i moote Jsrael / og hañ uppvakte David a medal þeirra / ad hañ sagde : gack / tel Jsrael og Juda. * 1. Kron. 22/ 2.
2 Og konungureñ sagde til Joab/strijds hofudsmañsens / sem var hia hønum : kiære / gack i krijng i allar Jsraels ætter/ fra Dan og allt til BerSeba / og telied foolked / ad eg kuñe vita foolksens tolu.
3 Og Joab sagde til konungsens : og Drotteñ þiñ Gud fiølge þetta foolk / so sem þad er nu / hundradsiñum / og Gud giæfe mijns herra konungsens augu mætti sia þad/Eñ miñ herra konungureñ/ hvar fyrer hefur hañ lyst til þessa giørnings?
4. Eñ konungsens ord feingu magt yfer Joab z yfer hofudsmoñunum ꝭ hernum. So droo Joab ut og hofudsmeñerner fyrer hernum / fra konungenum / ad telia foolked Jsrael.
5 Og þeir geingu yfer Jordan/og settu sijnar herbuder i Aroer / a þa hægre sidu hia stadnum / sem (liggur) midt i Gads læk / og til Jaeser.
6 Og komu til Gilead/ og til þess nedra i landenu hia Hadsi / og komu til DanJaan / og um̃ krijng til Zidon.
7 Og komu til þeirrar fostu Tyro / og til allra þeirra Hevita og þeirra Cananita stada / og komu suñañ i Juda / allt til BerSeba.
8 Og fooru um̃ kring allt landed / og komu / þegar niju mänuder og tiju dagar voru ute / til Jerusalem.
9 Og Joab fieck konungenum suñuna a folkenu / sem taled var / og þar voru i Jsrael ætta hundrud þusunder strijdsmaña/sem hvør utdroo sverd/ Og Juda meñ fim̃ hundrud þusunder maña.
10 Þa vard Davids hiarta angrædt / epter þad hañ hafde taled foolked / og David sagde til Drottens : * eg hefe þunglega syndgad/ad eg þad hefe giørt/ og nu Drotteñ / kiære / tak burt þijns þienara misgiørning / þvi eg giørde alldarlega. * 1. Kron. 22/ 8.
11 Og þegar David stood upp um̃ morguneñ / þa skiede Drottens ord til Gad spamansens/Davids siaanda/og sagde :
12 Gack / og seig til Davids : so sagde Drotteñ : eg set þier þreñslags fyrer/ utvel þier eitt af þeim / sem eg skule giøra þier.
13 Og Gad kom til Davids/og gaf hønum

um þad til vitundar/ z sagde til hans : * a þar ad koma þier siø ara hungur i þitt land? eda ad þu skallt flya þriu manude fyrer þijnum mootstandara/ og hann skule opsækia þig? eda ad þar skal vera þriu daga drepsott i þijnu lande? vit nu /og sia / hvada ord eg skal seigia til hans aptur / sem mig sende. * Jer. 29/ 17.

14 Og David sagde til Gad : mier er miked þraungt um / lat oss nu falla i Drottens hond / þvi hans myskunseme er stoor/ og eg vil ecke falla i manneskiunnar hond.

15 So liet Drottenn drepsott koma i Israel / fra morgnenum og allt til þeirrar a settu tijdar / so þar doou af foolkenu fra Dan og inn til BerSeba / siøtiju þusunder manna.

16 Og þegar eingellenn utrietti sijna hond yfer Jerusalem / til ad fordiarfa hana/ þa angrade þad Drottenn yfer þvi vonda / og sagde til eingelsens/ þess sem fordiarfade foolked: þad er noog/ halltu nu þinne hende af / Og Drottens eingell var þa hia Aravna/ þess Jebusita hlødu.

17 Og David hafde sagt til Drottens / þegar hann sa eingelenn/ sem sloo foolked/ seigiande: sia/ eg/ eg hefe syndgad/ og eg hefe giort hann misgiørnig/ enn þesser saud er hvad hafa þeir giort? kiære/ lat þijna hond vera a mier / og a mijns fødurs huuse.

18 Og Gad kom til Davids a þeim sama deige/ og sagde til hns: gack upp/ upp reis Drottne eitt altare i Aravna þess Jebusita hlødu.

19 So gieck David upp/ lijka sem Gad hafde sagt/ epter þvi sem Drottenn hafde bijfalad.

20 Og Aravna sa sig um/ og sa konungenn/ og hans þienara koma yfer til sijn / og Aravna gieck ut/ og * beigde sitt andlit fyrer konungenum til Jardar.

* C. 8/ 28.

21 Og Aravna sagde: hvi kiemur minn herra konungurenn til sijns þienara? og David sagde: til ad kaupa þa hlødu af þier / til ad biggia Drottne eitt altare / ad þesse plaga skule aflátta fra foolkenu.

22 Og Aravna sagde til Davids : minn herra konungurenn take / og offre þvi honum gott synest/ sia/ þar er eitt uxe til brenneoffursens/ og sledarner/ og uxans reidskap ur til vidarens.

23 Sa konungur Aravna gaf konungenum allt þad/ z Aravna sagde til konungsens : Drottenn þinn Gud hafe þocknan til þijn.

24 Enn konungurenn sagde til Aravna: ecke (so/) helldur vil eg vissulega kaupa þad af þier fyrer peninga / þvi eg vil ecke offra offre fyrer eckert til Drottens mijns Guds. So keipte David hløduna og uxann/ fyrer fimmtiju sekla silfurs?

25 Og David bigde Drottne þar eitt altare / og offrade brenneoffre/ og þackaroffre/ Og * Drottenn vard þridþægdur fyrer landed/ og plagunne linte fra Israel.

* C. 21/14.

ENDER
a annare Samuelis Book.

Su Fyrre Konganna Book

I. Capitule.

Salomon verdur Smurdur til Konungs yfer Israel.

Og konungurenn David var gamall/ var vel vid alldur / og þeir þøktu hann med klædum/ og hann vard (þo) ecke heitur.

2 Þa søgdu hans þienarar til hans : latum þa uppleita handa mijnum herra konungenum eina stulku / eina jomfru/ sem kunne standa fyrer konungsens augsijn / og rækia hann/ og liggia i þijnum arme / og minn herra konungurenn kunne verda varmur.

3 Og þeir uppleitudu eina fryda stulku / innan alls Israels landamerkes / og fundu Abisag þa Sunamitisku/ og færdu hana

til konungsens.

4 Og stulkañ var miked væn / og rækte konungeñ og þioonade hønum / eñ konungureñ kende heñar ecke.

5 Og * Adonia Hagiths son / uppsette sig / og sagde: eg / eg vil vera konungur / Og hañ tilreidde sier vagna og reidmeñ / og fimtíu meñ / sem hlupu fyrer hønum. * 2. Sam. 3/ 4.

6 Og hañs fader villde ecke hryggia hñ i sinne tijd / ad hñ hefde mætt hafa sagt: hvi gioerer þu soo? og hañ var og so eirn miked friður madur / og hun hafde fædt hañ * epter Absalom. * 2. Sam. 3/3/4.

7 Og hñ atte sitt tal vid Joab ZeruJa son / og vid presteñ AbJathar / og þeir hiálpudu Adonia.

8 Eñ Zadok presturiñ / og Benaia / Jojada son / og Natan spaamadur / og Simei og Rei / og þeir sterku / sem David hafde / vooru ecke med Adonia.

9 Og Adonia offrade saudum / og nautum / og feitum (alenadte) hia Soheleth steine / sem liggur hia * Rogels uppsprettu / og baud øllum sijnum brædrum / konungsens sonum / og øllum Juda mønnum / konungsens þienurum (þar til.)

* 2 Sam. 17/ 17.

10 Eñ * Natan spaamañe / og Benaia / og þeim sterku / og Salomon sijnum brooður / baud hañ ecke. * v. 26.

11 Þa sagde Natan til Bathseba / Salomons mooður / seigiande: hefur þu ecke heyrt / ad Adonia Hagiths son er ordeñ konungur / og vor herra David veit þar eckert af?

12 So kom nu / eg vil ráda þier nu eitt rad / ad þu skuler frelsa þijna sál / og þijns sonar Salomons sál.

13 Gack / og kom iñ til konungsens Davids / og seig til hañs: þu miñ herra konungur / hefur þu ecke svared þiñe þioonustukviñu / og sagt: þiñ sonur Salomon skal vera konungur epter mig / og hañ skal sitia a mijnum stoole? og þvi er þa Adonia ordeñ konungur?

14 Sia / þa stund þu þar talar vid konungeñ / þa vil og eg / eg koma epter þier / og fullkomna þitt tal.

15 Og Bathseba gieck iñ til konungsens i herberged / og konungureñ var nu og gamall / og Abisag su Sunamitiska þioonade konungenum.

16 Og Bathseba laut og hneigde sig fyrer konungenum. Þa sagde konungureñ: hvad brestur þig?

17 Og hun sagde til hañs: miñ herra / þu / þu hefur svared þiñe þioonustukviñu vid Drotteñ þiñ Gud / ad þiñ sonur Salomon skal verda konungur epter mig / og hñ skal sitia a mijnu stoole.

18 Eñ nu sia / Adonia er ordeñ konungur / og nu / miñ herra konungur / þu veitst þad ecke.

19 Og hañ * hefur offrad uxum / og feitum (alenadte) og mørgum saudum / og kallade þar til alla konungsens syne / og AbJathar presteñ / og Joab stryds høfudsmañeñ / Eñ hañ baud ecke þijnum þienara Salomon. * v. 9/ 10.

20 Eñ þu miñ herra ert konungur / alls Israels augu sia uppa þig / ad þu skuler giefa þeim til vitundar / hvør hellst þar skule sitia a mijns herra konungsens stoole epter hañ.

21 Añars skiedur þad / nær miñ herra konungureñ hefur med sijnum fedrum / ad eg / eg og miñ sonur Salomon verdum syndarar.

22 Og sia / þa stund hun talade vid konungeñ / þa kom og Natan spaamadur.

23 Og þeir gáfu konungenum þad til vitundar / og søgdu: sia / þar er spaamadureñ Natan / og þegar hañ kom fyrer konungeñ / þa laut hañ fyrer konungenum / a sitt andlit til Jardar.

24 Og Natan sagde: miñ herra konungur / hefur þu / þu sagt: Adonia skal vera konungur epter mig / og hañ skal sitia a mijnum stoole?

25 Þvi hañ gieck ofañ i dag / og offrade uxum / og feitum (alenadte) og mørgum saudum / og baud øllum konungsens sonum / og høfudsmønnunum fyrer hernum / og AbJathar prestenum /

og

og sia/ þeir eta og drecka fyrer hønu̅/
og seigia: konungenu̅ Adonia til lucku.
26 En̅ mier / eg sem er þin̅ þienare /
og Zadok prestenum / og Benaia Joja-
da syne/ og Salomon þijnum þienara/
baud han̅ ecke.
27 Er þad ord skied af mijnum herra
konungenum? og þu liest þin̅ þienara
þad ecke vita/ hvør þar skal sitia a mij
ns herra konungsens stoole epter han̅?
28 Og kong David svarade/og sagde:
kalled Bathseba til mijn / og hun kom
fyrer konungen̅/og stood ꝥ konungenu̅.
29 Þa soor konungurenn̅/og sagde: (so
san̅arlega sem̅) Drottenn̅ lifer/sem̅ hefur
leyst mijna sal af allre neyd:
30 Eins sem eg hefe svared þier / vid
Drottenn̅ Jsraels Gud/og sagt/ad Sa
lomon þin̅ sonur skule vera konungur
epter mig/ og han̅ skule sitia a mijnum
stoole i min̅ stad/so vil eg giøra a þess
um deige.
31 Þa beigde Bathseba andliked til
Jardar / og laut fyrer konungenum/og
sagde : min̅ herra konungurenn̅ David
sæe lucku æfenlega.
32 Og konungurenn̅ David sagde: kall
ed mier Zadok prest / og Natan spæ-
man̅/og Benaia Jojada son. Og þeg-
ar þeir komu in̅ fyrer konungen̅ /
33 Þa sagde konungurenn̅ til þrra: tak
ed med ydur/ydar herra þienara/og lat
ed min̅ son Salomon rijda a min̅e mul-
øsnu / og færed han̅ ofan̅ til Gihon.
34 Og Zadok prestur/ og Natan spæ
madur skal þar smyria han̅ til kon-
ungs yfer Jsrael/ og þier skulud blæsa
i basunur / og seigia : * konungurenn̅
Salomon sæe lucku. * v. 39.
35 Og fared upp epter hønum/so skal
han̅ koma/ og sitia a mijnum stool/ og
han̅ skal vera konungur i min̅ stad/Þvi
eg hefe skickad han̅/til ad vera eirn hø
fdingia yfer Jsrael og yfer Juda.
36 Þa svarade Benaia Jojada son
konungenum/og sagde: amen/ so seige
Drottenn̅ mijns herra konungsens Gud.
37 So sem Drottenn̅ hefur vered med
mijnu̅ herra konungenu̅/ so vere hn̅ med
Salomon/og giøre han̅s stool stærre/en̅
mijns herra konungsens Davids stool.
38 Þa gieck Zadok prestur og Natan
spæmadur / og Benaia Jojada son/og
þeir Crethi og Plethi/ ofan̅/ og settu
Salomon a konungsens Davids muul-
øsnu / og færdu han̅ til Gihon.
39 Og Zadok prestur took oliu-horned
ur tialldbudenn̅e / og smurde Salomon /
og þeir bliesu i bæsununa/ z allt folked
sagde: konungurenn̅ Salomon sæe lucku
40 Og allt foolked foor upp epter hø
num / og foolked blies med pijpum / og
voru miked glader / ad Jørdenn̅ skalf af
þeirra hæreiste.
41 Og Adonia heyrde þad/og aller þe
ir in̅bodnu/sem voru hia hønu̅/ og þeir
høfdu loked maalltijdenn̅e/ Og Joab heyr
de bæsunun̅ar hliood/ og sagde: hvar
fyrer skier þetta hæreiste i stadnum /
sem er uppe?
42 Þegar han̅ en̅ nu talade/ sia / þa
kom Jonatan * AbJathars prests
son/ Og Adonia sagde: kom / þvi þu
ert eirn volldugur madur / og ber good
tijdende. * 2. Sam. 15/27.
43 Og Jonatan svarade/ og sagde til
Adonia: sæ/vor herra/konungurenn̅ Da
vid/hefur giørt Salomon til konungs/
44 Og konungurenn̅ sende Zadok prest/
og Natan spæman̅/ og Benaia Joja-
da son / og þa Crethi / og þa Plethi /
med hønum/og þeir settu hn̅ a konung
sens mul-øsnu.
45 Og Zadok prestur og Natan spæ-
madur smurdu han̅ til konungs i Gi-
hon/ og fooru þar fra upp med glede /
ad stadurenn̅ er uppvægdur (þar af /)
Þad er ꝥ hæreiste/sem̅ þier hafed heirt.
46 Þar til med situr Salomon a þm̅
konunglega stoole.
47 Og konungsens þienarar komu ad
blessa vorn herra/ konungen̅ David/ og
søgdu : þin̅ Gud giøre Salomon eitt
betra nafn en̅ þitt nafn/og giøre hn̅s
stool

stool stærre/eñ þiñ stool/Og konungur eñ tilbad i sængeñe.

48 Jtem konungureñ sagde eirneñ so: lofadur vere Drottiñ Jsraels Gud/sem hefur giefed i dag þañ/sem situr a mijnum stoole/ hvad mijn augu sia.

49 Þa urdu aller skielfder / og stoodu upp/sem voru iñbodner hia Adonia/og gieck hvør siñ veg.

50 Og Adonia ottadest fyrer Salomon/og stood upp/og gieck burt/og hiellt um altaresens horn.

51 Og þad vard Salomon sagt / sem sagdest: sia/ Adonia ottast fyrer konungenum Salomon/og sia/hañ * hellur um altaresens horn/og seiger: konungureñ Salomon skal sveria mier i dag/ ad hañ vilie ecke sla siñ þienara i hel med sverde. * c. 2/ 28.

52 Og Salomon sagde: vilie hañ vera froomur/ þa skal þar ecke falla eitt af hñs hære a Jordena/eñ verde þar funded vondt med hønũ/þa skal hañ deya.

53 Og konungureñ Salomon sende burt / og þeir sooktu hañ ofañ fra altarenu/ og hañ kom/ og nidurfiell fyrer konungenum Salomon/og Salomon sagde til hañs: gack til þijns huss.

II. Capitule.

Salomon epter sijns Fødurs Dauda helldur Doom i Jsrael.

Og þegar Davids tijme stood til / ad hañ skyllde deya / þa baud hañ sijnum syne Salomon/ og sagde:

2 Eg geing a allrar Jardareñar veg/ so vertu styrkur / og vertu mañlegur:

3 Og tak vara a þvi/er Drottiñ þiñ Gud vill hafa teked vara a/ad ganga a hañs vegum/ad hallda hañs skickaner og hañs bod og hañs riett / og hañs vitnesburde / eins sem skrifad er i * Mose løgmaale/ ad þu kuñer vera forstandigur i øllu þvi þu giører/ og øllu þvi þu snyr þier til. * 5. Mos. 17/ 16.etc. Jos. 1/ 7. C. 23/ 6.

4 Vppa þad Drottiñ skule stadfesta sitt ord/ sem hañ talade yfer mier / og sagde: sie þad so / ad þijn børn vardveite þeirra vegu / ad * ganga trulega fyrer mier i þeirra giørvøllu hiarta / og i þeirra giørvallre saal / seigiande: þa skal þig ecke vanta eirn mañ a Jsraels stoole. * 1. Mos. 17/ 1.

5 Og þu/ þu veitst og so/ hvad Joab ZeruJa son giørde vid mig/ hvad hañ giørde vid þa tvo strijds høfudsmeñ i Jsrael/ vid * Abner Ners son / og vid ** Amasa Jethers son/sem hañ slod i hel/ og uthellte strijds bloode/ þegar þad var fridur / og kom strijds bloode a sitt bellte/ sem var um hañs lendar/ og a hañs skoo/ sem voru a hañs footum. * 2. Sam. 3/27. ** 2. Sam. 20/10

6 Giørdu epter þijnum vijsdoome/ad þu ecke læter hañs grau hær niderfara til grafareñar med fride.

7 Eñ þu skallt giøra myskunsemd vid Barsillai þess Gileadita syne/ og þeir skulu vera a medal þeirra/sem eta yfer þijnu borde/þvi * þeir hielldu sig so til mijn / þegar eg flude fyrer Absalom þijnum broodur. * 2. Sam. 17/ 27. C. 19. 31/ 32.

8 Og sia / þu hefur hia þier Simei Gera son/Jemini sonar af Bahurim/ * sem bølvade mier miøg skamarlega/a þeim deige / þegar eg gieck til Mahanaim / Og hañ / hañ kom ofañ mooti mier hia Jordan/og ** eg soor honum vid Drottiñ / og sagde: eg vil ecke sla þig i hel med sverde. * 2. Sam. 16. 5. C. 19/ 16. ** 2. Sam. 19/ 23.

9 Eñ nu þu skallt ecke læta hñ vera saklausañ / Þvi þu ert eirn vijs madur/og veitst/ hvad þu skallt giøra hønum/ ad þu læter hañs grau hær nidur fara med bloode til grafareñar.

10 So la David med sijnum fedrum/ og var greftradur i Davids stad.

11 Og * sa tijme/sem David var konungur yfer Jsrael/ er fioritijger ar / Hañ var konungur i Hebron i sio ar / og var konungur i Jerusalem þriu og þriatiju ar. * 2. Sam. 5/ 4. 1. Kron. 29. 26/ 27.

12 Og Salomon sat a sijns fødurs Davids stoole/ z hsis rijke vard miøg stadfest.

13 Og Adonia Hagits son / kom iñ til Bathseba Salomons moodur/og hun sagde : kiemur þu med fride? hañ sagde : med fride.

14 Þa sagde hañ : eg hefe ad tala vid þig/ og hun sagde : seig fram̃.

15 Og hañ sagde : þu/ þu veist/ad * rijked var mitt/og allur Jsrael hafde snued þeirra asioonum til mijn/ad eg skyllde vera konungur / eñ (nu) er rijked umsnued/ og orded mijns broodurs / þvi þad er orded hsis af Drottne. * c. 1/ 5.

16 Og nu bid eg eirnrar boonar af þier/ ad þu viller ecke utskufa mijnu auglite. Og hun sagde til hañs : seigdu til.

17 Þa sagde hañ : kiæra/ tala vid kong Salomon / þvi hañ utskufar ecke þijnu auglite / ad hañ vilie giefa mier * Abisag þa Sunemitisku til hustrur. * c. 1/ 3.

18 Og Bathseba sagde : gott/eg/eg vil tala fyrer þig til konungsens.

19 Og Bathseba kom til kong Salomon / ad tala vid hañ fyrer Adonia / og konungureñ stood upp moote heñe/og laut fyrer heñe/og sat a sijnum stoole/og mañ sette eirn stool handa konungsens moodur/ og hun sat hia hañs hægre sijdu.

20 Og hun sagde : eg bid eirnrar lijtellrar boonar af þier/þu viller ecke utskufa mijnu auglite. Konungureñ sagde til heñar : bid mijn mooder / þvi eg vil ecke utskufa þijnu auglite.

21 Og hun sagde : lat Abisag þa Sunemitisku giefast þijnum broodur Adonia til hustrur.

22 Þa svarade konungureñ Salomon / og sagde til siñar moodur : og hvar fyrer bidur þu um̃ Abisag þa Sunemitisku handa Adonia? bid og um̃ rijked handa honum/þvi hañ er miñ brooder/elldre eñ eg/ og hañ hefur * Abiathar prest og Joab Zeruja son (med sier.) * c. 1/ 7.

23 Og konungureñ Salomon soor vid Drotteñ/ og sagde : Gud giore mier so/og eñ svo/ Adonia skal hafa talad þad ord * moot sijnu lijfe. * 2. Sam. 1. 16.

24 Og nu (so sañarlega sem) Drotteñ lifer / sem mig hefur stadfest/ og lated mig sitia a mijns fødurs Davids stoole/ og sem hefur giort mier eitt huus/ so sem hañ sagde/þa skal Adonia deydast i dag.

25 Og konungureñ Salomon sende fyrer Benaia Jojada son / og hañ fiell iñ a hañ/ og hañ deyde.

26 Og konungureñ sagde til AbJathar prests : gack til þijns akurs i * Anathot/þvi þu ert daudans madur/eñ eg vil ecke sla þig i hel a þessum deige / þvi þu barst Drottens Drottens ørk fyrer David mijns fødurs augsijn/ og af þvi þu leidst mootgang i øllum mijns fødurs mootgange. * Jer. 1/ 1.

27 So utrak Salomon AbJathar/ad hañ være ecke Drottens prestur/ad hañ skyllde fylla * Drottens ord / sem hañ hafde talad yfer Eli huse i Silo.

* 1. Sam. 2. 31/ 32.

28 Þegar þetta rikte kom fyrer Joab/ þvi Joab hafde snued sier epter Adonia/ og ecke snued sier epter Absalom / þa flude Joab til Drottens tialldbudar / og * greip um̃ altares horneñ.

* c. 1/ 51.

29 Og þad vard konungenum Salomon til vitundar giefed/ ad Joab være flueñ til Drottens tialldbudar/og sia/ (hañ stæde) hia altarenu / þa sende Salomon Benaia Jojada son þangad/ og sagde : gack / fall iñ a hañ.

30 Og þegar Benaia kom til Drottens tialldbudar / þa sagde hañ til hañs : svo seiger konungureñ : gack ut. Og hañ sagde : ney / þvi hier vil eg deya : og Benaia talade soddañ til konungsens aptur/og sagde : so hefur Joab talad/ og svo svarad mier.

31 Þa sagde konungureñ til hañs : giør svo sem hañ sagde/ og fall iñ a hañ/ og greptra hañ/ ad þu skuler snua þvi saklausa bloode/ sem Joab hefur uthellt/ fra mier og fra mijns fødurs huuse.

32 Og Drotteñ mun lata hañs blood koma aptur a hañs høfud/ad hañ fiell iñ a tvo meñ / riettferdugre og betre eñ hañ/

hañ/og drap þa med sverde/og miñ fad er David visse þad ecke/sem var * Abner Ners son/ strijdshøfudsmañ yfer Israel/og ** Amasa Jethers son/ strijdshøfudsmañ yfer Juda.
* 2. Sam. 3/ 27. ** 2. Sam. 20/ 10.
33 Ad þeirra * blood skule koma aptur a Joabs høfud/og a hañs fædes høfud æfenlega/ eñ David og hañs fæde/ og hañs huus/og hañs stooll/skule hafa frid af Drottne æfenlega.
* 1. Mos. 9/ 6.
34 Og Benaia Jojada son gieck upp/ og fiell iñ a hñ/og drap hñ/og hñ var grepttradur i sijnu huuse i eidemørkeñe.
35 Og konungureñ sette * Benaia Jojada son i hañs stad/ yfer hereñ/ og konungureñ sette Zadok prest i AbJathars stad. * c. 4/ 4.
36 Og konungureñ sende/ og liet kalla Simei/ og sagde til hañs: bigg þier eitt huus i Jerusalem/ og bu þar/ og gack ecke þar ut af/hijngad edur þangad
37 Og þad skal skie/ a hvørium deige þu geingur ut/ og geingur yfer Kidrons læk/þa vittu vijst/ad þu skalt vissulega deya/ þitt blood skal vera a þijnu høfde.
38 Og Simei sagde til konungsins: Þad er gott ord/eins sem miñ herra konungureñ hefur talad/so skal þiñ þienare giøra/ So bioo Simei i Jerusalem eirn læingañ tijma.
39 Og þad skiede/þegar þriu aar voru ute/ ad tveir af Simei sveinum fludu til Achis/Maecha sonar/ sem var kongur i Gat/ og þeir gaafu Simei til vitundar/seigiande: siaa/þijner sveinar eru i Gat.
40 So took Simei sig upp/og sødlade siñ asna/ og foor burt til Gat til Achis/og uppleitade sijna sveina/ og Simei kom/ og færde sijna sveina fra Gat.
41 Og þad vard sagt fyrer Salomon/ ad Simei være fareñ fra Jerusalem til Gat/ og være komeñ aptur.
42 Og konungureñ sende/og liet kalla Simei/ og sagde til hañs: hefe eg ecke svared þier vid Drottiñ/og vitnad fyrer þier/ og sagt: a hvørium deige þu færer ut/ og geingur hijngad edur þang ad/ ad þu skyllder fyrer vijst vita/ ad þu skyllder vissulega deya/ og þu sagder til mijn: eg hefe heyrt/ þad er eitt gott ord.
43 Og þvi hefur þu þa ecke hallded Drottiñs eid ꝛ þad bod/s eg baud þier?
44 Og konungureñ sagde til Simei: þu/þu veitst alla þa vondsku/sem þijnu hiarta er vitanlegt/ sem þu giørder * mijnum fødur David/ og Drottiñ hefur læted þijna vondsku koma aptur a þitt høfud. * 2. Sam. 16/ 5. etc.
45 Og konungureñ Salomon er blessadur/ og Davids stooll skal vera staðfestur fyrer Drottiñs augsijn æfenlega
46 So baud konungureñ Benaia/Jojada syne/ og hañ gieck ut/ og fiell iñ a hañ/og hañ deyde/og rijked vard stadfest fyrer Salomons hønd.

III. Capitule.

Salomons Egtaskapur/ Bæn og Doomur.

Og Salomon mægdest vid Pharao/ konungeñ af Egyptalande/og took Pharaonis dottur/ og færde hana i Davids stad/ þar til hañ hafde fullkomnad/ ad biggia sitt hus/og Drottiñs hus/og Jerusalems muur umhverfes.
2 Alleinasta foolked offrade a hædunum/þvi þar var ecke (eñ þa) bigt eitt hus handa Drottiñs nafne/allt til þeirra sømu daga.
3 Eñ Salomon elskade Drottiñ/ og gieck epter Davids sijns fødurs skickunum/ alleinasta ad hañ offrade/ og gaf reikelse a hædunum.
4 Og konungureñ gieck til Gibeon/til ad offra þar/þvi þad var ein af þeim stooru hædum/og Salomon offrade þu sund breñeoffrum a þvi sama altare.
5 Og * Drottiñ openberadest fyrer Salomon/i Gibeon/um nootena i draume/ og Gud sagde: bid þu/hvad eg skule

le giefa þier. ✱ c. 9/ 2. ekc.

6 Og Salomon sagde: þu/þu giørd-er stoora myskunseme vid þiñ þienara David/ miñ fødur/ lyka sem hañ gieck fyrer þier i sañleika og riettlæte / og med einu riettferdugu hiarta fyrer þi-er / og þu hefur hallded vid hañ þessa stooru myskunseme / og giefed hønum ✱ eirn son/ sem situr a hañs stoole/sē a þessum deige. ✱ c. 1/ 48.

7 Og nu/ Drottenñ miñ Gud/ þu/ þu hefur giørt þiñ þienara ad konunge i myns fødurs Davids stad / so er eg ei-rn lytell ynglingur/ og veit ecke ad gan ga ut eda iñ.

8 Og þiñ þienare er a medal þyns foolks / sem þu hefur utvaled/ sem er so stort eitt foolk / er ecke kañ teliast/ edur reiknast/fyrer margfiølda saker.

9 So ✱ gief þynum þienara eitt hlyd ed hiarta/ ad hañ kuñe dæma þitt foo lk/ og med skinseme greina i mille goods og ills / þvi hver kañ (añars) dæma þtta þitt megtuga folk? ✱2.Kron.1/10

10 Og þad ord þocknadest Drottne/ ad Salomon bad um̄ soddañ hlut.

11 Og Gud sagde til hañs: med þvi þu bidur um̄ þeñañ hlut / og oskar þier ecke eins længs lyfs/og beidest þier ecke rykdooms/bidur z ecke um̄ þiña fiand-mañа sæl/ helldur bidur um̄ skynseme/ til ad heyra doom.

12 Sia/ (so) hefe eg giørt epter þynu orde/ sia / eg hefe giefed þier eitt vyst og skynsamt hiarta/so ad þiñ lyke hef-ur ecke vered fyrer þig / ei helldur skal uppkoma / sem þu epter þig.

13 Eg hefe og giefed þier þar med/ ✱ þad sem þu ecke hefur beded um̄/ (sem er) bæde rykdoom og vegsemd / so ad (mañ skal seigia:) þar hafe ecke ver-ed nockur/sem þu/a medal konungaña/ a øllum þynū døgum. ✱2. Kron.1/12.

14 Og ef þu geingur a mynum veg-um / so ad þu hallder mynar skickaner og myn bod / so sem David þiñ fader hefur geinged/ þa vil eg giefa þier eitt langt lyf.

15 Og Salomon vaknade / og sia/ þa var þad eirn draumur / og hañ kom til Jerusalem / og stood fyrer Drottenñs sattmæls ørk/og offrade breñe-offrū/ z giørde þackar-offur / og giørde øllum synum þienurum eitt giestabod.

16 Þa komu tvær kvinñur/(sem voru) skiækiur til konungsens/og stoodu fyr-er hønum.

17 Og su eina kviña sagde : ach miñ herra/eg og þesse kviña biuggum i einu huse / og eg fædde hia heñe i husenu.

18 Og þad skiede a þeim þridia deige/ epter þad eg hafde fædt/ þa fædde og so þesse kviña / og vid vorum til sam-ans/ þar var eingeñ framande hia ock-ur i husenu/utañ vid bædar i husenu.

19 Og þessarar kviñu son deyde um̄ nootena / þvi hun lꜳ uppa hønum.

20 Og hun stood upp midt um̄ noott-ena/ og took miñ son fra mier / þegar þyn þioonustu-kviña svaf /og hun lag de hañ a siñ arm/og lagde siñ dauda son a miñ arm.

21 Og eg stood upp um̄ morguneñ/ ad giefa mynum syne ad siuga/og sia/þa var hañ daudur/eñ um̄ morguneñ hug da eg ad hønum / og sia / þad var ecke miñ sonur / sem eg hafde fædt.

22 Og hin øñur kviñañ sagde : þad er ecke(so/)þvi miñ son er sa lifande / og þiñ son er sa daude/og þesse sagde: þad er ecke (so/) helldur/þiñ son er sa daude/og miñ son er sa lifande/og þær tøludu (so) fyrer konungenum.

23 Þa sagde konungureñ: þesse seiger/ þesse miñ son er sa lifande/og þiñ son er sa daude/og þesse seiger: þad er ecke (so/) helldur þiñ son er sa daude / og miñ son er sa lifande.

24 Og konungureñ sagde: sæked mier eitt sverd / og þeir bᴂru sverded fyrer konungeñ.

25 Þa sagde konungureñ: skifted þvi lifande barne i tvent / og fæед þessare halfparteñ/og hiñe añare halfparteñ.

26 Þa sagde kviñañ / hvørrar sonur sa lifande var/til konungsens/þvi heñ

ar

er * hiarta-lag brañ yfer heñar syne/ og sagde : ach miñ herra / giefed heñe þad lifande barn / og slaaed þad vyst ecke i hel / Eñ þesse sagde : þad skal hvorke vera mitt eda þitt/ skipted þvi.
* Es. 44/ 15.

27 Og konungureñ svarade / og sagde: giefed þessare þad lifande barn/ og slaaed þad vyst ecke i hel/ hun er mooder ad þvi.

28 Og allur Israel heyrde doomeñ/ sm̃ konungureñ hafde dæmt / og þeir ottudust fyrer konungenum/ þvi þeir sau/ ad Guds vysdoomur var i hønum/ til ad hallda doom.

IV. Capitule.

Salomons Embættesmeñ/ Vegsemd og Vysdoomur.

Og kong Salomon var konungur yfer øllum Israel.

2 Og þesser voru hn̄s høfdingiar : AsarJa * Zadok prestsens sonur. * C. 2/ 35.

3 Elihoreph og Ahia/ Sisa syner/ skrifarar: Josaphat Ahiluds son / secretere.

4 Og Benaia Jojada son var yfer hernum / og Zadok og AbJathar voru prestar.

5 Og AsarJa Natans son var yfer embættes moñunum/ og Sabud Natans/ prests son/ var konungsens vinur.

6 Og Ahisar var hofmeistare/ * Adoniram Abda son vʳ renthumeistare. * C. 5/ 14

7 Og Salomon hafde toolf embættesmeñ yfer øllum Israel/ og þeir forsorgudu konungeñ og hn̄s huus/ hvør skyllde forsorga eirn mænud um̃ aared.

8 Og þesse voru þeirra nøfn: Hurs son a Ephraims fialle.

9 Dekers son i Machas og i Saalbim/ og BethSemes/ og Elon/ BethHanan

10 Hesedssoni Aruboth / hañ hafde Socho/ og allt Hepher land.

11 * AbiNadabs son / (hafde) alla þa eigu Dor/ hañ ætte Taphat Salomone dootter/ fyrer hustru. * 1. Sam. 16/8.

12 Baena Ahiluds son (hafde) Thaenoch og Megiddo/ og alla BethSean/ sem er hia Zarthan/ under Jesreel/ fra BethSean iñ til AbelMehola / allt til hinumeigeñ Jakmeam.

13 Gebers son i RamothGilead / hañ (hafde og) * Jairs þorp / Manasse sonar/ hvad sem var i Gilead/ hñ (hafde og) Argobs eign/ sem er i Basan/ sextiu stoora murada stade / og med kopar-staungum. * 1. Kron. 2/ 23.

14 Ahinadab Jddo son i Mahanaim.

15 Ahimaas i Naphthali / hñ/ hñ took z Basmath Salomons dottur til hustrur.

16 Baena Husai son/ i Asser z i Aloth.

17 Josaphath Paruah son i Jsaschar.

18 Simei Ela son i BenJamin.

19 Geber Uri son i Gileads lande / og i Sihons Amorita konungs lande/ og Ogs konungsens af Basan / og hañ var eirn embættes madur i landenu.

20 Juda og Jsrael voru marger/ * sem sandur þar er hia hafenu/ i margfioldaþeir aatu og druncku/ og voru glader.
* C. 3/ 8. 1. Mos. 13/ 16 etc. 4. Mos. 23. 10.

21 Og Salomon var eirn herra * yfer øllum rykiunum/ fra flioodenu i Philistea landa lande/ og allt til Egypti landamerkia/ þeir færdu (hønum) skeink/ og þioonudu Salomon alla hañs lyfdaga.
* Syr. 47/ 17.

22 Og Salomons braud til hvørs dags var þriatyu mæle-kiorolld (goods) miøls/ og sextyu mæle-kiorolld (afiars) miøls

23 Tyu alder uxar/ og tuttugu hag-geingner uxar/ og hundrad sauder/ fyrer utañ hyrte og rædyr / og ur-uxa / og alda capuna.

24 Þvi hañ stioornade i ollu þvi hinumegeñ flioodsens/ fra Tipsah/ og allt til Aza/ yfer øllum konungum hinumeigeñ flioodsens/ og hafde frid allt um̃ kring a allar sydur.

25 Og Juda og Jsrael bygggu * ohult/ hvør under synu vyn-trie / og under synu fyktu-trie/ fra Dan og allt til Berseba/ alla Salomons daga. * 3. Mos. 26/ 5

26 Salomon hafde og plaats handa * fiorutyu þusund hestum til sina vagna / z toolf þusund reidmeñ. * 2. Kron. 9/ 25.

27. Og

27 Og þeſſer embættes meñ forſorgudu kong Salomon/ og hvørn þañ/ ſem kom til kongs Salomons bords/ hvør i ſijnum mænude/ þeir lietu eckert vanta.

28 Og þeir færdu bigg og hælm handa heſtunum/ og handa fararſkiootunum/ til þiſ ſtadar/ ſem hñ ſkyllde vera i/ hvør epter ſiñe bijfalning.

29 Og Gud gaß Salomon * vijsdoom / og miøg mikla ſpeke/ og eitt ijdugt hiarta/ ſem ſandur þar er hia ſiooar ſtrondu.

* Syr. 47/ 20.

30 Og Salomons vijsdoomr var ſtærre/ eñ allra barna vijsdoomur aß auſtre / og helldur eñ allra Ægyptſkra vijsdoomur.

31 Og hñ var vijſare eñ allar mañeſkiur/ eñ Ethan Eſrahite/ og Eman/ og Chalchol ⁊ Darda/ Mahols ſyner/ ⁊ var naßn kuñugur hia øllū heidingiū umhverßes.

32 Og hñ talade þriu þuſund ordskvidu/ og hñs vijſur voru þuſund og fim.

33 Og hñ talade um̄ trien/ fra cedrus/ ſem er i Libanon / og allt til iſops / ſem utvex i veggnum/ og talade um̄ dijrē/ og um̄ fuglana/ ⁊ um̄ ormana/ ⁊ um̄ fiſkana

34 Og þar komu aß øllu foolke/ * til ad heyra Salomons vijsdoom/ fra øllum kongungum a Jørdunñe/ ſem høfdu heyrt um̄ hañs vijsdoom. * C. 10. 1/ 6.

V. Capitule.

Salomon fær fra Konungenum i Tyro Ervides Foolk.

Og Hiram / konungureñ i Tyro/ ſende ſijna þienara til Salomon/ þvi hañ hafde heyrt / ad þeir hefdu ſmurt * hañ til konungs i hañs fødurs ſtad / þvi Hiram elſkade David alla ſijna daga.

* C. 1/ 39.

2 Þar epter * ſende Salomon til Hiram/ og liet ſeigia: * 2. Kron. 2/ 3.

3 Þu þeckter miñ fødur David/ ad hñ ecke kuñe biggia Drottens ſijns Guds nafne eitt hus/ fyrer ſtrijdſens ſkulld / (vegna þeirra /) ſem høfdu umſpeñt hañ/ allt þar til Drotteñ gaf þa under hañs foota yliar.

4 Eñ nu hefur Drotteñ miñ Gud / giefed mier roo allt um̄ kring / hier er eingeñ mooſtandare/ ⁊ ei vond hindran

5 Og ſia/ eg hefe i ſiñe/ ad biggia Drottens mijns Guds nafne eitt hus/ ſo ſem * Drotteñ talade til mijns fødurs Davids/ ⁊ ſagde: Þiñ ſon/ ſm̄ eg mun ſetia i þiñ ſtad/ a þiñ ſtool/ hañ ſkal biggia mijnu nafne huſed. * 2. Sam. 7/ 13. etc

6 So bijfala nu þu / ad mañ hoggve mier cedrus (trie) af Libanon/ og mijner þienarar ſkulu vera med þijnum þienurum/ og eg vil giefa þier þiña þienara laun/ epter øllu þvi/ ſem þu ſeiger/ þvi þu veitſt/ ad hier er eingeñ hia oſſ/ ſem kañ ad høggva trie/ ſem þeir Zidoniar.

7 Og þad ſkiede/ þegar Hiram heyrde Salomons ord/ þa vard hañ allgladur/ og ſagde: * lofadur vere Drotteñ i dag/ ſem hefr giefed David eirn vijsañ ſon/ yfer þetta mikla foolk. * 2. Kron. 2/ 12

8 Og Hiram ſende til Salomon / og liet ſeigia: eg hefe heyrt þad / ſem þu ſender til mijn um̄/ eg/ eg vil giøra allañ þiñ vilia um̄ cedrus-trien / og um̄ grene-trien.

9 Mijner þienarar ſkulu færa þau ofañ af Libanon til hafſens / og eg vil laata leggia þau i flota a hafed / allt til þeſſ ſtadar/ ſem þu lætur giefa mier til vitundar/ og eg vil þar laata ſkilia þau ad/ og þu/ þu ſkallt laata ſækia (þau/) eñ þu ſkallt giøra miñ vilia/ ad giefa mijnu foolke koſt.

10 So gaf Hiram Salomon cedrus-trie/ ⁊ grene trie/ epter allre hñs beidne.

11 Og Salomon gaf Hiram tuttugu þuſund cor hveites/ til hañs huuſſ fædſlu / og tuttugu cor ſkieked oleum/ So gaf Salomon Hiram hvørt aar.

12 Og Drotteñ * gaf Salomon vijsdoom/ ſem hañ hafde * * ſagt hønum/ og þar var fridur i millum Hiram og i millum Salomon/ og þeir bader giørdu eitt ſamband. * C. 4/29. * * C. 3/12.

13 Og kong Salomon giørde eitt mañtal aß øllum Iſrael / og þad mañtal / var þrijatiju þuſund meñ.

14 Og

14 Og hann sende þa til Libanon / tiju þusund hvorn manud/so þeir skiptust umm/ eirn manud voru þeir a Libanon / og tvo manude voru þeir heima / og * Adoniram var yfer þvi mannfale. * c. 4/ 6.

15 Og Salomon hafde siotju þusunder sem baru byrder / og attatju þusunder/ sem timbrudu a fiallenu.

16 Fyrer utann Salomons ypparsta tilsioonar menn/ sem voru yfer erfidenu/ þriu þusund og þriu hundrud / sem stiornudu yfer folkenu/ er giordu verked.

17 Og konungurenn baud / og þeir upp brutu stoora steina / kostulega steina / ut hoggna steina/ til huussens grundvallar.

18 Og Salomons biggingarmenn / og Hirams biggingarmenn / og þeir Giblitar hiuggu ut/ og tilhiuggu trien og steinana / til ad biggia huused.

VI. Capitule.

Nær / og hvad leinge Salomons Mustere var bigdt.

Og þad skiede a þvi fiogur hundradasta og attatugasta are / epter þad Israels born voru utgeingenn af Egyptalande/ a þvi fiorda are / i þeim manade Sif / Þad er/ sa annar manadur/ epter þad Salomon vard konungur yfer Israel/ * ad hann bigde Drottne eitt huus.

* 2. Kron. 3/ 1.

2 Og þad huus / sem kong Salomon bigde Drottne/ þad var sextiju alna langt / og tuttugu breitt/ og þriatiju alna hatt.

3 Og þar var * eitt forhuus framann mustereis huusenu/ þad var tuttugu alna langt / epter huussens breidd / tiju alna breitt framm af huusenu. * 2. Kron. 3/4.

4 Og hann giorde glugga a huusenu / (utann til) vijda / (innann til) þreingre.

5 Og hann bigde eirn ummgang kringumm huussens vegg(upp)til huussens veggia/ (bæde) kringumm mustered og choren / og giorde utbrot (þar) umm kring.

6 Sa nedste gangur var fimm alna vijdur/ og sa i mided var sex alna vijdur/ og sa þridie hann var sio alna vijdur / þvi hann giorde bil utann umm kring Hused / ad þar skylde ecki koma vid veggena a huusenu.

7 Og huused / þegar þad var bigt / þa var þad bigt af steinum / sem voru fard er (þangad/)tilbuner/so ad hvorke hamar eda oxe/ ei helldur nockurt smijdatool af jarne/var heyrt i huusenu / þar þad bigdest.

8 Dyrnar ad þvi midia utbrote voru a þa hægre sijdu a huusenu / og mann gieck i giegnum vindeltroppuna/uppa midgangenn/og af midgangenum uppa hann þridia.

9 og so bigde hann huused / og fullkomnade þad/og hann þiliade huused med slam og fiolum i rod / af cedrus.

10 Og hann bigde gaung uppa þvi ollu huuse/fimm alna hæ/ og sette samann huused med cedrus triam.

11 Og Drottens ord skiede til Salomon / og sagde:

12 Þetta er huused / sem þu bigger / ef þu geingur i mijnum skickunum/ og giorer epter mijnum riettindum / og helldur oll mijn bod / til ad ganga þar i / * so vil eg stadfesta mitt ord vid þig/ sem eg talade til Davids þijns fodurs. * 2. Sam. 7/13. etc

13 Og eg * vil buua midt a medal Israels barna/og ecke yfergiefa mitt fook Israel. * 2. Mos. 29/ 45.

14 So * bigde Salomon huused/og fullkomnade þad. * P. G. 7/ 47.

15 Og hann bigde veggena a huusenu innann til / af cedrus fiolum / fra goolfenu a huusenu/allt til skilnadar veggianna/ hann þiliade þad ad innann med trie / og lagde golfed i huusenu med greneþialvid.

16 Og hann bigde vid hlidarnar a husenu/ tuttugu alner med bialkum af cedrus/fra golfenu/allt til(þess efsta)a veggiunum/ og bigde sier choren þar fyrer innann / til þess heilagasta.

17 Og huused var fiorutiju alna (langt/) þad er mustered framman.

18 Og huused var innann til cedrus/ þar voru render knappar og utskorenn bloomstur/þad var alltsaman cedrus / þar sast ecke eirn steirn.

19 Og hann liet tilbuua choren innann vert i huus-

i huuſenu/ad mañ ſkyllde þar ſetia Drott ens ſattmaals ørk.

20 Og choreñ fram̃ ad var tuttugu alna langur/ ꝛ tuttugu alna breidur/ ꝛ tuttugu alna hær / og hñ um̃ſloo hñ med klæra gulle/og þiliade altared med cedrus(trie).

21 Og Salomon klædde huuſed iñañ til med ſkyra gulle/og giorde gillene kied-iur fyrer framañ choreñ / og um̃ſloo hañ med gulle.

22 Og þad giørvallt huus um̃ſloo hañ med gulle/ þar til hañ hafde fullkomnad þad giørvalla huus / og þad giørvalla altare / ſem var fyrer framañ choreñ / um̃ſloo hañ med gulle.

23 Hañ giørde og i chornum/ tvo ✱ che-rubim af oliu-trie / tiju alna hæa.

✱ 2. Moſ. 25/ 18. C. 37/ 7.

24 Þeſſ eina cherubs vængur var fim̃ alna (langur/) og þeſſ añars cherubs vængur/var fim̃ alna(langur/)ſo ad þar voru tiju alner fra þim̃ eina hñs vangs enda / og til þeſſ añars hñs vængs enda.

25 Og ſa añar cherub var tiju alna / og bææder þeir cherubim høfdu eina mæl-ing og eirn hæll.

26 So ad ſa eine chierub var tiju alna hær/ og lijka ſo ſa añar cherub.

27 Og hañ ſette þa cherubim iñañ til i huuſenu/ꝛ cherubim utbreiddu vængena/ ſo ad þeſſ eina vængur / ſnerte vid þañ (eina) vegg/og þeſſ eina cherubs vængur ſnerte vid þañ añañ vegg / Eñ þeirra vænger midt i huuſenu ſnertu (eirn) væn-gur hiñ añañ.

28 Og hañ um̃ſloo cherubim med gulle.

29 Og alla huuſſens vegge um̃ kring / liet hañ utſkiera med opnum utſkornum cherubim og pælm-vidum/og ut ſpruung-num bloomſtrum / iñañ til ꝛ utañ til.

30 Og hañ lagde goolfed i huuſenu/ med gulle/ iñarlega og utarlega.

31 Og hañ giorde dyr a iñgangenum i choreñ af oliu-trie / dyra um̃bunad med fim̃ ſtrendum ſtoolpum.

32 Og tvennar dyrnar voru af oliu-trie/ og liet utſkiera þar a utſkorna cherubim/ og pælma-vidu/ og ut ſprungeñ bloomſtur/og um̃ſlod þær med gull/ og hñ utbre-idde gull yfer cherubim ꝛ yfer pælmana.

33 Og ſo giørde hañ a muſterrſens iñ-gange ferſtrenda ſtoolpa af oliu-trie.

34 Og tvær hurder af grene-trie / ſu eina hurd hafde tvo tappa/ ad hlaupa a um̃ kring / og ſu ønur hurd tvo hiør ad hlaupa a um̃ kring.

35 Og hañ utſkar cherubim og pælma/ og utſprungeñ bloomſtur / og um̃ſloo þad med gulle/ slett yfer þvi/ ſ var utgrafed.

36 Og hañ bigde eirn forgard iñañ til/ mꝫ þremur rodum uthøggveña(ſteina/) ꝛ eirnre rod uthøggveña cedrus-(ſtoolpa.)

37 A þvi ✱ fiorda are var grundvøllur lagdr til Drottens huuſſ/ i Sif mænade.

✱ C. 6/ 1.

38 Og a þvi ellefta are i þeim mænade Bul/ þad er ſa ættunde mænadur / vard huuſed bued/med øllum ſijnum bunade/og øllu ſijnu tilheyrande/ og hñ bigde uppa þad i ſio ar.

VII. Capitule.

Nockud um̃ Salomons og Drott-ens Huus.

Eñ Salomon ✱ bigde ſitt huus i þrettan ar/og fullkomnade ſitt giørvallt huus. ✱ C. 9/ 10.

2 Og hañ bigde Libanons ſkoogar huus/hundrad ælner var þad læn-gt/og fim̃tiju ælner breidt/ ꝛ þriatiju æl-na hatt / a fiodrum rodum cedrus ſtool-pa / og þar voru uthøggner cedrus (bit-ar) a ſtoolpunum.

3 Og ꝥ var þaked med cedrus ofañ til/ yfer bitunum/ ſem lau a ſtoolpunum / et voru fim̃ og fiørutiju / (ꝫ) fim̃tæn i hvørre rød.

4 Og þar voru þriaar rader glugga/ og gluggur moote glugga þriſvarſiñum:

5 Og aller karmar og ſtafer voru fer-kantader ad ſiꝫ i giegnum / og þar var gluggur giegnt glugga þriſvarſiñum.

6 Og hñ giørde eitt forhuus med ſtoolp um/fim̃tiju ælna var þad langt/og þria tiju ælna breidt / og forhuuſed var fyrer framañ þa/og ſtoolparner og bitarner fyr er framañ þa.

7 Hann giørde og eitt forhuus til stoolsens/ ad hn̄ villde hallda doom þar i/ eitt doom-huus / og golfed var lagt med cedrus/fra (þm̄ eina) enda/ allt til þss annars.
8 Og (hia) hanns huuse / hvar i hann bioo/ var eirn annar borgar gardur / innan fyrer forhuusenu/ hann var giørdur epter þeim sama hætte / hann giørde og so eitt huus handa Pharaonis doottur/ * sem Salomon hafde teked (til hustrur/) eins sem þetta forhuus. * c. 3/ 1.
9 Øll þesse voru af kostulegum steinū/ epter þeim mæta / sem mann høggur (stein epter/) søgudum med søg utann og innann/ og fra grundvellenum allt til sillnanna/ og ad utannverdu/ allt til þess stoora gards.
10 Enn grundvellerner voru af kostulegum steinum/ af stoorum steinum/ af steine tiju ælna / og steine ætta ælna.
11 Og þar uppa kostuleger steinar/ epter þeim mæta/ sem mann høggur (stein epter) og cedrus.
12 Enn sa stoore gardur/ hafde um̄ kring þriar rader uthøggvenna (steina/) z eina rød af uthøggnū cedrus stoolpū/ og sa gardur upp til Drottens huuss innann til / og þad forhus hia husenu.
13 Og kong Salomon sende/ og liet sækia Hiram af Tyro.
14 Eirnrar eckiu son/ hn̄ var af Naphthali ætt/ og hanns fader var eirn madur af Tyro/ eirn * kopar smidur/ ** og var fullur af vijsdoome/ og forstande og kunnattu/ til ad giøra allra handa verk af kopar/ og hann kom til kong Salomon/ og giørde allt hanns verk.
* 1. Mos. 4/ 22. ** 2. Mos. 31. 3/ 4.
15 Og hann tilbio * tvo kopar-stoolpa/ þann eina stoolpa ætian alna hæann/ og eirn þrædur tolf alna/ gieck um̄ kring þann annann stoolpa. * 2. Kong. 25/ 17. etc
16 Og hann giørde tvær kronur/ til ad setia ofann a stoolpanna høfud/ af steyptum kopar/ su eina krona var fim̄ alna hæ / og hin ønnur krona var fim̄ alna hæ.
17 Þar var net / eins sem mann giører net/ sem ad voru sm̄ reipe i hlеkkia-verke a kronunum / sem voru yfer stoolpanna þvi efsta / siø a þeirre einu kronu/ og siø a þeirre annare kronu.
18 Og hann giørde stoolpana/ og tvær rader þar um̄ kring/ yfer þvi eina netе / til ad þekia kronurnar / sem voru efst a granata-eplunum / og so giørde hann a þeirre annare kronu.
19 Og kronurnar/ sem voru yfer stoolpanna þvi efsta/ voru liliu-verk i forhusenu/ fiøgra alna.
20 Og kronurnar a þeim tveimur stoolpum sem voru og so þar ofann a/ hier um̄ midt a þeim sem eru yfer netenu/ og granata-eplenn voru tvø hundrud i rødum um̄ kring/ yfer þeirre annare kronu.
21 Og hn̄ reiste stoolpana upp fyrer must eresens forhuuse/ Og hn̄ sette þann hægra stoolpa/ og kallade hn̄s nafn Jachin/ og sette þann vinstra stoolpa / og kallade hn̄s nafn Boas.
22 Og þar var ofann a stoolpunum liliu verk/ og (so) var þad verked vid stoolpana fullkomnad.
23 Og hn̄ giørde eitt steypt haf/ sm̄ var tiju alna fra þeim eina barme til þess annars barms allt um̄ kring/ og fim̄ alna var þad hætt/ og ein snura þriatiju alna laung took um̄ þad allt um̄ kring.
24 Og þar voru knappar under barmenum þar a um̄hverfes/ sem geingu allt um̄ kring / tiju a hvørre alen / sem geingu allt um̄ kring hafed/ þar voru tvær rader knappa / sem voru steiptar / þegar þad var steipt.
25 Þad stood a tolf uxum/ þremur var snued moot nordre/ og þrijr/ sm̄ sneru moot vestre/ og þrijr/ sem sneru moot sudre/ og þrijr/ sem sneru moot austre/ og hafed a þeim ad ofann/ og aller þeirra bak-hlutar voru innunder.
26 Og þyckten þar a var eirnrar handar breidd / og barmuren þar a giørdur sem barmur a einum bikar / og eins sem eitt liliu-bloomstur / þad skyllde taka tvø þusund bath.
27 Hann giørde og so þa tiju kopar stoo

la/ hvørn stol fiøgra alna langan/ z fiøg ra alna breidan/ og þriggia alna hꜳan.

28 Og hvør stooll var so giørdur / þeir høfdu lista / (sem voru) listar i millum Kransana.

29 Og yfer listunum / sem voru i mill um kransana/voru leon/ uxar/ og cheru bim/og yfer listunum voru med sama hꜳ tte ofan til og nedan til leon / og uxar ner voru saman fester vid lioon-verked.

30 Og hvør stooll hafde fiogur kopar hiool med kopar tøblum/og a þeim fioor um hornum þar a/voru axler til þeirra/ under katlenum/ sem stood a þeim steiptu øxlum/ sem voru saman festar hvør yfer fra þeirre annare.

31 Og barmuren þar a innan fyrer kran senum og uppad / var eirnrar alnar (hꜳr/)og barmuren þar a var kringlott ur / eins sem sæted var giørt / half ønur alen /og a barmenum þar a var allra han da utgrafed / og þeirra listar voru fer strender / ecke sꜳvaler.

32 Og þau fiogur hiool voru nedan fra upp ad listunum/ z hiool-hnudarner voru upp ad stoolnum/hvørt hiool var halfrar annarar alnar hꜳtt.

33 Og hioolen voru giørd so sem vagn hiool giørast / þeirra rendur og þeirra hnudar og þeirra bugter og þeirra hryng ar/ voru aller steipter.

34 Og fioorar axler vid hvørs stools fiøgur horn/fra stoolsens axlar-(botne.)

35 Og ofan a stoolnum eirnrar hꜳlfrar ꜳlnar hꜳtt/var þad kringlott um hverf es/og ofan a stoolnum voru bil þar a/og listarner þar a voru af þui sama.

36 Og han liet utgrafa a tøblunar i bil enu þar a/og a listana þar a/cherubim/ leon og palma / hvar þar var audt / og þeir voru samanfester umhverfes.

37 Epter þessum hꜳtte giørde han þa tiju stoola/þar var ein steiping/ein mꜳl ing/eirn utgrøftur yfer þa alla.

38 Og han giørde tiju kopar katla / þar fioor fiørutiger bath / i hvørn eina kietel / hvør kietell var fiøgra alna/þar var eirn kietell a hvørum stool/af þeim tiju stoolum:

39 Og han sette þa fimm stoola/ vid hlid ena i huusenu/ a þa hꜳgre sijdu/og fimm vid hlidena i huusenu/a þa vinstre sijdu þar af/ en hafed sette han a þa hꜳgre sij du i huusenu/ til austurs moot sudre.

40 Og Hiram giørde katlana og kook ana/ og munlaugárnar/ og Hiram full komnade ad giøra allt verked / sem han giørde fyrer Kong Salomon til Drott ens huuss.

41 Sem voru tveir stoolpar/ z þꜳr kring lootttu kronur/er voru ofan a þeim tveim ur stoolpum/og þau tvø net/ad hilia þꜳr tvꜳr kringlootttu kronur / sem voru ofan yfer stoolpunum.

42 Og þau fiogur hundrud granata ep le a þeim tveimur netum/ jꜳ/ tvꜳr rader granata epla a hvøriu nete/ad hilia þꜳr tvꜳr kringlootttu kronur / sem voru ofan yfer stoolpunum.

43 Og þeir tiju stoolar/ og þeir tiju kat lar/ ofan a stoolunum.

44 Og eitt haf/ og þeir tolf uxar und er hafenu.

45 Og katlarner/og krookarner/og mun laugarnar/og øll þesse kier/ sem Hiram giørde Kong Salomon/ til Drottens huuss af fꜳgdum kopar.

46 A Jordanar slietlende liet Kongur en steipa þau/þar sem Jorden var þiett/ i millum Suchoth og i millum Zarthan.

47 Og Salomon liet øll kieren vera(o vegen/) vegna þess miøg mikla fiølda / þad vard ecke reint/hvad koparen vog.

48 Og Salomon giørde alla bunadena/ sem heyrdu til Drottens huuse,/sem var þad gull-altare/ og borded/sem skodunar brauden liggia ꜳ/ af gulle.

49 Og fimm lioosa stiakar a hꜳgre sijdu/ og fimm a þa vinstre sijdu/ fyrer framan choren/* af skijru gulle/med bloomstrunn og lømpunum / og lioosa søxunum af gulle. * 4. Mos. 8/ 4.

50 Og skꜳlernar/ og psaltararner / og munlaugarnar/ z skeidernar/z pannurnar af skijru gulle/ z hiøren til dyranna i huus enu innan til/ i þui allrahelgasta/ til dyr ana i huusenu/til musteresens/af gulle.

51 So

51 So vard allt verked fullkomnad/ sem konungureñ Salomon giørde a Drottens Huuse/og Salomon * bærde iñ/ þad sem hñs fader David hafde helgad/silfred og gulled/og kiereñ lagde hñ i Drottens huss fiarsioodu. * 2. Kron. 5/ 1. etc.

VIII. Capitule.

Salomons Musstere vijgest med Bæn og Foornum.

Ha liet Salomon * saffna þeim ellstu af Jsrael / og øllum kinkvyslaña yppurstum / fedraña høfdingium a medal Jsraels barna / til Kong Salomon i Jerusalem / ad uppfæra Drottens sattmæls ørk af Davids stad/þad er Zion. * 2. Kron. 5/ 2.

2 Og aller Jsraels meñ saffnudust til kong Salomon i Ethanim mænade a hatijdeñe/ þad er sa siounde mænadur.

3 Og aller þeir ellstu af Jsrael komu/og prestarner hoofu ørkena upp:

4 Og færdu Drottens ørk upp/ og sam kundu-tialldbudena / og alla helgedoomsens bunade / sem voru i tialldbudeñe/ og prestarner og Levitarner uppfærdu þa.

5 Og kong Salomon og allur Jsraels søfnudur/þeir sem høfdu saffnad sier til hañs/voru med hønum undañ ørkeñe/og * offrudu saudum og uxum/sem ecke kuñu teliast/eda reiknast / fyrer margfiølda. * 2. Sam. 6/ 13.

6 Og prestarner færdu Drottens sattmæls ørk til sijns stadar/til chorsens i husenu/til þess helgasta/þangad under cherubims vænge.

7 Þvi cherubim utbreiddu vængena a arkareñar stad/og cherubim huldu yfer ørkena / og yfer heñar stengur ofañ til.

8 Og þeir droou steingurnar ut/til ad sia stængaña knappa af helgedoomenum fyrer framañ choreñ/eñ þar ute kuñu þeir ecke ad siast/og voru þar til a þeñañ dag.

9 Þar * var eckert i ørkeñe/ utañ þær tvær stein-toblur / sem Moses lagde þar i / i Horeb/þegar Drotteñ giørde sattmæla vid Jsraels børn / þa þeir voru utfarner af Egyptalande.
* 2. Mos. 25. 16/21. 2. Kron. 5/10. Ebr. 9/4.

10 Og þad skiede/þegar prestarner utgeingu af helgedoomenum/þa fyllte eitt sky Drottens hus.

11 So ad prestarner kuñu ecke ad standa/og giora embætted fyrer skyenu/ þvi * Drottens dyrd fyllte Drottens hus. * 2. Mos. 40/34. etc.

12 Þa sagde Salomon: Drotteñ sagde/ad * hañ villde bua i dimmuñe.
* 5. Mos. 4/11. 2. Kron. 6/1.

13 Eg hefe vijst bigt þier eitt bustadar hus / eitt sæte / ad þu skuler þar bua æfenlega.

14 Og konungureñ snere sijnu andlite/ og blessade allañ Jsraels søfnud/og allur Jsraels søfnudur stood.

15 Og hañ sagde: lofadur vere Drotteñ Jsraels Gud/sem talade med sijnum muñe til Davids mijns fodurs/og fullkomnade þad med siñe hende/ og sagde:

16 Fra * þeim deige / sem eg utfærde mitt folk af Egyptalande/ hefe eg ecke utvaled eirn stad af øllum Jsraels ættum/ ad mañ skyllde biggia eitt hus/ so ad mitt nafn skyllde þar vera/eñ eg utvalde David / ad hañ skyllde vera yfer mijnu foolke Jsrael. * 2. Sam. 7/ 6.

17 Og miñ fader David * hafde i hug ad biggia Drottens Jsraels Guds nafne eitt hus. * 2. Sam. 7/ 2.
1. Kron. 18/1. C. 29/3.

18 Eñ Drotteñ sagde til Davids mijns fodurs: af þvi þu hefur i hug/ ad biggia mijnu nafne eitt hus/þar i giørder þu vel / ad þad var i þijnu hiarta.

19 Þo skallt þu / þu ecke biggia þad hus/helldur * þiñ sonur/sa sem mun utganga af þijnum lendum/ hañ / hañ skal biggia mijnu nafne eitt hus.
* Syr. 9/ 8.

20 Og Drotteñ hefur stadfest sitt ord/ sem hañ talade/ Þvi eg er uppkomeñ i Davids mijns fodurs stad/og sit a Jsraels stoole/ so sem Drotteñ sagde/ og hefe bigt Drottens Jsraels Guds nafne eitt hus.

21 Og hefe tilbued þar eirn stad handa

da ørkeñe / sem Drottens sattmaale er
i / * sem hañ giørde vid vora fedur/ þeg
ar hañ færde þa ut af Ægyptalande.
* 2. Mos. 20/ 1. etc.

22 Og Salomon stood fyrer Drottens
altare/fyrer øllum Jsraels søfnude/og
* utbreidde sijnar hendur moote Himn
enum. * 2. Kron. 6/12.

23 Og sagde: Drotteñ Jsraels Gud/
þar er eingeñ Gud/sem þu/ i Himnen-
um þar uppe / eda a Jørduñe hier nid-
re/þu sem helldur sattmaalañ og myst-
unsemena/vid þijna þienara/ sem gan-
ga fyrer þier i øllu giørvøllu hiarta.

24 Þu sem hiellst vid þiñ þienara Da
vid / miñ fødur/þad/þu hønum tilsagd
er/og þu talader med þijnum muñe/ og
fullkomnader þad med þiñe hende/ sem
a þessum deige.

25 Og nu Drotteñ Jsraels Gud/hall-
tu vid þiñ þienara David/miñ fødur/
* þad þu talader til hañs/og sagder:
þig skal ecke vanta eirn mañ fyrer mi-
er/sem skule sitia a Jsraels stoole/þo/
ef þijn børn vardveita þeirra vegu/ad
ganga fyrer mier / so sem þu hefur geinged
fyrer mier. * 2. Sam. 7/16. 1. Kron. 23/10.

26 Og nu/Jsraels Gud/ lat þitt ord
nu vera satt/ sem þu talader til þijns
þienara/ Davids mijns fødurs.

27 Þvi munde Gud eiga sañarlega ad
bua a Jørduñe? sia/ * Himnarner/og
Himnaña Himnar/kuña ecke taka þig/
hvørneñ skyllde þetta hus(þad giøra/)
sem eg hefe bygt? * Es. 66/ 1. etc.

28 Og snu þier til þijns þienara bæn
ar og til hañs beidne/Drotteñ miñ Gud/
ad heyra a þad hroop/og a þa bæn/sem
þiñ þienare bidur fyrer þier i dag.

29 So ad þijn * augu skule vera opeñ
yfer þessu huse noott og dag/ i þessum
stad/sem þu hefur ** sagt um: mitt na
fn skal vera þar/ Til ad heyra þa bæn/
sem þiñ þienare bidur a þessum stad.
* Zach. 12/4. ** 5. Mos. 12. 5/11. etc.

30 Ja þu vilier heyra þijns þienara
og þijns foolks Jsraels (iñelega)bæn/
sem þeir munu bidia i þessum stad / og
þu vilier heyra i þijnum heimilis stad
i himnenum/og vilier þa bænheyra/og
vera nædugur.

31 Nær nockur syndgar i moote sijnum
naunga / og tekur eirn eyd uppa sig /
med hvørium hañ pliktar sig/ og sa eyd
ur kiemur fyrer þitt altare i þessu huse:

32 Ad þu vilier(hañ)heyra i Himnen
um/og giøra/ og dæma þijna þienara/
ad fordæma hiñ ogudlega/ad færa ha-
ñs veg a hañs høfud / og ad riettlæta
hiñ riettferduga/ til ad giefa hønū ept
er siñe riettvijse.

33 Nær þitt foolk Jsrael verdur sleig
ed fyrer fiandmøñunum / þegar þeir
hafa syndgad i moote þier/og umvenda
til þijn/og vidurkieña þitt nafn/og bid
ia og beida þig i þessu huse:

34 Ad þu vilier (þa) heyra i himnen-
um/og vera þijns foolks Jsraels synd-
um nædugur/og færa þa i landed apt-
ur/sem þu hefur giefed þeirra fedrum.

35 Nær Himeneñ verdur tilluktur/og
þar verdur ecke regn/af þvi þeir hafa
syndgad i moote þier/og þeir(þa)bidia
i þessum stad/og vidurkieña þitt nafn/
og umvenda sier fra þeirra syndū/nær
þu plægar þa:

36 Ad þu vilier(þa)heyra i Himnen-
um/ og vera nædugur yfer þiña þien-
ara og þijns foolks Jsraels syndū/ ad
þu vijser þeim þañ gooda veg/a hvør
ium þeir skule ganga/og giefer regn yf
er landed / sem þu hefur giefed þijnu
foolke til arfs.

37 Nær þar verdur hungur i landenu /
nær þar verdur drepsoott / nær þar verd-
ur þurksbrune/grashoppur/korn-ormar/
nær þeirra fiandmeñ umkryngia þa i
þeirra þorpa lande/(nær þar verdur)nock
ur plaga / nockur siukdoomur.

38 Hvør (þa) bidur/ hvør(þar)beider/
hvørt helldur þad (verdur) nockur mañ-
eskia/edur þitt giørvallt foolk Jsrael/ad
þeir þeckie sier hvør þeirra hiarta plaagu/
og utbreide þeirra hendur til þessa husse:

39 Ad þu vilier(þa)heyra i Himnenum
i þvi sæte /sem þu byr/og vera nædug-
ur/

ur/og haga (þui so/) ad þu giefer sier. Hvorium allt/sem hñ hefur geinged/eins sem þu þecker hñs hiarta/þui * þu þeck er fyrer þig alleina allra mañeskiuñar barna hiortu. * Ps. 7/ 10. etc.

40 Uppa þad ad þeir skule ottast þig alla daga / hvoria þeir lifa i landenu / sem þu hefur giefed vorum fedrum.

41 Nær og so nockur framande/ sem ecke er af þijnu foolke Jsrael/kiemur af einu lande længt ad/ fyrer þijns nafns skulld.

42 Nær þeir munu heyra þitt stoora nafn / og þijna pa megtugu hønd/ og þiñ utrietta armlegg/ og þar kiemur nockur/ og bidur frame fyrer þessu huse:

43 Ad þu/ þu vilier (þa) heyra i Himnenum / i þijns heimilles sæte / og giora epter ollu þui/ sem sa framande hroopar til þijn uñ / uppa þad ad * allt foolk a Jordeñe kuñe þeckia þitt nafn/ad ottast þig / eins sem þitt foolk Jsrael / og ad þeir skule vita/hvorsu ad þetta hus/ sem eg hefe bigt / sie kallad epter þijnu nafne. * Es. 56/ 7. etc.

44 Ef þitt foolk dregur ut i strijd/mooti sijnum fiandmañe a veigenum sem þu sender þa burt / og þeir bidia til Drottens giegnt veigenum / til þess stadar/ sem þu utvalder / og til þess huss / sem eg hefe bigt handa þijnu nafne:

45 Ad þu vilier heyra af Himnenū þeirra bæn/og þeirra beidne/og setta þm riett.

46 Ef þeir syndga i moote þier / þui * þar er eingeñ mañeskia/ sem ecke vyst syndgar/og þu verdur reidur uppa þa/ og giefur þa fyrer þeirra fiandmonum / og þeir fanga þa/ so þeir færa þa fanga burt/i þeirra fiandmaña land/længt burt eda nalægt. *2.Kron.6/36.Ordsk.20/19. Pred.7/21. Rom.3/23. 1.Joh.1/8.

47 Og þeir taka sier til þeirra hiarta i landenu / þar sem þeir eru fangner / og uñvenda sier/ og beida þig i þeirra fang elses lande/og seigia: * vier hofum syndgad og giort illa/ vier vorum ogudleger: * Ps. 106/ 6. etc.

48 Og uñvenda sier til þijn i þeirra giorvollu hiarta/og þeirra giorvallre sal/ i þeirra fiandmaña lande/sem hafa burt fært þa / og bidia til þijn giegnt veigenum til þeirra lands/sem þu hefur giefed þeirra fedrum / til stadarens/ sem þu utvalder / og hussens / sem eg hefe bigt þijnu nafne:

49 Ad þu vilier heyra af Himnenum/ af þijns heimilles sæte / þeirra bæn og þeirra beidne/ og setta þeim riett:

50 Og tilgiefa þijnu folke þad / sem þeir hafa syndgad i moote þier / og allar þeirra yfertrodslur/med hvoriū þeir hafa yfertroded i mote þier/ og giefa þm mede aumkan fyrer þm/sem hallda þm fanngnum /ad þeir skule aumka sig yfer þa.

51 Þui þeir eru þitt foolk/ og þitt arfur / sem þu utfærder af Egyptalande / midt * af jarn=ofnenū. * 5. Mos. 4/20.

52 Ad þijn augu mætti vera opeñ til þijns þienara bænar/ og til þijns foolks Jsraels bænar/ad þu vilier heyra þa i ollu þui / hvar uñ þeir akalla þig.

53 Þui þu/þu * fraskylder þier þa til eins arfs af ollu foolke a Jordūñe/so sē þu talader fyrer Mose þiñ þienara / þañ tijd þu færder vora fedur ut af Egyptalande/Drotteñ/Drotteñ. *3. Mos. 20/24

54 Og þad skiede / þegar Salomon hafde fullendad ad bidia til Drottens / med allre þessare bæn og beidne/þa stood hañ upp fra Drottens altare / fra þui ad kriupa a sijnum knium/og sijnum hondum/sm voru utbreiddar i mooti Himnenum.

55 Og stood/ og * blessade allañ Jsraels sofnud med hærre raust / og sagde: * 2. Sam. 6/ 18.

56 Lofadur vere Drotteñ / sem hefur giefed sijnu foolke Jsrael rooseme/epter ollu þui/sem hñ hefur talad/þar van tar * ecke eitt/ af ollu hañs þui gooda orde / sem hañ talade fyrer Mose siñ þienara. * Jos. 21/ 45. c. 23/ 14.

57 Drotteñ vor Gud vere med oss / so sem hñ hefur vered med vorum fedrum/ Ad hañ yfergiefe oss ecke / og take ecke hondena fra oss/

58 Ad hneigia vort hiarta til hañs/ so ad vier mættum ganga i ollum hañs

ñs vegum/og hallda hañs bod/og hañs skickaner/og hañs rett/sem hañ hefur boded vorum fedrum.

59 Og þesse mÿn ord/sem eg hefe beded fyrer Drottens augsÿn/mættu nælægiast Drotteñ vorn Gud dag og nott/ ad hañ villde setia sÿnum þienurum riett/ og Israel sÿnu foolke riett / hvørn hlut a siñe tÿd.

60 Uppa þad allar þiooder a Jørdeñe skylldu vita / ad Drotteñ hañ sie * Gud/eingeñ añar. * 5 Mos. 4.35/39.

61 Og ydar hiarta meige vera riett fyrer Drottne vorum Gude / til ad ganga i hañs setninge/ og til ad hallda hañs bod/so sem i dag.

62 Og konungureñ z allur Israel med hønū/foornfærde offur fyrer Drottne.

63 Og Salomon foornfærde þackar-offurs offre/ sem hañ offrade til Drotteñs/ tveimur og tuttugu þusund uxū/ og hundrad og tuttugu þusund saudum/So vÿgdu þeir Drottens hus/konungureñ og øll Israels børn.

64 A þañ sama dag vÿgde konungureñ midgardeñ / sem var fyrer framañ Drotteñs hus/þvi hñ giørde þv breñeoffred/ og mat-offred/og þackar-offursens feite/ Af þvi ꝥ kopar altare/sem stood fyrer Drottne var oflÿted/ad taka þad breñe-offur/ og mat-offred / og til þackar-offursens feite.

65 Og Salomon giørde a þeirre sømu tÿd eina hatÿd/og allur Israel med hønum/ eina stoora samkomu/þadañ fra sem madyr kiemur fra Hemath allt til Ægypti lækiar / fyrer Drottne vorum Gude i siø daga/ og(aptur) i siø daga/ þad voru fiortan dagar.

66 A þeim attunda deige liet hañ foolked fara / og þeir blessudu konungeñ / og geingu glader til þeirra heimkyña/ z glødduist i hiarta yfer øllu þvi gooda/sem Drotteñ hafde giørt David sÿnum þienara/og Israel sÿnu foolke.

IX. Capitule.

Salomons Bænheyrsla. Þacklæte vid Konungeñ af Tyro.

OG þad skiede / þegar Salomon hafde * fullkomnad ad byggia Drottens huus/ og konungsens huus / og allt þad Salomon girntest/ sem hañ hafde lyst til ad giøra:

* 2. Kron. 7/ 11.

2 Þa openberadest Drotteñ fyrer Salomon añad siñ / eins sem * hañ openberadest fyrer hønum i Gibeon. * C. 3/ 5. 2. Kron. 1/ 7/ 8. C. 7/ 12.

3 Og Drotteñ sagde til hañs : eg hefe heirt þÿna bæn og þÿna beidne / sem þu hefur beded mig med / eg hefe helgad þetta huus / sem þu hefur bygt / ad * eg vil setia mitt nafn þar æfeñlega / og mÿn augu / og mitt hiarta skal vera þar alla daga. * 5. Mos. 12/ 11.

4 Og þu/ ef þu * geingur fyrer mier/ eins sem David þiñ fader gieck/med einu fullkomnu hiarta / og med reinlÿfe / til ad giera epter øllu þvi / sem eg hefe boded þier / og helldur mÿnar skickaner og mÿn riettinde: * C. 3/ 14. C. 11/38.

5 Þa vil eg stadfesta þÿns rÿkes stool yfer Israel æfeñlega/so sem * eg talade til Davids þÿns fødurs / og sagde : þig skal ecke vanta eirn mañ af Israels stoole. * 2. Sam. 7/ 12. 1. Kron. 18 / 12. C. 23 / 10.

6 (Eñ) snued * þier fyrer ydst til baka fra mier / þier og ydar børn/ og ecke halldeð mÿn bod/ mÿnar skickaner / sem eg lagde ydur fyrer/ og ganged/og þioned ødrum gudum / og bidjed til þeirra.

* Jos. 23/ 16.

7 Þa skal eg * upprata Israel af landenu / sem eg hefe gefed þeim / og þad huus/ sem eg hefe helgad handa mÿnu nafne/vil eg forlata fra mÿnu auglite / Og Israel skal verda til ordskvidar og til eins spotts a medal alls folks.

* 5. Mos. 4/ 26. C. 8/ 19.

8 Og þetta huus / (þo þad jafnvel) skule verda hatt / skulu (þo) aller / sem ganga fram hia þvi/ forundrast og blÿstra / og segia : * hvar fyrer hefur Drotteñ giørt so vid þetta land / og vid þetta huus? * 5. Mos. 29/ 24. 2 Kron. 7/ 21. Jer. 22 /8.

9 Og þeir munu svara : af þvi ad þeir

forlietu Drottenn þeirra Guð/ sem utfærde þeirra fedur af Egyptalande / og tooku til aññara guda / og tilbaadu fyrer þeim / og þioonudu þeim/Þar fyrer hefur Drottenn læted koma allt þetta vonda yfer þa.

10 Og það skiede / þegar * tuttugu aar voru liden / a hvørtum Salomon bigde þaug tvo huus / Drottens huus og Konungsens huus. * 2. Kron. 8/ 1.

11 Hiram/ konungureñ i Tyro / stodade Salomon stoorum med cedrus=triaam z grene=triaam z med gulle/ epter allre hñs beidne / Þa gaf kong Salomon Hiram tuttugu stade i Galilea lande.

12 Og Hiram droo ut af Tyro / til ad sia þa stade/sem Salomon hafde gefed honum/ og þeir þocknudust honum ecke.

13 Og hñ sagde : Hvad eru þeir fyrer stade/miñ brooder / sem þu hefur gefed mier ? og hñ kallade þa Cabul land allt til þessa dags.

14 Og Hiram hafde sendt til konungsens/ hundrad og tuttugu centener gulls.

15 Og þesse er summañ af þeim skatte / sem kong Salomon took upp til ad byggia Drottens hus og sitt hus / og Millo / Jerusalems muura/og Hazor/og Megiddo/og Gaser.

16 Pharao konungureñ af Egyptalande var uppfareñ/og hafde inteked* Gaser/ og brendt hana mz ellde / og i hel slegeð Cananitana / sem biuggu i stadnum / og gefed siñe ** dottur/ Salomons hustru / hana til skeinks. * Jos. 16 10.
** 1. Kong. 3/1.

17 So bigde Salomon Gaser / og * Bethoron nedre. * 2. Kron. 8/ 5.

18 Og Baelath / og Thadmor i eidemørkeñe i landenu.

19 Og alla stade/ sem Salomon hafde korn=huus i/og þa stade / sem hañ hafde sijna vagna / og þa stade / sem hañ hafde sijna reidmeñ i/og Salomons lyst/ hvar hañ hafde lyst til ad biggia i Jerusalem/og i Libanon/ og i øllu hñs herradæmes lande.

20 Allt þad folk / þad sem var epter ordeð af þeim Amoritū/Hethitum/Pheresitum/Hevitum og Jebusitum/ sem ecke voru af Israels børnum:

21 Þeirra børn / sem voru ordner epter þa i landenu / er Israels børn kuñu ecke eideleggia/ þa rak Salomon til þrældooms skatts/ allt til þessa dags.

22 Eñ Salomon giørde ecke eirn þræl af Israels børnum/ þvi þeir voru stridz meñ/ og hañs þienarar / og hañs fyrstear/og hañs høfudsmeñ/ og hañs vagna og hañs riddara høfdingiar.

23 Þesser eru þeir yppurstu embættes meñ/ sem voru yfer Salomons verkstioorn/ fimmhundrud og fimmtiju / þeir sem stioornudu yfer foolkenu/þeir* sem framm kvæmdu verkstioornena. * c. 5/ 16.

24 Og Pharaonis * dotter foor upp fra Davids stad i sitt huus/sem hañ hafde bigt handa heñe/þa bigde hñ Millo.
*2. Kron. 8/ 11.

25 Og Salomon offrade þrisvarsiñum a aare/ breñe=offre/ og þackar=offre/ a þvi altare/ sem hañ bigde handa Drottne og giørde reikelse yfer þvi / sem var fyrer Drottne/ og fullkomnade huused.

26 Og kong Salomon giørde eitt skip i * Ezeongeber / sem er hia Eloth a þess rauda hafs fiøru / i Edoms lande.
* 2. Kron. 8/17/18.

27 Og Hiram sende sijna þienara til skieps/ skip=meñ/ reinda til sioos/ med Salomons þienurum.

28 Og þeir komu til Ophir / og tooku þadañ fra fiogur hundrud og tuttugu centener gulls/z færdu til kong Salomon.

X. Capitule.

Salomons Vegsemd/ Iñtekt og Rijkdoomur.

Og*drottningeñ af Saba heyrde Salomons rikte i Drottens nafne / og kom til ad freista hñs med myrkoum rædum.
*2. Kron. 9/1. Matth. 12/42. Luc. 11/31.

2 Og hun kom til Jerusalem med eirn harla stooran flock ulfallda / sem baaru iurter / og miøg mikeð gull og dyrmæta steina/Og kom til Salomons / og talde vid hñ/allt bad hun hafde sett sier fyrer.

3 Og Salomon kuñgiørde heñe øll heñ

ar ord/

ar ord / þar var ecke eitt ord huled fyrer konungenum/ sem hn̄ ei kungiørde hen̄e.
4 Þegar drottningen̄ af Saba sa allan̄ Salomons visdoom / og huused / sem han̄ hafde bygt:
5 Og maten̄ til hn̄s bords/ og hvar hn̄s sveinar biuggu/ og hn̄s þienarar stoodu/ og þeirra klæde / og han̄s skeinkiara/ og han̄s brenne-forner / sem han̄ offrade i Drottens huuse/ þa var þar ecke meir ande i henne.
6 Og hun sagde til konungsens : þad ord er satt/sem eg hefe heyrt i mynu lan de / um̄ þitt efne / og um̄ þin̄ vysdoom.
7 Og eg villde ecke truua ordunum/þyrt en̄ eg kom / og myn augu saa þad/Og sia/þad er mier ecke halfpart kungiort/ Þu hefur meire vysdoom og goots en̄ rickt ed er / sem eg heirde.
8 ⁎ Sællt er þitt foolk/sæler eru þesser þyner þienarar/ sem allt yd standa frame fyrer þier / sem heyra þin̄ vysdoom.
⁎ Luc. 10 23.
9 ⁎ Lofadur vere Drotten̄ þin̄ Gud / sem hafde lyst til þyn̄/ ad han̄ hefur sett þig a Israels stool/ Af þui Drotten̄ hefur Israel kiæran̄ æfen̄lega / þar fyrer setti han̄ þig til konungs / til ad hallda doom og riettinde. ⁎ c. 5/ 7.
10 Og hun gaf konungenum hundrad og tuttugu centener gulls/og æred mar gar kostulegar jurter og dyrmæta stei na/Þar komu ecke framar soddan̄ jurt er/so margar/sem drottningen̄ af Sa ba gaf konungenum Salomon.
11 Þar ad auk ⁎ Hirams skip / sem færdu gull af Ophir / þau færdu fra Ophir allmiked heben-trie og dyrmæ ta steina. ⁎ c. 9. 27/ 28.
12 Og konunguren̄ liet giøra þau sø mu heben-trie til pylara i Drottens huse/ og i konungsens huse / og hørpur og psaltara handa saungvurun̄/ Þar kom ecke soddan̄ heben-trie/ og þar var ecke helldur sied allt til þessa dags.
13 Og kong Salomon gaf drottning unne af Saba / allt þad hun gyrntest / sem hun bad um̄/ fyrer utan̄ þad/Sa lomon gaf henne af konungleg re hende / Og hun snere sier/og foor til syns lan ds/hun og hen̄ar þienarar.
14 Og vigten̄ a þui gulle/sem kom til Salomon a einu are/var ⁎ sex hund rud og sex og sextigu centener gulls.
⁎ 2. Kron. 9/ 13.
15 Fyrer utan̄(þad sem kom fra)Krø murum/ og kaupmøn̄um/apotekurum/ og øllum kongum af Arabia / og þeim volldugu i landenu.
16 Og kong Salomon ⁎ liet giøra tvø hundrud skyllde af slegnu gulle / sex hundrud gyllene liet han̄ ganga uppa hvørn skiølld. ⁎ c. 14/ 26.
17 Og þriu hundrud (smæ.) skyllde af sleignu gulle/(Sæ)þriu pund gulls liet han̄ ganga uppa hvørn skiølld/Og konunguren̄ lagde þa i Libanons sko ogar hus.
18 Og konunguren̄ giørde ⁎ eitn stoor an̄ stool af fyls beinū / og um̄sloo han̄ mz þui ypparsta gulle. ⁎ 2. Kron. 9/17
19 Stoollen̄ hafde sex trøppur/og høf uded a stoolnū var kryngloott a bak til/ og þar voru brykur a bædar sydur kry ngū sætesens stad / og tvø leon stoodu hia brykunum.
20 Og þar stoodu toolf leon a þm̄ sex trøppū a bædar sydur/ þvilykt er allo rei giørt i nockru ryke.
21 Og øll kongs Salomons dryckiar kier voru af gulle/og øll kier i Libanons skoogar huse/voru af skyra gulle/ Þar var ecke silfur / þad aktadest einkis i Salomons tyd.
22 Af þui konunguren̄ hafde skip til Tharsis a hafenu/ med Hirams skipe/ einusin̄e a þremur arū komu skipen̄ fra Tharsis/sem færdu gull og silfur/ fyls bein / og apa og pafugla.
23 Og kong Salomon vard ⁎ stærre/en̄ aller konungar a Jørdun̄e / ad rykdoo me og vysdoome. ⁎ 2. Kron. 1/1.
24 Og af øllum løndū heimsooktu þe ir Salomon/ ad heyra han̄s vysdoom / sem Gud hafde giefed i han̄s hiarta.

25 Og hvør madur af þeim færde hønum sijn skeink/ silfur-ker og gull-ker/ og klæde/ og harneskiur/ og iurter/ hesta og mula/ hvørt ar.

26 Og * Salomon safnade vøgnum og reid-mønnum/ so ad hañ hafde þusund og fiøgur hundrud vagna/ og * * tolf þusund reidmañ/ Þa lagde hañ i vagn-stadena/ z hia konungenum hia Jerusalem. * 2. Kron. 1/14. * * 1. Kong. 4/26.

27 Og * konungeñ giørde silfred i Jerusalem/ sem steinana/ z giørde cedrus-trien/ sem þau (ville-) fijkiu trie/ þar eru i dølunum/ i margfiolda.

* 2. Kron. 1/15. C. 9/27.

28 Og þar var tollur af hestum/ sem Salomon fieck af Egyptalande/ og of-ed(verk/) kongsens kaupmeñ tooku þad ofed i betalingeñ.

29 Og þar uppstie og utfærdest eirn vagn af Egyptalande fyrer sex hundrud silfur-(peninga/) og eirn hestur fyrer hundrad og fimtiu/ Og so færdu þeir (þa) ut til allra Hethita konunga/ og til konungana i Syria/ fyrer þeirra hønd.

XI. Capitule.

Salomons Kvinnur/ Afgudadyrkan/ Fiandmeñ og Daude.

Og kong Salomon elskade margar * utlendskar kvinnur/ og Pharaonis dootur/ Moabitiskar/ Amonitiskar/ Edomitiskar/ Zidonitiskar/ Hethitiskar.

* 5. Mos. 17/17.

2 Af heidingiunum/ um hvøria Drottenn hafde sagt til Israels barna/ * Ganged ecke iñ til þeirra/ og lated þær ecke koma iñ til ydar/ þær munu vissulega hneigia ydar hiørtu/ epter þeirra gudum/ Til þessara vard Salomon upp tendradur med kiærleika.

* 2. Mos. 34/16. 5. Mos. 7/3.

3 Og hañs hustrur voru siø hundrud frur/ og þriu hundrud hiakonur/ og hañs * kvinnur hneigdu hañs hiarta.

* C. 21/25.

4 Og þad skiede/ þegar Salomon var gamall/ hneigdu hñs kvinnur hañs hiarta epter ødrum gudum/ ad hñs hiarta var ecke allt med Drottne hñs Gude/ sem Davids hañs fødurs hiarta.

5 Þvi Salomon gieck epter Astoreth/ þeirra Zidonita gude/ og epter Milkom þeirra Amonita svijvirdingu.

6 Og Salomon giørde illa fyrer Drottens augum/ og ecke epterfilgde Drottne fullkomlega/ sem David hñs fader.

7 Þa bigde Salomon * Chamos/ þeirra Moabita svijvirdingu/ eina hæd a fiallenu/ giegnt Jerusalem/ z Molech/ Amonita barna svijvirdingu.

* 4. Mos. 21/29.

8 Og so giørde hañ vid allar sijnar utlendskar kvinnur/ sem gaafu reykelse/ og offrudu til þeirra guda.

9 Og Drotteñ vard reidur uppa Salomon/ ad hañs hiarta var hneigt fra Drottne Israels Gude/ sem var openberadur fyrer hønum * tvisvar sinnum.

* C. 3/5. C. 9/2.

10 Og hafde byfalad hønum þetta ord/ ad ganga ecke epter ødrum gudum/ og hiellt (þo) ecke þad/ sem Drotteñ baud.

11 Þar fyrer sagde Drotteñ til Salomon: med þvi ad soddañ er hia þier/ og þu * ecke hefur hallded miñ sattmaala og mijnar skickaner/ sem eg hefe boded þier/ vil * * eg vissulega slijta rijked fra þier/ og giefa þijnum þienara þad.

* C. 13/21. ** 1. Sam. 15/28.

12 Eg vil þo ecke giøra þad i þinne tijd/ fyrer Davids þijns fødurs skulld/ af * þijns sonar hende vil eg slijta þad.

* C. 12/19.

13 Þo vil eg ecke slijta þad allt rijke burt/ eina ættkvijsl vil eg giefa þijnum syne/ fyrer Davids mijns þienara skulld/ z vegna Jerusalem sem eg hefe utvaled.

14 Og Drotteñ uppvakte Salomoni eirn motstandara/ Adad þañ Edomita/ af konunglegu sæde/ hañ var i Edom.

15 Þvi þad hafde hendt sig/ þegar * David var i Edom/ þegar Joab stridshøfudsmadur foor upp/ ad grafa þa i hel slegnu/ Þa sloo hañ allt kallkyned i

Edom. * 2. Sam. 8/14.
16 Þvi Joab og allur Israel voru þar sex mánade/ þar til hñ hafde upprætt allt karlkyned i Edom.
17 Þo Adad flijde sialfur / og nockrer af þeim Edomitiska mönnu/ af hñs fødurs þienurum med hønu/ so ad þeir komu til Ægyptalands/og Adad var eirn lijtell ynglingur.
18 Og þeir fooru upp fra Midian/og komu til Paran / og tooku foolked med sier af Paran/og komu i Ægyptaland/ til Pharao konungsens i Ægyptalande/og hañ gaf hønu eitt hus/og leifde hønu næring / og gaf hønu eitt land.
19 Og Adad fañ stoora naad fyrer Pharaonis augum/so hañ gaf hønum til hustrur/siñar hustrur systur/ Thaphenes/ drottningareñar systur.
20 Og Thaphenes syster fædde hønu Genubath hañs son / og Thaphenes fooſtrade hañ upp i Pharaonis huse/ og Genubath var i Pharaonis huse / a medal Pharaonis barna.
21 Þegar Adad heyrde i Ægyptalande/ad David laa med sijnum fedrum/og ad Joab strijds høfudsmadur var daudur / sagde Adad til Pharao : laat mig fara / þvi eg vil fara til mijns lands.
22 Og Pharao sagde til hañs: hvad vantar þig hia mier/ ad þu villt fara i þitt land? og hañ sagde: eckert/ eñ laat mig vijst fara.
23 Gud uppvakte ogso hønum eirn mootstandara/ Reson/Eliada son/ sm var flueñ fra sijnum herra Adad Eser/konungenum af Zoba.
24 Og hañ safnade mønu i moote hønum/ og vard eirn høfudsmadur fyrer strijdsfoolkenu/þegar David * sloo þa i hel/Og þeir fooru til Damascum/og biuggu þar/ og stioornudu i Damasco.
* 1. Sam 8/3. C. 10/8.
25 Og hñ var Israels mootstandare/ alla Salomons daga/ þ utañ þañ skaad/ s Adad giørde/ z hafde eina andstygd a Israel/ z vʳ konung: yfer Syria.
26 Og * Jeroboam Nebats son / eirn Ephratite af Zareda / hvørs moodur nafn vʳ Zerua/ein eckia/Salomons þienare / hañ upplypte hende i moote konungenum. * 2. Kron. 13/6.
27 Og þetta er søkeñ/hvar fyrer hañ upplypte hendeñe i moote konungenum: Salomon bigde Millo/ og tillukte þad skard/ a Davids hñs fødurs stad.
28 Og Jeroboam var eirn vølldugur strijdsmadur/Og þa Salomon sa sveineñ/ad hñ var duganlegur/ þa sette hñ hñ yfer alla Josephs huss byrde.
29 Og þad hendte sig a þeirre sømu tijd/ ad Jeroboam gieck ut af Jerusalem/ad Ahia sa Silonite/spaamadureñ fañ hañ a veigenum/ og hñ hafde eirn nijañ klædnad a sier/og þeir baader voru einer a mørkeñe.
30 Og Ahia * took i þañ sama nyja klædnad/sem hañ hafde a sier/og reif hañ i tolf parta. * C. 12/15. C. 14/2.
31 Og sagde til Jeroboam: tak þu þar tu til þijn / þvi so seiger Drottiñ Israels Gud: sia/eg slijt rijked af Salomons hende/ z vil giefa þiʳ þar tiju ættkvijsler.
32 Eñ hñ skal hafa þa eina ættkvijsl/ fyrer mijne þienara Davids skulld / og fyrer Jerusalems stadar skulld / sem eg utvalde af øllum Israels kynkvijslum.
33 Af þvi þeir hafa yfergiefed mig/og nidurbeigt sig fyrer Astoreth/ þeirra Zidonia gude/fyrer Chamos/ Moabitana gude/ z þ Milkom Amons barna gude/ og hafa ecke geinged a mijnum veige/til ad giøra hvad riett var fyrer mijnu augum/og mijnar skickaner/og mijn bod/ sem David / hñs fader.
34 Þo vil eg ecke taka allt rijked af hañs hende/ * eñ eg vil setia hañ til eins høfdingia alla hñs lijfsdaga / fyrer Davids mijns þienara skulld / sem eg utvalde / sem hiellt mijn bod og mijnar skickaner. * 2. Sam. 7/12. Ps. 132/11.
35 Eñ eg vil taka rijked * af hñs sonar hende / og giefa þier þar tiju kynkvijsler. * C. 12/19.
36 Og eg vil giefa hañs syne eina ættkvijsl/

kooſt/uppa þad David miñ þienare/ſkule alltijd hafa eitt lioos fyrer mier i Jeruſalems ſtad / ſem eg utvalde mier / ad ſetia mitt nafn þar.

37 Og þig vil eg medtaka/ og þu ſkallt ſtioorna yfer ollu þvi þitt hiarta gyrneſt / og vera konungur yfer Jſrael.

38 Og þad ſkal ſkie/ef * þu hlyder ollu þvi eg byd þier/og geingur i mijnum veg um/og giorer þad/ſem riett er fyrer mijn um augum/ſo ad þu hallder mijnar ſkick aner og mijn bod/ſo ſem David miñ þienare giorde / þa vil eg vera med þier og biggia þier eitt ſtadfaſt hus / ſo ſem eg bigde David / og giefa þier Jſrael.

* C. 9/ 4.

39 Og eg vil nidurlægia Davids ſæde vegna þeſſa/ þo ecke alla daga.

40 Og Salomon leitadeſt epter/ad ſlaa Jeroboam i hel / Þa took Jeroboam ſig upp / og flyde i Ægyptaland til Siſak/ konungſens i Ægyptalande / og var i Ægyptalande allt til Salomons dauda.

41 Og hvad meira er ad ſeigia um̃ Salomon / og allt hvad hñ hefur giort/ og hañs viſdoom/eru þeir hluter ecke ſkrifader i * Salomons giorninga book?

* 2. Kron. 9/ 29.

42 Eñ * tijmeñ ſem Salomon var konungur i Jeruſalem / yfer ollum Jſrael / var fiorutyu aar. * 2. Kron. 9/ 30.

43 Og * Salomon lꝏ med ſijnum fedrum / og var grafeñ i ſijns fodurs Davids ſtad / og Rhoboam hañs ſonur vard konungur i hañs ſtad. * 2. Kron. 9/31.

XII. Capitule.

Þeirra foolks Kynkviijſla Skipte undet Rhoboam og Jeroboam.

Og * Rhoboam foor til Sichem/þvi allt Jſrael vᵒ kom eñ til Sichem / ad giora hañ til konungs. * 2. Kron. 10/ 1.

2 Og þad ſkiede / þegar Jeroboam Nebats ſon heyrde þad/þa hañ var eñ nu i Ægyptalande / þvi * hañ var flueñ fra kong Salomon / og Jeroboam bioo i Ægyptalande. * c. 11/ 40.

3 Ad þeir hofdu ſendt þangad/og kallad hañ. Og Jeroboam/og allur Jſraels ſofnudur komu/ og toludu vid Rhoboam/ og ſogdu:

4 Þiñ fader giorde vort ok hart/ mijk þu nu (nockud) af þijns fodurs þeirre hordu þioonuſtu/og af hañs þvi þunga oke/ſem hañ lagde a oſſ/og vier viliũm þioona þier.

5 Og hañ ſagde til þeirra: ganged burt eñ nu i þriꝏ daga / og komed aftur til mijn/Og foolked foor.

6 Og kong Rhoboam hiellt raad vid þa ellſtu/ ſem ſtoodu fyrer hañs fodur Salomon / þegar hañ var lifande / og ſagde: hvad raaded þier/ ad giefa þeſſu foolke fyrer andſvar?

7 Og þeir ſogdu til hañs: ſeigiande: vilier þu giora þeſſu foolke eina þienuſtu i dag/og vera þm̃ til vilia/og ſvara þm̃(vel/) og tala good ord til þrra/ þa verda þeir þijner þienarar alla daga.

8 Eñ hañ forliet þeirra ellſtu raad / ſem þeir gꝏfu honum / og hiellt eitt raad vid þa ungu/ ſem voru uppvaxner med honum / þeir ſem ſtoodu frame fyrer honum.

9 Og hañ ſagde til þeirra: hvada ord raaded þier / ad vier ſkulum andſvara þeſſu foolke/ſem ſagde til mijn/ ſeigiande: mijktu(nockud)af þvi oke/ſem þiñ fader lagde a oſſ.

10 Og þeir ungu/ſem voru uppvaxner med honum/toludu til hñs/ ſeigiande: ſo ſkalltu ſeigia til þeſſa foolks / ſem talade til þijn/ſeigiande: Þiñ fader giorde vort ok þungt / eñ giør þu oſſ þad liettara / So ſkalltu tala til þeirra: miñ miñſte (fijngur ſkal vera) þyckre eñ mijns fodurs lendar.

11 Nu vel, miñ fader lagde eitt þungt ok a ydur / eñ eg / eg vil leggia til yfer ydar ok/ Miñ fader ſtraffade ydur med ſvipum/ eñ eg / eg vil ſtraffa ydur med ſcorpionum.

12 So kom Jeroboam ꝫ allt foolked til Rhoboam/ * a þeim þridia deige/ſo ſm̃ konungureñ hafde talad/og ſagt: komed

ed apkur kil myn a þeim þridia deige. *v. 5.

13 Og konungurenn svarade foolkenu hardlega/og yfergaf þeirra ellstu rææd/ sem þeir høfdu rææded honum.

14 Og talade til þeirra/epter þeirra ungu rææde/og sagde: minn fader giørde ydar ok þungt / enn eg / eg vil leggia til yfer ydar ok/ minn fader straffade ydur med svipum/ enn eg / eg vil straffa ydur med scorpionum.

15 Og (so)heyrde konungurenn ecke fol ked/ þvi su breitne var af Drottne/af þvi ad * hann villde stadfesta sitt ord/ sem Drottenn hafde talad fyrer Ahia þann Silonita til Jeroboam Nebats sonar. * c. 11/ 31.

16 Þar*allur Israel sææ / ad konungurenn villde ecke heyra þa/þa gaf foolked konungenum eitt svar/og sagde: hva da hlutdeild høfum vier (þa) hia Da vid/ jææ/ vær høfum aungvann arf hia Isai syne? Israel (far)til þinna heimkynna / stææ du nu fyrer þynu huse / o David/ So gieck Israel til sinna heimkynna. * Ordsk. 15/ 1.

17 Þo biuggu Israels børn i Juda stødum/ z yfer þeim stioornade Rhoboam.

18 Þa sende kong Rhoboam Adoram rentu meistara ut/og allur Israel grytte hann med grioote / so ad hann deyde. Enn kong Rhoboam stie skindelega i vagnenn/ad flya til Jerusalem.

19 So fiell Israel fra Davids huse / allt til þessa dags.

20 Og þad skiede / þegar allur Israel heyrde ad Jeroboam var apkur komenn/ þa sendu þeir/ z kølludu hann til safnad artns/ z giørdu hann ad konunge yfer øllum Israel / Þar fylgde eingenn epter Davids huse / utann Juda ættkvysl fyrer sig alleina.

21 Þegar Rhoboam kom til Jerusalem / safnade hann øllu Juda huse og BenJamins ættkvysl/hundrad z ætta tyu þusundum utvaldra strydsmanna/ ad stryda i moote Israels huse/ ad færa ryked apkur til Rhoboams/ Salomons sonar.

22 Enn Guds ord kom til * Semaia Guds manns/og sagde: *2. Sam. 11/2.

23 Tala til Rhoboam Salomons sonar / Juda konungs / og til alls Juda huss/og BenJamin/ og til þess annars foolks/og seig:

24 So sagde Drottenn: þier skulud ecke fara upp/og ei stryda i moot ydar brædrum/ Israels børnum/hvør madur gange heim apkur/ þvi þesse breitne er skied af mier / Og þeir hlyddu Drottens orde/ og sneru vid/ ad ganga epter Drottens orde.

25 Og Jeroboam bigde Sichem a Ephraims fialle / og bioo þar i / og foor þar fra/og bigde * Pnuel. * Dom. 8/ 17.

26 Og Jeroboam huxade i synu hiarta: ryked fellur nu apkur til Davids huss.

27 Ef þetta foolk skal ganga upp/ ad giøra offur i Drottens huse i Jerusalem/ þa mun þessa foolks hiarta snuast apkur til þeirra herra/ til Rhoboam Juda konungs / og þeir munu slææ mig i hel / og falla til Rhoboam Juda konungs apkur.

28 Þar fyrer hiellt konungurenn eitt rææd/ og giørde tvo gull-kaalfa/ og sagde til þeirra : þad er ydur þungt/ ad ganga upp til Jerusalem/ sia/ * þyner guder/ Israel / sem uppfærdu þig af Egyptalande. * 2. Mos. 32/ 48.

29 Og hann sette þann eina i BethEl/og þann annann sette hann i * Dan. * Dom. 18/30

30 Og þesse giørningur vard til syndar/ þvi foolked gieck burt fram fyrer þann eina allt til Dan.

31 Og hann giørde og eitt hus a þvi hææ/ og * giørde presta af þeim minstu hætt ar a medal foolksens / sem ecke voru af Levi børnum. * 2. Kron. 11/15. c. 13/9.

32 Og Jeroboam giørde eina hatyd i þeim ættunda mææn ade/a þann fimtanda dag i mææn adenum / eins sem hætydena / sem var i Juda/ og offrade a altarenu/so giørde hann i BethEl /ad mann offrade til kaalfanna/sem hann hafde giørt/og hann sette presta a þeim hædum i BethEl / sem hann

hafde giort.
33 Og hñ offrade a altarenu / sem hañ hafde giort i BethEl a þeim fimtanda deige i þeim attunda mænade/ i mænadenum/ sem hñ hafde upphuxad af sijnu hiarta / og sette Israels bornum hatijder/og offrade a altarenu/ ad mañ skyllde giora reykelse.

XIII. Capitule.

Eiñ Spamadur af Juda spaer i gegn Jeroboams Altare: Eñ verdur sijdañ drepeñ af eijnu Leone.

Og sia/ þar kom eitn Guds madur af Juda/ fyrer Drottenñs ord/ til BethEl/og Jeroboam stood hia altarenu/ad giora reykelse.
2 Og hañ hroopade i giegn altarenu / fyrer Drottenñs ord/og sagde: altare/altare/ so sagde Drottenñ: sia / Davijds huse skal fædast eitn sonur / hvers nafn (skal vera) Josia/ hñ * skal offra a þier hædar eñar prestum/sem giora reykelse a þier/ z mañ skal breña mañeskiuñar bein a þier.
* 2. Kron, 23/ 16.
3 Og hñ gaf a þeim sama deige eitt teikn/og sagde: þetta er þad teikn/sem Drottenñ hefur talad: sia/altared mun rifna/ og askañ skal utdreifast/sem er þar a.
4 Og þad skiede/þegar konungureñ heyrde þess Guds mañs ord / sem hroopade i giegn altarenu i BethEl/þa riette Jeroboam sijna hond ut fra altarenu/og sagde: grijped hñ/ og hñs hond visnade/ sem hñ utriette moote honum / so ad hñ kuñe ecke draga hana til sijn aftur.
5 Og altared rifnade /og askañ vard burtdreifd fra altarenu/ epter þvi teikne / sem sa Guds madur hafde giefed fyrer Drottenñs ord.
6 Þa svarade konungureñ / og sagde til þess Guds mañs: kiære/bid til Drottenñs þijns Guds andlites/z bid fyrer mier/ad mijn hond kuñe koma til mijn aptur/ Þa bad sa Guds madur til Drottenñs andlites/og konungsens hond kom til hañs aptur/ og vard sem hun var ádur.
7 Og konungureñ talade vid þañ Guds mañ: kom heim med mier / og endurnær þig/ og eg vil giefa þier eina gæfu.
8 Eñ sa Guds madur sagde til konungsens: villder þu jafnvel giefa mier hálf parteñ af þijnu huse/þa kiæme eg þo ecke med þier / og villde ecke eta braud / eda drecka vatn a þessum stad.
9 Þvi þad er mier so boded fyrer Drottenñs ord/og sagt: þu skallt ecke eta braud/ edur drecka vatn/og ei helldur koma aptur a þañ veg / sem þu hefur geinged.
10 Og hñ gieck burt a eitn añañ veg/og kom ecke aptur a þañ/sem hñ var komeñ til BethEl.
11 Og þar bioo eitn gamall spamadur i BethEl/og hañs sonur kom/og greinde honum allañ þañ giorning/sem sa Guds madur giorde þañ dag i BethEl / þau ord/ sem hñ talade til konungsens/og þeir greindu þeirra fodur þau.
12 Og þeirra fader talade til þeirra: hvada veg gieck hañ? þvi hañs syner hoff du sied veigeñ/ sem sa Guds madur gieck (burt a/)sem var komeñ fra Juda.
13 Þa sagde hñ til siña sona: sodled mier asna/og þeir sodludu asnañ handa honum/ og hañ reid þar a.
14 Og foor epter þeim sama Guds mañe/ og fañ hañ sitiande under eykeñe/og sagde til hñs: ert þu sa Guds madur/sem komst fra Juda? og hñ sagde: eg er sa.
15 Þa sagde hñ til hñs: kom heim med mier/ og et braud.
16 Og hañ sagde: eg kañ ecke snua til baka med þier/ og koma med þier/ eg vil og ecke eta braud/eda drecka vatn med þier i þessum stad.
17 Þvi þad er talad vid mig/fyrer Drottenñs ord: * þu skallt hvorke eta braud/edur drecka vatn þar /þu skallt ecke snua vid aptur a þañ veg/sem þu gieckst a. * v. 9
18 Og hañ sagde til hañs: eg er og eitn spamadur/ sem þu/ og eitn eingell talade vid mig/ fyrer Drottenñs ord / og sagde: fær hañ til baka med þier til þijns huss/ ad hañ ete braud og drecke vatn / (Eñ) hañ laug ad honum.
19 Og hañ snere til baka med honum / og hñ at braud i hñs huse/og drack vatn

20 Og þad skiede/ þa þr sætu til bords/ þa skiede Drottens ord til spámañsens/ sem færdt hañ til baka.

21 Og hñ hroopade til þss Guds mañs/ sem var komeñ fra Juda / og sagde: so sagde Drottenn: af þ[illegible] ad þu hefur vered Drottens muñe ohlÿdugur/og hiellst ecke þad bod/ sm̃ Drotteñ þiñ Gud baud þier:

22 Helldur snerer til baka / og atst brauð/ og drakst vatn a þeim stad / sem eg sagde þier af : þu skallt hvorke eta brauð/edur drecka vatn/ Þa skal þiñ lÿkame ecke koma i þiña fedra grøf.

23 Og þad skiede/epter þad hañ hafde eted braud / og epter þad hañ hafde drucked / þa søðlade mañ handa hønũ spámañsens asna / sem hañ hafde fært til baka.

24 So foor hñ burt/og * eitt leon fañ hañ a veigenum/ og drap hañ/og hañs lÿkame lá falleñ a veigenum / og asneñ stood hia hønum /og leoned stood hia lÿkamanum. * c. 20/ 36.

25 Og siá/foolked/sm̃ gieck þar fram uñ / og sá lÿkamañ falleñ a veigenum / og leoned stood hia lÿkamanum / kom og sagde þad i stadeñ/sem sa gamle spámadureñ bioo i.

26 Þegar spámadureñ þad heyrde/sm̃ færde hañ til baka af veigenum / þa sagde hañ : þad er eirn Guds madur/ sem var Drottens muñe ohlÿdugur / þar fyrer gaf Drotteñ lionenu hañ/og þad sundurmurde hñ og drap hñ/epter Drottens orde/sm̃ hñ talade til hañs.

27 Og hañ talade * til siña sona/ og sagde: søðled mier asnañ / og þeir søðludu hañ. * v. 13.

28 Og hñ foor þangad/ og fañ hañs lÿkama falleñ a veigenum / og asnañ og lioned standande hia lÿkamañ / lioned hafde ecke eted af lÿkamanum / og ecke helldur sundur rifed asnañ.

29 Þa took spámadureñ þss Guds mans lÿkama/ og lagde hañ a asnañ /og flutte hañ til baka/So kom sa gamle spámadur i stadeñ/ad mañ skyllde gráta og grafa hañ.

30 Og hañ lagde hañs lÿkama i sÿna grøf / og þeir grietu yfer hønum : * hey! miñ brooder. * Jer. 22/18.

31 Og þad skiede/ epter þad hñ hafde grafed hañ/þa sagde hñ til siña sona/ seigiande : nær eg dey / so skulud þier grafa mig i grøfeñe/sem sa Guds madur er grafeñ i/legged mÿn bein hia hañs beinum.

32 Þvi * þad ord mun vÿst skie / sem hñ hroopade / þ Drottens ord / giegn altarenu / sem er i BethEl / og giegn øllum husum a þeim hædum/sm̃ eru i Samariæ stødum. * 2. Kong. 23.17/18

33 Sÿdañ þetta var skied/ snere Jeroboam sier ecke fra sÿnum vonda veige / helldur snerest / og giørde hædareñar presta af þvi * minsta hættar foolke/ sa ed hañ hafde lyst til/hañs hønd fyllte hañ / og þeir urdu prestar a þeim hædum. * c. 12/ 31.

34 Og * þesse giørningur vard Jeroboams huse til syndar / og so ad hañ skyllde fordiarfast og eydeleggiast af Jardrÿke. * c. 12/ 30. c. 14/ 16.

XIV. Capitule.

Jeroboams og Rhoboams Stioorn.

A Þeim sama tÿma var Abia Jeroboams son siukur.

2 Og Jeroboam sagde til siñar hustrur : kiæra / tak þig upp/ og torkieñ þig / ad þeir ecke skule þeckia/ad þu siert Jeroboams hustru/ og gack burt til Silo/siá/þar er Ahia spámadureñ/ hñ/hñ * talade vid mig/ ad eg skyllde vera konungur yfer þessu foolke. * c. 11. 30/ 31. etc.

3 Og tak tÿu braud og køkur med þier/ og eina krus med hunang / og gack til hañs/ hañ / hañ mun kuñgiøra þier/ hvørneñ sveinenum mune ganga.

4 Og Jeroboams hustru giørde svo/ og took sig upp / og gieck til Silo / og kom i Ahia hus / Og Ahia kuñe ecke ad siá/þvi hañs augu voru dim̃ af hañs hæu elle.

5 Eñ Drotteñ hafde sagt til Ahia:

sica/Jeroboams hustru kiemur/ad spyr ia af þier eins hlutar um̃ sin̄ son / þvi han̄ er siukur / so og so skalltu tala til hen̄ar/Og þad mun skie/nær hun kiem ur / þa mun hun hallda sig framande.

6 Og þad skiede / þegar Ahia heyrde hen̄ar fooka hliod ganga in̄ ad dyrun̄ / þa sagde hn̄: kom(hyngad in̄ þu) Jeroboams hustru/þvi helldur þu þig fram ande? þvi eg er sendur til þyn med eitt hart (bod.)

7 Gack/seig til * Jeroboam: so sagde Drotten̄ Jsraels Gud; af þvi ad ** eg hefe upphafed þig midt af foolkenu/ og sett þig til eins høfdingia yfer mitt foolk Jsrael: * c.11/29. ** c.16/2.

8 Og sliked ryked fra Davids huse/og giefed þier þad/ og þu hefur ecke vered sem min̄ þienare David/sm̄ hiellt myn bod/og sem gieck epter mier i syhnu giør vøllu hiarta / til ad giøra alleinasta hvad riett var fyrer mynum augum.

9 En̄ þu hefur giørt illa fram yfer alla/ sem hafa vered fyrer þig/ og ert burt geingen̄ / og giørder þier adra gu de/ og steypt bylæte/ ad uppegna mig/ og * kasta mier a bak þier:

* Jer. 2/27. C. 32/ 33.

10 Sia/ þar fyrer * vil eg føra Olucku yfer Jeroboams hus / og eg vil uppræta af Jeroboam/þan̄ sem pissar i vegg/þan̄ ** inn̄elukta og yfergiefna i Jsrael / og utsoopa Jeroboams huss epterkomurn̄/eins sm̄ mann̄ utsopar skarne/þar til þ er aldeiles ute um̄ hn̄. * c.15/29. ** c.21/21.

11 Hver þar * deyr i stadnum af Jeroboam/ þan̄ skulu hundarner eta/ og hver þar deyr i morkenñe / þan̄ skulu Himenens fuglar eta / þvi Drotten̄ hefur tal ad þad. * c.16/ 4.

12 So tak þig nu upp / gack heim/ nær þyner fætur stiga in̄ i staden̄ / þa skal barned deyia.

13 Og allur Jsrael skal grata han̄ / og þeir skulu grafa han̄/ þvi þesse skal all einasta koma til grafarenñar af Jeroboam/þar fyrer ad þad er nockud gott fund ed hia honum / fyrer Drottne Jsraels Gude/i Jeroboams huuse.

14 Og Drotten̄ mun uppvekia sier eirn konung yfer Jsrael/* sem skal uppræta Jeroboams huus a þessum deige / Og hvad er en̄ nu (giørt?) * c.15/29.

15 Og Drotten̄ mun sla Jsrael/ eins sem reiren̄ hrærest i vatnenu / og * uppricka Jsrael af þessu gooda lande / sem han̄ gaf þeirra fedrum/ og burt tvistra þeim yferum̄ fliooted/ af þvi / ad þeir giørdu þeirra lunda / ad erta Drotten̄.

* 2. Kong. 17/ 23.

16 Og han̄ mun ofurselia Jsrael fyrer Jeroboams synda skulld / sem syndgade / og * kom Jsrael til ad syndga.

* C. 12 / 30.

17 Þa took Jeroboams hustru sig upp/ og gieck/ og kom til Thirza / þegar hun kom uppa þrøskullden̄ i huusenu / þa deide sveirnen̄.

18 Og þeir groofu han̄ / og allur Jsrael griet hn̄/ epter Drottens orde/sem hn̄ sagde fyrer sin̄ þienara Ahia spaman̄.

19 Og hvad sem þar er framar ad seig ia um̄ Jeroboam/hvørnen̄ han̄ stridde / og hvørnen̄ han̄ stioornade/ sia/ þad * er skrifad i Jsraels konunga daglegra giørninga book. * 2. Kron. 13/ 2 / 13.

20 Og tymen̄ / a hvørium Jeroboam stioornade/er tvo og tuttugu aar/og hn̄ lagdest med synum fedrum/ Og han̄s son Nadab vard konungur i han̄s stad.

21 Og Rhoboam Salomons son / var konungur i Juda: Rhoboam var * eins og fiorutyu ara gamall / þegar han̄ vard konungur/ og stioornade seitian aar i Jerusalem/ i þeim stad/ sem Drotten̄ utvallde / til ad setia sitt nafn þar / af øllum Jsraels kynkvislum / Og han̄s modur nafn var Naema su Amonitiska.

* 2. Kron. 12/ 13.

22 Og Juda giørde illa fyrer Drottens augum / og þeir uppvøktu han̄ meir til vandlætingar / en̄ aller þeirra fedur hofdu giort / med þeirra syndum / sem þeir syndgudu.

23 Þvi þeir bygdu sier ogso hæder og stolpa / og lunda / * a øllum haum fiøllum/ og under øllum grænum triam.

* 2. Kong. 16/ 4.

24 Þar voru ogso (olukkuger) skalkar

i landinu/ þeir giordu epter øllum * heidingiañā vidurstygdū/ sem Drottenn hafde burtreked fyrer Israels barna augsyn.
* 5. Mos. 18/ 9. 2. Kong. 21/ 2/ 11.

25 Og þ skiede a þvi fimta kong Rhoboams are/ droo * Sisak/ konungurenn af Egyptalande/ upp moote Jerusalem.
* C. 11 / 40.

26 Og took fiarsioodina ur Drottens huuse / og fiarsioodina ur konungsens huuse/og took alla hlute burt/og took alla þa skiølldu af gulle / * sem Salomon liet giora. * c. 10/ 16.

27 Og kong. Rhoboam liet giora i þeirra stad kopar skiølldu / og befalade þa under þeirra yppurstu hirdmanna hend: sem voktudu dyrnar þ konungsens huuse.

28 Og þad skiede / so opt sem konungurenn gieck i Drottens huus/ þa baru hirdmennerner þa / og baru þa aptur i hirdmanna herberged.

29 Og hvad sem þar er meira ad seigia um Rhoboam/og allt þad hann giørde/* er þ ecke skrifad i Juda konga kroniku bok
* 2. Kron. 12/ 15.

30 Og þar * var stryd i millum Rhoboam / og i millum Jeroboam / alla daga.
* C. 15 / 6.

31 Og Rhoboam lá med synum fedrum/ og var grafenn hia synum fedrum i Davids stad / Og * hans moodur nafn var Naema su Ammonitiska/ Og Abiam hans son / vard konungur i hans stad.
* 2. Kron. 12/ 18.

XV. Capitule.

Juda Konunga Abiam og Asa/ So og Israels Konunga Nadabs og Baesa Stiornan.

Og a þvi attunda kong Jeroboams Nadabs sonar are / vard * Abiam konungur i Juda.
* 2. Kron. 13/ 1.

2 Hann stioornade þriu ar i Jerusalem/ Og * hans moodur nafn var Maecha/ Abisaloms dotter. * 2. Kron. 13/ 2.

3 Og hann gieck i øllum hans fødurs syndum / sem hann giorde fyrer hann / og hans hiarta var ecke riett (skickad) vid Drottenn hans Gud / sem Davids hans fødurs hiarta.

4 Enn Drottenn hans Gud gaf hønum * eitt lioos i Jerusalem / fyrer Davids skulld / ad hann uppvakte hans son epter hann/og stadfeste Jerusalem: * c. 11/36.

5 Af þvi David giørde þad / sem riett var fyrer Drottens augum / og viek ecke fra øllu þvi/sem hann baud hønum/alla hans lyfdaga/nema * i eirne breitne vid Uria þann Hethita. * 2. Sam. 11/ 27. C. 12 / 9.

6 Og * þar var stryd i millum Rhoboam og i millum Jeroboam alla hans lyfdaga. * c. 14/30.

7 Og hvad meira er ad seigia um Abiam / og allt þad/ sem hann hefur giort/ er þad ecke skrifad i Juda konunga kroniku book? og * þar var stryd i millum Abiam og Jeroboam. * 2. Kron. 13/2/17.

8 Og Abiam sofnade burt med synum fedrum / og þeir groofu hann * i Davids stad / Og Asa hans son vard konungur i hans stad. * 2. Kron. 14 / 1.

9 A þvi tuttugasta Jeroboams Israels konungs are / vard Asa konungur yfer Juda:

10 Og stiornade eitt og fioruttyu ar i Jerusalem/ og hans moodur nafn var * Maecha Abisaloms dotter. * v. 2.

11 Og Asa giørde þad/sem riett var fyrer Drottens augum/sem David hans fader:

12 Og hann burtrak þa * (otuktugu) skalka af landenu/ og nidurslo alla afgude / sem hans fedur høfdu giort.
* C. 22/ 47.

13 Þar til eirnenn Maecha syna moodur/hona afsette hann / ad hun skyllde ecke vera fyrstinna/af þvi hun giørde Miplezet i lundenum / og Asa upprætte hennar Miplezet / og brende þad hia Kidrons læk. * 2. Kron. 15/ 16.

14 Enn * hædernar tookust ecke burt/þo var Asa hiarta riett (skickad) hia Drottne/alla hans daga. * c. 22/ 44.

15 Og hann innbærde þa hlute/sem hans fader hafde helgad/ og hvad sem var helgad til Drottens huss/silfur/og gull/og kier.

16 Og þar var stryd i millum Asa og Baesa Israels konungs/alla þeirra daga.

17 Þvi

17 Þvi * Baesa/ Israels konungur/ dreo upp i moot Juda/ og bigde Rama/ ad láta ecke nockurn fara ut eda iñ/ til Asa Juda konungs. * 2. Kron. 16/ 1.

18 Þa took Asa allt þ * silfur og gull/ sem var epter i Drottens huss fiarsiood-um/ og konungsens huss fiarsioodum/ og gieck sijnum þienurum þad i hendur/ og kong Asa sende þa til Benadad Tabrimons sonar/ Hesions sonar/ konungsens i Syria/ sem bioo i Damasco/ og liet seigia: * 2. Kong. 12/ 18. c. 16/ 8.

19 Þar er eitt sattmaale i millum mijn og i millum þijn/ i millum mijns fødurs og i millum þijns fødurs/ sia/ eg sende þier skeink/ silfur og gull/ farðu þar fyrer/ lega/ yfergiefdu þitt samband vid Baesa/ Israels konung/ so ad hañ fare upp fra mier.

20 Og Benadad hlijdde konunginum Asa/ og sende stryds høfdingiana/ sem hañ hafde/ i moote Israels stødum/ og sloo * Jion/ og Dan/ og Abel/ Beth Maecha/ og allt Cinerot/ um allt Naphthali land. * 2. Kong. 15/ 29.

21 Og þad skiede/ þegar Baesa þad heyrde/ þa liet hañ af ad biggia Rama/ og var i Tirzah.

22 So liet konungureñ Asa uthroopa yfer allañ Juda/ ad þar være eingeñ fry. Og þeir tooku steinana burt af Rama/ og timbred þar til/ sem Baesa hafde bigt med/ og konungureñ Asa bigde þar med Geba/ BenJamin og Mizpa.

23 Hvad sem meira er ad seigia um alla Asa høndlan/ og alla magt/ og allt hvad hañ giørde/ og stadena/ sem hañ bigde/ * er þad ecke skrifad i Juda konga kronsku book? þo i sine alldurdooms tijd var hañ veikur i sijnum footum. * 2. Kron. 14/ 2.

24 Og * Asa lá med sijnum fedrum/ og var * * grafeñ med sijnum fedrum i Davids sijns fødurs stad/ og Josaphat hañs sonur vard kongur i hañs stad. * 2. Kong. 16/ 13. * * 1. Kong. 14/ 31.

25 Og Nadab Jeroboams son vard konungur yfer Israel/ a þvi ødru Asa Juda kongs are/ og stioornade yfer Israel tvo ár.

26 Og hañ giørde þad vonda fyrer Drottens augum/ og gieck a * sijns fødurs vege/ og i hañs synd/ sem kom Israel til ad syndga. * c. 16. 19/ 26/ 31.

27 Eñ Baesa Ahia son/ af Isaschars huse/ giørde * eitt upphlaup i moote hønum/ og Baesa sloo hañ i Gibbethon/ sem heyrde Philisteum til/ þegar Nadab og allur Israel umsat Gibbethon. * c. 16/ 9.

28 Og Baesa sloo hañ i hel/ a þvi þridia are/ sijdañ Asa vard kongur i Juda/ og vard kongur i hañs stad.

29 Og þad skiede/ þegar hañ var konungur/ þa sloo hañ allt Jeroboams hus/ liet ecke nockud verda epter/ sem hafde anda/ af Jeroboam/ þar til hañ hafde eydelagt hañ/ * epter Drottens orde/ sem hañ talade fyrer Ahia sinn þienara af Silo. * C. 14/ 10.

30 Fyrer Jeroboams synda skulld/ sem syndgade/ og sem kom Israel til ad syndga/ med hañs yfingu/ med hvørre hañ yfde Drotteñ Israels Gud.

31 Hvad þar er meira ad seigia um Nadab/ og allt þad/ sem hañ giørde/ er þad ecke skrifad * i Israels konunga kroniku book? * c. 16. 5/ 14/ 20/ 27.

32 Og þar var strijd i millum Asa og i millum Baesa/ Israels konungs/ alla þeirra daga.

33 A þvi þridia Asa Juda konungs are/ vard Baesa/ Ahia son konungur yfer øllu Israel/ i Thirza/ fiogur og tuttugu ár.

34 Og hañ giørde þad vonda/ fyrer Drottens augum/ og * gieck a Jeroboams vege/ og i hañs synd/ sem kom Israel til ad syndga. * c. 16. 19/ 26/ 31.

XVI. Capitule.

Hier uppreiknast nockrer af Israels Konungum: Jericho biggist.

Og Drottens ord kom til * Jehu/ Hanani sonar/ i giegn Baesa/ og sagde: * v. 7.

2 * Af þvi/ ad eg upphafde þig ur duptenu/ og giørde þig til eins høfdingia yfer mitt foolk Israel/ og þu gieckst a Jeroboams vege/ og komst mijnu foolke Israel til ad syndga/ til ad yfa mig

med þeirra ſyndum. * c. 14/ 7.

3 Sia / * ſo burttek eg Baeſa epter‑komara/ og hañs huſſ epterkomara/ og eg vil ſetia þitt hus lyka ſem Jerobo‑ams Nebats ſonar hus. * c. 15/ 29.

4 Hvør ſem deyr * af Baeſa i ſtadn‑um/ þañ ſkulu hundar eta/ og hver þar deyr af hønum a mørkeñe / þañ ſkulu Himenſens fuglar eta. * c. 14/ 11.

5 Og hvad meira er ad ſeigia um̃ Ba‑eſa breitne/ og hvad hñ giørde / og hñs magt / * er þad ecke ſkrifad i Jſraels konunga kroniku book? * 2. Kron. 16/ 1.

6 Og Baeſa laa med ſynum fedrum/ og var grafeñ i Thirza/ og hañs ſon Ela vard konungur i hañs ſtad.

7 So kom Drottens ord og ſo fyrer * Jehu Hanani ſon/ ſpaamañeñ/ til Ba‑eſa/ og til hañs huſſ/ og þad fyrer allt þad vonda/ ſem hañ giørde fyrer Dro‑ttens augum/ til ad ygfa hañ med ſiña handa giørninge/ af þvi hañ var lyka ſem Jeroboams hus/ og af þvi hñ ſloo hañ. * v. 1.

8 A þvi ſiøtta og tuttugaſta Aſa Ju‑da konungs aare / vard * Ela Baeſa ſon/ konungur yfer Jſrael i Thirza/ i tvø aar. * 16/ 6.

9 Og hañs þienare Simri/ høfuds‑madur yfer halfparkenum af vøgnun‑um/ giørde * eitt upphlaup i moote hø‑num/ þa hñ var i Thirza/ drack/ var druckeñ/ i Arſa huſe/ ſem forſtood huſ‑ed i Thirza. * c. 15/ 27.

10 Og * Simri kom / og ſloo hañ / og drap hañ / a þvi ſiøunda og tuttugaſta Aſa Juda konungs aare / og ** vard konungur i hñs ſtad. * 2. Kong. 9/ 31. ** 2. Kong. 15. 10/ 14/ 25/ 30.

11 Og þad ſkiede/ þegar hañ var kon‑ungur/ ſem hañ ſat a hañs ſtoole/ þa ſloo hañ þad giørvalla Baeſa hus/ li‑et hønū aungvañ epter/ * ſem þiſſade i vegg/ hvørke hñs (næſtu ætt/) edur hñs vine. * 1. Sam. 25/ 22. 1. Kong. 14/ 10.

12 So eydelagde Simri allt Baeſa hus/ epter Drottens orde/ ſem hñ tal‑ade til Baeſa / fyrer Jehu ſpaamañ.

13 Fyrer * allra Baeſa ſynda/ og Ela hañs ſonar ſynda ſkulld/ hvar med þeir ſyndgudu / og hvar med þeir komu J‑ſrael til ad ſyndga/ ad ygfa Drottiñ J‑ſraels Gud/ fyrer þeirra faafeingeleg‑leika? * c. 15 / 30.

14 Og hvad meira er ad ſeigia um̃ Ela/ og allt þad hañ giørde/ * er þad ecke ſkrifad i Jſraels konunga kroniku book? * c. 15/ 31.

15 A þvi ſiøunda og tuttugaſta Aſa Juda konungs aare/ var Simri konung‑ur i Thirza i ſiø daga/ þvi foolked laa fyrer Philiſteaña Gibbethon.

16 Þegar foolked i herbudunū heyrde ſagt : Simri hefur giørt eitt upphla‑up/ og eirneñ ſleiged konungeñ/ þa giør‑de allur Jſrael a þeim ſama deige Om‑ri/ ſtryds høfudsmañeñ / til konungs yfer Jſrael i herbudunum.

17 Og Omri foor upp/ og allur Jſra‑el med hønum/ fra Gibbethon/ og ſett‑eſt um̃ Thirza.

18 Og þad ſkiede/ þegar Simri ſaa/ ad ſtadureñ var inntekeñ/ þa gieck hañ til konungſens huſſ hallar/ og brende yfer ſier konungſens hus med ellde/ og deyde.

19 Fyrer ſynar ſynder/ ſem hañ hafde giørt/ ad hañ giørde vondt fyrer Dro‑ttens augū/ ad hañ gieck a Jeroboams veige/ og i hañs ſynd/ ſem hañ giørde/ ad koma Jſrael til ad ſyndga med.

20 Og hvad meira er ad ſeigia um̃ Si‑mri/ & * hañs ſaltmaala/ ſem hñ ſkulld balt ſig med/ er þ ecke ſkrifad i Jſraels konga kroniku bok? * c. 14. 19. c. 15/ 31.

21 Þa vard Jſraels foolk ſkipt midt i ſundur/ halfparturen af foolkenu filg‑de epter Tibni Ginats ſyne / ad giøra hañ til konungs/ og halfparturen ept‑er Omri.

22 Eñ þad foolk / ſem (filgde) epter Omri/ vard ſterkara/ eñ þad foolk/ ſem (filgde) epter Tibni Ginats ſyne / og Tibni deyde/ og Omri vard konungur.

23 A þvi fyrſta og þryttugaſta aare/ Aſa Juda konungs aare / var Omri

konung

konungur yfer Jsrael i toolf aar / stiornade i Thirza sex aar.

24 Og hañ keypte Samaria fiall af Semer / fyrer tvø centener silfurs/ og bigde fialled / og kallade stadarens nafn/sem hñ bigde / epter Semers nafne/ sem var herra yfer Samaria fialle.

25 Og Omri giørde pad vonda fyrer Drottens augum/og giørde illt/ framar øllum/ sem voru fyrer hañ.

26 Og hañ * gieck a øllum Jeroboams Nebats sonar veige / og i hañs synd / hvar med hñ kom Jsrael til ad syndga/ til ad ysa Drotteñ Jsraels Gud/ med þrra fafeingelegleikū. * c.15.26/34.

27 Og hvad meir er ad seigia um Omri/og hvad hañ giørde/og hañs magt/ sem hañ framde/ * er pad ecke skrifad i Jsraels konga kroniku book?

* C. 14/ 19. C. 15/ 31.

28 Og Omri laa med sijnum fedrū / og var grafeñ i Samaria/ og Achab hñs son vard konungur i hañs stad.

29 Og a pui aatiunda og þrijtugasta Asa konungs aare/ vard Achab/ Omri son konungur yfer Jsrael / og Achab Omri son stioornade yfer Jsrael i Samaria tvø og tuttugu aar.

30 Og Achab Omri son/giørde vondt fyrer Drotteñs augū/ fram yfer alla/ sem voru fyrer hañ.

31 Og pad skiede/ so agtade hañ lijtels / * ad ganga i Jeroboams Nebats sonar syndum/ ad hñ took eina hustru/ Jesabel/Eth Baals þess Zidonia kongs doottur/Og gieck burt/og þioonade Baal/og tilbad hañ. * c. 15. 26 /34.

32 Og hañ uppreiste Baal * eitt altare i Baals huse/sem hñ bigde i Samaria. * 2. Kong. 5/ 3. c. 10/ 27.

33 Achab giørde z þañ lund/Og Achab foor aafram/ ad ysa Drotteñ Jsraels Gud / fram yfer alla Jsraels konga/ sem voru fyrer hañ.

34 J hañs tijd bygde Hiel Beth Eliter Jericho/Pad kostade hañ Abiram/ siñ frumgieteñ(son/)þegar hañ lagde grundvølleñ til heñar/og Sebub hañs yngsta/ þegar hañ sette heñar port/* epter Drottens orde/sem hñ hafde talad fyrer Josua Nuns son *Jos.6/26

XVII. Capitule.

Spamadureñ Elias pær Fædslu af Hrøfnum/ og Hus hia eine faatækre Eckiu.

Og Elias sa Theslit r / eitt af peim/sm biuggu i Gilead/ sagde til Achab: (so sañarlega sm) Drotteñ Jsraels Gud lifer/fyrer hvørium eg stend/* pa skal par hvørke døgg edur regn koma i þsse aar/ utañ eg seige pad. * Luc.4/25. etc

2 Og Drottens ord var til hañs/ og sagde:

3 Gack hiedañ/ og snu pier moot austre/og fel þig hia þeim læk Crith/ sem er giegnt Jordan.

4 Og pad skal skie/ad þu skallt drecka af læknum/ og eg hefe boded hrøfnunum/ad fæda þig þar.

5 Og hañ gieck/og giørde epter Drottens orde/og gieck/og sette s g hia pm læk Crith/ sem er giegnt Jordan.

6 Og hrafnarner færdu honum brauð og kiøt um morguneñ / og braud og kiøt um kvøllded/og hñ drack af læknū.

7 Og pad bar til nockrum døgum þar epter/ ad lækureñ vard þurr/ þvi þar var ecke regn i landenu.

8 Þa skiede Drottens ord til hañs/ og sagde:

9 Stattu upp/gack til Zarepta/sm er hia Zidon/z vert þar/ þvi sia/eg hefe boded þar eirnre eckiu ad forsorga þig.

10 Og hañ stood upp/og gieck til Zarepta/ og kom til stadarens ports/ og sia / þar var * ein eckia / sem safnade triaam/ og hañ kallade til heñar/ og sagde: kiæra/ sæk mier lijted vatn i einu kiere/ad eg kuñe drecka. * Luc. 4/26.

11 Þa gieck hun ad sækia/ og hañ kallade til heñar/og sagde: kiæra/ tak mier eitt stycke brauds med þier.

12 Eñ hun sagde: * (so sañarlega sem) Drotteñ þiñ Gud lifer / eg hefe ecke bakad

bakad (braud/) utañ eitt hnefa miols i eirnre kruccu/og lijted oleum i eirnre krus/ og sia/eg safna tveimur triaam/og geing burt/og vil bua þad til handa mier og mijnum syne/ ad vid etum þad/ og deyum.

* C. 18/ 10.

13 Og Elias sagde til heñar : ottast ecke/gack/ gior þad/sem þu sagder/ baka mier fyrst eina litla koku þar af / og ber mier ut/ sijdañ skalltu giora þier og þijnum syne (nockud.)

14 Þui soo seiger Drotteñ Israels Gud: mioled i kruckuñe skal ecke fortæraft / og vidsmiørkruseñ skal ecke þriioota/ allt til þess dags / ad Drotteñ mun giefa regn a Jardrijke.

15 Og hun gieck/ og giorde/ sem Elias sagde/og hun at/ og hañ/og hun og heñar hus i marga daga.

16 Mioled i kruckuñe vard ecke fortæret/og oliu-kruseñ þraut ecke/epter Drottens orde/ sem hañ talade fyrer Eliam.

17 Og þad skiede þar epter / ad sømu kviñu/ husmoodureñar son vard siukur / og hañs siukdoomur var so miøg þungur/ad þar var eingeñ ande meir i hønū.

18 Og hun sagde til Eliam: hvad hefe eg (ad giøra)med þig/ þu Guds madur? þu ert komeñ til mijn / ad mijns misgiørnings skule verda minst / og ad lata sia miñ son i hel.

19 Og hañ sagde til heñar : fæ mier hijngad þiñ son/og hañ took hañ af heñar skaute/ og bærde hañ upp i saleñ/ þar sem hañ var/og lagde hañ a sijna sæng.

20 Og hroopade til Drottens/og sagde: Drotteñ miñ Gud/hefur þu ogso plagad þessa eckiu/ sem eg giste hia/ad þu i hel slær heñar son ?

21 So utbreidde hñ sig yfer barned þrisvar siñum/ og hroopade til Drottens/ og sagde:Drotteñ miñ Gud/lat þessa barns sal nu koma i hañ aptur.

22 Og Drotteñ heyrde Eliæ raust / og barnsens sal kom i hañ aptur / og hañ vard lifande.

23 Og Elias took barned / og liet þad stijga nidur af salnum i hused / og fieck hañs moodur þad/og Elias sagde: sia/ þiñ sonur lifer.

24 Og kviñañ sagde til Eliam: nu veit eg þetta/ ad þu ert eirn Guds madur/ og * Drottens ord i þijnum muñe er sañleikur.

* 2. Sam. 7/ 28.

XVIII. Capitule.

Elias talar til Achab/ Israels Foolks og Baals Spamañañ.

Og þad skiede einum laungum tijma þar epter/ad Drottens ord skiede til Eliam/ a þui þridia are / og sagde : gack / sijn þig fyrer Achab/ þui eg * vil giefa regn a Jardrijke. * Jak. 5/ 18.

2 Og Elias gieck / til ad lata sig sia fyrer Achab/og þar var eitt þungt hungur i Samaria.

3 Og Achab hafde kallad a Abdias hofmeistarañ / og Abdias * ottadest Drotteñ miøg. * v. 12.

4 Þui þad skiede / þegar Jesabel eydde Drottens spamøñum / þa took Abdias hundrad spameñ/og falde þa/ fimtiju meñ i hvørium heller/ og forsorgade þa med braude og vatne.

5 Og Achab hafde sagt til Abdias : reisstu i giegnum landed til allra reñande bruñā/og til allra lækia/ ef vier kūñum fiña hey/ ad hallda hestunum og møñunum vid / ad kvikfienadureñ skule ecke allur samañ deya.

6 Og þeir skiptu sier i landed/so ad þeir fære þar i giegnum/ Achab foor alleina fyrer sig a eirn veg / og Abdias foor alleina fyrer sig eirn añañ veg burt.

7 Sem Abdias var a veigenum/sia/þa mætte Elias hønum/ og hañ þeckte hñ/ og fiell a sitt andlit/og sagde: ertu(ecke) sa miñ herra Elias ?

8 Hañ sagde til hañs: ia/gack/seig til þijns herra/ sia/ Elias (er hier.)

9 Og hañ sagde : hvad hefe eg syndgad/ ad þu villt giefa þiñ þienara i Achabs hendur / ad sia mig i hel ?

10 * (So sañarlega sem) Drotteñ þiñ Gud lifer/ þar er eckert foolk edur rijke / til hvørs miñ herra ei hefur sent (bod/) þar ad leita epter þier/og þeir søgdu: hñ

er ecke hier/ og hañ took eirn eyd af þvi ryke og poolke/ ad mañ hefde ecke fundid þig. ✱ c. 17/ 12.

11 Og þu seiger nu: gack/ seig til þijns Herra: sia/ Elias (er hier.)

12 Og þad mætte skie / nær eg geinge fra þier / ad Drottens Ande take þig burt/ eg veit ecke hvørt/ og eg kiæme/ og giæfe Achab þad til vitundar/ og hañ finde þig ecke / þa slæe hañ mig i hel/ eñ ✱ þiñ þienare ottast Drotteñ / fra sijnum ungdoome. ✱ v. 3.

13 Er þad ecke giefed mijnum herra til vitundar/ hvad eg giørde/ þegar Jesabel sloo Drottens spamenn i hel? eg falde hundrad meñ af Drottens spamønum/ (hier) fimtiju/ og (þar) fimtiju meñ i hellernum/ og forsorgade þa med braude og vatne.

14 Og þu seiger nu: gack/ seig þijnum herra: sia/ Elias (er hier/) ad hañ skule slaa mig i hel?

15 Og Elias sagde: (so sañarlega sem) Drotteñ Zebaoth lifer/ fyrer hvørium eg stend / ad eg vil sijast i dag fyrer hønum.

16 Þa gieck Abdias mooti Achab / og gaf hønum þad til vitundar / og Achab gieck i moote Elia.

17 Og þad skiede/ þegar Achab sa Eliam/ þa sagde Achab til hañs: munt þu (ecke vera) sa/ sem hreller Jsrael?

18 Þa sagde hañ/ eg hrelle ecke Jsrael/ helldur þu og þijns fødurs hus / (þar med/) ad þier yfergiæfud Drottens bod/ z ✱ geingud epter Baalim. ✱ c. 16. 31/32

19 Og nu send/ (og) safna øllum Jsrael til mijn/ til Carmels fialls z þm fioorum hundrudum og fimtiju Baals spamønum/ og þeim fioorum hundrudum ✱ lundsens spamønum / sem eta af Jesabels borde. ✱ c. 16/ 33.

20 So sende Achab a medal allra Jsraels barna/ z safnade spamønunum a Carmels fiall.

21 Þa veik Elias sier til alls foolksens/ og sagde: hvad leinge halltred þier a bædar sijdur? sie Drotteñ Gud/ þa ganged epter hønum/ eñ sie ✱ Baal þad/ (so) ganged epter hønum/ eñ foolked svarade hoñum aungvu. ✱ Dom. 6/ 31.

22 Þa sagde Elias til foolksens: eg/ eg er fyrer mig alleina epter ordeñ eirn Drottens spamadur/ eñ Baals spameñ eru fiøgur hundrud z fimtiju meñ.

23 So læted þa giefa oss tvo uxa/ og utvelia sier þañ eina uxa / og høggva hañ i sticke/ og leggia hañ uppa videñ/ og leggia aungvañ elld (þar til/) so vil eg / eg taka þañ añañ uxa / og leggia uppa videñ/ z ecke leggia elld (þar til.)

24 So kalled a ydar guda nafn/ og eg/ eg vil kalla a Drottens nafn / og þad skal skie / hvør Gud sem svarar fyrer elldeñ/ hañ (skal vera) Gud/ z þ giørvallt foolk svarade z sagde: þad ord er gott.

25 Og Elias sagde til Baals spamaña: utvelied ydur þañ eina uxa/ og giøred fyrst /þvi þier erud marger/ og kalled a ydar guda nafn/ og legged aungvañ elld (þar til.)

26 Og þeir tooku uxañ/ sem hañ fieck þeim/ og biuggu til/ og kølludu a Baals nafn/ fra morgne z allt til middeiges/ og søgdu: o Baal / bænheyr oss/ eñ þar var hvørke raust/ og ei nockur/ sem svarade. Og þeir stucku moote altarenu/ sem mañ hafde giørt.

27 Og þad skiede um middeige/ þa spottade Elias þa/ og sagde: hrooped hatt / þvi hañ er eirn gud / hañ situr i þaunkum / eda hefur ad utrietta / eda er reistur/ (eda/) kañ skie/ hañ sofe/ ad hañ uppvakne.

28 Og þeir hroopudu hatt / og rifu sig epter þeirra sid med knijfum/ og med alñ/ til þess þeir feinge blood ut/a sier.

29 Og þad skiede/ þegar middagur var uti/ ad þeir spadu/ þar til mañ skyllde offra mat-offrenu / og þar var eingeñ raust / og ei nockur sem svarade/ og ei / sem gaf gaum ad.

30 Þa sagde Elias til alls foolksens: komed hyngad til mijn / og allt foolked veik til hañs / og hañ bætte Drottens altare/ sem var niðurbroted.

31 Og Elias took tolf steina / epter Jakobs barna ættar-tolu / til hvors Drottens ord var/og sagde: * Þitt nafn skal vera Israel. * 1. Mos. 32/ 28. C. 35/ 10. 2. Kong. 17/34.

32 Og hañ bigde af þeim steinum eitt altare i Drottens nafne/ og giørde eina grøf / so vijda/ ad tvo korn-mælera/ kring um altared.

33 Og lagde ad videñ / og hioo uxañ i sticke/og lagde uppa videñ.

34 Og hañ sagde: filled fioorar kruck ur med vatn / og aused uppa breñe offred/og uppa videñ/og sagde: giøred þad añad siñ/og þeir giørdu þad añad siñ/ og hñ sagde: giøred þ þridia siñ/ z þeir giørdu þad þridia siñ.

35 Og vatned rañ kring um altared / z mañ uppfillte ogso grøfena med vatn

36 Og þad skiede/þegar(þad var tijd) ad offra mat-offre/þa gieck Elias spamadur fram/og sagde: Drottiñ/ * Abrahams/Isacks og Israels Gud/lat þad þeckiast i dag / ad þu siert Gud i Israel / og eg þiñ þienare/ og eg hafe giørt alla þessa giørninga epter þijnu orde. * 2. Mos. 3. 6/ 15/ 16.

37 Bænheyr mig Drottiñ / bænheyr mig/ ad þetta foolk meige vita / ad þu Drottiñ/þu siert sa Gud/og þu hafer umvendt þeirra hiørtum til baka.

38 Þa * fiell Drottens elldur ofañ/og forbærde breñe-offrenu/ og vidnum/ og steinunum/og Jørdeñe/ ogsleikte vatned af/sm̄ var i grøfeñe. * 3. Mos. 9/24

39 Og allt foolked sa þad/og fiell nid ur a þeirra andlit/ og sagde: Drottiñ/ hañ er Gud/ Drottiñ hañ er Gud.

40 Þa sagde Elias til þeirra: griped Baals spameñ/ad eingeñ undañ komest af þeim/og þeir gripu þa/ og Elias færde þa ofañ til Kisons lækiar/z slatrade þeim þar.

41 Og Elias sagde til Achab: far upp/ et og dreck/ þvi þad þytur/ (eins sem þad villde)mikid rigna.

42 Og Achab foor upp til ad eta/ og til ad drecka/og Elias gieck efst uppa Carmel/og leigde sig til Jardar/og sette sitt høfud i mille siña knia.

43 Og hañ sagde til sijns sveins: gack nu upp/lijt moot hafenu. Og hañ gieck upp/og leit til/og sagde: þar er eckert. Og hañ sagde: gack aptur sio siñum.

44 Og þad skiede þad siounda siñ/ad hañ sagde: sia / eitt lijted sky geingur upp af hafe/ lijka sem ein mañs hønd/ og hañ sagde: gack upp / seig til Achab: speñ fyrer og far ofañ/ad regned skule ecke falla a þig.

45 Og þad skiede/(i þvi mañ sa) hijng ad og þangad/þa vard Himineñ dimmur af skyum/ og vedre/ og þar kom eitt * stoort regn/ eñ Achab foor/ og droo til Israel. * Jak. 5/ 18.

46 Og Drottens hønd kom yfer Eliam/og hñ uppgirte sig um sijnar lendar/og hlioop undañ Achab/til þess mañ ur kiemur til Jesreel.

XIX. Capitule.

Elias flijr fyrer Jesabel/ og kiemur til Guds Fialls Horeb.

Og Achab gaf Jesabel allt þetta til vitundar / sem Elias hafde giørt/ og * alla þa/sm̄ hañ hafde i hel sleiged / sem voru aller spameñerner/med sverde. * C. 18/ 40.

2 Þa sende Jesabel eitt bod til Eliam og liet seigia: * guderner giøre (mier) þad og þad þar til / ef eg ecke giøre a morgun a þessum tijma þijna sal/ lijka sem eins af þessara salum. * C. 20/ 23.

3 Þegar hñ þ sa/ took hñ sig upp/og gieck hvort hñ villde/og kom til Berseba/sm̄ er i Juda/og liet siñ svein þar.

4 Og hañ gieck sialfur i eydemørkena eins dags ferd/og kom/og sette sig under eitt eineber-(trie/) og bad / ad hañs sal mætte deya/og sagde: þad er noog/ * tak nu mijna sal / Drottiñ/ þvi eg er ecke betre / eñ mijner fedur. * Job. 7/ 16. Jon. 4. 3.

5 So lagde hañ sig / og svaf under einu eineber-(trie/) z sia/þar var eirn

eingell/

eingell/ sem took a hønum/ og sagde til hañs: statt þu upp/ et.

6 Og hañ sa/ og sia / ein steikt kaka hia hañs høfdalage/ og ein skaal med vatn/ So æt og drack hañ/ og snere sier/ og lagde sig.

7 Og Drotteñs eingell kom añad siñ aptur/ og took a hønum/ og sagde: statt þu upp/ et/ þvi þu hefr eirn meire veg/ eñ þu hyggur.

8 Og hañ stood upp/ og æt/ og drack/ og gieck fyrer þeirrar somu fædu kraft * fiørutyu daga/ og fiørutyu nætur / allt til Guds fialls Horeb.

* 2. Mos. 24/ 18. C. 34/28.

9 Og hañ gieck þar i helleren/ og var þar um nootena / og sia / Drotteñs ord/ (kom) til hañs/ og sagde til hñs: Hvad (giører) þu hier Elia?

10 Og hañ sagde: * eg hefe vyst vered vandlætingarsamur / vegna Drotteñs Zebaoths Guds/ þvi Israels børn hafa yfergiefed þiñ sattmala/ þeir hafa nidurbroted þyn ølturu/ og sleiged þyna spamen i hel med sverde/ og eg/ eg er alleina epter orden/ og þeir sitia epter mine saal/ ad taka hana. * Rom. 11/ 3. 2. Kong. 10/ 6.

11 Og hañ sagde: gack ut/ og stig fyrer Drotteñs augsyn uppa fialled / og sia / Drotteñ * gieck fram/ og eitt stoort og sterkt vedur/ sem reif fiøllen / og sundurbraut klettana fyrer Drotteñs augsyn/ Drotteñ var ecke i vedrenu/ og þar kom eiñ Jardskialfte epter vedred/ Drotteñ var ecke i Jardskialftanum. * 2. Mos. 33/ 22.

12 Og epter þañ Jardskialfta (kom) eirn elldur/ Drotteñ var ecke i elldenū/ og epter elldeñ / (kom) þar * eiñ stilltur hægur blær. * Job. 4/ 16.

13 Og þa skiede þegar Elias þad heyrde / þa birgde hañ sitt andlit med siñe kapu/ og gieck ut/ og stood i dyrunum a hellernum / og sia / (þa kom þar) ein raust til hañs/ og sagde: hvad hefur þu hier (ad giøra) Elia?

14 Og hañ sagde: eg hefe vyst vered * vandlætingasamur vegna Drotteñs Zebaoths Guds/ þvi Israels børn hafa yfergiefed siñ sattmala/ nidurbroted þyn ølturu/ og i hel sleiged þyna spamen med sverde/ og eg/ eg er alleina epter orden / og þeir sitia epter mine saal til ad taka hana. * Ps. 69/ 10.

15 Og Drotteñ sagde til hañs: gack/ snu til baka til þyns vegar i giegnum eydemørkena/ til Damascum / og gack iñ / og smyr Hasael til konungs yfer Syria.

16 Og * smyr Jehu/ Nimsi son/ til konungs yfer Israel / og smyr Eliseum Saphats son af Abel Mehola/ til eins spamañs i þiñ stad. * 2. Kong. 9. 2/ 3.

17 Og þad skal skie/ ad hvørn sem undañ kiemst fra Hasaels sverde/ skal Jehu i hel sla/ og hvørn sem undañ kiemst fra Jehu sverde / skal Eliseus i hel sla.

18 Og * eg vil lata epter verda siø þusunder i Israel/ øll knie/ sem ecke hafa beigt sig fyrer Baal/ og alla muña/ sem ecke hafa kyst hañ. * Rom. 11/ 4.

19 So gieck hañ þadañ/ og fañ Eliseum Saphats son/ hvør ed plægde/ þar voru toolf þør (uxar) fyrer hønū/ og hañ var med þvi toolfta/ og Elias gieck yfer til hañs/ og kastade siñe kapu a hañ.

20 Og hañ yfergaf uxana/ og hlioop epter Elia/ og sagde: kiære/ * lat mig kyssa miñ fødur og mijna moodur / so vil eg ganga epter þier / og hañ sagde til hañs: gack/ kom aptur/ þvi hvad hefe eg giørt vid þig? * Luc. 9/ 61.

21 So hlioop hañ burt fra hønū aptur / og took eitt par uxa / og slatrade þvi/ og saud kiøted/ med reidskapnum/ sem var a uxunum/ og gaf foolkenu/ og þeir ætu / og hañ stood upp / og gieck epter Elia/ og þioonade hønum.

XX. Capitule.

Benhadad striider Firsta og Añad siñ i moote Achab.

Og Benhadad / konungureñ i Syria/ safnade øllum synum her / og þar voru tveir og þriatyu konungar med hønum og hestar

hestar og vagnar/ og hñ dro upp/ og sett est um Samariam/ og strijdde moot heñe.

2 Og hañ sende bod til Achab/ Israels Konungs/ til stadarens.

3 Og liet honum segia: so seiger Benhadad: þitt silfur og þitt gull er mitt/ og þijnar hustrur/ og þijn þau goodu børn eru mijn.

4 Og Israels Konungur svarade og sagde: minn herra Konungur/ eins sem þu sagder/ eg er þiñ/ og allt þad eg hefe.

5 Þar epter komu bodeñ aptur/ og sog du: so seiger Benhadad/ seigiande: med þui eg sende þier (bod/) og liet seigia/ þu skallt giefa mier þitt silfur og þitt gull/ og þijnar hustrur/ og þijn børn:

6 So vil eg sende mijna sveina til þijn a morgun a þessum tijma/ og þeir skulu ransaka þitt huus/ og þiña sveina huus/ og þad skal ske/ allt þad/ sem þu hefur kiært/ skulu þeir leggia i þeirra hendur/ og taka (þad burt.)

7 Þa kallade Israels Konungur/ alla landsens ølldunga/ og sagde: kiæru/ merked og sied/ hvad vondt hñ hefur i sinne/ þui hañ sende til mijn/ um mijnar hustrur/ og um mijn børn/ og um mitt gull/ og mitt silfur/ og eg hefe ecke neitad honum þui.

8 Þa sogdu aller þeir ellstu og allt folked til hans: þu skallt ecke hlijda/ edur sampyckia.

9 Þa sagde hañ til Benhadads sende boda: seiged mijnum herra Konungenum/ allt þad/ þu baudst þijnum þienara fyrsta siñ/ vil eg giora/ eñ þeñañ hlut kañ eg ecke giora. Og sendebodarner geingu/ og sogdu honum þetta aptur.

10 Þa sagde Benhadad til hans/ og liet seigia: Guderner giore mier so og so þar til/ ef duftid af Samaria/ skal verda noog til/ ad allt foolked/ sem er under mier/ (skule kuña ad fæ ra) eirn hnefa (þadañ.)

11 Þa svarade Israels Konungur/ og sagde: seiged/ sa sem færer sig i har neskiu/ skal ecke hroosa sier/ sem sa/ þar hefur lagt hana af.

12 Og þad skiede/ þegar hañ heyrde þetta ord/ sem hañ drack/ hañ og Konungarner/ i tiølldunum/ þa sagde hañ til siña þienara: þilked/ og þeir þilktu moote stadnum.

13 Og sia/ eirn spamadur gieck til Achab/ Israels Konungs/ z sagde: so sagde Drottenn/ hefur þu (ecke) sied allañ þeñan þañ stoora flock? sia/ eg vil giefa hñ i dag i þijna hond/ ad þu skuler vita/ ad eg er Drottenn.

14 Og Achab * sagde: fyrer hvern? og hñ sagde: so seiger Drottenn: fyrer lands-fyrstaña sveina. Og hañ sagde: hver skal byria strijded? og hañ sagde: þu.

* Dom. 6; 15.

15 So talde hañ lands-fyrstaña sveina/ og þeir voru tvo hundrud/ tveir og þriatiju/ Og talde epter þa allra Israels barna giorvallt foolk/ sio þusunder.

16 Og þeir droou ut um middeige/ og Benhadad drack sig druckeñ i tiølldunum/ hañ og Konungarner/ tveir og þriatiju Konungar/ sem hialpudu honum.

17 Og lands-fyrstaña sveinar droou fyrst ut. Og Benhadad sende/ og þeir gafu honum til vitundar/ og sogdu: þar fara meñ ut af Samaria.

18 Og hañ sagde: hvort helldur þeir eru utfarner fyrer fridar skulld/ þa grijped þa lifande/ eda utfarner fyrer strijds skulld/ þa grijped þa lifande.

19 Og þeir voru utfarner af stadnum/ lands-fyrstaña sveinar/ og hereñ/ sem var epter þeim.

20 Og þeir slogu hver siñ mañ/ og þeir Syrlendsku flijdu/ og Israel sokte epter þeim/ z Benhadad/ Konungureñ af Syria/ komst undañ a einum heste og reid meñ einer.

21 Og Israels Konungur dro ut/ og slo hesta og vagna/ og slo þa Syrlendsku med einu stooru slage.

22 Þa gieck spamadureñ fram til Israels Konungs/ og sagde til hans: gack/ styrk þig/ og merk/ og sia hvad þu giører/ þui nær aared er ute/ mun Konungureñ af Syria drago upp moote þier.

23 Og Konungsens þienarar af Syria sogdu

ſegdu til hans : þeirra guder eru þiall-
anna guder/ þar fyrer eru þeir ſterkare enn
vier / en / o! mætum vier * ſtrijda moot
þm̃ a ſliettlendenu/ hvad ſkal þ gillda/ef
vier ecke ſkilldum yfervinna þa. * v. 25.
24 Og giør þennan hlut/tak konungana
burt/ hvern ur ſijnum ſtad / og ſkicka her
loga i þeirra ſtad.
25 Og ſet þier eitt her / eins ſem þeſſe
her var/ ſem þu miſter/ og heſta og vag
na/ſem hina adra /og læt oſſ ſtrijda i moo
te þeim a ſliettlendenu/ hvad ſkal þad gyll
da/ ad vier vilium yfervinna þa/ Og hann
hlijdde þeirra rauſt / og giørde ſo.
26 Og þad ſkiede/ þegar aared var ute/
þa yferleit Benhadad þa Syrlendſku/og
foor upp til Aphek / til ſtrijdſens i moo-
te Iſrael.
27 Og Iſraels børn voru yferſiedn og tal
enn alldeiles / og þeir fooru i moote þeim/
og Iſraels børn ſettu ſijnar herbuder ga
gnvart þm̃/ eins ſem tvær geita hiarder/
enn þr Syrlendſku høfdu uppfyllt landed.
28 Og þar gieck eitt Guds madur fra
am̃/og talade til Iſraels konungs og ſag
de : ſo ſagde Drottenn : af þvi þeir Syr-
lendſku hafa ſagt : Drottenn er fiallanna
Gud/ og er ecke eirn Gud i dølunum/ þar
fyrer hefe eg giefed allann þennan ſtoora
flock i þijnar hendur/ ad þier ſkuled vita/
ad eg er Drottenn. * 2. Kong. 19/ 28.
29 Og þeir ſettu ſijnar herbuder moote
þeim ſio daga/ og þad ſkiede a þeim ſie-
unda deige/þa ſigu þeir ſaman i ſtrijded /
og Iſraels børn ſloou þa Syrlendſku /
hundrad þuſunder footgaungu foolks a
einum deige.
30 Og þeir / ſem epter urdu / flijdu til
Aphek i ſtadenn /og muurenn fiell a ſio og
tuttugu þuſund menn/ ſem voru epter ord-
ner/ Benhadad * flijde/og kom i ſtadenn/
fra einu herberge til annars. * c. 22/25.
31 Þa ſøgdu hans þienarar til hans : ſia
nu/ vier høfum heyrt / ad Iſraels huſs
konungar / eru myſkunſamer konungar /
kiære / lætum oſſ binda ſecke um̃ vorar
lendar /og reip um̃ vor høfud/ og ganga
ut til Iſraels konungs/kann ſkie/ hann læte
þijna ſaal lifa.
32 Og þeir bundu ſecke um̃ þeirra lend-
ar / og reip um̃ þeirra høfud / og komu
til Iſraels konungs/ og ſøgdu : Benha-
dad þinn þienare ſeiger : kiære/ læt mijna
ſaal lifa/og hann ſagde : lifer hann enn nu?
hann er minn brooder.
33 Og mennerner tooku ſtrax þad ord af
honum/og utløgdu ſier þad til gooda/ og
ſøgdu : (ja/) þinn brooder Benhadad /
og hann ſagde : komed/færed hann (hijngad.)
Þa gieck Benhadad ut til hans/ og hann
liet hann ſitia i vagne.
34 Og hann ſagde til hans : eg vil giefa
(þier) aptur þa ſtade/ſem minn fader took
fra þijnum fødur / og þu matt leggia
þier gøtur i Damaſco/eins ſem minn fad
er giørde i Samaria/ og eg / eg vil med
ſaattmaala lata þig fara/ So giørde hann
eitt ſaattmaal vid hann/og liet hann fara.
35 Og eirn madur af ſpaamannanna børn
um ſagde til ſijns nauunga epter Drott-
ens ord : kiære/ſlaa mig/ enn madurenn neit-
ade ad ſlaa hann.
36 Þa ſagde hann til hans : af þvi þu ecke
hlijdder Drottens rauſt / ſia / þa ſkalltu
ganga fra mier / og * lioned ſkal ſlaa
þig/ og hann gieck fra honum /og leoned
fann hann / og ſloo hann. * c. 13/ 24.
37 Og hann fann eirn annan mann/ og ſag-
de : kiære/ ſlaa mig/ og madurenn ſloo hann
hart / og ſærde (hann.)
38 Þa gieck ſpaamadurenn /og ſtood gleg
nt konungenum a vegenum/ og torkiende
ſitt andlit med einu klæde.
39 Og þ ſkiede / konungurenn foor fram̃
um̃/ og hann/ hann hroopade til konungſens/
z ſagde : þinn þienare var farenn ut/ midt
i ſtrijded/og ſia / eirn madur veik fra og
færde eirn mann til mijn / og ſagde : geim
þennan mann/ Sie þ ſo/ ad hann vijſt kom-
eſt burtu / þa ſkal þijn ſaal vera i ſtadenn
fyrer hans ſaal / eda þu ſkallt vega eitt
centener ſilfurs (þar fyrer.)
40 Og þad ſkiede / þegar þinn þienare
hafde ad giøra hier og þar/ þa var hann
ecke (meir þar/) Og Iſraels konungur
ſagde til hans : ſo er þinn doomur/ þu/ þu
hefur

hefur ſellt han̄.

41 Þa flytte hn̄ ſier/og ſtrauk klæded af ſine aſioonu/og Iſraels konungur þeckte hn̄/ ad hn̄ var af ſpaamøñunum.

42 Og hn̄ ſagde til hn̄s: ſo ſagde Drotten̄: af þvi þu lietſt þan̄ miñ ban̄færda man̄ fra þier/ þa ſkal þyn ſaal vera fyrer hn̄s ſaal/og þitt foolk fyrer hn̄s folk.

43 So foor Iſraels konungur til ſyns huſſ/* illa til frids og reidur/og kom til Samaria. * C. 21/ 4.

XXI. Capitule.

Nabots Vijngardur/ og aumkunarlegur Daude.

Og þ ſkiede þar epter/ad Nabot ſa Jiſreelite aatte eirn vijngard/ſ̄ var i Jiſreel/ hia Achabs konungs hollu i Samaria.

2 Og Achab talade til Nabot/og ſagde: un̄ mier þyns vijngards/ og eg vil giora mier eirn jurtagard þar af/ af þvi han̄ (liggur) nalægt hia mynu huſe/ eg vil giefa þier eirn betre vijngard þ̄ han̄/ ef þier þocknaſt/vil eg giefa þier ſilfur(fyrer hn̄/ſo miked ſem) hn̄ er verdur.

3 Og Nabot ſagde til Achab: Drotten̄ laate vera laangt fra mier/ad eg ſkule giefa þier miña fedra arf.

4 Þa kom Achab* illa til frids og reidur heim/ fyrer þeſſ ords ſkulld/ ſem Nabot ſa Jiſreelite hafde talad til hn̄s/ og ſagt: eg vil ecke giefa þier miña fedra arf/og hn̄ lagde ſig uppa ſyna ſæng/ og ſnere ſynu andlite/ og aat ecke braud.
* C. 20/ 43.

5 Þa kom Jeſabel hn̄s huſtru til hn̄s/ og talade vid hn̄: * hvad ſkadar þig/ ad þin̄ ande er illa til frids/ og þu etur ecke braud? * 2. Sam. 13/ 4.

6 Og hn̄ ſagde til hen̄ar: eg talade vid Nabot þan̄ Jiſreelita/og ſagde til hn̄s: gief mier þin̄ vijngard fyrer peninga/eda hafer þu lyſt (þar til/ þa) vil eg giefa þier eirn aññan fyrer hn̄/og hn̄ ſagde: eg vil ecke giefa þier miñ vijngard.

7 Þa ſagde Jeſabel hn̄s huſtru til hans: ſkyllder þu nu forſtødu veita rijkenu yfer Iſrael? ſtattu upp/et braud/og vertu med einu goodu giede/ eg/eg vil giefa þier Nabots þeſſ Jiſreelita vijngard.

8 Og hun ſkrifade brief under Achabs nafne/og iñſiglade med hans ſigneke/ og ſende briefen̄ til þeirra ellſtu/ og til þeirra yppurſtu/ ſem voru i hn̄s ſtad/ ſem biuggu hia Nabot.

9 Og hun ſkrifade i briefunum/og ſagde: laated uthroopa eina føſtu/ og laated Nabot ſitia efſt a medal foolkſens.

10 Og ſetied tvo men̄/arga ſkaalka i moote hønū/ ſem kuñe vitna uppa hn̄/ og ſeigia: þu hefur bleſſad Gud og kongen̄/ og færed han̄ ut/og grijted hn̄/ ad han̄ deye.

11 Og þeir ellſtu men̄ og yppurſtu i hans ſtad/ſem biuggu i hans ſtad/giørdu epter þvi/ſem Jeſabel hafde laated bioda þeim/epter þvi/ ſ̄m var ſkrifad i briefenu/ſem hun ſende til þeirra.

12 Þeir lietu uthroopa eina føſtu/ og ſettu Nabot efſt a medal foolkſens.

13 Og þar komu þeir tveir men̄/arger ſkaalkar/ og ſaatu med hønum/og þeir ørgu ſkaalkar vitnudu i moote Nabot fyrer foolkenu/og ſøgdu: Nabot bleſſade Gud og konungen̄/ Og þeir færdu han̄ af ſtadnum/ og * grijttu han̄ med ſteinum/og hn̄ deyde. * Ebr. 11/37. etc

14 Og þeir ſendu til Jeſabel/ og lietu ſeigia: Nabot er grijttur/ ⁊ er daudur.

15 Og þad ſkiede/ þegar Jeſabel heyrde/ad Nabot var grijttur/og var daudur/ þa ſagde Jeſabel til Achab: ſtattu upp/ iñtak Nabots þeſſ Jiſreelita vijngard/ſem hn̄ neitade ad giefa þier fyrer peninga/ þvi Nabot lifer ecke/ helldur er daudur.

16 Og þad ſkiede/ þegar Achab heyrde/ ad Nabot var daudur/ þa ſtood Achab upp/ ad ganga ofan̄ i Nabots Jiſreelita vijngard/ad iñtaka hn̄ til eigendooms.

17 Og Drotten̄s ord var til Eliam þeſſ Thesbiters/ og ſagde:

18 Stattu upp/gack ofan̄ moote Achab/ Iſraels konunge/ſem er i Samaria/ ſiaa/ hn̄ er i Nabots vijngarde/ þangad ſem

hañ er ofañ geingeñ/ad iñtaka hañ til eigendooms.

19 Og tala vid hañ / og seig : so sagde Drottiñ: hefur þu (ecke) i hel slegeð/og þar med iñtekeð eitn eigendoom ? þar ad auk skalltu tala til hañs / og seigia : so seiger Drottiñ : a þeim stad/ sem Hundarner sleiktu Nabots blood/ * skulu Hundarner sleikia þitt blood/(jæ) og eirneñ þu (skallt vita þad.) * C. 22/ 38. etc.

20 Og Achab sagde til Eliam : hefur þu fundeð mig / miñ fiandmadur ? og hañ sagde : eg hefe fundeð (þig/) af þvi þu hefur sellt þig / til ad giøra þad vonda fyrer Drottiñs augum.

21 Siá/eg vil færa olucku yfer þig/og burttaka þijna epterkomara / og uppræta * af Achab/þañ * * sem þissar i vegg / og þañ iñnelukta og forlætna i Israel.

* 2. Kong. 9/ 8. ** 1. Kong. 16 11.

22 Og eg vil giøra þitt hus/ sem * Jeroboams Nebats sonar hus/og sem * * Baesa Ahiæ sonar hus / fyrer þeirrar ýfingar skulld / sem þu hefur ýft (mig med/)og komed Israel til ad syndga.

* C. 15/29. ** C. 16/3.

23 Og uñ Jesabel hefur Drottiñ ogso talad z sagt : * hundar skulu eta Jesabel iñañ Israels muura. * 2. Kong. 9/33. etc

24 Hvorn s * deyr i stadnū af Achab / skulu hundarner eta / og hvørn sem deyr a mørkeñe/ skulu fuglar under Himnenum eta. * C. 14/ 11.

25 Sañarlega/þar var eingeñ sem Achab/s hafde * sellt sig til ad giøra þad vonda fyrer Drottiñs augum / þvi * * hañs hustru Jesabel villte hañ.

* v. 20. ** C. 11/3.

26 Og hañ giørde stoora svyvirding/ ad hñ gieck epter þeim afgudum / eins sem Amoriterner giørdu / hvøria Drottiñ ut rak fyrer Israels børnum.

27 Og þad skiede / þegar Achab heyrde þesse ord/þa * reif hñ sijn klæde / og lagde eitt seck a siñ lijkama / og fastade / og lœ i secknum / og gieck hæglætlega.

* Es. 9/3.

28 Og Drottiñs ord skiede til Eliam þess Thesbiters / og sagde :

29 Hefur þu (ecke) sied/ad Achab hefur audmijkt sig fyrer mier ? af þvi hañ audmijker sig fyrer mier / þa vil eg ecke færa þ vonda iñ a hñs dogū/(helldur) * a hñs sonar dogū vil eg færa þad vonda yfer hñs hus. * 2. Kong. 9. 22/ 26.

XXII. Capitule.

Achab deyr i Strijdenu. Josaphat verdur Konungur yfer Juda.

Og þeir sætu (kyrrer) þriu ær/so ad þar var eckert strijd i millum þeirra Syrlendsku/ og i millum Israel.

2 Eñ þad skiede a þvi þridia ære/ þegar Josaphat Juda konungur * var fareñ ofañ til Israels konungs.

* 2. Kron. 18/ 2.

3 Ad Israels konungur sagde til siña þienara: vited þier (ecke/) ad * Ramoth i Gilead heyrer oss til/og vier sitium (kirr er) ad taka hana (aptur) af konungsens hende i Syria? * 2. Kong. 3/ 7.

4 Þar epter sagde hñ til Josaphat: villtu (ecke) fara med mier til strijds til Ramoth i Gilead ? og Josaphat sagde til Israels konungs : * eg vil vera sem þu/ mitt foolk sem þitt foolk / mijner hestar sem þijner hestar. * 2. Kong. 3/ 7.

5 Framvegis sagde Josaphat til Israels konungs : kiære/ * spyrstu fyrer i dag um Drottiñs ord. * 2. Kong. 3/ 11.

6 Þa safnade Israels konungur spæmøñunum/ hier um fiogur hundrud møñum/ og sagde til þeirra : skal eg fara til Ramoth i Gilead til strijds/ eda læta þad hijnkra? og þeir søgdu: far upp/og Drottiñ mun giefa hana i konungsens hønd.

7 Eñ Josaphat sagde: er hier ecke eñ nu eirn Drottiñs spæmadur/ ad vier kyñum spyria hañ ad?

8 Og Israels konungur sagde til Josaphat :(hier er) eñ nu eirn madur/ af hvørium mañ kañ spyria Drottiñ ad / eñ eg/ eg hata hñ/þvi hñ ecke spæer mier goodu / helldur vondu / (sem er) Michæas Jimla son. Og Josaphat sagde: konungureñ seige ecke so.

9 Þa kallade Israels konungur a eitt

herberges

herberges svein / og sagde/sæk snarlega Michæas Jimla son.

10 Og Jsraels konungur/ og Josaphat Juda konungur/ sátu hvør a sijnum stool/ gærder i klæde/ i gardenum fyrer dyrunum a Samariæ porte/ og aller spámeñerner spádu fyrer þeim.

11 Og Zedekia Enaana son/ hafde giørt sier jarnhorn/ og sagde: so sagde Drottenn: med þessu skalltu stanga þa Syros/ allt til þess þu eydeleggur þa.

12 Og aller spámeñerner spádu eins/ og sogdu: far upp til Ramoth Gilead / og far luckusamlega fram/ og Drottenn mun giefa (hana) i konungsens hønd.

13 Og sendebodenn/ sem var burtgeinginn til ad kalla Michæam/ talade til hans/ seigiande: siá nu / spámañanna ord eru samhlioodanlega good fyrer konungenum: kiære/ lát þitt ord vera lijka sem eins ord af þeim/ og tala gott.

14 Þa sagde Michæas: (so sannarlega sem) Drottenn lifer/ þa þad sem Drottenn seiger mier/ vil eg tala.

15 Og hañ kom til konungsens/ og konungurenn sagde til hans: Michæa/ skulum vier fara til Ramoth i Gilead til strijds / eda láta þad hijnkra? og hann sagde til hans: far upp / og far luckusamlega/ z Drottenn mun giefa (hana) i konungsens hønd.

16 Og konungurenn sagde til hans: eg sære þig so mørgum sinnum/ ad þu eckert annad seiger mier/ enn satt/ i Drottens nafne.

17 Og hann sagde: eg sá allann Jsrael tvistradann a fiøllunum/ lijka sem saude/ þar hafa aungvann hyrder/ og Drottenn sagde: þesser hafa aungvann herra / þeir snue sier hvør til sijns huuss med fride.

18 Þa sagde Jsraels konungur til Josaphat: hefe eg ecke sagt þier: hann mun ecke spá mier goodu/ helldur vondu?

19 Og hann sagde: heyr þar fyrer Drottens ord/ eg sá Drottenn sitia a sijnum stoole/ og allur Himensens her stood hia hønum / hia hans hægre / og hia hans vinstre sidu.

20 Og Drottenn sagde: hvør vill telia umm fyrer Achab/ ad hann skule fara upp/ og falla i Ramoth Gilead? og sa eine sagde so/ og sa annar sagde so.

21 Þa gieck eirn * ande ut/ og gieck fram fyrer Drottenn/ og sagde: eg/ eg vil telia umm fyrer hønum/ Og Drottenn sagde til hans: hvar med? * Es. 19/ 14.

22 Og hann sagde: eg * vil utganga/ og vera eirn lijgenn ande i allra hans spámanna munne/ Og hann sagde: þu skallt telia umm fyrer (hønum/) og eirnenn utrietta þad/ gack ut/ og gior so.
* Openb. 16/ 14.

23 Og siá nu / Drottenn hefur giefed eirn lijgenn anda i allra þessara þinna spámanna munn / og Drottenn hefur talad illt yfer þier.

24 Þa gieck Zedekia Enaana son fram/ og sloo Michæam a kinnbeined/ og sagde: hvørnenn er Drottens Ande vikenn fra mier/ ad tala vid þig?

25 Og Michæas sagde: siá/ þu skallt þad siá a þeim sama deige / þa * þu geingur fra einu herberge til þess annars/ ad fela þig. * c. 20/ 30.

26 Þa sagde Jsraels konungur: tak Michæam/ og lát hann koma aptur til Amon/ sem er høfdinge i stadnum/ og hia Joas konungsens syne.

27 Og seig: so seiger konungurenn/ setied þennan i fangelses hus / og fæded hann med hrygdar braude / og hrygdar vatne / þar til ad eg kiem med fride.

28 Og Michæas sagde: komer þu vijst aptr med fride/ þa hefur ecke Drottenn talad fyrer mig/ Og hann sagde: heyred þier foolk aller samann.

29 So * foor Jsraels konungur / og Josaphat Juda konungur/ til Ramoth i Gilead. * 2. Kron. 18/ 28.

30 Og Jsraels konungur sagde til Josaphat: eg vil torkienna mig / og fara i strijded/ og tak þa þijn klæde uppa / og Jsraels konungur torkiennte sig/ og foor i strijded.

31 Enn konungurenn af Syria baud þeim

im yppurstu fyrer vognunū/sm voru tv eir og þriatiju / og sagde : þier skulud ecke strijda i giegn smaañ nie stoorū/utañ alleina i moote Jsraels konunge.

32 Og þad skiede / þegar þeir yppurstu fyrer vognunum sau Josaphat / þa søgdu þeir: hñ er vist Jsraels konungur/og fiellu til hañs ad strijda. Pa hroopade Josaphat.

33 Og þad skiede/þegar þeir yppurstu fyrer vøgnunum sau/ ad hañ var ecke Jsraels konungur / þa sneru þeir sier fra hønum.

34 Og eirn madur spente eirn boga v. forvarandes/ og skaut Jsraels konung i millum reimareñar og pansarans/ Þa sagde hañ til sijns vagn-sveins: ∗snu þiñe hende/ og fær mig ut af hernum/ þvi eg er særdur. ∗ 2. Kron. 35/ 23.

35 Og strijded fieck yferhønd a þeim sama deige/og konungureñ stood a vagnenum moote þeim Syrlendsku /og deyde um aptaneñ / og blooded flaut af særenu midt i vagneñ.

36 Og þar var uthroopad i hernum/ þegar sooleñ gieck under/(so þar)sagd est: hvør(gange)til sijns stadar/og hvør til sijns lands.

37 So deyde konungureñ/og var færdur til Samaria/ og þeir grofu konungeñ i Samaria.

38 Og mañ þvode vagneñ hia Samaria fiske-vatne/ og ∗ hundarner sleiktu hñs blood/ þegar mañ þvode hñs strijds-klæde/ epter Drottens orde/ sem hñ hafde talad. ∗c.21/19. 2. Kong.9/25.

39 Og hvad þar er meira ad seigia um Achab/ og allt þad hañ giorde/ og um þad fijlabeins hus/ sem hañ giørde/og um alla stadena/ sem hañ bigde/ ∗ er þad ecke skrifad i Jsraels konunga kroniku book? ∗ c. 14/19. c.15/31.

40 So lá Achab med sijnum fedrum/ Og Ahasia/hañs son/ vard konungur i hañs stad.

41 Og Josaphat Asa son vard konungur yfer Juda a þvi fioorda Achabs Jsraels konungs are.

42 Josaphat var fim̄ z þriatiju ara gamall / þegar hañ vard konungur/ og stioornade fim̄ og tuttugu ar i Jerusalem/ og hañs moodur nafn var Asuba Silhi dootter.

43 Og hañ gieck a øllum sijns fødurs Asa veige / veik þar ecke fra / til ad giøra þad/ sem riett var fyrer Drottens augum.

44 Þo ∗ voru þær hæder ecke burttekenar/ so foolked offrade eñ nu/ og gaafu reykelse a hædunum. ∗ c. 15/ 14. 2. Kong. 12/3.

45 Og Josaphat hiellt frid vid Jsraels konung.

46 Og hvad meira er ad seigia um Josaphat/ og um hañs magt/ hvad hañ hefur giort / og hvørneñ hañ strijdde/ er þad ecke skrifad ∗ i Juda konunga kroniku book? ∗ 2. Kron. 18/ 1. etc.

47 Og þa/sem voru epter af þeim (o tuktugu) skalkum / sem epter urdu i Asa hañs fødurs tijd/∗ burttook hañ af landenu. ∗ c. 15/ 12.

48 Og þar var eingeñ konungur i Edom/ (helldur) eirn høfuds madur var konungur.

49 Josaphat liet giora Tharsis skip/ sem ∗ skylldu fara til Ophir/epter gulle / eñ þau fooru ecke (þangad/) þvi skipeñ urdu sundursleigeñ i EzeonGeber. ∗ c. 9/ 28.

50 Þa sagde Ahasia Achabs son til Josaphat: lat mijna sveina fara med þijnum sveinum a skipunum/ eñ Josaphat villde ecke.

51 Og Josaphat la med sijnum fedrum/og var grafeñ med sijnum fedrū/i Davids sijns fødurs stad/og ∗ Joram hañs son vard konungur i hañs stad. ∗ 1 Kron. 3/11.

52 Ahasia Achabs son vard konungur yfer Jsrael i Samaria/a þvi seitianda Josaphats Juda konungs are / og var konungur yfer Jsrael / tvo ar.

53 Og hañ giørde þad/ sem Drottne illa lijkade/og gieck a sijns fødurs veige/og a siñar moodur veige/og ∗ a Jeroboams

roboams Nebats sonar veige/ sem kom Jsrael til ad syndga. * c. 15. 26/ 34.

54 Og * hañ þioonade Baal/ og tilbad hañ / og styggde Drottiñ Jsraels Gud / epter øllu þvi / sem hañs fader giørde. * 1. Kong. 16 / 31.

ENDER

a þeirre Fyrre Konungaña Book.

Su Aunnur Konungaña Book

I. Capitule.

Jsraels Kongs Ahasiæ Siukdoomur/ og Bod til Spamañsens.

Og Moab * fiell fra Jsrael epter Achabs dauda. * C. 3/ 5.

2 Og Ahasia fiell i giegnum grindurnar i sijnum sal/ sem var i Samaria/ og vard siukur / og sende bod / og sagde til þeirra: ganged burt/ spyried fyrer * BaalSebub þañ gud i Ekron / hvørt eg skule lifna vid ur þessum siukdoome? * Es. 19/3.

3 Eñ Drottens eingell talade til Eliam þess Thesbiters / statt upp/ gack upp ad mæta konungsens sendebodum af Samaria/ og seig til þeirra: (skier þad) af þvi ad þar sie ecke Gud i Jsrael/ ad þier ganged a burt/ ad spyria BaalSebub/ Ekrons gud?

4 Þar fyrer nu/ so sagde Drottiñ: þu skallt ecke koma ofañ af þeirre sæng / sem þu lagder þig uppa/ helldur * vissulega deya/ og Elias gieck. * c. 8/ 10.

5 Þegar sendebodararner komu til hañs aptur/ þa sagde hañ til þeirra: hvi komud þier (so) aptur?

6 Og þeir sogdu til hañs : þar kom eirn madur upp moote oss / og sagde til vor: ganged/ snued vid til konungsens/ sem sende ydur / og seiged til hañs: so seiger Drottiñ: mun (þad skie/) af þvi þar sie eingeñ Gud i Jsrael/ ad þu sender til ad spyria fyrer BaalSebub/ Ekrons gud? Þar fyrer skalltu ecke koma ofañ af þiñe sæng/ sem þu lagder þig uppa/ helldur vissulega deya.

7 Og hañ sagde til þeirra : hvørneñ var þess mañs hæltalag/ sem kom upp ad mæta ydur/ og sagde þesse ord til ydar?

8 Þeir sogdu til hañs: hañ var eiñ * all-lodeñ madur/ og var uppgyrdtur med einu ledur-bellte um sijnar lendar / þa sagde hñ : hñ er Elias sa Thesbiter. * Zach. 13/ 4. Matth. 3/ 4.

9 Og hañ sende eirn høfudsmañ til hañs yfer fimtijger/ og hañs fimtijger/ og hañ kom upp til hañs/ og siaa/ hañ sat efst a fiallenu/ og hñ talade til hañs: þu Guds madur/ konungureñ seiger: kom ofañ.

10 Eñ Elias svarade / og talade til þess høfudsmañs yfer fimtijger: sie eg eirn Guds madur/ þa * nidurfalle elldur af Himnenum / og fortære þier og þijnum fimtijger/ og elldureñ fiell nidur af Himnenum / og fortærde hønum og hañs fimtijger. * Luc. 9. 54.

11 Og hañ sende aptur eirn añañ høfudsmañ yfer fimtijger til hañs/ og hñs fimtijger/ og hañ svarade og talade til hañs: þu Guds madur / so sagde konungureñ: kom snarlega ofañ.

12 Og Elias svarade og talade til þeirra: sie eg eirn Guds madur / þa falle elldur nidur af Himnenum/ og fortære þier og þijnu fimtijger / Og Guds elldur fiell nidur af Himnenum / og fortærde hønum og hañs fimtijger.

13 Þa sende hañ aptur hiñ þridia høfudsmañ yfer fimtijger/ og hañs fimtijger/ og sa þridie høfudsmadur yfer fimtijger stie upp / og kom / og beigde sig a sijn knie/ i moot Elia / og beidde hañ/ og talade til hañs : þu Guds madur / kiære/ lat mijna sal/ og þessara þiña

fimtqu þienara skaler gjallda nockud fyrer þier.
14 Sia þar fiell elldur nidur af Himnenum/ og forbrende þeim tveimur firstu høfudsmønnum yfer fimtyer/ ꝛ þeirra fimtyer/ og laat nu mijna saal gillda (nockud) fyrer þier. * v. 10/ 12.
15 Þa talade Drottens eingell til Eliam: geck ofañ med hønum/ ok kast ecki fyrer hønum/ og hañ took sig upp/ og giek ofañ med hm til kongsens.
16 Og hañ talade til hañs: so sagde Drotteñ: af þvi/ * ad þu sender bod/ til ad laata adspyrja fyrer BaalSebub/ Ekrons gud/ munde (þad skie/) af þvi þar være ecke Gud i Jsrael/ ad spyrja fyrer hañs ord? þar fyrer skalltu ecke koma ofañ af sængenñe/ sem þu lagder þig a/ helldur vissulega deya. * v. 3/ 4.
17 So deyde hañ epter Drottens orde/ sem Elias hafde talad. Og Joram vard konungur i hañs stad/ a þvi odru Joram Josaphats sonar Juda kongs are/ þvi hñ atte aungvañ son.
18 Og hvad meira er ad seigja um Ahasia/ hvad hañ giørde/ * er þad ecke skrifad i Jsraels konunga kroniku bok?
* 2. Kron. 22/ 1.

II. Capitule.

Elias verdur uppnumeñ til Himens fra Eliseo/ sem skipter Jordan sundur med Elie Kapu/ og giører Vatned heilnæmt i Jericho.

Og þad skiede/ þegar Drotteñ villde taka Eliam upp til Himeñs ÿfer eitn hvirbelvind/ þa gieck Elias og Eliseus af Gilgal.
2 Og Elias sagde til Eliseum: kiære/ vertu hier/ þvi Drotteñ sende mig til BethEl/ eñ Eliseus sagde: * (so sañarlega sem) Drotteñ lifer/ og þijn saal lifer/ eg yfergief þig ecke/ og þeir komu ofañ til BethEl. * c. 4/ 30.
3 Þa geingu spamañaña born/ sem voru i BethEl/ ut til Eliseum/ og sogdu til hañs: veitstu/ ad Drotteñ mun i dag taka þiñ herra fra þijnu hofde? og hñ sagde: eg/ eg veit þad ogso/ þeiged.
4 Og Elias sagde til hañs: Eliseæ/ kiære/ vertu hier/ þvi Drotteñ hefur sent mig til Jericho/ eñ hañ sagde: * (so sañarlega sem) Drotteñ lifer/ og þin saal lifer/ eg yfergief þig ecke/ Og þeir komu til Jericho. * v. 2.
5 Og spamañaña born/ sem voru i Jericho/ geingu fram til Eliseum/ og sogdu til hañs: veitstu/ ad Drotteñ vill i dag taka þiñ herra fra þijnu hofde? og hñ sagde: eg/ eg veit þad ogso/ þeiged.
6 Og Elias sagde til hñ: kiære/ vertu hier/ þvi Drotteñ hefur sendt mig til Jordan/ eñ hñ sagde: (so sañarlega sm) Drotteñ lifer/ og þijn saal lifer/ eg yfergief þig ecke/ Og þeir geingu/ þeir bader (til samans.)
7 Og fimtyu meñ af spamañaña bornum geingu/ ꝛ stoodu gagnvart langt fraa/ eñ þeir stoodu bæder hia Jordan.
8 Þa took Elias sijna kapu/ og vafde hana til samans/ og sloo vatned/ og þad * adskillde sig a bædar sijdur/ og þeir geingu bæder i giegnum a þvi þurra.
* Jos. 3/ 16.
9 Og þad skiede/ þegar þeir komu yfer um/ þa sagde Elias til Eliseum: * bid/ hvad eg skule giora vid þig/ fyrr eñ eg tekst fra þier/ Og Eliseus sagde: ad þar mætti nu vera tveir partar af þijnum anda i mier. * I. Kong. 3/ 5.
10 Og hañ sagde: þu hefur beded um eitn torvelldañ hlut/ (þo) ef þu sier mig/ nær eg tekst fra þier/ þa mun þad verda þier so/ eñ ef ecke/ þa skier þ ecke.
11 Og þad skiede/ þegar þeir geingu odum so og toludu/ sia/ * (þa kom þar) eitn glooande vagn/ og glooande hestar/ og þeir giordu skilnad i millum þeirra beggja/ og Elias foor upp fyrer eitn hvirbel vind til Himens. * Syr. 48/ 14.
12 Og Eliseus sa þad/ og hañ hroopade: * miñ fader/ miñ fader/ Jsraels vagn og hañs reidmeñ/ og hañ sa hañ ecke framar meir/ og hañ took a sijnum klædum/ ꝛ reif þau i tuo hlute. * c. 13/ 14.
13 Og hañ * took Elie kapu upp/ sem var falleñ fra honum/ og snere til baka/ og gieck til backans a Jordan. * v. 8.

14 Og took Eliæ kapu / sem þiell fra honum/ og sloo vatned / og sagde: hvar er Drotteñ Eliæ Gud? ja hañ. Og hañ sloo vatned / og þad skildest ad a bædar sijdur/ og Elisæus gieck i giegnum.

15 Og þegar spamañanna børn þad sau/ * sem voru i Jericho/ þvert yfer fra/ þa søgdu þau: ** Eliæ Ande hvijler a Elisæo/ og þau komu ad mæta honum/ og beigdu sig fyrer honum a Jørdena. *v. 5. ** Syr. 48/14.

16 Og þau søgdu til hañs: kiære/ sia hier eru fimtiju meñ a medal þinna þienara/ sterkt foolk/ kiære/ lat þa ganga og leita epter þijnum herra/ ma skie/ ad Drottens Ande hafe uppteked hañ/ og kastad honum a eitt af fiøllunum/ eda i eirn af dølunum/ eñ hañ sagde: lated þa ecke fara.

17 Eñ þeir neyddu hañ/ þar til ad hñ * viknade (þar vid) og sagde: lated þa fara/ Og þeir sendu fimtiju meñ/ og leitudu i þria daga / eñ fundu hañ ecke. * C. 8/ 11.

18 Þa komu þeir aptur til hañs / og hañ var i Jericho/ og sagde til þeirra: sagde eg ei til ydar / ad þier skylldud ecke fara?

19 Og meñerner i stadnum søgdu til Elisæum : sia nu / hier er gott ad bua i stadnum/ eins sem miñ herra sier/ eñ hier er vont vatn/ og landed leggst i eyde.

20 Og hañ sagde : bered mier hingad eina nyja skaal/ og legged þar sallt i/ og þeir bæru til hañs.

21 Þa gieck hñ ut til vatns uppsprettuñar/ og kastade sallteñu þar i/ og sagde: so sagde Drotteñ : eg giørde þetta vatn heilnæmt / þar skal eingeñ daude eda eydelegging meir koma þar af.

22 So vard vatned heilnæmt til þessa dags/ epter Elisæi orde/ sm hñ talade.

23 Og hñ gieck þar fra upp til Beth El/ eñ þegar hañ gieck a veigenum/ þa komu þar smaa-pilltar ut af stadnum/ og spottudu hñ/ ꝛ søgdu til hñs: kom upp/ þu skøllotte/ kom upp / þu skøllotte.

24 Og hañ snere sier vid/ og þegar hñ sa þa/ þa bølvade hañ þeim i Drottens nafne / þa * utkomu tveir byrner af skoogenum/ og rifu af þeim fiøruttiju ꝛ tvø børn. * c. 17/ 25. Spek. 11/18

25 Og hñ gieck þar fra til þess * fialls Carmel / og snere vid þadañ til Samariam. * c. 4/ 25.

III. Capitule.

Israels Konungs Jorams Stioornan / Strijd og Sigurvinning.

Og Joram * Achabs son vard konungur yfer Israel i Samaria/ a þvi attunda Josaphats Juda konungs are/ og stioornade toolf aar. * c. 1/ 17.

2 Og hñ giørde þ vonda fyrer Drottens augum/ þo ecke sem hañs fader/ og sem hañs mooder / þvi hañ burttook þañ Baals stoolpa / sem hañs fader liet giøra.

3 Alleinasta ad hñ var hangande i Jeroboams Nebats sonar syndū/ sm kom Israel til ad syndga/ liet ecke þar af.

4 Og Mesa þeirra Moabita konungur atte (myked) kvikfie/ og gaf Israels konunge i skatt hundrad þusund lømb/ ꝛ hundrad þusund hruta med ullu.

5 Eñ þad skiede / þegar Achab var daudur/ þa fiell þeirra Moabita konungur fra Israels konunge.

6 Þa for kong Joram a þm sama tijma af Samaria/ og talde allañ Israel.

7 Og droo burt/ ꝛ sende til Josaphat/ konungsens i Juda/ og liet segia: þeirra Moabita konungur er falleñ fra mier/ villtu koma med mier moot Moabitunum til strijds? og hañ sagde: eg vil koma upp / so er eg eins sem þu/ so mitt foolk/ sem þitt foolk/ so mijner hestar/ sem þijner hestar.

8 Og hañ sagde: um hvørn veg vilium vier fara upp? og hañ sagde: um þañ veg i Edoms eydemørk.

9 So foor Israels konungur/ og Juda konungur/ og Edoms konungur/ og þegar þeir høfdu fared siø daga ferd/ þa var þar ecke vatn fyrer hereñ / og

bestiurnar/

bestiurnar / sem voru i før med þeim.

10 Þa sagde Israels konungur: aha! þvi Drottenn hefur kallad þessa þria konunga / ad giefa þa i Moabitanna hendur.

11 Og Josaphat* sagde: er hier eingenn Drottens spamadur / ad vier kunnum spyria Drottenn fyrer hann? þa svarade eirn af Israels konungs sveinum / og sagde: hier er Elisæus Saphats son / sem gaf vatn a Eliæ hendur.

* 1. Kong. 22/ 5.

12 Og Josaphat sagde: Drottens ord er hia hønum / So fooru Israels konungur og Josaphat og Edoms konungur ofann til hanns.

13 Þa sagde Elisæus til Israels konungs: hvad hefe eg ad giøra med þig? gack til þijns fødurs spamanna / og til þinnar moodur spamanna / og Israels konungur sagde til hanns: (ah) ney / þvi Drottenn hefur kallad þessa þria konunga / ad giefa þa i Moabs hendur.

14 Og Elisæus sagde: (so sannarlega sem) sa Drottenn Zebaoth lifer / fyrer hvørium eg stend / ef eg ecke sæe til Josaphat Judakonungs / þa villda eg ecke agta þig / eda aalijta þig.

15 So sæked mier nu eirn hørpu-slagara. Og þad skiede / þegar hann sloo a hørpuna / þa kom Drottens hønd a hnn

16 Og hann sagde: so seiger Drottenn: giøred grøf hia grøf vid þennann læk.

17 Þvi so seiger Drottenn: þier skulud ecke sia vind / ecke helldur sia regn / þo samt skal þesse lækur verda fullur af vatne / ad þier skulud drecka / og ydar fenadur / og ydar bestiur.

18 Þar med er þad eirn lijtelsverdur hlutur fyrer Drottne / hann mun ogso giefa Moab i ydar hønd.

19 Og þier skulud nidursla alla fasta stade / og alla utvalda stade / og upphøggva øll good trie / og tilbyrgia alla vatnsbrunna / og fordiarfa alla gooda akra med steinum.

20 Og þad skiede umm morgunenn / a þm tijma mann plagade ad offra mat-offre / og sia / þa kom þar eitt vatn a þeim veige fra Edom / og landed filltest med vatn.

21 Þegar aller Moabitar heyrdu / ad konungarner være farner upp / til ad strijda i moot þeim / þa voru þeir kallader til samans / aller vopnfærer og þar yfer / og þeir stoodu moots vid landa-merked.

22 Þegar þeir tooku sig aarla upp umm morgunenn / og soolenn gieck upp a vatned / þa sa Moab moote sier / ad vatned var raudt sem blood.

23 Og þeir søgdu: þad er blood / konungarner eru vijst slegner med sverde / og sa eine hefur sleiged þann annann / og nu Moab / epter herfangenu.

24 Þegar þeir komu til Israels herbuda / þa stood Israel upp / og sloo Moab / og þeir flijdu fyrer þeim / og þeir komu inn (i landed /) og sloou Moab.

25 Og þeir nidurbrutu stadena / og hvør kastade sijnum steine a alla gooda akra / og fylltu þa / og þeir tilbirgdu alla vatns brunna / og upphiuggu øll good trie / þar til þar voru (ecke nema) steinar þar af a Nareseths vege / og þeir sem sleingdu med slaungum / geingu sig þar umm kring / og sloou hann.

26 Og Moabs konungur sa / ad strijded var hønum ofsterkt / þa took hann siø hundrud menn til sijn / sm utdroou sverd / til ad briootast i giegnum til konungsens af Edom / enn þeir gaatu ecke.

27 Þa took hann hanns son / þann frumgietna / sem skyllde hafa orded konungur i hns stad / og offrade hønum til brenne-offurs uppa murnum / þa vard þar ein stoor reide moote Israel / og þeir fooru fra hønum / & komu til landsens aptur

IV. Capitule.

Spamadurenn Elisæus giører fyrer Drottens Magt furdannlega Giørninga

OG ein kvinna hroopade a medal spamannanna barna hustrua / til Elisæum / og sagde: þinn þienare minn madur er daud-

ur / so veitst Þu'/ Þu/ ad Þiñ Þienare ottadest Drottenn/ Nu kom sa/ sem hañ var skylldugur/ og vill taka bæda mÿ-na syne til siña Þræla.

2 Og Elisæus sagde til heñar: hvad skal eg giøra vid Þig? seig mier/ hvad hefur Þu i husenu? og hun sagde: Þÿn Þioonustu-kviña hefur eckert i husenu/ utañ eina * oliu-krus. * 1. Kong. 17/12.

3 Og hañ sagde: gack/ bid Þu Þier kiera Þar ute af øllum Þÿnum næbuum / toomra kiera/ tak ecke fæ til (i muñe:)

4 Og gack iñ/ og loka dyrnar epter Þier/ og Þÿnū sonū/ og aus i øll Þesse kier/ Og Þa Þau eru full / Þa set Þau fra.

5 Og hun gieck fra hønum/ og lokade dyrunum epter sier/ og epter sÿnum sonum/ Þeir bæru til heñar/ z hun joos i.

6 Og Þad skiede/ Þegar hun hafde fyllt kierenn / Þa sagde hun til sÿns sonar: rieltu mier eñ nu (eitt) kier / Og hañ sagde til heñar: hier er ecke eitt kier fra mar/ og vidsmiøred stood.

7 Þa gieck hun burt/ og gaf Guds mañe Þad til vitundar/ og hañ sagde: gack burt / sel vidsmiøred / og betala Þÿna skulld / so mætt Þu / og Þÿner syner lifa af Þvi/ sem afgeingur.

8 Þad skiede ogso a einum tÿma / ad Elisæus gieck yfer til * Sunem/ z Þar var ein mikels hattar kviña / hvør ed hiellt hañ/ ad hañ æt braud. Og Þad skiede/ so opt hañ foor Þar i giegnum/ Þa gieck hañ Þar iñ / ad eta braud.

* Jos. 19/18

9 Og hun sagde til sÿns mañs: sia nu/ eg merke/ ad (Þesse) Guds madur hñ er heilagur/ sm̄ geingur alltÿd iñ til vor

10 Lætum ockur nu afskamta eitt lÿtt ed herberge (uppa/) og setia hønū Þar i/ eina sæng og bord/ og stool/ og lioosastiaka/ uppa Þad / nær hañ kiemur til vor/ hañ kuñe vÿkia Þar iñ.

11 Og Þad skiede a einum tÿma / kom hañ Þangad/ og foor Þar upp i herberged/ og lꝏ Þar i.

12 Og hañ sagde til Gihezi sÿns sveins: kalla Þessa Sunamitisku/ Og Þegar hañ kallade a hana / Þa gieck hun fram fyrer hañ.

13 Þvi hañ hafde sagt til hañs: seig nu til heñar: sia/ Þu hefur breitt all umsioonarlega vid ockur med Þessare umsorgun/ hvad skal mañ giøra Þier? hefur Þu eyrende til konungsens/ edur til strÿds høfudsmañsens? og hun hafde sagt: eg bÿ midt a medal mÿns folks

14 Þa hafde hañ sagt: og hvad kañ mañ Þa giøra heñe? og Gihezi hafde sagt: ach/ hun a aungvañ son/ og heñar madur er gamall.

15 Þar fyrer hafde hñ sagt: kalla a hana / og sem hañ kallade a hana / Þa stood hun i dyrunum.

16 Og hañ sagde: a Þessare ætettu tÿd ad einu are/ skalltu hafa eirn son i fadme. Og hun sagde: ney/ miñ herra/ Þu Guds madur/ liug ecke ad Þiñe Þioonustu-kviñu.

17 Og kviñañ vard brioffsom / og fædde eirn son/ a Þeirre sømu ætettu tÿd/ ad einu are/ sem Elisæus hafde sagt til heñar.

18 Og barned vard stoort/ og Þad bar til nockrum tÿma Þar epter/ ad Þad gieck ut til sÿns fødurs / til kornskieru mañaña.

19 Og sagde til sÿns fødur: mitt høfud / mitt høfud / Og hañ sagde til eins sveins: ber hañ til siñar moodur.

20 Og hañ took hañ upp / og bar hañ til siñar moodur/ og hañ sat i heñar skaute allt til middags/ Þa doo hañ.

21 So gieck hun upp / og lagde hañ a Þess Guds mañs sæng/ og lokade ad hønum/ og gieck ut:

22 Og hun kallade a siñ mañ/ og sagde: kiære / send mier eirn af sveinunum/ og eina af øsnunum/ og eg vil snarlega burt til Þess Guds mañs og koma aptur.

23 Og hañ sagde: hvi villtu fara til hañs? Þad er ecke i dag (nÿ-)mꝏnadur/ et helldur sabbat/ Og hun sagde: fridur (sie med Þier.)

24 Og hun sødlade øsnuna / og sagde til sÿns sveins/ keyr/ og far fliott/ tefdu mig ecke a ferdeñe/ utañ eg seige Þier til.

25 So foor hun burt / og kom til Þess

Guds

Guds manns * til Carmel fialls/Og þad skiede/ þegar sa Guds madur sa hana i meote vid sig / þa sagde hann til Gihezi sijns sveins : sia/ þesse Sunamitiska (er þar.) * c. 2/ 25.

26 Hlaup nu/og mæt henne/og spyr hana / hvort þad geingur henne vel / hvort þad geingur hennar manne vel/ hvort þad geingur barnenu vel ? og hun sagde : vel.

27 Og þegar hun kom til þess Guds mans a fiallid / þa hiellt hun um hans fætur/ þa gieck Gihezi fram/ ad hrinda henne (þar fra/)Og sa Guds madur sagde : lát hana bijda / þvi hennar sál er harmþrungenn i henne / og Drottenn hefur þad huled fyrer mier/og ecke giefed mier þad til vitundar.

28 Og hun sagde : bad eg um eirn son af mijnum herra ? * sagde eg ecke / þu skyllder ei pretta mig ? * v. 16.

29 Og hann sagde til Gihezi : * bind upp um vijnar lendar/og tak minn staf i þijna hond / og gack / mæter þu nockrum/ þa heilsa honum ecke/og heilse þier nockur/ þa svara honum ecke/ og legg minn staf a sveinsens asioonu. * c. 9/ 1.

30 Og sveinsens mooder sagde : * (so sannarlega sem)Drottenn lifer/og þijn sál lifer/eg forlæt þig ecke/ Þa took hann sig upp/og gieck epter henne. * c. 2/ 2.

31 Og Gihezi gieck burt fra þeim / og lagde stafenn a sveinsens asioonu/ Enn/ þar var eingenn raust og ey tilfinning / So gieck hann til baka / og mætte honum/og gaf honum til vitundar/og sagde : sveinnenn vaknade ecke upp.

32 Og þegar Elisæus kom i hused/sia/ þa la sveinnenn daudur a hans sæng.

33 Og hann gieck inn/og * lukte dyrunum ad þeim bædum og bad til Drottens.

* P. G. 9/ 40.

34 Og stie upp / og la yfer barnenu / og lagde sinn munn a hans munn / og sijn augu a hans augu/og sijnar hendur a hanns hendur/og breidde sig yfer hann/so ad barnsens lijkame vard varmur.

35 Og hann stood upp aftur / og gieck i husenu einu sinne hijngad og einu sinne þangad/og stie upp/ og breidde sig yfer hann/ Þa hnerre sveinnenn til þess sio sinnum / og sveinnenn uppliet sijn augu.

36 Og hann kallade a Gihezi/ og sagde: kalla a þa Sunamitisku/Og þa hun kallade hana/ þa kom hun til hans/Og hann sagde: * tak þinn son. * Luc. 7/ 15.

37 Þa kom hun / og fiell nidur fyrer hans fætur/og tilbad a Jordunne/og took sinn son/ og gieck burt.

38 Og Elisæus kom til baka til Gilgal/og þar var hungur i landenu/og spamannana born sætu fyrer honum/ og hann sagde til sijns sveins : lættu einn stooran pott upp/og sioo eirn graut handa spamannana bornum.

39 Þa gieck eirn ut a merkena/ad safna jurtum / og fann ville vijnkrysiu / og las þar af sinn kyrtel fullann af ville-ecllo qvintider/ og þegar hann kom/ þa skar hann þau i pottenn til grautsens/ þvi þeir þeckto þau ecke.

40 Og þeir færdu þad upp fyrer mennena/til ad eta/ og þad skiede/ þegar þeir ætu af grautnum/ þa hroopudu þeir/ og sogdu: daudenn i pottenum/ þu Guds mann. Þvi þeir kunnu ecke eta (þar af.)

41 Þa sagde hann : taked miel hijngad/ og hann kastade þvi i pottenn / og sagde : fæered þad upp fyrer foolked/ad þeir meige eta / þa var þar eckert illt i pottenum.

42 Og eirn madur kom af Baal Salisa/og bar þeim Guds manne braud/ tuttugu bigg-braud/af þeim fyrsta(groodal/) og nijtt korn i sijnu fate. Og hann sagde: gief foolkenu ad þeir ete.

43 Og hans þienare sagde : * hvad skal eg giefa þetta fyrer hundrad menn?og hann sagde: gief foolkenu ad þeir ete / þvi so sagde Drottenn : menn skal eta / og þar skal afgangs verda. Og hann lagde þ fyrer þa / og * * þeir ætu. * Joh. 6/ 9.
** Matth. 15/37. Marc. 8/8. Luc. 9/17. Joh. 6. 10/11/12. Ruth. 2/14.

44 Og þeir leifdu epter Drottens orde.

V. Capitule.

Naamans Spitelska og Hreinsan.

Og Naaman/Konungsens stryds hofudsmadur af Syria / var eirn merkelegur madur fyrer sijnum herra/og mikels virdtur/ þvi Drottenn gaf Syrlande hiælp fyrer hann / og hann var eirn volldugur madur/ (enn) spitelskur.
2 Og (stryds folked) af Syria var utfalled / og hafde fært eina litla stulku fangna af Israels lande/ hver ed þioon ade Naamans hustru.
3 Og hun sagde til sinnar Frur: ach /være minn herra hia þeim spamanne / sem er i Samaria/ þa munde hann skilia hann vid sijna spitelsku.
4 Þa gieck hann inn/ og gaf hans herra þad til vitundar /og sagde: so og so hefur su stulka talad / sem er af Israels lande.
5 Þa sagde konungurenn af Syria: gack burt/kom/ og eg vil senda eitt brief til Israels konungs/Og hann foor burt/og took tiju centener silfurs med sier / og sex þusund gyllene/ og tiju helgedaga klæde.
6 Og hann færde briefed til Israels konungs/hliodande: og nu/nær þetta bref kiemur til þijn/sia/ (þa skalltu vita/) eg hefe sendt Naaman minn þienara til þijn / ad þu villder skilia hann vid sijna spitelsku.
7 Og þad skiede/þegar Israels konungur las briefed/þa * reif hann sijn klæde/ og sagde: er eg Gud / ad eg kunne i hel slaa/ z giefa lijf/med þvi hann sender til mijn/ad eg skilie þann mann vid sijna spitelsku? kiæru/merked þo/og siaed/hvorsu hann leitar orsakar i moote mier?

* 5. 6/30. C. 19/1. 1. Mos. 30/2.

8 Enn þad skiede/þegar Eliseus sa Guds madur heyrde/ ad Israels konungur hafde rifed sijn klæde/ þa sende hann til konungsens/seigiande: hvi hefur þu rifed þijn klæde? kiære/ lat hann koma til mijn/ so skal hann vita / ad hier er eirn spamadur i Israel.
9 So kom Naaman med sijnum hestum og sijnum vognum/og stadnæmdest fyrer Elisæi hus dyrum.
10 Þa sende Eliseus eitt bod til hans/ og liet seigia: gack / og þvo þig siosinnum i Jordan/ so skal þitt hollld komast þier i samt lag/ og verda hreint.
11 Þa vard Naaman reidur z foor burt/ z sagde: sia / eg þeinkte nu mier/hann munde visst koma ut/og ganga fram/og akalla i Drottens sijns Guds nafne / og hræra med sinne hende a stadnum/og burttaka spitelskuna.
12 Eru ecke þau flioot Amana z Pharphar i Damasco betre/enn oll þau votn i Israel? kunne eg ecke þvo mig i þeim/ og hreinsa mig? og hann snere sier/ z foor reidur burt.
13 Þa geingu hans sveinar fram / og toludu vid hann/ og sogdu: minn fader / hefde spamadurenn boded þier eirn stoorann hlut/skyllder þu þad ecke giort hafa? og hvad miklu meira / ad hann sagde til þijn: þvo þig / so skalltu verda hreirn.
14 Þa gieck hann ofann / og dyfde sier i Jordan sio sinnum / sem sa Guds madur sagde/ og * hans holld komst i samt lag / eins sem eins lijtels barns holld / og hann vard hreirn * Luc. 4/27.
15 Og hann snere vid til þess Guds manns aptur/hann og hans gjorvallur her/ og þegar hann kom þangad/þa gieck hann fyrer hann og sagde: sia/nu veit eg/ad þar er ecke Gud i nockru lande / utann i Israel/ Og kiære/ tak nu(þessa)blessan af þijnum þienara.
16 Enn hann sagde: (so sannarlega sem) Drottenn lifer/fyrer hvorium eg stend/ eg tek hana ecke / Og hann villde neyda hann til ad taka hana/enn hann neitade þvi.
17 Þa sagde Naaman: maa ecke þa þijnum þienara giefast ein byrde Jardar/ (so myked/sem)eitt par mula(kynne bera?) þvi þinn þienare vill ecke framar offra/og giora brenneoffur til framande guda/helldur til Drottens.
18 Ad Drottenn vilie vera þijnum þienara nadugur hier uti / nær minn herra geingur inn i Rimmons hus/ ad tilbidia þar/og * hann hallar sier upp til minnar handar/ og eg tilbid i Rimmons huse/ Nær eg(so)tilbid i Rimmons huse/ þa sia

þie Drottenn þijnum þienara nadugur/ fyrer þessa efnes saker. * c.7/2.

19 Og hann sagde til hans: far burt med fride. Og þegar hann var farenn fra honum/ hier umm eirn fiordung vegar a mørkenne/

20 Þa þeinkte Gihezi Elisæi þess Guds manns sveirn/sia/ min Herra vægde þessum Syrlendska Naaman/ad hann took ecke af hans hende/þad hann færde/ (So sannarlega sem) Drottenn lifer/eg vil hlaupa epter honum / og taka vid nockru af honum.

21 So hliop Gihezi skindelega epter Naaman/Og þegar Naaman sa/ad hann hlioop epter honum/þa stie hann af vagnenum / til ad mæta honum / og sagde: geingur þad vel til?

22 Og hann sagde: vel/ minn Herra sende mig(til þijn/) og lætur seigia: sia / þar komu nu tveir sveinar til mijn / fra Ephraims fialle/ af spamannanna børnum/ Kiære/ gief þeim eitt centener silfurs/ og tvenn helgra daga klæde.

23 Og Naaman sagde: Kiære/ tak tvo centener/og hann neyddde hann til/og hann batt tvo centener silfurs i tvo secke / og tvenn helgra daga klæde / og gieck tveimur af sijnum sveinum/ þeir bæru þau undann honum.

24 Þegar hann kom til Ophel/þa took hann þad af þeirra hende/ og lagde þad afsijdes i husenu/ og liet mennena fara/og þeir fooru.

25 Og þegar þeir voru i burtu/þa kom hann/ og gieck framm fyrer sinn herra/ Enn Elisæus sagde til hans: hvadann(kiemur þu)Gihezi? og hann sagde: þinn þienare hefur hvorke geinged hingad edur þangad.

26 Enn hann sagde til hans: foor ecke mitt hiarta(med/)þegar madurenn snere til baka fra sijnum vagne moote þier? var þad þa tijme til ad taka silfur / og ad taka klæde /og oliu-garda /og vijnvidar-pioll/ og saude / og naut / og sveina/ og þioon-ustu-stulkur?

27 Þar fyrer skal Naamans spitelska loda vid þig og þitt sæde/ æfenlega/Þa gieck hann ut fra honum * spitelskur sem snioor. *2. Mos. 4/6. 4. Mos. 12/10.

VI. Capitule.

Elisæus lætur eina Jarn-Øxe flioota / og veit þess Syrlendska Konungs Radslogun.

Og spamannanna børn søgdu til Elisæum: Kiære/sia þesse stadur / i hvorium vier buum hia þier / er oss offþraungur.

2 Kiære / lat oss fara til Jordanar / og sierhvor take þadann eitt timbur-trie / ad vier mættum þar biggia oss eirn stad / ad buua þar / Og hann sagde: fared.

3 Og sa eine sagde: Kiære/ gack og med þijnum þienurum/og hann sagde: eg/ eg vil ganga med.

4 Og hann gieck med þeim/ Þegar þeir nu komu til Jordanar / þa hiuggu þeir trie upp.

5 Og þad skiede / þegar eirn nidur hioo eitt timbur-trie/ fiell jarned i vatned/ og hann hroopade og sagde: aha! minn Herra/ þar med er þad lied.

6 Og sa Guds madur sagde: hvar fiell þad? og þa hann hafde sijnt honum staden/ hioo hann eina grein af/ og kastade þangad / og liet jarned flioota.

7 Og hann sagde: tak þier þad upp/ Þa utrietti hann sijna hond / og tok þad.

8 Og konungurenn af Syria/ færde eitt strijd i moote Israel / og radslagade vid sijna þienara/ og sagde: vier vilium seta vorar herbuder þar og þar.

9 Enn sa Guds madur sende til Israels konungs/ og liet seigia: vara þig/ad þu farer ecke a þennann stad/ þvi þeir af Syria hafa lagt sig þar.

10 So sende Israels konungur til þess stadar / sem sa Guds madur hafde sagt til hans/ og ætlade hann/ og hann varade sig þar vid/ ecke einusinne/ og ecke tvisvar sinnum (alleinasta.)

11 Þa vard konungsens hiarta af Syria styrlad yfer þessu/og hann kallade a sijna sveina / og sagde til þeirra: viljed þier ecke giefa mier til vitundar / hver af oss (flutte þad) til Israels konungs?

12 Þa sagde eirn af hans sveinum: ecke so minn Herra konungur/ helldur Elisæus sa spamadur / sem er i Israel / giefur Israels konunge til vitundar/ þad ord sem þu

þu talar i þijnu sængurherberge.

13 Og hañ sagde: so fared/ og siaed hvar hañ er/ ad eg kuñe senda/ og læta sækia hañ/ Og þad var hønum til vitundar giefed/ ad þar sagdest: sia/ hañ er i Dothan.

14 Þa sende hañ þangad hesta og vagna/ z eina stoora magt/ z þegar þr komu um nootlena/ umkringdu þeir staden.

15 Og þess Guds mañs þienare stood ærla upp/ ad buua sig/ og gieck ut/ og sia/ þa lꝏ eirn her kringum staden/ og hestar og vagnar/ Þa sagde hañs sveirn til hañs: aha! miñ herra/ hvad skulum vier giøra?

16 Og hañ sagde: ottast eckert/ þvi * þeir eru fleire sem eru hia oss/ eñ þeir/ sem eru hia þeim. *2. Kron. 31/7. etc.

17 Og Elisæus bad og sagde: Drotteñ/ kiære/ upplæt hañs augu/ ad hañ siae/ þa uppliet Drotteñ sveinsens augu/ ad hñ sa/ og sia/ * þa var fialled fullt/ af glooande hestum og vegnum kringum Elisæum. * 1. Mos. 32/ 1. Ps. 34/ 8.

18 Þa þeir komu ofañ til hañs/ þa bad Elisæus til Drotteñs/ og sagde: kiære/ sla þetta foolk med blindne/ Og hañ * sloo þa med blindne/ epter Elisæi orde.
*1. Mos. 19/ 11.

19 Þa sagde Elisæus til þeirra: þesse er ecke vegureñ/ og ei stadureñ/ filged mier epter/ eg vil leida ydur til þess mañs/ ẽ þier leited epter/ z hñ leidde þa til Samariam.

20 Og þad skiede/ þegar þeir komu i Samariam/ þa sagde Elisæus: Drotteñ/ læt auguñ upp a þessũ/ ad þeir meige sia/ Og Drotteñ uppliet þeirra augu/ ad þeir sau/ Og sia/ (þa voru þeir) midt i Samaria.

21 Og Israels konungur sagde til Elisæum/ þegar hñ sa þa: miñ fader/ skal eg være sla (þa?)

22 Og hañ sagde: þu skallt ecke sla/ Willder þu sla þa/ sem þu hefur fangad med þijnu sverde/ og med þijnum boga? * set braud og vatn fyrer þa/ ad þeir ete og drecke/ og fare til þeirra herra.
* Ordsk. 25/ 21.

23 Þa tilbioo hñ þeim eina stoora mæltijd/ Og þegar þeir høfdu eted og drucked/ liet hñ þa fara/ so ad þeir fooru til þeirra herra. Og þeir strijdsliyder af Syria komu ecke framar i Israels land.

24 Og þad skiede þar epter/ ad Benhadad/ konungureñ af Syria/ safnade ollũ sijnum her/ og foor upp/ og settest um̃ Samariam.

25 Og þar var eitt stoort hungur i Samaria/ þvi sia/ þeir um̃sætu hana so leinge/ ad eitt asna høfud gyllte attatijge silfur (peninga/) og eirn fioorde partur af einum kab * dufna drits fim̃ silfur (peninga.) * c. 18/ 27.

26 Og þad skiede/ þegar Israels kongur gieck um̃ a murnum/ þa hroopade ein kvinna til hñs/ og sagde: frelsa (mig) miñ herra konungur.

27 Og hñ sagde: Drotteñ frelsar þig ecke/ hvar med skal eg frelsa þig? af hlødunñe/ eda af (vijn.)pressuñe?

28 Þa sagde konungureñ til heñar: hvad skadar þig? og hun sagde: þesse kvinna sagde mier: tak þiñ son hijngad/ og vid viliuṁ eta hñ i dag/ og a morgun viliuṁ vid eta miñ son.

29 So * høfum vid soded miñ son/ og eted hñ/ eñ sem eg sagde til heñar a þeim ødrum deige: tak þiñ son hijngad/ og lꝏtum ockur eta hañ/ falde hun siñ son. * 5. Mos. 28/ 53. etc.

30. Og þad skiede/ þegar konungureñ heyrde þeirrar kviñu ord/ þa * reif hañ sijn klæde/ og i þvi hañ gieck um̃ a murnum/ þa sa foolked/ og sia/ þar var eiñ seckur iñañ under a hañs lijkama.
* C. 5/7.

31 Og hañ sagde: Gud giøre mier svo/ og eñ svo/ ef Elisæi Saphats sonar høfud skal standa i dag a hønum.

22 Og Elisæus sat i sijnu huse/ og þeir ellstu sætu hia hønũ/ og hñ sende eirn mañ þangad undañ sier/ (Eñ) fyrr eñ sendeboden kom til hñs/ þa sagde hñ til þeirra ellstu: hafed þier sied/ hvørn eñ þesse mordingia son hefur sendt hijngad/ ad taka mitt høfud af? siaed/ nær sendeboden kiemur/ ad þier loked dyrunum aptur/ og kreisted hañ i dyrunum/
sia

sia / er hier ecke hañs herra * foota hliood epter hønum? * 1. Kong. 14/6.

33 Þegar hañ eñ talade vid þa/ sia / þa kom sendebodeñ vfañ til hañs / og sagde: sia/ þvilikt illt * (kiemur) af Drottne/hvørs skal eg framar vænta af Drottne? * Amos 3/ 6.

VII. Capitule.

Samaria i eirnre Svipan frelsast aff Drottne fra þrre storu Hungurs Neyd.

Ha sagde Elisæus: heyred Drottens ord / so sagde Drotteñ: a morgun um þeñañ tijma/skal eirn mæler miøls (gyllda) eirn sekel/ og tveir mælerar biggs/ eiñ sekel i Samaria porte.

2 Eñ eirn høfudsmadur/til * hvørs handar konungureñ hallade sier/ svarade þeim Guds mañe/og sagde: sia/ þo ad Drotteñ giørde glugga a Himeneñ/ munde þetta ord kuña skie? og hñ sagde: sia/ þu skallt þad sia med þijnum augum/og ecke eta þar af. * c. 5/18.

3 Og þar voru fioorer spitelsker meñ hia dyrunum * fyrer portenu/og sa eine sagde til þess añars: hvad villum vier hier vera/ þar til vier deyum?

* 3. Mos. 13/ 46.

4 Þo vier þeinkium/vier villdum komast i borgena / so er þar hungur i stadnū/ z vier dæum þar/ og þo vier sitium hier/þa meigum vier (og)deya/So komum nu / og lætum oss falla til þeirra Syrlendsku hers / læte þeir oss lifa / so lifum vier/ og slaae þeir oss i hel/ so deyum vier.

5 Og þeir tooku sig upp i døgun / og komu til þeirra Syrlendsku hers/Þegar þeir komu til þess ytsta af þeirra Syrlendsku herbudum/sia/þa var þar ecke eirn madur.

6 Þvi Drotteñ hafde læted þeirra Syrlendsku herbuder heyra * eitt hliood af vøgnum / og eitt hliood af hestum / sia/ eitt hliood af einum volldugū her / ad þeir søgdu / sa eine til þess añars : sia/ Israels konungur hefur leigt i moote oss þa Hethita konga / og Egypta konunga/ ad falla yfer oss. * c. 19/7.

7 Þar fyrer tooku þeir sig upp/og flijdu i døgun / og forlietu þeirra tiølld / og þeirra hesta / og þeirra asna i herbudunum/ so sem þad (stood/) og flijdu til (ad frelsa) þeirra lijf.

8 Þegar þesser spitelsku komu til þess ytsta i herbudunum/ þa komu þeir til eins tiallds/ z ætu og drucku/ og tooku þar ut ur silfur z gull/og klæde/og geingu burt/og føldu þad/Og komu aptur og geingu til eins añars tiallds/ og tooku þar ut ur/og geingu burt/og føldu þad.

9 Þa søgdu þeir/ sa eine til þess añars: vier giørum ecke rett/þesse dagur er eins goods bodskapar dagur / og skylldum vier þeigia? ef vier bijdum þar til þad verdur biartur morgun/ þa hitter (vor) misgiorningur oss / So gaungum nu / og lætum oss koma / og giefa þad til vitundar i konungsens huuse.

10 Og sem þeir komu/ hroopudu þeir til stadar port-vaktarañs/ og gaafu þeim þ til vitundar / og søgdu : vier komum til þeirra Syrlendsku herbuda/ og sia / þar er ecke eirn madur/ edur eirnrar mañeskiu raust/ helldur hestar bundner / og asnar bundner/og tiølldeñ/ so sem þau voru.

11 Þa hroopade eirn af port-vøkturunū/ z þeir kuñgiørdu þad i konungsens huse.

12 Og konungureñ stood upp um nootena/og sagde til sinna þienara : eg vil nu kuñgiøra ydur / hvad þeir Syrlendsku hafa giort vid oss/ þeir vita/ ad vier lijdum hungur / þar fyrer eru þeir utgeingner af herbudunum / ad fela sig i mørkeñe / og þeinkia : nær þeir utganga af stadnum/ þa villum vier grijpa þa lifande og komast i borgena.

13 Þa svarade eirn af hañs þienum / og sagde: so læt þa nu taka fim̄ af hestunum / sem eru afgange /sem eru epter ordner hier iñe/ sia/ þeir eru sem allur Israels flockur / þeir ed eru epter ordner þar i / sia / þeir eru sem allur Israels flockur / þeir sem eru burtu / og lætum oss senda þangad og sia til.

14 Þa tooku þeir tvo vagna med hestū/ og konungureñ sende þa til þeirra Syrlendsk

lendsku Herbuda / og sagde: fared þan-
gad og siaed.
15 Og þegar þeir fooru epter þeim allt
til Jordanar / sia / þa (lá) allur vegur
en fullur af klædum og þarvangre / sem
þeir Syrlendsku høfdu kastad/ þegar þe
ir flijttu sier / Og sende-bodarner komu
aptur/og gaufu Konungenū þ til vitundar.
16 So gieck foolked ut/ og rændu þeirra
Syrlendsku Herbuder/ z eirn mæler miøls
gilldte eirn sekel/ z tveir mælerar biggs ei
rn sekel/ * epter Drottens orde. * v. 1.
17 En Konungeñ tilskickade þañ Høf
udsmañ / hvørs Hønd hañ hallade sier
til / hia portenu / og folked trad hañ i
portenu/ad hañ deide/ eins sem sa Guds
madur hafde sagt/ þegar hañ talade þ/
þa Konungeñ kom ofañ til hañs.
18 Þvi þad skiede so sem sa Guds mad
ur hafde sagt til Konungsens / þañ tijd
hañ sagde: a morgun a þessare tijd skulu
tveir mælerar biggs gillda eirn sekel / og
eirn mæler miøls eirn sekel / i portenu i
Samaria.
19 Og Høfudsmadureñ hafde svarad
þeim Guds mañe/ og sagt: og sia/ * þo
Drotteñ giørde glugga a Himneñ/ mun
slijkt kuña skie/Og hñ hafde sagt: sia/
þu skallt þad sia med þijnum augum/ og
ecke eta þar af. * v. 2.
20 Og þad gieck hønum svo/ þvi foolk
ed trad hñ i portenu/ad hñ deyde.

VIII. Capitule.

Su Sunamitiska Kvinna ødlast sitt
Hus og Akra aptur. Benhadad leggst
siukur. Joram og Ahasia Juda konung
ar koma til Rijkes-Stiornarennar.

Og Elisæus talade til þeirrar Kvi
nu/ * hvørrar son hañ hafde
giørt lifande/ og sagde: tak þig
upp/gack burt/þu og þitt hus/
og vert framande/hvar þu kant vera fra
mande/ þvi Drotteñ kallar a hungred /
z þad mun ogso koma i landed i sio ár.
* C. 4/ 35.
2 Og Kvinnañ took sig upp/og giørde sem
sa Guds madur sagde: og foor burt/ hun
og heñar hus/ og var framande i Phili-
steana lande i sio ár.
3 Og þad skiede/þegar þau sio ár voru
lideñ/ þa * kom Kvinnañ aptur af Phili-
steana lande / og gieck ut/ ad hroopa til
Konungsens um̄ heñ' hus/z um̄ heñ' akr
* Ruth. 1/ 6.
4 Og Konungureñ talade vid Gihezi þeñ
Guds mañs þienara/og sagde: kiære/ fra
amseig mier øll þau stooru verk/ sem E-
lisæus hefur giørt.
5 Og þad skiede/þegar hñ uppreiknade
fyrer Konungenum / ad hñ hefde giørt ei-
rn daudañ lifande/ sia/ þa kom su Kvin
na/hvørrar son hñ hafde giørt lifande/
og kallade til Kongsens um̄ heñar hus og
um̄ heñar akur / þa sagde Gihezi: miñ
herra Konungur/ þesse er Kvinnañ/og þess
er heñar son/ sem Elisæus giørde lifande.
6 So spurde Konungureñ Kvinnuna ad/og
hun greinde hønum þad / Þa fieck Kon-
ungureñ heñe eirn Herberges svein/og sag
de: skicka heñe aptur allt þad sem (heñe)
heyrer til/med øllū akursens avøxtu/ fra
þm̄ deige/hun yfergaf landed/z iñ til nu.
7 Þar epter kom Elisæus til Damascū/
þa Benhadad Konungureñ i Syria var
siukur/ Mañ gaf hønū þ til vitundar/og
sagde: sa Guds madur er komeñ hijngad.
8 Þa sagde Konungureñ til Hasael: tak
gaufu med þier / og gack i moote þeim
Guds mañe / og spyr Drotteñ ad fyrer
hñ/og seig: mun eg verda heill af þess-
um siukdoome?
9 Og Hasael gieck i moot hønum/ og
took gaufu med sier/og allra handa gott i
Damasco / fiørutygu ulfallda byrde / Og
þegar hñ kom/ gieck hñ fram fyrer hñ/
og sagde: þiñ son Benhadad/Konungur-
eñ i Syria/sende mig til þijn/z lætur seig
ia: mun eg eiga lifna af þessū siukdoome?
10 Elisæus sagde til hañs: gack/ og
seig: þu skallt sañarlega ecke lifna/þvi
Drotteñ hefur openberad mier/ad hañ
skule * vissulega deya. * c. 1/ 4.
11 Og hañ giørde sijna asioonu herk-
na/ og hiellt sier/ þangad til hañ gat
ecke leingur/Og sa Guds madur grieck.
12 Þa sagde Hasael: hvi grætur miñ
herra?

Herra? og hann sagde: Þvi eg veit þad vonda / sem þu munt giøra vid Jsraels børn/ Þu munt brenna þeirra fasta stade med ellde / og * slaa þeirra ungu (kallkin) i hel med sverde/ og rifa þeirra (smaa) børn / og sundur høggva þeirra olettar (kvinnur.) * c. 10/ 32.
13 Og Hasael sagde: hvad er þinn þienare eirn hundur / ad hann skyllde giøra þvilijkann stooran hlut? og Eliseus sagde: Drottenn hefur openberad mier/ ad * þu skuler verda kongur i Syria.
* 1. Kong. 19/ 15.
14 So gieck hann fra Eliseo/ og kom til sijns herra/ og hann sagde til hans: hvad sagde Eliseus þier? og hn sagde/ hn sagde mier: þu skallt vissulega lifa.
15 Og þad skiede þann annann dag / þa took hann abreiduna/ og dijfde i vatned/ og breidde yfer hns andlit/ og hn deyde/ Og Hasael vard konungur i hns stad.
16 Og a þvi fimmta Joram Achabs sonar Jsraels konungs are/ og Josaphats Juda konungs / vard * Joram Josaphats son konungur i Juda.
* 2. Kron. 21/ 1.
17 Hann var tveggia og þriatiju ara gamall/ þegar hann vard konungur/ og stioornade atta aar i Jerusalem.
18 Og gieck a Jsraels konunga veige/ eins sem Achabs hus giørde / Þvi Achabs doottir var hans hustru / Og hn giørde illa fyrer Drottens augum.
19 Enn Drottenn villde ecke fordiarfa Juda fyrir Davids hns þienara skulld/ so sem * hn hafde sagt til hns/ til ad giefa hønum * * eitt lioos fyrir hns born/ alla daga. * 2. Sam. 7/ 13. * * 1. Kong 1./ 36.
20 J hns tijd fiell Edom burt fra Juda/ og giørdu eirn konung yfer sig.
21 Þar fyrer foor Joram i giegnum Zair/ og aller vagnarner med hm/ Og þad skiede/ad hn took sig upp umm nootena/ og sloo Edom sem var kring umm hann / þar med þa yppurstu yfer vognunum / so ad foolked flijde til þeirra heimila.
22 Þa * fiell Edom fra Juda allt til þessa dags/ Þa fiell Libna fra a þeirre somu tijd. * 2. Kron. 21/ 10.
23 Og hvad meira er ad seigia umm Joram/ og allt þad hann giørde/ * er þad ecke skrifad i Juda konunga kroniku bok? * 2. Kron. 21/ 1. etc.
24 Og Joram laa med sijnum fedrum/ og var grafenn med sijnum fedrum i Davids stad/ Og * Ahasia hans son vard konungur i hns stad. * 2. Kron. 22/ 1.
25 A þvi tolfta Jorams Achabs Jsraels konungs sonar are / vard Ahasia Jorams son konungur i Juda.
26 Ahasia var tveggia og tuttugu ara gamall/ þegar hann vard konungur/ og stiornade eitt aar i Jerusalem/ Og hns moodur nafn var * Athalia / Amri Jsraels konungs doctter. * c. 11/ 1.
27 Og hn gieck a Achabs husa veige / og giørde þad illa fyrer Drottens augum/ sem Achabs hus/ Þvi hn var magdur vid Achabs hus.
28 Og hn droo i strijd med Joram Achabs syne/ moot Hasael/ konungenum af Syria/ i Ramot Gilead/ og þeir * Syrlendsku sloou Joram. * c. 9/ 15. 2. Kron. 22/ 5.
29 Þa snere kong Joram til baka / * til ad laata lækna sig i Jesreel af þeim saarum/ sem þeir Syrlendsku sloou hn i Rama / þa hn strijdde moot Hasael / konungenn af Syria/ Og Ahasia Jorams son/ Juda konungur/ kom ofann ad sia Joram Achabs son i Jesreel / þvi hann laa siukur. * c. 9/ 15.

IX. Capitule.

Jehu smyrst til Konungs yfer Jsrael/ og i hel slær Joram Jsraels Konung / Ahasia Juda Konung/ og Jesabel Drottninguna i Jsrael.

Na kallade spamadurenn Eliseus a eirn af spamannanna børnum/ og sagde til hans: * bind umm þijnar lendar/ og tak þessa oliu krus med þier/ og gack til Ramot i Gilead. * c. 4/ 29.
2 Og nær þu kiemur þangad/ þa siaa þar Jehu Josaphats son Nimsi sonar/

ar/ og geck iñ/ og læt hañ standa upp a medal siña brædra/ og leid hañ i þad iñsta herberge.

3 Og tak þa oliu krus/ og aus a hañs høfud/ og seig: so sagde Drotteñ: * eg hefe smurt þig til konungs yfer Israel/ Og þu skallt upplæta dyrnar/ og flyia/ og ecke tefia. * 1. Kong. 19/ 16.

4 Og sveirneñ/ spamañsens sveirn/ gieck til Ramot i Gilead.

5 Og þegar hañ kom/ sia/ þa sætu høfudsmeñerner þar/ sem voru yfer hernum/ og hañ sagde: eg hefe nockud ad seigia vid þig/ høfudsmadur/ Og Jehu sagde: vid hvørn a medal vor allra? og hñ sagde: vid þig høfudsmadur.

6 Þa stood hñ upp/ og gieck iñ i hused/ og liet oliuna a hañs høfud/ og sagde til hañs: so sagde Drotteñ Israels Gud: eg hefe smurt þig til konungs yfer Drotteñs foolk/ yfer Israel.

7 Og þu skallt slaa * Achabs þyns herra hus/ ad eg kuñe hefna miña þienara spamañaña bloods og allra Drotteñs þienara blods af Jesabels hende. * 1. Kong. 21. 22/ 23.

8 Og allt Achabs hus skal eydeleggiast/ Og eg vil uppræta af Achab þañ * sem pissar a veggeñ/ og þañ iñeluktа/ og þañ sem er yfergiefeñ i Israel. * 1. Kong. 14/ 10.

9 Og eg vil giøra Achabs hus/ eins sem * Jeroboams Nebats sonar hus/ og sem ** Baesa Ahia sonar hus. * 1. Kong. 15/ 29. ** 1. Kong 16/ 3.

10 Og * hundarner skulu eta Jesabel a Jesreels hlutdeild/ og eingeñ grafe (hana/) Og hañ liet dyrnar upp/ og flyde. * 1. Kong 21/ 23

11 Og þegar Jehu gieck ut til syns herra þienara/ sagde mañ til hañs: * geingur þad vel til? hvar fyrer kom þesse vitleisingur til þyn? og hñ sagde til þeirra: þier þeckud mañeñ/ og hvad hañ hafde ad seigia. * c. 5/ 21

12 Þeir søgdu: þad er falskt/ kiære/ gief oss þad til vitundar/ og hñ sagde: so og so talade hñ til myn/ og sagde: so sagde Drotteñ: eg hefe smurt þig til konungs yfer Israel.

13 Þa flyttu þeir sier/ og * hvør took syn klæde/ og løgdu under hañ/ a þad hædsta af trøppunum/ og bliesu med basunum/ og søgdu: Jehu er konungur. * Matth. 21/ 7.

14 So giørde Jehu Josaphats son Nimsi sonar/ eitt samband moote Joram/ Og Joram took vara a Ramot i Gilead/ hñ z allur Israel/ i moote Hasael/ konungenum af Syria.

15 Eñ konungureñ Joram var komeñ aptur/ til ad læta sig lækna i Jesreel/ af þeim sarum/ sem * þeir Syrlendsku sloou hañ/ þegar hañ stridde vid Hasael/ konungeñ af Syria/ Og Jehu sagde: sie þad ydur til gieds/ þa skal eingeñ sleppa ur stadnum/ ad ganga burt/ og kuñgiøra þad i Jisreel. * c. 8/ 28. etc.

16 Þa foor Jehu burt/ og droo til Jisreel/ Þvi Joram laa þar/ z Ahasia Juda konungur/ var ofañ fareñ ad sia Joram.

17 Og sa vaktare/ sem stood a Jesreels turne/ sa Jehu flockur kom/ z sagde: eg sie eirn flock/ Þa sagde Joram: tak eirn reidmañ/ og send moot þeim/ og læt seigia: er þad fridur?

18 Og reidmadureñ reid i moote hønum/ og sagde: so seiger konungureñ: er þad fridur? og Jehu sagde: hvad liggur þier magt a fride? snu þier a bak vid mig. Og vaktareñ kuñgiørde þad/ og sagde: sendeboden kom til þeirra/ og kiemur ecke aptur.

19 Þa * sende hañ eirn añañ reidmañ/ Þegar hañ kom til hañs/ sagde hañ: so sagde konungureñ: er þad fridur? og Jehu sagde: hvad liggur þier magt a fride? snu þier a bak vid mig. * c. 1/ 11.

20 Og vaktareñ kuñgiørde þad/ og sagde: hañ kom til þeirra/ og kom framar ecke aptur/ og þeir koma farande/ eins sem þad være Jehu Nimsi sonar før/ þvi hñ keirer (eins sm hñ være) galeñ.

21 Þa sagde Joram: speñed fyrer/ og

mañ

mañ speñte fyrer hañs vagn / og þeir droogu ut/ Joram Israels konungur/ og Ahasia Juda konungur/ hvør a sijnum vagne/ ad þeir kiñe koma i moot Jehu/ og hittu hañ a * Nabots Jisreelita hlutdeild. * 1. Kong. 21/ 1.

22 Og þad skiede/ þegar Joram sa Jehu/ sagde hañ: Jehu/ er þad fridur? og hañ sagde: hvada fride? þiñar moodur Jesabels hordoomar og heñar fiølkyñge verda alltijd stærre.

23 Þa snere Joram siñe hende/ z flijde/ z sagde til Ahasia: þ eru svik/ Ahasia

24 Eñ Jehu greip bogañ i sijna hønd/ og skaut Joram/ i millum siña arma/ ad pijlañ foor ut af hañs hiarta/ og hañ fiell i sijnum vagne.

25 Og hañ sagde til sijns høfudsmañs Bidekar: tak og kasta hoñum a þañ part af Nabots þess Jisreelita akre / Þvi minstu / þegar eg og þu foorum a eiñi vagne epter hñs fødur Achab/ ad Drottiñ * lipte þessare byrde a hañ/ (seigiande:) * 1. Kong. 22/38 etc.

26 Hvad skal þad gillda / ad eg sa i fyrre (nootT) Nabots blood og hñs barna blood/ seiger Drottiñ/ og eg skal betala þier a þessum akre/ seiger Drottiñ. So tak nu/ og kasta hønum a akureñ/ epter Drottiñs orde.

27 Þegar * Ahasia Juda konungur þ sa/ þa flijde hñ a veigeñ til jurta-gard sins huss/ Og Jehu ellte hañ / og sagde: slaaed og so hañ a vagnenum / sem madur fer upp til Gur/ sem er hia Jeblaam/ og hañ flijde til Megiddo/ og doo þar. * 2. Kron. 22/9.

28 Og hañs sveinar * lietu færa hañ til Jerusalem/ og groofu hñ i siñe grøf hia hañs fedrum i Davids borg. * C. 14/ 20. C. 23/ 30.

29 A þvi ellefta Jorams Achabs sonar are/ rijkte Ahasia yfer Juda.

30 Og Jehu kom til Jesreel/ og Jesabel heyrde þad / og prijdde sitt andlit / og fegrade sitt høfud / og giægdest ut i giegnum vindaugad.

31 Og þegar Jehu kom i ported/ sagde hun: * gieck þad Simri vel/ sm sloo siñ herra i hel? * 1. Kong. 16. 10/ 18.

32 Og hañ lipte siñe asioonu upp til vindaugans/ og sagde: hvør er med mier? hvør? þa giægdust tveir (edur) þrijr herberges sveinar ut til hañs.

33 Og hañ sagde: kasted heñe ofañ/ Og þeir køstudu heñe ofañ/ og þar støcktest af heñar bloode a veggeñ og a hestana/ og mann underfrad hana.

34 Og þegar hñ var iñkomiñ/ z hafde eted og drucked/ sagde hñ: skoded nu þessa bølvudu/ og grafed hana/ þvi hun er eins konungs dootter.

35 Og sem þeir geingu burt / ad grafa hana/ fundu þeir eckert af heñe / utañ hausskielena og føturar / og loofana af hondunum.

36 Þa komu þeir aptur / og sagdu hønum þad til vitundar/ og hñ sagde: þad er þad Drottiñs ord/ * sem hñ talade fyrer siñ þienara Eliam þañ Thesbiter/ og sagde: hundarner skulu jeta Jesabels hold a Jesreels hlutdeild. Og Jesabels hræ skal vera sem þreckur a mørkiñe/ a Jesreels hlutdeild / ad þeir skule ecke (kuña) seigia: þesse er Jesabel. * v. 10. 1. Kong. 21/ 23.

X. Capitule.

Achabs Syner/ Ahasiæ Brædur/ og Baals Prestar verda i hel slegner af Jehu/ sm syndgar fyrer Drottne.

Og Achab atte siotiju syne i Samaria/ og Jehu skrifade brief/ og sende til Samariam/ til þeirra yppurstu i Jesreel/ (sm voru) þeir ellstu/ og til Achabs umsioovar mañna/ hlioodande:

2 Og nu/ nær þetta brief kiemur til ydar/ med þvi ydar herra syner eru hia ydur/ og vagnarner eru hia ydur/ og hestarner/ so og eirn fastur stadur/ og hertijgeñ:

3 So siaaed/ hvør þar sie bestur og skickanlegastur a medal ydar herra sona / og setied hañ a hñs fødurs stool/ og strijded fyrer ydar herra hus.

4 Eñ þeir ottudust harla miøg/ og søgdu: sia/ þeir tveir konungar stoodust ecke

fyrer hønum / og hvornēn villium vier/ vier standast. * C. 9. 23/ 24/ 27.

5 Og þeir sem voru yþer husenu/og sem voru yþer stadnum /og þeir ellstu og um̃ sioonar meñ erner sendu til Jehu/og lietu seigia: vier erum þyner þienarar/og villum giøra allt þad/sem þu munt seigia til vor/Vier villium aungvañ giøra ad kongunge/ giør hvad þier þocknast.

6 Þa skrifade hñ eitt añad brieþ til þeirra/ hliodande: ef þier erud myner / og hlyded mine raust / so taked høfuden aþ mønunū / ydar herra sonū/ og komed til myn a morgun i þetta mund til Jesreel / Og konungsens syn⁹ voru siøtyu meñ hia þm̃ yppurstu i stadnū/sm̃ bæddu þa upp.

7 Og þad skiede/þegar briefed kom til þeirra/þa tooku þeir konungsens syne/ og slætrudu * siøtyu mønum/og løgdu þeirra høfud i karfer/og sendu til hañs til Jesreel. * Dom. 9/ 5.

8 Og þegᵃ sendeboden kom/og gaf hønum þ̄ til vitundar/og sagde: þeir hafa fært konungsens barna høfud hingad/ sagde hañ: legged þau i tvær hrugur fyrer dyrnar a portenu/til þss a morgun

9 Og þad skiede um̃ morguneñ/ þegar hañ gieck ut/ og stood (þar/) þa sagde hañ til alls foolksens: þier erud riettferduger / Sia / eg/ eg hefe giørt eitt samband moote mynum herra/og mirdt hañ/ og hvør hefur slegid alla þessa?

10 Vited nu / ad þar er ecke eitt af Drottens orde falled a Jørdena / sem Drotten talade yfer * Achabs hus/Þvi Drotten hefur giørt / sem hañ talade þ̄ siñ þienara Eliam. *1. Kong. 21/22.

11 So sloo Jehu alla/ sem voru epter ordner af Achabs huse i Jesreel / og alla hañs ypparlega og hñs kuñingia/ og hañs presta/þar til ad þar vard hønum ecke eirn epter.

12 Og hañ took sig upp /og þoor burt/og kom til Samariam / Og þegar hañ var hiꝍ hyrdarañа bands-huse/a veigenum/

13 Fañ Jehu Ahasiæ Juda konungs brædur / og sagde: hvorier erud þier? og þeir søgdu: vier erum Ahasiæ brædur/og førum oþañ / (ad heilsa) konungsens børnum/ og drottningareñar børnum.

14 Þa sagde hañ: gryped þa lifande/ ꝛ þeir gripu þa lifande / og slætrudu þeim hiꝍ bruñenum/ upp vid bands-huused/ * tveimur og fiørutyu mønum/og hañ liet ecke eirn mañ verda epter af þeim.
* C. 2/ 24.

15 Og þegar hñ þoor þadañ / þañ hñ * Jonadab Rechabs son / s̄ mætte hønum/ og heilsade hønum/ og hñ sagde til hñs: mun þitt hiarta vera rietℓ / so sem mitt hiarta med þynu hiarta? og Jonadab sagde: þad er/ og þad er (eñ/) þa (mier) þyna hønd/ Og hñ þieck (hønū) syna hønd / og hñ liet hñ stiga upp til syn i vagneñ. * Jer. 35 / 6.

16 Og hñ sagde: kom med mier/ og sia mitt vandlæte fyrer Drotteñ/ og þeir færdu hñ a hñs vagne.

17 Og þegar hñ kom til Samariam/þa sloo hñ alla i hel / þa sem voru epter ordner af Achab i Samaria/þar til hñ hafde eidelagt hñ/epter * Drottens orde/sm̃ hñ sagde til Eliam. * 1. Kong. 21/21/22.

18 Og Jehu safnade øllu folkenu/og liet seigia þeim: Achab þionade * Baal lyted / Jehu vill þioona honum miked.
* 1. Kong. 16 / 32/ 33.

19 So kalled nu alla Baals spameñ/ alla hñs þienaro/ og alla hñs presta til myn / ad einkis sakne / þvi eg hefe eitt stoort offur til Baal/hvors sem verdur saknad / skal ecke lifa/Eñ Jehu giørde þad med þrett / ad hñ kiñe eideleggia Baals þienara.

20 Og Jehu sagde: helged Baal eina hætyd/ og þeir kølludu þa.

21 Og Jehu sende til alls Israels / og aller Baals þienarar komu / so ad eingeñ vard epter/sem ei kom/Og þeir komu i Baals huus/ og Baals huus vard fullt til allra enda.

22 Þa sagde hañ til þeirra / sem voru yþer klæda-huusenu: bered allra Baals þienara klæde ut/ ꝛ mañ utbᵃ þm̃ klædeñ

23 Og Jehu gieck iñ / og * Jonadab Rechabs son / i Baals huus / og sagde til Baals þienara/ ransaked og siaed / ad

ad hier sie ecke af Drottens þienurum a medal ydar / helldur alleina Baals þienarar. * v. 15.

24 Og þegar þeir komu inn / til ad giøra offur og brenne offer / þa skickade Jehu sier attatiju menn þar ute fyrer/og sagde: ef nockur af þeim monnum kynne undan komast/ sem eg gief under ydar hendur/ þa skal þess sama sal vera fyrer hans sal

25 Og þad skiede/þegar hann hafde fullkomnad brenne offred/ þa sagde Jehu til hyrdmannanna og høfudsmannanna: gang ed inn/slaed þa/ad eingenn komest ut/Og þeir sloou þa med bitrum sverdum/ og hyrdmennerner og høfudsmennerner kostudu þeim burt/og þeir geingu inn til Baals hus stadar.

26 Og * utbaru stoolpana af Baals huse/og brendu þad. * c. 11/18.

27 Og nidurbrutu Baals stoolpa/ og nidurbrutu Baals hus / og giørdu eitt heimuglegt nadhus þar af / allt til þessa dags.

28 So eidelagde Jehu Baal af Israel.

29 Samt fra * Jeroboams Nebats sonar syndum/sem kom Israel til ad syndga/ fra þeim veik Jehu ecke / (sem er) fra þeim gull kalfum/ sem voru i Beth El/og sem voru i Dan. * c. 13. 2/11.

30 Og Drottenn sagde til Jehu: af þvi þu hefur vered velviliugur til / ad giøra þad / sem riett er fyrer minum augum/ad þu giørder moot Achabs huse epter øllu þvi / sem i minu hiarta var/þa * skulu børn i fioorda lid/ sitia þier a Israels stoole. * c. 15/12.

31 Enn þo hiellt Jehu ecke fram / ad ganga i Drottens Israels Guds løgmale/i sinu giørvøllu hiarta/veik ecke fra Jeroboams syndum/sem kom Israel til ad syndga.

32 A þeim sømu døgum took Drottenn til ad minka Israel / þvi Hasael sloo þa i øllum Israels landamerkium.

33 Fra Jordan/ fra soolarennar uppgaungu/ þad giørvallt Gileads land / þa Gaddita / og þa Rubenita / og þa Manassita/ fra Aroer/sem er hia Arnons læk/ (og) Gilead og Basan.

34 Og hvad meira er ad seigia um Jehu/og allt þad hann hefur giørt/og allann hans styrk/er þad ecke * skrifad i Israels konunga kroniku book? * 2. Kron 22/8.

35 Og Jehu laa med sinum fedrum/og þeir groofu hann i Samaria/Og * Joahas hans son vard konungur i hans stad. * c. 13/1.

36 Og dagarner/ sem Jehu rijkte yfer Israel i Samaria / eru atta og tuttugu aar.

XI. Capitule.

Drottningar Athaliæ Tijrannaskapur og Joas Smurning.

ÞEgar Athalia * Ahasiæ mooder saa/ ad hennar son var daudur/þa took hun sig upp/og * * eydelagde allt konunglegt sæde. * C. 8/26. ** 2. Kron. 22/10.

2 Enn Joseba/kongs Jorams doottir/ Ahasia syster/took Joas Ahasiæ son/ og stal honum midt af konungsens børnum/ þeim sem voru i hel sleigenn/honum og hans foostru i sængur herberginu/ og þar føldu hann fyrer Athalia/ ad hann var ecke i hel sleigenn.

3 Og hann var * falenn med henne i Drottens huse i sex aar/enn Athalia var drottning i landenu. * Dom. 9/5.

4 Enn * a þvi siøunda aare sende Jojada/og took þa yppurstu yfer hundrudum/ høfudsmennena og hyrdmennena/ og liet þa koma til sijn i Drottens hus / og giørde eitt samband vid þa/ og took eirn eyd af þeim i Drottens huse / og sijnde þeim konungsens son. * 2. Kron. 23/1.

5 Og baud þeim /og sagde: þetta er þad verk/sem þier skulud giøra: sa þridie partur af ydur(skulu vera þeir/sem) ganga inn um sabbatenn / og hallda vakt i konungsens huse.

6 Og sa þridie partur(skal vera)i þvi porte Sur/og sa þridie partur hia þvi porte/sem er bak hyrdmønnunum/þa skulud þier hallda vørd a husenu fyrer ofbellde

7 Enn tveir partar af ydur øllum/sem ganga ut umm sabbatenn/þeir skulu hallda vørd i Drottens huse umm konungenn.
8 Og þier skulud hver hallda ydur kring umm konungenn / og ydar veriur skulu vera i ydar høndum/Og hvør sem pr einger sier inn til filkinganna / skal deydast/ og þier skulud vera hia konungenum / nær hann geingur ut / og nær hann geingur inn.
9 Og þeir yppurstu fyrer hundrudum/ giørdu epter øllu þvi/sem Jojada prestur baud/og tooku hvør sijna menn/sem geingu inn umm sabbatenn med þeim / sem geingu ut umm sabbatenn / og komu til Jojada prests.
10 Og * presturenn fieck høfudsmønnunum yfer hundrudunum / spioot og skiølldu/ sem høfdu heyrt kong David til/er voru i Drottens huse. * 2. Kron. 23/9.
11 Og hyrdmennerner stoodu sierhvør/ og þeirra veriur voru i þeirra høndum / fra þeirre hægre sijdu a husenu/til þeirrar vinstre sijdu a husenu/giegnt altarenu / og giegnt husenu hia konungenum umm hverfes.
12 Sijdann utfærde hann kongsens son / og sette koronuna a hann/ og * vitnesburdenn/ og þeir giørdu hann ad konunge/ og smurdu hann/ og kløppudu høndunum samann/og søgdu: * * luckusæll vere konungurenn. * 5. Mos. 17/19.
* * 1. Sam. 10. 24.
13 Þegar Athalia heyrde þeirra hliood/sem hlupu ad af foolkenu/ þa kom hun til foolksens i Drottens hus.
14 Og sa/og sia/þa stood konungurenn hia stoolpanum/sem sidvane var/ og høfdingiarner og trometarner hia konungenum/ og allur lijdur i landenu var gladur/og bliesu med bassunum/þa reif Athalia sijn klæde/ og sagde: upphlaup / upphlaup.
15 So baud Jojada prestur þeim yppurstu yfer hundrudum/ sem voru setter yfer herenn/og sagde til þeirra: leided hana burt ut af filkingunni/og hvør sem filger henne/slaed þann i hel med sverde/ þvi presturenn hafde sagt/ad hun skyllde ecke deydast i Drottens huse.
16 Og þr løgdu hendur a hana/ og hun gieck þann veg / sem hestarner ganga til konungsens huss/ og var þar i hel slegenn
17 Þa giørde Jojada eitt sattmaal i millum Drottens/og i millum konungsens og i millum foolksens / ad vera Drottens foolk / og i millum konungsens og i millum foolksens.
18 Þa kom allt foolked ur landenu i * Baals hus/og nidurbrutu hans ølturu/og hans bijlæte sundurbrutu þeir vel/og sloou Mathan Baals prest i hel fyrer ølturunum / enn presturenn skickade embættenn i Drottens huse. * 4. 10. 22/ 7.
19 Og hann took þa yppurstu yfer hundrudum/ og høfudsmennena/ og hyrdmennena/og allt foolked i landenu/og þeir færdu konungenn ofann fra Drottens huse/og komu a veigenn / fra hyrdmannanna porte til konungsens huss/ og hann sat a konungsens stoole.
20 Og allt foolked i landenu var gladt/ og borgenn stodvadest/sijdann ad þeir høfdu sleged Athaliam med sverde i konungsens huse.
21 Joas var * sio ara gamall/þegar hann vard konungur. * v. 4.

XII. Capitule.

Joas Rijkesstioornan/ Breitne vid Hasael og Daude.

A þvi siounda Jehu are / vard * Joas konungur/og rijkte fiøruttijgu ar i Jerusalem/og hans moodur nafn var Zibea af Bersaba.
* 2. Kron. 24/ 1.
2 Og Joas giørde þad / sem riett var fyrer Drottens augum/ alla sijna daga/ a hvørium Jojada prestur lærde hann.
3 Þo * voru hædernar ecke burt teknar/ foolked offrade/ og giørde reykelse enn nu a hædunum. * 1. 14/4. 1. Kong. 15/14.
4 Og Joas sagde til prestanna: alla þa peninga sem verda helgader / sem berost til Drottens huss / sem er peninga af hvøriu sem framgeingur (i talunne/) peninga/sem(hvør madur giefur) i skatt fyr er

er skyna sal/ alla peninga/ sem hver madur offrar af eignu (frialsu) hiarta/ ad skule berast til Drottens huss.

5 Þa skulu prestarner medtaka til sijn/ hver af sijnum kunningium/ og (þar af) skulud þier bæta/ hvad brosted er i husenu/ uppa allt þad/ sem finst þar brosted.

6 En þad skiede a þvi þridia og tuttugasta Joas konungs are/ ad prestarner hofdu ecke bætt þ/ sem brosted var i husenu.

7 Þa kallade kong Joas Jojada prest/ og þa (adra) presta/ og sagde til þeirra: Hvi bæted þier ecke þad / sem brosted er i huusenu? nu vel / taked (þier nu) ecke peninga af ydar kunningium / so ad þier skulud leggia þa ut til þess / sem brosted er i huusenu.

8 Og þeir prestar sampicktu ad taka ecke peninga af folkenu / og ecke bæta þad/ sem brosted var a huusenu.

9 Þa took Jojada prestur eina kistu/ og giorde eitt gat a lokenu þar a/ og sette hana a þa hægre sijdu hia altarenu/ sem mann gieck inn i Drottens huus / og prestarner sem tooku vara vid dyra þreskulldenn/ lögdu þar i alla þa peninga/ sem voru borner til Drottens huuss.

10 Og þad skiede/ nær þeir sau/ ad þar voru marger peningar i kistunne / þa kom konungsens cancellere / og sa ypparste prestur upp/ og bundu (samann/) og toldu peningana / þa sem fundust i Drottens huuse.

11 Og þeir gafu þa reide peninga i byggingar meistaranna hond / sem forstoodu Drottens huus / og þeir gafu þa ut til timburmannanna/ og til byggingarmannanna/ þeirra sem erfidudu uppa Drottens hus.

12 Og til murmeistara og steinhöggvara/ og til ad kaupa timbur og höggvenn stein / til ad bæta þad / sem brosted var a Drottens huuse/ og til alls þess/ sem utgafst til huussens / ad bæta þad.

13 Þo liet mann ecke giora silfurskaler/ psaltara / munnlaugar / basunur / edur nockur kier af gulle/ edur kier af silfre / i Drottens huuse / af þeim peningum/ sem baarust til Drottens huuss.

14 En þeir gafu þenn (þa/) sem skickudu verkenu / og bættu Drottens hus þar med.

15 Og * þeir hielldu ecke mönnunum til ad giora reikningskap/ i hvoria hond þeir gafu peningana/ ad gefa erfidismönnunum þa / enn þeir hondludu uppa truuskap (og lofun.) * 1. 22/ 7.

16 (En) peningarner af skulld-offrenu/ og peningarner af synda-offrenu/ voru ecke borner til Drottens huss/ þeir heirdu prestunum til.

17 A þeim tijma droo Hasael/ konungur enn af Syria upp/ og stridde i moote Gat/ og inntook hana / og þegar Hasael sette sitt andlit til/ ad fara upp til Jerusalem:

18 Þa took Joas Juda konungur / alla þa heilogu hlute/ sem Josaphat/ og Joram/ og Ahasia hans fedur/ Juda konungar hofdu helgad/ og hvad hann hafde helgad/ þar ad auk/ allt þad gull/ sem mann fann i Drottens huss fiarsioodum/ og i konungsens huuse/ og sende þad til Hasael/ konungsens af Syria / og hann foor burt fra Jerusalem.

19 Og hvad meira er ad segia umm Joas/ og allt þad/ sem hann giorde/ er þad ecke * skrifad i Juda konunga kroniku book?

* 2. Kron. 24/ 1. etc.

20 Og hans * þienar settu sig upp/ og giordu eitt samband/ og sloou Joas i Millo huse / þar sem mann geingur ofan til Silla. * 1. 14/ 19. 1. 15. 10/ 25.

21 Og Josakar Simeahts son/ og Josabad Somers son/ hans þienar/ sloou hann/ og hann deyde/ og þeir grofu hann med hans fedrum i Davids borg/ og * Amazia hans son vard konungur i hans stad. * c. 14/ 1.

XIII. Capitule.

Israels Konunga Joahas og Joas Rijkisstiornan. Spamannsens Eliseí Daude.

A þvi þridia og tuttugasta Joas Ahasia sonar Juda konungs are / vard Joahas Jehu son konungur yfer Israel i Samaria i seytian ar.

2 Og hann giorde þad vonda fyrer Drottens augum/ og gieck epter Jerobeams Nebats

bats sonar syndum / sem kom Jsrael til ad syndga/ veik ecke þar fra.

3 Þar fyrer vard * Drottens reide grim̃ uppa Jsrael/og hñ gaf þa i** Hasaels konungsens af Syria høndog i Benhadads Hasaels sonar hønd/ alla daga.

* Dom. 2/14. ** 1. Kong. 19/15. 2. Kong. 10/32.

4 Eñ Joahas bad til Drottens andlitis/ og Drotteñ heyrde hñ/ þvi hñ leit til Jsraels þreingingar/ þvi konungureñ af Syria þreingde þeim.

5 Og Drotteñ gaf Jsrael eirn * Frelsara / og þeir sluppu af þeirra Syrlendsku hønd/ og Jsraels børn biuggu i þeirra tielldum sem fyrr meir. *C. 14/27.

6 Þo viku þeir ecke fra Jeroboams huss syndum / sem kom Jsraels børnum til ad syndga/ mañ gieck þar i/og lundureñ var og so standande i Samaria.

7 Þvi þar var ecke yfer af Joahas folke /utañ fim̃tiju reidmeñ og tiju vagnar/ og tiju þusunder footgaungu lids / þvi konungureñ af Syria hafde sundurdreift þeim/og giort þa sem rik/til ad þreskia.

8 Og hvad meira er ad seigia um̃ Joahas/og allt hvad hñ giørde/og hñs mañdoom / er þad ecke skrifad i Jsraels konunga kroniku book?

9 Joahas lá med sijnũ fedrum/ og þeir groofu hñ i Samaria/og hñs son Joas vard konungur i hñs stad.

10 A þvi siøunda og þrijtugasta Joas / Juda konungs are / vard Joas Joahas son konungur yfer Jsrael i Samaria / i sextan ar.

11 Og giørde þad sem Drottne illa lijkade/ veik ecke fra øllum Jeroboams Nebats sonar syndum/sem kom Jsrael til ad syndga/og hñ gieck þar i.

12 Og hvad meira er ad seigia um̃ Joas breitne/og allt hvad hañ giørde/ og hñs mañdoom/hverneñ hañ stridde * vid Amazia Juda konung/ er þad ecke skrifad i Jsraels konunga kroniku book?

* C. 14. 8/11/12. 2. Kron. 25. 18/21/22.

13 Og * Joas lá med sijnum fedrum/og Jeroboam sat a hñs stoole/og Joas var grafeñ i Samaria / hia Jsraels konungum. * C. 14/16.

14 Og Elisæus vard miøg siukur/ad hñ skyllde deya þar af/og Joas Jsraels konungur kom ofañ til hñs/og griet yfer hønum/og sagde : * miñ fader/ miñ fader/ Jsraels vagn og hñs reidmeñ. * C. 2/12.

15 Þa sagde Elisæus til hñs: tak boga z skeite/z hñ took bogañ z skeiteñ til sijn.

16 Þa sagde hñ til Jsraels konungs: speñ þañ boga med þiñe hende / og hañ speñte med siñe hende/og Elisæus lagde sijnar hendur a konungsens hendur.

17 Og sagde : lát upp þiñ vindauga mot austre / og hñ uppliet þad / og Elisæus sagde: skioot/ og hñ skaut/og hñ sagde: eitt hiálpræðes skeite fyrer Drotteñ / og eitt hiálpræðes skeite i moote þeim Syrlendsku/og þu skallt sla þa Syrlendsku i Aphek/allt til þess ad þu eideleggur þa.

18 Og hñ sagde : tak skeiteñ/ og hñ took þau/ Og hñ sagde til konungsens af Jsrael: slaadu a Jordena / og hñ sloo þrisvar siñum / og stood vid.

19 Þa vard sá Guds madur reidur vid hñ og sagde: hefder þu slegid fim̃ edur sex siñũ/ þa munder þu hafa slegid þa Syrlendsku/allt til þess þu hefder eidelagt þa/ eñ þu munt nu sla þa Syrlendsku þrisvar siñum.

20 Og Elisæus deyde / og þeir groofu hñ/og Moabs strijds folk fiell iñ i land ed næsta ar.

21 Og þad bar til / ad þeir groofu eirn mañ/og sia / þeir litu hereñ/og þeir kostudu mañenum i * Elisæi graf/og þegar madureñ kom (nidur/) z kom vid Elisæi bein/þa vard hñ lifande / og stood upp a sijnar fætur. * Syr. 48/17.

22 So þreingde Hasael/konungureñ af Syria/ Jsrael/so leinge Joahas lifde.

23 Eñ Drotteñ framde naad vid þa/og aumkade sig yfer þa/og snere sier til þeirra/* fyrer hñs sattmaals skulld vid Abraham/Jsaak z Jakob/z villde ecke fordiarfa þa/og burt kastade þeim ecke fra sijnu auglite/allt til þess nu. * 2. Mos. 2/24. 3. Mos. 26/42.

24 Og Hasael / konungureñ af Syria deyde/

deyde/ og hans son Benhadad/ vard konungur i hans stad.

25 Og Joas Joahas son/ snere vid/ z took þa stade af Benhadads Hasaels son ar hende / sem hañ hafde teked fra Joahas hans fødurs hende/ med strijde/ þrisvar sinum sloo Joas hañ/ og took Israels stade aptur.

XIV. Capitule.

Juda Konungs Amaziæ/ og Israels Konungs Jeroboams þess añars Rijkesstioornan.

A Þvi odru Joas/ Joahas sonar/ Israels konungs aare / vard * Amazia Joas Juda konungs son/ konungur. * 2. Kron. 25/ 1

2 Og hañ var þiñ og tuttugu aara gamall/ þegar hañ vard konungur/ og rijkte niju og tuttugu aar i Jerusalem / og hans moodur nafn var Joadan af Jerusalem.

3 Og hañ giorde rett fyrer Drottens augum/ þo ecke sem David hans fader/ (helldur) giorde epter ollu þvi/ sem Joas hans fader giorde.

4 Þo * voru hædernar ecke burt teknar / Folked offrade og giorde reykelse eñ nu a hædunum. * C. 12/ 3.

5 Og þad skiede/ þegar rijked vard styrkt under hm/ þa sloo hañ þijna sveina/ * sem hofdu slegid konungeñ hans fodur. * C. 12/ 20.

6 Eñ hañ sloo ecke mañdrapara ña bornen i hel/ so sem * skrifad er i Mose logbook/ sem Drotteñ baud/ og sagde: Forelldrarner skulu ecke deydast fyrer barnaña skulld/ og børneñ ecke deydast þ forelldraña skulld / eñ sierhvør skal deydast þ siñar syndar skulld. * 5. Mos. 24/ 16. etc.

7 Hañ/ hañ sloo * og tiju þusunder af Edom i sallt-dalnum/ og vañ Sela med strijde / og kallade hena nafn Jokþeel allt til þessa dags. * 2. Kron. 25/ 11.

8 Þa sende Amazia bod til Joas Joahas sonar/ Jehu sonar/ konungsens i Israel/ og liet seigia: kom hijngad/ og latum oss skoda hvør añañ.

9 Eñ Joas Israels konungur/ sende til Amazia Juda konungs/ og liet seigia: sa * þyrnebuskur sem er i Libanon/ sende til cedrus vidarens/ sem er i Libanon/ og liet honum seigia : gef mijnum syne þijna dootter til hustru / eñ dyreñ a morkeñe/ sem voru i Libanon/ geingu uñ/ og træddu þyrnebuskeñ nidur. * Dom. 9/ 14.

10 Þu hefur vissulega slegid Edom/ og þad af upphæckar þitt hiarta sig/ halltu hros aneñe/ og sittu heima/ og hvi leitar þu eptir oluckú/ ad þu skuler falla/ þu og Juda med þier.

11 Eñ * Amazia hlijdde ecke/ So droo Joas Israels kongur upp/ z þeir sau hvor añañ nærverande/ hañ z Amazia Juda konungur i Beth Semes/ sem er i Juda. * 2. Kron. 25/ 22.

12 Eñ Juda vard slegeñ af Israel/ ad * hvør flijde til sijns tiallds. * 2. Sam. 18/ 17

13 Og Joas Israels konungur / greip Amazia Juda konung/ Joas son/ Ahasiæ sonar/ i Beth Semes/ z kom til Jerusalem/ og braut Jerusalems mura / fra Ephraims porte/ allt til horn-portsens/ fiogur hundrud alna langt.

14 Og hañ * took allt gull og silfur/ og oll kereñ/ sem fundust i Drottens huse/ og i konungsens huss fiarsioodum / þar med born til gijslingar / og foor aptur til Samariam. * 1. Kong. 14/ 26.

15 Hvad meira er ad seigia uñ Joas brellne sem hañ giorde/ og hans mañdoom/ og hvorneñ hañ strijdde * i moote Amazia Juda konunge/ er þad ecke * * skrifad i Israels konunga kroniku book?

* C. 13/ 12. * * 2. Kron. 25/ 17. etc.

16 Og * Joas la med sijnum fedrum/ og var grafeñ i Samaria hia Israels konungum/ og hans son Jeroboam vard konungur i hans stad. * C. 13/ 13.

17 Og Amazia Joas son / Juda konungur/ lifde epter Joas Joahas sonar/ Israels konungs dauda/ fimmtan aar.

18 Og hvad meira er ad seigia uñ Amazia brellne/ er þ ecke * skrifad i Juda konunga kroniku book? * 2. Kron. 25/ 1.

19 Og þeir giordu eitt upphlaup * i moote honum i Jerusalem / og hañ flijde til Lachis/ eñ þeir sendu epter honuñ til Lachis/ og sloou hañ þar i hel. * C. 12/ 20.

20 Og þeir * færdu hn̄ a hestum/og hn̄ var grafen̄ i Jerusalem/hia hn̄s fedrum i Davids borg. * c. 9/ 28. c. 23/ 30.
21 Og allt Juda foolk tooku * Asaria/ og hn̄ var sextan ära gamall/og giørdu hn̄ ad konunge / i sijns føddurs Amaziæ stad. * c. 15. 1/ 2.
22 Han̄ bigde * Elath / og lagde hana aptur til Juda/ sijdan̄ ad konungaren̄ var daudur/med sijnū fedrū. * c. 16/ 6.
23 A þvi fimtanda Amaziæ Joas son ar Juda konungs äre/ stioornade * Jeroboam Joas son Israels konungur i Samaria eitt og fiørutiju är.
* Os. 1/ 1. Amos 1/ 1. C. 7/ 9.
24 Og giørde þad vonda fyrer Drottens augum/ * lieť ecke af fra øllum Jeroboams Nebats sonar syndū/ sm̄ kom Israel til ad syndga * 1. Kong. 15/ 34.
25 Han̄ in̄took aptur Israels landamerke / fra þvi madur kiemur fra Nemath / allt til haffsens / a sliettun̄e / epter Drotten̄s Israels Guds orde / sem han̄ talade fyrer sin̄ þienara * Jona/ Amithai son/ þan̄ spaaman̄/ sm̄ var af Gath Nepher. * Jon. 1/ 1.
26 Þvi Drotten̄ sä Israels eymd/ sm̄ var harla beisk/ jä/ ad(þar var) * ecke eirn in̄eluktr/ eda eirn epterlaaten̄/ edur hialpare fyrer Israel. * 1. Kong. 14/ 10
27 Og Drotten̄ hafde ecke sagt/ad hn̄ villde afmä Israels nafn under Himnenum/helldur * hialpa þeim fyrer Jeroboam Joas sonar hønd. * c. 13/ 5.
28 Hvad meira er ad seigia um̄ Jeroboam/ z allt þ/ sm̄ hn̄ giørde/ z hn̄s man̄doom/ hvørnen̄ han̄ strijdde/ og ad han̄ aptur took Damascum og Nemath til Juda i Israel/ er þad ecke skrifad i Israels konunga kroniku book?
29 Og Jeroboam lä med sijnum fedrum/ med Israels konungū/og hn̄s son Sacharia vard konungur i han̄s stad.

XV. Capitule.

Juda Konungs Asariæ Rijkesstiornan. Israels Konunga Rijkesstioornan/ og Juda Konungs Jothams Rijkesstioornan.

A þvi siøunda og tuttugasta Jeroboams Israels konungs äre/vard Asaria * Amaziæ Juda konungs son/konuugur.
* 2. Kron. 3/ 12.
2 Hn̄ var * sextan ära gamall/ þegar han̄ vard konungur/og stioornade tvø og fim̄tiju är i Jerusalem/og hn̄s modur nafn var Jecholia af Jerusalem.
* C. 14/ 21.
3 Og han̄ giørde riett fyrer Drottens augum/epter øllu þvi/sem Amazia han̄s fader giørde.
4 Fyrer utan̄ þad/ * ad hæderuar took ust ecke i burt/foolked offrade en̄ nu/og giørde reykelse a hædunum. * c. 12/ 3.
1. Kong. 22/ 44.
5 Og Drotten̄ plaagade konungen̄ / * ad han̄ var spitelskur in̄ til sijns dauda dags / og bioo i einu afsijdes huse / en̄ Jotham konungsens son var yfer husenu/og dæmde foolked i landenu.
* 2 Kron. 26/ 19.
6 Og hvad meira er ad seigia um̄ Asaria og allt hvad han̄ giørde/ er þad ecke * skrifad i Juda konunga kroniku book? * 2. Kron. 26/ 1. etc.
7 Og Asaria lä med sijnum fedrum / og þeir groofu han̄ hia sijnū fedrum i Davids borg/ og Jotham hn̄s son vard konungur i han̄s stad.
8 A þvi attunda og þrijtugasta Asaria Juda konungs äre/ vard * Sacharia Jeroboams son / konungur yfer Israel i Samaria/sex mäunde. * c. 14/ 29
9 Og hn̄ giørde þad vonda fyrer Drottens augum/eins sem hn̄s fedur giørdu/ * veik ecke fra Jeroboams Nebats sonar syndum/sem kom Israel til ad syndga. * c. 10/ 29. c. 13/ 11.
10 Og Sallum Jabes son/giørde * eitt upphlaup i moote hønum/og sloo han̄ fyrer foolkenu/og drap hn̄/og vard konungur i han̄s stad. * c. 12/ 20.
11 Og hvad meira er ad seigia um̄ Sachariam/sia/þad er * skrifad i Israels konunga kroniku book. * c. 13/ 8.
12 Þetta er þad ord / sem * Drotten̄ talade til Jehu/ seigiande: børn i þan̄

fioorda lid / skulu sitia þier a Israels stoole/og þad skiede so. * c. 10/ 30.

13 Sallum Jabes son vard konungur a þui nijunda og þrijtugasta Usia Juda konungs are/ og rijkte eirn mánadar tijma i Samaria.

14 Þui Menahem Gadi son/droo upp fra * Thirza/og kom til Samaria/og sloo Sallum Jabes son i Samaria/og drap hañ / og vard konungur i hañs stad. * 1. Kong. 16/ 17.

15 Og hvad meira er ad seigia um̃ Sallum/og hñs(heimuglegt)samband/sem hañ batt sig med/sia/ þad er skrifad i Israels konunga kroniku book.

16 Pa sloo Menahem Thipsa / og alla/sem voru i heñe/ og heñar landamerke fra Thirza/af þui mañ liet(hñ) ecke iñ/og hñ sloo pa/allar þær þungudu þar i sleit hañ i sundur.

17 A þui nijunda og þrijtugasta Asaria Juda konungs are/ vard Menahem Gadi son konungur yfer Israel i tiju ar i Samaria.

18 Og hñ giørde þad vonda fyrer Drottens augum/* liet ecke af fra Jeroboams Nebats sonar syndum/sem kom Israel til ad syndga/ alla sijna daga.
* C. 13/ 11. C. 14/ 24.

19 (Pa) kom Phul / konungureñ af Assyria yfer landed/ og Menahem gaf Phul þusund centener silfurs/ ad hañ skyllde hallda med hønum / ad styrkia rijked under hønum.

20 Og Menahem lagde * eirn silfur skatt a Israel/a alla þa rijku/ad giefa konungenum af Assyria fimtiju sekla silfurs fyrer hvørn mañ / so droo konungureñ af Assyria aptur/ og var ecke þar i lande. * c. 23/ 35.

21 Og hvad meira er ad seigia um̃ Menahem/ og allt þad hñ giørde/er þ ecke skrifad i Israels konunga kroniku bok?

22 Og Menahem lá med sijnũ fedrũ / og Pekaiha hañs son vard konungur i hañs stad.

23 A þui fimtugasta Asaria Juda konungs are/ vard Pekahia Menahims son/konungur yfer Israel i Samaria / i tvo ar.

24 Og hañ giørde þad vonda fyrer Drottens augũ/* liet ecke af fra Jeroboams Nebats sonar syndũ/sm̃ kom Israel til ad syndga * c. 10/29 c. 14/24

25 Og Pekah Remaliæ son/hñs høfuds madur/giørde* eitt samband mooti hønũ/og sloo hañ i Samaria/i konungsens huss sal/med Argob og med Arie/ og fimtiju møñũ med hønũ/ af Gileaditaña børnũ/ og hañ sloo hañ i hel/og vard konungur i hñs stad. * c. 14/19.

26 Og hvad meira er ad seigia af Pekahia/ og øllu þui hñ giørde/sia/þ er skrifad i Israels konunga kroniku bok.

27 A þui ødru og fimtugasta Asariæ Juda konungs are/vard Pekah Remaliæ son/konungur yfer Israel i Samaria i tuttugu ar.

28 Og hañ giørde þad vonda þ Drotteñs augũ/*liet ecke af fra Jeroboams Nebats sonar syndũ / sem kom Israel til ad syndga. * c. 10/ 29. c. 14 /24.

29 J Pekah Israels konungs tijd/kom Tiglath Pilleser/konungureñ af Assyria / og took Jjon og Abel Beth Maecha/og Janoah/og Kedes/ z Hazor/og Gilead/og Galila/ og allt Naphthali land/ og færde þa burt til Assyria.

30 Og Hosea/Ela son/giørde eitt(heimuglegt)*samband i moote Pekah Remaliæ syne/z sloo hñ/z drap hñ/z vard konungz i hñs stad/a þui tuttugasta Jothams Usiæ sonar are. * c. 12/20. c. 14/19.

31 Og hvad meira er ad seigia um̃ Pekah og allt þad hñ giørde/sia/þad er * skrifad i Israels konunga kroniku book.
* 2. Kron. 28/ 6.

32 A þui ødru Pekah/ Remaliæ sonar/ Israels konungs are/vard * Jotham/ Usia Juda kongs son / konungur.
* 2. Kron. 27/ 1.

33 Hañ var fim̃ og tuttugu ára gamall/þegar hañ vard konungur/og hañ * rijkte sextan ar i Jerusalem / og hañs moodur nafn var Jerusa / Zadoks doottir. * c. 16/ 2.

34 Og hañ giørde riett fyrer Drottens augum/ * epter ollu þvi / sem Usia hñs fader giørde. * c. 14/ 3.

35 * Samt tookust ecke hæderna burt/ þvi foolked offrade eñ nu/ og giørde reyk-else a hædunum/ hñ/ hñ bygde þad hæa port a Drottens huse. * c. 12/ 3.

36 Og hvad meira er ad seigia um̄ Jotham / og allt þad hñ giørde/ er þad ecke * skrifad i Juda konunga kroniku book? * 2. Kron. 27/ 1. etc.

37 A þessare somu tijd̄ / hoof Drottenn ad senda i Juda Rezin konungeñ af Syria/ og Pekah Remalia son.

38 Og Jotham sofnade med synum fedrum/ og var grafeñ hia synum fedrum i Davids synz fodurs borg / og Achas hans son vard konungur i hñs stad.

XVI. Capitule.

Achas Rijkisstioornan.

A Þvi seitianda Pekah Remalia sonar are/vard * Achas/ Jothams Juda konungs son/ Konungur. * 2. Kron. 28/ 1.

2 Achas var tuttugu ara gamall/ þegar hñ vard konungur/ og * stioornade sextan ar i Jerusalem. Og giørde ecke riett fyrer Drottens syns Guds augum/ sem David hñs fader. * c. 15/ 33.

3 Þvi hñ gieck a Israels konunga veige/ þar med * liet hñ siñ son ganga i gieg num elldeñ/ epter heidingiaña svivirdingum / hveria Drottenn hafde burtreked fyrer Israels bornum. * c. 17/ 31. etc.

4 Hañ giørde og so offur/ og brende reykelse a þeim hædunum / og * a hææsunū/ og under ollum grænum triam. * c. 17/ 10

5 A þeirre tijd * droo Rezin/ konungureñ af Syria/ og Pekah Remaliæ son/ konungureñ i Israel / upp til Jerusalem/ til striids/ og settust um̄ Achas / (eñ) kunnu ecke yfervinna hañ. * Es. 7/ 1.

6 A þeirre somu tijd took Rezin/ konungureñ af Syria/ * Eloth aptur til Syria / og rak Judana af Eloth / og þeir Syrlendsku komu til Eloth / og biuggu þar i iñ til þessa dags. * c. 14/ 22.

7 So sende Achas bod til * Tiglath Pilleser/ konungsens af Assyria/ og liet seigia: eg er þiñ þienare og þiñ son/ kom upp/ og frelsa mig af konungsens hende af Syria/ og af Israels konungs hende/ sem hafa uppsett sig i moote mier. * c. 15/ 29.

8 Og Achas * took þad silfur og þad gull/ sem fanst i Drottens huse/ og i konungsens huss fiarsioodū/ z sende konungenū af Assyria skeink. * 1. Kong. 5/ 18.

9 Og konungureñ af Assyria * hlyddde honum / og konungureñ af Assyria droo upp til Damascum / og vañ hana/ og færde þa burt til Kir/ og sloo Rezin i hel. * 1. Kong. 15/ 20.

10 Þa foor kong Achas burt/ ad mæta Tiglath Pilleser/ konungenum af Assyria til Damascum / og þegar hñ sa eitt altare/ sem var i Damasco/ þa sende kong Achas altaresens mynd og þess epterlijking til Uria prests / epter ollu þess verke.

11 Og presturenn Uria bygde eitt altare/ epter ollu sm̄ kong Achas sende fra Damasco/ so giørde Uria prestur/ þar til konungureñ Achas kom fra Damasco.

12 Þegar konungureñ kom fra Damasco/ þa sa konungureñ altared/ og konungureñ gieck fram̄ til altaresens/ og liet offra a þvi.

13 Og upptendrade sitt brenne-offur / og sitt mat-offur/ og utioos synu dryckiar-offre/ og stockte þackar-offursens bloode/ sm̄ hñ hafde / a altared.

14 Eñ kopar altared/ sm̄ (stood) fyrer Drottne/ (tok hñ burt/) z flutte þ fra husenu/ ad ecke (stæde þ) i mille altaresens/ z i mille Drottens huss/ helldur sette þad upp/ til sydurñar a altarenu / moot nordre.

15 Og kong Achas baud Uria preste/ og sagde: þu skallt upptendra brenne-offred/ a þvi stoora altare um̄ morguneñ/ og mat offur um̄ aptaneñ/ og konungsens brenne-offur/ z hñs mat-offur/ og alls foolksens brenne-offur i landenu/ og þeirra mat-offur/ og þeirra dryckiar-offur/ og stock ollu brenne-offursens bloode/ og allra (añara) foorna bloode þar a/ eñ þad kopar altare skal vera fyrer mig/ til ad spyria (ad noc-ku af Drottne.)

16 Og Uria prestur giørde epter ollu þvi/

þvi / sem konungurenn Achas bifalade.
17 Og kong Achas braut listana af stool unum/og took kietelenn af þeim/took hafed ofann af þeim kopar-uxunum / sem voru þar under/og sette þad a stein-goolfed.
18 Þar med sabbatsens þak/ sem þeir høfdu bigt i husenu/og konungsens inngang þar utann fyrer/liet hann ganga umm Drottenns hus vegna konungsens af Assyria.
19 Og hvad meira er ad seigia umm Achas/ hvad hann giørde/er þad ecke * skrifad i Juda konunga kroniku book?
* 2. Kron. 28/ 1.
20 Og Achas laa med sijnum fedrum / og var grafenn hia sijnum fedrum i Davids borg/og * Ezechias hanns son vard konungur i hanns stad. * c. 18/ 1. etc.

XVII. Capitule.

Under Israels Konungs Oseæ Rijkisstiornan/ urdu thiu Israels Kynkvijsl er burt færdar til þess Assyriaiska Fangelses.

A þvi toolfta Achas Juda konungs aare / vard Osea Ela son konungur i Samaria yfer Israel i niju aar.
2 Og hann giørde þad vonda fyrer Drottenns augum/þo ecke sem Israels konungar/ sem voru fyrer hann.
3 * Salmanasser/konungurenn af Assyria/ droo og upp moote hønum/ og Osea vard hanns þienare/ og gaf hønum skeink. * Tob. 1/ 2.
4 Enn konungurenn af Assyria fann/ad Osea giørde(heimuglegt)samband / ad hann sende bod til So/konungsens af Egyptalande/ og uppsende ecke konungenum af Assyria skeink aarlega aars / Þa setteste konungurenn af Assyria umm hann fastlega/og lagde hann i fangelse.
5 Og konungurenn af Assyria foor upp i þad giørvallt land / og foor upp til Samaria / og umsat hana i þriu aar.
6 A þvi nijunda Oseæ aare / inntook konungurenn af Assyria Samariam/ og færde Israel burt til Assyria/ og sette þa i Halah/og i Habor/hia þvi flioote Gosan/ og i þeirra Meders stade.
7 Og þad skiede / þegar Israels børn høfdu syndgad mote Drottne þeirra Gude/sem færde þa upp af Egyptalande/ af Pharaonis hende/ konungsens i Egyptalande/og høfdu ottast adra gude.
8 Og høfdu geinged * epter heidingianna hegdunni/hvøria Drottenn hafde burt reked fyrer Israels bornum / og fyrer Israels konungum/sem þeir høfdu giørt. * c. 16/ 3. c. 21/ 2.
9 Og Israels børn høfdu duled(þeirra) saker / sem ecke voru rietkar fyrer Drottne þeirra Gude/og biggt sier hæd er a øllum þeirra stødum/fra vaktara turnenum/allt til hvers sterks stadar.
10 Og høfdu uppreist sier stolpa/ og lundana allre uppfærdre hæd/ og under * øllu grænu trie. * c. 16/4. 1. Kong. 14/23
11 Og þeir høfdu brent þar reykelse a øllum þeim hædum/eins sem heidingiarner / hvøria Drottenn hafde burtreked fyrer þeim/ og høfdu giørt vonda hlute/ad uppegna Drottenn.
12 Og høfdu þioonad afgudum / umm hvøria Drottenn hafde sagt til þeirra : * þier skulud ecke giøra þvilijka hlute. * 2. Mos. 20. 2/ 3.
13 Þegar Drottenn hafde laated vitna i Israel og i Juda/fyrer alla spaamenn/ alla siaaendur/og laated seigia: * snued fra ydar vondum vegum/og halldod mijn bod/mijna setninga/epter øllu þvi løgmaale/ sem eg baud ydar fedrum/og sem eg sende til ydar / fyrer mijna þienara/ spaamennena. * Jer. 25/ 5.
14 Þa voru þeir ecke hlijduger/helldur forherdtu þeirra hnacka / epter þeirra fedra hnackum/sem ecke trudu a Drottenn þeirra Gud.
15 Þar med skufudu þeir hanns skickunum og hanns sattmaala/sem hann hafde giørt vid þeirra fedur/og hanns vitnesburde/ sem hann hafde vitnad fyrer þeim/og geingu epter hiegoomanum/og urdu hiegoomleger/og epter heidingiunum er voru umm kring þa/ umm hvøria Drottenn * hafde boded þeim/ ad giøra ecke sem þeir. * 3. Mos. 18/24.

16 Jæ þeir yfirgáfu öll Drottenſ þeirra Guds bod/ og * giordu ſier ſteypt (bylæte) tvo kalfa/og þeir giordu lunda/og tilbædu fyrer öllum Himenſens her/og þioonudu Baal. * 1. Kong. 12/ 28.

17 Og lietu * þeirra ſyne og þeirra dætur ganga i giegnum ellden/ og geingu um med ſpaadoomum og fiölkinge/ og ſelldu ſig/ til ad giora illt fyrer Drottens augum/til ad ſtiggia hañ. * v. 31. etc.

18 Þar fyrer vard Drottiñ miøg reidur vid Iſrael/og * ſkufade þm burt/fra ſiñe aſioonu/þar vard eingeñ epter/utañ Juda kynkoſſl alleina. * c. 23/ 27.

19 Þar ad auk hiellt Juda ecke helldur Drottenſ þeirra Guds bod/eñ þeir geingu epter Iſraels ſidū/ ſem þeir fromdu.

20 So burtſkufade Drotteñ öllu Iſraels ſæde/og þiade þa/ og gaf þa i raningia hendur/þar til hañ kaſtade þeim fra ſiñu auglite.

21 Þvi * Iſrael ſleit ſig fra Davids huſe/og þeir giordu Jeroboams Nebats ſon ad konge/ og Jeroboam droo Iſrael fra Drottne/og kom honum til ad ſyndga eina ſtoora ſynd. * 1. Kong. 12/ 20.

22 So geingu Iſraels born i öllum Jeroboams ſyndum/ſem hñ giørde/þeir viku ecke þar fra.

23 Þar til Drotteñ kaſtade Iſrael fra ſiñu auglite/ * ſo ſem hñ hafde ſagt fyrer alla ſiña þienara ſpamenñena/ſo vard Iſrael burt færdur af ſiñu lande til Aſſyria/allt til þeſſa dags. * Jer. 25/9. Oſ 1/6

24 Og konungureñ af Aſſyria liet koma (foolk) af Babel / og af Chuta / og af Ava/og af Hemath/ og Sepharvaim/ og liet bua i Samariæ borgum i Iſraels barna ſtad/og þeir tooku Samaria iñ til eigendooms / og biuggu i heñar borgum.

25 Og þad ſkiede / þegar þeir tooku ad bua þar/ ad þeir ottuduſt ecke Drotteñ / þa ſende Drotteñ * leon a medal þeirra/ ſem mirdu þa. * 3. Moſ. 26/ 22.

26 Þar fyrer lietu þeir ſeigia til konungſens af Aſſyria/ ſeigiande: þeir heidingiar/ſem þu lietſt flitia/ og bua i Samariæ borgum / vita ecke af Guds ſkicke i landenu / þar fyrer hefur hñ ſent leon a medal þeirra/og ſiaa/ þau mirdu þa / af þvi þeir vita ecke Guds ſkick i landenu.

27 Þa baud konungureñ af Aſſyria/og ſagde: færed eirn af preſtunum þangad/ ſem þier fluttud þar fra / og læted hañ fara burt/ og bua þar/ ad hñ kieñe þeim Guds ſkick i landenu.

28 Þa kom eirn af preſtunum/ ſm var burtfærdur af Samaria/ og bioo i BethEl/og kiende þm/hvørneñ þeir ſkylldu ottaſt Drotteñ.

29 Eñ * hvørt foolk giørde ſiñ gud/og ſettu i huſunum/a þm hædunum/ſem Samaritarner giørdu / hvørt foolk i þrra ſtødū/hvar þr biuggu. * Jon. 1/5.

30 Þvi þeir meñ af Babel giørdu Suchoth Benoth/og þr meñ af Chut/ giørdu Nergal/og þr meñ af Hemath/ giørdu Aſima.

31 Og þeir af Ava giørdu Nibhas og Tharthach/og þeir af Sepharvaim * brendu þeirra ſyne i ellde fyrer Adramelech og Anamelech/afgudū i Sepharvaim. * c. 16/3. c. 21/2. 5. Moſ. 18/10.

32 Og med þvi þeir ottuduſt Drotteñ/þa giørdu þeir ſier nockra af þeim preſta a hædunū/og offrudu fyrer þm/ i huſunum a þeim hædum.

33 So ottuduſt þeir Drotteñ/og þioonudu þeirra gudum/epter þeirra heidingia ſkicke/ſem þeir voru færder fra.

34 (Jæ) þeir giøra epter þvi gamla ſkicke allt til þeſſa dags/hvørke ottaſt Drotteñ / ei helldur giøra epter þeirra ſetninge/og epter þeirra riette/og epter logmalenu / og epter bodordenu / ſem Drotteñ baud Jakobs børnum/ * hvørs nafn hañ kallade Iſrael.
* 2. Kong. 18/ 31. etc.

35 Og Drotteñ giørde eitt ſattmaal vid þa / og baud þeim / og ſagde: þier ſkulud ecke ottaſt adra gude/og ecke tilbidia fyrer þeim/og ecke þioona þeim/ og ecke offra til þeirra.

36 Eñ þañ Drotteñ/ ſem færde ydur upp af Ægyptalande med ſtoorre magt/og med einum utriettum arme/hañ

ſkulud

ſkulud þier óttaſt/ og tilbidia hañ/ og offra til hañs.

37 Og þier ſkulud hallda þær ſkickan er og riett/og løg og bodord/ſem hn̄ liet ſkrifa handa ydur/ad giøra alla daga/og ecke óttaſt adra gude.

38 Og þier ſkulud ecke forgleima þm̄ ſattmaala / ſem eg giørde vid ydur/ og ecke óttaſt adra gude.

39 Eñ * þier ſkulud óttaſt Drottin ydar Gud/ og hañ / hañ mun frelſa ydur fra allra ydar óvina hende.

* 1. Sam. 12/ 24. Pſ. 34/ 10.

40 Þo hlyddu þeir ecke/helldur giørdu epter þeirra gamla ſidvana.

41 So óttuduſt þeſſer heidingiar Drottiñ/ og þioonudu þeirra byllætum/ og ſo þeirra børn/ og þeirra barna børn/ epter þvi ſm̄ þeirra fedur giørdu/(ſo) giørdu þeir allt til þeſſa dags.

XVIII. Capitule

Ezechias þreingeſt af Senacherib.

Og þad ſkiede a þvi þridia Oſea Ela ſonar/ Iſraels konungs are/vard * Ezechias/ Achas/ Juda konungs ſon / konungur. * c. 16/20. 2. Kron. 29/1.

2 Hn̄ var fim̄ ⁊ tuttugu ara gamall/ þegar hn̄ vard konungur/ ⁊ rykte nyu ⁊ tuttugu ar i Jeruſalem/Og hn̄s mood ur nafn var Abi Sachariæ dootter.

3 Og hañ * giørde rietſ fyrer Drottens augum/epter øllu/ſem David hn̄s fader giørde. * c. 12/ 2.

4 Hañ burttok þær hæder/ og ſundur braut ſtoolpana / og nidur hioo lundana/Og ſundr ſloo hañ eyr høggorm/ ſ * Moſe hafde giørt / Þvi Iſraels børn giørdu hønum reykelſe/allt til þeſſa dags/Og hañ kallade hn̄ Nechuſthan.

* 4. Moſ. 21. 8/ 9.

5 Hañ reidde ſig uppa Drottiñ Iſraels Gud/ * ſo ad epter hañ var eingeñ ſem hañ a medal allra Juda konunga / ei helldur þeir / ſem høfdu vered fyrer hañ. * c. 23/ 25.

6 Þvi hañ ahangde Drottne/ * veik ecke til baka fra hønum/ og hiellt hañs bod/ ſem Drottiñ baud Moſe.

* 1. Sam. 12/ 20. Pſ. 119. 51/ 102.

7 Og Drottiñ var med hønū / og hn̄ breitte forſiaalega/hvar hn̄ utdroo/Þar med ſtiell hn̄ fra konungenum af Aſſyria/og var hønum ecke undergiefeñ.

8 Hañ / hañ ſloo Philiſteana/ allt til Aſſa/ og þeirra landamerke/fra vaktaraña turne/ allt til þeſſ faſta ſtadar.

9 Og þad ſkiede a þvi fioorda Ezechiæ konungs are/ hvørt ed var þ ſiøunda Oſeæ Ela ſonar Iſraels konungs ar/ þa foor Salmanaſſer/konungureñ af Aſſyria i moot Samaria / og ſetteſt um̄ hana.

10 Og þeir * iñtooku hana epter þad þriu ar voru ute/a þvi ſiotta Ezechiæ are/Þad er þad niiunda Oſeæ Iſraels konungs ar / vard Samaria iñtekeñ. * c. 17/ 6.

11 Og konungureñ af Aſſyria * færde Iſrael burt til Aſſyria/ og ſette þa i Halah og Habor/hia þvi flioote Goſan/og þeirra Meders ſtade. * c. 17/6.

12 Af þvi / ad þeir høfdu ecke hlydt Drottiñs Guds rauſt / helldur høfdu yfertroded hn̄s ſattmaala/ allt þad/ſm̄ Moſe Drottiñs þienare hafde boded / og þeir høfdu ecke hlydt ⁊ ei giørdt þ.

13 Og a þvi fioortanda Ezechiæ konungs are/ * foor Senacherib/ konungureñ af Aſſyria / upp moot øllum Juda føſtum ſtødum/og took þa iñ.

* 2. Kron. 32/ 1. Eſ. 36/ 1.

14 Þa ſende Ezechias Juda konungur til konungſens af Aſſyria / til Lachis/ ⁊ liet ſeigia: eg hefe ſyndgad/far fra mier/ eg vil bera hvad þu leggur a mig / Þa lagde konungureñ af Aſſyria uppa Ezechiam Juda konung þriu hundrud centener ſilfurs / og þriatiu centener gulls.

15 So gaf Ezechias allt þad ſilfur / ſem fanſt i Drottiñs huſe/og i konungſens huſſ fiarſioodum.

16 A þeirre ſømu tyd braut Ezechias dyrnar a Drottiñs muſtere/og þa buninga / ſem Ezechias Juda konungur

hafde læked utslaa / og gaf konungen-
um af Assyria þa.

17 Þa sende * konungurenn af Assyria Thartan og Rabsaris og Rabsake/ fra Lachis/ til konungsens Ezechiam/ med stoorre magt til Jerusalem/ og þeir foru upp/ og komu til Jerusalem/ og fooru upp/ og komu / og stadnæmdust hia vatns uppsprettunne/ hia þvi efsta (fiske-)dyke/ sem er a veigenum / a þæfu-milnu-mannsens akre. * 2. Kron. 32/ 9.

18 Og þeir kølludu a konungenn / Þa kom Eliakim Hilkia son/ hofmeistare ut til þeirra/ og Sebna cancellerenn/ og Joah Asaphs son/ secreterenn.

18 Og Rabsake sagde til þeirra: seiged nu til Ezechia : so seiger sa stoore konungur/ konungurenn af Assyria: hvad er þetta fyrer eitt traust / sem þu reider þig uppa ?

20 Þu seiger/ þo þad sie ecke nema varanna ord/ ad þar sie enn nu raad og magt til strijdsens. Uppa hvørn reider þu nu þig/ ad þu ert burt fallenn fra mier?

21 Nu sia/ reider þu þig uppa þennann brotna reirlegg / uppa Ægyptaland / uppa hvørn ef nockur hallar sier / þa geingur hann i hans hønd / og stijngur hana (i giegnum/) So er Pharao konungurenn af Ægyptalande vid alla þa/ sem reida sig uppa hann.

22 Og villdud þier seigia til mijn: vier reidum oss uppa Drottenn vorn Gud / er þad ecke sa / hvørs hæder og hvørs ølturu Ezechias hefur afbroted / og sagt til Juda og Jerusalem : * fyrer þessu altare skulud þier tilbidia i Jerusalem. * 2. Mos. 20/ 24. 5. Mos. 12. 5/ 11.

23 Og nu/ kiære/ vediadu vid minn herra / vid konungenn af Assyria / so vil eg faa þier tvø þusund hesta/ ef þu kant giefa reidmenn til þeirra.

24 Hvørnenn villder þu (þa) burtreka eirn fyrsta af þeim minnstu mijns herra þienurum ? enn þu reider þig uppa Ægyptaland/ for vagna og reidmanna skullds?

25 Nu / (meinar þu /) ad eg sie farenn hingad moot þessum stad an Drottens til ad fordiarfa hann ? * Drottenn sagde til mijn : far upp/ yfer þetta land/ og fordiarfa þad. * 2/ Sam. 16/ 10.

26 Þa sagde Eliakim / Hilkia son / og Sebna og Joah/ til Rabsake : kiære/ tala vid þijna þienara a Syrlendsku/ þvi vier skilium þad / og tala ecke vid oss a Judaisku fyrer foolksens eyrum/ sem eru a muurnum.

27 Enn Rabsake sagde til þeirra : hefur minn herra (þa) sendt mig til þijns herra/ edur til þijn alleina/ til ad tala þesse ord? mun ecke og til þeirra manna/ sem sitia a muurnum/ til ad eta þeirra þreck / og drecka þeirra þvag med ydur?

28 So stood Rabsake/ og kroopade med hærre raust a Judeisku / og talade / og sagde : heyred þess stoora konungs/ konungsens af Assyria / ord :

29 So sagde konungurenn : Ezechias svijke ydur ecke/ þvi hann megnar ecke ad frelsa ydur af hans hende.

30 Og læted ecke Ezechiam koma ydur til ad treista uppa Drottenn / i þvi hann seiger : Drottenn mun vissulega frelsa oss/ og þesse stadur mun ecke gefast i konungsens hendur af Assyria.

31 Hlyded ecke Ezechia / þvi so sagde konungurenn af Assyria : giøred blessan vid mig / og komed ut/ til mijn/ og eted hver af sijnu vijn-træe/ og hver af sijnu fijkiu-træe/ og drecke hver vatn af sijnum brunne.

32 Þar til eg kiem/ og fære ydur til eins lands sem ydar lands / eins lands / i (hvøriu þar er) korn og (vijn-)must/ eins lands/ i (hvøriu þar er) braud og (vijn-)gardar/ eins lands/ i (hvøriu þar er) oliu-træe / (nytt) oleum og hunang / so skulud þier vera vid lijfed/ og ecke deya / Og hlyded ecke Ezechia/ nær hann vill yfertala ydur/ og seigia : Drottenn mun frelsa oss.

33 Hafa * heidingianna guder alldeiles frelsad hver sitt land / af konungsens hende af Assyria? * Es. 10/ 10/ 11.

34 Hvar eru þeir guder af Hemath / og Arphath ? hvar eru þeir guder af Sepharvaim/ Hena og Jvah? hafa þeir leyst Samariam af minne hende?

35 Hvar (er eirn gud) af allra landa

gudum/

gudum / sem heꝼur frelsad þeirra land af minne hende ? ad Drottenn mune leisa Jerusalem ꝼra minne hende?

36 Og folked þagde / og svarade honum aungvu / þvi konungurenn hafde boded og sagt : svared honum aungvu.

37 Þa kom Eliakim / Hilkiæ son / sem var hoꝼ-meistarenn / ⁊ Sebna cancellerenn / ⁊ Joah Assaphs son / secreterenn / til Ezechiam med rifnum klædum / og gaafu honum Rabsake ord til vitundar.

XIX. Capitule.

Kong Ezechias verdur ꝼyrer Bæn til Drottens a eirn undarlegann Maat frelsadur ꝼra Senacherib.

Og þad skiede / þegar * kong Ezechias (þetta) heirde / þa ** reif hann sijn klæde / ⁊ hulde sig med einum seck / ⁊ gieck i Drottens hus. * Es. 37/1. ** 4 Mos. 14/6.

2 Og sende Eliakim hoꝼ-meistarann / og Sebna cancellerann / med þeim ellstu aꝼ prestunum / ꝼærda i secke / til Esajam spamannsins / Amots sonar.

3 Og þeir sogdu til hans : so sagde Ezechias : þesse er neidarennar dagur / og illyrda og hædnes dagur / þvi * børnenn eru komenn til fædingar (stadarens /) og þar er ecke mattur til ad fæda.

* Es. 13/ 8. C. 26/ 8.

4 Og maaskie / Drottenn þinn Gud villde heira oll Rabsake ord / hvornenn hans herra / konungurenn af Assyria / sende / ad hæda þann lifanda Gud / og lasta med ordum / sem Drottenn þinn Gud hefur heirt / So uppheꝼ bæn þ(ina) þa eptererordnu sem þinnast.

5 Þegar konungsens Ezechiæ * þienarar komu til Esaiam. * Es. 37/ 6.

6 Þa sagde Esaias til þeirra : so skulu þier seigia til ydar herra : so sagde Drottenn : ottast ecke fyrer þeim ordum / sem þu heyrder / hvar med konungsens sveinar af Assyria spottudu mig.

7 Sia / eg vil gieꝼa eirn anda i hann / og hann * skal heira eitt rikte / og ꝼara til baka i sitt land / og eg vil fella hann med sverde i hans lande. * c. 7 / 6.

8 Og þegar Rabsake kom aptur / fann hann / ad konungurenn af Assyria stridde moot Libna / þvi hann heirde / ad hann være farenn ꝼra Lachis.

9 Og þegar hann heyrde um Thiraka / Blamanna konung / ad þar sagdest : sia hann er utdreigenn / ad strijda moote þier / þa snere hann til baka / og sende bod til Ezechiam / og liet seigia :

10 So skulud þier seigia til Ezechiam / Juda konungs / segiande : lat þinn Gud ecke svijkia þig / sem þu treider þig uppa / ad seigia : Jerusalem mun ecke gieꝼast i konungsens hendur af Assyria.

11 Sia þu / þu heꝼur heirt / hvad konungarner aꝼ Assyria haꝼa giort vid oll londenn / og bannsett þau / og skylder þu / þu verda ꝼrelsadur?

12 Haꝼa heidingianna guder ꝼrelsad þa / sem mijner ꝼedur fordiorfudu / Gosan og Haran / og Rezeph / og Edens born / sem voru i Thelassar.

13 Hvar er konungurenn aꝼ Hemath / og konungurenn af Arphad / og konungurenn aꝼ Sepharvaim stad / Hena og Iva?

14 Þegar Ezechias hafde medteked brieꝼenn aꝼ sendebodanna hende / og lesed þau / þa gieck hann upp til Drottens huss / og Ezechias ut breidde þau fyrer Drottens auglite.

15 Og Ezechias bad ꝼyrer Drottens auglite og sagde : Drottenn Israels Gud / sem * situr yꝼer cherubim / þu ert sa Gud alleina yfer ollum rijkium a Jordunne / þu / þu giorder Himenenn og Jordena.

* Ps. 80/ 2.

16 Drottenn hneig þijn eyru og heyr / Drottenn lat upp þijn augu / og sia / og heyr Senacheribs ord / sem hann sende (hingad /) til ad spotta þann liꝼanda Gud.

17 Þad er satt / Drottenn / konungarner aꝼ Assyria haꝼa eidelagt heidingiana og þeirra land.

18 Og kastad þeirra gudum i elldenn / þvi þeir voru ecke guder / helldur mannaskiunnar handa verk / trie ⁊ steinn / ⁊ þeir eidelogdu þa.

19 Enn nu / Drottenn vor Gud / kiære / frelsa oss fra hans hende / ad oll rijke a Jordunne meige þeckia / ad þu Drottenn / þu sert alleina Gud.

20 Þa sende Esaias Amoss son til Ezechiam/og liet segia: so seiger Drotteñ Israels Gud: eg hefe heyrt hvers þu hefur beded af mier um Senacherib/ konungeñ af Assyria.

21 Þetta er þ ord/sem Drotteñ hefur tal ad moote honū: Hun foragtade þig/spottade þig/ joomfruen Zions doottir/ hriste høfuded epter þier/ Jerusalems doottir.

22 Hvørn hefur þu spottad og illyrdt? og yfer hvørn upphoofst þu raustena? og þu upplipter þijnū augū hætt/ moote Israels Heilaga.

23 Þu spottader Drotteñ fyrer þijna sendebodo/og sagder: med mina vagna mergfiølda* er eg/eg uppfareñ a fiallañna hæder/hia Libanon sijdu/ og vil afhøgg va hæa cedrus þar a/ (sæ)utvalda furu þar a/ og koma i þad ytsta herberge/ til Carmels lundar þar a. * Es. 37/ 24.

24 Eg/eg hefe grafed/og drucked þau framande vøtn/ꝛ uppþurkad alla vard veitta strauma/ med miña foota ylium.

25 Hefur þu ecke heyrt langt ad/ad eg hefe giørt þvilijkt fyrer laungu/ og tilbioo þad? eñ eg hefe nu læted þad koma/ og þad skal vera til ad eideleggia/ til nidurbroteña (steina-)hrugna/ þa føstu stade.

26 Og þeir sem bua þar i eru ordner maktlauser/eru kramder og skamader/ þeir eru ordner sem gras a mørkeñe/og sem þær* grænu urter/sem hey a þekiū/ sem ꝛ visnar/fyrr eñ þ verdur full vaxed. * Ps. 92/8. Ps. 129/6.

27 Og eg veit þitt heimile/ og þiñ utgang og þiñ iñgang/og ad þu flasar i moote mier.

28 Med þvi *ad þu flasar mote mier/ og þitt hæareiste er komed upp fyrer mijn eyru/ so vil eg setia miñ krok i þijnar naser/og miñ bitel i þiñ muñ/ og færa þig a þañ veg aptur/ sem þu komst a. * 1. Kong. 20/ 28.

29 Og þetta* skal vera þier teikned/ad meñ a þessu are skal eta þañ sijdasta grooda/og a þvi ødru are/hvad sem vex af sier sialfu/ eñ a þvi þridia are/sa-ed/haust-yrked og planted vijngarda/ og eted þeirra avøxt. * Es. 37/30.

30 Þvi Juda hus/sem er frelsad/sem er epter orded/skal hier epter fa rætur under sig/og bera avøxt yfer sier.

31 Þvi af Jerusalem skal utganga þ/ sem er epterorded / og þad/ sem hefur afkomest af Zions fialle/Drotteñs vandlæting mun giøra þad.

32 Þar fyrer / so sagde Drotteñ um konungeñ af Assyria: hañ skal ecke koma i þeñañ stad/ og ecke skioota eirnt ør þangad/og ecke koma þar þ med skiolld/ og aungvañ gard hlada þar um.

33 Eñ hañ skal fara þañ veg til baka/ sem hañ kom hijngad/ og ecke koma i þeñañ stad/ seiger Drotteñ.

34 Þvi* eg vil vardveita þeñañ stad/ ad frelsa hñ/ þ mijna skulld/ ꝛ þ Davids mijns þienara skulld. * Es. 20/ 6.

35 Og þad skiede a þeirre sæmu noott/ ad Drotteñs eingell foor ut/ og* sloo i þeirra Assyrianisku herbudū hundrad og fim og attatiju þusunder. Og þegar þeir stoodu arla upp um morguneñ/ sia / þa voru þeir aller dauder bukar. * Es. 37/36. etc.

36 So took Senacherib / konungureñ af Assyria/sig upp/og foor burt/og snere vid / og var i Ninive.

37 Og þad skiede / þegar hañ tilbad i Nisrochs sijns guds huse / þa * sloo AdraMelech ꝛ SarEzer/hñs synir/hñ med sverde / og þeir komust undañ i Ararat land/Og hañs son Assarhaddon vard konungur i hañs stad. * v. 7.

XX. Capitule.

Kongs Ezechiæ Siukdoomur/ Heilbrigde / Drambsemd og Daude.

A þeirre sømu tijd vard * Ezechias daudsiukur/ og Esaias Amoss son/spamadureñ/ kom til hañs/og sagde til hañs: so sagde Drotteñ: radstafa þijnu huse / þvi þu skallt deya og ecke lifa. * 2. Kron. 32. 24.

2 Og hañ snere synu andlite til veggiarens/og bad til Drotteñs/og sagde:

3 Ach Drottenn/miñſtu þo/ ad eg hefe trulega geinged fyrer þier/ og med einu rietſkickudu hiarta/og giørt þad gooda fyrer þynum augum/Og Ezechias griet ſaarañ.
4 Og þad ſkiede/þegar Eſaias hafde ecke geinged i giegnum hꜳlf parteñ af ſtadnum / þa var Drottenns ord til hñs / og ſagde:
5 Snu aptur / og ſeig til Ezechiam / mijns foolks høfdingia/ſo ſagde Drottenn/Davids þyns fødurs Gud: eg hefe heyrt þyna bꜳn/ſied þiñ grꜳt/Sia/eg lꜳkna þig / a þeim þridia deige ſkalltu ganga upp i Drottenns hus.
6 Og eg vil leggia til þiña daga fimtan aar / og frelſa þig/og þeñañ ſtad/ fra konungſens af Aſſyria hende / og vardveita þeñañ ſtad/fyrer mijna ſkulld / og ꝼ Davids mijns þienara ſkulld.
7 Og Eſaias ſagde: ſꜳked eirn plaaſtur af fijkium hijngad / Og þeir komu þar med / og løgdu a meined / og hañ vard vid lijfed.
8 Og Ezechias ſagde til Eſaiam: hvørt er þad teikn/ad Drottenn vilie lꜳkna mig/ og eg ſkule ganga upp a þeim þridia deige i Drottenns hus?
9 Og Eſaias ſagde: þu ſkallt hafa þetta teikn af Drottne / ad Drottenn mun giøra þeñañ giørning/ſē hñ hefur ſagt/ Skal ſkuggeñ ganga tiju trøppur (aafram) edur ganga tiju trøppur til baka?
10 Og Ezechias ſagde: Þer audvellt/ ad ſkuggeñ gange tiju trøppur ofañ epter/(þad vil eg)ecke/ helldur ad ſkuggeñ gange tiju trøppur til baka.
11 Og Eſaias ſpaamadur hroopade til Drottenns/ og hañ droo * ſkuggañ a trøppunum tiju trøppur til baka / ſem hañ var geingeñ ofañ yfer tiju trøppur til baka a Achas trøppū * Eſ. 38/3
12 A þeirre ſomu tijd * ſende Brodach Baledan Baledans ſon / konungureñ af Babylon/ brief ꝛ ſkeink til Ezechiam/þvi hañ hafde heyrt/ad Ezechias hafde vered ſiukur. Eſ. 39/ 1.
13 Og Ezechias heyrde a þa/og ſijnde þeim allt ſitt veglega hus / ſilfred og gulled/ꝛ(dijrmꜳtar)urter/ꝛ þ beſta oleum/ og allt hñs tijg hus/ og allt þad / ſem fañſt i hñs fiaarſioodum/Þar var eckert/ſem Ezechias ei ſijnde þm i hñs huſe / og i hñs giervøllu heiradame.
14 Þa kom Eſaias ſpaamadur til konungſens Ezechiam/ og ſagde til hñs: hvad hafa þeſſer meñ ſagt og hvadañ eru þeir komner til þijn: og Ezechias ſagde: þeir eru komner fra einu lande langt ad / fra Babylon.
15 Og hñ ſagde: hvad hafa þeir ſied i þynu huſe? og Ezechias ſagde: þeir hafa ſied allt þad/ſem er i mijnu huſe/ þar var eckert / ſem eg ei ſijnde þeim i mijnum fiaarſioodum.
16 Þa ſagde Eſaias til Ezechiam: heyr Drottenns ord:
17 Sia/ þeir dagar koma/ad * allt þad/ ſem er i þynu huſe/ og hvad þyner fedur hafa niderlagt til þeſſa dags/mun færaſt til Babylon/ þar ſkal eckert verda epter/ſeiger Drottenn. * c. 24. 13/ 14.
18 Og af þynum børnum/ ſem utkoma af þier/ſem þu munt afla/ ſkulu þeir taka/og þeir munu vera herberges ſveinar i konungſens ſal af Babylon.
19 Eñ Ezechias ſagde til Eſaiam: * þad er gott/þad er Drottenns ord/ſem þu hefur talad/Og hñ ſagde(frameiges:) er þad ecke ſo / ad þar ſie fridur og truſkapur um mijna daga? * 1. Sam. 3/18.
20 Og hvad meira er ad ſeigia um Ezechia og allañ hñs mañdoom/og þad hñ giorde þad (fiſke)dijke/og þañ(vatns)ſtock/med hveriu hñ veitte vatnenu i ſtadeñ/er þad ecke * ſkrifad i Juda konunga kroniku book? * 2. Kron. 29/1. c. 32/30.
21 Og Ezechias ſꜳ med ſijnum fedrū / og * Manaſſe/hñs ſon/vard konungur i hñs ſtad. * c. 21/1.

XXI. Capitule.

Manaſſe og Ammons Rijkisſtioorn.

Manasse var toolf ára gamall/ þegar hn̄ * vard konungur/og stiornade fim̃ og fimtigu ár i Jerusalem / Og hn̄s moodur nafn var Nephziba. * 2. Kron. 33/ 1.

2 Og hn̄ giørde þad vonda fyrer Drottens augum/ * epter heidingianna svivirdingum/ hvoria Drottenn utrak fyrer Israels børnum. * c. 17/ 31. etc.

3 Þvi hn̄ snere sier/ og bygde þær hæder/sem Ezechias hans fader hafde fordiarfad/og uppreiste Baal ølturu/ z giorde eirn lund/ so sem Achab Israels konungur giørde/ og bad til alls Himensens hers/og þionade þeim.

4 Og hn̄ bygde altared i Drottens huse/um̃ hvort * Drottenn sagde: eg vil setia mitt nafn i Jerusalem. * 5. Mos. 12/5.

5 Og hn̄ bygde * ølturu til alls Himensens hers/ i bædum gørdunum hia Drottens huse. * c. 23/ 12.

6 Og hn̄ * liet sin̄ son/ ganga i giegnum elldenn / og gaf giætur ad tijmum/ og fugla kvake/ og stiptade spæ-kvenna afgud / og teikna utleggiara / hn̄ var oodum ad/ad giøra þad vonda fyrer Drottens augum /til ad uppegna (hn̄.)
* 3. Mos. 18/ 21. etc.

7 Og hn̄ sette eitt (utgrafed) likneske(epter bak-) lundenum/ sem hn̄ hafde giørt i husenu/ um̃ hvort Drottenn * hafde sagt til Davids/ og til hn̄s sonar Salomon: i þssu huse/ z i Jerusalem/ s̄ eg utvalde af øllū Israels kynkvijslū/vil eg setia mitt nafn æfenlega. * 1. Kong. 8/29. c. 9/3.

8 Og ecke lata Israels fætur meir hræsast fra landenu/sem eg gaf þeirra fedrum/ Þo ef þeir hallda ad giøra epter øllu þvi/sem eg hefe boded þeim/og epter øllu løgmalenu/sem Mose minn þienare baud þeim.

9 Enn þeir hlyddu ecke/ þvi Manasse tælde þa/ad giøra verr enn heidingiarner / hvøria Drottenn eidelagde fyrer Israels børnum

10 Þa talade Drottenn fyrer sijna þienara spamennena/ og sagde:

11 Af þvi * ad Manasse konungurenn af Juda/hefur giørt þessar svivirdingar/so hann hefur giørt verr enn allt þad sem Ammonitarner giørdu / sem voru fyrer hann/ og * * kom ogso Juda til ad syndga med sijnum gudum
* 1. Sam. 3/ 11. ** Jer. 19/3.

12 Þar fyrer/so sagde Drottenn Israels Gud: sia / eg vil færa olucku yfer Jerusalem og Juda/ad hvør þad heyrer/honum skule bæde hn̄s eyru klijngia.

13 Og eg vil utþenia Samariæ(mæle) snuru yfer Jerusalem / samt Achabs huss vigt/ad afþurka Jerusalem/ eins sem mann afþurkar eitt fat / þad mann afþurkar / og snijr um̃ ad hvelfa þvi.

14 Og eg vil burt kasta þvi epterordna af mijnum arfe/og giefa þa i þeirra fiandmanna hønd/ad þeir skulu verda ad rane / og ad sundurslite fyrer øllum þeirra fiandmønnum.

15 Af þvi ad þeir giørdu þad vonda fyrer mijnum augū / og uppegndu mig fra þm̄ deige / sm̄ þeirra fedur foru ut af Egyptalande/og allt til þssa dags.

16 Þar med * uthellte Manasse ogso allmiklu saklausu bloode/allt til þess ad hann fyllte Jerusalem hier og þar/ fyrer utan hans synd/med hvørre hn̄ kom Juda til ad syndga / til ad giøra þad vonda fyrer Drottens augū. * c.24/4.

17 Og hvad meira er ad seigia um̃ * Manasse/og allt þad/hn̄ hefur giørt/ og hans synd/sem hn̄ syndgade/er þad ecke skrifad i Juda konunga kroniku book? * 1 Kron. 33/ 1. etc.

18 Og Manasse lá med sijnum fedrū/ og var grafenn i hans huss jurtagarde/ sem var i Ussa urtagarde/og Amon hans son vard konungur i hans stad.

19 Amon var * tveggia z tuttugu ára gamall/ þegar hann vard konungur/ og rijkte tvø ár i Jerusalem/og hn̄s moodur nafn/ var Mesulemeth / Haruz af Jatba dootter. * 2. Kron. 33/ 21.

20 Og hn̄ giørde þ vonda þ Drottens augū / sm̄ Manasse hn̄s fader giørde.

21 Og hann gieck a øllum þeim veige/ sem hn̄s fader hafde gienged/og þioon-
ade

ade þeim afgudum/ sem hans fader þioon
ade/og tilbad fyrer þeim.

22 Og hann yfergaf Drottenn sijna fedra Gud / og gieck ecke a Drottens veige.

23 Og Amons sveinar * sooru sig i moote honum / og sloou konungenn i hel i hans huse. * c. 12/ 10. c. 14/ 19.

24 Og foolked i landenu sloou þa/ * alla/sem høfdu svared sig i moote kong Amon/og foolked i landenu giørde Josiam hans son til kongs i hans stad.
* C. 14/ 5. 2. Kron. 33/ 25.

25 Og hvad Amons giørningar meire eru/sem hann giørde/er þad ecke * skrifad i Juda konunga kroniku book?
* 2 Kron. 33/ 21.

26 Og mann groof hann i sijne grøf / i Ussa urtagarde/ og * Josias hans son/vard konungur i hans stad. * 1. Kron. 3/14.

XXII. Capitule.

Under Josia vard Drottens Løg Book funden.

Josias * var ætta æra gamall / þegar hann vard konungur / og rykte eitt og þriatijn ar i Jerusalem / og hans moodur nafn var Jedida / Adaia af Baskath doottur. * 2. Kron. 34/ 1.

2 Og hann giørde * rett fyrer Drottens augum / og gieck a øllum Davids hans fødurs veige/ og ** veek ecke til þrrar hægre edur vinstre siidu. * c. 18/3.
** Jos. 23/ 6.

3 Og þad skiede a þvi ætianda Josiæ konungs are / sende konungurenn Saphan/Azalia son/ Mesulams son/ cancelleran / i Drottens hus / og sagde:

4 Gack upp til Hilkia þess ypparsta prests/og læt * hann fullenda þann pening/sem er færdur til Drottens huss/ sem vaktararner hia (dyra-)proskulldenum hafa safnad af foolkenu.
* 1. Kron. 7/ 13. C. 12/ 11.

5 Og læt þa * giefa hann i þeirra hønd/sem fremia erfided/sem eru forstiorar i Drottens huse/ ja/ læt þa giefa þeim / sem fremia verked / sem skier i Drottens huse/ ad bæta hvad sem brosted er i husenu. * 2. Kron. 34/ 10.

6 (Sem er) timburmønnunum og byggingar mønnunum/ og muurmeisturunum/ og ad kaupa timbur og høggna steina / til ad bæta hused.

7 Þo * skal mann ecke taka reikning af þeim fyrer þann pening/sem giefst i þeirra hønd / enn þeir skulu høndla vid þa uppa trumennsku og(lofun.) * c. 12/15.

8 Og Hilkia sa ypparste prestur sagde til Saphan cancellerans: * eg hefe funded løg-bookena i Drottens huse / og Hilkia gaf Saphan bookena/ og hann las i henne. * 2. Kron. 34/ 15.

9 Og Saphan cancellere kom til konungsens/ og flutte þad fyrer konungenn aptur/og sagde: Þijner þienarar søfnudu þeim pening / sem fannst i husenu / og gæfu hann i þeirra hønd/sem fremdu erfided/sem forstanda Drottens hus.

10 Og Saphan cancellere kunngiørde konungenum/og sagde: Hilkia prestur fieck mier bookena/og Saphan las hana fyrer konungenum.

11 Og þad skiede / þegar konungurenn heyrde løg-bookarennar ord/þa reif hann sijn klæde.

12 Og konungurenn baud Hilkia preste/ og Ahikam Saphans syne/ og Achbor Michaia syne/ og Saphan cancellera/ og Asaia konungsens þienara/ og sagde:

13 Ganged burt / ad spyrja Drottenn fyrer mig/og fyrer foolked/ og fyrer allann Juda/ um þessarar bookar ord/sem er funden/ þvi þad er einn stoor Drottens reide/su sem er upptendrud i moote oss/af þvi ad vorer fedur hafa ecke hlyddt þessarar bookar ordum/til ad giøra epter øllu þvi/sem er skrifad fyrer oss.

14 Þa gieck Hilkia prestur / og Ahikam/ og Achbor/ og Saphan/og Asaia/ til Hulda spakonu/Sallums Thikva sonar husfrur/Harhas sonar/sem geimde klæden / og hun bioo i Jerusalem/i þeim ødrum(hluta/)og þeir tøludu vid hana.

15 Og hun sagde til þra: so sagde Drottenn Israels Gud: seiged þeim manne/sem sende ydur til mijn: so sagde Drottenn:

16 Sia/eg vil fœra olucku yfer þennan stad/ og yfer hns innbiggiara/ øll book arennar ord/ sm Juda konungur las.
17 Af þvi / ad þeir hafa yfergiefed mig/og giefed reikelse fyrer ødrum gud um/til ad ýrfa mig med øllu þeirra han da verkū/ og mijn reide er upptendrud i mote þessu stad/ z skal ecke utslockvast.
18 Enn til Juda konungs/ sem sende yd ur/ til ad adspyria Drottenn / so skulud þier seigia til hanns: so sagde Drottenn Israels Gud: (vidvijkiande) þm ordū/ sem þu hefur heyrt.
19 Af þvi þitt hiarta er orded klockt/ og þu ert audmijkkur fyrer Drottne/ i þvi ad þu heyrder hvad eg hefe talad yfer þennan stad/og yfer hanns innbiggiara/ad þeir skyllde verda til eirnrar eide leggingar / og til eirnrar bølvanar/ og þu reifst þijn klæde/og grietst fyrer mi er/so hefe eg/ eg ogso heyrt þad/seiger Drottenn.
20 Þar fyrer sia/eg * vil safna þier til þinna fedra/ad þu skallt safnast til þinnar grafar med fride / og þijn augu skulu ecke sia uppa alla þa olucku/sem eg vil fœra yfer þennan stad/Og þr søg du konungenū þetta aptur. * Es. 57/1

XXIII. Capitule.

Josias lætur giora eina miøg loß lega Sid-Book.

Og konungurenn sende turt / og þar * søfnudu sier til hanns aller þeir ellstu i Juda og Jerusalem. * 2. Kron. 34/ 29.
2 Og konungurenn gieck upp i Drottenns hus/og aller menn af Juda/og aller innbiggiarar i Jerusalem med honum / og prestarner og spamennerner / og allt foolked/bæde smaaer og stoorer/og mann las fyrer þeirra eyrum øll sattmaals bookarennar ord/sem var fundenn i Drottenns huse.
3 Og konungurenn stood hia stoolpanum/og giørde eitt sattmaal fyrer Drottne/ ad þeir skylldu ganga epter Drottne/og hallda hanns bod/og hanns vitnesburd/ og hanns setningar / i giørvøllu hiarta / og i giørvallre saal/ ad hallda þesse sattmaals ord/ sem voru skrifud i þessare book / og allt foolked inngieck þann sattmaala.
4 Og konungurenn baud Hilkia þeim ypparsta preste / og prestunum i þeirre annare (skipan/) og vøkturunū hia(dyra)prøskulldenū/ad taka ur Drottenns musterе alla þa bunade/sem voru giord er til Baal/ og til lundsens/ og til alls Himensens hers / og brende þa utann þ Jerusalem/a Kidrons mørk/og dupted af þeim liet hann bera til BethEl.
5 Og hann took burt þa offur-presta/ sem Juda konungar høfdu sett til/ ad mann skyllde giora reykelse a þeim hædum i Juda stødum/ og umm kring Jerusalem/samt þa/sem giørdu reykelse fyrer Baal/ fyrer soolunne/og fyrer tunglenu/og fyrer planetunum/ og fyrer øllum Himensens her.
6 Og hann liet fœra lundenn ur Drottenns huse / ut fyrer Jerusalem til Kidrons lækiar / og brende hann i Kidrons dal/og giørde hann ad dupte/ og kastade hanns dupte a foolksens barna grøf.
7 Og hnn braut burt (otugtugu)skaalka hus nidur/sem(stoodu upp)vid Drottenns hus/þar sm kvinnurnar voofu tiøllд til lundsens.
8 Og hnn liet koma alla prestana af Juda stødum/og saurgade þær hæder/þar sem prestarner gaafu reykelse/fra Geba allt til BerSeba / og nidurbraut þær hæder i portunū/þær sm voru i Josuæ stadar-foorstans port-dyrum / sem var a þa vinstre sijdu/nær mann geingur til stadarens ports.
9 Þo offrudu ecke þeir hædanna prestar a Drottenns altare i Jerusalem/hellдur ætu osijrt (braud) a medal þeirra brædra.
10 Og hnn saurgade Thophet/sm var i Hinnoms barna dal/ ad * eingenn skyllde læta sinn son/ edur sijna dootur ganga i giegnū elldenn handa Molech.

* 3. Mos. 18/ 21. etc.

11 Hann

11 Hañ took og þa hesta burt/ sm̄ Juda konungar høfdu sett handa soluñe/ i Drottens huss iñgange/ hia Nethan Melech herbergia sveinsens herberge/ sem var i forstødunu/ og brende soolarveñar vagna med ellde.

12 Og þau * ølturu/ sm̄ voru a Achas sals þake/ sem Juda konungar høfdu giørt/ og þau ølturu/ sem Manosse hafde giørt/ i þeim tveimur Drottens huss gørdū/ nidurbraut konungureñ/ og gieck skiootlega þar fra/ og liet kasta þeirra duptt i Kidrons læk. * c. 11/ 18.

13 Og þær hæder/ sem voru giegnt Jerusalem/ sm̄ voru a þa hægre hønd hia Mashith fialle/ hveriar * Salomon/ Israels konungur/ hafde biggt Astoreth þeirre Zidonia svyvirdingu/ og Chamos/ þeirre svyvirdingu af Moab/ og Milcom Ammons barna svyvirdingu/ saurgade konungureñ.

*1. Kong. 11/ 7. etc.

14 Og hañ sundurslöo stoolpana/ og upphioo lundana/ og uppfillte þeirra stade med mañeskiuñar bein.

15 Og eirneñ þad altare/ sm̄ var i BethEl/ og þa hæd/ sem * Jeroboam Nebats son giørde/ sem kom Israel til ad syndga/ sama þad sama altare og þa hæd braut hañ nidur/ og brende þa hæd/ og giørde hana ad dupte/ og brende lundeñ. * 1 Kong. 12 32.

16 Og þegar Josias snere sier vid/ sa hañ þær grafer/ sem voru þar a fiallenu/ og sende/ og * liet taka beineñ ur grøfunū/ og brende a altarenu/ og saurgade þad/ epter Drottens orde/ sem sa Guds madur hafde uthroopad/ sm̄ hroopade þesse ord. * 1. Kong. 13/ 2.

17 Og hañ sagde: hvad er þad fyrer eitt tikil/ sem eg sie/ og foolked i stadnum sagde til hañs: þetta er þess * Guds mañs grøf/ sem kom af Juda/ og uthroopade soddañ/ sem þu hefur giørt mooti þvi altare i BethEl.

* 1. Kong. 13/ 30.

18 Og hañ sagde: lated hñ vera/ einginn hrære hñs bein/ Og þeir friddu hñs bein/ þad er spamañsens bein/ sm̄ kom af Samaria.

19 Og eirneñ øll hus a þeim hædū/ sem voru i Samariæ stødū/ sem Israels konungar høfdu giørt/ til ad styggia (Gud/) burt took Josias/ og giørde vid þau epter øllū þeim giørdū/ sem hañ giørde i BethEl.

20 Og hañ offrade øllū þeim hædañna prestum/ sem þar voru/ a ølturunū/ og brende mañeskiuñar bein þar a/ og kom til Jerusalem aptur.

21 Og konungureñ baud øllu folkenu/ og sagde: * hallded paaska fyrer Drottne ydar Gude/ so sem þar er skrifad i þessare sattmaals book. * 2. Kron. 35/ 1

22 Þvi þar voru ecke halldner sm̄ þess er paaskar fra doomarañna tijd/ sm̄ dæmdu Israel/ og i allra Israels konunga og Juda konunga tijd.

23 Eñ a þvi attianda Josiæ konungs aare voru þesser paaskar halldner fyrer Drottne i Jerusalem.

24 Og eirneñ spaakveñañna afgude/ og teiknaudlleggiara/ og bylæte/ og þa afgude/ og allar þær svyvirdingar/ sm̄ voru sjedar i Juda lande/ og i Jerusalem/ burthreinsade Josias/ ad hallda løgmaalsens ord/ sem voru skrifud i bookeñe/ sem Hilkia prestur fañ i Drottens huse.

25 Og þar var eingeñ konungur/ * sem hñ/ fyrer hañ/ er snere sier til Drottens i sijnu gioervøllu hiarta/ og i siñe gioervallre saal/ og med øllum sijnum mætte/ epter øllu Mose løgmaale/ og þar upp kom ey nockur epter hñ/ sm̄ hñ. * c. 18/ 5

26 Þo snere Drotteñ sier ecke fraa siñar stooru reide grymd/ sem hñ var saarlega styggdur mz yfer Juda/ vegna allra þeirra styggda/ sē Manosse hafde styggt hñ med.

27 Og Drotteñ sagde: eg vil ogso burt kasta Juda fraa mijnu auglite/ * eins sem eg burtkastade Israel/ og eg vil burt kasta þessum stad/ sem eg utvalde/ sem er Jerusalem/ og þvi huuse/ * * um hvort eg sagde: mitt nafn skal þar vera.

* C. 17/ 18. ** 1. Kong. 8/ 29.

28 Og hvad meira er ad segia um Josia / og allt hvad hann giorde / er pad ecke * skrifad i Juda konunga kroniku book? * 2. Kron. 34/ 1. etc.
29 A hans tijd / foor * Pharao Necho / konungurenn af Egypta lande / upp med konunginum af Assyria / til pess fliootz Phrat / og konungurenn Josias / for ad mæta honum / og sloo hann i hel i Megiddo / pegar hann hafde seed hann.
* 2. Kron. 35/ 20.
30 Og * hans svenar færdu hann daudann fra Megiddo / og fluttu hann til Jerusalem / og grooffu hann i sijnre grøf / og foolked i landenu ** tooku Joachas Josiæ son / og smurdu hann / og giordu hann ad konunge i hans fødurs stad.
* 2. Kron. 35/ 22. etc. ** 2. Kron. 36/ 1.
31 Joachas var priggia og tuttugu ara gamall / pegar hann vard konungur / og rijkte prio manude i Jerusalem / og hans moodur nafn var Hamutal / Jeremiæ af Libna dotter.
32 Og hann giorde pad vonda fyrer Drottne eins augum / epter øllu pvi / sem hans fedur giordu.
33 Og Pharao Necho * fangade hann i Ribla i Hemath lande / pegar hann stiornade i Jerusalem / og lagde eirn skatt uppa landed / hundrad centener silfurs / og eitt centener gulls. * Ezech. 19 / 4.
34 Og Pharao Necho giorde Eliakim / Josiæ son til konungs i sijns fødurs Josiæ stad / og snere hans nafne / (og kallade hann) Jojakim / enn Joachas took hann (med sier /) og hann kom til Egyptalands / og deyde par.
35 Og Jojakim gaf Pharao sama silfur og gull / po hann tæke eirn skatt af landenu par til / ad gefa sama silfur / epter Pharaonis bijfalningu / Hann skattgilldte med silfre og gulle / hvern epter sinne formegan a medal foolksens i landenu / til ad giefa Pharao Necho pad.
36 Jojakim var fimm og tuttugu ara gamall / pegar hann vard konungur / og rijkte ellefu ar i Jerusalem / og hans moodur nafn var Sebuda Pedaia af Ruma dotter.
37 Og hann * giorde vondt fyrer Drottens augum / epter øllu pvi / sem hans fedur giordu. * c. 4/ 9/ 19.

XXIV. Capitule.

Jojakims og Zedekiæ Rijkesstioorn.

A hans tijd uppfoor Nabuchodonosor / konungurenn af Babylon / og Jojakim vard honum undergiefenn i prju aar / par epter snere hann sier / og fiell fra honum.
2 Og Drottenn utsende strijds folk uppa hann af Chaldæa / og strijds foolk af Syria / og strijds foolk af Moab / og strijds foolk af Ammons bornum / og sende pa i Juda / til ad fordiarfa hann / epter Drottens orde / sem hann hafde talad fyrer sijna spamenn.
3 Pad framkom vid Juda / * epter Drottens orde / ad hann kastade peim fra sijnu auglite fyrer Manasse synda skulld / epter øllum peim hlutum / sem hann giorde.
* C. 21/ 10. etc.
4 So og fyrer * pad saklausa blood / sem hann hafde uthellt / ad hann fyllte Jerusalem med saklaust blood / par fyrer villde Drottenn ecke tilgiefa. * c. 21/ 16.
5 Og hvad meira er ad segia um Jojakim / og allt hvad hann giorde / er pad ecke * skrifad i Juda konunga kroniku book? * 2. Kron. 36/ 4. etc.
6 Og Jojakim laa med sijnum fedrum / og hans * son Jojachin / vard konungur i hans stad. * 1. Kron. 3/ 16.
7 Og konungurenn af Egyptalande foor ecke framar ut af sijnu lande / pvi konungurenn af Babylon / hafde teked fra Egyptalands læk / allt til pess fliootz Phrat / allt pad / sem var konungsens af Egyptalande.
8 Jojachin var atian ara gamall / pegar hann vard konungur / og rijkte prio manude i Jerusalem / og hans moodur nafn var Nehustha / Elnathans dotter af Jerusalem.
9 Og hann giorde pad vonda fyrer Drottens augum / epter øllu pvi / sem hans fedur giordu.
10 A * pessum sama tijma fooru Nabuchodonosors / konungsens pienarar af Babylon /

bylon/upp til Jerusalem/og Stadurenn va-
rd um̄setenn. *2. Kron. 36/6. Dan. 1/1.
11 Og Nabuchodonosor / Konungurenn
i Babylon/ kom til Stadarens / og hans
þienarar settust um̄ hn̄.
12 Enn Jojachin / Konungurenn i Juda /
gieck ut til Konungsens af Babylon/ hn̄
og hn̄s mooder/og hn̄s þienarar/og hn̄s
yppurstu/ og hn̄s Herberges-sveinar / og
Konungurenn af Babylon took hn̄ (fang-
enn/) a þui ättunda hn̄s rÿkes äre.
13 Og hn̄ took þar ut alla fiärsiodu i
Drottenns huuse / og fiärsiooduna i Kon
ungsens huuse / og sundurbraut oll gull
kierenn/ sem Salomon / Israels Konung-
ur / hafde giort i Drottenns Mustere /so
sem Drottenn hafde sagt.
14 Og hann burtfærde þa giervalla Je-
rusalem / og alla yppurstu / og alla þa
volldugu/ tiju þusund fangna / og alla
timbur-menn og smide / og þar vard ecke
epter utann þ audvirdelega foolk i landenu
15 Og hn̄ * færde Jojachin til Baby-
lon/og Konungsens moodur / og Konung-
sens hüsfrur / og hn̄s Herberges-sveina/
og þa mektugu i landenu færde hn̄ fang
na af Jerusalem til Babylon.
*Jer. 24/1. C. 29/2.
16 Og sio þusunder af ollu þui besta
folke/ & þusund timbur-menn/ & smide/alla
sterka stríjdsmenn/ og Konungurenn af Ba-
bylon/færde þa fangna til Babylon.
17 Og * Konungurenn af Babylon/gior
de Mathania/hn̄s fodurbroodur/ad Kon
unge i hans stad / og snere hn̄s nafne /
(ad hn̄ skyllde heita) ** Zedekias.
*Jer. 37. 1. **1. Kron. 3/15.
18 * Zedekias var eins og tuttugu ära
gamall/ þegar hn̄ vard Konungur/ & rÿk-
te ellefu är i Jerusalem/og hn̄s moodur
nafn var Hamital Jeremiæ af Libna
dootter. *Jer. 52/1. etc.
19 Og hn̄ giorde þad vonda/fyrer Drott
enns augum / epter ollu þui / sem Joja-
kim giorde.
20 Þui þ skiede/af Drottenns reide i moo
te Jerusalem / og moote Juda / allt til
þess hann kastade þeim fra sijnu auglite/
& * Zedekias fiell burt fra Konungenū
af Babylon. *Jer. 52/3. Ezech. 17/15.

XXV. Capitule.

Juda Ættkuijsl burtfærest i þad Babyloniska Fangelse.

Og þad hendte sig a þui nijunda hans rÿkes äre / i þeim tiju-nda mänade/a þeim tijunda (dei ge) i mänadenum/ * kom Na-buchodonosor/ Konungurenn af Babylon/ hn̄ og allur hn̄s Her / i moot Jerusalem/ og sette sijnar Herbuuder moot henne / og bigde eina vorn moote henne um̄hverfes.
*2. Kron. 36/17. Jer. 39/1. C. 52/4.
2 So vard Stadurenn um̄setenn / allt til Konungsens Zedekiæ ellefta ärs.
3 (Enn) a þeim nijunda (deige) i män adenum / fieck hungred yferhond i Stad-num / og þar var ecke braud fyrer foolk-ed i landenu.
4 Og Stadurenn vard brotenn/ & aller strijds menn (flijdu) um̄ nottena a þann ports veg i millum þeirra tueggia muura / sem liggur til Konungsens urtagards / og Chaldæisker läu kringum Stadenn/ og (Konungurenn) flijde a veigenn/ til þeirrar (slettu) merkur.
5 Enn Chaldæiskra Her elte Konungenn / og þeir nädu honum a þeirre (slettu) mörk hiä Jericho / og allt strijdsfoolked hiä honum vard sundurdreift fra honū.
6 Enn þeir gripu Konungenn / og færdu hann upp til Konungsens af Babylon/ til Riblah/og sogdu eirn doom yfer honum.
7 Og þeir * slätrudu Zedekiæ born-um fyrer hn̄s augum/og ** mann blind ade Zedekiæ augu/ og batt hn̄ med hleck tum/ og færde hann til Babylon.
*Jer. 39/6. **Dom. 16/21. Jer. 52/11.
8 Og i þeim fim̄ta mänude/ a þm̄ sio-unda (deige) i mänadenum / þad är er þad nijtianda Konungs Nabuchodonosors/ Konungsens af Babylon/är/kom Nebu-sar Adan/ foringenn yfer hyrdmonnunū / Konungsens þienare af Babylon / til Jerusalem.
9 Og brende Drottenns hus/og Konung sins hus / og oll husenn i Jerusalem/ og allra stormanna hus/ brende hn̄ med ellde
10 Og vidvijkiande Jerusalems muurum

umhverfes/(þa) niðurbraut allur þeirra Chaldaiskra her/ sem var með þeim for ingia fyrer hyrdmönnunum.

11 Og það annað fo(o)lk/sem var orðed ept er i stadnum/ ⁊ þa/ sem voru frafallner/ sem fiellu til konungsens af Babylon / og það annað almuga foolk / færde Ne-busar Adan/foringenn fyrer hyrdmönnun-um/ burt.

12 Og foringenn fyrer hyrdmönnunum / liet verda epter af þeim audvirdelegustu i landenu/til vijngards manna ⁊ til bænda.

13 Og * kopar-stoolpana/sem voru i Drottens huse/og stoolana/ og kopar-hafed/ sem var i Drottens huse/ brutu Chaldaisker/og færdu koparenn af þeim til Babylon. * Jer. 27/ 19.

14 Og pottana/og skoffurnar/og psaltarana/og skeiðernar / og öll kopar-kierenn / sem mann þioonade með / tooku þeir burt.

15 Og þau reykelses kier / og þær munnlaugar/ hvad sem var eintomes gull/ og sem var eintoomes silfur/took sa foringenn fyrer hyrdmönnunum.

16 Þa tvo stoolpa og það eina haf/ og stoolpana/ * sem Salomon hafde giört til Drottens huss / mann kunne ecke vega koparenn af öllum þessum kierum.

* 1. Kong. 7. 15/ 23.

17 Eirn stoolpe var * ætian alna hær / og knappurenn þar a var af kopar/og knappsens hæd var þriar alner / og þaug bönd og granata-eple umm krijng a knöppunum / voru öll af kopar/ og með sama slag var og sa annar stoolpe með bandenu.

* 1. Kong. 7/15. 2. Kron. 3/15. Jer. 52/. 21.

18 Og foringenn fyrer hyrdmönnunum / took þann prest * Seraia af þeirre fyrstu (skipan/) og Zephania presten af þeirre annare(skipan/) og þria dyra-vaktara.

* 1. Kron. 7/ 14.

19 Og af stadnum took hann eirn herberges svein/ sem var settur yfer striðsmenn-ena/og fimm menn af þeim/sem voru (allt-tijd)fyrer konungenum/sem funduſt i stadnum/og þann ypparsta skrifara fyrer hernum/ þann sem æfde foolked i landenu/og sextiju menn af foolkenu i landenu / sem fanst i stadnum.

20 Og Nebusar Adan/ sa foringe fyrer hyrdmönnunum/ took þa/ og færde þa til konungsens af Babylon/ til Riblah.

21 Og konungurenn af Babylon sloo þa/ og drap þa i Riblah/i Nemaths lande / so vard Juda burt fluttur af sijnu lande.

22 Enn (vidvijkiande) foolkenu/sem vard epter i Juda lande/sem Nabuchodonosor/ konungurenn af Babylon / liet verda ept-er / yfer þa sette hann Gedalia / Aikams son/ Saphans sonar.

23 Þegar aller strijds höfudsmennern-er/og(þeirra)menn heyrdu/ad konungurenn af Babylon hefde sett Gedalia til for-ingia/þa komu þeir til Gedalia/ til Mitz-pa/bæde Jsmael Nethania son/ og Jo-hanan Karea son/ og Seraia Thanhu-meth Nethophatiters son/og Jaesania Maechati son/ þeir og þeirra menn.

24 Og Gedalia soor þeim og þeirra mönnum/og sagde til þeirra : otteſt ecke/ad ve-ra Chaldaiskum undergiefner / vered i landenu/ ⁊ vered konungenum af Babylon undergiefner / so skal þ(at) ganga ydur vel.

25 Enn það skiede a þeim siounda mannade/ad Jsmael Nethania son/ Elisama sonar / af konunglegre ætt/ kom/og tiju menn með honum/og sloou Gedalia/ad hann deyde/ samt Judana og Chaldaiska/ sem voru hia honum i Mizpa.

26 Þa took allt foolked sig upp / bæde smær og stoorer/ og strijdsfoolksens for-ingiar/og komu til Egyptalands/ þvi þeir ottuduſt fyrer Chaldaiskum.

27 Það skiede * a þvi siounda og þrijtugasta ære/sijdann ad Jojachin/ konungurenn af Juda/var burt færdur/ i þeim toolfta mænade / a þeim siounda og tuttugasta (deige) i mænadenum / ad Evil Mero-dach konungurenn af Babylon / a þvi ære/hann vard konungur/liet upptaka Jo-jachins Juda konungs höfud/ af fang-elses husenu. * Jer. 52/ 31.

28 Og hann talade vinsamlega vid hann/ og sette hans stool yfer þa konunganna stoola/ sem voru hia honum i Babylon.

29 Og hann umskipte hans fangelses klædum/ og hann æt alltijd braud hia honum

um alla sÿna lÿfdaga.

30 Og (vidvykiande) hñs forsorgun/ þa gafst hønum skyelldlega forsorgun af konunginum / hvør hluti a sÿnum deige / alla hañs lÿfdaga.

ENDER a þeirre añare Kongaña Book.

Su Fyrre Kronicaña Book

I. Capitule.

Forfedraña Ættar Registur.

Adam* / Seth / Enos. * 1. Mos. 5/ 3.

2 Kenan/ Maalaleel/ Jared.

3 Enoch / Methusalah/ Lamech.

4 Noe/Sem/ Cham og Japhet.

5 (Þesse voru)*Japhets børn: Gomer / og Magog / og Madai / og Javan/og Tubal/ og Mesech/ ꝛ Thiras. * 1. Mos 10/ 2.

6 Og(þesse voru)Gomers børn: Ascenas/og Diphat/og Thogarma.

7 Og Javans børn voru: Elisa / og Tharsis/ Chitim og Dodanim.

8 * Chams børn voru : Chus / og Mizraim/ Put og Canaan. * 1. Mos. 10/ 6.

9 Og Chus børn voru: Seba/og Nevila/ ꝛ Sabtha/ ꝛ Raema/ ꝛ Sabtecha/ Og Raema børn voru: Seba ꝛ Dedan

10 Og Chus ablade Nimrods/ Nañ / hñ hoof ad verda megtugur a Jørduñe

11 Og Mizraim * ablade þeirra Luder/og Ananer/og Lehaber / og Naphtuher. * 1. Mos. 10 / 10.

12 Og Pathruser / og Casluher / af hvørium Philistearner eru komner/ og Caphthorer.

13 Og Canaan ablade Zidons sÿns frumgietens og Heths.

14 Og Jebusi/ og Amori/og Girgosi.

15 Og Hevi / og Arki/ og Sini.

16 Og Arnadi/ ꝛ Zemari/ ꝛ Hemathi.

17 (Þesse eru) * Sems børn: Elam/ og Assur/og Arphachsad/ og Lud/ og Aram/ og Uz/ og Hul/ og Gether/ og Mesech. * 1. Mos. 10/ 22.

18 Og Arphachsad* ablade Salah/ ꝛ Salah ablade Ebers. * 1. Mos. 10/24

19 Og Eber* voru fædder tveir syner/ þess eina nafn var Peleg/ af þvi ad landed vard skipt a hañs døgũ/ og hñs brooders nafn var Jaktan. * 1. Mos. 10/ 25. C. 11/16.

20 Og Jaktan ablade Almodads / og Salephs/ ꝛ Hazarmavets/ ꝛ Jarachs.

21 Og Adorams/og Usals/og Dikla/

22 Og Ebals/og Abimaels/og Seba/

23 Og Ophirs/og Hevila/ ꝛ Jobabs/ aller þesser eru Jaktans børn.

24 Sem/ Arphachsad/ Salah/

25 Eber/ Peleg/ Reu/

26 Serug / Nahor / Tharah/

27 Abram/ hañ er Abraham.

28 Abrahams børn voru * Isaak og Ismael. * 1. Mos. 21/3.

29 Þessar (eru) þeirra ætter: Ismaels * frumgieteñ Nebajoth/ og Kedar/og Adbeel/og Mibsam. * 1. Mos. 25/ 13.

30 Misma og Duma/ Masa/ Hadad og Thema/

31 Jethur / Naphis og Kedma/ þesser sømu (eru) Ismaels børn.

32 Og* Keturæ/ Abrahams med. hustru børn/ Hun fædde Simran ꝛ Jaksan/ og Medan/ og Midian/ og Jesbak / og Suah/ Og Jaksans børn (voru) Seba og Dedan. * 1. Mos. 25/ 2.

33 Og Midians børn (voru) Epha/ og Epher/og Henoch/og Abida/og Eldaa/ Aller þesser (eru) Keturæ børn.

34 Og Abraham ablade Isaaks/ Isaaks børn voru Esau og Israel.

35 Og Esau * børn voru Eliphas / Reuel og Jeus / og Jaelam og Korah. * 1. Mos. 36/ 10.

36 Eliphas børn voru Theman/og Omar / Zephi og Gaetam / Kenas og

Thimna og Amelek.
37 Reuels børn voru Nahath/ Serah/ Samma og Miza.
38 Og Seirs børn voru Lothan/ og Sobal/ z Sibean / z Ana/ z Dison/ og Ezer og Disan.
39 Og Lothans børn voru Hori og Amam/ z Thimna var Lothans syster.
40 Sobals børn voru Alian/ og Manahath og Ebal / Sephi og Onam / Og Sibeons børn voru Aia og Ana.
41 Ana børn / Dison/ og Disons børn voru Hamran og Espan og Jethran og Chran.
42 Ezers børn voru Bilan og Saevan Jaekan: Disans børn voru Uz og Aran.
43 Og þesser eru * þeir konungar/ sem haþa rijkt i Edoms lande/ fyrr enn nockur konungur stioornade yfer Israels børnum / Bela Beors son/ og hans borgar napn var Dinaba. * 1. Mos. 36/ 31.
44 Og Bela deyde / og Jobab Serah son af Bosra vard konungur i hans stad.
45 Og Jobab deyde/ og Husam af þeirra Themaniita lande vard konungur i hans stad.
46 Og Husam deyde/ og Adad Bedads son vard konungur i hans stad/ sa sem sloo Midianitana a Moabitana mørk / og hans borgar napn var Avith.
47 Og Adad deyde/ og Samla af Masreka vard konungur i hans stad.
48 Og Samla deyde / og Saul af Rechoboth hia pliootenu / vard konungur i hans stad.
49 Og Saul deyde / og Baal Hanan Achbors son vard konungur i hans stad.
50 Og Baal Hanan deyde/ z Adad vard konungur i hans stad/ z hans borgar napn var Pai/ z hans hustruar nafn Meethabeel/ Matreds dotter/ Mesaabs dottur.
51 Þegar Adad deyde/ þa voru þar hertogar i Edom/ sa hertoge Thimna/ sa hertoge Alia / sa hertoge Jethet.
52 Sa hertoge Aholibama/ sa hertoge Ela / sa hertoge Pinon.
53 Sa hertoge Kenas/ sa hertoge Theman/ sa hertoge Mibzar.
54 Sa hertoge Madiel / sa hertoge Iram/ Þesser voru hertogarner i Edom.

II. Capitule.

Hier uppreiknast Jakobs og Juda Afkvæme.

Þesse voru * Israels børn : Ruben / Simeon / Levi og Juda / Isaschar og Sebulon.
* 1. Mos. 35, 22/ 26.
2 * Dan/ Joseph og BenJamin/ Naphthali/ Gad z Asser. * 1. Mos. 30/ 5 etc.
3 * Juda børn voru Er og Onan / og Sela/ Þeir þrijr voru honum fædder af Suha doottur / þeirre Canonitisku / Og ** Er/ Juda frumgeten / var vondur fyrer Drottens augum/ þar fyrer sloo hann hann i hel. * 1. Mos. 46 / 12. etc. ** 1. Mos. 38/ 7.
4 Enn Thamar hans sonar kona * fædde honum Perez z Serah/ (So ad) øll Juda børn voru fimm * 1. Mos. 38. 29/ 30
5 Perez * børn voru Hezron og Hamul. * 1. Mos. 46/ 12. etc.
6 Serah børn voru Simri/ og Ethan/ og Eman/ og Chalcol og Dara/ Aller þeir voru fimm.
7 Og Charmi børn voru * Achar/ sem sturlade Israel / sem forgreip sig a þui bannfærda. * Jos. 7/ 1. etc.
8 Og Ethans børn voru Asaria.
9 Og Hezrons børn / * sem honum voru fædd/ voru Jerahmeel/ og Ram og Chalubai. * Ruth. 4/ 19. Matth. 1/ 3.
10 Ram ablade Amminadabs/ og Amminadab ablade Nahessons / þess hertuga fyrer Juda børnum.
11 Og Nahesson/ * ablade Salma/ Og Salma ablade Boas. * Ruth. 4/ 20.
12 Og Boas * ablade Obeds. Og Obed ablade Isai. * Ruth. 4/ 17.
13 Og Isai * ablade sijns frumgetens Eliabs/ og Abinadabs þess annars/ og ** Simea þess þridia.
* 1. Sam. 16/ 6. ** 2. Sam. 13/ 3.
14 Nethaneels þess fioorda/ Raddai þess fimta:
15 Ozems þess siotta/ * Davids þess siounda. * 1. Sam. 17/ 12.
16 Og þeirra systur voru Zeruia og Abigail/

Abigail/ Og Zeruia børn voru Absai og Joab og Asael/ þeir þrijr.

17 Og Abigail fædde * Amasa/ Og Amasa fader (var) Jether sa Jsmaelite. * 2. Sam. 17/25.

18 Og Caleb Hezrons son ablade (barna/) med Asuba (sinne) hustru/ z med Jerioth/ Og þesse eru hennar børn: Jeser z Sobab og Ardon.

19 Þegar Asuba deyde/ þa took Caleb sier Ephrat/ hun fædde hønum Hur.

20 Og Hur ablade Uri/ og Uri ablade Bezaleels.

21 Þar epter gieck Hezron inn til Machir/ Gileads fødur dootter/ og hann tok hana/ þegar hann var sextiju ara gamall/ Og hun fædde hønum Segub.

22 Og Segub ablade * Jairs/ Og atte þriatt og tuttugu borger i Gileads lande. * Dom. 10/ 3.

23 Og hann took Gesur og Aram/ med Jairs þorpum af þeim / med Kenath og hennar tilheyrande (þorpum/) sextiju borger/ Øll þesse eru Machirs/ Gileads fødurs/ børn.

24 Og sijdan Hezron var daudur i Caleb Ephrata/ þa hefur Abia Hezrons hustru ogso fædt hønum Ashur / The koa fødur.

25 Og Jerahmeel Hezrons frumgietenn atte børn / þann frumgietna Ram/ Þar ad auk Buna og Oren / og Ozem Ahia.

26 Og Jerahmeel atte eina adra kuinnu/ hvørrar nafn var Attara/ Hun var Onams mooder.

27 Og Rams / Jerahmeels frumgietens børn/ voru Maaz z Jamin z Eker

28 Og Onams børn voru Samai og Jada / Og Samai børn Nadab og Abisur.

29 Og Abisurs hustruar nafn var Abihail / Hun fædde hønum Ahban og Molid.

30 Og Nadabs børn voru Seled og Appaim / Og Seled deyde ann barna.

31 Og Appaims børn voru Jesei/ Og Jesei børn voru Sesan / Og Sesans børn voru Ahelai.

32 Og Jada/ Samai broodur børn voru Jether og Jonatan/ Og Jether deyde ann barna.

33 Og Jonatans børn voru Peleth og Sasa/ Þesse voru Jerahmeels børn.

34 Og Seson atte aungva syne/ helldur dætur / Og Sesan atte eirn Egyptskann svein/ hvers nafn var Jarha

35 Og Sesan gaf Jarha sijnum þione hans dootur til hustrur / og hun fædde hønum Atai.

36 Og Atai ablade Natans/ Og Natan ablade Sabads.

37 Og Sabad ablade Ephlals / Og Ephlal ablade Obeds.

38 Og Obed ablade Jehu/ Og Jehu ablade Asaria.

39 Og Asaria ablade Halez/ Og Halez ablade Elleasa.

40 Og Elleasa ablade Sismai / Og Sismai ablade Sallums.

41 Og Sallum ablade Jekamia/ Og Jekamia ablade Elisama

42 Og Calebs Jerhameels brodur børn voru Mesa hans frumgietenn / Hann var Siphs fader/ og Maresa Hebrons fødurs børn.

43 Og Hebrons børn voru Korah og Thaphua og Rekem og Sema.

44 Og Sema ablade Rahams/ Jarkaams fødurs/ Og Rekem ablade Samai

45 Og Samai sonur (hiet) Maon/ Og Maon var Bethzurs fader.

46 Og Epha/ Calebs med hustru fædde Haran/ og Moza og Gases/ Og Haran ablade Gases.

47 Og Jahdai børn voru Regem og Jotham/ og Gesan, og Peleth / og Epha og Saaph.

48 Maecha Calebs med hustru fædde Seber og Thirena.

49 Og Saaphs/ Madmanna fødurs (hustru/) fædde Seva Machbena fødur/ og Gibeas fødur/ Og Achsa * var Calebs dootter. * Jos 15/ 16.

50 Þesse voru Calebs børn/ Hurs sonar/ Ephrata frumgietens / Sobal Kiriath

riath Jearims fader.
51 Salma Bethlehems fader/ Hareph Bethgaders fader.
52 Og Sobal KiriathJearims fader / atte syne / sem saau helftena af Manuhoth.
53 Og þær ætter i KiriathJearim voru þeir Jethritar/ og þeir Puthitar/og sa Sumathite/ og sa Misraite. Af þessum eru þeir * Zareathitar og Esthaolitar utkomner. * 1. 4/ 2.
54 Salma børn voru þeir Bethlehemitar z Netophatitar/Joabs huss koronur/ og helften af þeim Manaihitum þeir Zereitar.
55 Og þeirra skrifara ætt/ sm bioggu i Jaebes/voru þeir Thireathitar/Simeathitar/Suchathitar/Þeir eru þeir Kenitar/ sem eru komner af Hamath / Rechabs huss fødur.

III. Capitule.

Hier uppreiknast Davids Børn og Juda Konungar.

Og þesse voru * Davids børn/ sem hønum voru fædd i Hebron: sa frumborne Amnon af Ahinoam þeirre Jesreelitisku/Sa añar Daniel/af Abigail þeirre Carmelitisku. * 2. Sam. 3/ 2.
2 Sa þridie Absalom/ Maecha son / Thalmai konungsens af Gesur dottur/ Sa fiorde Adonia / Hagits son.
3 Sa fimte/SaphatJa af Abital/Sa siøtte Jethream/af Egla hñs hustru.
4 (Þesser)sex eru hønum fædder i Hebron/Þui hañ rykte þar i siø ar og sex manade/Og þriu og þriatigu ar rykte hañ i Jerusalem.
5 Og þesser * voru hønum fædder i Jerusalem: Simea og Sobab/og Natan z Salomon/(þesser)fioorer eru af Bathsua Ammiels dootur.
* 2. Sam. 5/14.
6 Þar med Jebehar/ og Elisama/ og Eliphelet.
7 Og Noga/ og Nepheg/og Japia/
8 Og Elisama / og Eliada / og Elipheleth / þeir nyu.
9 (Þesse eru)øll Davids børn / fyrer utañ hañs med-hustrua børn/z * Thamar þeirra syster. * 2. Sam. 13/ 1.
10 Og Salomons * son var Rhobeam/ hañs son var Abia/hañs son var Assa/hañs son var Josaphat.
* Matth. 1/ 7.
11 Hañs son var Joram/hñs son var Ahasia/ hañs son var Joas.
12 Hañs son var Amazia / hañs son var Asaria. hañs son var Jotham.
13 Hañs son var Achas/ hñs son var Ezechias/hañs son var Manasse.
14 Hañs son var Amon/ hñs son var Josia.
15 Og Josiæ syner voru: sa frumborne Johanan/sa añar Jojakim/sa þridie Zedekia / sa fioorde Sallum.
16 Og Jojakims børn voru Jechonia hañs son/Zedekia hañs sonur.
17 Og Jechonia Azirs børn voru Sealthiel hañs son.
18 Og Malchiram og Pedaia og Seneazar/ Jekamia/Hosama z Nedabia.
19 Og Pedaia syner voru Zerubabel og Simei / Og Zerubabels syner voru Mesullam og Hanania / og Selomith þeirra syster.
20 Og Hasuba/og Oel/og Berechia / og Hasadia / JusalHesed / þeir fim.
21 Og Hanania syner voru PlatJa og Jesaia: Rephaia syner/ Arnans syner/Obadia syner/ Sachania syner.
22 Og Sachania børn voru Semaia/ Og Semaia syner voru Hattus/z Jegeal / og Bariah/ og Nearia og Saphat / þeir sex.
23 Og Nearia syner voru Elioenai/og Hiskia/ og Asrikam/ þeir þryr.
24 Og Elioenai børn voru Hodaieva/z Eliasib/og Plaia/ og Akkub/ og Johanan/z Delaia/z Anani/þeir siø.

IV. Capitule.

Hier uppreiknast Juda Aþkvæme.

Juda * børn voru Perez/Hezron/ og Carmi/ og Hur/ og Sobal.
* 1. Mos. 46/ 12. etc.
2 Og Reaia Sobals son abl ade

ade Jahaths/ og Jahath ablade Ahumai og Laads/ Þessar eru * Zareathitaña ætter. * c. 2/ 53.

3 Og þesse er Etams fedurs (ætt/) Jesreel og Jesma/ og Jedbas / Og þeirra systur nafn var Zelelphoniten.

4 Og Pnuel var Gedors fader/og Eser var Husa fader / Þesse eru Hurs børn / sem var * Ephrata / (hañs) frumboreñ /(hvør ed var) Bethlehems fader.
* C. 2/ 19.

5 Og Ashur Thekoas fader atte tvær hustrur/ Helea og Naera.

6 Og Naera fædde hønum Ahusam og Hepher og Themni og Ahastari/ Þeir eru Naera børn.

7 Og Helea børn var Zereth / Jezohar og Ethnan.

8 Og Koz ablade Anubs/og Hazobeba/ og Aharhels/ Harums sonar ætt.

9 Og Jaebez var veglegre eñ hañs brædur/ Og hañs moder kallade hañs nafn Jaebez/ þvi hun sagde: eg fædde hañ med angre.

10 Og Jaebez kallade a Jsraels Gud/ og sagde: ef þu visulega blessar mig/og eykur mitt landamerke/ og þyn hønd verdur med mier / og þu skyckar (þvi so/) ad þad vonda ecke angre mig / Og Gud liet koma þad hañ bad.

11 Og Chalub Suha brooder ablade Mehirs / hañ er Esthons fader.

12 Og Esthon ablade Betrapha/og Paseah/ & Tehiña / fødursens ad Nahas borg/ Þesser eru þeir meñ af Recha.

13 Og * Kenas børn voru Othniel og Saraia / Og Othniels børn voru Chatat. * Jos. 15/ 17. Dom. 1/13.

14 Og Meonothai ablade Ophra/Og Saraia ablade Joabs / eins fødurs ad timburmaña-dalnum/ þvi þeir voru timburmeñ.

15 Og Chalebs Jephuñe sonar børn voru Jru/ Ela og Naam/ Og Elas børn og Kenas.

16 Og Jehaleleels børn voru Siph og Sipha Thiria/ og Asareel.

17 Og Esra børn voru Jether/ og Mered/ og Epher/ og Jalon/og hun fædde MirJam/ og Samai/ og Jesbah/ Esthemoa fødur.

18 Og hañs hustru Judia fædde Jered Gedors fødur /og Heber/ Socho fødur/ & Jekuthiel Sanoah fødur. Og þesser voru Bithia Pharaonis dootter børn/ sem Mered hafde teked.

19 Og þeirrar konu Hodiia (børn) Nahams systur/ Kegila fødurs/ voru Garmi og Esthemoa sa Maechathite.

20 Og Simons børn voru Amon & Riña / Benhanan og Thilon / Og Jesei børn voru Soheth og BenSoheth.

21 Sela Juda sonar børn voru Er Lecha fader /og Laeda Maresa fader / og þær kostulegu lijn vefara ætter i Asbeas huse.

22 Og Jokim/ & þeir meñ af Coseba/ & Joas/ og Saraph/ þeir sem drottnudu i Moab / og Jasubi i Lahem / Og þesse eru þau gømlu ord.

23 Þesser voru potta makarar/ & biuggu a medal plantanaña og gardaña / þeir voru þar hia konunginum / fyrer hañs verks skulld.

24 * Simeons børn voru Nemuel og Jamin/ Jarib/ Serah/ Saul.
* 1. Mos. 46 / 10. etc.

25 Sallum var hañs son/ Mibsam var hañs son/ Misma var hañs son.

26 Og Mismas børn voru Hamuel hañs son/ Zachur hañs son / Simei hañs son.

27 Og Simei atte sextan syne / og sex dætur/ eñ hañs brædur attu ecke mørg børn/ Og allar þeirra ætter juku sig ecke so sem Juda børn.

28 Og þeir biuggu i * Berseba / og Molada/ og Hazar Sual. * Jos. 19/2.

29 Og i Bilha/ & i Ezem/ & i Tholad/

30 Og i Bethuel / og i Horma / og i Ziklag.

31 Og i BethMarchaboth/ og i HarSarsusim/ og i BethBiiri / og i Saaraim / Þesser voru þeirra stader / so leinge David rijkte.

32 Og þeirra lands þorp voru Etham/ og Ain/ Rimon/ og Tochen/og Asan/ fim stader.

33 Og øll þeirra lands þorp / sem voru allt um kring þessa stade/ allt til Baal/ þad eru þeirra heimile/ og þeirra afkomenda

ættma / a medal þeirra (sialfra.)

34 Samt Mesobab / og Jamlech / og Josa Amazia son.

35 Og Joel / og Jehu Josibia son/Saraia sonar / Asiels sonar.

36 Og Elioenai/og Jaecoba/ og Jesohaia/ z Asaia / og Adiel / og Jsmeel / og Benaia:

37 Og Sisa Siphei son/ Alons sonar/ Jedaia sonar / Simri sonar / Semaia sonar.

38 Þesser voru nafnkunnuger / og til hoffdingia a medal þeirra ætta / og i þeirra fedra huse utbreiddu þeir sig i margfiolda.

39 Og þeir fooru til inngangsens til Gedor/ allt til þess moot austre a dalnum/ ad leita haga handa þeirra fie.

40 Og þeir fundu feitann og goodann haga/ og eitt land vijdt og breidt/ roosamt og ohult / þvi þeir af Ham biuggu þar til forna.

41 Og þesser/ sem eru upp skrifader med nafne/ eru komner / i * Ezechie Juda konungs tijd / og sloou þeirra tialldbuder og heimkynne / sem þar fundust / og eidelogdu þa inn til þessa dags / og biuggu i þeirra stad / þvi þar var hage handa þeirra fie. * 2. Kong. 81/ 1.

42 Og þar geingu af þeim hierumm fimm hundrud menn/sem voru af Simeons bornum / burt til Seirs fialls / og Platia og Nearia / og Rephaia og Ussiel / Jesei born / voru þeirra foringiar.

43 Og sloou þa/ sem voru epter ordner a medal þeirra/ sem undann komust af Amalek / og biuggu þar inn til þessa dags.

V. Capitule.

Rubens/Gads/og Manasse hælfrar Ættar Afkvæme.

OG Rubens/Jsraels frumgietens born / þvi hann var sa frumgietne / enn af þvi * hann saurgade sijns fodurs sæng / vard hans frumgietning giefenn Josephs / Jsraels sonar bornum / samt var hann ecke reiknadur til frumgietningarettar. * 1. Mos. 35/22. etc.

2 Þvi Juda var mektugur a medal sinna brædra / og þad sem heyrde til hoffding tignum/ var af honum/ Þo Josephs være frumgietningenn.

3 * Rubens/ Jsraels frumgietens born voru Hanoch/ z Pallu / Hezron og Charmi. * 2. Mos. 6/ 14. etc.

4 Joels born voru Semaia hans son/ Gog hans son / Simei hans son.

5 Micha hans son/Reaia hans son/Baal hans son.

6 Beera hans son/hvorn * Tilgath Pilneser, konungurenn af Assyria færde(fangenn)burt / hann var eirn hoffdinge yfer þeim Rubenitum. * 2. Kong. 15/ 29.

7 Enn hans bræêtre epter þeirra ættum / nær þeir voru reiknader i þeirra ættum / Hofdu þeir Jeiel til hofuds z Sacaria.

8 Og Bela Asons sonar/Sema sonar/ Joels sonar/ hann bioo i Aroer / og allt til Nebo og Baal Meon.

9 Og hann bioo moote austre/ þar til mann kiemur til (inngangsens til)endemerkurenn ar/ þadan fra þvi fliootе Phrat/ Þvi þeirra kvikfie varmikid i Gileads lande.

10 Og i Sauls tijd færdu þeir strijd i moote þeim Hagarenum / þeir fiellu fyrer þeirra hond / Og þeir biuggu i þeirra heimelum, i ollum austur parten um vid Gilead.

11 Og Gads born biuggu þvert yfer fra þeim i Basans lande/ allt til Salcha

12 Joel var sa ypparste / og Saphan sa annar: Enn Jaenai z Saphat(voru) i Basan.

13 Og þeirra brædur epter þeirra fedra huse/ voru Michael og Mesullam/ og Seba/og Jorai/ z Jaecan/og Sia/ og Eber / sie.

14 Þesse eru Abihails born/Huri son ar/Joroah sonar/Gileads sonar/ Michaels sonar/Jesisai sonar/Jahdo sonar / Bus sonar.

15 Ahi Abdiels son/Guni sonar/ var eirn foringe i þeirra fedra huse.

16 Og þeir biuggu i Gilead i Basan/ z i hennar tilheyrande(þorpum/)z i ollum Sarons forstodum/ allt til þeirra enda.

17 Þesser

17 Þesser voru aller reiknader til ætta i * Jothams Juda konungs tijd / og i Jeroboams Jsraels konungs tijd.
* 2. Kong. 15/ 7/32.

18 Rubens børn / og Gadditans / og Manasses half ættkvijsl / sem voru strijdsmeñ / eñ sem færdu skiølldu og sverd / z speñtu boga / og voru alvaner i strijde / voru fioorar og fiorutijgu þusunder og siø hundrud og sextijgu / sem droou ut i hereñ.

19 Og þeir droou i strijd mooke þeim Hagarenū / z moot Jetur / og Naphes / og Nodab.

20 Þo þeim ẏrde hialpad i moote þim / og Hagareni urdu giefner i þeirra hend ur / og allt þad / sem var med þeim / Þvi þeir hroopudu til Guds i strijdenu / og hañ bænheyrde þa / * þvi þeir treystu uppa hañ. * Ps. 71/ 1.

21 Og þeir færdu þeirra kvikfienad fangeñ / þeirra ulfallda fim̄ þusunder / og tvo hundrud og fim̄ þusunder fiaar / z tvær þusunder asna / og hundrad þu sunder mañeskia salna.

22 Þvi þar fiellu marger særder / þvi strijded var af Gude / z þr biuggu i þrra stad / til þess þeir voru i burt færder.

23 Og Manasse halfrar ættkvijslar børn biuggu i landenu / fra Basan allt til Baal Hermon og Senir / og Her mons fialls / þeir voru marger.

24 Og þesser voru høfudeñ fyrer þeir ra fedra huse / Bæde Epher og Jesei / og Eliel / og Asriel / og Jeremia / og Ho davia / og Jahdiel / vollduger strijds meñ / nafnkuñuger meñ / høfud fyrer þeirra fedra huse.

25 (Eñ) þegar þeir yfertrádu i giegn þeirra fedra Gude / og drygdu hoor med þioodaña gudum i landenu / sem Gud hafde eydelagt fyrer þeim:

26 Þa uppvakte Jsraels Gud * Phu ls anda / konungsens af Assyria / og Tilgath Pilnesers anda / konungsens af Assyria / og hañ burtfærde Rube nitañ og Gadditañ / og þa halfu Ma nasse ætt / og færde þa til Halah / og Habor / og Ara / og til þess fliooks Go san allt til þssa dags. * 2 Kong. 15/29

VI. Capitule.

Levi Barna / Kaaths / Gersons / Me rari Bustader a meal Jsraels Kynkvijsla.

Levi * børn voru Gerson / Ka ath / og Merari.
* 2. Mos. 6/ 15. etc.

2 Eñ Kaaths børn voru Am ram / Jezear og Hebron og Ussiel.

3 Og * Amrams børn voru Aaron og Mose / og Maria. Og * * Aarons bø rn voru Nadab og Abihu / Eleasar og Jthamar. * 2. Mos. 2/ 1. etc.
* * 2. Mos. 6/ 23

4 Eleasar ablade Phinehes / Phine hes ablade Abisua.

5 Og Abisua ablade Buki / Og Buki ablade Ussi.

6 Og Ussi ablade Serahia / Og Se rahia ablade Meraioths.

7 Meraioth ablade Amaria / Og Ama ria ablade Ahitub.

8 Og Ahitub * ablade Zadoks / Og Za dok ablade Ahimaaz. * 2 Sam 8/ 17.

9 Og Ahimaaz ablade Asaria / Og Asaria ablade Johanans.

10 Og Johanan ablade * Asaria / ha ñs sem var prestur i þessu huse / sem Salomon bigde i Jerusalem.
* 2. Kron. 26/ 17.

11 Og Asaria ablade Amaria / Og Amaria ablade Ahitubs.

12 Og Ahitub ablade Sadoks / Og Sa dok ablade Sallums.

13 Og Sallum ablade * Hilkia / Og Hilkia ablade Asaria. * 2. Kong. 22/ 4.

14 Og Asaria ablade Seraia / Og Seraia ablade Jozadaks.

15 Og Jozadak kom burt / þegar * Dro tteñ liet Juda og Jerusalem burt færa fyrer Nabuchodonosor. * 2. Kong. 25/ 11

16 (So eru nu) * Levi børn (þesse:) Gerson / Kaath z Merari.
* 1. Mos. 46/ 11.

17 Og * Gersons barna nøfneru þsse: Libni og Simei. * 2. Mos. 6/ 17.

18 Enn Kaaths børn/ Amram/ og Jezehar / og Hebron og Ussiel.
19 Merari børn / Maheli og Musi / Og þessar eru Levitanna ætter a medal þeirra fedra.
20 Til Gersons (heyra) Libni hanns son/ Jahath hanns son/ Sima hns son.
21 Joah hns son/ Iddo hns son/ Serah hns son/ Jeathrai hanns son.
22 Kaaths børn voru / Amminadab hns son/ Korah hns son/ Assir hns son
23 Elkana hns son/ og AbiAsaph hanns son / og Assir hanns son.
24 Thabath hns son/ Uriel hns son/ Ussia hanns son/ og Saul hanns son.
25 Og Elkana børn voru Amasai og Ahimoth.
26 Elkana/ Elkana børn/ Zophai hanns son/ og Nahath hanns son.
27 Eliab hanns son/ Jeroham hanns son / Elkana hanns son.
28 Og Samuels børn voru/ sa frumgietne Vasni og Abbija.
29 Merari børn/ Maheli Libni hanns son/ Simei hanns son/ Ussa hanns son.
30 Simea hns son / Hagia hns son/ Asaia hanns son.
31 Og þesser eru þeir/ sem David sette til ad syngia i Drottens huse / sidann ørkenn hvijldest.
32 Og þeir þioonudu fyrer Samkundu tiallds tialldbudenne med saung/ þar til Salomon biggde Drottens hus i Jerusalem / og þeir stoodu epter þeirra skickan i þeirra embætte.
33 Og þesser eru þeir/ sm (þar) stoodu med þeirra bornum/ Af þess Kaathita børnum var * Enian sa saungvare / Joels son/ Samuels sonar.
* 2. Kron. 15/ 17.
34 Elkana sonar/ Jerohams sonar/ Eliels sonar/ Thoah sonar/
35 Suphs sonar/ Elkana sonar/ Mahaths sonar/ Amasai sonar/
36 Elkana sonar/ Joels sonar/ Asaria sonar/ Zephania sonar/
37 Thahaths sonar / Assirs sonar / Abiasaphs sonar / Kora sonar/
38 Jezehars sonar/ Kaaths sonar/ Levi sonar/ Israels sonar.
39 Og hns brooder * Assaph stod hia hanns hægre sijdu : Asaph var Berechia son/ Simeia sonar. * c. 15/ 19.
40 Michaels sonar/ Baeseia sonar / Malchija sonar/
41 Ethni sonar / Serah sonar/ Adaia sonar/
42 Ethans sonar/ Sima sonar / Simei sonar/
43 Johaths sonar / Gersons sonar / Levi sonar.
44 Og Merari børn / þeirra brædur vid þa vinstre sijdu/ (sem var) * Ethan/ Kisi son/ Abdi sonar/ Malluchs sonar/ * 2. Kron. 16/ 17.
45 Hasabia sonar/ Amasia sonar/ Hilkia sonar/
46 Amzi sonar / Bani sonar / Samers sonar/
47 Maheli sonar/ Musi sonar/ Merari sonar/ Levi sonar.
48 Og þeirra brædur Levitarner voru giefner til allrahanda embætta i Guds tialldbudar huse.
49 Og Aaron og hanns syner uppkendudu a brenneoffurs altarenu/ og a reykelses altarenu/ til allra handa verks i þvi helgasta / og til ad giora forlijkun yfer Israel/ epter ollu þvi/ sem Mose Guds þienare hafde befalad.
50 Og þesse eru Aarons børn : Eleasar hanns son / Phinehes hanns son / Abisua hanns son/
51 Buki hanns son / Vssi hanns son / Serahia hanns son/
52 Meraioth hanns son/ Amaria hanns son/ Ahitub hanns son/
53 Zadok hns son/ * Ahimaaz hns son
* 2. Sam. 15/ 27.
54 Og þesser voru þeirra bustader i þeirra høllum / i þeirra takmørkum / fyrer * Aarons børn/ þ Kaathitanns ætt/ þvi hluturenn fiell þeim til.
* Jos. 21. 10.
55 Og þeir gaafu þeim Hebron i Juda lande/ og hennar * forstade/ allt i kryngum

um hana. * 4. Mos. 35. 2/3.
56 Og stadarens * merk/ og hus landz þorp gaafu þeir Caleb Jephunne syne. * Jos. 21/ 11. etc.
57 So gaafu þeir til Aarons barna * þa frijstade i Hebron / og Libna / og þeirra forstade: * Jos. 21/ 13.
58 Og Jather/og Esthemoa/og heñar forstade/og Hilen / og heñar forstade/ Debir og heñar forstade.
59 Asan og heñar forstade/ og Bethsemes og heñar forstade.
60 Og af BenJamins ætt Geba og heñar forstade/ Alemeth og heñar forstade / og Anathot og heñar forstade/ Aller þeirra stader voru þrettan stader i þeirra ættum.
61 Eñ Kaaths bornum/sem voru epter ordeñ / (til fiell) af kynkuijslareñar ætt / af þeirre halfre Manasse halfre ætt/epter hlutfallenu tiju stader.
62 Og Gersons bornum i þeirra ættum / af Jsaschars ætt / og af Assers ætt/og af Naphthali ætt/og af Manasse ætt i Basan / þrettan stader.
63 Merari bornu i þrra ættu af Rubens ætt/ z af Gads ætt/ z af Sebulons ætt / epter hlutfallenu tolf stader.
64 So gaafu Jsraels born Levitunum stadena og þeirra forstade.
65 Og þeir gaafu epter hlutfalle/af Juda barna ætt/og af Simeons barna ætt/og af BenJamins barna ætt/ þessa stade/sem þeir nefndu a nafn.
66 Og(þeir sem voru umfram)af Kaaths barna ættu/ þr feingu þrra endemarka stade / af Ephraims ættkuijsl.
67 Þui þeir gaafu þeim þa * frijstade Sichem/ og heñar forstade/ a Ephraims fialle/og Geser/z heñar forstade. * Jos. 21/ 21.
68 Og Jakmeam og heñar forstade / og BethHoron og heñar forstade.
69 Og Ajalon og heñar forstade / og GatRimon og heñar forstade.
70 Og af þeirre halfu Manasse ætt/ Aner og heñar forstade/ og Bileam og heñar forstade/ fyrer þa epterordnu af Kaaths barna ætt.
71 Gersons bornu(gaafu þeir)af þeirre halfre Manasse kynkuijslar ætt Golan i Basan og heñar forstade / og Astaroth og heñar forstade.
72 Og af Jsaschars ætt/Kedes z heñar forstade/ Dabrath og heñar forstade.
73 Og Ramoth og heñar forstade/ og Anem og heñar forstade.
74 Og af * Assers ætt / Masal og heñar forstade/ og Abdon og heñar forstade. * Jos. 21/ 30.
75 Og Hukok og heñar forstade / og Rehob og heñar forstade.
76 Og af Naphthali ætt Kedes i Galilea og heñar forstade/og Hammon og heñar forstade/ og Kiriathaim og heñar forstade.
77 Þeim odrum Merari bornum (gaafu þeir)af Sebulons ætt / Rimono og heñ ar forstade / Thabor og heñar forstade.
78 Og hinumegeñ Jordanar / giegnt Jericho/ austañ hia Jordan/ af Rubens ætt/ Bezer i eydemorkeñe/ og heñar forstade /Jahza og heñar forstade.
79 Og Kedemoth og heñar forstade/ og Mephaath og heñar forstade.
80 Og af Gads ætt/ Ramoth i Gilead og heñar forstade/og Mahanaim og heñ ar forstade.
81 Og Hesbon og heñar forstade / og Jaeser og heñar forstade.

VII. Capitule.

Jsaschars/ BenJamins / Naphthali etc. Afkoæme.

Jsaschars * born voru Thola/og Pua/Jasub og Simron/fiorer. * 1. Mos. 46/ 13.
2 Og Thola born voru Usi/ og Rephaja / og Jeriel/ og Jahemai/og Jebsam og Samuel / hofudeñ i þeirra fedra huse/af Thola /vollduger i þeirra ættu/Talañ a þm i Davids tijd voru tuo og tuttugu þusunder/og sex hundrud.
3 Og Usi born var Jesraia/Og Jesraia born voru Michael og Obadia/og Joel/ og Jesia / þesser fim voru aller hofudsmeñ.

4 Og med þeim a medal þeirra ætta i þeirra Fedra huse / voru sex og þriatiju þusunder stridz Folks til stridz / Þui þeir attu margar hustrur og born.
5 Og þeirra brædur aff ollum Jsaschars ættum/ volduger/ voru siø og attatiju þusunder/ nær þeir voru aller reiknader.
6 BenJamins * (born) voru Bela og Becher / og Jediael / þrijr.
* 1. Mos. 46/ 21. etc.
7 Og Bela born voru Ezbon og Ussi / og Ussiel / og Jerimoth/og Iri/þeir hoffudsmeñ i Fedrañа huse / volduger. Og þeir voru reiknader i ætt-registrinu/ tveir z tuttugu þusunder z fiorer og þriatiju.
8 Og Bechers born voru Semira og Joas/og Elieser/ Elioenai/ og Omri / og Jeremoth/og Abia/og Anathoth/og Alameth/þesser voru aller Bechers born
9 Og þeir voru reiknader i ætt-registrenu / i þeirra ættum/ hoffudsmeñ i þeirra Fedra huse / volduger/ tuttugu þusunder og tvo hundrud.
10 Jediaels born voru Bilan / Og Bilans born voru Jeus og BenJamin / og Ehud/og Enaena/og Sethan/og Tharsis og Ahisahar.
11 Þesser voru aller Jediaels born/þeirra Fedra hoffudsmeñ / volduger / seytian þusund og tvo hundrud / sem utdroou i Hereñ til stridz.
12 Og Suppim og Huppim voru Jrs born / Husim voru Ahers born.
13 Naphthali born voru Jahziel / og Guni/ og Jezer og Sallum / Bila born.
* 1. Mos. 46/ 24.
14 Manasse born voru Esriel/ sem (Gileads hustru) fædde/(Þo) hiñs med hustru Aramita fædde Machir Gileads fodur.
15 Machir took til hustrur Huppim og Suppim / hvorra systur nafn var Maecha. Og hiñs þess añars (sonar) nafn var Zelaphehad / og Zelaphehad / * atte dætur. * 4. Mos. 27/ 1.
16 Og Maecha Machirs hustru fædde eirn son/ og kallade hiñs nafn Peres/og hiñs broodur nafn Sares/ og hiñs syner voru Ulam og Rakem.
17 Og Ulams syner Bedan/ Þesse eru Gileads born/Machirs sonar/ Manasse sonar.
18 Og hañs syster Molechet fædde Jshud/ og * Abieser/ og Mahela.
* Jos. 17/ 2.
19 Og Semida atte (þesse) born/ Ahian/ z Sichem/ og Likhi/ og Aniam.
20 Og Ephraims born voru Suthelah/og Bered hiñs son/og Tahath hiñs son/z Eleada hiñs son. *4. Mos. 26/35
21 Og Tahath hiñs son/og Sabod hañs son/og Suthela hiñs son/ og Eser og Elead/Og þr iñbiggiarar i Gat/ sem voru fædder i landenu slogu þa i hel/þui þeir voru farner offañ ad taka þeirra Fenad.
22 Þar fyrer syrgde Ephraim þeirra Fader leinge / og hañs brædur komu ad hugsvala honum.
23 Sijdañ gieck hañ iñ til siñar hustrur/ og hun vard frioofsom / og fædde eirn son/og hañ kallade hiñs nafn Bria/ þui hun hafde vered i mangist i hiñs huse.
24 Hañs dootter var Sera/og hun bigde Bethoron þa nedre og þa efre / Og Usen Seera.
25 Og Repha var hiñs son/og Reseph/ og Thelah var hiñs son / og Thahan var hañs son/
26 Laedan hiñs son/ Ammihud hiñs son/ Elisama hañs son/
27 Non hañs son / * Josua hañs son.
* 4. Mos. 13/ 9.
28 Og þeirra eigendoomur og þeirra bustader voru Bethel og hennar tilheyrande/og Naeran moot austre/og Geser moot vestre/og hennar tilheyrande/ og Sechem og hennar tilheyrande / allt til Asa og hennar tilheyrande.
29 Og fra Manasse bornum/Beth Sean og hennar tilheyrande/Thaenach/ og hennar tilheyrande/Megiddo og hennar tilheyrande/ Dor / og hennar tilheyrande/ i þessum biuggu Josephs born / sem var Jsraels sonur.
30 * Assers born voru Jemna / og Jesua/og Jesui/ og Bria/og Serah þeirra syster: * 1. Mos. 46/ 17.
31 Og Bria born voru Heber og Malchiel/ Hañ er Birsaviths fader.

32 Og

32 Og Heber ablade Japhlets og Somers/og Hothams/ z Sua þeirra systur.
33 Japhlets born voru Pasach/ og Bimeal/ og Asvath / (Þesse voru) Japhlets born.
34 Og Somers born voru Ahi / og Rahga/ Jehuba og Aram.
35 Og Helems hñs broodurs born voru Zopha /og Gemna/ og Seles og Amal.
36 Zopha born voru Suah / og Harnepher/ og Sual/ og Beri/og Jemra/
37 Bezer/og Od/og Samma/og Silsa/ og Jethran/og Beera.
38 Jehers born voru Jephunne/og Phispa / og Ara.
39 Og Ulla born voru Arah/ og Haniel/ og Rizia.
40 Aller þesser voru Assers born / utvaleñ hofud i þeirra ßedra huse / volldug heßud yßer hoßdingiunum. Og þeir reiknaduzt i ætt-registrenu til herfens i strijded / þeirra tala var sex og tuttugu þusund meñ.

VIII. Capitule.

BenJamins / og fierdeilis Sauls Aßkvæme.

BenJamin * ablade Bela sijns ßrumgietens/ Asbals þess aňars/ og Ahrah þess þridia/
* 1. Mos. 46/ 21. etc.
2 Noha þess ßioorda/ z Rapha þess ßimta
3 Og Bela atte þesse born / Addar/og Gera/ og Abihud/
4 Og Abisua/ z Naeman/og Ahoah/
5 Og Gera / z Sephuphan/ z Huram.
6 Þesser eru Ehuds born/ Þesser voru fedraña hoßud a medal borgaraña i Gibea/ z hñ ßærde þa burt til Manahath.
7 Og Naeman / og Ahia/og Gera/ þa færde hñ burt/ z ablade Ussa z Ahihud.
8 Og Seharaim ablade i Moabs lande / þegar hñ hafde læted þa ßara (fra sier/ aß) Husim og Baera/ sijnū hustrū.
9 Og hñ ablade aß Hodes sine hustru / Jobabs/ z Zibia / z Mesa/ z Malchams
10 Og Jeuz / og Sachja / og Mirma / Þesser voru hñs born/ fedraña hoßud.
11 Og aß Husim ablade hañ Ahitobs og Elpaals.
12 Elpaals born voru Eber/ og Misoam og Samed / Þesse bygde Ono og Lod / og þeirra tilheyrande.
13 Og Bria og Sama / voru þeir yppurstu ßedur a medal borgaraña i Ajalon/ Þesser burtræku þa / sem biuggu i Gat.
14 Og Ahio Sasak/ og Jeremot/
15 Og Sebadia/og Arad/ og Ader/
16 Og Michael / og Jespa og Joha / Brias born.
17 Og Sebadia/ og Mesullam/ og Hiski/ og Heber/
18 Og Jesmerai/og Jeslia/ og Jobab/ Elpaals born.
19 Og Jachim/ z Sichri/ og Sabdi/
20 Og Elioenai/ og Zilthai/ og Eliel/
21 Og Adaja/ og Braja/og Simrath/ Simei born.
22 Og Jespan/ og Eber/ og Eliel/
23 Og Abdon / og Sichri/ og Hanan/
24 Og Hanania/ z Elam/ z Anthothia/
25 Og Jephdeja/og Pniel Saaks born.
26 Og Samserai/ z Seharia/ z Athalia
27 Og Jaeresia / og Elia / og Sichri / Jerohams born.
28 Þesser voru fedraña foringiar aß þeirra ættum / sā ypparster / þesser biuggu i Jerusalem.
29 Og i Gibeon bioo Gibeons fader / og hañs hustrur nafn var Maecha.
30 Og hañs frumgieteñ son var Abdon/ þar epter Zur/ þar epter Kis/ og Baal / og Nadab/
31 Og Gedor/og Ahio og Secher.
32 Og Mikloth ablade Semea/ z þesser biuggu og so þvert yßer fra þeirra brædrū i Jerusalem, med þrra brædrū.
33 Og Ner * ablade Kis/og Kis ablade Sauls/og Saul ablade Jonatans/ og Malchisua og Abinadabs og Esbaals. * 1. Sam. 14/ 51.
34 Og Jonatans son var Meribaal / Og Meribaal ablade Micha.
35 Og Michas born voru Pithon/og Melech/og Thaerea/ og Ahas.
36 Og Ahas ablade Joadda/ og Joadda ablade Alemeths og Asmaveths og Simri/og Simri ablade Moza.

37 Og Moza aflade Binea / Rapha var hans son / Eleasa hans son/ Azel hans son.
38 Og Azel atte sex syne/ og pesse voru peirra nøfn/ Esrikam / Bochru og Jesmael/ og Searia/ og Abadia og Hanan/ aller pesser voru Azels syner.
39 Og hans brooдurs Eseks børn voru Ulam hans frumgieten/ Jeus sa annar / og Elipelet sa pridie.
40 Og Ulams børn voru vollдug/ sem ✻ spentu boga/ og sem attu mørg børn og barna børn/ hundrad og fimtiu/ Aller pesser eru af BenJamins børnum. ✻ Dom. 20/ 16.

IX. Capitule.

Peir hellstu Innbiggiarar i Jerusalem og Gibeon.

Og sa giørvalle Israel var færdur i ætt-registur/ og sia/ peir eru skrifader i Israels kononga book / Og peir af Juda voru pa ✻ burt færder til Babel fyrer peirra misgiørninga saker.
✻ 2. Kong. 24. 15/ 16.
2 Og peir sem biuggu par fyrrum / sem (sijdann) voru i peirra eigendoome/ i peirra stødum/ voru Israel/ prestarner/ Levitarner/ og peir Nethinim.
3 Enn par biuggu (nockrer) i Jerusalem/ af Juda børnum / og af BenJamins børnum/ og af Ephraims og Manasse børnum. ✻ Neh. 11/ 4.
4 (Sem var) Uthai Amihuds son / Amri sonar/ Imri sonar/ Bani sonar/ af Perez Juda sonar børnum.
5 Og af Silonitanum Asaia sa frumgietne/ og hans syner.
6 Og af Sera børnum/ Jeuel og hns brædur/ sex hundrud og nijutijger.
7 Og af BenJamins børnum Sallu Mesullams son/ Odavia sonar/ Assenua sonar.
8 Og Jebnea Jehorams son / og Ela Ussi son / Michri sonar / og Mesullam/ Sephatia son/ Revels sonar/ Jebnea sonar.
9 Og peirra brædur i peirra ættum/ niju hundrud og fimtiu og sex. Aller pesser menn voru fedranna foringiar i peirra fedra huse.
10 Enn af prestunum / Jedaja/ og Jojarib/ og Jachin.
11 Asaria ✻ Hilkia son / Mesullams sonar/ Zadoks sonar/ Merajoths sonar/ Ahitubs sonar/ eirn høfdinge i Guds huse. ✻ c. 6/ 13.
12 Og Adaia Jerohams son/ Pashurs sonar / Malchia sonar. Og Maesai Adiels son / Jahsera sonar / Mesullams sonar/ Mesillemeths sonar/ Immers sonar.
13 Par med peirra brædur / peir ypparstu i peirra fedra huse / pusund og siø hundrud og sextiu/ vollдuger i pioonustunnar utrietting i Guds huse.
14 Enn af Levitunum / Semaja Hasubs son/ Asrikams son"/ Hasabia sonar af Merari børnum.
15 Og Bakbakar/ Heres og Galal/ og Mathania Micha son/ Sichri sonar/ Asaphs sonar.
16 Og Obadia Semaia son / Galals sonar/ Jeduthuns sonar. Og Berechia Asa son/ Elkana sonar/ sa sem bioo i peirra Nethophatita lands porpum.
17 Enn Sallum og Akub/ og Talmon/ og Ahiman og peirra brædur voru port vaktarar/ Sallum var sa ypparste.
18 Og hier til dags voru pesser portvaktarar a medal Levi sona flocks / hia kongsens porte moot austre.
19 Og Sallum/ Kore son/ Abiasaphs sonar/ Kora sonar/ og hans brædur af hans fødurs huse/ peir Korhitar/ voru yfer embættes høndlunenne/ ad taka vara a tialldbudarennar (dyra-) prøskulldum/ Eins sem peirra fedur i Drottens herbudum / ad taka vara a inngangenum.
20 Phinehes / Eleasars son / var einn høfdinge yfer peim/ af pvi ✻ Drottenn fyrrum var med hm. ✻ 4. Mos. 25/ 7.
21 Sacharia Mesellemia son var port-vaktare fyrer samkundunnar tialldbudar dyrum.

22 Aller þesser voru utvalder til por- tt vaktara hia (dyra) prøskulldunum / tvø hundrud og tolf / þeir voru færder til ætt-registurs med þeirra lands-þor- pum / David og Samuel sa Sicande hafde stadfest þa i þeirra þioonustu.
23 Og þeir og þeirra børn tooku va- ra a Drottens huss porte / sem var Tialldbudarennar hus / ad geima þad.
24 Somu portvaktarar voru (til skick- ader) moot þeim fioorum vindum / moot austre / vestre / nordre og sudre.
25 Og þeirra brædur voru i þeirra lands þorpum / ad koma (hier inn) þann siounda dag / (ad vera) hia þeim pra tijd til tijdar.
26 Þvi þeim fioorum var truad til ad vera þeir yppurstu yfer port-vokturun- um / þeir voru Levitar / og voru yfer her- bergiunum / og yfer fiarsioodnum i Guds huuse.
27 Og þeir voru a nottunne allt i kringum Guds huus / þvi þeim bar ad hallda vakt- ena / og þeir høfdu lykelenn (ad uppluka med) hvern morgun.
28 Og (sumer) af þeim voru yfer buu nadenum til embættesens / þvi þeir baru þa inn epter tølu / og baru þa ut epter tolu.
29 Og (sumer) af þeim voru tilskickad er yfer bunadena / ja yfer alla þa hei- løgu buunade / Og yfer mioled / og vijned / og oliuna / og reikelsed / og (dyrmætar) urter.
30 Enn (nockrum) af prestanna børnum / sem tilbiuggu reikelse af urtunum.
31 Og Mathithia af Levitunum / hver ed var Sallums / Koritha frumgeteinn / var truad til þess / sem tilreiddest i pønnunni.
32 Og af þess Kaathita børnum af þe irra brædrum (voru nockrer setter) *yfer skodunar-braudenn / ad tilreida þau hvern sabbat. * 3. Mos. 24 / 5.
33 (Af) þessum eru saungvararner / þeir yppurstu a medal Levitanna fedra / þesser i (þeirra) herbergium / Þvi dag og nott høfdu þeir ad utrietta i verkenu.
34 Þesser eru þeir yppurstu fedur a med al Levitanna i þeirra ætt / ja þeir yppur- stu / þesser biuggu i Jerusalem.
35 Enn i Gibeon biuggu AbiGibeon Jejel / og hans kuinnu nafn var Maecha.
36 Og hans frumgetenn son var Abdon / þar epter Zur og Kis / og Baal / og Ner / og Nadab /
37 Og Gedor / og Ahio / og Sacharia / og Mikloth.
38 Og Mikloth aflade Simeams / Þe- ir biuggu og so giegnt þeirra brædrum i Jerusalem med þeirra brædrum.
39 Og * Ner aflade Kis / og Kis afl ade Sauls / og Saul aflade Jonatans / og Malchisua / og Aminadabs / og Es baals. * c. 8 / 33.
40 Og Meribaal var Jonatans son / og Meribaal aflade Micha.
41 Og Micha børn voru Pithon / og Melech / og Taherea.
42 Og Ahas aflade Jaera / og Jaera aflade Alemeths / og * Asmaveths / og Simri / Og Simri aflade Moza. * c. 12 / 3
43 Og Moza aflade Bina / og Rapha- ja var hans son / Eleasa var hans son / Azel var hans son.
44 Og Azel atte sex syne / og þeirra nøfn voru þesse / Asrikam / Bochru / og Jesmael / og Searia / og Obadia / og Ha nan / þesser eru Azels børn.

X. Capitule.

Kong Sauls Afgangur i þvi Striide moote Philisteunum.

Og * Philistearner strijddu i moote Israel / og þeir af Isra- el flijdu fyrer Philisteunum / og fiellu slegner a Gilboa fialle. * 1. Sam. 31 / 1.
2 Og Philistearner hielldu sig epter Sa ul og epter hans sonum / og Philistear- ner slogu Jonatan / og Aminadab / og Malchisua / Sauls syne.
3 Og striided vard hart moote Saul / og bogmennerner høfdu hann / og hann vard særdur af skyttunum.
4 Þa sagde Saul til sijns vopnbera : drag þitt sverd ut / og stijng mig i giegn þar med / ad þesser med forhud skule ecke ko ma / og breita skammarlega vid mig / Enn hans vopnbere villde ecke / þvi hann otta- adest miøg.

5 Þa took Saul sverded/og fiell þar a. Og þa hans vopnbere sa ad Saul var dauder/fiell hann/hann og so a sverded/z deide.

6 So deide Saul/og hans þrijr syner/ og allt hans huus/þeir deidu til samans.

7 Þegar aller Israels menn/sem voru i dalnum/ sau/ ad þeir flijdu/ og ad Saul og hans syner voru dauder/þa forlietu þeir þeirra stade/og flijdu/ og Philisteaꝛner komu/og biuggu i þeim.

8 Og þad skiede a odrum deigenum/ þa komu Philisteaꝛner/ad ræna þa slegnu/ og fundu Saul og hans syne falna a Gilboa fialle.

9 Og þeir ræntu hann/ og tooku hans hofud og hans vopn upp/og sendu þau i Philisteanna land umm kring/ad boda þad fyrer þeirra afgudum og folkenu.

10 Og þeir løgdu hans vopn i þeirra guds huus/ og negldu hans hofudskiel uppa Dagons huus.

11 Þegar aller þeir i Jabes i Gilead heyrdu allt þad/ sem Philisteaꝛner høf du giort Saul:

12 Þa tooku aller stridsmenn sig upp/ og * tooku Sauls lijkama/ og hans sona lijkame/og færdu þa til Jabes/og grooftu þeirra bein under eikenne i Jabes/og føstudu sio daga. * 1. Sam. 31/12/13. 2. Sam. 2/5.

13 So deide Saul i sijnum misgiørning/ sem hann hafde illa giort i moote Drottne/ * i moote Drottens orde/ sem hann ecke hiellt/ so og ** ad hann hafde adspurt spaakonuna/ ad leita hennar.
* 1. Sam. 15/11. ** 1. Sam. 28/8.

14 Og ecke leitade Drottens/ Þar fyrer liet hann sla hann i hel/ og snere rijkenu til Davids/ Isai sonar.

XI. Capitule.

Davids Smurning. etc.

Þa * safnadest allur Israel til Davids i Hebron/og sagde: sia/ vier erum þijn bein og þitt holld. * 2. Sam. 5/1.

2 Og þu færder Israel fordum ut og inn/ (ja) enn þa þegar Saul var konungur/ So hefur Drotten þinn Gud sagt þier: þu skallt fæda mitt foolk Israel/ og þu skallt vera eirn hofdinge yfer minu foolke Israel.

3 Og aller Israels elstu komu til konungsens i Hebron/ og David giørde eitt samband vid þa i Hebron fyrer Drottens augsijn/ og * þeir smurdu David til konungs yfer Israel/epter Drottens orde/ fyrer Samuels þioonustu.
* 1. Sam. 16/13.

4 Og David foor burt og allur Israel til Jerusalem/ þad er Jebus/Þvi Jebuskiten bioo þar i landenu.

5 Og borgaraꝛner af Jebus sogdu * til Davids: þu skallt ecke koma hier inn/ Enn David inntook Zions slot/ þad er Davids stadur. * 2. Sam. 5/6.

6 Og David sagde: hvør sem slær Jebusitann fyrst/skal vera eitt høfud z eirn foringe/ So uppstie fyrst Joab Zeruja son/ og vard høfuds madur.

7 Og David bioo a slotenu/ þar fyrer kallar mann þad Davids stad.

8 Og hann bigde staden fra Millo og aldeiles umm kring/Og Joab þirmde þ(v)i ødru af stadnum.

9 Og David foor fram/ og vard sterkur/z sa Drotten Zebaoth var med honum.

10 Og þesser eru * þeir yppurstu a medal Davids kappa/sem hielldu sig ærlega med honum i hans rijke/hia øllum Israel/ ad mann giørde hann ad konunge/epter Drottens orde/yfer Israel. * 2. Sam. 23/8.

11 Þesse er talann a Davids koppum: * Jesabeam Nachmoni son/ sa yppaste a medal þriatiju/hann upplyfte sijnu spioote moot þrem hundrudum/sem voru slegner/ einu sinne. * c. 27/2. 2. Sam. 23/8.

12 Og epter hann var * Eleasar/Dodo þess Ahohita son/ hann var a medal þrij þriggia kappa. * c. 27/4. 2. Sam. 23/9

13 Hann/hann var med David i Pasdamim/ þa Philisteaꝛner voru safnader þar til strijdsens/ og þar var eirn hluti akurs fullur med bigg/ og foolked flijde fyrer Philisteunum.

14 Og þeir geingu midt a þann hluta/ og frelsudu hann/og slogu Philisteana/og Drotten gaf eitt stoort hialpræde.

15 Og þrijr af þeim þriatiju yppurstu

Fooru

fooru ofan til Davids / hia stein(klett-enum) i Adullam heller / enn Philiste-anna herbuder lꜳu i Rephaims dal.

16 Og David var i festingunne / og Phili-steanna höfudsmadr var þann tijd i Beth-lehem.

17 Og David * fieck lysting / og sagde: hver vill gefa mier vatn ad drecka af þeim brunne i Bethlehem / sem er i port-enu? * 2. Sam. 23/15.

18 Þa brutust þeir þrijr i Philisteanna herbuder / og jusu vatned af brunnenum i Bethlehem / sem var i portenu / og sooktu þad / og bꜳru þad til Davids / og David vilde ecke drecka þad / helldur uthellte þvi fyrer Drottne.

19 Og sagde: Þad lꜳte minn Gud vera lꜳngt fra mier / ad giora þetta / skyllde eg drecka þessara manna blood i þeirra lijfs hꜳska? þvi þeir hafa bored þad hijngad med þeirra lijfs hꜳska / Og hann villde ecke drecka þad. Þetta giørdu þær þrimr hetiur.

20 Og Abisai Joabs brooder / hann var sa oppaste a medal þriggia / og hann upplypte sijnu spioote i moote þrem hundrudum / sem voru slegner / og var þrijsadur medal þeir-ra þriggia.

21 Af þeim þremur var hann virdtur yfer þa tvo / þar fyrer var hann þeirra foringe / enn komst ecke i vid þa (fyrstu) þrꜳ.

22 Benaja / Jojada son / eins volldugs manns son af stoorum verkum / af Kab-zeel / Hann / hann sloo tvo harla sterka Moa-bita / hann gieck og so ofann og sloo eitt leon midt i grøfenne / a snioo-kij manum.

23 Hann sloo og eirn Ægyptskann mann / eirn mann fimm alna hꜳann / og sa Ægypt-ske hafde eitt spioot i hende sem * eirn vefiar-rif / enn hann gieck ofann til hans med eirn staf / og took spiooted af þess Ægypt-ska hende / og sloo hann i hel med hans spioo-te. * 1. Sam. 17/7.

24 Þetta giørde Benaja / Jojada son / og var vegsamadur a medal þeirra þri-ggia kappa.

25 Sia / hann / hann var sa fræge af þeim þrꜳtiju / þo komst hann ecke i vid þa þrꜳ / og David sette hann til sijns (heimuglegs) rꜳds.

26 Stridz kapparner voru (þesser /) A-sael Joabs brooder / Elhanan Dodo son af Bethlehem.

27 Samoth sa Arodite / * Helez sa Pe-lonite. * c. 27/10.

28 Ira Ekes son / sa Tekite: Abieser sa Antothite.

29 Sibechai sa Husathite: Jlai sa Ahohite.

30 Maharai sa Netophatite: Heled Baena son sa Netophatite.

31 Jthai Ribai son / af * Gibea / Ben-Jamins barna: Benaja sa Piratho-nite. * Dom 19/14.

32 Hurai af Gaas læk: Abiel sa Ar-bathite.

33 Asmavet sa Baharumite: Eliah-ba sa Saalbonite.

34 (Af) Hasem þess Gisonita børn-um var Jonatan Sage son / sa Ararite

35 Ahiam Sachars son sa Ararite: Eliphal Urs son.

36 Hepher sa Macherathite: Ahia sa Pelonite.

37 Hezro sa Carmelite: Naerai As-bai son.

38 Joel Natans brooder: Mibehar sa Geri son.

39 Zelek sa Ammonite: * Naherai sa Berothite / Joabs / Zeruja sonar vopn bere. * 2. Sam. 23/37.

40 Jra sa Jethrite / Gareb sa Jethrite

41 * Uria sa Hethite: Sabad Ahelai son. * 2. Sam. 11/3.

42 Adina Sisa son sa Rubenite / þeir-ra Rubenita høfudsmadur / og þrꜳ-tiju voru yfer hønum.

43 Hanan Maecha son / og Josaphat sa Mithnite.

44 Usia sa Asthrathite: Sama og Ja-iel / Hotams þess Aroerita syner.

45 Jediael Simri son / og Joha hans brooder / sa Thizite.

46 Eliel sa Mahevite / og Jeribai og Josavia / Elnaams syner / og Jeth-ma sa Moabite.

47 Eliel og Obed / og Jaesiel af Me-zobaja.

zobaja.

XII. Capitule.

Davids Kappar aß Sauls Ætt / Aß Gadditunũ/ Af BenJamin z Juda/etc

Desser eru þeir/sem komu til Davids i Ziklag/þegar hñ var eñ nu iñelukkur ꝥ Saul/Kis syne/Og þeir voru a medal hrra kappa / sem hiaalpudu til stríjdsens.
2 Herksjader * med boga / til hægre og vinstre handar / med steinum og pijlum a bogunum/Þeir voru af Sauls brædrum/af BenJamin. * c. 8/40.
3 Ahieser sa ypparste / og Joas Samaja/ þess Gibeathita børn/ og Jesiel og Pelet/ Asmavets børn/ z Baracha/ og Jehu sa Ankhothite.
4 Og Jesmaja sa Gibeonite / var volldugur a medal þriatiju / og (setkur)yfer þriatiju/ Og Jeremia og Jahisiel/og Johanan/ og Josabad sa Gederathite.
5 Elusai/og Jerimoth/og Bealia/og Samaria/z Saphatia sa Harophite.
6 Elkana/og Jesija og * Asareel/og Joeser/ z Jasabeam / þeir Korhitar. * C. 25/ 18.
7 Og Joela/ og Sabadia/ Jerohams børn af Gedor.
8 Og af Gadditanum/ skildu sig(nockrer) fra til Davids til festingareñar i eydemørkuñe/ sterkar hetiur / bardaga meñ til stríjds / sem baaru skiolld og hiaalm / og þeirra aasioonur voru sem leons aasioonur / og þeir voru fliooter sem raadijr a fiøllum.
9 Eser sa fyrste / Obadia sa añar / Eliab sa þridie.
10 Mismanna sa fioorde / Jeremia sa fimte.
11 Athai sa siøtte/ Eliel sa siøunde.
12 Johañan sa aattunde / Elsabad sa nijunde.
13 Jeremia sa tijunde / Machbañaja sa ellefte.
14 Þesser voru af Gads børnũ/høfud i hernũ/ Eirn sa minste(af þeim v^o)yfer hundrade/og sa stædste yfer þusund.
15 Þesser eru þeir/sm̃ geingu yfer Jordan i þeim fyrsta maanade/ þegar hun var full uppa alla sijna backa/ Og þr raaku a floolta alla i dølunũ mot austre og moot vestre.
16 Þar komu z af BenJamins z Juda børnũ til festingareñar/ til Davids
17 Og David gieck ut til þeirra / og svarade/og sagde til þeirra: ef þier komed med fride til mijn/ad hiaalpa mier/ þa skal mitt hiarta vera eins med ydur/eñ ef (þier komed) ad forraada mig til miña fiandmaña/eñ þo þar sie eing eñ raangsleitne hia mier / so siaae vorra fedra Gud (þar til /) og straffe þad.
18 Og Andeñ iklæddest Amasai þeim høfudsmañe a medal þriatiju/(og hñ sagde:) David/þijner erum vier/og vier hølldñ med þier/ þu Isai son/ Fridur/fridur vere med þier/ og fridur vere med þijnũ hialparmøñũ/þvi þiñ Gud hiaalpar þier. Þa took David þa/ og setti þa til høfudsmaña yfer hereñ.
19 Og af Manasse fiell til Davids / þegar hñ kom med Philisteunum moot Saul til stríjds/ eñ þo ꝥ hiaalpade þeim ecke/ þvi * Philisteaña høfdingiar lietu hañ fara (fra sier) med raade / og søgdu: ef hñ fellur til sijns herra Sauls/ þa mætte þad kosta oss vorn haals. * 1. Sam. 29/ 4.
20 Þegar hañ foor til Ziklag/þa fiell til hñs af Manasse Adna/ z Josabad/ og Jediael / og Michael/ og Josabad / og Elihu / og Zilthai / þeir yppurstu yfer þm̃ þusundũ/sm̃ voru i Manasse.
21 Og þeir hiaalpudu David i moote hernum / þvi þeir voru aller volldugar hetiur/og voru høfudsmeñ i stríjdenu.
22 Þvi þar komu daglega (nockrer)til Davids/ad hiaalpa hønũ/til þss ꝥ vard eirn stoor her / eins sm̃ eirn Guds her.
23 Og þesse er talañ a þeim yppurstu/ sem voru herksjader til bardaga / sem komu til Davids i Hebron/ad snua Sauls rijke til hñs/ epter Drottens orde.
24 Juda børn/sm̃ baaru skiolld og spioot / voru sex þusunder og aatta hundrud

rud herſk̄ader til ſtrijds.
25 Af Simeons bornum / volldugar hetiur til ſtrijds/ſiø þuſund z hundrad
26 Af Levi bornum / fiøgur þuſund og ſex hundrud.
27 Og Jojada var eirn høfdinge a med al þrra af Aaron/Og þar voru þriær þuſunder og ſiø hundrud med hønum.
28 Og * Zadok var eirn ſveirn / ein volldug hetia/ Og af hn̄s fødurs huſe voru tveir og tuttugu foringiar.
* 2. Sam. 15/ 24.
29 Og af BenJamins bornum/Sauls brædrum/ þriær þuſunder/ Þvi hier til tooku vara marger af þm̄ koſtgiæfelega a Sauls huſe.
30 Og af Ephraims bornum tuttugu þuſunder og atta hundrud ægiætar hetiur/vegleger men̄ i þrra fedra huſe.
31 Og af þrre hælfre Manaſſe ætt/ átian þuſunder/ ſm̄ voru nefnder a nafn/ad koma/ad giøra David til konungs
32 Og af Iſaſchars bornum/ſem voru forſiæler uppa tijmana/ad vita hvad Iſrael ſkyllde giøra/tvø hundrud hofudsmen̄/ z aller þrra brædur filgdu þrra orde.
33 Af Sebulon/ſem droou ut til ſtrijds/ hertk̄ader til bardaga/med allrahanda ſtrijds vopnum/fimmtiju þuſunder/ og ad ſetia ſig i fylking an ſvika.
34 Og af Naphthali þuſund hofudsmen̄ / og ſiø og þriatiju þuſunder med þeim / ſem bæru ſkiølld og ſpioot.
35 Og af Danitun̄/hertk̄ader til ſtrijds/atta z tuttugu þuſunder z ſex hundrud
36 Og af Aſſer/ſm̄ drou ut til ſtrijds/ad hertija ſig til bardaga/fiørutiju þuſunder.
37 Og af þm̄ þar fyrer handan Jordan/af Rubenitanum og Gadditanum/og þeirre hælfu Manaſſe ætt / med allrahanda ſtrijds vopnum til bardaga/ hundrad og tuttugu þuſunder.
38 Aller þeſſer ſtrijds men̄ til ad ſkicka hernum/komu af ollu hiarta til Hebron/ ad giøra David til kongs yfer allan̄ Iſrael/z aller þr adrer af Iſrael hofdu z ſo eitt hiarta/ad giøra David til kongs.
39 Og þeir voru þar hia David i þria daga/ átu og druncku / þvi þeirra brædur hofdu tilreidt fyrer þa.
40 Og þeir ſem voru næſt þeim allt til Iſaſchar/ z Sebulon z Naphthali/ færdu braud a øſnunum/og a ulfvolldunum/ og a mulunum / og a uxunum / koſt af miøle og fiſkum/og ruſinum/og vijne/ og oleo/ og uxum/ og ſaudum i margfiolda/ þvi þar var glede i Iſrael.

XIII. Capitule.

Drottens Ørk ætte ad ſetiaſt i Jeruſalem / En̄ nam Stadar i Obed Edoms Huſe.

Og * David hiellt eitt raad vid hofudsmen̄ena yfer þuſundum (z yfer hundrudū/) þ ollū hofdingiunū. * 2. Sam. 6/2.
2 Og David ſagde til alls Iſraels ſafnadar: ef þad þocknaſt ydur/ og þ er af Drottne vorum Gude/ ſo lætum oſſ ſenda alla vega til vorra brædra/ þeirra eptererordnu i ollu Iſraels lande/ og med þm̄ til preſtan̄a og Levitan̄a i ſtødunum/ þeirra forſtødum/ ad þeir verde saman̄ ſafnader til vor.
3 Og lætū oſſ ſækia vors Guds ørk aptur til vor/ þvi vier hirdtum eckert um̄ hana i Sauls tijd.
4 Þa ſagde ſa giørvallur ſøfnudur/ ad man̄ ſkyllde giøra ſvo/ þvi þad ord þocknadeſt ollu foolkenu.
5 * So ſafnade David øllum Iſrael fra Sihor Egypti/og allt til þeſſ man̄ kiemur til Hemath/ ad ſækia þa Guds ørk/ fra Kiriath Jearim. * c. 15/ 3.
6 Og David foor upp/og allur Iſrael til Baalath til Kiriath Jearim/ſm̄ er i Juda / ad ſækia Drottens Guds ørk þadan̄ fra/ * ſm̄ ſitur a þeim cherubim/ þar ſem nafned ækallaſt.
* 1. Sam. 4/ 4. 2. Kong. 19/ 15.
7 Og þeir færdu þa Guds ørk a einum nijum vagne af Abinadabs huſe/og Uſſa og hn̄s brooder leiddu med vagnen̄
8 Og David og allur Iſrael lieku fyrer Guds augſyn/af øllum mætte/bæde med ſaungvum og med hørpum/og med pſolturum / og med bumbum / og med cimbalis/

cimbalis / og med basunum.
9 Og þeg^r þr komu a Chidons sliettu/ þa utrieтte Uſſa ſijna hønd/ ad hallda ørkeñe/ þvi uxarner geingu ut a hlidena
10 Þa vard Drottens reide grøm yfer Uſſa/og ſloo hañ/ af þvi hañ utrietti ſijna hønd til arkareñar / og hañ deyde þar fyrer Guds augſijn.
11 Þa vard David angrꝼdur/ad Drottеñ reif eitt ſkard a Uſſa / og kallade þañ ſama ſtad Perez Uſſa allt til þeſſa dags.
12 Og * David ottadeſt um̃ ſig fyrer Gude a þeim ſama deige/og ſagde: hvorneñ ſkal eg færa þa Guds ørk til mijn? * 2. Sam. 6/ 9.
13 Þar fyrer liet David ecke færa ørkena til ſijn i Davids ſtad/helldur førde hana til ObedEdoms þſſ Githita huſſ
14 So var ſu Guds ørk hia ObedEdoms huſe / i hañs huſe i þria mañude / og Drotteñ bleſſade ObedEdoms hus/ og allt þad hañ hafde.

XIV. Capitule.

Nockud um̃ Davids Børn/og Strijd i mooте Philiſteunum.

Og * Hiram konungur i Tyro ſende bod til Davids/ z cedrus trie/og mur=meiſtara og timbur meñ / ad biggia hønū eitt hus. * 2. Sam. 5/ 11.
2 Og David merkte/ad Drotteñ hafde ſtadfeſt hañ til konungs yfer Iſrael/Þvi hañs rijke vard upphafed fyrer hañs foolks Iſraels ſkulld.
3 Og David took eñ nu huſtrur i Jeruſalem / Og David ablade eñ nu ſona og dætra.
4. Og þeſſe voru þeirra nøfn/ſem hønum urdu fædder* i Jeruſalem: Sammua og Sobab / Natan og Salomon. * 2. Sam. 5/ 14.
5 Og Jebehar/z Eliſua/z Eliphalet
6 Og Noga/ og Nepheg/og Japhia/
7 Og Eliſamma / og Bael Jada/ og Eliphalet.
8. Þegar * Philiſtearner heyrdu / ad David var ſmurdur til konungs yfer allañ Iſrael/þa fooru aller Philiſtear upp/ ad leita Davids/ Og David heyrde þad/og droo ut i moote þeim. * 2. Sam. 5/ 17.
9 Og Philiſtearner komu/ og utdreifdu ſier i Rephaims dal.
10 Þa ſpurde David Gud ad/ og ſagde: mun eg eiga ad draga upp i moote Philiſteunum/ og villtu giefa þa i mijna hønd? z Drotteñ ſagde til hñs: drag upp/ z eg vil giefa þa i þijna hønd.
11 Og þegar þeir droou upp giegnt * Baal Prazim/þa ſloo David þa þar/ Og David ſagde: Gud hefur adſkiled mijna fiendur fyrer mijna hønd / eins ſem vatned ſkilſt ad / þar fyrer kallade hañ þeſſ ſama ſtadar nafn Baal Prazim. * Eſ. 28 21. etc.
12 Og þr yfergafu þeirra gude þ^r/ z David baud þad / og þeir voru brender med ellde.
13 Og * Philiſtearner ſøпnudu ſier (aptr/) og utbreiddu ſig i dalnū. * 2. Sam. 5/22
14 Og David adſpurde Gud aptur/ og Gud ſagde til hñs: þu ſkallt ecke draga upp bak þeim / beigdu um̃ kring fra þeim / ad þu kuñer koma til þeirra / þvert yfer fra morbertrianum.
15 Og þ ſkal ſkie/ nær þu heyrer/ ad þ þijtur ofañ til i morberiatrianū/þa ſkalltu fara ut til ſtrijdſens/þvi Gud er utdreigeñ fyrer þier / ad ſla Philiſteaña her.
16 Og David giørde ſo / ſem Gud baud hønum / og þeir ſloou Philiſteaña her fra Gibeon og allt til Geſer.
17 Þa utgieck Davids nafn i øll lønd/ Og Drotteñ liet hañs otta koma yfer alla heidingia.

XV. Capitule.

Drottens Ørk færeſt af Levitunum fra ObedEdoms Huſe til Jeruſalem.

Og hañ tilbioo ſier hus i Davids ſtad/ z tilreidde eirn ſtad handa þeirre Guds ørk / z reiſte * eitt tialld handa heñe. * c. 16/ 1.
2 Þa ſagde David: eingeñ ſkal bera Guds ørk/utañ Levitarner/ þvi Drotteñ utvalde þa / til ad bera þa Guds ørk / og ad

ad þioona honum æpenlega.

3 Þar fyrer * safnade David øllum Jsrael til Jerusalem/ ad færa Drottens ørk upp til sijns stadar/ sem hann hafde bued þar til. * c. 13/ 5.

4 Og David safnade Aarons børnum/ og Levitunum.

5 Af Kaaths børnum var Uriel sa ypparste / og hans brædur voru hundrad og tuttugu.

6 Af Merari børnum var Asaia sa ypparste / og hans brædur voru tvø hundrud og tuttugu.

7 Af Gersons børnum var Joel sa ypparste / og hans brædur voru hundrad og þriatiju.

8 Af Elizaphans børnum var Samaia sa ypparste / og hans brædur voru tvø hundrud.

9 Af Hebrons børnum var Eliel sa ypparste/ og hans brædur voru attatiju

10 Af Ussiels børnum var Amminadab sa ypparste/ og hans brædur voru hundrad og tolf.

11 Og David * kallade a Zadok og Abiathar/ prestana/ og a Levitana/ a Uriel/ Asaia og Joel Semaia/ z Eliel/ og Amminadab. * 2. Sam. 15/ 29.

12 Og sagde til þeirra : þier erud fedrana foringiar a medal Levitana/ (so) helged ydur z ydar brædur/ z sæked Drottens Jsraels Guds ørk upp / þangad / sem eg hefe tilbued (stad) handa henne.

13 Þvi til forna/ þegar þier vorud ecke (til stadar/) giørde * Drottenn vor Gud/ eitt skard a oss/ af þvi vier ecke leitudum hans/ so sem þo skyllde/ hæfde. * c. 13/ 10.

14 So voru prestarner og Levitarner helgader/ ad uppbera Drottens Jsraels Guds ørk.

15 Og Levi børn upplijftu þeirre Guds ørk/ so sem * Mose hafde boded/ epter Drottens orde / a þeirra axler/ med steingunum yfer sig. * 2. Mos. 25/ 14. 4. Mos. 4/ 15.

16 Og David sagde til Levitana foringia/ ad tilskicka þeirra brædur/ sønguarana/ med saungverkfærum/ psaltarum og hørpum/ og cimbalis/ ad láta sig heyra/ ad þr sønge hátt hlioda med glede.

17 Þa settu Levitarner Eman / Joels son/ og af hans brædrum/ Asaph Berechiæ son/ og af Merari børnum þeirra brædur Ethan Kusaia son.

18 Og med þeim voru þeirra brædur i þann annan part/ Sacaria/ Ben/ og Jaesiel/ og Semiramoth og Jehiel/ og Unni/ Eliab/ og Benaia/ og Maeseia/ og Mathithia z Elipheleia/ z Mikneа/ z ObedEdom/ og Jeiel/ portvaktararner.

19 Og saungvararner/ Eman/ Asaph og Ethan / lietu sig heyra med koparcimbalis.

20 Og Sacaria/ og Asiel/ og Semiramoth/ og Jehiel / og Unni/ og Elieb/ og Maeseia/ og Benaia/ med psaltarum yfer Alamoth.

21 Og Mathithia/ og Elipheleia/ og Miknea/ og ObedEdom/ og Jeiel/ og Asasia / med hørpum yfer Asminith / til ad klijngia yfer þeim.

22 Og Chenania/ Levitana ypparste/ (sem voru setter til) ad bera/ under vijsade (þeim) ad bera/ þvi hann var skynsamur

23 Og Berecia og Elkana voru portvaktarar fyrer ørkenne.

24 Enn Sebania og Josaphat/ z Nethaneel / og Amasai / og Sacaria / og Benaja/ og Elieser/ prestarner/ bliesu akaft i basunur fyrer Guds ørk/ Og ObedEdom og Jeheia voru arkarennar port-vaktarar.

25 * So skiede þad/ ad David gieck og Jsraels ellster / og þeir yppurstu yfer þusundum/ burt/ til ad uppsækia Drottens sattmáls ørk af ObedEdoms huse med glede. * 2. Sam. 6/ 12.

26 Og þad skiede/ þegar Gud hialpade Levitunum / sem báru Drottens sattmáls ørk/ þa offrade mann sio uxum og sio hrutum.

27 Og David var klæddur med einum kostulegum lijn-kyrtle/ og aller Levitarner/ sem báru ørkena/ og søngvararner/ og Chenania/ meistare fyrer þeim/ sem báru og sungu / Og David hafde

eirn lijn-lijf-kyrkel yfer sier.

28 So færde allur Israel Drottens sattmaals ørk upp med fegnude/og med basunu hlioode/ og med tromettum/ og med cimbalis / so þeir lieku þad heyra med psølturum og hørpum.

29 Og þad skiede/þegar Drottens sattmaals ørk kom inn til Davids stadar/þa liet * Micol Sauls dootter sig sia ut um gluggann/ z þegar hun sa kong David stockva upp og leika/ þa forsmaade hun hann i sijnu hiarta. *2. Sam. 6, 16/21

XVI. Capitule.

Drottens Ork verdur sett i Tialldbudena til Jerusalem.

Og þeir innfærdu Guds ørk/og settu hana midt i tialldbudena/sem David hafde reist til hennar / og offrade brenne-offre og þackar-offrum fyrer Guds augsijn.

2 Og þegar David liet af ad offra brenne-offrenu/ z þackar-offrenu/þa * blessade hann foolked i Drottens nafne.

* 4. Mos. 6. 23/ 24. 1. Kong. 8/ 55.

3 Og utdeilde þ hvern mann i Israel / bæde menn og kvinnur / hvørium einum leif brauds / og einu sticke (kiøts/) og eirnre fløsku (vijns.)

4 Og hann tilsette nockra Levita/fyrer Drottens ørk til þienara/Og ad þr skylldu hugleida þ/ z ad þacka z ad lofa Drottenn Israels Gud/(sm voru:)

5 Asaph sa firste / og sa annar epter hann Sacaria: Jeil/og Semiramoth/og Jehiel / og Mathithia/ og Eliab / og Benaia / og Obed Edom/ og Jeiel med psalltara leik / og hørpum/ Og Asaph liet sig heyra med cimbalis.

6 Enn Benaja og Jehasiel/prestarner/ med tromettum / ydulega fyrer þeirre Guds sattmaals ørk.

7 A þeim sama deige þa skickade David fyrst (þennann psalm) til ad þacka Drottne/ fyrer Asaph og hns brædur.

8 Þacked * Drottne/ kalled a hns nafn / kunngiored hanns giørninga a medal þioodanna. * Ps. 105/ 1. Es. 12/ 4.

9 Sijnged honum/leiked fyrer honum/taled um alla hns undarlega (giørninga.)

10 Hroosed ydur af hanns heilaga nafne/þeirra hiørtu skulu glediast/ sem leita Drottens.

11 Leited Drottens og hanns magtar / leited hanns andlites alltijd.

12 Þeinked a hanns undarlega (giørninga/) sem hn hefur giørt/a hns (undarleg) teikn/og hanns munns dooma.

13 Israels hanns þienara sæde/Jakobs børn/hanns utvalder.

14 Hann er Drottenn vor Gud / hanns doomar eru i allre verølldenne.

15 Þeinked æfenlega a hns sattmaal/þ ord hn hefur befalad i þusund ætter.

16 Hvørt hann giørde * vid Abraham/ og hanns eyd vid Isaak. * Luc. 1/ 73.

17 Hvørn hann og setke Jakob til eirnrar skickunar / og Israel til eins eilijfs sattmaala.

18 Og sagde: eg vil giefa þier Canaans land/ ydar arfs hluta.

19 Þar þier vorud faer / (ia) lijtelfiørleger og framande þar inne.

20 Og þeir * fooru fra einu foolke til eins annars/ og af einu rijke til eins annars foolks. * 1. Mos. 12/ 1.

21 Hann liet aungvann mann ofþreingia þeim / og straffade kongana fyrer þeirra skullo / (seigiande:)

22 Hræred ecke vid mijnum smurdu/ og giøred mijnum spaamønnum eckert illt.

23 Sijnged * Drottne øll lønd/ kunngiøred dag fra deige hanns hiælpræde.

* Ps. 96/ 1.

24 Framteljed hanns vegsemd a medal heidingianna/hanns undarlega (giørninga) a medal allra þiooda.

25 Þvi Drottenn er stoor og miøg loflegur/ z hn er hrædelegur yfer alla gude

26 Þvi allra þiooda guder eru afguder/enn Drottenn giørde Himeninn.

27 Tign og vegsemd eru fyrer hønum/ styrkur og fognudur eru i hanns stad.

28 Færed * Drottne hijngad þi þiood anna ætter / færed Drottne hijngad dijrd og magt. * Ps. 29/ 1.

29 * Færed Drottens nafns dyrd hijngad/

ad/upplifted gæfu/og komed fyrer hans auglit/tilbidied fyrer Drottne i heilagre prijde. * Ps. 29/ 1.

30 Øll verølldenn otteſt fyrer hns aug lite/ og Jardrijked ſkal ſtadfeſtaſt/ad þ ecke hræreſt.

31 Himnarner ſkulu glediaſt/ og Jørd enn kiætaſt/ z þeir ſkulu ſegia a medal heidingiana: Drottenn rijker.

32 Hafed ſkal grenia / og hvad þad er fullt af/mørkenn fagna/og allt þad/ ſem þar er a.

33 Þa ſkulu trien i ſkoogenum fagna fyrer Drottens augſijn/þvi hann kiem ur/ad dæma Jørdena.

34 Þacked Drottne/ þvi hann er good-ur/þvi hns myſkunſeme varer æfenlega

35 Og ſeiged: frelſa oſſ Gud vor frelſ are/og ſafna oſſ/og utleys oſſ fra heid ingiunn ad þacka þijnu heilaga nafne / ad hrooſa oſſ i þinne lofgiørd.

36 Lofadur vere Drottenn Iſraels Gud/fra eilijfd til eilijfdar/og allt folk ed ſkal ſeigia amen / og lofa Drottenn.

37 So liet hann þar fyrer Drottens ſattmaals ørk Aſaph og hans brædur/ ad þioona þørkenne yduglega / til(hvørs) dags verks a ſijnum deige.

38 Enn Obed Edom og þeirra brædur atta og ſextiju / og Obed Edom Jeduthuns ſon / og Hoſa til portvaktara.

39 Og Zadok preſt/z hns brædur preſtana/ (liet hann) fyrer Drottens tiallbud/ a þa hæd / ſem var i Gibeon:

40 Ad þr ſkylldu yduglega giøra Drottne brenne-offur/a brenne-offurs altarenu/ morgun og kvølld/og epter øllu þvi/ſem er ſkrifad i Drottens løgmaale/ſem hn baud Iſrael.

41 Og med þeim Eman z Jeduthun/ og þa adra utvalda / ſem voru nefnder a nafn / til ad þacka Drottne / ad hans miſkunſeme vare æfenlega.

42 Og med þeim Eman z Jeduthun/ med trometum og cimbalis / ad læra þ heyra / og Guds ſaungs verkfærum / Enn Jeduthuns børn voru vid ported.

43 So foor allt folked burt / hvør til ſijns huſs / og David ſnere vid / ad bleſſa ſitt hus.

XVII. Capitule

David Øðlaſt Fyrerheit um Meſſiam.

DAd ſkiede * / þegar David bioo i ſijnu huuſe / þa ſagde David til Natans ſpamans: ſia/ eg bij i einu Cedrus huſe/ z Drottens ſattmaalsørk er under tiolldun. * 2. Sam. 7/ 2.

2 Þa ſagde Natan til Davids: allt þad/ ſem er i þijnu hiarta / þad giør / þvi Gud er med þier.

3 Og þad ſkiede a þeirre ſømu nott / þa ſkiede Guds ord til Natan/ og ſagde:

4 Gack / og þu ſkallt ſeigia til Davids mijns þienara: ſo ſagde Drottenn: þu/þu ſkallt ecke biggia mier eitt hus/ad bua i.

5 Þvi * eg hefe ecke bued i huſe / fra þeim deige/ ſem eg uppførde Iſrael/allt til þeſſa dags/helldur hefe vered i tiallde og tialldbud. * Eſ. 66/ 1.

6 I øllum (þeim ſtodum/) ſem eg hefe geinged i øllum Iſrael/ mun eg hafa tal ad nockud ord til nockurs doomara i Iſrael / hvørium eg baud/ ad fæda mitt folk/ og ſagt : hvi bigged þier mier ecke eitt cedrus-huus?

7 Nu þa/ ſo ſkalltu ſeigia til mijns þienara Davids: ſo ſagde ſa Drottenn Zebaoth: eg took þig fra fiarhuſenu bak ſaudana / ad vera einn høfdinge yfer mitt foolk Iſrael.

8 Og eg hefe vered med þier/ hvørt þu hefur geinged / og eg hefe upprætt alla þijna ovine fyrer þier/ og giørt þier eitt nafn / ſem þeirra ſtooru nafn / þar eru a Jørdunne.

9 Og eg hefe ſett mijnu foolke Iſrael eirn ſtad / og plantad þad / og þad ſkal buua a ſijnum ſtad / og ecke ruggaſt framar meir / og vondt foolk ſkal ecke meir under þrickia þad/ ſo ſem til forna.

10 Og fra þeirre tijd / þegar eg ſkipade domara yfer mitt folk Iſrael/og eg hefe nidurþrijkt øllum þijnum fiandmønnum / og

z kunngiórt þier/ ad Drottenn villde bigga þier eitt Huus.

11 Og þad skal ske/ nær * þijner dagar eru úte / ad þu geingur med þijnum Fed- rum / þa vil eg uppvekia þitt sæde epter þig/ s skal vera af þijnū sonū/ z eg vil stad festa hns ryke. * 2. Sam. 7/12/13. e. c.

12 Hañ/ hañ skal biggia mier eitt hus/ og eg vil stadfesta hañs stool eilijflega.

13 Eg/ eg vil vera honum einn Fader/ og hañ/ hañ skal vera mier eirn sonur / og eg vil ecke snua minne myskunseme fra honum / so sem eg snere henne fra hon- um/ sem var fyrer þig.

14 Eñ eg vil setia hañ i mitt hus / og i mitt ryke eylijflega / og hañs stooll mun vera stadfastur eilijflega.

15 Epter ollum þessum ordum/ og epter allre þessare syn / so talade Natan til Kong Davids.

16 Pa kom Konungurenn David / og sette sig fyrer Drottens augsyn / og sagde : hvør er eg / Drottenn Gud? og hvad er mitt hus / ad þu hefur lated mig koma allt hingad?

17 O Gud / þetta hefur eñ þookt þier litted/ þar fyrer hefur þu talad yfer þij- ns þienara huse langt fram/ og fyrer si- ed mier epter mañlegre vijsu med þessare upphefd / þu Drottenn Gud.

18 Hvad skal David meira (segia) til þijn/ ad giora þinn þienara veglegañ? þo þu kieñer þiñ þienara.

19 Drottenn / fyrer þijns þienara skulld/ og epter þijnu hiarta hefur þu giort all- añ þeñañ stoora Hlut / ad opeñbera alla þa stooru hlute.

20 Drottenn / þar er eingenn sem þu/ og þar er eingenn Gud / utañ þu/ epter ollu þvi/ sem vier hofum heyrt med vorū eyrū.

21 Og * hvør er sem þiñ lijdur Jsrael/ eitt einasta Foolk a Jordune / sem Gud gieck burt til / ad frelsa sier eitt Foolk / ad giora þier eitt nafn af stoorum og hr ædelegum Hlutum / vid Heidingiana / ad utreka fyrer þijnu Foolke/ sem þu leist et af Egyptalande? * 2. Sam. 7/ 23.

22 Og þu giorder þitt Foolk Jsrael þier til eins Foolks æfenlega/ og þu Drottenn/ þu ert ordenn þeim eirn Gud.

23 Og nu Drottenn/ þad ord/ sem þu tal ader yf' þijnū þienara/ z yf'r hns huse/ verde satt eilijflega / og giør so sem þu hefur talad.

24 Ja þad verde satt/ og þitt nafn verde stoort eilijflega ad mañ segie : sa Drott enn Zebaoth Jsraels Gud / er Jsraels Gud/ og þijns þienara Davids hus vere stodugt fyrer þijnu auglite.

25 Þvi þu/ minn Gud/ þu hefur opeñbe ad * fyrer þijns þienara eyrum / ad þu villter biggia honum eitt hus / þar fyrer hefur þiñ þienare funded (i sijnu hiar- ta/) ad bidia fyrer þijnu auglite.
* 2. Sam. 7/ 27. etc.

26 Og nu Drottenn / þu ert sa Gud / og hefur talad þetta gooda til þijns þienara

27 Og nu villder þu blessa þijns þienara hus / ad þad mætte blijfa æfenlega fyr- er þijnu auglite/ þvi þu Drottenn/ þu hef- ur blessad þad / og (þad sie) blessad til eilijfrar tijdar.

XVIII. Capitule.

David underokar sijna Ovine/ og setur Valldstioorn og Kirkiu-Þionustu med duganda Personum.

Og þad skiede þar epter / þa * sloo David Philisteana/ z und erokade þa / og took Gat / og heñar tilheirande þorp af Phi listeana hende. * Ps. 60/ 2.

2 Hañ sloo og Moab/ ad Moab vard Davids þienare / og bar gafur.

3 David sloo z Adar Eser/ Konungenn af Zoba/ i Hemath/ þegar hñ foor burt/ ad uppsetia sitt teikn hia þvi vatne Phrat.

4 Og David took fra honum þusund vagna/ og sio þusund reid-meñ / og tiju þusund Footgaunguliids/ og David * sund ur hioo alla vagnana nedañtil / þo hiellt hñ hundrad vagnum epter þar af.
* Jos. 11 / 9.

5 Og þeir Syrlendsku af Damasco ko mu ad hialpa Adar Eser / Konungenum af Zoba/ eñ David sloo af þeim Syr- lendsku tuo og tuttugu þusund meñ.

6 Og

6 Og David liet (foolk) i Syria i Damasco / og þeir Syrlendsku urdu David undergiefner / og færdu gafu / og Drottenn frelsade David / hvørt hann droo burt.
7 Og David took þa gyllene skiollldu / sem AdarEsers þienarar høfdu a sier / og færde þa til Jerusalem.
8 David took og af Tibehath og af Chun / HadarEsers stødum / harla mikenn kopar / þar af giørde Salomon þad * kopar-haf / z stolpana / z kopar-kierenn.
* 1. Kong. 7/ 23.
9 Þegar Thou / konungurenn af Hemath heyrde / ad David hafde sleiged allann AdarEsers / konungsens af Zoba / hanns her.
10 Þa sende hann Adoram sinn son til Kong Davids / ad oska hønum lucku / og ad blessa hann / ad hann hafde strijdt vid AdarEser / og sleiged hann / þvi Thou atte strijd vid AdarEser / og øll gull-ker / og silfur og kopar:
11 Kong David helgade Drottne og so þau med þvi silfre og gulle / sem hann hafde teked fra øllum heidingiunum / sem var fra Edom / og fra Moab / og fra Ammons børnum / og fra Philisteunum / og fra Amalek.
12 Absai Zeruia son sloo og Edom * i Sallt-dalnum / atian þusunder.
* Ps. 60/ 2. etc.
13 Og hann sette festing i Edom / og allur Edom var David undergiefenn / og Drottenn frelsade David / hvørt hñ foor burt.
14 So rijkte David yfer øllum Israel / og hiellt doom og riettende medal alls sijns foolks.
15 Og Joab * Zeruia son var yfer herinum / og Josaphat Ahiluds son var secretere. * 2. Sam. 8/ 16. c. 20/ 23.
16 Og Zadok Ahitubs son / og Abimelech Abiathars son voru prestar / og Sausa var cancellere.
17 Og Benaia Jojada son / var yfer þeim Crethi og þeim Plethi / og Davids syner voru og sierdeileslega hia konungsens hende.

XIX. Capitule.

Ammonitarner smána Davids Sendemenn / enn verda slegner i Strijde fyrer Davids Þienara.

Og þad skiede þar epter / ad * Nahas / Ammons barna kongungur deyde / og hñs son vard konungur i hañs stad.
* 2. Sam. 10/ 1.
2 Þa sagde David: eg vil giøra myskunsemd vid Hanon / Nahas son / þvi hañs fader giørde myskunsemd vid mig / og David sende bod / ad hugga hann yfer sijnum fødur. Þegar Davids þienarar komu i Ammons barna land / til Hanon / ad hugga hañ /
3 Þa sogdu Ammons barna høfdingiar til Hanon: meinar þu / ad David heidre þinn fødur fyrer þijnum augum / ad hñ sende huggara til þijn? eru hñs þienarar ecke komner til þijn / ad ransaka / og ad umm billta / og ad nioosna umm landed?
4 Þa took Hanon Davids þienara / og rakade þa / og skar þeirra klæde half af allt til lendar / og liet þa fara.
5 Og þar fooru nockrer / og gafu David til vitundar umm þa mennen / og hñ sende moote þeim / þvi mennerner voru miog svijvirder / og konungurenn sagde: vered i Jericho / þar til ydar skiegg vex / z komed (so aptur)
6 Enn þegar Ammons børn sau / ad þeir lucktudu illa fyrer David / þa sende Hanon og Ammons børn þusund centener silfurs / ad leygia sier af Mesopotamia / og af Syria Maecha / og af Zoba / vagna og reidmenn.
7 Og þeir leygdu sier tvær og þriatigi þusunder vagna / og kong Maecha med sijnu foolke. Þeir komu og settu sijnar herbuder fyrer Medba / og Ammons børn søfnudust af þeirra stødum / og komu til strijdsens.
8 Þegar David þ heyrde / þa sende hñ Joab med þann giørvalla kappana her.
9 Og Ammons børn voru utdreigenn / og høfdu herklæd sig til strijds fyrer stadarens porte / enn konungarner / sem voru komner / hielldu til sierdeileslega a mørkenne.
10 Þegar Joab sa ad strijded var moote

 hønum /

honum/ i fyrer og a bak/ þa utvalde hann af ollum ungum mönnum i Israel/ og sloo sier i fylking moote þeim Syrlendsku.

11 Og þad foolk/ sem umfram var/ sette hann under Absai syns broodurs hond/ og þeir sloou sier i fylking mote Ammons bornum.

12 Og hann sagde: þar sem þeir Syrlendsku verda mier ofsterker/ þa skalltu koma mier til hialpar/ enn verde Ammons born þier ofsterk/ þa vil eg hialpa þier.

13 Vertu hughraustur/ og lát oss hondla diarflega/ fyrer vort foolk/ og fyrer vors Guds stade: * Drottenn giore/ hvad honum gott synest. * 1. Sam. 3/ 18.

14. Þa droo Joab fram/ og þad foolk/ sem var hia honum/ moot þeim Syrlendsku til strijdsens/ og þeir flijdu fyrer honum.

15 Og þegar Ammons born sau/ ad þeir Syrlendsku flijdu/ þa flijdu þeir og fyrer Absai hans broodur/ og fooru i staden/ og Joab kom til Jerusalem.

16 Enn þegar þeir Syrlendsku sau/ ad þeir voru slegner fyrer Israel/ sendu þeir bod/ og sooktu þa Syrlendsku/ sem voru a hina sijdu flioots ens/ og Sophach Adar Esers strijds-hofudsmadur/ foor fyrer þeim.

17 Þegar þad var David til vitundar gefed/ þa safnade hann ollum Israel/ og foor yfer Jordan/ og þegar hann kom til þeirra/ þa sloo hann fylkingu i moote þeim/ Þegar David hafde fylkt mote þeim Syrlendsku til strijds/ þa strijddu þeir vid hann.

18 Enn þeir Syrlendsku flijdu fyrer Israel/ og David i hel sloo af þeim Syrlendsku sio þusund vagna/ og fiorutijgu þusund menn footgaungulids/ hann sloo og Sophach strijds-hofudsmannenn i hel.

19 Þegar Adar Esers þienarar sau/ ad þeir voru slegner fyrer Israel/ þa giordu þeir frid vid David/ og urdu hans þienarar/ og þeir Syrlendsku villdu ecke meir hialpa Ammons bornum.

XX. Capitule.

David a Strijd vid þa Ammonita og Philistea.

OG þad skiedt a þeirre tijd/ þegar aared var ute/ a þeirre tijd/ sem kongarner utdraga/ þa færde Joab strijds-hereñ/ og fordiarfade Ammons barna land/ og kom/ og settest um Rabba/ enn David var i Jerusalem/ og Joab sloo Rabba/ og nidurbraut hana.

2 Og David * took þeirra konungs koronu af hans hofde/ og fann hana eins centener gulls punga/ og þar voru gimsteinar i henne/ og hun var sett a Davids hofud/ Hann færde og allmiked herfang ut af stadnum. * 2. Sam. 12/ 30.

3 Hann færde og foolked ut/ sem þar var inne/ og skipte þeim med sögum og med iarn-sledum/ og med öxum/ Og so giorde David vid alla Ammons barna stade/ og David kom til baka/ og allt foolked/ til Jerusalem.

4 Og þad skiede þar epter/ þa þar stood strijd i Gesar vid Philisteana/ þa sloo * Sibechai sa Husathite/ Sippai af Rapha bornum/ og þeir urdu nidur þrykter. * 2. Sam. 21/ 18.

5 Þar epter * var enn nu strijd vid Philisteana/ og Elhanan Jairs son sloo Lahemi Goliaths þess Gathita broodur/ hvors spioots skapt var sem eitt vefiar ripur. * 2. Sam. 21/ 19.

6 Og þar var enn nu strijd i Gat/ og * þar var eirn hármadur/ og hans fingur (og tær) voru sex a hvorium stad/ þad eru fioorer og tuttugu/ og hann var ogso fæddur af Rapha. * 2. Sam. 21/ 20.

7 Og hann * hædde Israel/ enn Jonatan/ Simeas Davids broodurs son sloo hann.
* 1. Sam. 17/ 10.

8 Þesser voru (þeir risar) Rapha fædde i Gat/ og þeir fiellu fyrer Davids hond/ og fyrer hans þienara hond.

XXI. Capitule.

Davids Hofmoodur i þvi ad telia Foolked straffast af Drottne med Drepsoott.

ÞA stood * satan i moot Israel/ og upphvatte David/ ad telia Israel. * 2. Sam. 24/ 1.

2 Og David sagde til Joabs/ og til foolksens foringia: ganged/ telied Israel/ fra Berseba og allt til Dan/ og færed til myn/ ad eg meige vita þeirra tolu.

3 Þa sagde Joab: Drottenn fiolge sitt foolk/ eins sem þeir (nu eru) hundrad sinn

um/eñ eru þeir ecke/ mÿns Herra konung sens / aller mÿns Herra þienarar? hvar þ spyr miñ Herra þar epter? hvar þ skylldi þad vera til eirmar skulldar a Jsrael?

4 Eñ konungsens ord gieck yfer hond moot Joab / og Joab droo ut / og reiste um̃ i ollu̅ Jsrael / og kom til Jerusalem.

5 Og Joab gieck David summuna a þui talda foolke / og sa allur Jsrael voru ell efu hundrud þusund meñ / sem utdroou sverd / og Juda fiogur hundrud og siøtiu þusund meñ/ sem utdroou sverd.

6 Þo talde hñ ecke Levi og BenJamin a medal þeirra / þui konungsens ord var Joab vidurstiggelegt.

7 Eñ þsse giørningur likade Gude illa/ þar yfer sloo hñ Jsrael.

8 Þa sagde David til Guds: * eg hefe þunglega syndgad/ad eg hefe giort þetta verk/eñ tak þo nu burt þÿns þienara mis giørning / þui eg hefe giort alldæelega.

* 2. Sam. 24/10.

9 Og Drotteñ talade til Gads/Davids siaanda / og sagde:

10 Gack/ og tala til Davids/og seig: so sagde Drotteñ: eg legg þier þreñslags (hlut) fyrer/ utvel þier eirn af þeim/ ad eg skule giora þier.

11 Þegar Gad kom til Davids/þa sagde hñ til hñs: so sagde Drotteñ:

12 Utvel þier añadhvort hungur i þriu aar/eda ad flÿa þria mænude fyrer þÿnum mootstøndurum/ og fyrer þiña fiandmaña sverde/ ad þad skule grijpa (þig/) eda Drottens sverd / þad er drepsootti þria daga i landenu/ad Drottens eingell skule fordiarfa i øllum Jsraels landamerkium/so sia nu til/ hvada orde eg skule svara honum/sem mig utsende.

13 Þa sagde David til Gads: mier er miøg þraungt um̃/lat * mig þo falla i Drottens hond / þui hañs myskuñseme er miøg stoor/og lat mig ecke falla i mañeskiuñar hond.

* 2. Sam. 24. 14. Harmagr. 3/22.

14 Þa liet Drotteñ drepsoott koma i Jsrael/og þar fiellu af Jsrael/ siøtiu þusund meñ.

15 Og Gud sende eirn eingel til Jerusalem / ad fordiarfa hana/ og sem hañ fordiarfade hana/leit Drotteñ þar til/ og hañ angrade þad vonda/ꝛ hañ sag de til eingelsens/sem fordiarfade: Þad er noog/ tak nu þÿna hond aptur / og Drottens eingell stood hia Ornans þss Jebusita hlodu.

16 Þegar David upplipte sÿnum aug um / og saa Drottens eingel standa i millum Jardareñar og i millum Himensens/ og sitt brugded sverd i hñs hende/ utrikt yfer Jerusalem/þa fiell David og þeir ellstu/ hulder med seckium/ a þeirra asioonu.

17 Og David sagde til Guds: er þad ecke eg/ s befalade/ad taka toluna a fool kenu? sia eg/eg er sa/sem syndgade/ og giørde so illa / eñ þesser sauder / hvad hafa þeir giort? Drotteñ miñ Gud / kiære/lat þÿna hond vera moote mier og moote mÿns fødurs huse/og ecke mo te þÿnu foolke/ad plaga þa.

18 Þa sagde Drottens * eingell til Gads/ad seigia til Davids/ad David skylldi fara upp/ꝛ uppreisa Drottne * * eitt altare i Ornans þss Jebusita hladgarde * 2. Sam 24/18. ** 2. Kron. 3/1. etc.

19 So gieck David upp epter Gads orde/ sem hñ talade i Drottens nafne.

20 Þegar Ornan snere sier vid/ sa hñ eingeleñ/ og hñs fioorer syner/ sem voru med honum / sem folou sig / og Ornan þreskte hveite.

21 Og David gieck til Ornan / þa sa Ornan/og vard Davids var/ og hñ giecck ut af hladgardenum / og beigde sig fyrer David med andlitenu til Jardar.

22 Og David sagde til Ornan: gief mier þañ hladgardsens stad/ad eg kuñe biggia Drottne eitt altare þar a / gief mier hñ fyrer fulla peninga/ad plaguñe meige lina fra foolkenu.

23 Þa sagde Ornan til Davids: taktu (ad eins vid honu̅)miñ Herra konungur/ og giør sem þad vocknast þier/sia/eg gief þessa uxa til breñeoffurs/og þa sleda til vidar / og hveited til matoffurs / eg gief þad allt.

24 Og Kong David sagde til Ornan: ecke so / eñ eg vil vissulega kaupa hañ fyrer fulla peninga/ þvi eg vil ecke taka þad/ sem þier tilheyrer handa Drottne / og ecke hafa þ til brenñ-offurs þ eckert.

25 So gaf David Ornan fyrer þañ stad sex hundrud sekla gulls epter vigt.

26 Og David biggde Drottne þar eitt altare/ og offrade brenñ-offre og þackar-offre/og þegar hñ kallade a Drottenñ/ þa bænheyrde hñ hñ fyrer elldenñ af Himnenum/a brenñ-offursens altare.

27 Og Drottenñ sagde til eingelsens / ad stijnga sijnu sverde i sijnar skeider.

28 Þegar David sa a somu tijd/ad Drottenñ bænheyrde hñ i Ornans þess Jebusita hladgarde/ þa offrade hñ þar.

29 Þvi Drottens tialldbud / sem Mose hafde giort i eydemørkeñe/ og brenñ-offurs altared var a þeirre somu tijd * a þeirre hæd i Gibeon. * c. 16/ 39.

30 Og David kuñe ecke fara fyrer þvi sama ad adspyria Gud/þvi hñ var hrædd ur fyrer Drottens eingels sverde.

XXII. Capitule.

David efnade til Musteris Bigging arefnar i Jerusalem.

Og David sagde: hier skal Drottens Guds hus vera / og hier skal Israels brenñ-offurs altare vera.

2 Og David befalade ad safna * þeim framande / sem voru i Israels lande/og tilsette hoggvara til ad hoggva slietta steina / til ad biggia Guds hus.

* 2. Kron. 2/ 17.

3 Og David liet tilbua myked jarn til sauma/til dyrañа i portenu/ og til (hvoris sem var þørf) ad festast / og mikeñ kopar/ ad mañ kuñe hñ ecke vega.

4 Og cedrus trie otoluleg / þvi þeir af Zidon og Tyro færdu mikeñ cedrus vid til Davids.

5 Þvi David þeinkte: Salomon miñ son er ungur/og lijtels mattar/og hused sem skal biggiast Drottne skal vera miog stoort/ad hñs nafn og prijs kuñe upphefiast i ollum londum/ þar fyrer vil eg tilsetia honum (efne /) so tilsette David myked (efne) fyrer siñ dauda.

6 Þa kallade hñ Salomon siñ son / og baud honum ad biggia Drottens Israels Guds hus.

7 Og David sagde til Salomons sijns sonar: * eg / eg hafde i siñe ad biggia Drottens mijns Guds nafne eitt hus.

* C. 17/ 1.

8 Eñ Drottens ord kom til mijn/ og sagde: þu hefur uthellt miklu bloode/og hææd stoor strijd/ þu skallt * ecke biggia mijnu nafne eitt hus/þvi þu uthellter miklu bloode a Jordena fyrer mier. * c. 29/ 3.

9 Siaa/ hiñ son/ sem þier er fæddur/ hañ/ hñ skal vera eirn roolegur madur/ þvi eg vil giefa honum roo fyrer ollum hañs fiandmoñum allt um kring / þvi Salomon skal vera hñs nafn/ og eg vil giefa frid og roosemd yfer Israel a hñs dogū.

10 Hañ/hañ * skal biggia mijnu nafne eitt hus/og * * hañ/ hñ skal vera mier eirn sonur/ z eg vil vera hm eirn fader/ z stadfesta hñs rijkes stool yfer Israel eilijflega. * 1. Kong. 5/5. * * Ebr. 1/5.

11 So mun nu/ miñ son/ Drottenñ vera med þier/og þu munt verda luckusamur/og biggia Drottne þijnum Gude eitt hus/ so sem hañ talade um þig.

12 Og Drottenñ mun giefa þier hyggende og forstand/ z giefa þier befalning yfer Israel/og ad þu skuler hallda Drottens þijns Guds logmaal.

13 Þa muntu vera luckusamur / nær þu helldur þig ad giora epter þeim setningum og riettindum / sem Drottenñ baud Mose til Israels / vertu hraustur og med einu diorfu giede / þu skallt ecke ottast/og ecke mistreysta.

14 Og sia/ * eg hefe tilbued til Drottens hus i miñe mædu hundrad þusund centener gulls / og þusund siñum þusund centener silfurs/þar ad auk koparenñ og jarned fyrer utañ vigt / þvi þar er myked þar af/eg hefe og tilbued timbur og steina/og þar til mattu leggia meira. * c. 29/ 2.

15 So hefur þu marga erfidara/ hogg

vara og timburmeñ til steins og tries/ og allra handa vijsa meñ a allra handa verknad.

16 A gull/a silfur/og a kopar/og a jarn fyrer utan tolu/svo tak þig upp/og giør þ/z Drottenñ mun vera med þier.

17 Og David baud øllum Israels foringium ad hialpa Salomon hañs syne/ (seigiande:)

18 Er ey Drottenñ ydar Gud med ydur? og * hefur giefed ydur roosemd allt um kring? þui hañ hefur giefed landsens iñbiggiara i mijna hønd/ og landed er uñed fyrer Drottenñs augsijn / og fyrer hñs folks augsijn *v.9. c.23/25

19 So giefed nu ydar hiortu og ydar sæler til ad leita Drottenñs ydar Guds / og taked ydur upp / og bigged þess Drottenñs Guds helgedoom/ ad iñfæra Drottenñs sattmaals ørk/og Guds heilagañ bunad i hused/þad sem skal biggiast handa Drottenñs nafne.

XXIII. Capitule.

David tilsetur Levitana til ad þramfylgia Verkenu i Drottenñs huse.

DA negar David var gamall z saddur af døgum / þa giørde hañ Salomon siñ son til konungs yfer Israel.

2 Og hañ safnade øllum foringiunum i Israel/ og prestunum og Levitunum.

3 Og Levitarner voru talder fra þriatiju ara gømlum og þar yfer/Og þeirra tala var fra hofde til høfuds / sem voru (sterker) meñ / atta og þriatiju þusunder.

4 Af þeim(voru skickader)til ad framfilgia verkenu i Drottenñs huse/fioorar og tuttugu þusunder / og fovitar og doomarar sex þusunder.

5 Og fioorar þusunder portvaktara/ og fioorar þusunder/ sem lofudu Drottenñ med hliodfærum/sem eg hefe giørt/(sagde David/)til ad lofa med.

6 Og David skipte þeim i skipaner / til Levi barna / til * Gerson / Kaath og Merari. * 1. Mos. 46/ 11.

7 Af * Gersonitunum var Ladan og Simei. * 2. Mos. 6/ 17.

8 * Ladans børn voru(þesse:)Jehiel/ og Sethan/og Joel/þrijr. * c. 26/21.

9 Simei børn voru Salomith/og Hasiel/og Haran/ þrijr. Þesser voru þeir yppurstu medal fedrañа af Ladan.

10 Simei børn voru Jahath / Sina og Jeus/ og Bria/ þesser fioorer voru Simei børn.

11 Og Jahath var sa firste / og Sisa sa añar / eñ Jeus og Bria attu ecke mørg børn/þar fyrer voru þeir reiknader fyrer eins fødurs hus.

12 Kaaths børn voru Amram / Jezehar / Hebron og Vssiel fioorer.

13 Amrams * børn voru Aaron og Mose/ og ** Aaron var fraskileñ/ ad helga þad heilagasta / hñ og hñs syner æfenlega/ ad giøra reykelse fyrer Drottenñs augsijn/ ad þioona hønum/og ad blessa i hañs nafne æfenlega.

* 2. Mos. 6/ 20. ** Ebr. 5/ 4.

14 (Vidvijkiande)Mose Guds mañe/ hañs børn reiknudust under Levi ætt.

15 Mose * børn voru Gersom og Elieser. * 2. Mos. 2. 22/ 23.

16 Gersoms børn/* Sebuel sa firste. * C. 26/ 24.

17 Og Eliesers børn voru Rehabia sa firste/ og Elieser atte eingeñ oñur børn/ eñ Rehabia børn voru mørg fleire.

18 Jezhars børn voru Salomith/ sa firste.

19 Hebrons * børn voru Jeria sa firste/Amaria sa añar/ Jehasiel sa þridie/og Jekameam sa fiorde. * c.24/23.

20 Vssiels børn voru Micha sa firste/ og Jesia sa añar.

21 Merari * børn voru Maheli og Musi: Maheli børn voru Eleasar og Kis. * c. 6/ 19.

22 Og Eleasar deyde/og atte aungvar syne/helldur dætur/ og Kis børn/þeirra brædur tooku þær.

23 Musi børn voru Maheli / og Eder/ og Jeremoth/ þrijr.

24 Þesse eru Levi børn a medal þeirra fedra hus / og foringiar a medal fedrañа/

rañа / ſem voru reiknader epter nafna tale yfer þeirra høfud / hvørier giørdu embættesens verk i Drottens huſe / fra tuttugu ára gømlum / og þar yfer.

25 Þvi David hafde ſagt : Drottenn Israels Gud hefur * giefed ſijnu foolke rooſeme / og þad ſkal bua i Jeruſalem æfenlega. * c. 22 / 18.

26 Og vidvijkiande ogſo Levitunum / þeir ſkylldu ecke bera tiallbudena / eda nockud af hennar bunade / (ſem heyrde) til þioonuſtunnar.

27 Þvi epter Davids þeim ſeinuſtu ordū / voru þeſſer talder af Levi bornū / fra tuttugu ára gømlū og þar yfer.

28 Ad þeir ſkyllde ſtanda hia Aarons barna hende / ad þioona i Drottens huſe ut i gardenum / og ut i herbergiunū / og ad allrahanda heilagra (hluta) hreinſun / og ad Guds huſs embættes verkū.

29 Sem er ad ſkodunar braudunum / og ad miølenu / til mat-offurſens / ⁊ ad oſijrdum køkum / og ad pønnunum / og ad riſtenne / og ad øllū mæler ⁊ mæta.

30 Og ad ſtanda hvørn morgun / ad þacka og ad lofa Drottenn / og lijka ſo um̃ aptanenn.

31 Og ad offra Drottne øllum brenne-foornum / a ſabbatunum / a (nyiu) maanudunum / og a þeim ſtiptudu hatijdum med tølu epter þeirra vijſu / alltijd fyrer Drottens auglite.

32 Og ad þeir ſkillde taka koſtgiæfelega vara a ſamkundu tialldbudenne / og a helgedoomenum / og a Aarons bornum þeirra brædrum / ad þioona i Drottens huſe.

XXIV. Capitule.

David ſetur af Levi Bornum Foringia og Þienara vid Helgedoomenn.

Enn fyrer Aarons bornum voru þeirra ſkipaner. Aarons born voru Nadab og Abihu / Eleaſar og Ithamar.

2 Enn * Nadab og Abihu deyde fyrer þeirra fødurs augſijn / og áttu eingenn børn / og Eleaſar og Ithamar voru preſtar. * 3. Moſ. 10. 1 / 2. etc.

3 Og David * ſkipte þeim / og Zadok af Eleaſars bornum / og Ahimelech af Ithamars bornum / epter þeirra rød / i þeirra embætte. * 2. Kron. 8 / 14.

4 Og þar voru fleire ypparleger (ſterker) menn fundner a medal Eleaſars barna / enn a medal Ithamars barna / þegar þeir ſkiptu þeim / af Eleaſars bornum voru ſextan til foringia / a medal (þeirra) fedra huſs / enn af Ithamars bornum / a medal þeirra fedra huſs / átta.

5 Og þeir ſkiptu þeim epter hlutføllum / þeſſum med hinum / þvi helgedoomſens foringiar / og þeir Guds foringiar / voru af Eleaſars bornum / og af Ithamars bornum.

6 Og Semaia Nethaneels ſon / ſkrifarenn af Levitunum / uppſkrifade þa fyrer konungſens augſijn / og foringiañа / og Zadoks preſts / og * Ahimelechs Abjathars ſonar / og þeirra ypparſtu fedra a medal preſtanna / og fyrer Levitunum / (So ad) eins fødurs hus var hia Eleaſar / (og þad annad) var i ſama máta hia Ithamar. * c. 18 / 16.

7 Sa firſte hlutur gieck ut yfer Jojarib / ſa annar yfer Jedaja.

8 Sa þridie yfer Harim / ſa fioorde yfer Seorim.

9 Sa fim̃te yfer Malchia / ſa ſiøtte yfer Mejamin.

10 Sa ſiøunde yfer Akkoz / ſa áttunde yfer Abia.

11 Sa nijunde yfer Jeſua / ſa tijunde yfer Zechania.

12 Sa ellefte yfer Eliaſib / ſa toolfte yfer Jakim.

13 Sa þrettande yfer Hupa / ſa fioortande yfer Jeſebeab.

14 Sa fimtande yfer Bilga / ſa ſextande yfer Immer.

15 Sa ſeitiande yfer Heſir / ſa átiande yfer Pizez.

16 Sa nijtiande yfer Pethahia / ſa tuttugaſte yfer Jeheſkel.

17 Sa fyrſte og tuttugaſte yfer Jachin / ſa annar ⁊ tuttugaſte yfᵉ Gamul.

18 Sa þridie z tukkugaste yfer Dela-ia/sa fioorde z tukkugaste yfer Maasia

19 Þesse þeirra skickun epter þeirra embætte var/ ad ganga i Drottens hus/ epter þeirra vÿsu/ under þeirra fødurs Aarons hende/so sem Drotteñ Israels Gud hafde boded hønum.

20 Og af þeim ødrum Levi børnum/ var a medal Amrams barna/ Subael/ a medal Subaels barna/ Jehdeia af Rehabia.

21 A medal Rehabia barna var sa foringe Jesia.

22 A medal Jezeharitaña var Selomoth a medal Selomaths barna/var Jahath.

23 Og a medal * Hebronitaña var Jeria/sa(firste/)Amaria sa añar/Jehasiel sa þridie/ Jakmeam sa fioorde.

* C. 23/ 19.

24 Af Ussiels børnum var Micha / a medal Micha barna/ var Samir.

25 Jesia var Micha brooder / a medal Jesia barna var Sacaria.

26 Merari børn voru Maheli og Musi/Jaasia børn voru Beno.

27 Merari børn af Jaasia voru Beno/og Sohan/ og Sakur/og Ibri.

28 Af Maheli var Eleasar/og * hañ atte aungva syne. * C. 23/ 22.

29 Vidvÿkiande Kis / Kis børn voru Jerahmeel.

30 Og Musi børn voru Maheli / og Eder/og Jeremoth/Þesse eru Levitaña børn i þeirra fedra huse.

31 Og þeir køstudu ogso þeim hlutū moote þeirra brædrum Aarons børnum / fyrer kong Davids og Zadoks og Ahimelechs augsÿn / og þeirra yppurstu fedra a medal prestaña/ og a medal Levitaña/ þeim ypparsta a medal fedraña moote þeim minsta broodur.

XXV. Capitule.

David setur Saungvara vid Helgedoomeñ.

Og David og stryds høfudsmeñerner fraskildu til embættesens af Asaphs børnum/og Hemans og Jedithuns / þa sem skylldu spaa med hørpum / og med psalturum / og med cimbalis / Og þeir sem voru kallder(a medal þeirra/)voru meñ/ (hæfer) til þeirra embættes verke.

2 A medal Asaphs barna voru Sachur/ og Joseph/og Nethania/ og Asarela/ Asaphs børn/under Asaph / sem spaadu under konungenum.

3 Vidvÿkiande Jedithun / Jedithuns børn voru Gedalia/og Seri / og Jesaia/Hasabia/og Mathithia/sex/under þeirra fødur Jedithun/sē spaade med hørpum/ ad þacka og lofa Drotteñ.

4 Vidvÿkiande Heman/Hemans børn voru Bukkia/ Mathania/ Ussiel/Sebuel/og Jerimoth/ Hanania/Hanani/ Eliatha/Gidalthi/ og Romamthi Eser / Jasbekasa/ Mallothi / Hothir / Mahesioth.

5 Aller þesser voru Hemans børn/sem var konungsens siaande i Guds orde / ad upplipta hornenu / þvi Gud hafde giefed Heman fioortan syne og þriar dætur.

6 Aller þesser voru under þeirra fedrum/ med saung i Drottens huse/ med cimbalis / psølturum og hørpum / til þioonustaña i Guds huse/und' konungenum/ Asaph og Jedithun og Heman.

7 Og þeir og þeirra brædra tala/ sem voru lærder i Drottens saung/aller for standuger / voru tvø hundrud og atta og attatÿu.

8 Og þeir køstudu hlutum um þeirra varatekt / so vel * þañ miñsta sem þañ stædsta/(so vel)meistarañ sem læresveineñ. * C. 24/ 31.

9 Sa fyrste hlutur gieck ut yfer Asaph/(nefnelega)yfer Joseph/Sa añar yfer Gedalia/ hañ og hañs brædur/ og hañs syner voru toolf.

10 Sa þridie yfer Sakur/ hañs syne og hañs brædur toolf.

11 Sa fiorde yfer Jezri / hañs syne og hñs brædur / toolf.
12 Sa fimte yfer Nithania / hñs syne og hñs brædur / tolf.
13 Sa siøtte yfer Bukkia / hañs syne og hñs brædur / tolf.
14 Sa siøunde yfer Jsreela / hñs syne og hñs brædur / tolf.
15 Sa ætttunde yfer Jesaia / hñs syne og hñs brædur / tolf.
16 Sa niunde yfer Mathania / hañs syne og hñs brædur / tolf.
17 Sa tiunde yfer Simei / hñs syne og hñs brædur / tolf.
18 Sa ellefte yfer Asareel / hñs syne og hñs brædur / tolf.
19 Sa tolfte yfer Hasabia / hñs syne og hñs brædur / tolf.
20 Sa þrettande yfer Subael / hañs syne og hñs brædur / tolf.
21 Sa fiortande yfer Mathithia / hñs syne og hñs brædur / tolf.
22 Sa fimtande yfer Jeremoth / hañs syne og hñs brædur / tolf.
23 Sa sextande yfer Hanania / hñs syne og hñs brædur / tolf.
24 Sa seitiande yfer Jasbekasa / hñs syne og hñs brædur / tolf.
25 Sa ætiande yfer Hanani / hñs syne og hñs brædur / tolf.
26 Sa nitiande yfer Mallothi / hañs syne og hñs brædur / tolf.
27 Sa tuttugaste yfer Eliatha / hñs syne og hñs brædur / tolf.
28 Sa fyrste og tuttugaste yfer Hothir / hñs syne og hñs brædur / tolf.
29 Sa añar og tuttugaste yfer Gidalthi / hñs syne og hñs brædur / tolf.
30 Sa þridie og tuttugaste yfer Mahesioth / hñs syne og hñs brædur / tolf.
31 Sa fiorde og tuttugaste yfer Romamthi Eser / hañs syne og hñs brædur / tolf.

XXVI. Capitule.

David setur Port Vaktara / Skattmeistara yfer Musterisens Skatt z Befalningemeñ.

Nu eru skickande * port-vaktarañа skipunum: a medal Koritañа var Meselemia Kore son / af Asaphs bornum. * 2. Kron. 8/14

2 Og Meselemia ætte born: Sacaria þañ frumgietna / Jedial þañ añañ / Sebadia þañ þridia / Jathniel þañ fiorda.
3 Elam þañ fimta / Johanan þañ siøtta / Elioenai þañ siøunda.
4 Og ObedEdom atte og born / Semaia þañ frumgietna / Josabad þañ añañ / Joah þañ þridia / z Sachar þañ fiorda / og Nethaneel þañ fimta.
5 Ammiel þañ siøtta / Jsaschar þañ siøunda / Peulthai þañ attunda / þui Gud hafde blessad hñ.
6 Og Semaia hñs syne voru born fædd / þeir sem stiornudu i þeirra fedra huse / þui þeir voru sterker kappar.
7 Semaia born voru Othni / og Rephael / og Obed / (og) Elsabad / hañs brædur dugandes foolk / Elihu og Samachia.
8 Aller þesser voru af ObedEdoms bornum / þeir med þeirra bornum og þeirra brædrum / duglegt foolk / skickader til embættes tueir og sextiu af ObedEdom.
9 Og Meselemia born og brædur dugleger meñ voru ætian.
10 Og Hosa af Merari bornum atte born / Simri var sa fyrste / eñ þo hñ være ecke sa frumgietne / eñ hañs fader hafde sett hañ til þess ypparsta.
11 Hilkia sa añar / Tebalia sa þridie / Sacaria sa fiorde / Øll Hosa born og brædur voru þrettan.
12 Og yfer þa fiell portvaktarañа skipan / yfer þañ ypparsta prest af (volldugum) moñum / til varatektar / mots vid þeirra brædur / ad þiona i Drottens huse.
13 Og þeir køstudu hlutum / so vel sa minste sem sa stærste i þeirra fedra huse / til hvers ports.
14 Og sa hlutur moot austre fiell yfer Selemia / og þeir køstudu hlut fyrer Sacaria hñs son / sem var hyggeñ i forstande / og hñs hlutur gieck ut moot nordre.
15 Og ObedEdom moot sudre / og hñs syne / moot Esupims huse.

16 Suppim og Hosa moot vestre / hiaa Schalechet porte/ sem mañ geingur upp ad a þui haa stræte/ sem vakteñ er i mot hvor añare.
17 Moot austre voru sex af Levitunum/ moot nordre fiorer a dageñ/ og moote sud re fioorer a dageñ/ og hiaa Esupim tveir (og) tveir.
18 (Eñ) hiaa Parbar moot vestre/ fiorer a stræteinu/ tveir hia Parbar.
19 Þessar eru port vaktarana skipaner / a medal þeirra Korhita barna / og fyrer Merari børnum.
20 Eñ af Levitunum var Ahia yfer Guds huss fiærsioodum og yper þeirra heilogu hluta fiærsioodum.
21 Af Ladans børnum / þess Gersonita born/ af Ladan voru fedrana foringiar/ sem var af Ladan sa Gersonite Jehieli.
22 Jehieli born voru Setham z Joel ha ns brooder/ yfer Drottens huss fiærsiodū
23 A medal Amramitana / af Jezeha ritunum/ Hebronitunum / Ussielitunum.
24 Og Sebuel / Gersons son / Mose sonar/ var høfdinge yfer fiærsioodunū.
25 Eñ hañs brædur heirdu til Elieser/ Rehabia var hñs son / og Jesaia/ hañs son/ og Joram hñs son / og Sichri hñs son / og Selomith hñs son.
26 Þesse Selomith og hñs brædur voru yfer ollum þeirra heilogu hluta fiær sioodum/ sem kong David hafde helgad/ asamt þeir yppurstu fedur a medal þeir ra yppurstu yfer þusundum z yfer hund rudum/ og þeir yppurstu i hernum.
27 Af strijdunū og af herfangenu høf du þr helgad/ad bæta Drottens hus mz.
28 Og allt hvad Samuel sa siaande / og Saul Kis son / og Abner Ners son/ og Joab Zeruia son / høfdu helgad/ allt hvad hvor hafde helgad/ þad var under Selomith og hañs brædra hende.
29 Af Jezeharitunum var Chenania og hañs syner (setter) til verksens utañ verdt i Israel / til forrita og til domara.
30 Af Hebronitunum var Hasabia og hñs brædur/ duganleger meñ/ þusund og sio hundrud/ (setter) til bepalnings ma na yper Israel / a þessa sijdu Jordanar moot vestre / til allra handa Drottens høndlunar/ og til ad þiona konungenum.
31 A medal Hebronitana var Jeria sa yppatste a medal Hebronitana ættar og þeirra fedra / a þui fertugasta Davids rijkes are/ var leitad og funded a medal þeirra duganleger meñ i JaeserGilead.
32 Og þeirra brædur voru duganleger meñ/ tvær þusunder og sio hundrud/ fed rana foringiar / og konungureñ David sette þa yper Rubenitañ og Gadditañ/og þa halfu Manasses ætt/ til allrar Guds høndlunar og konungsens høndlunar.

XXVII. Capitule.

Hier uppreiknast Estrijds Foringiar: Ættana Høfdingiar: Raadsmeñ yper Davids Fiærsioodum: Davids hell sta Raad og Viner.

Og þad eru nu Israels børn ept er þeirra tolu / fedrana høfd ingiar/og høfdingiar yper þu sundum og yper hundrudum / med þeirra befalnings mønnum / þeir sem tooku vara a konungenū/ epter ollu em bætte i (þeirra) skipunum/ad ganga fra og til/ hver eirn manud/ i ollum ársens manudum/ sierhvor skipan voru fioorar og tuttugu þusunder.
2 Yper þeirre fyrstu skipan i þeim fyr sta manade var * Jasabeam/ Sabdi els son / og i hñs skipan voru fioorar og tuttugu þusunder. * c. 11/ 11.
3 Hñ var af Perez bernum eirn foringe yper ollum stridsins høfudsmønnunum a þeim fyrsta manade.
4 Og yfer þess añars manadar skipan var * Dodai sa Ahohite/og hñs skip an/ og Mikloth sa foringe / i hñs skip an voru fiorutiju þusunder. * c. 11/ 12. 2. Sam. 23/ 9.
5 Sa þridie hershøfdinge i þeim þrid ja manade var Benaia Jojadæ prests son / eirn foringe / og i hñs skipan voru fioorar og tuttugu þusunder.
6 Þesse Benaia var eirn * kappe a medal þeirra þriatiju/og yper þeim þria tiju / og (yper) hñs skipan var Ammi

Sabad hans son. * c. 12/24.
2. Sam. 23/ 22.

7 Sa fioorde/ i þeim fioorda mænade/ var Asael Joabs brooder/ og Sabadia hans son epter hn / i hns skipan voru fioorar og tuttugu þusunder.

8 Sa fimte/ i þeim fimta mænade/var sa hofdinge Samhut sa Jsrahite/ og i hns skipan voru fioorar og tuttugu þusunder.

9 Sa siotte/i þeim siotta mænade/var* Jra Jkes son sa Thekoite/ og i hns skipan voru fioorar og tuttugu þusunder.
* Sam. 23/ 26.

10 Sa siounde/ i þeim siounda mænade/ var Helez sa Pelonite af Ephraims bornum/og i hans skipan voru fioorar og tuttugu þusunder.

11 Sa attunde/ i þm attunda mænade / var * Sibechai sa Husathite/af Sarehitunum / i hns skipan voru fioorar og tuttugu þusunder. * 2. Sam. 21 / 18.

12 Sa nijunde/i þeim nijunda mænade/ var Abieser sa Anthothite af þeim Benjeminitum/ og i hans skipan voru fiorar og tuttugu þusunder.

13 Sa tijunde/i þeim tijunda mænade/ var Maerai sa Nethophatite af Serahitunum/ i hans skipan voru fiorar og tuttugu þusunder.

14 Sa ellefte/i þm ellefta mænade/v * Benaia sa Pirathonite af Ephraims bornum/og i hns skipan voru fiorar og tuttugu þusunder. * c. 11/ 30.

15 Sa tolfte/i þeim tolffta mænade / var* Heldai sa Nethophathite af Othniel/i hans skipan voru fioorar og tuttugu þusunder. * c. 11/ 30.

16 Og yfer Jsraels ættum voru fyrer Rubenitanum/eirn hofdinge Eliaser Sichri son. Fyrer Simeonitunum/ Sephatia Maecha son.

17 Fyrer Levi/Hasabia Kemuels son. Fyrer Aaron/ Zadok.

18 Fyrer Juda/Elihu af Davids brædrum. Fyrer Jsaschar / Amri Michaels son.

19 Fyrer Sebulon / Jesmaia Obadia son. Fyrer Naphthali/ Jeremoth Asriels son.

20 Fyrer Ephraims bornum / Osea Asasia son. Fyrer þeirre hælfu Manasse ætt/ Joel Pedaia son.

21 Fyrer þeirre hælfu Manasse ætt i Gilead/Jddo Sacaria son. Fyrer Ben Jamin / Jaesiel * Abners son.
* 2. Sam. 3/ 28.

22 Fyrer Dan/Asareel Jorohams son. Þesser voru Jsraels ætta hofdingiar.

23 En David took ecke tolu a þeim / sm voru tuttugu ara gamler z þar yfer/ þvi Drottenn hafde talad um/ad fiolga Jsrael/sm stiornur a Himnenum.

24 Joab Zeruja son hafde byriad ad telia / en fullkomnade þad ecke/ af þvi þar vard ein stoor reide þar fyrer yfer Jsrael/ þar fyrer kom talan ecke i kongs Davids kroniku tolu.

25 Og yfer konungsens fiarsioodum var Asmaveth / Adiels son. Og yfer fiarsioodum i landenu/ ut i stodunu / og i þorpunum/og i slotunum var Jonatan Ussia son.

26 Og yfer þeim/ sem giordu erfided a morkenne/ad yrkia Jordena/var Esri Chelabs son.

27 Og yfer vijn-fiollunum var Simei sa Ramathite. Og yfer þvi/s var i vijn gordunu og vijn-kiollurunu/ var Sabdi sa Siphmite.

28 Og yfer oliu-gordunu og morber-triænu/ sem voru i dalnum/ var Baal Hanan sa Gederite/ og yfer oliu-kiollurunum var Joas.

29 Og yfer uxunu/þeim s m foodrudust i Saron/var Sitri/ sa Saronite. Og yfer uxunum i dolunum var Saphat Adlai son.

30 Og yfer ulfolldunum var Obil sa Jsmeelite. Og yfer osnunu var Jehedia sa Meronothite.

31 Og yfer saudunu var Jasis sa Agarite/ Aller þesser voru hofdingiar yfer þvi gotze/sem heyrde kong David til.

32 En Jonatan/Davids fodur brooder/ var raad / eirn forstandugur mann / hann var og cancellere. Og Jehiel Hachmoni

moni son var hia konungsens bornum.

33 Og * Achitophel var konungsens rad/og ** Husai sa Archite/var konungsens vinur. * 2. Sam. 15/12.
** 2. Sam. 15/37.

34 Og epter Achitophel var Joiada Benaias son og AbJathar/ En Joab var konungsens strijds-hofudsmadur.

XXVIII. Capitule.

David talar um Drottens Huss Bygging til Hofdingiana/og til sijns Sonar Salomons

Og safnade David ollum Jsraels foringium/ættana hofdingium / og hofdingiunum yfer þeim skipunum/sem þioonudu konungenum/ og hofdingiunum yfer þusund/og hofdingium yfer hundrud/ og hofdingiunum yfer ollu konungsens/ og hans sonar gotse og fie/med herbergia sveinunum/og kappunum/og ollum dugandes monnum til Jerusalem.

2 Og kong David stood a sijnar fætur/og sagde: heyred mier/mijner brædur/ og mitt foolk: * eg hefe teked mier fyrer/ad biggia eitt hus/i hverju Drottens sattmals ork skyllde hvijlast/ og handa vors Guds footskor / og hafde underbued mig til ad biggia.
* 1. Kong. 8/17/ etc.

3 En Gud liet mier seigia: * þu skallt ecke biggia mijnu nafne eitt hus / þvi þu ert eirn strijdsmadur / og hefur uthellt bloode. * 2. Sam. 7/5.
1. Kong. 5/3.

4 Nu hefur Drotten Jsraels Gud utvaled mig af mijns fodurs giorvollu huse/ ad vera Konungur yfer Jsrael æfenlega / þvi hann utvalde * Juda til hofdingia dæmesens/ og i Juda huse / ** mijns fodurs hus/ z a medal mijns fodurs barna / hafde hann þocknan til mijn/ad giora(mig)til konungs yf' allan Jsrael. * 1. Mos. 49/10.
** 1. Sam. 16. 1/12.

5 Og a medal allra minna sona / þvi Drotten hefur giefed mier marga syne/ hefur * hann utvaled Salomon minn son/ ad sitia a Drottens rijkes stoole yfer Jsrael. * Spek. 9/7.

6 Og hann hefur talad til mijn: * þinn son Salomon/hann skal biggia mitt hus/ z mijna garda/þvi eg hefe utvaled mier hann til eins sonar/og eg vil vera honum eirn fader. * 2. Sam. 7/13.

7 Og eg vil stadfesta hans rijke æfenlega/ef hann er stadfastur ad giora mijn bod og mijn riettende/sem a þessum deige.

8 Og nu fyrer alls Jsraels Drottens safnadar augum/ og fyrer vors Guds eyrum/hallded og uppspyried oll Drottens ydar Guds bod / uppa þad þier mættud sitia ad þvi gooda lande/og lata ydar bornum þad til arfs epter ydur æfenlega.

9 Og þu Salomon minn son / þeckt þijns fodurs Gud / og þiona honum i giorvollu hiarta / og i eirne viliugre sal/ þvi * Drotten ransakar oll hiørtu/ og underskendur alla þankana tiecklan. Ef þu leitar hans/mun hann finnast af þier / og ef þu yfergiefur hann/ mun hann burtkasta þier æfenlega.
* Ps. 7/10. etc.

10 Sia nu til/þvi Drotten hefur utvaled þig/ ad biggia eitt hus til helgedoomsens/vertu hughraustur/ z gior þ.

11 Og David gaf Salomon synum syne eina * lijkingu a vopna husenu og hans husum/ z hans herbergium/ og hans solum/og hans herbergium innan til/og a nadar stoolsens huse. * 2. Mos. 25/9.
C. 26/30.

12 Og eina lijkingu uppa allt þad/sem var i andanum/sem var hia honum/sem var a Drottens huss garde/og a ollum herbergiunum i kring/handa fiarstoodunum i Guds huse / og handa heilagleikans fiarstoodum.

13 Og handa prestana og Levitana skipunum/og handa embættesens verke i Drottens huse/og handa ollum þunade i Drottens huss þioonustu.

14 Gulled(gaf hann)epter gull-vigtene/ til allra handa bunings i hverju embætte/(og silfur)til allra handa silfurbunings/ epter vigt/til allra handa bu

nings i hvøriu embætte.

15 Og vigt til þeirra gyllene lioosa-stiaka / og til þeirra gyllene lampa / sierhvørs lioosa stiaka og hañs lampa sÿna vigt/ og til silfur lioosa stiakaña epter vigt til hvørs lioosa stiaka / og hañs lampa / epter hvørs lioosa stiaka þioonustu.

16 Og (hañ gaf) gull epter vigt til skodunar braudaña borda / til hvørs bords/og silfur til silfur bordaña.

17 Og til krookaña / og til muñlaugaña/og til lok-kieraña/hreint gull/ og til gull-bikaraña epter vigt / til hvørs bikars/ og til silfur-bikaraña epter vigt/til hvørs bikars.

18 Og til reykelses altaresens/ hreint gull epter vigt. Og gull til lÿkingareñar a vagnenum / (nefnelega) a cherubim/ sem skylldu utbreida (vængena) og hylia yfer Drottens sattmaals ørk.

19 Alla (þessa hlute) hefur hañ giefed mier/(sagde David/) skÿrlega uppskrifada af Drottens hende/(nefnelega) alla lÿkingareñar giørninga.

20 Og David sagde til sÿns sonar Salomons: * vertu hughraustur/ og hafdu eitt diarft gied/ og giør þad/ ottast ecke / og vert ecke efasamur/þvi Gud Drotteñ/ miñ Gud/mun vera med þier/ hañ mun ecke taka hendena fra þier / ei helldur yfergiefa þig / þar til þu hefur fullkomnad allt verked til embættesens i Drottens huse. * c. 22/13. 5. Mos. 31/6.

21 Og sia/prestaña og Levitaña skipaner til alls embættesens i Guds huse/ þeir eru og med þier til allra verka / þeir eru villuger og vÿser til alls embættes / þar med høfdingiarner / og allt foolked (reidubued) til allra þiña hondlana.

XXIX. Capitule.

David æmiñer Høfdingiana til Prelates/Packar og ækallar Drotteñ/i hvørium hñ burt sofnar.

Framveiges sagde kong David til alls safnadarens : Salomon sa einaste a medal miña sona / sem Gud hefur utvaled/* er ungur og lÿtelmagna/eñ verked er stoort/ þvi sa bustadur er ecke fyrer eina mañeskiu / helldur fyrer þañ Drotteñ Gud. * c. 22/ 5.

2 Og eg hefe undrebued af øllū mÿnū mætte til mÿns Guds huss/gulled til gull (buningsens/) og silfred til silfur-(buningsens/) og kopareñ til kopar-(buningsens/) og jarned til jarn-(buningsens/) og tried til trie-(buningsens/) Onyx steina/og ad iñsetia / og steina til prÿdes/ og misslita (steina/) og allrahanda gimsteina/ og marga marmara steina.

3 Og eñ þar til / af þvi eg hefe þocknan til mÿns Guds huss / hefe eg sierdeilslega gull og silfur/ sem eg hefe giefed til mÿns Guds huss/uñfram allt þ/sm eg hefe underbued til heilagleikans huss.

4 Þriatiu þusunder centener gulls af Ophirs gulle / og sio þusunder centener hreinsads silfurs / til ad uñslaa husens vegge med.

5 Ad þad skule vera gull sem gull (skal vera/)og silfur sem silfur(skal vera/)og til allrahanda giørnings fyrer meistara hend/og hver er (nu)* velvilliugur til/ ad uppfylla sÿna hend i dag fyrer Drottne? * 2. Mos. 35/ 5.

6 Þa voru fedraña høfdingiar / og Israels ætta høfdingiar/ ꝛ høfdingiarner yfer þusundum og yfer hundrudum / og høfdingiarner yfer konungsens verke f. velvilliuger.

7 Og þeir gæfu til embættesens i Guds huse/ fim̄ þusund centener gulls/ og tÿu þusund gyllene / og tÿu þusund centener silfurs/og atiaan þusund centener kopars og hundrad þusund centener jarns.

8 Og hia hvørium sem urdu fundner * steinar/ þa gæfu þeir til Drottens huss fiaarsiooda/ i Jehiels þess Gersonita hond. * 2. Mos. 35/ 27.

9 Og foolked var gladt/ad þeir voru velviliuger/ þvi þeir gæfu Drottne af øllu hiarta / frÿviliuger. Og kong David gladde sig ogso stoorlega.

10 Og David lofade Drotteñ fyrer þeim giørvøllum sofnude/og David sagde: lofadur vertu Drotteñ Israels vors fødurs Gud/

Gud/ fra eilijfd og til eilijfdar.

11 Þier Drottēñ ber tigneñ og magteñ / og vegsemdeñ/ og sigureñ/ og heidureñ/ þvi allt i Himnenũ z a Jorduñe/ (sem/) rijked er þitt/ Drottiñ/ og þu ert upphaf- eñ yfer allt til eins höfuds.

12 Og rijkdoomureñ og dijrdeñ eru fyrer þier/ og þu stioornar yfer öllum hlutum/ og magt og kraptur er i * þiñe hende/ og i þiñe hende (stendur/) ad giora þad allt stoort og sterkt. * 2. Kron. 20/ 6.

13 Og nu vor Gud/ vier þöckum þier/ og prijsum þiñar vegsemdar nafn.

14 Þvi hver er eg? og hvad er mitt foolk? ad vier skylldum hafa maatt til ad giefa velviliuglega / sem þetta (geingur til?) þvi þad er allt af þier/ z af þiñe hende höfum vier giefed þier þad.

15 Þvi * vier erum framande og giester fyrer þier / lijka sem aller vorer fedur / Vorer dagar a Jördune eru sem eirn ** skugge/ og hier er eingeñ vænting.

* Ps. 39/ 13. etc. ** Job. 14/ 2.

16 Drotteñ vor Gud / öll þesse gnoctt/ sem vier höfum tilætlad ad biggia þier eitt hus/ til þijns heilaga nafns/ hun er af þiñe hende/ og hun er öllsömun þijn.

17 Og miñ Gud/ eg veit/ ad þu * rañsakar hiortuñ/ og elskar froomleik. (Þar fyrer) hefe eg i mijns hiarta froomleika giefed alla þessa (hlute) velviliuglega / og hefe nu med glede sied þitt foolk / sem hier panst/ ad þad hefur giefed þier frijviliuglega. * Ps. 7/ 10. etc.

18 Drotteñ / Abrahams / Isaaks og Israels/ * vorra fedra Gud/ vardveit þetta æfenlega / ad skicka þijns foolks hiartans þaunkum / og tilreid þeirra hiarta til þijn. * 3. Mos. 3. 6/ 15/ 16. C. 4/ 5. 1. Kong. 18/ 35. P. G. 3/ 13.

19 Og gief mijnum syne Salomon eitt rieett skickad hiarta/ ad hallda þijn bod/ þijna vitnesburde og þijna setninga / og ad giora þad allt/ og ad biggia þañ bustad / sem eg hefe fyrerætlad.

20 Sijdañ sagde David til þess alls safnadar: lofed nu Drotteñ ydar Gud/ og allur söfnudureñ lofade Drotteñ þeirra fedra Gud/ og beigde sig/ og tilbad fyrer * Drottne og fyrer kongenum. * Ordsk. 24/ 21.

21 Og þeir offrudu Drottne fornũ / og offrudu brenne-foornum fyrer Drotteñ þañ añan dag þar epter / þusund uxum / þusund hrutum/ þusund lömbum/ og þeirra drickiar-offre/ og mörgum fornum fyrer allañ Israel.

22 Og þeir aatu z druncku fyrer Drottens auglite/ a þeim sama deige med storre glede/ og giördu añad siñ * Salomon Davids son til konungs / og smurdu (hañ) Drottne til eins höfdingia/ og Zadok til prests. * 1. Kong. 1. 33.

23 So * sat Salomon a Drottens stole/ eirn konungur i hijns födurs Davids stad/ og vard luckusamur/ og allur Israel var hönum hlijdeñ.

* C. 28/ 5. 1. Kong. 1. 35/ 39.

24 Og aller þeir yppurstu og vollduger/ ogso öll kong Davids börn gaafu sig under kong Salomon.

25 Og Drotteñ giörde Salomon megtugañ i vegsemd/ fyrer alls Israels augum / og gaf hönum konunglega dijrd / sem eingeñ konungur hafde fyrer hañ yfer Israel.

26 So var David Isai son konungur yfer öllum Israel.

27 Eñ * tijmeñ sem hañ var konungur yfer Israel/ er fiörutiju aar. I Hebron rijkte hañ sio aar/ og i Jerusalem rijkte hañ þriu og þriatiju (aar.)

* 1. Kong. 2/ 11. etc.

28 Og hañ deyde i eirnre goodre elle/ saddur af dögunũ/ rijkdom og vegsemd.

29 Og Salomon hañs son vard konungur i hijns stad. Eñ konungs Davids giörningar/ þeir fyrstu og sijdustu/ siaa/ þeir eru skrifader a medal Samuels þess siaanda orda/ og a medal Natans spaamañs orda/ og a medal * Gads þess siaanda orda. * C. 21/ 9.

30 Med öllu sijnu rijke/ og hijns magt/ og tijmunum/ sem komu yfer hañ / og yfer Israel/ og yfer öll rijkeñ i landenu.

ENDER

a þeirre fyrre Kronikaña Book.

Su Aunnur Kronicaña Book

I. Capitule.

Salomons Rijkdoomur og Vijsdoomur.

Og Salomon Davids son * styrkte sig i sijnu rijke/ og Drottẽ hañs Gud var med hønum/ z giørde hañ stooraũ harla miog. * 1. Kong. 2. 12/46.

2 Og Salomon sagde til alls Israels/ til þeirra yppurstu yfer þusundum og hundrudũ/ og til doomaraña/ og til allra høfdingiaña/ fyrer øllũ Israel/ þeirra yppurstu fedra.

3 Og þeir geingu burt/ Salomon og allur søfnudureñ med hønũ/ til þeirrar hædar/ sem var i Gibeon/ þvi þar var Guds samkundu tialldbud/ sem Mose Drottẽs þienare hafde giort i eydemørkeñe.

4 Eñ David hafde fært Guds ørk upp fra Kiriath Jearim/ til (stadarens/) sem David hafde tilreidt til heñar/ þvi hñ hafde reist eitt tiallđ til heñar i Jerusalem.

5 Og þad * kopar-altare/ sm̃ Bezaleel Uri son/ Hurs sonar/ giørde/ var þar fyrer Drottẽs tialldbud/ og Salomon og søfnudureñ vitiudu þess.

6 Og Salomon uppstie þar til kopar-altaresens fyrer Drottẽs augsyn/ sem var fyrer samkunduñar tialldbud/ og offrade a þvi þusund breñe-foornum.

7 A * þeirre sømu noott openberadest Gud fyrer Salomone/ og sagde til hañs: bid/ hvad eg skal giefa þier.

* 1. Kong. 3/5.

8 Og Salomon sagde til Guds: þu hefur giørt stoora myskunsemd vid David miñ fødur/ og giørt mig til konungs i hañs stad.

9 Lát nu Drottẽ Gud/ þitt ord vera satt til mijns fødurs Davids/ þvi þu/ þu hefur giørt mig til konungs yfer eitt foolk/ sem eru so marger sm̃ dupt a Jørduñe.

10 Gief mier nu vijsdoom og forstand/ ad eg kuñe ganga ut og iñ fyrer þessu folke/ þvi hvør kañ (añars) dæma þetta þitt mikla foolk?

11 Þa sagde Gud til Salomon: med þvi ad þad var i þijnu hiarta/ og þu hefur ecke beded um̃ rijkdoom/ gots og vegsemd/ edur um̃ þiña fiandmaña sal/ og ecke helldur beded um̃ eitt langt lijf/ helldur beded þier vijsdooms og forstands/ ad þu kyñer dæma mitt folk/ yfer hvørt eg hefe giørt þig til konungs.

12 So sie vijsdoomur og forstand giefed þier/ * þar med vil eg giefa þier rijkdoom/ og gotz og vegsemd/ (slijkt) sem eingeñ konungur/ sem hefur vered fyrer þig/ hefur haft/ ei helldur skal nockur epter þig slijkt hafa. * Eph. 3/20.

13 Og Salomon kom til Jerusalem/ fra þrre hæd/ sm̃ var i Gibeon/ fra samkunduñar tialldbud/ og rijkte yfer Israel.

14 Og * Salomon safnade vøgnum og reidmøñum/ og fieck þusund og fiøgur hundrud vagna/ z tolf þusund reidmeñ/ og sette þa i vagn-stadena/ og hia konungenũ i Jerusalem. * 1. Kong. 10/26.

15 Og konungureñ * giørde silfred og gulled i Jerusalem/ sem steina/ z cedrus trien/ sm̃ morber-trien/ þar eru i dølunum i margfiølda. * c. 9/27.

16 Og tollur af hestunum var sa/ sem Salomon heyrde til af Ægyptalande/ (og vidvijkiande) ofnu (verke/) kongsens kaupmeñ tooku þ ofna(verk) i betaling.

17 Og þeir fooru upp/ og utfærdu af Ægyptalande/ eirn vagn fyrer sex hundrud silfur-(peninga/) og eirn hest fyrer hundrad og fimtiju/ Og so færdu þeir þ ut til allra þrra Hethita konunga/ z til konungaña i Syria/ þ þrra hønd.

II. Capitule.

Salomons Um̃sorgun fyrer Musteres Bigginguñe.

Og

Og Salomon þeinkte um̃ ad byggia Drottens nafne eitt hus / og sijnu rijke eitt hus.

2 Og Salomon * talde siø þusund meñ / til byrda / og attatiju þusund timburmeñ / a fiallenu / og þriu þusund og sex hundrud tilsioonar meñ yfer þa. * 1. Kong. 5 / 15.

3 Og Salomon * sende til Huram / kongsens i Tyro / og liet hønum seigia: ** eins sm̃ þu giørder vid David miñ fødur / og sender hønum cedrus / ad biggia sier eitt hus med / ad bua þar i / (so giør og vid mig.) * 1. Kong. 5 / 2.
** 2. Sam. 5 / 11. 1. Kron. 14 / 1.

4 Sia / eg vil biggia Drottens mijns Guds nafne eitt hus / ad helga þad fyrer hañ / til ad upptendra kostulegt reykelse / fyrer hañs augsijn / og ydugleg skodunar-braud / og breñe-offur um̃ morgun og aptan / a sabbatum̃ / og a (nij) manudum / og a Drottens vors Guds hatijdum / þetta æfenlega fyrer Jsrael.

5 Og þad hus / sem eg vil biggia / skal vera stoort / þvi * vor Gud er stærre eñ aller guderner. * Ps. 86 / 8.

6 Þo / hvør kañ megna / ad biggia hønum eitt hus? þvi * Himnarner og Himnaña Himnar kuña ecke grijpa hñ / og hvør er eg / ad eg skyllde biggia hønum eitt hus? eñ til ad giøra reykelse fyrer hañs auglite / (vil eg biggia þad.)
* C. 6 / 18. 1. Kong. 8 / 27.

7 So send mier nu eirn vijsañ mañ til ad erfida / i gulle / og i silfre / og i kopar / og i jarne / og i skarlate / og purpura / og i blau silke / og þañ sem kañ vel utgrafa med þeim vijsu / sem eru hia mier i Juda og i Jerusalem / hvøria David miñ fader hefur tilætlad.

8 Og send mier cedrus-trie / grene og algunim af Libanon / þvi eg veit / ad þijner þienarar kuña høggva trie a Libanon / z sia / mijner þienarar skulu vera med þijnum þienurum.

9 Og ad tilbua mier mørg trie / þvi þad hus / sem eg vil biggia / skal vera stoort og sierdeiles legt.

10 Og sia / eg vil giefa timburmoñunum / þijnum̃ þienurum̃ / sem høggva trien / * tuttugu þusunder cor malads hveites / z tuttugu þusunder cor bigg / z tuttugu þusunder bath vijns / og tuttugu þusunder bath oliu. * 1. Kong. 5 / 11.

11 Þa svarade Huram / konungureñ af Tyro fyrer skrif / og sende til Salomon: af þvi Drotteñ elskar sitt foolk / hefur hñ sett þig til konungs yfer þa.

12 Framar sagde Huram: * lofadur vere Drotteñ Jsraels Gud / sem hefur giort Himineñ og Jordena / ad hañ gaf kong David eirn vijsañ / higgeñ og forstanduguñ son / sm̃ skal byggia Drottne eitt hus / og sijnu rijke eitt hus. * 1. Kong. 5 / 7.

13 So sende eg nu eirn vijsañ mañ / sem hefur forstand / (og hefur v[illegible]) hia mijnum fødur Huram.

14 Sem er eirnrar kvinnu son af Dans dætrum / og hñs fader eirn madur af Tyro / sem kañ * erfida i gulle / og i silfre / i kopar / i jarne / i steine / og i trie / i skarlate / i blau silke / i bysso / og i purpura / og ad utgrafa allrahanda / og artuglega ad upphugsa allrahanda / hvad mañ setur hønum fyrer / med þijnum vijsu / og med mijns herra Davids þijns fødurs vijsum. * 2. Mos. 31 / 3.

15 So sende nu miñ herra hveited og bigged / oleum og vijned til siña þienara / sem hñ hefur sagt.

16 So viljum vier høggva trien af Libanon / sm̃ þier þurfunges verdur (giøresst /) og vier viljum færa þau til þijn i flotum a hafenu giegnt Japho / z þu skallt færa þau upp til Jerusalem.

17 Og Salomon talde alla þa framande meñ / sem voru i Jsraels lande / epter þa tølu / sem David hañs fader talde þa / og þar voru fundner hundrad og fimmtiju þusunder / z þriar þusunder og sex hundrud.

18 Og hñ sette * siøtiju þusunder til drattar-maña af þeim / og attatiju þusunder til høggvara a fiallenu / og þriar þusunder og sex hundrud til tilsioonar maña / sem skylldu hallda foolkenu til erfides. * 1. Mos. 5 / 15.

3. Cap.

III. Capitule
Musteresens Bigging.

Og Salomon * biriade ad biggia Drottens hus i Jerusalem a Moria fialle/sem var syndt David hañs fødur / hvørt hñ hafde tilbued a Davids stad/ i ** Ornans þess Jebusita hladgarde.

* 1. Kong. 6 / 1. ** 2. Sam. 24/ 25. 1. Kron. 21/18.

2 Og hañ byriade ad biggia i þeim ødrū mánade a þeim ødrum (deige) a syns rijkes fioorda áre.

3 So lagde Salomon grundvølleñ til ad biggia Guds hus / Leingdena epter ál num i þeirre fyrstu mæling/sextyu alner/ og breiddena tuttugu alner.

4 Og vopnhused / sem var framaftil / var a leingd / epter breiddeñe a husenu / tuttugu (alna) langt/eñ hædeñ var hund rad og tuttugu alner/og hañ um̃sloo þad innañtil med hreint gull.

5 Eñ þad stoora hus þiliade hañ med furu-trie/ z um̃sloo þad med goodu gulle/ og giørde þar a palma og hleckia(verk.)

6 Og sette hused med gimsteinum til pryddes/ z gulled var af Parvaims gulle.

7 Og hañ um̃sloo hused/ bitana/ stafena/ og veggena þar af / og dyrnar þar af/ med gull / og liet utgrafa cherubim a veggena.

8 Hañ giørde og þess helgasta hus/hvørs leingd var tuttugu alner/ epter hussens breidd/ og þess breidd var tuttugu alner / Og um̃sloo þad med goodu gulle/ hierum sex hundrud centener.

9 Og vigteñ a saumnum var fim̃tyu sekla gulls/Og hñ umsloo salena med gull.

10 Hañ giørde og i þess helgasta huse tuo cherubim/med hrærañlegra (bylæta) verke / Og mañ um̃sloo þa med gulle.

11 Og leingdeñ a vængunum a cherubim var tuttugu alner / þess eina vængur var fim̃ alner/ og náde a hussens vegg / sa añar vængur (var og) fim̃ alner/sem náde til þess añars cherubs vængs.

12 So (hafde) og sa añar cherub eirn væng fim̃ alna (langañ/) sem snerte vid hussens vegg/ og þañ añañ væng fim̃ alna(langañ/)sem kom vid þess añars cherubs væng.

13 Þesser þeirra cherubims vænger voru utbreidder tuttugu alner / Og þeir stoodu a þeirra fotum/ z þeirra andlit sneru til hussens.

14 Hañ giørde og for-tialled af blau (silke/) og skarlate / z purpura/og bysso/ og giørde cherubim þar a.

15 Hñ giørde og * tvo stoolpa fyrer husenu/þriatyu og fim̃ alna hæa/og knappa sem voru þar ofañ a/ fim̃ alna.

* 1. Kong. 7/ 15/ etc.

16 Og hañ giørde hleckia-(verk/) sem i chornum/og feste þad ofañ a stolpana/ og giørde hundrad granata-eple/ og feste a hleckena.

17 Og hañ uppreiste stolpana fyrer musterenu / eirn a þa hægre sydu/ og hiñ añ añ a þa vinstre sydu. Og kallade þess nafn a þa hægre sydu / Jachin/og þess nafn a þa vinstre sydu / Boas.

IV. Capitule.
Musteresens Verkfære.

Hañ giørde z eitt * kopar-altare/ tuttugu alna langt og tuttugu alna breitt/ og tyu alna hátt.

* C. 7 / 7.

2 Þar med giørde hañ * þad steipta haf/ tyu alna (vydt) fra (þeim eina) barme þar a til (þess añars) barms þar a/ allt um̃ kring/ og fim̃ alna hátt / og ein mæling/ þriatyu alna/ (laung/) took þad um̃ kring. * 1. Kong. 7 / 23. etc.

3 Og þar voru uxa minder under þvi/ sem geingu allt um̃ kring þad / til tyu alna/ sem stoodu allt um̃ kryng hafed / Tvær rader uxa voru steiptar þar a.

4 Þad stood a tolf uxum / so ad þre mur var snued i moot nordre / og þremur snued moot vestre/og þremur snued moot sudre / og þremur snued moot austre/ og hafed ofañ a þeim / og øllum þeirra bakhlutum var (snued) iñ ad.

5 Og þ var eirnar þverhandar þyckt / og barmureñ þar a var eins sem eirnar muñlaugar barmur/(eda sem) bloomstur a eirnre liliu/ þ took þriu þusunder bath.

6 Og hañ giørde * tyu katla og sette

finn til þeirrar hægre sijdu / z fimm til þeirrar vinstre sijdu / ad þvo i þeim / Hvad sem heirde til brenne-offrenu / stungu þeir þar i / Enn hafed var / ad prestarner skilldu þvo sig þar i. * 1. Kong. 7 / 38.

7 Og hann giørde tiju * lioosastiaka af gulle / eins sem þeir skilldu vera / og sette i musrered / fimm a þa hægre sijdu / og fimm a þa vinstre sijdu. * 1. Kong. 7 / 49.

8 Og hann giørde tiju bord / og sette i musrered / fimm a þa hægre / og fimm a þa vinstre sijdu / Og hann giørde hundrad munnlaugar af gulle.

9 Hann giørde og eirn gard fyrer prestana / og eitt stoort gangrum / Og dyr a gangrumenu / z umsloo dyrnar med kopar.

10 Og hann sette hafed i þad hægra hornn i moot austre sunnann til.

11 Þar med giørde Huram potta / z skoflr z munnlaugar / So fullkomnade Huram erfided / sem hann giørde fyrer kong Salomon a Guds huse.

12 (Sem voru) þeir * tveir stoolpar med listanum og knoppunum ofann a bædum stoolpunum / Og tvenner hleckier ad hylia bæda listana a knoppunum / sem voru ofann a stoolpunum. * 1. Kong. 7 / 15. etc.

13 Og þau fiogur hundrud granataeple a bædum hleckiunum / tvær rader granata epla a hvørium hleck / ad hylia knappana bæda lista / sem voru ofann a stolpunum.

14 Og hann giørde stoolana / og giørde katlana ofann a stoolunum.

15 Þad eina haf / og þa tolf uxa þar under.

16 Þar med pottana / og skofurnar / og krokana.

17 Og alla þeirra bunade giørde Huram Abiel / fyrer kong Salomon til Drottens huss / af hreinum kopar.

18 A * Jordans slietlende / liet konungurenn steypa þa i þiettre Jørd / i millum Succoth og i millum Zaredatha.
* 1. Kong. 7 / 46.

19 Og * Salomon giørde alla þessa bunade miøg marga / ad mann kunne ecke vita vigtena a koparnum.
* 1. Kong. 7 / 48.

20 Og Salomon giørde allann bunadenn til Guds huss / og þad gull-altare / og bordenn / og skodunar braudenn þar a / og liloosastiakana med þeirra lampum / af þicku gulle / ad upptendra þa / sem þad byriade / fyrer chornum.

21 Og bloomstrenn / z lamparner / og lioosa sexenn voru af gulle / þad var fullkomed gull.

22 Þar med psaltararner / og bikararner / og skeidernar / og skalernar / voru af þicku gulle / (vidvijkiande) inngangenum til hussens / hanns dyr / inn ad þvi heilagasta / og dyrnar a mustere sens huse / voru af gulle.

V. Capitule.

Musteresens Vigsla.

So vard allt verked fullkomnad / sem Salomon giørde a Drottens huse / Og Salomon bar inn þad * sem David hans fader hafde helgad / og silfred og gulled / og alla bunadena lagde hann i fiærsioodenn i Guds huus. * 1. Kong. 7 / 51.
1. Kron. 28 / 14. etc.

2 Þa safnade Salomon til Jerusalem þeim ellstu i Israel / og allra ættanna foringium / fedranna høfdingium a medal Israels barna / ad uppfæra Drottens sattmalsørk af Davids stad / þad er Zion.

3 Og aller Israels menn søfnudust * til konungsens a hatijdenne / þad er i þeim siøunda manade. * 1. Kon. 8 / 2.

4 Og aller Israels ellstu komu / og Levitarner tiptu ørkenne upp.

5 Og þeir færdu ørkena upp / og samkunnunar tialldbud / z alla þa heilogu bunade / sem voru i tialldbudenne / þa uppfærdu prestarner og Levitarner.

6 Enn kong Salomon / og allur Israels søfnudur / þeir sem voru safnader til hanns fyrer ørkenne / offrudu saudum og uxum / sem ecke kunnu teliast / ei helldur reiknast fyrer margfiølda.

7 So færdu prestarner Drottens sattmals ørk til hennar stadar / inn i choren i husenu / i þad helgasta / inn under þa cherubims vænge.

8 Þvi cherubim utbreiddu vængena yf-

er arkareñar stad / og þeir cherubim huldu yfer ørkena / z yfer heñ^r staung um ofañ til.

9 Þar epter droou þeir steingurnar ut / ad mañ sꝍ knappana af steingunum framañ a ørkeñe i chornum / Eñ utañ til sꝍ mañ þa ecke / Og hun var þar allt til þessa dags.

10 Þar * var eckert i ørkeñe / utañ þær tvær tøblur / sem Mose lagde (þar i) i Horeb / þegar Drottẽ giørde (sattmꝍl) vid Israels børn / þegar þeir fooru af Ægyptalande. * 1. Kong. 8 / 9. etc.

11 Og þad skiede / þegar prestarner geingu ut af þvi heilaga / Þvi all^s prestar sem fundust / høfdu helgad sig / so ad þeir hielldu ecke skipununum.

12 Og Levitarner / saungvararner / af øllum / sꝫ voru under Asaph / Heman / Jedithun / og under þeirra børnum / og þeirra brædrum / færder i lyn klæde / med cimbalis og med psølturum / og hørpum / stoodu austañvert hia altarenu / og hundrad og tuttugu prestar med þeim / sem bliesu i bꝍsunurnar.

13 Og þar var sem eirn (af þeim) sem trometade og synge / ad heyra eina raust / ad lofa og þacka Drottne / Og þegar þeir upphoofu raustena i bꝍsunum og i cimbalis / og i (ødrum) løngum hliod færum / og i þvi mañ lofade Drottẽ / (so þar sagdest:) þvi hñ er goodur / þvi hañs myskunseme er eiliflig / þa vard hused fullt med eina þoku / (þad er) Drottẽs hus.

14 Og prestarner kuñu ecke standa ad þioona fyrer þokuñe / Þvi * Drottẽs dyrd fyllte Guds hus. * 2. Mos. 40 / 34

VI. Capitule.

Salomons Bæn i Musterinu.

Þa sagde Salomon: * Drottẽ hefur sagt / ad hañ villde bua i dimuñe. * 1. Kong. 8 / 12. 2. Mos. 20 / 21.

2 Og eg / eg hefe biggt eitt hus / þier til eins bustadar / og eiñ stad til þyns sætes æfenlega.

3 Þar epter snere konungureñ synu andlite / og blessade allañ Israels søfnud / Þvi sa giørvallur Israels søfnudur stood.

4 Og hañ sagde: lofadur vere Drottẽ Israels Gud / sem hefur talad med synum muñe til Davids myns fødurs / og fullkomnad med synum høndũ / þar hañ sagde:

5 Fra þeirre * tyd / þegar eg utfærde mitt foolk af Ægyptalande / hefe eg ecke utvaled eirn stad af øllum Israels ættum / til ad biggia eitt hus / ad mitt nafn skyllde vera þar / ecke helldur hefe eg utvaled nockurn / ad vera eirn høfdingia yfer mitt foolk Israel. * 2. Sam. 7 / 6.

6 Eñ eg hefe utvaled Jerusalem / ad mitt nafn skule vera þar / Og utvaled David / ad vera yf^r mynu folke Israel.

7 David miñ fader hafde og i siñe / ad biggia Drottẽs Israels Guds nafne eitt hus:

8 Eñ Drottẽ sagde til Davids myns fødurs: med þvi þad var i þynu hiarta / ad biggia mynu nafne eitt hus / þa giørder þu vel / af þvi þad var i þynu hiarta.

9 Þo skalltu ecke biggia þad hus / Helldur * þiñ sonur / sꝫ skal utkoma af þynum lendum / hañ skal biggia hused hañda mynu nafne. * 1. Kron. 29 / 6.

10 So hefur (nu) Drottẽ stadfest sitt ord / sem hañ talade / Þvi eg er uppkomeñ i Davids myns fødurs stad / og sit a Israels stoole / so sem Drottẽ hefur talad / og eg hefe biggt Drottẽs Israels Guds nafne eitt hus.

11 Og eg hefe sett ørkena þar i / þar sem Drottẽs sattmꝍle er / sem hñ hefur giørt vid Israels børn.

12 Og hañ gieck fram fyrer Drottẽs altare / fyrer øllum Israels søfnude / og utriettte synar hendur.

13 Þvi Salomon hafde giørt eirn koparkietel / og sett hañ mitt i gardeñ / fim alna i siñe lengd / og fim alna i siñe breidd / og þriggia alna i siñe hæd / og hañ stood hia hønum / og kraup a syn kne fyrer øllũ Israels søfnude / og upp

rette

riettke sijnar hendur moote Himnenum.

14 Og hann sagde: Drottenn Israels Gud/ þar er eingenn Gud sem þu/ i Himnenum/ edur a Jördunne/ sem helldur sätt mäla og myskunseme vid þijna þienara / sem ganga fyrer þijnu auglite / i þeirra giörvöllu hiarta.

15 Sem hefur efnt þijnum þienara David mijnum födur þad þu talader til hanns/ þvi þu hefur talad med þijnum munne/ og fullkomnad med þinne hende/ so sem a þessum deige.

16 Og nu/ Drottenn Israels Gud/ efn þijnum þienara David mijnum födur/ þad þu * talader til hanns/ og sagder: þig skal ecke vanta einn mann fra mijnu auglite/ sem skal sitia a Israels stoole/ Þo so framt þijn börn vardveite þeirra veg/ ad ganga i mijnu lögmaale/ eins sem þu hefur geinged fyrer mijnu auglite. * 2. Sam. 7/ 16.

17 Og nu/ Drottenn Israels Gud/ lät þitt ord vera satt / sem þu talader til þijns þienara Davids.

18 Enn sannarlega/ munde Gud kunna ad bua hia manneskiunne a Jördunne? sia / * Himnarner og Himnanna Himnar kunna ecke ad taka þig/ hvörnenn skyllde þetta hus/ sem eg hefe biggt? * Es. 66. 1. etc.

19 Snu þier þo til þijns þienara bænar / og til hanns beidne / Drottenn minn Gud/ ad heyra þad hroop og bæn/ sem þinn þienare bidur fyrer þijnu auglite.

20 Ad þijn augu mætte vera openn yfer þessu huse dag og noott/ yfer þessum stad/ sem * þu hefur sagt/ ad setia þitt nafn þar/ Ad heyra þa bæn/ sem þinn þienare mun bidia a þessum stad. * 2. Mos. 20/ 24.

21 So heyr nu til þijns þienara og þijns foolks Israels bæna/ sem þeir munu bidia a þessum stad/ og heyr þu þad af þijns heimkinnes stad / fra Himnenum/ ja heyr og vert nadugur.

22 Þar sem nockur syndgar i moote sijnum naunga/ og * honum verdur eidur eydur uppalagdur/ sem hann skal sveria/ og eydurenn kiemur fyrer þitt altare i þessu huse: * 2. Mos. 22/ 11.

23 Þa heyr af Himnenum/ og giör / og dæm þijna þienara/ ad betala þeim ogudlega/ ad gieva hanns veg a hanns höfud/ Og riettlata þann riettferduga / ad gieva honum epter sijnu riettlæte.

24 Þar sem og þitt foolk Israel verdur * sleiged fyrer (þeirra) ovinum/ af þvi þeir hafa syndgad i moote þier / og þeir umvenda sier/ og medkienna þitt nafn/ og bidia/ og grätbæna fyrer þijnu auglite i þessu huse. * 5. Mos. 28/ 25.

25 Þa heyr af Himnenum/ og vertu nadugur yfer þijns foolks Israels syndum/ og fær þa aptur i landed / sem þu gafst þeim og þeirra fedrum.

26 Nær * Himenenn er tilbyrgdur/ ad þad ecke rigner/ af þvi þeir hafa syndgad moot þier/ og þeir bidia i þessum stad/ og medkienna þitt nafn/ og umvenda sier fra þeirra syndum / nær þu hefur plagad þa. * 5. Mos. 28. 23/ 24.

27 Þa heyr i Himnenum/ og vertu nadugur/ yfer þijna þienara/ og þijns foolks Israels syndum/ nær þu hefur kient þeim þann gooda veg/ i hvörium þeir skulu ganga/ og lät rigna a þitt land/ sem þu gafst þijnu foolke til arfs.

28 Nær * hungur kiemur i landed/ nær þar verdur drepsoott / þurkur og brune / nær þar verda grashoppur og kalormur/ nær þeirra fiandmenn setiast umm þeirra port i landenu/ edur nockur plaga/ edur nockur siukdoomur (skyllde uppakoma.) * C. 20/ 9. etc.

29 Ad hvor helst (þa) bidur/ og grätbæner þig af allrahanda manneskium/ og a medal alls þijns foolks Israel/ nær þeir þeckia hvor sijna plagu / og sijna eymd/ og (nockur) * utrietter sijnar hendur til þessa huss: * v. 12/ 13.

30 Þa heyr af Himnenum/ af þijns sætes heimkinne/ og vert nadugur/ og gief hvörium epter öllum sijnum vegum/ epter þvi sem þu þecker hanns hiarta/ þvi þu/ * þu einn þecker manneskiunnar barna hiarta. * Ps. 7/ 10.

31 Ad þeir skule ottast þig/ ad ganga a þijnum vegum alla daga/ so leinge þeir lifa i landenu/

landenu/ sm̄ þu hefur gefed vorū fedrū.
32 Widvijkiande so og þeim framanda/ hvør ecke er af þÿnu foolke Israel/helld ur mun koma af framande lande/ fyrer þÿns þess stoora nafns/og þinar megtugu handar/ og þÿns utrietta armleggs skulld/ Nær þeir koma/og bidia gagnvart þessu huse.
33 Þa heyr af Himnenum/af þÿns sæt es heimkyñe/og gior epter ollu þvi/hvar fyrer sa framande hroopar til þÿn/Uppa þad allt foolk a Jordūñe/ meige þeckia þitt nafn/og ottast þig/eins sem þitt foolk Israel/og ad þeir meige vita/ad þetta hus/ sem eg hefe biggt/ er nefnt epter þÿnu nafne.
34 Nær þitt foolk dregur ut til striidsens i moote sijnū fiandmoñū/a veigenū/hvar þu sender þa/& þeir bidia til þÿn a veigenū til þessa stadar/sem þu utvallder/ og til hussens/ sem eg biggde þÿnu nafne:
35 Þa heyr þeirra bæn/og þeirra beidne af Himnenum/og hiælpa þm̄ til rietta.
36 Nær þeir syndga i moote þier/med þvi þar er * eingen maneskia/ s̄ vijst ecke syndgar/ & þu verdur reidur uppa þa/og gefur þa under þeirra fiandmeñ/ad þeir føre þa fangna (burt/) færande þa fangna(burt) i eitt land langt burtu eda nær/ * 1. Kong. 8/ 46. etc.
37 Og þeir læta þad ganga sier til hiarta i landenu/ sem þeir eru fangner/ad þeir umvenda sier/og bidia til þÿn i þeirra fangelses lande/ og seigia: * vier høfū syndgad/misgiort/og breitt ogudlega. * Ps. 106/ 6. Dan. 9/ 5.
38 Og þr umvenda sier til þÿn i þeirra giorvøllu hiarta/ og i þeirra giørvallre sal/ i þeirra fangelsis lande/ þar sem mañ helldur þeim faungnum/ og þeir bidia moot vegenum til þeirra lands/ sem þu gafst þeirra fedrum/ og * til stadarens/ sem þu utvalder/ og til hussens/sm̄ eg hefe biggt þÿnu nafne: * Dan. 6/ 10.
39 Þa heyr þeirra bæn/og þeirra beidne af Himnenum/af þÿns sætes heimkyñe/og hiælpa þeim til rietta/og vert þÿnu foolke nædugur/sem hefur syndgad i moote þier.
40 So læt nu/ miñ Gud/ þÿn augu vera opeñ/og læt þÿn eyru giefa gaum ad þrre bæn/ (sm̄ skiedur) i þssū stad.
41 Og * tak þig nu upp/ Drottleñ Gud/til þiñar hvijldar/þu og þÿn sattmals ørk/ Drottleñ Gud/læt þÿna presta verda klædda med hiælpræde/ og læt þÿna heilaga gledia sig i þvi goda.
* 4. Mos. 10/ 35. etc.
42 Drottleñ Gud/ snu ecke þÿnu auglite burt fra þÿnum smurda/ þeink a þa miklu myskunseme(sm̄ þu audsynder) * David þÿnum þienara.
* 2. Sam. 7/ 13.

VII. Capitule.

Musteris Vijgslañ fullgiørest.

Og þa Salomon hafde utbedid/ þa * fiell elldur af Himne/ og forteerde breñe-offrenu/ og slatur-offrenu/og * * Drottens dijrd fylldte huised. * 3. Mos. 9/24. 1. Kong. 18/ 38. ** 2. Mos. 40/ 34. etc.
2 So prestarner kuñu ecke ganga i Drottens hus/þvi Drottens dijrd fyllte Drottens hus.
3 Þegar oll Israels born sau elldeñ ofañ falla/og Drottens dijrd yfer husenu/ þa beigdu þeir sig med asioonunum nidur til Jardar/a goolfed/ og tilbadu/og þackudu Drottne/ad hn̄ er * goodur/ ad hañs myskunseme er eilijf.
* Ps. 136/ 1.
4 Og * konungureñ og allt foolked offrade slatur-offre fyrer Drottne.
* 1. Kong. 8/ 62.
5 Og kong Salomon offrade offre/ tveimur & tuttugu þusund uxū/ & hundrad & tuttugu þusund saudū/ & þeir vijgdu Guds hus/konungureñ og allt foolked.
6 Eñ prestarner stoodu/i þeirra vardtektum/ og Levitarner med Drottens saung-verkfære/ sem konungureñ David hafde lated giora til ad þacka Drottne med/ad hañs myskunseme er eilijf/ þegar David lofade (Gud) fyrer þau/ Og prestarner * bliesu i basunurnar i

moote

mooke þeim/og allur Jſrael ſtood.
* 4. Moſ. 10/ 10.

7 Og Salomon helgade þan̄ midgard/ ſem var fyrer Drottens huſe/ þvi han̄ hafde þar giort bren̄e-offur / og þackar-offurſens feite / Þvi þad * kopar altare/ ſem Salomon liet giøra/ kun̄e ecke taka bren̄e offred / og mat-offred / og þad feita. * c. 4/ 1.

8 Og Salomon hiellt hatijdena a þeirre ſømu tijd ſio daga/ og allur Jſrael med honum/ eirn miøg ſtoor ſøfnud ut/ fra þvi man̄ kemur til Hemath/ allt til Egypti lækiar.

9 Og þan̄ attunda dag hiellt hn̄ eirn forbods (dag/)þvi altareſens vijgſlu hielldu þeir i ſio daga / og hatijdena i ſio daga. * 4. Moſ. 7/ 10.

10 En̄ a þeim þridia og tuttugaſta deige i þeim ſiøunda manade/ liet han̄ foolked fara til þeirra heimkyn̄a/ glada og med einu goodu giede / yfer þvi gooda / ſem Drotten̄ hafde giort David og Salomon/og Jſrael ſijnu folke.

11 So * fullkomnade Salomon Drottens hus og konungſens hus/ og allt þ/ ſem var komed i Salomons hiarta / ad giøra i Drottens huſe/og i ſijnu huſe/ þar fieck han̄ lucku til. * 1. Kong 9/1.

12 Og Drotten̄ openberadeſt fyrer Salomon um̄ nottena/ og ſagde til han̄s: * eg hefe heyrt þijna bæn / og utvaled mier þen̄an̄ ſtad / til eins offurs huſſ. * 1. Kong. 9/ 2. etc. 5. Moſ. 12/ 5. etc.

13 Sia (nær) eg tilbirge Himenen̄/ad þad ecke rigner / og ſia / (nær) eg bijd graſhoppu ad eta landed / edur nær eg læt drepſott koma a medal mijns folks:

14 Og mitt foolk audmijker ſig/ſem er kallad epter mijnu nafne / og bidia og leita mijns andlites / og ſnua ſier af þeirra þeim vondu vegum/ſo vil eg/ eg heyra af Himnenū/ og forlata þeirra ſynder/og giøra þeirra land heilnæmt.

15 (So) ſkulu nu mijn augu vera open̄/ og mijn eyru giefa gaum ad bænen̄e i þeſſum ſtad.

16 So hefe eg nu utvaled og helgad þetta hus/ad mitt nafn ſkule vera þar æfenlega/ og mijn augu/ og mitt hiarta/ſkule vera þar alla daga.

17 Og þu/ ef þu geingur fyrer mijnu auglite/ ſo ſem David þin̄ fader hefur geinged/ ad giøra epter øllu þvi / ſem eg bijfalade þier / og helldur mijna ſetninga og mijn riettende.

18 (So) vil eg og ſtadfeſta þijns rijkes ſtool/lijka ſem eg hefe ſattmala-bunded mig vid þin̄ fødur David/ og ſagt: þig ſkal ecke vanta eirn man̄/ ſem ſkal vera herra yfer Jſrael.

19 En̄ burt ſnuë þier ydur / og yfergiefed mijna ſetninga og mijn bod ſem eg hefe ſett ydur fyrer/og ganged burt/ og þiooned ødrū gudū/ og tilbidied þa.

20 Þa * ſkal eg uppræta þa af mijnu lande/ſem eg hefe giefed þm̄/ Og þeſſu huſe / ſem eg hefe helgad til mijns nafns/ſkal eg burtkaſta fra mijnu auglite/ og giefa þad til eins ordſkvidar / og ſpotts a medal alls foolks.
5. Moſ. 4. 26. C. 30/ 18.

21 Og a þeſſu huſe/ſem er(ſo) hatt/ ſkal hvør madur undra ſig/ſem geingur fram̄ um̄/og ſeigia: * hvar fyrer hefur Drotten̄ ſo fared med þetta land og med þetta hus? * 1. Kong. 9/8. etc.

22 Og þeir munu ſeigia : af þvi / ad þeir hafa yfergiefed Drotten̄ / þeirra fedra Gud/ſem utfærde þa af Egypta lande/ og hafa teked framande gude/og tilbeded fyrer þeim / og þioonad þeim/ þar fyrer hefur han̄ fært alla þeſſa olucku yfer þa.

VIII. Capitule.

Salomon liet nockra Stade ſtirkia / og ſende Skip til Ophir.

Og þad ſkiede epter þad * tuttugu ar voru ute / a hvørium Salomon bygde Drottens hus/ og ſitt hus: * 1. Kong. 9/ 10.

2 Þa bigde Salomon og þa ſtade / þa ſem Huram gaf Salomon/ og liet Jſraels børn bua þar.

3 Þar epter for Salomon til Hemath Zoba/ og van̄ hana.

4 Hann bygde z Thadmor i eydemørkenne/ og alla vista stade/ s hn bygde i Hemath:

5 Hann bygde z BethHoron efre z Beth Horon nedre / fasta stade med murum/ portum og staungum.

6 Asamt Baelath/ og alla vista stade/ sem Salomon hafde / og alla vagnsta de/ og reidmanna stade / og allt pad/sem Salomon hafde lyst til ad byggia i Jeru-salem /og a Libanon/og i øllu sijnu herra dæmes lande.

7 Allt pad foolk / sem var epter orded af Hethitanum / og Amoritanum / og Pheresitanum/ og Hevitanum/ og peim Jebusitum/peir sem ecke voru af Jsrael.

8 Af peirra børnum/ sem voru epter af peim i landenu/ * Hveria Jsraels born høfdu ecke eidelagt/pa giørde Salomon skatt-gyllda allt til pessa dags.

* Jos. 16/ 10.

9 Enn af Jsraels bornum voru peir sm Salomon ecke giørde til præla til sijns erf ides / pvi peir voru stryds men / og høfd ingiar yfer hans besta foolke / og høfd-ingiar yfer hans vøgnum og yfer hans reid-mønnum.

10 Og kong Salomons ypparstu byfal-ningsmenn voru tvø hundrud og fimtiju / peir sem riedu fyrer foolkenu.

11 Og Salomon liet sækia * Pharao-nis doottur upp af Davids stad / i pad hus/ sem hann hafde bygt til hennar / pvi hann sagde: mijn hustru skal ecke bua i Davids Jsraels konungs huse / pvi pad er hellagt/med pvi Drottens ørk er kom enn par i. * 1. Kong. 9/24.

12 Pa offrade Salomon Drottne brenne-offre a Drottens altare / sem hann hafde bygt fyrer vopn-husenu:

13 Og hvørium hlut a sijnum deige / ad offra epter * Mose bode / a sabba tunum/og nyu-mannudum / og peir tilsettu tijder priswarsinnum umm ared/ (sem var) a pss osijrda brauds hatijd/z a vikna-na hatijd/og a laufs-skalana hatijd.

* 4. Mos. 28/ 2. etc.

14 Og hann tilsette / epter Davids sijns fødurs vilju/ * prestana skipaner til peir ra pionustu / og Levitana til pess peir skylldu taka vara a / ad lofa/ og pioona fyrer prestunum / til dagligrar utrietting ar a sijnum deige/ og ports-vaktarana i peirra skipaner/ til hvers ports/pvi Da-vid/ sa Guds madur/ hafde so befalad.

* 1. Kron. 24/3. etc.

15 Og peir forlietu eckert af konung-sens bode/ (sem hann giørde) yfer prest-unum og Levitunum i allra handa efn-um / og umm fiarsioodenn.

16 Og Salomons verk var tilbued allt til pess dags grundvøllurenn var lagdur til Drottens hus-s/og til pss hn hafde full komnad pad/ ad Drottens hus var full-komnad.

17 Pa * foor Salomon til EzeonGe-ber/ og til Eloth / hia hafsens strønd i Edoms lande. * 1. Kong. 9. 26/27. etc.

18 Og Huram sende hønum skip fyrer sijna pienara/og pienara lærda uppa sioo enn/og peir komu med Salomons pienur-um til * Ophir/og sooktu padann fra fiøg ur hundrud og fimtiju centener gulls/ og færdu til kong Salomons. * c. 9/ 10.

IX. Capitule.

Salomons Vijsdoomur Rijkdoomur og Daude.

Og * Drottningenn af Seba heyr de Salomons rikte/ og kom ad freista Salomons/med diupum spurningum/til Jerusalem/med eirn miøg stooran her / og ulfallda/ sem baru dyrmætar iurter / og miked gull og gimsteina/og hun kom til Salomon / og talade vid hn allt pad / sem var i hennar hiarta. * 1. Kong. 10/ 1. etc.

2 Og Salomon kunngiørde henne øll henn ar ord/og par var eckert huled fyrer Sa lomone / sem hann ei kunngiørde henne.

3 Og pegar drottningenn af Seba sa Salomons vijsdoom/og pad hus/sem hn hafde bygt/

4 Og matenn a hans borde/ og hvernenn hans pienarar biuggu / og hans pienar-ar stoodu/og peirra klæde/ og hans skein kiara/og peirra klæde/ og hns uppgang/ par sm mann gieck upp til Drottens hus/ pa var par ecke andi framar i henne.

5 Og

5 Og hun sagde til konungsens : pad er satt / sem eg heþe heirt i mynu lande / um þyn ryne og um þiñ vysdom.
6 Eñ eg villde ecke trua þeirra ordum / þirt eñ eg er komeñ / og myn augu hafa * ecke sied pad / og sia / mier er * kungiord helþ teñ af þynum mikla vysdoome / Pu hefur meira / eñ pad rykte / sem eg hefe heirt.
7 * Sæler eru þyner meñ / og sæler eru þesser þyner sveinar / þeir sem alltyd stan da fyrer þiñe augsyn / og heira þiñ vysdoom. * Luc. 10 / 23.
8 Drottiñ þiñ Gud vere lofadur / sem heþur þig kiæraň / ad hañ heþur sett þig a siñ stool til konungs til Drottens þyns Guds / * med þvi þiñ Gud heþur Israel kiæraň / ad upprietta hañ æveñlega / par þyrer sette hañ þig til konungs yþer þa / ad þremia doom og riettlæte.
* 1. Kong. 10 / 9.
9 Og hun gaf konungenum hundrad og tuttugu centener gulls / og harla marger jurter og gimsteina / Og par voru ecke sliþ þær somu jurter / er drottningeñ aþ Seba gaf Salomone.
10 Þar til Hurams sveinar / z Salomons sveinar / * sem þærdu gull af Ophir / þeir þærdu algumim trie og dyrmætañ stein. * C. 8 / 18.
11 Og konunguriñ liet giora (aþ) þeim algumim triam (eirn kostulegañ) gang / til Drottens huss / og til konungsens huss / og horpur og psaltara til saunguaraña / Og par var ecke þirr soddañ sied i Juda lande.
12 Og kong Salomon gaf drottningune af Seba / allt pad hun girnteft / sem hun bad uñ / undañteknu þvi / sem hun haþde þært til konungsens / Og (hun) snere vid og foor i sitt land / hun z hennar sveinar.
13 Og pad gull / sem var Salomon þært eitt ar / var sex hundrud sextyju og sex centener gulls.
14 Utañ hvad kramararner og kaupmeñerner þærdu / Og aller konungar aþ Arabia / og herrarner i landenu færdu gull og silþur til Salomons.
15 Og kong Salomon * giorde tvo hundrud skiolldu / aþ slegnu gulle / ad par þooru sex hundrud (stycke) sleged gull til hvors skialldar. * 1. Kong. 10 / 16. C. 14 / 26.
16 Og þriu hundrud smaa skiolldu aþ slegnu gulle / ad par þooru þriu hundrud (stycke) gulls til hvors aþ þeim skiollduñ / og konunguriñ lagde þa i pad hus aþ Libanons skooge.
17 Og konunguriñ giorde * eirn stooran stool af fyls beinum / og umsleo hañ med klaru gulle. * 1. Kong. 10 / 18.
18 Og stooleñ hafde sex troppur og eina gyllene skør æfasta uppad til stolsens / og hañ hafde bryktur a baadar sydur um sætesens stad / og par stoodu tvo leon hia bryktunum.
19 Og toolf leon stoodu par a þeim sex troppum hia baadum sydum / slikt er ecke giort i nockru ryke.
20 Og øll Salomons drickiar-kier voru af gulle / og øll kiereñ / * sem voru i þvi huse / af Libanons skoge / voru af klara gulle / þvi silfur var einkes vert i Salomons tyd. * v. 17.
21 Þvi konungsens skip / sem fooru til Tharsis med Hurams þienurum / þau skip til Tarsis komu einusiñe i þremur arum / sem færdu gull og silfur / fyls bein / og apa z pafugla.
22 So * vard Salomon konungr stærre eñ aller konungar a Jørduñe / med ryke doome og vysdoome. * 1. Kong. 10 / 23.
23 Og aller konungar a Jørduñe gyrntust ad sia Salomons auglit / ad heyra hañs vysdoom / sem Gud hafde giefed i hañs hiarta.
24 Og þeir færdu (honum) hvør syna gaafu / silfur-kier / og gull-kier / og klæde / harneskiu og jurter / hesta og mula / (hvørs) ars hluk a hvøriu are.
25 Og Salomon * atte fiogur þusund stalla til hesta og vagna / og toolf þusund reidmeñ / og þa sette mañ i vagn stadena / og hia konungenum i Jerusalem. * C. 1. 14.
26 Og hañ var eirn herra yfer øllum konunguñ / fra fliootenu og allt til Philisteaña lands / og allt til Egypiaña

landamerkia.

27 Og * konungurenn giørde silfred i Jerusalem sem steinana / og cedrus trien setke hann sem morberktien/ sem eru i dalnum i margfiølda. * 1. Kong. 10/27. etc.

28 Og mann utfærde hesta af Egypta lande til Salomon/ og af øllum løndunum.

29 Og hvad meira er (ad seigia) um Salomons høndlaner / pær fyrstu/ og pær sijdurstu/ * eru pær ecke skrifadar i Natans spamanns kroniku/ og i Ahia pess Silonita spadome/ og i Jeddi pess sjaanda sioon/ i moote Jeroboams Natans syn. * 1. Kong. 11/ 41.

30 Og Salomon rijkte i Jerusalem / yfer giørvøllum Israel/ fiørutiju aar.

31 Og Salomon laa med sijnum fedrum/ og peir groofu hann i Davids sijns fødurs borg/ Og Rhoboam hans sonur vard konungur i hans stad.

X. Capitule.

Rhoboam epterpilger peirra ungu Raadum/ og misser tiju Kynkvijsler.

Og Rhoboam * foor til Sichem/ pvi allur Israel var kominn til Sichem/ ad giøra hann til konungs. * 1. Kong. 12/ 1.

2 Og pad skiede/ pegar Jeroboam Nebats son pad heyrde / pvi hann var i Egyptalande/ * hvørt hann var fluenn fra kong Salomon/ pa kom Jeroboam aptur af Egyptalande. * 1. Kong. 11/40.

3 Og peir sendu burt/ og kølludu hann/ og Jeroboam kom med øllum Israel / z peir tøludu til Rhoboam/ og søgdu:

4 Pinn fader giørde vort ok pungt/ so liett nu (nockru) af pijns fødurs peirre pungu pioonustu/ og hans pvi punga oke/ sem hann lagde oss uppa/ og vier vilium pioona pier.

5 Og hann sagde til peirra : komed pa aptur til mijn ad prem døgum/ z fooked foor.

6 Og kong Rhoboam raadslagade vid pa ellstu/ sem stoodu fyrer hans fødur Salomon/ medann hann lifde/ z sagde: hvad raaded pier/ ad giefa pessu folke fyrer svar?

7 Og peir tøludu vid hann/ og søgdu: vilier pu vera pessu foolke vingiarnlegur/ og høndla kiærlega vid pa/ og giefa peim good ord/ pa verda peir pijner pienarar alla daga.

8 Enn hann yfergaf peirra ellstu raad / sem peir gaafu hønum / og raadslagade vid pa ungu/ sem voru uppvaxner med hønum/ sem stoodu fyrer hønum.

9 Og sagde til peirra: hvad raaded pier/ ad vier skulum svara pessu foolke / sem talade vid mig/ og sagde: giør pad ok liett/ sem pinn fader lagde a oss?

10 Og peir ungu / sem voru uppvaxner med hønum/ tøludu vid hann/ og søgdu: so skalltu seigia til foolksens/ sem talade vid pig/ og sagde: pinn fader giørde vort ok pungt/ og giør pu pad liett yfer oss/ so skalltu seigia til peirra: minn minnste (fijngur skal vera) pickre enn mijns fødurs lendar.

11 Hafe nu minn fader lagt pungt ok uppa ydur/ pa skal eg / eg enn pa giora ydar ok stærra/ minn fader straffade ydur med svipum/ enn eg med scorpionum.

12 Pegar Jeroboam og allt foolked komu (aptur) til Rhoboama pann pridia dag/ sem konungurenn hafde talad/ seigiande: komed aptur til mijn a pann pridia dag.

13 Pa svarade konungurenn peim hardlega/ Og kong Rhoboam yfergaf peirra ellstu raad.

14 Og talade til peirra epter peirra ungu raade/ og sagde: minn fader hefur giørt ydar ok pungt/ z eg/ eg vil leggia par til/ Minn fader straffade ydur med svipum/ enn eg med scorpionum.

15 Og (so) heyrde konungurenn ecke folked/ Pvi pad var (so) skickad af Gude / uppa pad Drottenn villde stadfesta sitt ord / sem * hann talade fyrer Ahia af Silo/ til Jeroboams Nebats sonar.

* 1. Kong. 11, 29/31.

16 Og pegar * allur Israel saa / ad konungurenn villde ecke heyra pa / pa svarade foolked konungenum/ og sagde: * * hvada hlutdeild høfum vier (pa) i David? og vier høfum ecke arf i Isai syne/

syne/ hvør mañ til sÿns Heimkÿñes Israel/ (So) sia nu David til þÿns huss/ Og allur Israel foor til siña heimkÿña
* 1. Kong. 12/16. ** 2. Sam. 20/1.
17 Og Israels børn bruggu i Juda stødum/ og Rhoboam rÿkte yfer þeim.
18 Og * Kong Rhoboam sende Adoram rentumeistara/ eñ Israels børn grÿttu hn̄/ ad hn̄ deyde/ ⁊ Kong Rhoboam stie skiootlega upp i vagneñ/ ad flÿa til Jerusalem. * 1. Kong. 12/18.
19 So fiell Israel burt fra Davids huse allt til þessa dags.

XI. Capitule.

Rhoboam liet Strijded fara i moote Israel/ eñ styrkte Stadena.

OG * Rhoboam kom i Jerusalem/ og safnade Juda huse ⁊ BenJamin/ hundrad og ätta tÿu þusunð (ungra) og sterkra strÿdsmaña/ ad strÿda i moote Israel/ ad taka rÿked aptur til Rhoboam.
* 1. Kong. 12/21.
2 Eñ Drottenñs ord kom til Semaia þess Guds mañs/ og sagde:
3 Tala til Rhoboam Salomons sonar/ konungs i Juda/ ⁊ til alls Israels/ sem er i Juda og BenJamin/ og seig:
4 So sagde Drotteñ: þier skulud ecke fara upp/ ei helldur strÿda i moote ydar brædrum/ Hvør snue vid til sÿns huss/ þvi þesse høndlan er skied af mier. Og þeir hlÿddu Drottenñs orde/ og sneru fra ad fara i moote Jeroboam.
5 Og Rhoboam bioo i Jerusalem/ og biggde þa stade fasta i Juda.
6 Og biggde Bethlehem/ og Etam og Tekoa/
7 Og Bethzur/ og Socho/ og Adullam/
8 Og Gath/ og Maresa/ og Siph/
9 Og Adoraim/ og Lachis/ og Aseka.
10 Og Zarea/ ⁊ Ajalon/ ⁊ Hebron/ sem voru i Juda ⁊ i BenJamin fastar borger
11 Og hn̄ styrkte þa føstu stade/ og sette høfdingia i þa/ og byrgder med kost/ og oleum og vÿn.
12 Og hn̄ liet skiølldu og spioot i olla stadena/ og giørde þa harla miøg fasta/ og Juda og BenJamin voru under hm̄.
13 Og prestarner og Levitarner sem voru i øllum Israel/ gäfu sig fyrer hañ/ af øllum þeirra landamerkium.
14 Þvi Levitarner yfergäfu þeirra forstade og þeirra gotz/ og komu til Juda/ og til Jerusalem/ Þvi Jeroboam og hn̄s soner * burt räku þa/ ad giøra ecke Drottenñs prests embätte. * C. 13/9.
15 Eñ hn̄ * sette sier presta/ til þeirra hædaña/ og til dioflaña og kälfaña/ sem hn̄ liet giøra. * 1. Kong. 12/31/etc.
16 Og (marger) komu epter þeim/ af øllum Israels kynkuÿslum til Jerusalem/ sem gäfu þeirra hiørtu til/ ad spyrja Drotteñ/ Israels Gud/ ad offra til Drottenñs þeirra fedra Guds.
17 Og þeir styrktu Juda rÿke og efldu Rhoboam Salomons son i þriu är/ Þvi þeir geingu i Davids og Salomons vegum i þriu är.
18 Og Rhoboam took sier eina hustru/ (fyrer utañ) Mahelath Jerimots Davids sonar dottur/ Abihail/ * Eliabs dottur/ Isai sonar. * 1. Sam. 16/6. c. 17/13
19 Og hun fædde hønum syne/ Jeus og Semaria og Saam.
20 Og epter hana took hañ Maecha Absaloms dottur/ og hun fædde hønum Abia/ og Athai/ og Sisa/ ⁊ Selomith.
21 Eñ Rhoboam hafde Maecha Absaloms dottur kiærare/ eñ allar sÿnar hustrur/ ⁊ sÿnar medhustrur/ Þvi hn̄ took ätian hustrur/ ⁊ sextÿu medhustrur/ og aflade ätta ⁊ tuttugu sona/ ⁊ sextÿu dætra.
22 Og Rhoboam sette Abia Maecha son til eins høfuds/ til eins høfdingia a medal hn̄s brædra/ þvi (hañ þeinkte/) ad giøra hn̄ til konungs.
23 Og hn̄ giørde skinsamlega/ ⁊ utskipte af øllum sÿnum sonum/ i øll Juda og BenJamins lønd/ i alla fasta stade/ og gaf þeim yferfliootañlega vist/ og girntest margar hustrur.

XII. Capitule.

Rhoboam mæter Strijde af Sisak/ og deyr.

Og þad ſkiede / þegar Rhoboam hafde ſtadfeſt rijked / og eflt þad/ yfergaf hn̄ Drottens log mœl/ z allur Iſrael med honū.

2 Þar fyrer ſkiede þ * a þvi fim̄ta kong Rhoboams ære/ ad Siſak/ konungurenn af Egyptalande/ droo upp i moote Jeruſalem / þvi þeir hofdu ſyndgad i moot Drottne/ * 1. Kong. 14. 22/ 25.

3 Med þuſund og tvo hundrud vagna/ og med ſextiju þuſund reidmenn / Og mann kunne ecke telia þad foolk / ſem kom med honum af Egyptalande/ Libium/ Suchium og Morlendſkum.

4 Og hann innfook þa foſtu ſtade / ſem voru i Juda/ og kom til Jeruſalem.

5 Þa kom Semaia ſpaamadur til Rhoboam/ og til þeirra yppurſtu i Juda/ ſem hofdu ſafnad ſier i Jeruſalem / vegna Siſaks / og ſagde til þeirra : ſo ſagde Drottenn : þier / þier hafed * yfergiefed mig / og eg/ eg hefe ogſo yfergiefed ydur i Siſaks hond. * c. 15/ 2. c. 24/ 20.

6 Þa audmijktu þeir yppurſtu i Iſrael ſig/ z konungurenn/ og þeir ſogdu : Drottenn er riettferdugur.

7 Og þegar Drottenn ſaa / ad þeir audmijktu ſig/ kom Drottens ord til Semaia/ og ſagde : þeir hafa audmijkt ſig / eg vil ecke fordiarfa þa / helldur giefa þeim ſnart ad komaſt undann / ſo ad mijn reide ſkal ecke utauſaſt yfer Jeruſalem/ fyrer Siſak.

8 Þo ſkulu þeir verda honum til þienara/ til ad þeckia (hvad þad er/) ad þioona mier/ z ad þioona rijkiunū i londunū.

9 So droo Siſak / konungurenn af Egyptalande/ upp i moote Jeruſalem/ og tok * fiærſioodenn i Drottens huſe / og fiærſioodenn i konungſens huſe/ hn̄ took þad alltſamann / took * * og þa gullſkiolldu/ ſem Salomon liet giora. * 1. Kong. 14/26. * * 1. Kong. 10/16. 2. Kron. 9/15.

10 Og kong Rhoboam liet giora kopar ſkiolldu i þeirra ſtad/ og befalade þeim yppurſtu hirdmonnum þa/ ſem tooku vara a konungſens huſſ dyrum.

11 Og þad ſkiede / ſo opt konungurenn gieck i Drottens hus/ komu hirdmenner og baaru þa / og færdu þa aftur i hirdmannanna herberge.

12 Og þa ſtund hn̄ audmijkte ſig/ vard Drottens reide ſnuenn fra honum / ad þad vard ecke allt fordiarfad/ Þvi þar var ogſo nockud gott i Juda.

13 So ſtadfeſte kong Rhoboam ſig i Jeruſalem/ og * rijkte/ Þvi Rhoboam var eins og fiorutiju æra gamall/ þegar hann vard konungur/ og rijkte ſeitian ær i Jeruſalem/ i þeim ſtad/ ſem Drottenn hafde utvaled/ * * ad ſetia ſitt nafn þar/ af ollum Iſraels ættum/ Og hn̄s moodur nafn var Naema ſu Ammonitiſka. * 1. Kong. 14/21. * * 2. Moſ. 20/24.

14 Og hn̄ giorde illt / þvi hn̄ ſkickade ecke ſijnu hiarta til ad leita Drottens

15 Og Rhoboams giorningar / þeir fyrſtu z þeir ſijdustu/ eru þeir ecke ſkrifader i Semaia ſpaamanns ordū/ og Iddo ſiaanda/ þegar hann uppſkrifade ætter nar / og þau ſtrijd i millum Rhoboam og Jeroboam alla daga ?

16 Og Rhoboam laa med ſijnum fedrum / og var grafenn i Davids borg/ og * Abia/ hanns ſon/ vard konungur i hanns ſtad. * c. 11/22. c. 13/1.

XIII. Capitule.

Abia ſtrijder i moote Jeroboam / og vinnur Sigur.

A Þvi * attianda kong Jeroboams ære / þa vard Abia konungur yfer Juda. * c. 12/16. 1. Kong. 15/ 1.

2 Hann rijkte þriu ær i Jeruſalem/ Og hanns moodur nafn var Michaia Uriels dotter/ af Gibea/ Og þar var ſtrijd i millum Abia og i millum Jeroboam.

3 Og Abia bioo ſig til bardaga / med her og volldugu ſtrijds foolke / fiogur hundrud þuſunder utvalldra manna/ Og Jeroboam bioo ſig til ad ſtrijda vid hann/ med atta hundrud þuſundum / ungum hrauſtum ſtrijdsmonnum.

4 Og Abia took ſig upp/ ofann af Zemaraims fialle/ ſem ligg z a Ephraims fialle/ og ſagde : heyred mig/ Jeroboam/ og allur Iſrael :

5. Sylldud þier ecke vita/ ad Drottenn Israels Gud hefur giefed David rijked yfer Israel æfenlega/ honum og hans sonum/ med einum sallt-sattmala?

6 Eñ Jeroboam Nebats son/ Salomons Davids sonar sveirn/ * reiste sig upp/ og fiell fra sijnum herra:
* 1. Kong. 11/ 26.

7 Og lausingia foolk / Belials børn / gafu sig til hans/ og styrktu sig i mooote Rhoboam Salomons syne/ Þvi Rhoboam var ungur og blaukhiartadur/ ad hañ kuñe ecke veria sig fyrer þeim.

8 Og nu þeinked þier/ ad setia ydur i moote Drottens rijke under Davids sonu/ af þvi þier erud eirn stoor flockur/ og hafed * gull kalfa/ sem Jeroboam giørde ydur til guda. * 1 Kong. 12/ 28.

9 Hafed þier ecke utreked Drottens presta / Aarons børn og Levitana / og giort * ydur presta/ eins sem foolked i løndunum: eñ sierhvør sa sem kiemur ad fylla sijna hønd med eirn ungañ uxa/ og sio hruta/ verdur prestur fyrer þm / sem ecke eru guder. * 1. Kong 12/ 31.

10 Eñ vier heyrum Drottne vorum Gude til/ og høfum ecke forlated hañ/ Og prestarner/ sem þioona Drottne/ eru Aarons børn/ og Levitarner eru i verkenu:

11 Og þeir sem upptendra Drottne breñe-offur * hvørn morgun og hvørt kvølld/ þar ad auk þad kostulega reykelse/ og skodunar-brauden a þvi hreina borde/ og þañ gull-lioosastiaka og hans lampa/ ad upptendra hvørn aptan/ Þvi vier hølldum Drottens vors Guds varatekt / eñ þier / þier hafed forlated hañ. * 4. Mos. 23 / 6.

12 Þar fyrer sia/ Gud er med oss i filkingar broddenum / og hans prestar/ og trometarar til ad trometa/ ad trometa i moote ydur/ Þier Israels børn/ þier skulud ecke strijda i moote Drottne ydar fedra Gude/ þvi þad mun ecke luckast ydur

13 Eñ Jeroboam giørde eitt launsatur um kring/ ad koma bak vid þa/ So voru þeir ad framañ (i moote) Juda/ og launsatrid bak þeim.

14 Þegar Juda snere sier/ sia/ þa var strijded i fyrer og til baka þm/ Og þeir hroopudu til Drottens/ og * prestarner bliesu i basunurnar. * 4. Mos. 10/ 9.

15 Og hvør eirn i Juda hroopade/ Og þa skiede/ þegar hvør eirn i Juda hroopade/ þa sloo Gud Jeroboam og allañ Israel fyrer Abia og Juda.

16 Og Israels børn flijdu fyrer Juda/ og Gud gaf þa i þeirra hønd.

17 Og Abia og hans foolk sloo þa med einu storu slage/ og þar fiellu slegner af Israel/ fim hundrud þusund unger meñ.

18 So urdu Israels børn underokud somu tijd / eñ Juda børn urdu sterki / þvi þeir reiddu sig uppa Drottenn þeirra fedra Gud.

19 Og Abia sookte epter Jeroboam/ og iñtook (þessa) stade fra honum/ Bethel med heñar tilheyrande þorpum/ og Jesana med heñar tilheyrande / og Ephron med heñar tilheyrande.

20 Og Jeroboam komst ecke meir til magtar/ so leinge Abia lifde/ eñ Drottenn sloo hñ/ ad hañ deyde.

21 So styrkte Abia sig/ og took sier fiortan hustrur/ og ablade tveggia og tuttugu sona / og sextan dætra.

22 Eñ hvad meira er ad seigia um Abia/ og hans vegu og hans ord/ þad er skrifad * i Iddo spamañs historiu.
* C. 12/ 15.

XIV. Capitule.

Asa aftekur Afgudadijrkan / Bigger fasta Stade/ Færer strijd i moot Serah af Morlande.

Og * Abia la med sijnum fedrum/ og þeir groofu hñ i Davids borg/ og Asa hans son / vard konungur i hans stad/ I hans tijd var landed kirt i tiju ar.
* 1. Kong. 15/ 8.

2 Og * Asa giørde gott og riett fyrer Drottens sijns Guds augum.
* 1. Kong. 15/ 11.

3 Og hañ took þeirra framande ølturu burt/ og hæderнar/ og sundur slo stolpana/ * og afhioo lundana. * 5. Mos. 7/ 5.

4 Og hañ liet Juda ſeigia / ad þeir ſkylldu leita Drottēs þeirra fedra Guds/og giøra løgmaaled og bodorded.
5 Og hañ burt took þær hæder og afgude ur øllum ſtødum / i Juda/ og rijked var ſtillt under hønum.
6 Og hañ *biggde faſta ſtade i Juda/ af þvi landed var i kirdum/og þar var eckert ſtrijd i moote hønum a þeim aarum/Þvi Drottē gaf hønum rooſemd.
* C. 11. 5.
7 Og hañ ſagde til Juda : laatum oſſ biggia þeſſa ſtade/og færa mur um̄ krijng / og turna / port og ſteingur / þa ſtund landed er eñ nu fyrer oſſ/þvi vier høfum leitad Drottēs vors Guds/leitad(hañs/)og hañ hefur giefed oſſ rooſemd allt um̄ krijng/So biggdu þeir/og þad gieck luckulega.
8 Og Aſa hafde eirn her / ſem baaru ſkiølld og ſpioot / af Juda þriu hundrud þuſunder / og af BenJamin / ſem baaru ſkiølld og ſpentu boga/tvø hundrud og aattatiju þuſunder/ aller þeſſer voru ſterker kappar.
9 Og Serah / ſa af Morlande / droo ut i moote þeim med eirn her/ þuſundſiñum þuſunder/þar med þriu hundrud vagna/og kom allt til Mareſa.
10 Og Aſa droo ut i moote hønum / og þeir ſettu ſig i fylking til ſtrijds / i Zephata dal hia Mareſa.
11 Og Aſa hroopade til Drottēs ſijns Guds/ og ſagde: Drottē/*þar er ecke greinarmunur hia þier/ ad hiaalpa añadhvørt med mørgum/(edur) þar/ ſem eingeñ magt er/ Hiaalpa oſſ Drottē vor Gud / þvi vier reidum oſſ uppa þig/og vier erum komner i þijnu nafne moote þeſſū flock: Drottē/þu ert vor Gud / eingeñ mañeſkia maa (nockud) i mooote þier. * 1. Sam. 14/ 6.
12 Og Drottē ſloo Morianana fyrer Aſa z fyrer Juda/ z Morianarner flijdu
13 Og Aſa z foolked ſem var hia hønum elltu þa allt til Gerar/ Og þar fiell af Morianunum/ſo ad *eingeñ af þeim var lifande/ þvi þeir urdu brotner fyrer Drottne/z ꝧ hñs her/z þeir baaru harla miked herfang þar fra. * c. 20/ 24.
14 Og þeir ſloou alla ſtade nidur allt um̄ krijng Gerar /þvi*Drottēs hrædſla kom yfer þa/Og þeir rændu alla ſtadena/ þvi þar var miked herfang i þeim.
* C. 17/ 10.
15 Og þeir ſloou ogſo fie-huſeñ nidur og burt fluttu marga ſaude og ulfallda/ og komu aptur til Jeruſalem.

XV. Capitule.

Aſæ Gudhrædſla og Vandlæte.

Og þar vat Aſaria Odeds ſon / yfer hønum var Guds Ande.
2 Og hñ gieck ut fyrer Aſa/ og ſagde til hañs : heyred mig Aſa/og allur Juda og BenJamin: Drotteñ er med ydur / af þvi þier erud med hønum/ og ef þier leited hñs/ mun hañ laata ſig fiña af ydur / eñ ef þier yfergiefed hñ / mun hñ yfergiefa ydur.
3 Iſrael hefr marga daga vered ꝧ utañ ſañañ Gud/og fyrer utañ preſt/ſem kienner/ og fyrer utañ løg.
4 Eñ þegar þeir um̄vendu ſier i þeirra neid til Drottens Iſraels Guds/og *leitudu hañs/þa liet hañ ſig fiña af þeim.
* 5. Moſ. 4/ 29.
5 Og a þeirre ſømu tijd gieck þad þm̄ ecke vel/ſem geingu ut z iñ/Eñ þar vard* ſtoort haareiſte yfer øllū þeim/ ſm̄ biuggu a Jørduñe. *Matth. 24/ 6/7.
6 Ad (þad eina)* foolk vard ſundurknoſad a þvi ødru/ og (ſa eine) ſtadur a þeim ødrum/ Þvi Gud hafde ſkielft þa med margſkonar aangiſt. *Eſ. 19/2
7 Eñ þier ſkulud vera hughrauſter / og laated ydar hendur ecke falla / Þvi ydar verk hefur laun.
8 Þegar Aſa heyrde þeſſe ord / og Odeds ſpaamañs ſpaadoom/vard hñ hugſtirkur / og burt took ſviijvirdingarnar af þvi giørvøllu Juda og BenJamins lande/og af þeim ſtødum/ ſm̄ hñ hafde iñteked af Ephraims fialle/ og endurnijade Drottēs altare / ſem var fyrer Drottēs vopnhuſe.
9 Og hñ ſafnade øllum Juda og Ben

Iamin / og þeim framande hia þm̃ af Ephraim/og Manaſſe/og af Simeon/ Þvi marger af Iſrael fiellu til hañs / þegar þeir ſaau/ad Drottẽ hñs Gud var med hønum.

10 Og þeir ſøfnudu ſier til Jeruſa-lem/a þeim þridia maanade/a Aſa rijk es fim̃tanda aare.

11 Og offrudu til Drottẽs ſama dag/ af þvi herfaange/ſm̃ þeir høfduført/ ſiø hundrud uxū/ og ſiø þuſund ſaudū.

12 Og þeir geingu i ſattmaala/ad leita Drottẽs þrra fedra Guds/i þrra giør vøllu hiarta / ⁊ i þrra giørvallre ſaal.

13 Og hvør ſem ecke villde leita Dro-ttẽs Iſraels Guds / ſkyllde deydaſt / bæde ſmaar ⁊ ſtor/bæde madur ⁊ kviña.

14 Og þeir ſooru Drottne med ſtorre rauſt/ og med føgnude/ og med tromet-um/ og med baaſunum.

15 Og allur Juda var gladur yfer eyd-num / þvi þeir høfdu ſvared i þeirra giørvøllu hiarta/og leitudu hñs i þeir ra giørvøllum vilia/ Og hañ liet ſig fiña af þm̃/og* Drotteñ gaf þm̃ roo-ſeme allt um̃ kring. * c.14/6. c.20/30.

16 Og kong Aſa * afſette ogſo(ſijna) moodur Maecha/ad vera fyrſtiñu / af þvi hun hafde uppreiſt eiñ Miplezeth i lundeñ/og Aſa afmaade heñar Mip-lezeth/og malde þad ſundur/ og brende þad i Kidrons dal. * 1. Kong. 15/16.

17 Eñ * þær hæder i Iſrael voru ecke burt tekn^r^/ þo v^r^ Aſa hiarta riett(ſkick ad/)alla hañs daga. * 1. Kong. 22/44.

18 Og hañ iñførde þad hñs fader haf de helgad/ og ꝥ hñ(ſialfur)hafde helg-ad/i Guds hus/ſilfur/ ⁊ gull/og ker.

19 Og þar var eckert ſtrijd allt til þeſſ fim̃ta og þrijtugaſta Aſa rijkes aars.

XVI. Capitule.

Aſa Samband vid Benhadad/ Siuk-doomur og Daude.

A þvi ſiøtta og þrijtugaſta A-ſa rijkes aare / droo Baeſa I-ſraels konungur i moot Ju-da/og biggde Rama/ad hamla ad fara ut ⁊ iñ til Aſa Juda konungs

2 Eñ Aſa uttook ſilfur og gull af fiaarſioodnum i Drottẽs huſe / og i konungſens huſe / og ſende til Benha-dad/ konungſens af Syria/ ſem bioo i Damaſco/og liet ſeigia:

3 Þar er ſamband i millum mijn og i millum þijn/og i millum mijns fødurs/ og i millum þijns fødurs/ ſiaa / eg hefe ſendt til þijn ſilfur og gull / gack / laat þitt ſamband fara vid Baeſa Iſraels konung/ad hañ drage upp fra mier.

4 Og * Benadad hlijdde konungenum Aſa / og ſende ſtrijds høfdingiana / ſem hañ hafde/i moote Iſraels ſtødū/ Og þeir ſloou Jon og Dan / og Abel-Maim/og alla Naphthali viſta ſtade.

*1. Kong. 15/20. 2. Kong. 16/9.

5 Og þad ſkiede/þegar Baeſa þad heyr de/þa liet hñ af ad biggia Rama/og li-et ſiñ giørning vera.

6 Þa took kong Aſa allañ Juda / og þeir tooku ſteinana fra Rama/og timb red þar til/med hvøriu Baeſa biggde/ og hñ biggde þar med Geba og Mizpa

7 Og a þeirre ſømu tijd kom Hanani ſiaaande til Aſa/ Juda konungs / og ſagde til hañs: af þvi * þu reidder þig uppa konungeñ af Syria / og reidder þig ecke uppa Drotteñ þiñ Gud/ þar fyrer er konungſens magt af Aſſyria ſloppeñ ur þiñe hende. * Jer. 17/ 5.

8 Eñ voru ecke Morianarner og þeir Libiſku eirn ſtoor ſtrijds flockur med har la mørgum vøgnum og reidmøñum? ſa mt þegar þu reidder þig uppa Drott-eñ/ gaf hañ þa i þijna hønd.

9 Þvi Drottẽs augu reña um̃ a all-re Jørduñe / ad ſtyrkia ſig med þeirra riettferdugu hiarta vid hñ. Þu giørd-er daarlega þar uti / þar fyrer ſkalltu hier epter hafa ſtrijd.

10 Eñ Aſa vard reidur uppa þañ ſiaa anda/og * ſette hñ i faangelſe/ Þvi hñ møglade i giegn hønum fyrer þad / og Aſa underokade (nockra)af foolkenu a þeirre ſømu tijd. * 1. Kong. 22/27.

11 Og ſiaa/ Aſa giørningar/þeir fyrſtu

og þeir syduftu/ sem/ þeir eru skrifader i Juda og Jsraels konunga book.

12 Og Asa vard siukur i synum fook- um a synu nijunda og þrytugasta rykes ære/og hans siukdoomur jook ſt/z hann leit ade ecke Drottens i synū siukdome/ þvi (hann reidde sig) uppa læknarana.

13 Og Asa laa med synū fedrū/ z deyde a syns rykes fyrsta og fertugasta ære.

14 Og þeir groofu hann i synum grof- um / sem hann liet sier grafa i Davids stad/ og þeir lögdu hann i leg-stade/sem mann hafde uppfyllt med(dyrmtū)urt- um/z allrahanda reykelsum/ tilreiddum epter apotekarans konst/og * þeir bren- du hm (til æru) med einu myked stooru baale. * c. 21/ 19/ Jer. 34/ 5

XVII. Capitule.

Josaphats Lucka.

Og * Josaphat hans son vard konungur i hns stad/ og vard megtugur i moote Jsrael. * 1. Kong. 15/ 24.

2 Og hn sette stryds foolk i alla Juda fasta stade/og sette befalings menn i Ju da land/og i Ephraims stade/sem ha- ns fader Asa hafde innteked.

3 Og Drottenn var med Josaphat/þvi hann gieck i syns födurs Davids fyrre vegum/og leitade ecke Baalims.

4 Enn hann leitade syns födurs Guds/ og gieck i hans bodum/og ecke epter Js- raels verkum.

5 Og Drottenn stadfeste ryked under hönum / og allur Juda gaf Josaphat gæfur/og * hann hafde rykdoom og veg semd yferflootanlega. * c. 18/ 1.

6 Og þegar hans hiarta upphafdest i Drottens vegū/ þa took hn þar epter þær hæder og lunda burt af Juda.

7 Og a hns pridia rykes ære/sende hn syna höfdingia/Benhail/og Obadia/og Sacaria/og Nethaneel/og Michaia/ad kenna i Juda stödum.

8 Og med þeim þa Levita/ Semaia/ og Nethania/og Sebadia/og Asael/og Se- miramoth/ og Jonathan/ og Adonia/ og Tobia/og Tob Adonia/Levitana/og med þeim Elisama og Joram/prestana.

9 Og þr kendu i Juda/og höfdu Drott ens logbook med sier/ z foru um kring i öllū Juda stödū/z kendu medal folksens.

10 Og * Drottens otte var yfer öllum rykium i löndunum / sem laau um kring Juda / ad þeir strijddu ecke i moote Josa- phat. * c. 14/ 14. 1. Mos. 35/ 5.

11 Og þeir af Philisteunum færdu Jo- saphat * skeink/med þeim silfur-(skatte sem þeim var)uppalagdur/Og þeir Ara- bisku færdu hönum fienad/ sio þusunder og sio hundrud hruta/og sio þusunder og sio hundrud hafra. * 1. Kong. 4/ 21.

12 So voox Josaphat/og vard alltyd stær re/og biggde slot / og vista stade i Juda.

13 Og hann hafde myked ad syssla i Juda stödum / Og stryds menn/ volldugt foolk / voru i Jerusalem.

14 Og þetta var talann a þeirra fedra huse/sem voru ypparster i Juda yfer þu sundum : Adna sa ypparste/og med hön- um voru þriu hundrud þusunder volld- ugs foolks.

15 Og næst hönum var Johanan sa ypp arste / og med hönum voru tvö hundrud og attatyu þusunder.

16 Og næst hm var Amasia Sichri son/ Drottens sialfviliugur/ og med hm voru tvö hundrud þusunder volldugra manna.

17 Og af BenJamin var Eliada/eirn volldugur madur / og med hönum voru tvö hundrud þusunder / buner med boga og skiolld.

18 Og næst hönū var Josabad/og med hönum voru hundrad og attatyu þusund er bunar til hers.

19 Þesser tooku vara a konungenum/fyr er utann þa / sem konungurenn hafde sett i þa fostu stade i öllum Juda.

XVIII. Capitule.

Josaphat dregur med Achab i Striid i moote þeim Syrlendsku.

Og Josaphat hafde * stoorann rykdoom og vegsemd / og vard Achabs mægur. * c. 17/ 5.

2 Og * þegar (nockur) ær vo ru ute / droo hann ofann til Achabs i Sa-

maria / og Achab liet slátra saudum til hañs/og mørgum uxum/ & til þess folks/ sem var med hønum/og hañ kom hønum til ad fara upp til Ramoth i Gilead.

* 1. Kong. 22/2.

3 Og Achab Israels konungur hafde sagt til Josaphats Juda konungs: villtu fara med mier til Ramoth i Gilead? og hañ hafde sagt til hañs : eg er sem þu/ og mitt foolk sem þitt foolk/og(vier villum vera) med þier i strijdenu.

4 Eñ * Josaphat sagde til Israels konungs : kiære / adspyr Drottens ord i dag. * 2. Kong. 3/ 11.

5 Og Israels konungur safnade spámønunum/ fiøgur hundrud møñum / og sagde til þeirra: skulum vier fara til Ramoth i Gilead til strijds/eda skal eg láta þ. hinkra? og þeir søgdu: far upp/ þvi Gud mun gefa(þa)i konungsens hønd.

6 Þa sagde Josaphat : er hier eñ nu eingeñ Drottens spámadur/ad vier kuñum spyria af hønum?

7 Og Israels konungur sagde til Josaphats : hier er eñ nu eirn madur / fyrer hvørn madur kañ ad spyria Drottenn/ eñ eg/ eg hata hañ / þvi hañ spáer mier ecke til goods/ helldur alla sijna daga til ills/ þad er Michæas Jemla son/ og Josaphat sagde : konungureñ tale ecke so.

8 Og Israels konungur kallade a eirn (af sijnum)herberges sveinum/ & sagde: sæk snarlega Michæas Jemla son.

* 1. Kong. 22. 9.

9 Og Israels konungur og Josaphat Juda konungur sátu hver a sijnū stoole/ færder i (þeirra)klæde/ og sátu a sliettuñe hiá Samaria port-dyrum / og aller spámeñerner spádu fyrer þeim.

10 Og Zedekia Cnaena son giørde sier járn-horn/ og sagde : so sagde Drottenn : hier med skalltu stanga þa Syrlendsku / þar til þu leggur þa i eyde.

11 Og aller spámeñerner spádu so / og søgdu: far upp til Ramoth i Gilead/ og þad mun luckast þier / og Drottenn mun giefa (hana) i konungsens hønd.

12 Og sendebodeñ / sem var geingeñ / ad kalla Michæam/ talade vid hañ/ og sagde: siá/spámañanna rædur eru sameiginlega goodar fyrer konungenum / lát & þitt ord vera eins med þeirra/ & tala gott.

13 Og Michæas sagde: (so sañarlega sem) Drotteñ lifer/ hvad miñ Gud seiger/ þad skal eg tala.

14 Og hañ kom til konungsens/og konungureñ sagde til hñs: Michæa/skulum vier fara i moote Ramoth i Gilead i strijd? eda skal eg láta hinkra? og hañ sagde : far upp/ og þad mun luckast ydur/ & þeir munu giefast i ydar hønd.

15 Og konungureñ sagde til hñs : hvad opt skal eg særa þig/ad þu seiger mier eckert añad eñ satt/ i Drottens nafne.

16 Þa sagde hañ : eg sá alla Israelita sundurtvistrada a fiøllunum * sem saude/ er hafa aungvañ hyrder. Og Drotteñ sagde. hafa þesser aungvañ herra? hver fare heim til sijns huss med fride.

* 4. Mos. 27 / 17. Matt. 9/ 36.

17 Þa sagde Israels konungur til Josaphat: * sagde eg þier ecke / ad hñ spáer mier eingu goodu / helldur til ills.

* 2. Kong. 22/18. 2. Kong. 2/18.

18 Framveiges sagde hañ : þar fyrer heyred Drottens ord : eg sá Drottenn sitia a sijnum stoole / og allur Himensens her stood hiá hñs hægre og hñs vinstre sijdu.

19 Og Drotteñ sagde : hvør vill telia um̄ fyrer Achab Israels konunge/ ad hñ skule fara upp/ og falla i Ramoth i Gilead? & þegar sá eine talade/ & sagde so/ & sá añar sagde so: * 1. Kong. 22/ 20.

20 Þa utkom þar eirn ande/og stood fyrer Drottne/ og sagde : eg/eg vil telia um̄ fyrer hønum /og Drotteñ sagde til hñs: hvar med?

21 Og hñ sagde : eg vil utfara og vera eirn falskur ande i allra hañs spámaña muñe/ og hañ sagde : þu skallt telia um̄ fyrer (hønum)/& eirneñ framkoma þvi/ far burt/og giør so.

22 Og siá nu / Drotteñ hefur giefed eirn falskañ anda i þessara þiña spámaña muñ/og Drotteñ hefur talad vondt i mote þier.

23 Þa gieck* Zedekia Cnaena son ad/ og sloo Michæam a kiñbeined/og sagde: um̄

uñ hvorn veg er Drottens Ande fareñ fra mier/ad hañ tale fyrer þig? * v. 10.

24 Og Michæas sagde: sia/ þu skallt sia þad a þeim sama dege / þu skallt ganga þa i eitt herberge epter eitt añad / ad fela þig.

25 Þa sagde Israels konungur: taked Michæam/ z læted hañ vera hia Amon/ stadar foringianum/ og hia Joas/ kon ungsens syne.

26 Og seiged: so sagde konungureñ: * setied þeñañ i fangelses hus / og fæded hañ med hrigdar braude / og hrigdar vatne / þar til eg kiem aptur med fride. * c. 16/ 10.

27 Og Michæas sagde: komer þu vissulega aptur med fride / þa hefur ecke Drottenñ talad fyrer mig / Og hañ sagde: heired allt foolk.

28 So * foor Israels konungur / z Josaphat Juda konungur upp moote Ramoth i Gilead. * 1. Kong. 22/ 19.

29 Og Israels konungur sagde til Josaphath: eg vil torkienña mig / og koma i strijded / eñ haf þu þijn klæde (a þier /) og Israels konungur torkiente sig/ og þr komu i strijded.

30 Og konungureñ af Syria bijfalade sijnum yppurstu fyrer vagnunum / seigiande: þier skulud ecke strijda (hvorke) moot þeim smæa / edur moot þeim stoora/ utañ moot Israels konunge/ hm̃ alleina.

31 Og þad skiede / þegar þeir yppurstu fyrer vagnunum sau Josaphat/ þa sogdu þeir: þesse er Israels konungur / og þeir fooru uñ kring / ad strijda i moote hönum/ eñ Josaphat hroopade/ og Drottenñ hialpade hönum/ og Gud snere þeim fra hönum.

32 Og þad skiede / þegar þeir yppurstu fyrer vagnunũ sau/ ad hñ var ecke Israels konungur/ þa sneru þeir sier fra hm̃.

33 Og eirn madur spente boga oforvarandes/ og skaut Israels konung/ i millum (sverd)reimareñar og pansarans / Þa sagde hñ til vagn sveinsens: * snu þiñe hende / og fær mig ur hernum/ þvi eg er særdur. * c. 35/ 23.

34 Og strijded vard stoort sama dag/ og Israels konungur stood i vagnenum moote þeim Syrlendsku allt til kvollds/ og deyde / þegar sooleñ gieck nidur.

XIX. Capitule.

Josaphat sette Doomara i þeirre Veralldlegu og Andlegu Stiett.

En Josaphat Juda konungr kom til sijns huss aptur med fride til Jerusalem.

2 Og Jehu Hanani son sa siaande / gieck ut i moote hönum / og sagde til konungsens Josaphat: skalltu hialpa þeim ogudlega/ og elska þa/ sem hata Drottenñ? þvi þar fyrer er Drottens reide yfer þier

3 Eñ þar er (þo) nockud * gott funded hia þier/ ad þu hefur upphoggved lundzna af landenu / og sett þitt hiarta til ad leita Guds. * c. 17/3. etc.

4 So var Josaphat i Jerusalem/ z droo ut aptur a medal foolksens/ fra Berseba allt til Ephraims fialls / og færde þa aptur til Drottens þeirra fedra Guds.

5 Og hañ sette * doomara i landenu/ i ollum Juda fostum stodum/ (ja) i hvortum stad. * 5. Mos. 16/ 18.

6 Og hañ sagde til doomaraña: siaed hvad þier giored / þvi þier hallded ecke dom vegna mañana/ helldur vegna Drottens/ og hñ er med ydr i domsens hondlan.

7 Þar fyrer læted nu Drottens otta vera yfer ydur / vared ydur / og giored þad/ þvi þar er eingeñ orietttur hia Drottne vorum Gude/ ei helldur * personuñar alit/ ei helldur giafa medtekning.
* P. G. 10/34. etc.

8 Þar med sette Josaphat og so i Jerusalem (nockra) af Levitunum z prestunũ/ og af þeim yppurstu fedrum a medal Israels/ * yfer Drottens doom og yfer mala ferleñ/ þegar þeir voru komner aptur til Jerusalem. * 5. Mos. 17/8/9. c. 9/17

9 Og hñ baud þeim/ og sagde: giored so i Drottens otta trulega/ og med einu rietttskickudu hiarta.

10 Og i ollũ mælefnũ/ sem koma fyrer ydur af ydar brædrum / sem bua i þeirra stodum/ i millum bloods og bloods/ i millum

um løgmals og bods / setninga og rietti lida / þa undervijsed þeim / ad þeir ecke syndge i moote Drottne/og þar kune koma em reide yfer ydur og yfer ydar brædur/Giøred soo/soo munud þier ecke syndga
11 Og sia / Amaria sa ypparste prestur er yfer ydur i øllum Drottens maalaferlum/og Sebadia Jsmaels son sa høfdinge i Juda huse/i øllum konungsens malū/ so hafed þier fovita/Levitana/fyrer ydr/ vered hughrauster/ og giøred þetta / og Drotteñ mun vera med hinum gooda.

XX. Capitule.

Josaphats Sigur/Stioornan og Daude.

Og þad skiede/ ad þar epter komu Moabs børn/ og Ammons børn/ og þeir Ammonitar med þeī/i mote Josaphat til strijds.
2 Og þeir komu/sem gafu Josaphat til vitundar/og søgdu: þar kiemur eitn stoor flockur i moote þier/fra hiñe sijdu hafsens/fra Syria/og sia/ þeir eru i Hazezon Thamar/ þad er Engeddi.
3 Og Josaphat ottadest/og skickade sitt andlit / til ad leita Drotteñs/ og liet uthroopa eina føstu yfer allañ Juda.
4 Og Juda kom til samans/ ad uppleita Drotteñ/ og so af øllum Juda stødum komu þeir/ad leita Drotteñs.
5 Og Josaphat stood a medal Juda z Jerusalems safnadar i Drottens huse / fyrer framañ þañ nyja gard/ og sagde:
6 Drotteñ/vorra fedra Gud/ertu ei sialfur Gud i Himnenum? ia þu ert sa/sem stioornar i øllum heidingiaña rijkium/og * i þiñe hende er kraftur og magt / ad þar er * * eingeñ/sm̄ kañ standa i moote þier. * 1. Kron. 29/12. * * 2. Kron. 14/11
7 Hefur þu ecke/ vor Gud/ utreked þessa lands iñbiggiara fyrer þijnu fooʟke Jsrael/ og gefed þad Abrahams þijns vinar sæde æfenlega.
8 Og þeir hafa bued þar i/z biggt þier eiñ helgedom þar iñe f. þitt nafn/z sagt:
9 Nær * olucka kiemur yfer oss / sverds straff / edur drepsootti/ edur hungur/ þa skulum vier standa fyrer þessu huse og fyrer þier / þvi þitt nafn er i þessu huse/og hroopa til þijn i vorre neyd/so villder þu heyra og hialpa. * c. 6. 28. 1. Kong. 8/33. etc.
10 Og sia/ nu eru Ammons og Moabs børn/og þeir af Seirs fialle/ * i giegnum hvørra þu liest ecke Jsrael fara / þegar þeir fooru af Egyptalande / eñ þeir mattu vykia fra þeim/ og ecke eydeleggia þa. * 5. Mos. 2. 9/ 19/ 29.
11 Og sia/þeir lata oss þess gialda/ og koma ad utreka oss af þijnum arfe / sem þu hefur gefed oss ad eiga.
12 O vor Gud/villtu ecke dæma yfer þeim? þvi þar er eingeñ kraftur i oss i mote þessum stora hoop/sem kiemur i mote oss. Og vier / vier vitū ecke/hvad vier skulum giøra/eñ vor augu eru til þijn.
13 Og allur Juda stod fyrer Drottne/ z þeirra børn/ þeirra hustrur/ z þeirra syner.
14 Þa kom Drotteñs Ande midt i søfnudenum/yfer Jehasiel Sacariæ son/ Benaia sonar/Jehiels sonar/Methania sonar/þañ Levita/af Asaphs børnum.
15 Og hañ sagde/ merked aller af Juda/ og þier iñbiggiarar i Jerusalem/ og þu kong Josaphat/ so sagde Drotteñ til ydar: þier skulud ecke ottast/edur mistreysta fyrer þessū stoora hoop/ þvi striided er ecke moote ydur/ helldur moot Gude.
16 A morgun skulud þier fara ofañ moote þeim/ Sia/ þeir fara upp / þar sem mañ fer upp til Zis/og þier munud mæta þeim hia endanum i dalnum/ þvert yfer fra Jeruels eydemørku.
17 Þier skulud ecke striida i þessare (søk/)ganged þangad/standed og sied Drotteñs hialpræde/ sem er med ydur/ o Juda og Jerusalem þier skulud ecke ottast/og ecke vera efablandner/draged amorgun ut a mote þeim/ þvi Drotteñ(mun vera)med ydur.
18 Þa beigde Josaphat sig til Jardar med andlite/og allur Juda/ og iñbyggiararner i Jerusalem fiellu nidur fyrer Drottne/og tilbadu fyrer Drottne.
19 Og Levitarner af þeim Kaathita børnum og af þeim Korhita børnum / stoodu

stoodu upp/ ad lofa Drottẽ/ Israels Gud/ med stoorre raust/ hatt.

20 Og þeir tooku sig ærla upp um̃ morguneñ / og fooru ut til Thekoas eydemerkur / og þegar þeir droou ut / stood Josaphat/og sagde: heyred mier/ Juda / og þier iñbiggiarar i Jerusalem: trued a Drottẽ ydar Gud/so skulud þier vera ohulter/(og)trued a hañs spaamẽ/so skulud þier faa lucku.

21 Og hñ riede foolkenu/ z sette saung vara fyrer Drottẽ/og þa sem skylldu lofa þa heilögu Majestat/ þegar þeir droou ut æfram̃ vopnader/og sagde. * þacked Drottne / þvi hañs myskunseme er eylijf. * Ps. 106/ 1.

22 Og þegar þeir hoofu med prijse og lofe/liet Drottẽ eitt launsætur koma uppa Ammons börn/Moab og(þa af) Seirs fialle/sm̃ voru komner mot Juda / og þeir urdu slegner.

23 Þvi Ammons born og Moab/stoodu moote þeim af Seirs fialle/ad bañsetia z ad eideleggia/ z þegar þr höfdu eidt þeim af Seirs fialle/ hiælpade sa eine þeim ödrum/ ad þeir fordiörfudu (sig siælfa.)

24 Þegar Juda var komeñ til Mitzpe hia eydemörkeñe/ sneru þeir sier i moot foolkenu/og siaa/ þa lææu lijkamarner a Jördunñe/ z þar var eingeñ undañkomeñ

25 Og Josaphat kom og hñs foolk/ad skipta þeirra herfaange/ og þeir fundu a medal þeirra miked/ bæde goots og lijkame/ z kostulega hlute/sem þeir tooku af þeim/ad þeir kuñu ecke bera þad/og þeir utskiptu sama herfaange i þria daga/ þvi þad var miked.

26 Og a þm̃ fioorda deige komu þeir til samans i lofs-daleñ/þvi þar lofudu þr Drottẽ/ þar af kölludu þeir sama stadar nafn lofs-dal allt til þssa dags.

27 Sijdañ snere sier hvor madur af Juda og Jerusalem til baka/og Josaphat fyrer þeim/ad þeir færu til Jerusalem med glede / þvi Drottẽ hafde gladt þa yfer þeirra ovinum.

28 Og þeir fooru iñ i Jerusalem med psölturum/og med hörpum/og med basunum/til Drottẽs huss.

29 Og + Guds hrædsla kom yfer öll rijke i landenu / þegar þeir heyrdu / ad Drottẽ hafde strijdt i mooti Israels ovinum. + c. 14/ 14. c. 17/ 10.

30 So vard Josaphats rijke roosamt/ og hañs Gud gaf honum rooseme/allt um̃ kring.

31 Og Josaphat rijkte yfer Juda/hañ var fim̃ og þriatiju ara gamall/ þegar hañ vard konungur/og rijkte fim̃ og tuttugu ar i Jerusalem/og hañs moodur nafn var Asuba/ Silhi dootter.

32 Og hañ gieck i Asa sijns fodurs vegge/og veik ecke þar fra/þvi hañ giörde þad / sem riett var fyrer Drottẽs augũ.

33 Þo voru hæderner ecke burt tekner/ þvi folked hafde ecke eñ nu sett þeirra hiarta til þeirra fedra Guds.

34 Eñ hvad meira er ad segia um̃ Josaphat/ þa fyrstu og þa sijdustu hlutesim / þad er skrifad i Jehu Hanani sonar giörninge/ sm̃ hm̃ var bijfalad ad uppteikna i Israels konunga book.

35 Þo þar epter sambatt Josaphat / Juda konungur/ sig med Ahasia Israels konunge/ hañ/ hañ var ogudlegur i (sijnum) giorningum.

36 Og hañ sambatt sig vid hañ/ ad giöra skip/ sem skylldu fara til Tharsis/ z þeir giördu skipeñ i Ezeongaber.

37 Eñ Elieser Dodana son af Maresa/ spaade moot Josaphat/ og sagde: af þvi þu sambatst þig vid Ahasia/ hefur Drottẽ sundur rifed þijna giörninga/ Þa urdu *skipeñ sundur sleigeñ/ad þau kuñu ecke fara til Tharsis.

* 1. Kong. 22/ 49.

XXI. Capitule.

Josaphats Daude. Jorams Mord / Afgudadijrkan/Straff og Daude.

Þar epter lææ Josaphat med sijnũ fedrũ/og var grafeñ hia sijnũ fedrũ i Davids borg/ z hñs son* Joram vard konungur i hñs stad. *2. Kong. 8/16. 1. Kron. 3/11

2 Og hñ ætte brædur / Josaphats syne/

ne/ Asaria/ og Jehiel/ og Sacaria/ og Azaria/ og Michael/ og Sephatia/ All er þesser voru Josaphats/ Jsraels kon ungs børn.

3 Og þeirra fader gaf þeim margar gæfur af silfre og gulle/ z giersemum/ med føstum stødum i Juda/ en̄ gaf Joram rijked/ þvi han̄ var sa frumgietne.

4 Þegar * Joram var kom̄en̄ til sijns fødurs rijkes/ og hafde stadfest sig/ sloo han̄ alla sijna brædur i hel med sverde/ og þar med (nockra) af þeim yppurstu i Jsrael. * 2. Kong. 8/ 16.

5 Joram var * tveggia og þriatijgu ara gamall/ þegar han̄ vard konungur/ og rijkte atta ar i Jerusalem.
* 2. Kong. 8/ 17.

6 Og hn̄ gieck a Jsraels konunga vei ge/ eins sem Achabs hus giørde/ þvi Achabs dootter var hn̄s hustru/ og hn̄ giørde vondt fyrer Drottens augum.

7 Þo villde Drotten̄ ecke fordiarfa Davids hus fyrer þess sattmala sku llđ/ sem han̄ hafde giørt * vid David/ og so sem han̄ hafde talad/ ad giefa hønum og han̄s børnum eitt lioos alla daga. * 2. Sam. 7/ 12.

8 J han̄s tijd fiell Edomiten̄ fra Juda/ z giørde eirn kong yfer sig.

9 Þar fyrer foor Joram fliotlega med sijnum høfdingiū/ og aller vagnar med hønum/ og took sig upp um̄ noottena/ og sloo Edom/ sm̄ hafde um̄kringt hn̄/ og þa yppurstu fyrer vøgnunum.

10 Þo fiell Edomiten̄ burt fra Juda/ allt til þessa dags/ Þa sømu tijd fiell Libna burt fra hønum/ þvi han̄ yfergaf Drotten̄ sin̄a fedra Gud.

11 Han̄/ han̄ giørde ogso hæder a fiøll unum i Juda/ og kom þeim til/ sm̄ biuggu i Jerusalem/ ad drijga hoor/ ꝫ han̄ rak Juda (þar til.)

12 Og þar kom eitt skrif til han̄s fra Elia spaman̄e/ s̄ hlioodade: so sagde Drotten̄/ þijns fødurs Davids Gud: af þvi þu ecke hefur geinged a þijns fødurs Josaphats veige/ et helldur Asa Juda kongs veige.

13 En̄ hefur geinged a Jsraels konga veige/ og giørt þad/ ad Juda og Jerusalems in̄biggiarar drijga hoor/ epter Achabs huss hooran/ og þu hefur þar med i hel sleiged þijna brædur af þijns fødurs huse/ * sem voru betre en̄ þu.
* 1. Kong. 2/ 32.

14 Sia/ so mun Drotten̄ slaa þig med stoorre plaagu a þijnu folke/ og a þijnum bornum og a þijnum hustrum/ og a øllu þijnu goldse.

15 Og þu (skallt plagast) med mørgum siukdoomum/ vegna þissa in̄ybla siukdooms/ þar til þijn in̄yble vegna siukdooms ganga ut dag fra deige.

16 So uppvakte Drotten̄ i moot Joram Philisteana og Arabana anda/ sem er hia Morlendskum.

17 Og þeir droou upp i Juda/ og ræntu þa/ og burt pærdu alla eign/ sem fanst i kongsens huse/ z þar med hn̄s syne/ z hn̄s hustrur/ ad hn̄ ecke hiellt ein̄ sijn̄ syne epter/ utan̄ Joahas hn̄s yngsta syne.

18 Og epter allt þetta plaagade Drotten̄ hn̄ i han̄s in̄yblum med siukdoome/ sem ecke kun̄e læknast.

19 Og þad varade dag fra deige/ og þegar tveggia ara tijd var liden̄/ geingu hn̄s in̄yble ut (af hønū/) med hn̄s siukdoome/ og hn̄ deyde af vondum sootum/ og hn̄s foolk giørde eckert bæl yfer hønum/ sem (þeir høfdu giort) bæl yfer hn̄s fedrum.

20 Han̄ var tveggia og þriatijgu ara gam all/ þegar hn̄ vard konungur/ og rijkte atta ar i Jerusalem/ z gieck (so/) ad eing en̄ hafde þocknan (a hønum/) og þeir groofu hn̄ i Davids borg/ en̄ ecke a medal konungan̄a grafa.

XXII. Capitule.

Epter Ahasiæ Dauda rijkte Drottning Athalia i Juda.

Og þeir sem biuggu i Jerusalem/ * giørdu Ahasia/ han̄s yngsta son/ til konungs i hn̄s stad/ þvi þad skrijds foolk/ sm̄ kom med þeim Arabisku til um̄sætur sens/ hafde i hel sleiged alla þa firstu/ og Ahasia/ Jorams son/ vard konungur

ungur i Juda. * 2. Kong. 8/24.

2 Ahasia var tveggia og fiorutiju ara gamall/ þegar hann vard konungur/ og rijkte eitt ar i Jerusalem/ og hanns modur nafn/ var * Athalia/ Omri dotter. * 2. Kong. 11/1.

3 Hann/ hann gieck ogso a Achabs huss vegum/ þvi hanns mooder riede hønum ad giøra illa.

4 Og hann giørde vondt fyrer Drottens augum/ eins sem Achabs hus/ þvi þeir/ þeir voru radgiafar epter hans fødurs dauda/ og fordiørfudu hann.

5 Hann gieck ogso epter þeirra rade / og foor med Joram Achabs Jsraels konungs syne i strijd/ næst Hasael konungenum af Syria / til Ramoth i Gilead / enn þeir Syrlendsku * sloou Joram.
* 2. Kong. 8/8. C. 9/15.

6 Og hann snere aptur/ ad lata sig græda i Jesreel / þvi hann hafde sar/ sem þeir høfdu sleiged hann i Rama/ þar hann strijdde vid Hasael/ konungenn af Syria / og Asaria Jorams son/ Juda konungur/ foor ofann/ ad sia Joram Achabs son/ i Jesreel/ þvi hann la siukur.

7 Og Ahasiæ forørk(un) var af Gude / ad hann kom til Joram / þvi þegar hann kom / þa droo hann ut med Joram i moot Jehu/ Nimsi syne / sem Drottenn hafde smurt / ad uppræta Achabs hus.

8 Og þad skiede/ þa Jehu framde straffed i moot Achabs huse/ þa fann hann (nockra) af þeim ypparstu af Juda / og Ahasiæ brædra børnum / sem þioonudu Ahasia/ og sloo þa i hel.

9 Sijdann leitade hann epter Ahasia / og þeir gripu hann/ og hann/ hann hafde faled sig i Samaria/ og þeir færdu hann til Jehu/ og sloou hann i hel/ og groofu hann/ þvi þeir søgdu: hann er Josaphats son/ sem leitade Drottens i sijnu giørvøllu hiarta. Og þar var eingenn af Ahasia huse/ sem treyste sier/ ad taka rijked.

10 Þa * Athalia Ahasias mooder sa / ad hennar sonur var daudur / þa took hun sig upp / og fyrerkom øllu konunglegu sæde i Juda huse. * 2. Kong. 11/1.

11 Enn Josabeath/ konungsens dootter/ took Joas Ahasias son / og stal hønum a medal konungsens barna / sem voru i hel sleigenn / og liet hann med sinne foostru i sængur herberged / so falde Josabeath kong Jorams doottir / Jojada prests hustru/ hann/ þvi hun/ hun var Ahasia syster / fyrer Athalia/ ad hun slæe hann ecke i hel.

12 Og hann var dulenn med þeim i Guds huse sex ar / og Athalia var drottning i landenu.

XXIII. Capitule.

Joas verdur Konungur/ og Athalia fyrirferst.

Enn * a þvi siøunda are took Jojada eitt øruggt sinne fyrer sig/ og took þa ypparstu yfer hundrudum/ sem voru Asaria Jerohams son/ og Jsmael Johanans son/ og Asaria Obeds son/ og Maeseia Adaia son/ og Elisaphat Sichri son/ med sier i samband. * 2. Kong. 11/4.

2 Og þeir fooru um kring i Juda / og søfnudu Levitunum af øllum Juda stødum/ og þeim ypparstu fedrum a medal Jsrael / og komu til Jerusalem.

3 Og sa giørvalle søfnudur giørde eitt samband vid konungenn i Guds huse / og hann sagde til þeirra: sia/ konungsens sonur skal vera konungur / so sem Drottenn sagde um Davids børn.

4 Þetta er þad/ sem þier skulud giøra: þridie partur af ydur sem geingur inn um sabbatenn/ af prestunum og Levitunum/ skulu vera portvaktarar hia dyra þreskulldenum.

5 Og þridie parturenn i konungsens huse / og þridie parturenn hia grundvallar portenu/ enn allt foolked i gardenum fyrer Drottens huse.

6 Enn so eingenn kome inn i Drottens hus/ utann prestarner og Levitarner/ sem þar þioona/ þeir/ þeir skulu ganga inn/ þvi þeir eru heilager / enn allt foolked skal taka vara a Drottens varatekt.

7 Og Levitarner skulu skipa sier kring um konungenn / hvør med sijna verju i sinne hende/ og hvør sem kiemur i hused/ skal deydast/ Samt vered þier hia konungenum /

ungenum/ nær hañ geingur iñ/ og nær hañ geingur ut.

8 Og Levitarner og allur Juda giørdu epter øllu þvi / sem Jojada prestur hafde byfalad/og tooku hvør sitt folk/ sem iñkomu um̃ sabbateñ med þeim/ sem̃ utgeingu um̃ sabbateñ / þvi Jojada prestur liet ecke skipanernar ganga burt.

9 Og Jojada prestur * fieck þeim yppurstu yfer hundrudum/ spioot og skiølldu/ sem̃ høfdu vered kong Davids vopn/ sem voru i Guds huse. * 2. Kong. 11/10

10 Og hañ skipade øllu foolkenu / og sierhvør (stood) med sitt vopn i siñe hende/ fra þeirre hægre sijdu i husenu/ allt til þrrar vinstre sijdu i husenu / giegnt altarenu/ ꝛ giegnt husenu/ hia konungenum/ um̃ kring.

11 Þa framleiddu þr konungsens son / ꝛ settu koronuna ꝛ vitnesburdeñ uppa hañ/ og giørdu hañ ad konge / og Jojada og hañs syner smurdu hañ / og søgdu: kongureñ fæe lucku.

12 Þegar Athalia heyrde * foolksens hævada/ sem til hlupu og lofudu konungeñ/ þa gieck hun til foolksens i Drottens hus. * 1. Kong. 1/ 41.

13 Og hun sæ/og siæ/ þa stood konungureñ hia synum stoolpa i iñgangenum/ og þeir yppurstu/og bæsunurnar hia konungenum / og allt foolked i landenu var gladt/og blies i bæsunur/og saungvararner voru þar med streingia-leik / og gæfu til vitundar / ad mæñ skyllde syngia lof/ Þa sundur reif Athalia sijn klæde/og sagde: upphlaup/ upphlaup.

14 Eñ Jojada prestur gieck ut med þeim yppurstu yfer hundrudum/sem voru yfer hernum / og sagde til þeirra: leided hana ut fyrer rødena/ ꝛ hvør sem̃ fylger heñe/hñ skal deydast med sverde/ Þvi prestureñ hafde sagt: þier skulud ecke slæ hana i hel i Drottens huse.

15 Og þr løgdu hendur a hana/ ꝛ hun kom til hesta-portsens iñgangs hia konungsens huse/ og þeir sloou hana þar i hel.

16 Og Jojada giørde eitt samband i mille syn og alls foolksens / og i mille konungsens/ad vera Drottens poolk.

17 Sijdañ gieck allt poolked iñ i Baals hus/og brutu þad nidur / og sundurbrutu hñs olturu/ og hñs byllæte/og i hel sloou Mathan/ Baals prest / fyrer altarenu.

18 Og Jojada skickade embættum i Drottens huse/ pyrer prestano/ Levitana/ hvørium David hapde skipt til Drottens huss/ ad giora Drottne breñe-offur / sem skripad er i Mose løgmæle/med glede og med saung/sem David hapde diktad.

19 Hñ skickade ꝛ portvaktara i Drottens huss porte/ad eingeñ i nockre ohreiñe høndlan mætte koma (þar iñ.)

20 Og hñ took þa yppurstu yper hundrudum / og þa megtugu / og herrana a medal foolksens/og allt poolked ap landenu / og færde konungeñ opañ pra Drottens huse / og þeir geingu i giegnum þad hæpva port til konungsens huss/ og settu konungeñ a kong. stooleñ.

21 Og allt foolked ap landenu var gladt / og stadureñ var kirr /epter þad þeir hopdu i hel sleiged Athalia med sverde.

XXIV. Capitule.

Joas Rijkesstioornan og Daude.

JOas * var sio æra gamall/þegar hñ vard konungur/og rijkte þiorutijgi ær i Jerusalem / og hañs moodur napn var Sibia ap Berseba. * 2. Kong. 12/ 1.

2 Og Joas giørde riett fyrer Drottens augum/ so leinge Jojada prestur lipde.

3 Og Jojada took honum tvær hustrur/og hñ ablade sona og dætra.

4 Og þad skiede/ þar epter hapde Joas i siñe/ad endurnyia Drottens hus.

5 Og hañ sapnade prestunum og Levitunum / og sagde til þeirra: fared ut til Juda stada/ og safned peningum af øllum Israel / til ad endurbæta ydar Guds hus ærlega ærs/og þier skulud plijta ydur þar til/ eñ Levitarner plijttu sier ecke.

6 Þa kallade kongureñ Jojada þañ ypparsta/og sagde til hñs: þvi hefur þu ecke gæt a Levitunum/ ad iñfæra ap Juda og Jerusalem þa hiælp/ sem * Mose Drottens þienare / og Israels søpnudur (skickade)

(skickade) til vitnesburdarens llalldbud-ar. * 2. Mos. 30. 12/ 13.

7 Þvi su ogudlega * Athalia/ hennar syner/ hafa niduhrbroted Guds hus/ og allt þad sem var heilagt giort til Drottens huss / hafa þeir tileinkad handa Baalim. * c. 22/10.

8 Þa befalade konungurenn / og þeir giørdu eina kistu/ og settu hana i portted / utann fyrer Drottens huse.

9 Og þeir lietu uthroopa i Juda og i Jerusalem / ad innfæra Drottne þa hiælp/ sem var Israel uppalogd i eyde morkenne af * Mose Guds þienara.

* 2. Mos. 30. 12/13.

10 Þa gloddust aller foringiarner/ og allt foolked/ og þeir færdu/ og kostudu i kistuna/þar til hun vard full.

11 Og þad skiede / nær þad var tijme/ ad mann skyllde bera kistuna framm epter konungsens befalning/ fyrer Levitana/ og nær þeir sæu/ ad þar voru marger peningar i / þa kom konungsens skrifare / og sa sem hafde skickan af þeim ypparsta preste / og tæmdu kistuna / og baru hana burt (aptur/) og settu hana i sinn stad/ so giørdu þeir alla daga/ og sofnudu peningum i margfiolda.

12 Þessa gæfu konungurenn og Jojada * þeim/sem stoodu fyrer erfidenu i Drottens huss þioonustu / og þeir leigdu (stein-)hoggvara og timburmenn/til ad endurnyja Drottens hus / so og meistara a iærn og kopar / til ad endurbæta Drottens hus. * 2. Kong. 22/4.

13 So giørdu þeir/sem stoodu fyrer erfidenu / ad endurbooten a verkenu gieck framm fyrer þeirra hond/ og þeir komu Guds huse til sijns rietta lags/og þeir fullgiørdu þad.

14 Og þegar þeir hofdu þad fullkomnad/færdu þeir peningana/sem afgeingu/til konungsens og Jojada / þar af giørde mann verkfære til Drottens huss/ verkfære til þioonustunnar og til offrananna/ og skeider og gull-kier/og silfur-(kier/)og offrudu brenne-offre i Drottens huse ydduglega/alla Jojadæ daga

15 Og Jojada vard gamall/ og vel vid alldur/ og deyde / Hann var hundrad og þriatiju æra gamall/ þegar hann deyde.

16 Og þr grofu hn i Davids stad a med al konungann/ af þvi hann hafde giørt vel i Israel/bæde vid Gud og hns hus.

17 Enn epter Jojada dauda/ komu þr yppurstu af Juda/og tilbædu fyrer konungenum/ þa hlijdde konungurenn þeim.

18 So yfergæfu þeir Drottens þeirra fedra Guds hus/ og þioonudu lundunum og afgudunum/Þa vard þar ein reide yfer Juda og Jerusalem/fyrer þessarar þeirra syndar skulld.

19 Þo hn sende spæmenn til þrra / ad snua þm til Drottens / Þeir vitnudu fyrer þeim/ * enn þeir (villdu) þad ecke heyra. * c. 33/ 10.

20 Og Guds Ande yfklæddest Sacaria/ Jojada prests syne/og hann stie upp yfer foolked/ og sagde til þeirra: so sagde Gud: þvi yfertroded þier Drottens bod? þar þ munud þier ecke fæ lucku / þvi * þier hafed yfergiefed Drottenn / og hn hefur yfergiefed ydur. * c. 15/2.

21 Enn þr giørdu eitt samband i moote hm/ z grijttu hn i hel/epter konungsens bode/ i gardenum hia Drottens huse.

22 Og kong Joas minntest ecke þeirrar myskunsemdar/ sem Jojada hanns fader giørde vid hann/helldur sloo hanns son i hel. Og þegar hann doo/sagde hn: Drottenn mun sia og krefia þess.

23 Og þad skiede / þa ared var ute / droo þeirra Syrlendsku her upp i moote honum og þeir komu i Juda og Jerusalem / og fordiørfudu af foolkenu alla þa yppurstu i bland foolksens / og sendu allt þeirra herfang til konungsens af Damasco.

24 Enn þo ad þeirra Syrlendu magt kiæme med smaa menn / samt gaf Drottenn eirn mjog storann her i þeirra hond/af þvi þeir hofdu yfergiefed Drottenn þeirra fedra Gud/ og þeir stroffudu Joas.

25 Og þa þeir voru farner fra honum/ þvi þeir lietu hann epter i stoorum sikt doomum / * giordu hanns þienarar eitt

samband

samband i moote hønum / fyrer Jojada prests barna bloods skulld/ og sloou hañ i hel a hañs sæng/ so hañ deyde / Og þeir groofu hñ i Davids stad/ eñ groofu hañ ecke ** i konungaña grefum.

* 2. Kong. 12/20. ** 2. Kron. 21/20.

26 Og þesser voru þeir/sem giørdu samband i moote hønum: Sabad/ Simeaths þeirrar Amonitisku son / og Josabath Simrits þeirrar Moabitisku son.

27 Og vidvikiande hñs sonum/ og summusie / sem var sofnud under hønum / og Guds huss grundvelle/sin / þeir eru skrifader i konungaña bookar aniaal/ og * hañs son Amazia vard konungur i hñs stad. * 2. Kong. 12/21. c. 14/1.

XXV. Capitule.

Amaziæ Rijkes Stiornan og Daude.

Amazia var fim̃ og tuttugu ara gamall/ þegar hañ vard konungur/og rijkte niju og tuttugu aar i Jerusalem/ Og hñs mood ur nafn var Joadan / af Jerusalem.

2 Og hañ giørde riett fyrer Drottens augum/ þo ecke i einu fullkomnu hiarta.

3 Og þad skiede/ þegar rijked var stadfest hønũ/ þa sloo hañ sijna sveina i hel/ sem høfdu sleged konungeñ hñs fødur.

4 Eñ hañ sloo ecke þeirra børn i hel / þvi (hañ giørde) so sem er * skrifad i løgmaalenu i Mose book/ þad sem Drotteñ bijdur/ og seiger : fedurner skulu ecke deya fyrer børneñ / ei helldur børneñ deya fyrer fedurnar / helldur skal hver deya fyrer siñar syndar skulld.

*5. Mos. 24 / 16. etc.

5 Og Amazia safnade Juda / og setti þa epter (þeirra) fedra huse / til foringia yfer þusunder/ z til foringia yfer hundrud/ a medal alls Juda og BenJamin/ Og talde þa / fra tuttugu ara gømlum og þar yfer/og fañ a medal þeirra þriu hundrud þusund utvalda/ sem kuñu fara i strijd/ sem kuñu bera spioot z skiølld.

6 Þar med leigde hañ af Jsrael hundrad þusunder strijds-meñ/ fyrer hundrad centener silfurs.

7 Eñ þar kom eirn Guds madur til hñs/ og sagde: o konungur / lat ecke Jsraels her koma med þier / þvi Drotteñ er ecke med Jsrael / (ey helldur) med øllum Ephraims børnum.

8 Helldur kom þu/giør þad/styrk þig til strijdsens : Gud mun læta þig falla fyrer (þijnum) oviñum/ þvi þar er magt i Gude/ ad hialpa/ og ad læta falla.

9 Og Amazia sagde til Guds mans: hvad skal mañ þa giera af þeim hundrad centener/ sem eg hefe gefed strijdsmøñunum af Jsrael? og sa Gudsmadur sagde : Drotteñ hefur ad gefa þier meira eñ þetta.

10 Þa skilde Amazia þad strijds-foolk ad/sem var komed til hñs af Ephraim/ ad fara til þeirra stadar / Þar fyrer urdu þeir harla reider i giegn Juda/ og fooru aftur til þeirra stadar med storre reide.

11 Og * Amazia vard sterkur / og fære de sitt folk (ut/) og droo i Sallt-daleñ / og sloo Seirs børn tiju þusunder.

*2. Kong. 14/ 7.

12 Þar med fanngudu Juda børn tiju þusunder lifande/ og leiddu þa efst uppa kletteñ/og hrundu þeim ofañ af kletteñũ/ ad þeir aller brustu i sundur.

13 Eñ þeir strijdsmeñ/sem Amazia liet fara til baka / ad fara ecke til strijds med hønũ/ giørdu eitt aahlaup i Juda stade/ fra Samaria/ og allt til BethHoron / og sloou af þeim þriar þusunder/og rændu miklu herfange.

14 Og þad skiede / þegar Amazia kom ur Edomita ña slage/ þa førde hañ Seirs barna gude/ og sette þa sier til guda/ og tilbad þ þeim / og gaf þeim reykelse.

15 Þa vard Drottens reide grom yfer Amazia / og hañ sende eirn spaamañ til hañs/ hver ed sagde til hñs: hvar fyrer leitar þu þess foolks guda / sem * ecke kuñu hialpa þeirra foolke af þiñe hende? 2. Mos. 32/ 37/38.

16 Og þad skiede / þegar hañ talade til hñs/ þa sagde hñ til hñs : mun madur hafa sett þig til konungsens raads? lattu af / þier (sialfum til besta/) hvi skylldu þeir slaa þig? þa liet spaamadureñ af z sagde: eg førmerke ad Gud hefur alyktad/ad fordiarfa þig / af þvi þu þad giørder/

giorder/ og ecke hlÿdder mÿnu rææde.

17 Og Amazia/ * Juda konungur/ rææd þærde sig/ og sagde til Joas Joachas son ar/ Jehu Israels konungs sonar/ og liet seigia: kom og læætum oss sia hver añañ. * 2. Kong. 14/ 8.

18 Eñ Joas/ Israels konungur/ sende til Amazia Juda konungs/ z liet seigia: þirne-buskureñ/ sem er i Libanon/ sende til cedrus/ sem er i Libanon/ og liet seigia: gief þÿna dootter mÿnū syne til hust rur/ eñ villu-dÿreñ/ sem voru i Libanon/ hlupu yþer/ og nidurtrædu þirnebuskeñ.

19 Þu meinter: siaa/ þu hefur sleiged Edomitana/ og þitt hiarta stærer sig/ ad vegsamast/ Nu vertu i þÿnu huse/ hvar fyrer sæker þu epter olucku/ ad þu skule er þalla/ þu og Juda med þier?

20 Eñ Amazia hlÿdde (hønum) ecke/ þvi þad (skiede) af Gude/ ad giefa þa i (hañs) hond/ af þvi þeir høfdu leitad Edomitaña guda.

21 So foor Joas Israels konungur upp/ z þeir sææu hver añañ/ hñ z Amazia Juda konungur i BethSemes/ s̄ er i Juda.

22 Eñ Juda vard sleigeñ fyrer Israel/ og * flÿde hver til sÿns heimkÿñes.
*2. Sam. 18/ 17.

23 Og Joas Israels konungur greip Amazia Juda konung/ Joas son/ Joachas sonar i BethSemes/ og færde hañ til Jerusalem/ og nidur sloo mureñ i Jerusalem/ fra Ephraims porte/ allt til horn-portsens/ fiogur hundrud alna langt.

24 Og (hañ burt-took) allt gulled og silfred/ og oll verkfæreñ/ sem fundust i Guds huse/ hia ObedEdom/ og fiæærsiood eñ i konungsens huse/ og took børneñ til gÿslingar/ z kom aptur til Samaria.

25 Og Amazia Joas son/ Juda konungur/ lifde i fimtan æær epter Joas Joachas sonar/ Israels konungs/ dauda.

26 Og hvad meira er ad seigia um̄ Amazia/ þad firsta og þad sÿdasta/ siaa/ er þad ecke skrifad * i Juda og Israels konunga book? * 2. Kong. 14/ 1.

27 Og fra þeim tÿma/ ad Amazia gaf sig fra Drottne/ þa giordu þeir eitt sam bandt moote hønum i Jerusalem/ og hñ flÿde til Lachis/ Þa sendu þeir epter hønum til Lachis/ og sloou hañ þar i hel.

28 Og þeir fluttu hañ a hestum/ og * greofu hañ hia sÿnū fedrū i Juda stad.
* 2. Kong. 9/ 28.

XXVI. Capitule.

Ussiæ Rijkes-stiornan/ Sigur/ og Spitelska.

Þa * took allt Juda foolk Ussia/ sem var sextan ææra gamall/ og giorde hñ ad konunge i sÿns fedurs Amazia stad.
* 2. Kong. 14/ 21.

2 Hañ/ hañ bigde Eloth/ og kom heñe til Juda aptur/ epter þad konungureñ lææ med sÿnum fedrum.

3 Ussia var sextan ææra gamall/ þegar hañ vard konungur/ og rÿkte tvo og fim̄ tÿu æær i Jerusalem/ Og hañs moodur nafn var Jecholia af Jerusalem.

4 Og hñ giorde rieitt * fyrer Drottens augum/ epter ollu þvi/ sem Amazia hñs fader giorde. * c. 25/ 2.

5 Þvi hañ leitade Guds so leinge Sacaria lifde/ sem hafde forstand i Guds sioonū/ Og so leinge hñ leitade Drottens/ liet Gud hañ hafa lucku.

6 Þvi hañ droo ut/ og strÿdde i moote Philisteunum/ og nidur sloo murana i Gat/ og murana i Jabne/ og murana i Asdod/ og bigde stade vid Asdod/ og medal Philisteaña.

7 Og Gud hialpade hønum i moote Philisteunum/ og i moot þeim Arabisku/ sem biuggu i GurBaal/ og þeim Meunitum.

8 Og þeir Am̄onitar * gææfu Ussia gææfur/ og hñ vard nafnkuñugur/ þar til madur kiemur i Ægyptaland/ Þvi hñ var sterkur harla miog. * c. 17/ 11.

9 Þar med bigde Ussia turna i Jerusalem hia horn-portenu/ z hia dal-portenu/ og hia hornenu/ Og stirkte þa.

10 Hañ bigde og turna i eidemørkeñe/ og groof marga bruña/ þvi hañ hafde miked fie/ bæde i dolunum og a sliettuñe/ akur-meñ og vÿngards meñ/ hia fiollunum/ og hia Carmel/ Þvi hañ hafde lÿst til akur-(vrÿnu.)

11 Framveiges hafde Ussia eina strijds magt/ sem foor i her i fylktingu/ reikn ader epter þeirra yferskodun/ under Jeiels skrifara / og Maeseia bijfalnings mans hende/ Under Hanania hende/ eins af konungsens høfdingium.

12 Su heila tala af þeim yppurstu fedrum af strijds monnunum/ var tvø þusund og sex hundrud.

13 Og strijds heren under þeirra hende var þriu hundrud þusund/ og sio þusunder z fim hundrud/ hæfer til strijds/ med her-styrk/ ad hiaalpa konungenum i moote fiandmannenum.

14 Og Ussia fieck þeim handa þm øllum her/ skiølldu/ og spioot/ og hialma/ og pansara/ og boga/ og stein slongur.

15 Han giørde og arkuga brioost-vørn i Jerusalem/ sem skyllde vera a turnunum og a hornunum / til ad skioota med pijlum og stoorum steinum / So komst hans nafn vijdt ut/ af þvi honum vard undarlega hiaalpad / þar til han vard megtugur.

16 En þa han var orden megtugur / metnadest hans hiarta/ ad fordiarfa þ / Og han forgreip sig a Drottine sijnum Gude/ og gieck i Drottens mustere / ad giefa reykelse a reykelses altared.

17 Þo Asaria * prestur geinge epter honum/ z attatiu Drottens prestar m þm/ duganlegt folk. *1. Kron. 6/ 10.

18 Og þr motstodu konungenum Ussia/ og søgdu til hns: Ussia/ þad heyrer þier ecke til/ ad giefa reykelse fyrer Drottne/ helldur prestunum * Aarons børnum/ sem eru helgader til ad giefa reykelse/ Gack ut af helgedoomenu/ þvi þu forgrijpur þig/ og (þad verdur) þier ecke til heidurs fyrer þeim Drottne Gude.

* 4. Mos. 18/ 7.

19 Þa vard Ussia reidur/ og hn hafde eitt reykelses kier i hendenne / ad giefa reykelse/ Og sem hn var snæfur i moote prestunum/ þa utkom lijkþraa i hns enne/ fyrer prestunum i Drottens huse/ framme fyrer reykelses altarenu.

20 Og Asaria sa ypparste prestur leit til hans/ og aller prestarner/ og sia/ þa var hn lijkþraar i hns enne/ og þeir rætu han hastarlega þar fra/ jaa/ han vard ogso neyddur til ad ganga ut. þvi Drottenn hafde slegid han.

21 So var kong Ussia lijkþraar allt til hans dauda dags / og bioo sprestkur i einu fierdeiles huse/ þvi hn var fraskilenn fra Drottens huse/ Og Jotham hans son/ (stood) fyrer kongsens huse/ og dæmde foolked i landenu.

22 Hvad meira er ad seigia i fra Ussia / þad fyrsta og þad sijdasta/ hefur spamadurenn * Esaias/ Amos son skrifad. * Es. 1 1.

23 Og Ussia laa med sijnum fedrum/ og þeir groofu han med sijnum fedrum / i þeim akre / sem heyrde til konungana grøfum/ þvi þeir søgdu. han er spitelskur/ Og Jotham/ hans son/ vard kongungur i hans stad.

XXVII. Capitule.

Jothams Rijkesstioornan.

Jotham var * fim og tuttugu aara gamall / þegar han vard konungur/ og rijkte sextan aar i Jerusalem / Og hans moodur nafn var Jerusa/ Zadoks dootter.

* 2 Kong. 15/ 33.

2 Og hn giørde riett fyrer Drottens augum/ epter øllu þvi / sem Ussia hns fader hafde giørt/ fyrer utan (þad/ ad) han ecke gieck i Drottens mustere / og foolked enn nu fordiarfade sig.

3 Han/ hn biggde þad haa port a Drottens huse / Og biggde mikid uppa Ophel mur.

4 Þar med biggde han þa stade a Juda fialle/ Og i skooginum * biggde han slot og turna. * c. 26/ 10.

5 Han/ hn strijdde og i moote Ammons barna konunge / og fieck yfer hond yfer þeim/ so ad Ammons børn gaafu honum þad sama aar hundrad centener silfurs / og tiju þusunder cor hveites / og tiju þusunder (cor) bygg/ þad gaafu Ammons børn honum/ bæde a þvi ødru og a þvi þridia aare.

6 So vard Jotham stirkur / þvi hann setti sijna vegu fyrer Drottens sijns Guds augsijn.
7 Og hvad meira er ad seigia um Jotham/og øll hans strijd/og hans vegu/ sina/þad er skrifad * i Israels og Juda konunga book. * 2. Kong. 15/ 32.
8 Hann var * fimm og tuttugu ara gamall/ þegar hann vard konungur/ og rijkte sextan aar i Jerusalem. * v. 1.
9 Og Jotham laa med sijnum fedrum/ og þeir groofu hann i Davids stad/ Og hans son * Achas vard konungur i hans stad. * c. 28/ 1.

XXVIII. Capitule.

Achas Rijkesstioornan.

Achas * var tuttugu ara gamall/ þegar hann vard konungur/og rijkte sextan aar i Jerusalem/og giørde ecke riett fyrer Drottens augum / sem David hans fader. * 2. Kong. 16 / 1.
2 Enn hann gieck i Israels konunga vegum/ þar med giørde hann steypt(bijlæte) til þeirra Baalim.
3 Hann gaf og reykelse i Hinnoms sonar dal / og brende sijna syne i elldenum/ epter * heidingianna svijvirdingum/hvørja Drotten hafde utreked fyrer Israels børnum. * 5. Mos. 18. 9/ 10. 1. Kong. 14/ 24.
4 Þar med offrade hann/og giørde reykelse a hædunum/og * a hoolunum/ Og under øllum grænum trieam. * 1. Kong. 14/23.
5 Þar fyrer gaf Drotten hans Gud hann i konungsens hønd af Syria/ so ad þeir sloou hann /og fluttu eirn mikenn fiølda af hans fangudum burt/og fluttu (þa) til Damascum. Og hann vard egso giefenn under konungsens hønd af Israel/ ad hann giørde eitt stoort slag uppa hann.
6 Þvi Pekah Remaliæ son i hel sloo i Juda hundrad og tuttugu þusunder a einum deige/ sem voru aller hraust foolk/ af þvi þeir forlietu Drotten þeirra fedra Gud.
7 Og Sichri/eirn vollduglur(madur)af Ephraim/ i hel sloo Maeseia / konungsens son/ og Asrikam/þann ypparsta fyrer husenu / og Elkana/ þann annann næstann konungenum.
8 Og Israels børn fluttu fangada burt af þeirra brædrum/ tvø hundrud þusund / kvinnur / syne og dætur / og tooku þar med miked herfang fra þeim / og færdu þad herfang til Samariam.
9 Og þar var eirn Drottens spamadur/hvørs nafn var Oded/og hann gieck ut i moote sama her / sem kom til Samariam / og sagde til þeirra : sia/med þvi Drotten ydar fedra Gud er reidur yfer Juda/gaf hann þa i ydar hendur/ Enn þier hafed grimmelega sleiged þa i hel/ad þad nær upp i Himenenn.
10 Og nu meintud þier/ad underþryckia ydur Juda børn og Jerusalem til sveina og þionustu-stulkna/ Er þar þa ecke søk hia ydur þ Drottne ydar Gude?
11 So hlijded mier nu/og flitied þa fangudu til baka / sem þier hafed burt fært af ydar brædrum / þvi Drottens reide er grøm yfer ydur.
12 Þa tooku (nockrer) menn sig upp a medal þeirra yppurstu af Ephraims børnum/Asaria Johanans son / Berechia/ Messilemoths son/ og Jehiskia Sallums son/ Amasa/ Hadlai son/ i moote þeim/ sem komu ur hernum:
13 Og þeir søgdu til þeirra: þier skulud ecke flitia þa fangudu hier inn / til skulldar yfer oss i moote Drottne/ Þvi þeinke þier ad giøra vorar synder og vora søk þess meire/ Þo ad vier høfum stoora søk / og þar sie ein stoor reide yfer Israel?
14 Þa sleppte striijds foolked fangunum og herfangenu/ fyrer þeim yppurstu og øllum søfnudenum.
15 Þa stoodu upp þeir menn / sem eru nefnder a nafn/og tooku þa fangudu/ og * alla nakta af þeim/klæddu þeir af herfangenu/og klæddu þa/ og feingu þeim skoo/og gafu þeim mat/og gafu þeim dryck/og smurdu þa/og alla veika/ þa fluttu þeir a øsnum/og færdu þa til Jericho/til * * palmastadarens/ hia þeirra brædrum/Sijdann komu þeir apftur til Samariam.

Samariam. * Ordsk. 25. 21/ 22.
** 5. Mos. 34/ 3.

16 A þeim sama tijma sende kong Achas til konungsens af Assur/ ad hiaalpa hønum.

17 Þar ad auke voru og þeir Edomitar komner/ z høfdu sleiged Juda/ z flutt nockra burt.

18 Þar med høfdu Philistearner utbreidt sig i stadena a slettunne / og sunnann til i moote Juda / og innteked Beth-Semes / og Ajalon / og Gederoth / og Socho/og hennar til-liggiande þorp/og Thimna og hennar til-liggiande/ z Gimso/ z hennar til-liggiande/ z biuggu þar.

19 Þvi Drottenn nidurþrickte Juda / fyrer Achas Israels konungs skulld/ af þvi hann giørde Juda berann/og forgreip sig hardlega i moote Drottne.

20 Og Tiglath Pilneser/ konungurenn af Assur/ kom til hanns/ Þo hann giørde hann aangraadann/og stirkte hann ecke.

21 Þvi Achas took einn part ur Drottens huse/ og ur konungsens huse/ og þrra yppurstu/ hvad hn̄ gaf konungenū af Assur/ enn hn̄ hiaalpade hønū eckert.

22 Jaa a þeim tijma nær hann giørde hann aangraadann / þa forsaa hn̄ sig mier i moote Drottne/ Þad var kong Achas.

23 Þvi hann offrade til gudanna i Damasco/ sem høfdu stryjdt uppa hann/ og sagde: med þvi þeir konganna guder af Syria hafa hiaalpad þeim / þa vil eg offra til þeirra / ad þeir (og) hiaalpe mier / Enn þeir voru hønum til hanns falls/ og øllum Israel.

24 Og Achas safnade * verkfærunū i Guds huse/ og sundursloo verkfærenn i Guds huse/ og lokade dyrunū a Drottens huse/ Og giørde sier ølturu i øllū hornū i Jerusalem. * c. 29/ 19.

25 Og i sierhvørrū Juda stad giørde hn̄ hæder/ ad giefa ødrū gudū reykelse/ So stigde hn̄ Drottenn sinna fedra Gud.

26 Og hvad meira er ad segia um hn̄/ og alla hn̄s vegu / þa fyrstu og þa sijdustu/ sia/ þad * er skrifad i Juda og Israels konunga book. * 2. Kong. 16/ 1. etc.

27 Og Achas laa med sijnum fedrum/og þeir grooføu hn̄ i stadnum / i Jerusalem / Enn fluttu hn̄ ecke a medal Israels konunga grafa/ Og hn̄s son Ezechias vard konungur i hanns stad.

XXIX. Capitule.

Ezechiæ Gudrækeleg Rijkesstiornan.

E zechias var * fimm og tuttugu aara gamall/ þegar hann vard konungur/ og rijkte niju og tuttugu aar i Jerusalem/ og hn̄s moodur nafn var Abia Sacariæ dootter.

* 2. Kong. 18/ 1.

2 Og hann giørde rett fyrer Drottens augum/ epter øllu þvi/ sem hanns fader David giørde.

3 Hann a sijns rijkes fyrsta aare / i þeim fyrsta maanade/ uppliet dyrn^r a Drottens huse/og rambiggde þær.

4 Og færde prestana og Levitana inn/og safnade þeim a goturnar moot austre/ og sagde til þeirra:

5 Heyred mig þier Levitar / helged ydur nu/ og helged Drottens ydar fedra Guds hus / og bered þann ohreinleik ut af helgedoomenum.

6 Þvi vorer fedur hafa forgriped sig/og giørt vondt fyrer Drottens vors Guds augum/ og yfergiefed hn̄/og snued þeirra auglite fra Drottens tialldbud/og snued bakenu (þar ad.)

7 Og þeir * hafa lokad dyrunum a vopnhusenu/og utslockt lampana/og ecke giørt reykelse/og ei offrad brenne-offre i helgedomenū fyrer Israels Gude. * c. 28/24.

8 Þar fyrer er Drottens reide yfer Juda og Jerusalem/ og * hann hefur giefed þa til eirnrar sundurtvistrunar / til eirnrar eydeleggingar / og til eirnrar blijstrunar / so sem þier siaaed med ydar augum. * c. 30/ 7.

9 Þvi siaa / þar fyrer eru vorer * fedur fallner fyrer sverdenu/þar med eru vorer syner og vorar dætur og vorar husfruer (burtfærdar) i fangelsed. * c. 28/ 6. etc.

10 Nu hefe eg i sinne/ad giøra eitn sattmaala vid Drottenn Israels Gud/ad hann vilie snua sinne grimmu reide fra oss.

11 Nu/

11 Nu/minner syner/vared ecke villt/ þvi Drottenn hefur utvaled ydur / ad standa fyrer hønum/ad þioona hønum/og ad vera hns þioonar/og giefa reykelse.

12 Þa tooku Levitarner sig upp / Mahath Amasai son / og Joel Asaria son/ af þeim Kaathita børnum / Og af Merari børnum/ Kis Abdi son/ z Asaria Jahaleleels son/ og af þm Gersonitū/ Joah Simna son/ og Eden Joah son.

13 Og af Elizaphans børnum/ Simri og Jeil/ Og af Asaphs børnum/ Sacaria og Mathania.

14 Og af Emans børnum / Jehiel og Simei / og af Jeduthuns børnum / Semaea og Ussiel.

15 Og þeir søfnudu þeirra Brædrum/ og helgudu sig/ og geingu epter konungsens befalning/fyrer Drottens ord/ ad hreinsa Drottens hus.

16 Og prestarner geingu i þann innsta hluta af Drottens huse/ad hreinsa/ og utbera allann ohreinleika/sem þeir fundu i Drottens mustere/ut i gardenn fyrer Drottens huse/ Og Levitarner tooku þad/ad bera þad burt ut til Kidrons lækiar.

17 Þeir byriudu a þeim fyrsta (deige) i þeim fyrsta mænade ad helga sig / og a þeim attunda deige i sama mænade geingu þeir i Drottens voopn=hus/og helgudu Drottens hus i atta daga/og fullkomnudu þad a þeim sextanda deige i þeim fyrsta mænade.

18 Sijdann geingu þeir inn til konungsens Ezechia/og søgdu: vier hefum hreinsad allt Drottens hus/og brennoffurs altared/og allann þess bunad/og borded til skodunar=braudanna/og allann bunadenn þar til.

19 Og øll verkfære/ * sem kong Achas hafde kastad burt/þa hn var konungur/ þegar hn syndgade/ þau hefum vier tilreidt og helgad / og sia / þau eru fyrer Drottens altare. * c. 28/ 24.

20 Þa took kong Ezechias sig snemma upp/ og safnade þeim yppurstu i stadnū/ og gieck upp til Drottens huss.

21 Og þeir leiddu þangad siø uxa/og siø hruta/ og siø lømb/ z siø geit=hafra/ til synda=offurs fyrer rijked/ og fyrer helgedoomenn/og fyrer Juda/Og hann sagde til Aarons barna/prestanna/ad offra a Drottens altare.

22 Þa slatrudu þr uxunū/ og prestarner tooku blooded/ z stocktu þvi a altared/ Þeir slatrudu z hrutunū / z stoktu bloodenu a altared/ J sama mata slatrudu þr lømbunum/ og stoktu bloodenu a altared.

23 Þar epter leiddu þeir hafrana framm til synda=offurs/fyrer konungenn og søfnudenn/ Og løgdu þeirra hendur uppa þa.

24 Og prestarner slatrudu þeim/ og hreinsudu med þeirra bloode a altarenu/til ad giøra forlijkun fyrer allann Jsrael / Þvi konungurenn hafde bijfalad øllum Jsrael / (ad giøra) brenne=offred og synda=offred.

25 Og hann skickade Levitana i Drottens hus med cimbalis / med psølturum og med hørpum/eins sem * David og Gad/ konungsens siaande/ og Natan spamadur hafde befalad þad/Þvi þad var Drottens bod fyrer hanns spamenn. * 1. Kron. 25/ 1.

26 Og Levitarner stoodu med Davids streingia leik / og * prestarner med basunurnar. * Esr. 3/ 10.

27 Og Ezechias baud þeim/ ad giøra brenne=offred a altarenu/ Og a þeim tijma/þa mann byriade brenne=offred/byriadest Drottens saungur med basunum / og med Davids Jsraels konungs streingia leik.

28 Og sa giørvalle søfnudur tilbad / nær mann saung saungvana/ og basunudu i basunurnar/Og þad allt samann þar til brenne=offred var fullkomnad.

29 Og þegar brenne=offred var fullkomnad/ krupu þeir/ konungurenn/ og aller þeir/ sem fundust hia hm/og tilbadu.

30 Sijdann baud konungurenn Ezechias med þeim yppurstu/Levitunum/ad lofa Drottenn/med Davids og Asaphs þess siaanda dikt/og þeir lofudu med glede/ og hneigdu sig/og tilbadu.

31 Og Ezechias svarade/og sagde: þier hafed nu uppfyllt Drottne ydar hønd / fared til / og bered hingad offur og lofgiørdar=

giordar-offur/ til Drottens huss/ Og sø nuduren̄ færde þangad offur/ og lofsgiord ar-offur/og sierhver bren̄e-offur/af (þeir ta) sialfvilliugu (hiarta.)

32 Og talan̄ a bren̄e-offrenu/ sem søfnuduren̄ bar fram̄/ var siøtiu uxar/ hund rad hrutar/ tvø hundrud lømb /þad allt saman̄ Drottne til bren̄e offurs.

33 Þar fyrer utan̄ voru þeir helgudu hluter/ sex hundrud uxar / og þriar þusunder fiar.

34 Og prestarner voru * fæer/og kuñu ecke taka skin̄en̄ af øllum bren̄e-offrnunum / þar fyrer hialpudu þeirra brædur Levitarner þeim / þar til þad verk vard fullkomnad/ z þar til prestarner helgudu sig / Þvi Levitarner / høfdu meire villa til ad helga sig/ en̄ prestarner.

* c. 30 / 3.

35 Og bren̄e-offred var mikid / med * þackar-offursens feite / og med drickfórnofferenu til bren̄e-offursens / So vard embætted sett i Drottens huse.

* 3 Mos. 3/3.

36 Og Ezechias gladde sig og allt folked/yfer þvi Gud hafde lated framkoma fyrer folked / þvi su hendlan skiede fliotlega.

XXX. Capitule.

Ezechias helldur Paaska.

Ed tidin̄ sende Ezechias til alls Israels og Juda / og skrifade og so brief til Ephraim z Manasse / ad koma til Drottens huss i Jerusalem/ * ad hallda Drottne Israels Gude paaska. * c. 35/ 1.

2 Þvi konunguren̄ hafde hallded eitt rad/med sijnum høfdingium/og øllum søfnudenum̄ i Jerusalem/ad hallda paaska i þeim ødrum manade.

3 Þvi þeir kuñu ecke ad hallda þa þan̄ sama tijma/af þvi prestarner voru ecke nog helgader/og foolked var ecke komed til samans til Jerusalem.

4 Og þetta lijkade konungenum og øllum søfnudenum

5 Og þeir tilsettu/ad þad vrde utkrop ad yfer allan̄ Israel / fra Berseba og allt til Dan/ad koma og hallda Drottne Israels Gude paaska i Jerusalem / Þvi þeir høfdu ecke hallded þa i langan̄ tijma/ sem þar er skrifad.

6 Og hlaupararner geingu med brefen̄ fra konungsens og hn̄s høfdingia hende/um̄ allan̄ Israel og Juda/ og epter konungsens befalning/ og søgdu: Þier Israels børn / snued aptur til Drottens/ Abrahams Isaaks og Israels Guds/so mun han̄ snua sier til þeirra und an̄ komnu/sem eru epter ordner af konungsens hende i Assyria.

7 Og vered ecke sem ydar fedur/og sem ydar brædur/sem forgripu sig a Drottne þeirra fedra Gude/ Þa þ gaf hn̄ þa til eirnrar eideleggingar/sem þier siaed.

8 So vered ecke nu hardhnackader/sem ydar fedur / (helldur) giefed Drottne høndena/og komed til hn̄s helgedooms/ sem hn̄ hefur helgad æfenlega/og þiooned Drottne ydar Gude / so mun hans reide grimd snuast fra ydur.

9 Þvi nær þier snued ydur til Drottens / munu ydar brædur og ydar børn fa mijskunsemd fyrer þeim/sem hallda þeim faungnum/ ad koma aptur i þetta land / Þvi Drotten̄ ydar Gud er nadugur og mijskunsamur/ og mun ecke snua augliti̇nu fra ydur/ef þier snued ydur til hans.

10 Og hlaupararner geingu fra einu stad til þess an̄ars/i Ephraim og Manasse land/og allt til Sebulon/En̄ þeir * smaanudu þa og spottudu þa.

* 1. Mos. 19/14.

11 Þo audmijktu nockrer sig af Asser/ og Manasse / og af Sebulon/ og komu til Jerusalem.

12 Guds hond var og i Juda/so hn̄ gaf þeim eitt hiarta / til ad giora epter konungsens og þeirra yppurstu bode / epter Drottens orde.

13 Og þar kom mikid foolk til samans i Jerusalem /ad hallda þess osijrda(brauds) hatijd i þeim ødrum manade / eitn harla stoor søfnudur.

14 Og þeir tooku sig upp/og burt tooku olturen̄ / sem voru i Jerusalem / og burt

tooku

tooku øll reykelses kier / og køstudu þeim i Kidrons læk.

15 Þa slaatrudu þeir paaskum þañ fioortanda dag i þeim ødrum maanade / Og prestarner og Levitarner skømmudust sijn/ z helgudu sig/ og baaru breñe-offur til Drottens huss:

16 Og þeir stoodu i þeirra stad epter þeirra skipan / epter Mose Guds mañs løgmaale / Prestarner støcktu bloodenu / (hvørt) þeir tooku af Levitaña hende:

17 Þvi þeir voru marger i søfnudenum/ sem ecke høfdu helgad sig / Þar fyrer slaatrudu Levitarner paaskunū/ fyrer alla þa / sem ecke voru hreiner / ad helga (þa) fyrer Drottne.

18 Þvi þar var miked foolk / miked af Ephraim og Manasse/ Isaschar og Sebulon/ sem ecke voru hreiner/ eñ aatu paaska ecke sem * skrifad er/ Þo bad Ezechias fyrer þeim/ og sagde: Drotteñ/ sem er goodur / mun giøra forlijkun yfer þeim/

* 2. Mos. 12/3. etc.

19 Sem hefur tilreidt allt sitt hiarta til ad leita Guds/ Drottens siña fedra Guds/ eñ þo ecke ept' heilagleikans hreinleika.

20 Og Drotteñ bænheyrde Ezechiam / og grædde foolked.

21 So hielldu Israels børn / sem urdu fundeñ i Jerusalem/ þess osyrda(brauds) haatijd/ siø daga/ med stoorre glede/ Og prestarner og Levitarner lofudu Drotteñ dag epter dag / med Drottens sterkum streingia leik.

22 Og Ezechias talade * vingiarnlega vid alla Levitana/ þa sem høfdu eitt gott forstand fyrer Drottne/ Og þeir neyttu um̃ haatijdena siø daga/ medañ þeir offrudu þackar-offursens offre/ z þockudu Drottne fedra Gude. * c. 32/6.

23 Þegar þeim giørvøllū safnade var orded giedfellt/ ad hallda adra siø daga/ hielldu þeir (eñ nu) siø daga med glede.

24 Þvi Ezechias Juda konungur/ gaf eina * upplipting fyrer almugañ/ þusund uxa / og siø þusund fiaar/ og þeir ypparstu gaafu fyrer søfnudeñ eina upplipting/ þusund uxa/ og tiju þusund fiaar / so helgudu marger prestar sig. * c. 35/ 7.

25 Og allur søfnudureñ i Juda gladde sig/ aasamt prestarner og Levitarner/ og sa giørvalle safnadur / sem var komeñ af Israel/ Og þeir framande/ þeir sem voru konner af Israels lande / og þeir sem bi uggu i Juda.

26 Og þar var ein stoor glede i Jerusalem/ Þvi fra Salomons/ Davids sonar / Israels konungs tijd / hafde þar ecke vered soddañ i Jerusalem.

27 Þa stoodu prestarner z Levitarner upp/ og blessudu foolked/ og þeirra raust vard heyrd / þvi þeirra bæn kom fyrer hañs heilaga bustad i Himeneñ.

XXXI. Capitule.

Ezechias hatar Afgudadijrkan.

Þegar allt þetta var fullkomnad/ þa utdroo allur Israel/ sem fanst i Juda stødum/ og sundursloo stolpana/ og afhiuggu lundana / og * afbrutu þær hæder og ølturu i giørvøllum Juda og BenJamin / og i Ephraim og Manasse/ þar til þeir høfdu fullkomnad þad : sijdañ fooru øll Israels børn til baka / hvør til sijns gots / til þeirra stada.

* 5. Mos. 7/ 5.

2 Og Ezechias sette prestaña z Levitaña skipaner / epter þeirra skipunum / hvørn epter siñe þioonustu / prestana og Levitana/ til breñe offurs og þackar offurs/ ad þioona og ad þacka og lofa i Drottens herbuda portum.

3 Og konungureñ (gaf siñ) part af sijnu gotse/ til breñe-offurs / breñe-offurs um̃ morguneñ og um̃ apkaneñ/ og breñe offurs til sabbataña/ og (nijrra) maanada og haatijda / sem skrifad er i Drottens løgmaale.

4 Og hañ sagde til foolksens/ sem biuggu i Jerusalem: ad giefa prestunū og Levitunū eirn part/ uppa þ þr kiñe ad hallda fastlega vid Drottens løgmaal.

5 Þegar þ ord kom ut / gaafu Israels børn miked af þeim * fyrsta grooda/ af korne/ must z oliu/ z daddel/ z allra handa

da iñtekt af mørkeñe/ z iñfærdu mikla tijund af ollu þvi. * 2. Mos. 23/19.

6 Og Israels og Juda børn/ sẽ biuggu i Juda stødum/ þeir iñfærdu ogso tijund af uxum og fie/ og tijund af þeim heilogu hlutum/ sem voru helgader fyrer Drottenn þeirra Gud/ og færdu hrugu til hrugu.

7 J þeim þridia mænade/ byriudu þr ad leggia grundvoll til hrugnaña/ Og i þeim siøunda mænade/ fullkomnudu þeir þad.

8 Þegar Ezechias og þeir yppurstu komu og sau hrugurnar/ þa lofudu þr Drottenn/ og hañs foolk Israel.

9 Og Ezechias spurde prestana og Levitana um̃ hrugurnar.

10 Og Asaria sa ypparste prestur fyrer Zadoks huse/ sagde til hañs/ og sagde: sijdañ mañ byriade ad bera * upplipting til Drottenns huss/ þa hofum vier eted/ og erum ordner metter/ og þar er (eñ nu) miked afgangs/ Þvi Drottenn hefur blessad sitt foolk/ so ad þesse hruga er afgangs. * 4. Mos. 5/9.

11 Þa bijfalade Ezechias/ ad bua til smæ-hus i Drottenns huse/ og þeir biuggu þau til.

12 Þar i løgdu þeir upplipkingar og tijunder/ og þad heilaga/ trulegana/ Og Chanania Levite var settur til eins hofdingia þar yfer/ Og Simei/ hañs brooder til þess añars:

13 Eñ Jehiel/ Asasia/ og Nahath/ og Asahel/ og Jerimoth/ og Josabath/ og Eliel/ og Jesmachia/ og Mahat/ og Benaia/ voru tilsioonar meñ/ under Chanania og Simei hañs broodur/ epter kong Ezechiæ bijfalning og Asaria þess hofdingia i Guds huse.

14 Og Core Jemna son sa Levite/ dyra vaktareñ moot austre/ var yfer Guds sialfviliugum (gafũ/) ad giefa Drottenns upplipting/ og þad heilagasta.

15 Og hia hañs hende voru Eden/ og Miniamin og Jesua/ og Semaia/ Amaria/ og Sachania/ i prestaña stødũ/ trulega/ ad giefa þeirra brædrũ i skipununũ/ þeim minsta eins sẽ þeĩ fyrsta.

16 Fyrer utañ þa/ sem voru reiknader i ættar (registrenu) af kall kyne/ fra þriggia ara gomlum og þar yfer/ ollum sem geingu i Drottenns hus epter daglegre vijsu/ til þrra embættes/ i þrra varatekktum/ epter þeirra skipunum.

17 Og þeim reiknudu i ættar (registrenu) þa presta i þrra fedra huse/ z Levitunũ fra tuttugu ara gomlũ og þar yfer/ i þrra varatekt i þeirra skipunũ.

18 Þar med þeim/ sem voru reiknader til ætt. (registursens) a medal allra þeirra barna/ þeirra hustrua/ og þeirra sona/ og þeirra dætra/ a medal þess gierv alla safnadar/ þvi þeir helgudu sig trulega i þvi heilaga.

19 Þar voru og under Aarons børnum/ prestarner a þeirra stada forstadar mørkum/ i ollum stødum/ meñ/ nefnder a nafn/ til ad giefa ollu kallkyne a medal prestañaf og ollum þeim/ sem voru reiknader i ætt. (registrenu) i bland Levitaña/ þartana.

20 So gierde Ezechias i ollum Juda/ Og gierde þad/ sem var gott/ og riett/ og satt/ þ Drottens hañs Guds augsijn.

21 Og i þeim gierninge/ sem hañ byriade i Guds hus þionustu/ og i logmalenu og i bodordenu/ ad leita sijns Guds/ þad gierde hañ i sijnu giervollu hiarta/ og hafde lucku.

XXXII. Capitule.

Ezechiæ Frelsan/ Siukdoomur/ og Daude.

Epter þessar hendlaner og þañ truskap/ * kom Senacherib/ kongureñ af Assyria/ og foor iñ i Juda/ og settz sijnar herbuder i giegn þeim festu stødum/ og þenkte ad hrijfa þa til sijn. * 2. Kong. 18/13. etc.

2 Þegar Ezechias sa/ ad Senacherib kom/ og ad hñs auglit (stood) til ad strijda i moot Jerusalem.

3 Þa took hñ til ráds med sijnum hofdingium og sijnum velldugum/ ad birgia vatned af brunnunum/ sem voru utañ fyrer stadnum/ Og þeir hialpudu honum.

4 Þvi

4 Þvi miked folk safnadt sier/og til birg du alla brunna / og þann læk / sem rann endelangt midt i landenu/og sagde: hvar fyrer skilldu konungarner af Assyria koma / og finna miked vatn?

5 Og hann vard stirktur / og bigde alla mura/ hvar þeir * voru brostner/ z bigde a þeim turna / og eirn annann mur þar utanfyrer / og rambigde Millo / Davids stad / og giorde mørg vopn og skiølldu.
* C. 25 / 23.

6 Og hann sette sier hødshøfdingia yfer foolked/ Og safnade þeim til sijn a gøt urnar / hia stadarens porte / og talade vinsamlega vid þa/z sagde:

7 Vered hughrauster/ og hugdiarfer / ottest ecke / og vered ecke efasamer fyrer konungenum af Assyria/ ey helldur fyrer øllum þeim flock/sem er med hønum/ Þvi * þar er einn stærre med oss/ enn med hønum: *2. Kong. 6/16. 1. Joh. 4/4.

8 Med hønum er eirn * holldlegur armleggur/ enn Drottenn vor Gud er med oss / ad hialpa oss/ og heyja vort stridt. Og foolked reidde sig uppa Ezechiæ / Juda konungs ord. * Jer. 17/ 5/ 7.

9 Þar epter sende Senacherib/ konungurenn af Assyria / sijna þienara til Jerusalem/ þvi hann (lꝏ) fyrer Lachis/ og allur hans strijds her med hønum/ til Ezechiam/ Juda konungs/ og til alls Juda/ sem var i Jerusalem / og liet seigia:

10 So sagde Senacherib / konungurenn af Assyria: hvar uppa reided þier ydur/ ad þier erud i festinguñe i Jerusalem?

11 Upphvetur Ezechias ecke ydur / ad giefa ydur til ad deya af hungre og af þorsta/ og seiger: Drottenn vor Gud mun frelsa oss af konungsens hende af Assyria

12 Er hann ecke sa Ezechias sem hefur burttekid hans hæder og hans ølturu / og sagt til Juda og til Jerusalem/ seigiande: þier skulud tilbidia fyrer þvi altare / og þar a reikia.

13 Vited þier ecke/ hvad eg/eg z mijner fedur hafa giort øllu foolke i løndunum? * kunnu nockud og heidingianna guder i løndunum ad frelsa þeirra land af minne hende? * 2. Kong. 18/ 33.

14 Hver hellst er a medal allra þessara heidingianna guda / hveria mijner fedur hafa bannfært / sem kuñe frelsa sitt foolk af minne hende? ad ydar Gud skyllde geta frelsad ydur fra minne hende.

15 So læted nu Ezechiam ecke villa ydur/ og ecke so upphvetia ydur / og trued hønum ecke/ Þvi eingenn gud/eckert foolk / edur rijke hefur kunnad ad frelsa sitt foolk fra minne hende og minna fedra hende / Hvad miklu sijdur skillde ydar Gud kunna ad frelsa ydur fra minne hende?

16 Þar ad auk tøludu hans sveinar meira moote Gude Drottne/ og i moote hans þienara Ezechia.

17 Hann skrifade og bref / til ad spotta Drottenn Israels Gud/ og ad tala i giegn hønum/ og sagde: eins sem heidingianna guder i løndunum/sem ecke frelsudu þeira foolk fra minne hende / so mun ecke helldur Ezechiæ Gud frelsa hans foolk fra minne hende.

18 Og þeir hroopudu med hærre raust a Judaisku til folksens i Jerusalem / sem voru a murnum/ ad giøra þa hrædda og ad skielfa þa/ad þeir kiñe iñtaka stadenn.

19 Og þeir tøludu i giegn Jerusalems Gude / eins og i giegn þiodanna guduñ a Jørduñe/s voru manneskiunnar handaverk

20 Enn kong Ezechias/ og Esaias Amos son spámadurenn/bꝏdu þar i moot/ og hroopudu til Himensens.

21 Og Drottenn * sende eirn eingel/hvør ed eidelagde alla þa volldugu i hernum / og høfdingiana/ z þa yppursta i konungsens herbudum af Assyria/ so hann foor apktur til sijns lands med skømm/ Og þeg ar hann gieck i sijns guds hus/ þa sloou þeir / sem voru komner af hans (eigenn) lijfe/ hann þar i hel med sverde.
* Es. 37/ 36. etc.

22 So frelsade Drottenn Ezechiam og þa i Jerusalem/af Senacheribs kongsens hende af Assyria/ og af allra hende/ Og vardveitte þa allt um kring.

23 Og marger bꝏru Drottne gꝏfur til Jerusalem/ og Ezechiæ Juda konunge

unge gersemar / so hañ vard þar epter upphafeñ fyrer øllum heidingium.

24 A þeim sama tÿma * vard Ezechias daudsiukur / Og bad til Drottens / Og hañ sagde til hañs / og gaf hønum eitt teikn. * 2. Kong. 20/ 1. etc.

25 Eñ Ezechias betalade ecke epter því sem hønum var giefed / því * hñs hiarta vard hofmoodugt / þar fyrer kom ein reide moote hønū / og mote Juda og Jerusalem. * c. 26/ 16.

26 Þo so ad Ezechias audmÿkte sig / ad hñs hiarta hafde stært sig / hañ og þeir / sem biuggu i Jerusalem / Þar fyrer kom ecke Drottens reide yfer þa so leinge Ezechias lifde.

27 Og Ezechias hafde miøg stoorañ rÿkdoom z vegsemd / Og giørde sier fiehirdslur af silfre og gulle / og gymsteinum / og (dÿrmætum) jurtum / og skiølldum / og allra handa kostulegum hlutum.

28 Og kornhus til kornsens iñtektar / mustar og oliu / og stalla / fyrer allra handa kvikfienad / og hiarder til saudaña.

29 Og hñ biggde sier stade / og hafde mikeð fie / saude og uxa / Því Gud gaf hønū harla mikeð gots.

30 Sa Ezechias tilbirgde og þa hæfu vatns uppsprettu i Gihon / og veitte heñe ofañ vestur til Davids stadar / Því Ezechias var farsæll i øllu sÿnu verke.

31 Eñ (þad skiede) so / þegar høfdingiaña * sendebodar af Babylon voru sender til hñs / ad spyria um̃ þañ furdanlega hlut / sem var skiedur i landenu / þa yfergaf Gud hañ / ad freista hñs / ad þeckia allt þ / sm̃ var i hñs hiarta. * Es. 39/ 1.

32 Hvad meira er ad seigia um̃ Ezechia / og hñs myskunseme / sia / þ er skrifad i * Esaie spamañs Amos sonar sioon / i * * Juda og Israels konunga book. * Es. 36/ 1. * * 2. Kong. 18/ 1. etc.

33 Og Ezechias lagdist med sÿnum fedrū / og þeir groofu hañ yfer Davids barna grøfum / Og allur Juda / og þeir i Jerusalem giørdu hønum heidur i hañs dauda / Og * hñs son Manasse vard konungur i hñs stad. * 2. Kong. 20/ 21.

XXXIII. Capitule.

Manasses og Amons Rÿkesstiornan.

MAnasses * var tolf æra gamall / þegar hañ vard konungur / og rÿkte fim̃ og fim̃tÿu ar i Jerusalem. * 2. Kong. 21/ 1.

2 Og hañ giørde vondt fyrer Drottens augum / epter * heidingiaña vidurstygd / sem Drotteñ burtrak fyrer Israels barna augsÿn * 5. Mos. 18/ 9. 1. Kong. 14/ 24.

3 Því hñ biggde aftur þær hæder / * sm̃ Ezechias hñs fader hafde niðurbroted / og uppreiste ølturu til Baalim / og giørde lundana / og tilbad fyrer øllum Himensens her / og þionade þm̃. * 2. Kong. 18/ 4.

4 Og hñ biggde ølturu i Drottens huse / um̃ hvort Drotteñ hafde * sagt : i Jerusalem skal mitt nafn vera æfenlega. * 1. Kong. 9/ 3. etc.

5 Þar til biggde hñ ølturu til alls Himensens hers / i bædum Drottens hussgørdum.

6 Og hañ / hañ liet sÿna syne ganga i gegnum elldeñ i Hinnoms sonar dal / og utvalde daga / og gaf gætur ad fugla kvake / og brukade fiolkÿnge / og stiftade spæsagnar meñ og teiknaña utleggiara / Hañ giørde mikeð illt fyrer Drottens augum / ad uppegna hñ.

7 Hañ sette og eitt afguds bÿlæte / sem hañ liet giøra i Guds huse / um̃ hvort Gud hafde sagt til Davids / og til * Salomon hñs sonar : i þessu huse og i Jerusalem / sem eg hefe utvaled / fyrer øllum Israels ættum / vil eg setia mitt nafn æfenlega. * c. 7/ 10.

8 Og eg vil ecke framar læta Israels foot vÿkia af landenu / sem eg skickade þeirra fedrum / so framt þeir hiellde ad giøra allt þad eg hefe bodeð þeim / epter øllu løgmaale z setningū z rietterdū / f Mosen

9 Eñ Manasses villte Juda / og þa / sem biuggu i Jerusalem / ad giøra verra / eñ heidingiarner / sem Drotteñ hafde eidelagt fyrer Israels barna augsÿn

10 Nær Drotteñ liet tala til Manasse / og til hñs foolks / þa * gæfu þeir aungvañ gaum þar ad. * c. 24/ 19.

11 Þar fyrer liet Drotteñ koma yfer
þa strÿds høfdingia/sem voru konung
sens af Assyria/hvørier ed tooku Ma
nasse a millum þyrnæña/ og bundu hñ
med kopar-(vidium) og færdu hañ til
Babylon.

12 Og þegar hañ var i þeirre ængist/
sæar-bænde hañ Drottoñ siñ Gud / og
audmÿkte sig miked fyrer siña fedra
Guds auglite.

13 Og bad til hañs/ og hañ bænheyrde
hañ/ og heyrde hañs bæn/ og færde hñ
aptur til Jerusalem i sitt rÿke/Þa þeck
te Manasses/ad Drotteñ hñ var Gud

14 Og þar epter biggde hñ þañ ytsta
mur fyrer Davids stad/fra vestre gieg-
nt Gihon i dalnum/og sem mañ geing-
ur ad fiske-portenu / og um̄ krÿng til
Ophel/og giørde hañ miked hæfañ/og
liet høfudsmeñ i alla Juda fasta stade.

15 Og hañ burt took þeirra framan-
de gude/ og afgudena ur Drotteñs hu-
se/ og øll ølturu/ sem hañ hafde biggt
a Drotteñs huss fialle/og Jerusalem/
og kastade þeim ut fyrer staden.

16 Og hañ tilbioo Drotteñs altare /
og offrade þar a þackar-offurs foorn-
um/og lofgiørdar-foornū/og sagde til
Juda ad þiona Drottne Israels Gude.

17 Þo offrade foolked eñ nu a hædunū/
alleinasta til Drotteñs þeirra Guds.

18 Hvad meira er ad seigia um̄ Ma-
nasse/og hñs bæn til hñs Guds/og um̄
þeirra siæanda rædur/ sem tøludu vid
hañ i Drotteñs Israels Guds nafne/
siæ/ þær eru*a medal Israels konun-
ga høndlunar. * 2 Kong. 21 / 1.

19 Og hañs bæn/og ad hañ vard bæn-
heyrdur/og øll hañs synd/og hñs yfer-
trodsla/og þeir stader/ a hvørium hañ
biggde hædernar / og stiptade lunda og
afgude/ ædur eñ hañ vard audmÿktur/
siæ/ þad er skrifad a medal siæandaña
høndlana.

20 Og*Manasses læ med sÿnum fed
rum/og þeir groofu hañ i hñs huse/og
hañs son Amon vard konungur i ha-
ñs stad. * 2. Kong. 21/ 18.

21 * Amon var tveggia og tuttugu
æra gamall / þegar hañ vard konung-
ur/ og rÿkte tvø ær i Jerusalem.
* 2. Kong. 21/ 19.

22 Og giørde illt fyrer Drotteñs aug
um/eins sem Manasses hñs fader haf
de giørt/og til allra þeirra bÿlæta/sm̄
Manasses hañs fader hafde giørt/off-
rade Amon/ og þioonade þeim.

23 Eñ hñ audmÿkte sig ecke fyrer Dro
ttne / sem hañs fader Manasses aud-
mÿkte sig/Þvi Amon hañ framde synd
margfalldlega.

24 Og * hañs sveinar giørdu eitt sam
band i moote hm̄/og sloou hñ i hel i ha
ñs huse. * 2. Kong. 12/ 20. c. 21/ 23.

25 Eñ * foolked i landenu sloo þa alla
i hel/ sem giørdu þad samband i moote
kong Amon/Og foolked i landenu giør
de Josia hañs son ad konunge i hañs
stad. * 2. Kong. 14/ 5. c. 21/ 24.

XXXIV. Capitule.

Josiæ Gudrækeleg Rÿkisstioornan.

Josias var * ætta æra gamall/
þegar hañ vard konungur/ og
rÿkte eitt og þriætÿu ær i Je
rusalem. * 2. Kong. 22/ 1.

2 Og hañ * giørde riett fyrer Drott-
eñs augum/og gieck i Davids hñs fød
urs vegum / og veik hvørke til þeirrar
hægre/ edur vinstre sÿdu. * c. 29/ 2.

3 Þvi a sÿnu ættunda rÿkes ære/ þa
hañ var eñ nu eirn ynglÿngur/ byriade
hñ ad leita sÿns fødurs Davids Guds/
og a þvi toolfta ære hoof hñ ad hrein
sa Juda og Jerusalem / af þeim hæd-
um/ og lundunum/ og afgudunum / og
steiptum(bÿlætum.)

4 Og þeir afbrutu fyrer hønum Ba-
alims ølturu/og hañ afhioo þau bÿlæ-
te/s̄ þar voru ofañ a/ hñ sundurbraut
bæde lundana/og afgudena/og bÿlæteñ/
og giørde þau ad dupte/ og dreifde þvi
a þrra grafer/sm̄ høfdu offrad til þrra

5 Og hñ * brende prestaña bein/ a þeir-
ra ølturum/ og hreinsade Juda og Jeru-
salem. * 2. Kong. 23/ 20.

6 Þar med i Manasse stødum / og E-
phraim/

phraim/⁊ Simeon/ ſiæ allt til Nepthali/ i þeirra eydeløgdum (ſtødū) umhverfes.
7 Og þegar hañ haꝼde aꝼbroted ølturēñ/og lundana/ og ſundurſteitt aꝼgudena i ſmætt / og aꝼhøggved olla trie-gude yꝼer allt Iſraels land/þa kom hñ aptur til Jeruſalem.
8 Og a ſinu ætianda rijkes áre/þegr hñ haꝼde hreinſad landed og huſed / ſende hñ Saphan Azaliæ ſon / og Maꝛſeia ſtadarens foringia / og Joha Joachas ſon ſecreterañ ad bæta Drottēñs ſins Guds hus.
9 Og þeir komu til Hilkia þeſſ ypparſta preſts / og feingu (hønum)peningana / ſem voru ꝼærder til Guds huſſ/ hvørium Levitarner /ſem tooku vara a dyra þroſkulldenum/ høꝼdu ſaꝼnad af Manaſſe og Ephraim/og aꝼ øllum epter-ordnum i Iſrael/og aꝼ øllum Juda og BenJamin/ og þeir komu til baka til Jeruſalem.
10 Þeir ✳ aꝼhendtu þad i þeirra hendur/ ꝼyrer erꝼideo/ ſem voru ſkickader yꝼer Drottēñs hus/og(þeſſer) gæꝼu þad þeim/ſem ſtoodu fyrer verkenu/ſm̄ erꝼidudu uppa Drottēñs hus/til ad forbetra og ad bæta huſed. ✳ 2. Kong. 22/ 5.
11 Þvi þeir gæꝼu timbur-meñunum og biggingar-meñunum þad / til ad kaupa høggna ſteina / og trie til liſta/og til ad þilia huſed / ſem Juda konungar høꝼdu fordiarꝼad.
12 Og meñerner erꝼidudu uppa verked trulega. Og þeir tilſettu yꝼer þeim voru Jahat og Obadia/ Levitarner aꝼ Merari børnum / og Sacaria og Meſullam aꝼ Kaathitaña børnum/ ad framꝼylgia (verkenu/)og Levitarner/ſierhver ſa/ſm̄ haꝼde forſtand a ſtreingia leik.
13 Þeir voru og yꝼer drættar-meñunum/ og þeir ſem hielldu ad hvørium þm̄/ſem giørdu verked i ſierhvøriu embætte / þvi aꝼ Levitunum voru ſkriꝼarar og fovitar/ og port-vaktarar.
14 Og þegar þeir ut tooku peningana / þa ſem voru iñlagder i Drottēñs hus / fañ Hilkia preſtur Drottēñs løgbook / (ſem var gieꝼeñ)fyrer Moſen.
15 Og Hilkia ſvarade/⁊ ſagde til Saphan cancellerans : eg heꝼe ꝼunded løgbookena i Drottēñs huſe / og Hilkia ꝼieck Saphan bookena:
16 Og Saphan bar bookena til konungſens/ þar fyrer utañ ſagde hñ konungenum ſo orded aptur / ſeigiande : allt þad/ ſem er giefed i þiña þienara hendur / þad giøra þeir.
17 Og þeir hafa ſafnad peningunum ſamañ / ſem funduſt i Drottēñs huſe/ og giefed þeim / ſem ſtanda fyrer erfidenu/og þeim ſem giøra verked.
18 Framveiges gaf Saphan cancellerēñ konungenum til vitundar/og ſagde: Hilkia preſturēñ fieck mier eina book/ ⁊ Saphan las i heñe fyrer konungenū.
19 Og þad ſkiede / þegar konungurēñ heyrde løgmælſens ord / þa reif hañ ſin klæde.
20 Og konungurēñ baud Hilkia ⁊ Ahikam/Saphañs ſyne/og Abdon Micha ſyne/og Saphan cancellera/ og Aſaia konungſens ſveine/ og ſagde:
21 Ganged/ adſpyried Drottēñ ꝼ mig og ꝼ ꝥ epterordna i Iſrael/og ꝼ Juda/ um̄ bookareñar ord/ ſem er fundeñ/ þvi Drottēñs reide er ſtoor/ſm̄ þreinger ad oſſ/af þvi vorer fedur hafa ecke hallded Drottēñs ord/ad giøra epter øllu þvi/ ſem er ſkrifad i þeſſare book.
22 Þa gieck Hilkia og þeir / ſem voru konungſens/til Hulda ſpækonu/ Sallums Thakeaths ſonr huſtrur/Haſra klæda geimara ſonar/og hun bioo i Jeruſalem/i þeim ødrum(hluta/)og þeir toludu ſoddañ vid hana.
23 Og hun ſagde til þeirra : ſo ſagde Drottēñ Iſraels Gud: ſeiged þm̄ mañe/ ſem ſende ydur til mijn:
24 So ſagde Drottēñ : ſiæ/ eg fære olucku yfer þeñañ ſtad/⁊ yfer hañs iñbiggiara/allar þær bølvaner/ ✳ ſē ſkrifadar eru i bookeñe / ſem mañ las fyrer Juda konunge. ✳ 3. Moſ. 26/14. etc. 5. Moſ. 28/ 15. etc.
25 Af þvi þeir hafa yfergiefed mig / og giefed reykelſe fyrer adra gude / ad

uppegna mig med allrahanda ƿrra han da giorningũ/ þar þ ſkal mijn reide ut-auſaſt mote þſſũ ſtad/ z ecke utſlockvaſt
26 Eñ til Juda konungſens/ ſm̃ ſende ydur/ ad adſpyria Drottẽ/ ſo ſkulud þi er ſeigia til hñs: ſo ſagde Drottẽ Jſraels Gud um̃ þau ord/ ſm̃ þu heyrdr:
27 Af þvi þitt hiarta er orded klockt/ og * þu audmykter þig fyrer Guds aug ſijn/ þar þu heyrder hañs ord/ i giegn þeſſũ ſtad / og i moot iñbiggiurunum þar i/ og þu audmykter þig fyrer mier/ og reifſt þijn klæde/ og grietſt fyrer mi-er/ ſo hefe eg / eg og heyrt þig / ſeiger Drottẽ. * c. 33/ 12.
28 Sia/ eg vil ſafna þier til þiña fed ra / ad þu ſkuler ſafnaſt i þijna grøf med fride / ad þijn augu ſkule ecke ſia alla þa olucku / ſem eg vil ſenda yfer þeñañ ſtad/ og yfer hañs iñbiggiara / og þeir ſøgdu konungenum þad aptur.
29 Þa * ſende konungureñ burt/ og liet til ſamans koma alla elldſtu i Juda og Jeruſalem. * 2. Kong. 23/ 1.
30 Og konungureñ gieck upp i Drott-eñs hus/ og aller Juda meñ og iñbigg-iarar i Jeruſalem/ og preſtarner og Le-vitarner/ og allt foolked/ bæde ſtoorer og ſmæer/ og mañ las fyrer þeirra eyrum øll ſattmaalans bookar ord/ ſ var fund eñ i Drottẽs huſe.
31 Og konungureñ ſtood a ſijnum ſtad/ og giørde * eitt ſamband fyrer Drott-eñs augſyn / ad ganga epter Drottne/ og ad hallda hañs bod/ z hañs vitnes-burd/ og hañs ſetning i ſijnu giørvøllu hiarta/ og i ſiñe giørvallre ſaal/ ad giø-ra ſattmaalans ord / ſem eru ſkrifud i þeſſare book. * c. 15/12. Joſ. 24/25.
32 Og hñ liet ſtanda alla þa/ ſm̃ urdu fundner i Jeruſalem/ og i BenJamin/ Og Jeruſalems iñbiggiarar giørdu ept er Guds þeirra fedra Guds ſattmaala
33 Og Joſias took allar ſviivirdingar burt af øllum løndũ/ ſem heyrdu Jſra els børnum til / og hiellt þeim øllum til þioonuſtu/ ſem funduſt i Jſrael/ ad þioona Drottne þeirra Gude.
34 So leinge hañ lifde/ viku þeir ecke fra Drottne þeirra fedra Gude

XXXV. Capitule.

Joſias helldur Paaſka/ byriar eitt o-nijtt Strijd / og deyr.

Nu ar epter * hiellt Joſias Drott ne paaſka i Jeruſalem/ og þeir ſlaatrudu paaſkum a þm̃ fioor tanda (deige /) i þeim fyrſta manade. * 2. Kong. 23/ 21.
2 Og hañ ſkickade preſtana til þeirra varatekta / og ſtirkte þa i (þeirra) em bætte i Drottẽs huſe.
3 Og hañ ſagde til Levitañ/ ſm̃ kien-du øllũ Jſrael/ ſem voru helgader fyr-er Drottẽ: ſetied helgedoomſens ørk i huſed/ ſem * Salomon Davids ſon/ Jſ-raels konungur biggde/ þier ſkulud ecke bera hana a herdunũ/ þioned nu Dro ttne ydar Gude/ og hñs foolke Jſrael. * 1. Kong. 6/ 1. etc.
4 Og haged ydur epter ydar fedra hu ſe / epter ydar ſkipunum / ſem þad er ſkrifad af David Jſraels konunge / og ſkrifad af Salomon hañs ſyne.
5 Og ſtanded i helgedoomenum epter fedrañ huſa hlutſkiptum / fyrer ydar brædrũ/ ſem eru foolkſens børn/ og fed-rañ huſa ſkiptũ/ a medal Levitañ.
6 Og ſlaatred paaſkum/ og helged ydur/ og tilſkicked ydar brædur til / ad giøra epter Drottẽs orde fyrer Moſen.
7 Og Joſias gaf * til uppliptingar fyr er almugañ kvikfienad/ lomb og kid/ allt ſamañ til paaſkañ/ epter øllũ þeim / ſem voru vid/ ad tøluñe þriatiju þuſ-under/ og þriar þuſunder uxa/ þetta var af konungſens goſſe. * c. 30/24.
8 Og hañs høfdingiar gaafu ſialfvil-iuglega til uppliptingareñar fyrer folk ed / fyrer preſtana og fyrer Levitana / (ſem var) Hilkia og Sacaria/ og Jehi-el/ høfdingiar i Guds huſe/ þeir gaafu preſtunum (ſma-fienad) til paaſkañ/ tvo þuſund og ſex hundrud / og uxa þriu hundrud.
9 Eñ Chanania/ z Semaia/ z Netha neel/ (og) hñs brædur/ Haſabia/ z Jei-el/ og

el/ og Josabad/ Levitaña høfdingiar / gaafu Levitunum til upplyptingareñar til paaskaña / (smaa-fienad) fim̃ þusunder / og uxa fim̃ hundrud.

10 So vard þioonustañ tilskickud / og prestarner stoodu a þeirra stad / og Levitarner i þeirra skipunum/ epter kongsens befalning.

11 Sydañ slaatrudu þeir paaskum / og prestarner støckttu (bloodenu) af þeirra høndum/og Levitarner tooku skiñed af.

12 Og so þeir kiñe ad giefa þad a med al(Herra)fedra husa hlutdeilda/i þeirra almuga flock/ þa burt toku þeir breñe offred / ad offra Drottne / sem þar er skrifad i Mose book / og so (giørdu þeir) vid uxana.

13 Og þeir tilreiddu paaska med elldenum/so sm̃ byriade/eñ þad/sm̃ var helg ad/keckudu þeir i pottum/og katlum/og i poñum/ z giørdu þad fliootlega fyrer þañ almuga flock.

14 Þar næst tilreiddu þeir fyrer sig og fyrer prestana/ þvi prestarner/ Aarons børn/ (høfdu ad sysla) um̃ breñe-offred/ad uppbreña/og feitena/allt til nætur/Þar fyrer tilreiddu Levitarner fyrer sig og fyrer prestana Aarons børn.

15 Og saungvararner/Asaphs børn / (stoodu) i þeirra stad / epter Davids bode/og Asaphs/og Hemans/og Jeduthuns/ kongsens siaanda/ og portvaktararn' hia hvøriu porte/þeir maattu ecke vykia fra þeirra þioonustu / þvi þeirra brædur Levitarner reiddu til fyrer þa.

16 So vard øll Drottens þioonusta framkvæmd a þeim sama deige/ad hallda paaska/ og ad uppbreña breñe-offreñ a Drottens altare / epter kong Josiæ befalning.

17 So hielldu Israels børn/sem fundust/paaska a þeim sama tyma/og þeirra osijrdu(brauda)haatyd/ sio daga.

18 Og þar voru ecke paaskar/sm̃ þeir/ i Israel/fra Samuels spaamañs tyd/ og eingeñ konungur i Israel hafde hallded sodaañ paaska / sem Josias hiellt/med prestunum og Levitunum/og giørvøllum Juda og Israel/ sem fundust/ z þeim/sem bigggu i Jerusalem.

19 A þvi attianda Josiæ rykes aare voru þesser paaskar hallðner.

20 Epter allt þetta/ þa Josias hafde tilbued hused/ * dreo Necho/konungureñ af Egyptalande upp/ ad stryda i Charchemis hia Phrat/og Josias droo ut i moote hønum. * 2. Kong. 23/29.

21 Þa sende hañ bod til hañs/og liet seigia: hvad hefe eg ad giøra med þig/Juda konungur? (eg kiem) ecke nu i moote þier/helldur i mote þvi huse/sm̃ stryder i moote mier/og Gud hefur sagt/ad eg skyllde flyta mier / Lat af fra Gude / sem er med mier / ad hañ ecke fordiarfe þig.

22 Þo snere Josias ecke siñe augsyn fra hønum/ helldur herkiade sig/ til ad stryda vid hañ / og hlydde ecke Necho ordū af Guds muñe/ hellðr kom ad stryda(vid hañ)a þrre sliettu mørk * Megiddo. * 2. Kong. 23/30. Zach. 12/11.

23 Og skytturnar * skutu til kong Josiam/ þa sagde konungureñ til siña sveina: færed mig yfer um̃/ þvi eg er þunglega særdur. * 1. Kong. 22/ 34.

24 Og hañs sveinar tooku hañ af vagnenum/og fluttu hañ a syñū ødrū vagne/ og færdu hañ til Jerusalem/ og hañ deyde/og var grafeñ i siña fedra grøfum/ og giørvallur Juda og Jerusalem syrgde yfer Josia.

25 Og * Jeremias griet Josiam/ i sama maata tøludu aller saungvarar og saung-kviñur i þeirra(grætlegum) saung um̃ Josiam / allt til þessa dags / og þeir giørdu eirn sidvana þar af i Israel/og sia/þad er skrifad a medal þeirra (grætlegu) saungva. * Jer. 22. 10/11.

26 Eñ hvad meira er ad seigia um̃ Josia/og hañs myskunseme/epter þvi sem skrifad er i Drottens løgmaale/

27 Og hañs høndlaner/ þær fyrstu og þær sydustu/sia/ þær eru * skrifadar i Israels og Juda konunga book.

* 2. Kong. 22/ 1.

36. Cap.

XXXVI. Capitule.

Joachas/ Jojachims / Jojachins og Zedechiæ Rijkisstioornan.

Og foolked i landenu tooku * Joachas Josia son/ og giørdu hañ ad konunge i hñs fødurs stad i Jerusalem.
* 2. Kong. 23/ 30.

2. Joachas var þriggia og tuttugu æra gamall/ þegar hñ vard konungur/ og rijkte þriu mænude i Jerusalem.

3 Þvi konungureñ af Ægyptalande sette hñ af i Jerusalem/ og straffade landed uppa hundrad centener silfurs/ og eitt centener gulls.

4 Og konungureñ af Ægyptalande giørde * Eliakim hañs broodur til kongungs/ yfer Juda og Jerusalem/ og umbreitte hañs nafne til Jojachim / Eñ Necho tok hñs broodr Joachas/ ꝛ færde hñ til Ægyptalands. * 2. Kong. 23/ 34

5. Jojachim var fim̃ og tuttugu æra gamall/ þegar hañ vard konungur/ og rijkte ellefu ær i Jerusalem/ og giørde illt fyrer Drottens sijns Guds augũ.

6. Nabuchodonosor / konungureñ af Babylon/ droo upp moote hønum/ og batt hañ med kopar(hlekkium/) ad færa hañ til Babylon.

7 Nabuchodonosor færde ꝛ(nockur) af Drottens huss verkfærũ til Babylon/ og lagde þau i sitt mustere i Babylon.

8. Hvad meira er ad seigia um̃ Jojachim/ og um̃ hañs svijvirdingar/ sm̃ hñ giørde/ og þad sem fañst a hønum/ sia/ þ er skrifad i Israels og Juda konunga book/ Og * Jojachin hñs son/ vard konungur i hñs stad. * 2. Kong. 24/ 6.

9 Jojachin var ætta æra gamall/ þegar hañ vard konungur / og rijkte þriu mænude og tiju daga i Jerusalem / og giørde illt fyrer Drottens augum.

10 Eñ þegar æred var ute/ * sende kong Nabuchodonosor / og liet sækia hñ til Babylon med þeim kostulegu verkfærum i Drottens huse/ og giørde ** Zedechias hañs broodur til konungs yfer Juda og Jerusalem. * 2. Kong. 24/ 10/ 12.
** Jer. 52/ 1, etc.

11 Zedechias var eins og tuttugu æra gamall/ þegar hañ vard konungur/ og rijkte ellefu ær i Jerusalem.

12 Og giørde illt fyrer Drottens sijns Guds augum/ hañ audmijkte sig ecke fyrer Jeremia spamañe / (sem talade) af Drottens muñe.

13 Þar med fiell hañ og fra konunginum Nabuchodonosor / sem hafde teked eirn eid af hønum/ vid Gud/ og hñ vard hardhnackadur / og forherte sitt hiarta/ ad um̃venda sier ecke til Drottens Israels Guds.

14 Og aller høfdingiarner a medal prestaña / og folked / syndgudu miøg / epter allra handa * heidingiaña svivirdingum/ og saurgudu Drottens hus/ sem hañ hafde helgad i Jerusalem. * 5. Mos. 18/ 9.

15 Og Drotteñ þeirra fedra Gud sende til þeirra fyrer sijna * sendeboda / ætla og ydugléga / þvi hañ þirmde sijnu foolke og sijnu heimile. * Jer. 25/ 4.

16 Eñ þeir spottudu Guds sendeboda / ꝛ forøktudu hñs ord/ ꝛ smæddu hñs spameñ/ þv til Drottens reide vox yfer hñs folke/ ad þar v eingeñ heilbrigde (meir)

17 Og hañ færde konungeñ af Caldæa upp yfer þa/ og liet i hel sla þeira ungt (kallkyn) mz sverde/ i þeirra helgemdoms huse / og sparade hvorke unga sveina eda iomfrur/ gamla eda utlifada/ Hañ gaf þa alla i hañs hønd.

18 Og * øll verkfære af Guds huse / stoor og smæ/ og fiærsioodeñ i Drottens huse/ og kongsens ꝛ hñs høfdingia fiærsioodu/ þad allt samañ liet hñ flitia til Babylon. * 2. Kong. 25/ 13. etc.

19 Og þeir brendu Guds hus/ og * nidurbrutu murana kringum Jerusalem / og brendu allar hæder þar i med ellde/ ad allt þeirra hid kostulega vard fordiarfad. * Neh. 1/ 3.

20 Og hñ færde burt til Babylon/ þa sem voru ordner epter fra sverdenu/ og þeir urdu hañs og hañs sona sveinar / iñ til þss þad rijked af Persia rijkte.

21 So ad Drottens ord skyllde fullkomnast fyrer * Jeremiæ muñ/ þar til landed hafde lijst til sijña sabbata / þad hyllde

þan̄ giorvallan̄ tijma/ſem eydeleggingen̄ varade / þar til ſiotiju ær voru fullkomnud. * Jer. 25/ 11. etc.

22 En̄ a þvi fyrſta ære Cyri konungs aß Perſia/ ad Drottens ord ſkillde ßullkomnaſt * ßyrer Jeremiæ mun̄/ þa uppvakte Drotten̄ * * Cyri anda / konungſens af Perſia / ad han̄ liet uthroopa yfer ſitt giorvallt rijke/ ja og ßyrer ſkrip / og ſeigia : *Eſr. 1/1. **Eſ.44/28.

23 So ſeiger Cyrus / konunguren̄ i Perſia : Drotten̄/ Gud aß himnenum/ hefur gießed mier øll rijke i løndunum / og bijßalad mier/ad biggia ſier eitt hus i Jeruſalem / ſ̄ er i Juda / huør helſt er a medal ydar aß øllu han̄s folke / Drotten̄ hn̄s Gud vere med honum/og hn̄ fare þangad upp.

ENDER

a þeirre an̄are Kronikan̄a Book.

Eſra Book.

I. Capitule.

Judan̄a Utgangur aß þvi Babyloniſka Fangelſe.

A þvi * firſta Cyri ære/ konungſens af Perſia / ad Drotten̄s ord ſkillde ßullkomnaſt / (ſem var talad) af * * Jeremiæ mun̄e/ þa uppvakte Drotten̄ Cyri anda/konungſens aß Perſia/ og han̄ liet uthroopa yfer allt ſitt rijke / ogſo fyrer ſkrip/og ſeigia : * 2. Kron. 36/ 22. Eſr. 5/13. **Jer. 25/11. etc

2 So ſeiger Cyrus konunguren̄ i Perſia : Drotten̄ Gud af Himnenum hefur gießed mier øll rijke i landenu/og bijßalad mier/ ad biggia honum eitt hus i Jeruſalem/ ſem er i Juda.

3 Hvør er a medal ydar aß øllu han̄s folke ? han̄s Gud vere med honum/ og han̄ reiſe upp til Jeruſalem/ſem er i Juda / og bigge Drotten̄s Iſraels Guds hus/hn̄ er Gud/ſm̄ er i Jeruſalem

4 Og hvør/ſem er epter aß øllum ſtodum / ſem þar er framande i / han̄ ſkal ßolkenu i han̄s ſtad hialpa med ſilfre og med gulle / og med gotſe og med kvikßienade/med einum ßrijvillia/til Guds huſs / ſem er i Jeruſalem.

5 Þa tooku þeir yppurſtu ßedur af Juda og BenJamin / og preſtarner og Levitarner ſig upp / aller/ ſem Guds Ande uppvakte/til ad ßara upp/ ad biggia Drotten̄s hus / ſem er i Jeruſalem.

6 Og aller allt um̄ kring þa / ſtirktu þeirra hendur med ſilfur-kierum / med gulle/ med gotſe og med ßie/og med gierſemum / ßyrer utan̄ allt / ſem þeir gæßu velviliuglega.

7 Og kong Cyrus took Drotten̄s huſs verkfære ut/ ſem Nabuchodonoſor haßde teked aß Jeruſalem / og ſett i ſijns guds hus.

8 En̄ Cyrus/konunguren̄ i Perſia/took þau ut fyrer Mithridatis ſkattmeiſtara hend/ og talde * Sesbazar Juda hofdingia þau ut. * c. 5/ 14.

9 Og þetta er þeirra tala/þriatiju gull-mun̄laugar / þuſund ſilfur-mun̄laugar / niju og tuttugu ſlatur-knijfar.

10 Þriatiju gull-bikarar / adrer ſilfur bikarar fiogur hundrud og tiju/ øn̄ur verkfære þuſund.

11 Øll verkfære aß gulle og ſilßre/voru ſim̄ þuſunder og fiogur hundrud/ Þeſſe øll flutte Sesbazar upp med þeim / ſem fooru upp ur fangelſenu / ßra Babylon til Jeruſalem.

II. Capitule.

Judan̄a goodviliugar Gæßur til Muſteres Biggingaren̄ar.

eſſe * eru þau børn af landenu/ þau ſm̄ ßooru upp aß utlegdaren̄ar ßangelſe/hvar Nabuchodonoſor / konunguren̄ i Babylon/ haßde ßært til Babylon/ z ſ̄ komu

aptur

apt: til Jerusalem z Juda/hvor til sijns stadar. * Neh. 7/6.
2 Hvoered komu med Sorobabel/Jesoa/ Nehemia/Seraia/Reelia/Mardochai/ Bilsan/Mispar/Bigevai/Rehum/Baena. Þetta er talan a mønunum af Israels poolke.
3 Pareos børn/tvær þusunder/hundrad/ siøtiju og tveir.
4 Sephatia børn/þriu hundrud/ siøtiju og tveir.
5 Araths børn / siø hundrud / fim og siøtiju.
6 * Pahath Moabs børn/a medal Jesoa Joabs barna / tvær þusunder / atta hundrud og toolf. * Neh. 7/ 11.
7 Elams bøn/ þusund / tvo hundrud/ fiogur og pimtiju.
8 Sathu børn/niju hundrud/ og pim og piorutiju.
9 Sacai born/siø hundrud og sextiju.
10 Bani børn/ sex hundrud tvo og piorutiju.
11 Bebai børn/sex hundrud þriu z tuttugu
12 Asgads børn/þusund/ tvo hundrud/ tvo og tuttugu.
13 Adonikams børn/ sex hundrud/sex z sextiju.
14 Bigevai born / tvo þusund / sex og fimtiju.
15 Adins born/ fiogur hundrud/ fiogur og pimtiju.
16 Aters born ap Hiskia/atta z niutiju.
17 Bezai børn/ þriu hundrud/ þriu og tuttugu.
18 Jorahs børn/hundrad og toolf.
19 Hasums børn/tvo hundrud/ þriu og tuttugu.
20 Gibbars børn/ pim og niutiju.
21 Bethlehems born / hundrad þriu og tuttugu.
22 Netopha men/sex og pimtiju.
23 Þeir men ap * Anathoth/ hundrad atta og tuttugu. * Jer. 1/ 1.
24 Asmaveths børn/tvo z fiorutiju.
25 Þau børn af Kiriath Arim/Caphira og Beroth/ siø hundrud og þriu og fiorutiju.
26 Þau børn af Rama og Gaba / sex hundrud/ eitt og tuttugu.
27 Þeir men af Michmas / hundrad tveir og tuttugu.
28 Þeir men af BethEl og Ai / tvo hundrud/ þrir og tuttugu.
29 Nebo børn / tvo og fimtiju.
30 Þau børn af Magbis / hundrad sex og fimtiju.
31 Þess annars Elams børn / tvo þusund/ tvo hundrud/ fiogur og fimtiju.
32 Harims børn / þriu hundrud og tuttugu.
33 LodHadids og Ono børn/ siø hundrud / fim og tuttugu.
34 Jericho børn / þriu hundrud / fim og fiorutiju.
35 Senaa børn / þriu þusund/ og sex hundrud og þriatiju.
36 Prestarner: Jedaia børn/fyrer Jesoa huse/ niju hundrud þrir og siøtiju.
37 Immers børn þusund/tvo z fimtiju
38 Pashurs børn/ þusund tvo hundrud siø og fiorutiju.
39 Harims børn þusund og seitian.
40 Levitarner. Jesoa z Kagmiels børn/þ Hodavia børnu/ fioorer z siøtiju.
41 Saungvararner: Asaphs børn / hundrad atta og tuttugu.
42 Dyra-vaktarana børn: Sallums børn / Aters børn / Talmons børn / Akkubs børn/Hatita børn/ Sobai børn/øll saman hundrad niju z þriatiju.
43 Þeir Nethinim: Siha børn/Hasupha børn/ Tabaoths børn.
44 Keros børn/ Sieha børn/ Padons børn.
45 Lebana børn/ Hagaba børn / Akkubs børn.
46 Hagabs børn/Samlai børn/ Hanans børn.
47 Giddels børn / Gahars børn/ Reaia børn.
48 Resins børn/ Nekoda børn/ Gassams børn.
49 Ussa børn/ Passiah børn/ Besai børn.

50. As

50 Asna børn/ Mehunims børn/ Nephusims børn.
51 Bakbuks børn / Nakupha børn / Narhurs børn.
52 Bazeluths børn / Mehida børn / Narsa børn.
53 Barkos børn/ Sisera børn/ Thama børn.
54 Neziah børn/ Nakipha børn.
55 Salomons * þienara børn/ Sokai børn / Sopherets børn / Þruda børn.
* 1. Kong. 9. 21.
56 Jaela børn/ Darkons børn/ Giddels børn.
57 Sephatia børn/ Nattils børn/ Þocherets børn af Zebaim/ Ami børn.
58 Aller Nethinim og Salomons þienara børn (voru til samans) þriu hundrud/ tveir og nijutiju.
59 Og * þesser eru þeir / sem foru upp af Thel Melah/ Thel Narsa/ Cherub/ Abdan/ Immer/ Þo þeir kiñe ecke giefa þeirra fedra hus til vitundar / og þeirra sæde / hvert þeir være af Israel.
* Neh. 7/ 61.
60 Delata børn/ Tobia børn/ Nekoda børn / sex hundrud tvø og fiotiju.
61 Og af * prestaña børnum/ Habaia børn/ Koz børn/ ** Barsillai børn/ sem took eina hustru af Barsillai Gileaditta dætrum / og var nefndur epter þeirra nafne. * Neh. 7/ 63. ** 2. Sam. 19/ 31.
62 Þesser leitudu epter þeirra fæding ar registre/ og urdu ecke fundner (þar i/) þar fyrer var þm̄ vijsad fra prestskapnū.
63 Og Tirsata sagde til þra/ ad þr skyllldu ecke eta af þvi heilagasta/ fyrr eñ eirn prestur stæde fyrer * Urim og fyrer Thummim. * 2. Mos. 28/ 30.
64 Sa giorvallur søfnudur var til samans tvær og fiorutiju þusunder/ þriu hundrud og sextiju.
65 Fyrer utañ þeirra sveina / og þeirra þioonustu stulkur/ þau voru siø þusunder/ þriu hundrud/ og siø og þriatiju/ og þeir høfdu tvø hundrud saungvara og saung-kvinur.
66 Þeirra hestar voru siø hundrud og sex og þriatiju/ þeirra mular tvø hundrud fim̄ og fiorutiju.
67 Þeirra ulfallldar fiogur hundrud fim̄ og þriatiju/ asnarner sex þusund/ siø hund rud og tuttugu.
68 Og (nockrer) af þm̄ ypparstu fedrū / þegar þr komu til Drottens huss/ sem var i Jerusalem/ þa gafu þeir sialfviliuglega til Guds huss/ ad setta þ a sitt grundvøll.
69 Þeir gafu epter þeirra formegan / til verksens fiarsioodar/ eitt og sextiju þusund gyllene / og fim̄ þusund pund silfurs/ og hundrad presta-kyrtla.
70 So bygdu prestarner og Levitarner/ og (nockrer) af foolkenu/ og saungvararner/ og dyra-verderner/ og þeir Nethinim i þra stødū og allur Israel i þra stødū.

III. Capitule.

Jesva/ og Sorobabel offrudu/ Halllda Laufskalaña Hatijd/ Og leggia Musteresens Grundvøll.

Og þegar sa siøunde mánudur var komeñ/ og Israels børn voru i stødunum/ þa kom foolked til samans/ * sem eirn madur til Jerusalem. * E. 2/ 6/ 4.
2 Og Jesva Josedeks son/ og hñs brædur prestarner / tooku sig upp/ og * Sorobabel Sealthiels son/ og hañs brædur/ og bygdu Israels Guds altare/ til ad offra breñe-offre þar a / so sem ** skrifad er i Mose Guds mañs løgmale. * Matth. 1/ 12. ** 3. Mos. 6/ 9.
3 Og þeir tilreiddu altared a sijnum under stødum / eñ þo med hrædslu/ sem var yfer þeim vegna foolksens i løndunum / Og þeir offrudu þar a breñe-offrum til Drottens/ breñe-offrum um̄ morguneñ og um̄ aftaneñ.
4 Og þeir hiellldu * laufskalaña hátijd/ sem skrifad er/ og (giørdu) breñe-offur hvørn dag / epter toluñe / sem þad byriade / hvørs dags hlut a sijnum deige. * 3. Mos. 23/ 34/ etc.
5 Þar epter og þad daglega breñe-offur/ og i (nijum) mánudum/ og a øllum Drottens hátijda helgum (døgū/) og allra handa sialfviliug (offur/) sem þeir giørdu Drottne sialfviliuglega.

6 A þeim fyrsta deige i þeim sjøunda mænade byriudu þeir ad offra Drottne brenne-offre / Þo Drottens musteres grundvøllur være ecke lagdur.

7 Og þeir gæfu þeim / sem hiuggu/ og timbur-mønnunum peninga / og mat og drick/ og oliu til þeirra i Zidon og Tyro/ ad sækia cedrus trie af Libanon/ yfer hafid til Japho/ epter Cyri konungsens af Persia hans leife/ til þeirra.

8 A þvi ødru are / epter þad þeir voru komner til Guds huss i Jerusalem / a þeim ødrum mænade/ þa byriade Sorobabel/ Sealthiels son/ og Jesua Josedeks son / og þeir epterordnu af þeirra brædrum / prestarner og Levitarner / og aller þeir komnu af fangelsenu til Jerusalem/ Og skickudu Levitana til / fra tuttugu ara gømlum og þar yfer/ ad fylgia ad Drottens huss verke.

9 Þa stood Jesua hans syner og hans brædur/ og * Kadmiel med hans sonum / Juda børnum/ sem eirn (madur/) til ad fylgia ad þeim/ sem giørdu verked i Guds huse/ (Med) Henadads børnum/ þeirra børn/ & þeirra brædur/ Levitarner.

* C. 2/ 40.

10 Þegar biggingar foolked lagde grundvøllenn til Drottens musteres/ þa lietu þeir prestana standa skrydda/ med trometum/ og Levitana Asaphs børn med cimbalis/ ad lofa Drottenn / epter Davids Israels konungs skipan.

11 Og þeir sungu (moote hvør ødrum/) i þvi þeir lofudu & þøckudu Drottne/ ad * hann er goodur/ ad hans myskunseme er æfenleg yfer Israel. Og allt foolk hroopade miøg hatt/ i þvi þeir lofudu Drottenn / ad grundvøllurenn a Drottens huse være lagdur. * 2. Kron. 5/ 13. c. 7/ 3.

12 Enn marger af prestunum & Levitunum / & þeir yppurstu fedur/ þeir gømlu/ sem høfdu sied þad fyrra hus,/ þa mann hafde lagt þessa huss grundvøll fyrer þeirra augum / grietu hatt/ Enn marger hroopudu af glede/ ad þad hroop hliomade hatt.

13 So ad foolked kunne ecke ad þeckia gledskaparens hroop/ fra grætsens hroope/ a medal foolksens/ Þvi foolked hroopade miøg hatt / ad mann heyrde þad hliood langt i burtu.

IV. Capitule.

Musteresens Bigging hindrast af Judanna Fiandmønnum.

Þegar Juda og BenJamins motstandarar heyrdu/ ad þau børn/ (sem voru komenn/) af þeirra utlegd/ biggdu mustered fyrer Drottenn Israels Gud:

2 Þa komu þeir til Sorobabel / og til þeirra yppurstu fedra/ og søgdu til þeirra: lætum oss biggia med ydur/ þvi vier vilium adspyria ydar Gud/ lyka sem þier/ og vier høfum ecke offrad/ sijdann þann tijd/ * Esar Haddon konungurenn af Assyria færde oss hingad upp.

* 2. Kong. 19/ 37.

3 Enn Sorobabel & Jesua/ og þeir adrer yppurstu fedur yfer Israel søgdu til þeirra: þad soomer sier ecke/ ad þier og vier biggium vors Guds hus/ helldur vier/ vier vilium alleina byggia Drottne Israels Gude/ so sem kong Cyrus konungurenn af Persia / baud oss.

4 Og þad skiede/ ad foolked i landenu hindrade Juda foolks hendur/ & hrøktu þa fra biggingunne.

5 Og þeir leigdu rædgiafara moote þeim/ ad hindra þeirra ræd/ so leinge Cyrus/ konungurenn af Persia lifde/ og allt til Darii rijkes/ konungsens af Persia.

6 Og i Ahasveri rijke/ i hans rijkes upp byrian/ skrifudu þeir kiæru mæl moote þeim/ sem biuggu i Juda og Jerusalem.

7 Og i Artaxerxis tijd/ skrifade Bislam/ Mithridates/ Tabeel/ og þeir adrer af hans selskap/ til Artaxerxis konungsens i Persia/ & brefed var skrifad a Syrlendsku/ & var utlagt a Syrlendsku

8 Rehum renttumeistare / og Simsai skrifare/ skrifudu eitt brief/ i moote Jerusalem/ til Artaxerxis konungsens/ i þessare meining.

9 Rehum sem þa var renttumeistare / og Simsai skrifare/ og adrer af þeirra selskap/ Þeir af Dina/ og Apharsath/ Tarpela/ Apharsa/ Archena/ Bebala/

Susanko/

Susanka/ Dehava/ Elema.

10 Og þeir adrer lyder/ sem sa megtuge nafn kuñuge(madur) Asnaphar * hyngad færde / og sette þa i Samaria stad/ Og þeir adrer hinumeigeñ fliootsens/ og i Eeneth.

11 Þesse er ein copie af briefenu / sem þeir sendu til hañs/ til kong Artaxerxis: þyner þienarar/ þeir meñ hinumeigeñ fliootsens og i Eeneth.

12 Þad skal vera konungenum vitanlegt/ ad Judarner/ sem eru komner fra þier / upp til vor i Jerusalem / biggia þañ upphlaups-sama og vonda stad/ og fullkomna mureñ/og hlada hñ upp af grundvelle.

13 So sie þad nu konungenum vitanlegt/ ad ef sa stadur verdur biggdur / og murarner verda fullkomner / þa munu þeir ecke vilia giefa(þier)toll/skatt/og (venulega)rentu/og þu munt lijda skada a konungsens iñtekt.

14 Nu/ med þvi vier alldeiles hofum vort upphellde af slotenu / og oss ecke ber ad sia uppa konungsens forackt. Þar fyrer hofum vier sendt burt / og lated konungeñ vita þad.

15 Ad mañ leite i þyns fodurs historiu book / so muntu fiña i somu historiu book/og reyna / ad sa stadur er eiñ mootþroaanlegur stadur/ og kongum og londum skadlegur/og ad þeir hafa komed odrum til ad falla þar fra/ af gamallre tijd/ Þar fyrer er (og) stadureñ eydelagdur.

16 Vier giefum konungenu til vitundar/ad ef þesse stadur verdur biggdur/ og hans murar fullkomnader / þa byhelldur þu aungvu a þessa sijdu hinumeigeñ fliootsens.

17 Og konungureñ sende svar til Rehum rentu meistara/og Simsai skrifara/ og til þeirra aññara af þeirra selskap/sem biuggu i Samaria/ og til þeirra aññara hinumeigeñ fliootsens/fridur og a soddañ tijma/

18 Þad brief / sem þier sendud oss / er opeñberlega lesed fyrer mier.

19 Og er af mier befalad/ad mañ skyllde leita/og mañ hefur funded/ ad þesse stadur hefur af gamallre tijd uppsett sig i mooti konungunum / og sie giort upphlaup og frafall þar i.

20 Og ad þar hafe vered megtuger konungar i Jerusalem/ og þeir/sem hafa rijki yfer ollu þvi/sem er hinumeigeñ fliootsens/ so ad þeim var giefeñ tollur/skattur og (arleg) renta.

21 So giored nu forbod/ ad hindra þa meñ/ ad stadureñ sie ecke biggdur / þar til þess verdur giefeñ befalning af mier.

22 So siaed kostgiæfelega til / ad þier ecke forsiaed ydur hier uti / Hvar fyrer skal su fordiorfun fa yferhond / konungunum til skada?

23 Þegar nu kong Artaxerxis briefs iñehalld vard lesed fyrer Rehum / og Simsai skrifara/og þeirra selskap/þa fooru þeir fliootlega til Jerusalem til Judaña / og hindrudu þa med armlegg og magt.

24 Strax hætte sa giorningur a Guds huse/ sem var i Jerusalem/ og var lated bijda allt til þess aññars Darii rijkes ars/ konungsens i Persia.

V. Capitule.

Þar verdur skrifad til Kong Dario um Mysterisins Biggingu.

Og þeir spameñ/ * Haggeus spamadur / og ** Sacarias Iddo son/spadu yfer Judum/sem voru i Judæa og Jerusalem i Israels Guds nafne til þeirra. * Hagg. 1/ 1. ** Zach. 1/ 1.

2 Þa tooku Sorobabel Sealthiels son/og Jesua Josedeks son/sig upp/og byriudu ad biggia Guds hus/sem var i Jerusalem/og Guds spameñ med þeim/ sem styrktu þa.

3 A þeim tijma kom til þeirra Thatnai/ fovikeñ hinumeigeñ fliootsens/ og Stahr Bosnai/og þeirra selskapur/og sogdu so til þeirra: hvor hefur befalad ydur ad biggia þetta hus / og giora þessa mura?

4 Þa sogdum vier þeim so/hvad þeir meñ hiete/ sem biggdu þessa bigging.

5 Og þeirra Guds augu voru yfer Judaña olldungum / og þeir hindrudu þa

ecke / þar til mañ liet mꝍlefned koma til Darium / z þeir feingu brief til baka þar um̃.

6 Ein copie af briefenu/ sem Thaknai fovite hinumeigeñ fliootsens/og SthatBosnai / og þeirra selskapur / af Apharsacha sem voru hinumeigeñ fliot sens/ sendu til Kong Darium.

7 Þeir sendu bod til hañs : og soleides var þar skrifad : kong Dario/allur fridur.

8 Þad skal konungureñ vita/ad vier kom̃ til Juda lands/til ꝥss stoora Guds huss/ hvørt mañ bigger med stoorum steinũ/ og leggur bialka iñañ til/og verked geingur oodum fram̃/ og luckast i þeirra høndũ.

9 Þa spurdũ vier þa ellstu ad/og søgdũ so til ꝥrra : hvør hefur bÿfalad ydur ad biggia þetta hus/og giøra þeñañ mur ?

10 Vier spurdũ og þa um̃ þeirra nafn /ad kuñgiøra þier þad/Og skrifa þeirra mañа nøfn/sm̃ voru þeirra foringiar.

11 Og þeir gꝍfu oss soddañ ord til andsvars/og søgdu : vier erum Himensens og Jardareñar Guds þioonar/ og biggium eitt hus/sm̃ var fyrr biggt/ fyrer mørgũ ꝍrum / þvi sa stoore Jsraels konungur hafde biggt ꝥ og fullkomnad þad.

12 Eñ epter þad ad vorer fedur høfdu styggt Gud af Himnenum/ gaf hañ þa i Nabuchodonosors hønd / konungsens af Babylon/þess Chaldaiska/og hañ nidur sloo þetta hus / og færde foolked burt til Babylon.

13 Eñ a þvi firsta* Cyri ꝍre/ konungsens af Babylon/bÿfalade (same) konungur Cyrus/ad biggia þetta Guds hus.

* C. 1/ 1. etc.

14 Og þau Guds huss verkfære / sem voru af gulle og silfre/ sem Nabuchodonosor hafde teked ur musterenu/ sem var i Jerusalem/og fꝍrt þau til mustere sens i Babylon/þau took kong Cyrus ur musterenu i Babylon / og þau voru feingeñ einum/ hvørs nafn var Sesbazar/hvørn hañ sette til fovita.

15 Og hñ sagde til hñs : tak þesse verkfære/far burt / fꝍr þau i mustered / sem er i Jerusalem/ og lꝍt Guds hus biggiast a sÿnum stad.

16 Þa kom sa same Sesbazar / Hañ lagde grundvølleñ til Guds huss / sem er i Jerusalem/Og sÿdañ og þar til nu/bigg est þad/ og er ecke fullkomnad.

17 Ef þad nu sÿnest gott fyrer konungenum/so lꝍt leita þar i konungsens fiꝍrsiooda huse/sm̃ er i Babylon/hvort þad sie befalad af kong Cyro/ad biggia ꝥtta Guds hus i Jerusalem/Og ad mañ sende oss konungsens meiningu þar um̃.

VI. Capitule.

Gott Svar fra Kong Dario uppa Briefid um̃ Musterts Bigginguna.

Þa gaf kong Darius bÿfalning/ z ꝥr leitudu i cancellienu/sm̃ var fiꝍrsiooda hus/ þar i Babylon.

2 Og þar vard fundeñ i (brefa=)kistuñe a slotenu/sem er i þvi lande Meden/ein book/og þar i var eiñ añall so skrifadur :

3 A kong Cyri *fyrsta ꝍre/ gaf kong Cyrus bÿfalning/ um̃ Guds hus i Jerusalem ad hused skyllde biggiast / a þeim stad/ sem mañ offrade offre / og ad þeir skylldu leggia grundvølleñ þar til sextÿu alna hꝍtt/ og sextÿu alna breitt.

* 2. Kron. 36/ 22.

4 Þriꝍ vegge af stoorum steinum/ og eirn vegg af nÿu trie/Og ad kostnadureñ skyllde giefast af konungsens huse.

5 Þar med skylldu meñ lꝍta so aptur Guds* huss verkfꝍre/ sem voru af gulle og silfre/ sem Nabuchodonosor hafde ut teked af musterenu/sem var i Jerusalem/og fꝍrt til Babylon/ad sierhvørt kyñe koma til musteresens/ sem var i Jerusalem til sÿns stadar / og mañ skyllde fꝍra þad ofañ i Guds hus.

* C. 1/ 7. C. 5/ 14.

6 So nu/ þu Thathnai/ fovite hinumeigeñ fliootsens/ þu StahrBosnai/ z þeirra selskapur af Apharsacha/sm̃ erud hinumeigeñ fliootsens/halldeð ydur lꝍngt þar fra.

7 Lꝍted þa erfida uppa þetta Guds hus/ Ad Judaña fovite / og Judaña ølldungar/kuñe biggia ꝥtta Guds hus a sÿnum stad.

8 Þar er og giefeñ bÿfalning af mier

þar til/ hvad þier skulud giøra med þess um Judaña olldungũ/ ad biggia þetta Guds hus/ Sem er/ ad af konungsens gotze / af tollenum hinumeigeñ fliootsens / skal strax utgiefast þessũ moñũ til um̃kostnadar/ ad þeir ecke hindrest.

9 Og hvørs þeir hafa þørf / so sem eru kalfar / eda lømb/ til breñe-offurs fyrer Gud af Himnenũ/ hveite/ sallt / vijn og oleum/ epter prestaña orde/ sem eru i Jerusalem / so ad mañ skal daglega giefa þm̃ þ̃/ ad þ̃ ecke forsoomest.

10 Uppa þad þeir kuñe offra sætum ylm fyrer Gud i Himnenum / og bidia fyrer konungsens lijfe og hañs barna.

11 Framveiges er þᵛ skied befalning af mier/ ad hvør mañeskia/ sem um̃breiter þessum ordum/ af hñs huse skal takast eirn bialke/ og uppreisast/ so hañ skal fyrerfarast þar a / Og hañs hus skal verda eirn skarn-haugur þar fyrer.

12 Og Gud/ sem hefur lated sitt nafn bua þar/ sundurtvistre sierhvøriũ konunge og folke/ sem utrietter sijna hønd/ til ad um̃breita þvi/ ad fordiarfa þetta Guds hus/ s̃ er i Jerusalem/ Eg Darius hefe befalad/ ad þ̃ skule skie med flijter.

13 Hvar þ̃ Thathnai/ fovite hinumeigeñ fliotsens/ Sthar Bosnai/ z þrra selskapur giørdu tafarlaust/ epter þvi/ er kong Darius hafde boded/ sem sagt er.

14 Og þeir ellstu af Judunũ biggdu/ og þad luckadest þeim / epter Haggæi spaamañs/ og Sacariæ Iddo sonar spaadoome/ Og þeir biggdu og løgdu grund vølleñ/ epter Israels Guds bijfalning/ og epter Cyri og Darii/ og Artaxerxis konungsens af Persia / befalning.

15 Og þad hus vard fullkomnad / iñ til þess þridia dags i Adar maanude/ s m̃ var þad siøtta kongs * Darii rijkes aar. * c. 4/ 24.

16 Og Israels børn/ prestarner og Levitarner / og þau øñur faangelsis børn / * hielldu þessa Guds huss vijgslu med glede. * 4. Mos. 7/ 10.

17 Og þeir offrudu til þessa Guds huss vijgslu hundrad nautũ/ tveim hundrud hrutum/ fiøgur hundrud lømbum/ og geit-høfrum / til * synda-foornar / fyrer allañ Israel/ toolf/ epter Israels kynkvijsla tølu. * c. 8 / 35.

18 Og þeir skickudu prestana i þeirra skipunum/ z Levitana i þeirra skipunũ til Gud þioonustu/ sem (hefur vered i) Jerusalem/ sem skrifad er i * Mose book. * 4. Mos. 3/ 6. C. 8/ 14.

19 Og þau utlegdareñar børn hielldu * paaska/ þañ fiortanda (dag) i þeim fyrsta maanade. * 2. Mos. 12/ 6.

20 Þvi prestarner og Levitarner voru hreinsader sem eirn (madur/) þeir voru aller hreiner/ Og slaatrudu paaskum fyrer øll utlegdareñar børn / og fyrer prestana þeirra brædur/ og fyrer sig (sialfa.)

21 So aatu Israels børn/ þau sem voru aptur komeñ ur utlegdeñe/ samt aller þeir/ sem høfdu adskiled sig til þeirra fra heidingiaña ohreinleika i landenu/ til ad leita Drottens Israels Guds.

22 Og þeir hielldu þeirra osijrdu (brauda) hatijd i sio daga med glede/ Þvi Drotteñ hafde giørt þa glada/ og snued konungsens hiarta af Assyria til þeirra/ ad styrkia þeirra hønd i Guds / ja Israels Guds huss verke.

VII. Capitule.

Esras fær skriflega Befalning af Kong Artaxerxe til Rentu-Meistaraña/ um̃ eitt og añad sem þurfte til Guds þioonustu.

Og epter þessa hlute / i * Artaxerxis konungsens i Persia rijke/ vᵛ Esras Seraia son/ Asariæ sonᵛ/ Hilkia sonar/ * Neh. 2/ 1.

2 Sallum sonar/ Zadok sonar/ Ahitub sonar.

3 Amaria sonar/ Asaria sonar/ Meraioth sonar.

4 Sarachia sonar / Usi sonar / Bukki sonar.

5 * Abisua sonar/ Phinehes sonar/ Eleasar sonar/ Aarons sonar/ þess ypparsta prests. * 1. Kron. 6/ 4/ 50.

6 Þesse Esras foor upp fra Babylon/ og hañ var eirn ferdugur skrifare i

Mose løgmæle/sem Drottenn Israels Gud hafde giefed/ Og konungurenn gaf hønum/ * epter Drottenns hanns Guds hønd/ sem var yfer hønum / allt þad hann oskade. * Neh. 2/ 8.

7 Og þar uppfooru (nockrer)af Israels børnum/ og af prestunum/og Levitunum/og saungvurunum/ z port-vøkturunum/og þeim Nethinim/ til Jerusalem/ a þvi siounda Artaxerxis konungs are.

8 Og hann kom til Jerusalem i þeim fimmta mænade / þad var konungsens siounda ar.

9 Þvi a þeim fyrsta (deige)i þm fyrsta mænade fieck hann fyrst i sinne / ad fara upp fra Babylon/ Og a þm fyrsta (deige) i þeim fimmta mænade kom hann til Jerusalem/ * epter sijns Guds goodre hønd yfer hønum. * c. 8/ 18.

10 Þvi Esras hafde sett sitt hiarta til ad leita Drottenns løgmæls/og * ad giøra / og ad kienna Israel skickan og rieckinde. * P. G. 1/ 1.

11 Og þesse er ein copie af briefenu / sem kong Artaxerxes gaf Esræ preste þeim skriptlærda/sem var eirn skrifare i Drottenns bodorda og hanns setninga ordum/yfer Israel.

12 Artaxerxes * konunganna konungur/Esræ preste þeim skriptlærda i Guds løgmæle af Himnenum/ heilsa/ og epter soddann datum. * Ezech. 26/ 7.

13 Þad er befalad af mier / ad hvør / sem er viliugur til i mijnu rijke/af Israels foolke/bæde prestar þar i/og Levitar/ ad fara til Jerusalem/ meiga fara med þier.

14 Af þvi þu ert sendur af konungenum/ og hanns siø rææd-herrum / ad vitia Juda og Jerusalem/ epter þijns Guds løgmæle/ sem er i þinne hende.

15 Og ad þu taker (med þier)silfur og gull/sem konungurenn og hanns rææd-herrar/sialfviluglega offra til Israels Guds/ hvørs heimile er i Jerusalem.

16 Samt allt þad silfur og gull / sem þu kant finna i øllu Babylons lande / med þvi sialfviluglega/ sem foolked og prestarner / vilia giefa sialfviluglega/ til þrra Guds huss/sm er i Jerusalem.

17 Ad þu alldeiles tafarlaust kauper fyrer sama silfur/ uxa/hruta/lømb/og þeirra mat-offur / og þeirra dryckiar-offur/og offrer þeim a altarenu/sm er hia ydar Guds huse/ þ er i Jerusalem.

18 Þar med/hvad þier og þijnum bræd rum lijst/ ad giøra af þvi silfre z gulle sem afgeingur / þad giøred / epter ydar Guds vilia.

19 Og þau verkfære/sem eru giefenn þier til þijns Guds huss þioonustu/ þau afhendtu fra þier þ Gud i Jerusalem.

20 Og hvad meira er þorf til þijns Guds huss/sm þier kiemur vid ad giefa/ skalltu giefa af kongsens skatt-huse.

21 Og af mier / eg sem er konungur Artaxerxes/ er giefenn bijfalning til allra rentu-meistara/sem eru hinumeigenn fliootsens/ad hvad sem Esras prestur sa skriptlærde i Guds løgmæle af Himnenum / beidest af ydur / þad skal skie tafarlaust.

22 Allt til hundrad centener silfurs/ og allt til hundrad cor hveites/z allt til hundrad bath vijns/z allt til hundrad bath oliu/z sallt/sm hn ecke skrifade(mæler o/)

23 Allt þad/sem er epter Guds befalning af Himnenum / skal skie tafarlaust til Guds huss af Himnenum/ þvi / hvi skyllde hanns reide vera yfer konungsens og hanns barna rijke?

24 Og þad lætum vier ydur vita / um alla presta og Levita / saungvara / dyravaktara / Nethinim/og þessa Guds huss þienara / ad þier skulud ecke hafa magt til/ ad leggia skatt/toll/edur ærlega rentu uppa þa.

25 Og þu Esra/epter þijns Guds vijsdoome / sem er hia þier/ set doomara og løg-vitra / ad þeir dæme yfer øllu foolkenu/ sem er hinumeigenn fliootsens/ yfer alla þa/sem vita þijns Gud løg/ og þm/ sem þad ecke veit/skulud þier kienna.

26 Og hvør sa/ sem ecke helldur þijns Guds løgmæl/ og konungsens løgmæl/

lat hañ snarlega ꝥa doom(þar ꝥyrer/) añad hvort til daudans / edur til vesællðar / edur til straffs a golse / edur til ꝥangelses.
27 Loꝥadur vere Drottenn vorra ꝥedra Gud/ sem heꝥur gieꝥed þvilijkt i konung sens hiarta / ad prijda Drottens hus / sem er i Jerusalem.
28 Og hefur hneigt miskunsemd til mijn/ ꝥyrer konungenum og hans rad-herrū / og øllum konungsens volldugū møñum / Og eg/eg vard hughraustur/ * epter Drottens mijns Guds hende yꝥer mier / og saꝥnade hoꝥdunum aꝥ Israel / ad ꝥara med mier. * c. 8/ 18/ 22.

VIII. Capitule.

Esræ Reisa ꝥra Persia til Jerusalem.

Og þesser eru þeirra ꝥedra foringiar/og þeirra ættar-registur/ sem fooru upp med mier/ i kong Artaxerxis rijkesstioornan / aꝥ Babylon.
2 Aꝥ Phinehes børnum / Gersom/ Af Ithamars børnum/Daniel/ Aꝥ Davids børnum / Hattus.
3 Aꝥ Sechania børnum/ aꝥ Pareos børnum/Sacaria / Og med honum voru reiknader i ætt-(registrenu/) hundrad og fimtiju kallkyn.
4 Af * Pahats børnum/ Moab/ Elioenai Serachia son/og med honū tvohundrud mañs personur. * c. 2/ 6.
5 Aꝥ Sechania børnum/ Jehasiels son ar / og med honum þriu hundrud mans personur.
6 Af Adins børnum/ Ebed Jonatans son/og med honū fimtiju mañs personr.
7 Og aꝥ Elams børnum/Jesaia Athalia son / og med honum siøtiju mañs personur.
8 Og aꝥ Sephatia børnum / Sebadia Michaels son / og med honum attatiju mans personur.
9 Og aꝥ Joabs børnum/ Obadia Jehiels son/ og med honum tvø hundrud og attatiju mañs personur.
10 Af Selomiths børnum / Josiphia sonur/og med honum hundrad og sextiju mens personur.
11 Og aꝥ Bebai børnum/ Sacaria Bebai son / og med honum atta og tuttugu mans personur.
12 Og aꝥ Asgads børnum/Johanan sa yngste sonur/ og med honum hundrad og tiju mañs personur.
13 Og af Adonikams sijdustu børnum/ og þesse voru þeirra nøfn/ Eliphelet / Jehiel og Semaia / og med þeim sex tiju mañs personur.
14 Og af Bigevai børnum / Uthai og Sabbud/ ꝛ mꝫ þm siøtiju mañs personur
15 Og eg saꝥnade þeim til fliootsens / sem kiemur til Aava / og þar lagum vier þria daga/og þegar eg gaf gaum ad folkenu/og ad prestunum/ þa ꝥañ eg ongvañ af Levi børnum þar.
16 Þa sende eg til Elieser / til Ariel / til Semaia/ og til Elnatan/ og til Jarib/ og til Elnatan/og til Natan/ og til Sacaria/ og til Mesullam/ þeirra yppurstu/ og til Joiarib/og til Elnatan/sem voru lærder:
17 Og eg biꝥalade þeim (ad koma) til Iddo / sem var foringe i þeim stad Casphia/ og lagde ordeñ i þeirra muñ / sem þr skilldu tala vid Iddo hñs broodur/(og) þa Nethinim i þeim stad Casphia / ad sækia oss þienara til vors Guds huss.
18 Og þeir ꝥærdu oss epter vors Guds þeirre goodu hende yꝥer oss / eitn vitugañ mañ aꝥ Maheli børnum/Levi sonar/Israels sonar / og Serebia/ og hans syne/ og hans brædur / atiian.
19 Og Hasabia/ ꝛ Jesaia med honum/ aꝥ Merari børnum/ hañs brædur og þeirra børn / tuttugu.
20 Og af Nethinim / sem David og høfdingiarn' settu til ad þiona Levitunum/ tvo hundrud og tuttugu Nethinim / aller þesser voru nefnder a nafn.
21 Og eg liet þar uthroopa eina ꝥostu hia Aava ꝥlioote / ad þvinga oss ꝥyrer vors Guds augsijn/ til ad spyria epter einum rietttum vege aꝥ honum ꝥyrer oss og vor børn / og allt vort goods.
22 Þvi eg skañmadest mijn ad beidast fol ks og

ts og reidmaña af konungenum / til ad vernda oſſ fra ſiandsmañenum a veigenum / Þvi vier hofdum ſagt til konungſens/ ſeigiande : vors Guds hønd er yfer øllum þeim / ſem leita hañs / til goods/ og hañs ſtirkur og hañs reide er yfer øllum/ ſem yfergiefa hañ.

23 So føſtudum vier/ og ſpurdum epter þvilyku hia vorum Gude/ og hñ bæn heirde oſſ.

24 Og eg utvalde folk/ af þeim yppurſtu preſtum/ Serebia/ Haſabia / og tyu af þeirra brædrum med þeim.

25 Og eg vo þeim þad ſilfur og gull/ og verkfære til uppliptingarefiar i vors Guds huſe / ſem Konungureñ og hañs rad herrar og hañs hofdingiar / og allur Iſrael/ ſem fanſt/ hafde giefed til uppliptingarefiar.

26 Og eg fleck þeim i þeirra hønd med vigt/ ſex hundrud og fimtyu centener ſilfurs/ z ſilfur-verkfære/ hundrad centener/ gull hundrad centener.

27 Og tuttugu bikara af gulle/ uppa þuſund gyllene/ og tvo koſtuleg kopar-ker/ fogur ſem gull.

28 Og eg ſagde til þeirra : Þier erud Drottne helger / og verkfæreñ eru heiløg / og ſilfred/ og gulled / ſem er ſialfviliuglega giefed Drottne ydar fedra Gude.

29 So vaked og geimed þad/ þar til þier veiged þad (ut aptur /) fyrer þeim yppurſtu preſtum og Levitum/ og yppurſtu fedrum a medal Iſraels i Jeruſalem/ i Drottens huſſ herberge.

30 Þa medtooku preſtarner og Levitarner ſama veiged ſilfur og gull / og verkfæreñ/ ad færa þad til Jeruſalem til vors Guds huſſ.

31 Og vier foorum fra Ahava flioote a þm̃ toolfta(deige) i þm̃ fyrſta mánade/ ad fara til Jeruſalem/ og vors Guds hønd var yfer oſſ/ og frelſade oſſ fra fiandmañſens hende/ og launſætre a veigenũ.

32 Og vier komum til Jeruſalem / og vorum þar þriu daga.

33 Eñ a þeim fioorda deige var ſilfred og gulled og verkfæreñ veigeñ i vort Guds hus/ fyrer Meremoth/ Uria preſts ſon ar hønd / og med honum var Eleaſar Phinehes ſon/ z med þm̃ Joſabad Jeſua ſon/ z Noadia Bennui ſon/ Levitarner.

34 Epter tolu/ epter øllum vigtum/ og øll vigteñ var ſama tyma ſkrifud.

35 Og þau utlegdareñar børn/ þau ſem voru komeñ af fangelſenu / offrudu Iſraels Gude breñe-foornum/ uxum tolf fyrer allañ Iſrael/ hrutum ſex og nyutyu/ Lombum ſio og ſiøtyu/ Høfrum til ſynda offurs / * tolf / allt ſamañ til breñe-offurs fyrer Drottne. * 1. 6/ 17.

36 Og þeir afhendtu konungſens embættes møñum / og foovitum hinumeigeñ fliootſens / konungſens løg/ og ſtodudu foolked og Guds hus.

IX. Capitule.

Eſræ Bæn til Drottens fyrer Judunum.

Og þegar þetta var fullkomnad/ geingu þeir yppurſtu til myn / og ſøgdu : Iſraels folk og preſtarner/ og Levitarner/ eru ecke adſkilder fra foolkenu i landenu/ epter þeirra ſvivirdingum / ſem er Cananitans / Hethitans / Phereſitans / Jebuſitans/ Am̃onitans/ Moabitans/ Egyptarans/ og Am̃oritans.

2 Þvi * þeir hafa teked ſier af þeirra dætrum og þeirra ſonum/ og þad heilaga ſæde hefur giort ſig almeñelegt med foolkenu i løndunũ / z þeirra yppurſtu z radherrañs hønd var i þeſſum misgiorning fyrſt. * 5. Moſ. 7/ 3.

3 Og þegar eg heyrde þetta ord/ reif eg mitt klæde og miñ kyrtel/ og reif hær af mynu høfde/ z mitt ſkiegg/ z ſat ſkielfdur

4 Þa ſofnuduſt til myn/ hver ſem ottadeſt fyrer Iſraels Guds orde/ fyrer utlegdareñar yferſioonar ſkulld/ og eg ſat ſkielfdur allt til kvollds mat-offurs.

5 Og um̃ kvollds-mat-offurſens (tyma!) ſtood eg upp af minne eymd / epter þad eg hafde rifed mitt klæde / og miñ kyrtel/ Og kraup a myn knie/ z utbreidde mynar hendur til Drottens myns Guds/

6 Og ſagde : miñ Gud / * eg ſkamaſt myn/

mijn/ og blygdast vid / ad upplijpta minne andlitið til þijn minn Gud/ Þvi * ** vorer misgiørningar eru margfallder yfer (voru) høfde/ z vor ſkulld er ſtoor allt til Himenſens. * Dan. 9/7. etc. ** Pſ. 38/5.

7 Fra vorra Fedra tijd høfum vier vered i ſtoorre ſkulld allt til þeſſa dags/ og fyrer vorra misgiørninga ſkulld/ erum vier/ vier/ vorer Konungar/ vorer Preſtar/ giefner i Konunganna hønd i løndunum i ſverd/ i fangelſe/ z i herfang/ z i (vorra) andlits ſkømm/ ſem a þeſſum deige.

8 Enn nu er oſſ fyrer einum litlum tijma ſkien naad af Drottne vorum Gude / ad hann hefur læted oſſ (nockra) undann komaſt/ z giefed oſſ einn nagla i ſijnum heilaga ſtad/ Ad upplijſa vor augu/ vor Gud/ og ad giefa oſſ eina litla lijfgun/ þar ſem vier Þioonum.

9 Þvi vier erum Þioonar / þo ſo vor Gud yfergaf oſſ ecke/ jafnvel þo vier ſiem Þioonar/ Og hann hefur ſnued myſkunſemid til vor fyrer Konungunum i Perſia/ ad þeir lietu oſſ lifa / ad upphefia vors Guds hus/ og uppriettu þeſſ koll kaſtaner / og ad giefa oſſ eina girding i Juda og Jeruſalem.

10 Og nu/ hvad ſkulum vier ſeigia/ o vor Gud/ hier epter/ þvi vier høfum yfergiefed þijn bod/

11 Sem þu hefur boded fyrer þijna þienara ſpamennena/ og ſagt: þetta land/ ſem þier komud inn i ad erfa/ þad er eitt ohreint land / fyrer foolkſens ohreinleika ſkulld i landenu/ vegna þeirra ſvijvirdinga/ hvar med þeir hafa giørt þad fullt hier og þar med þeirra ohreinleik.

12 So * ſkulud þier nu ecke giefa þeirra ſyne ydar dætrum/ og ecke taka þeirra dætur til ydvarra ſona/ og ecke leita þeirra fridar og þeirra gooda æfenlega/ Uppa þad þier ſkuled verda megtuger/ og eta þad gooda i landenu/ og erfa þad fyrer ydar born æfenlega.

* 5. Moſ. 7. 2/3.

13 Og epter allt þad/ ſem er komed yfer oſſ/ fyrer vora þa vondu giørninga/ og fyrer vora ſtooru ſkulld/ þa hefur þu vor Gud / þu þirmt vorum misgiørningе/ og giefed oſſ eina utlauſn/ ſem nu er.

14 Skyllldum vier (þa) aptur yferfroda þijn bod / og giøra teingd vid þetta ſvijvirdelega foolk / hvort munder þu ecke verda reidur uppa oſſ/ þar til þad være med øllu ute / ad þar yrde eckert umfram/ edur (nockurt) frelſe?

15 Drottenn Iſraels Gud/ þu ert riettferdugur / þvi vier erum epterordner til ad komaſt undann/ ſem þad er i dag/ Sia / vier erum fyrer þier i vorre ſkulld / þvi þar fyrer kann einginn ſtanda fyrer þinne augſijn.

X. Capitule.

Judarner laata þær heidnu Kvinnur fara fra ſier.

Og þegar Eſras bad/ og þegar hann vidurkiende/ griet / og laa fyrer Guds huſe/ þa ſafnadeſt til hans eirn miøg ſtoor flockur af Iſrael/ af mønnum og kvinnum og børnum/ þvi folked griet harla miøg.

2 Og Sechania Jehiels ſon/ af Elams børnum/ ſvarade z ſagde til Eſras: vier/ vier høfum forgriped oſſ mooti vorum Gude/ z teked * framande huſtrur af landſens foolke/ Enn nu/ þar er (enn) von fyrer Iſrael yfer þeſſu.

* Nech. 13/ 23.

3 So lætum oſſ nu giøra eitt ſamband vid vorn Gud / ad laata ut allar huſtrur / og þa fæddu af þeim / epter Drottens raade / og þeirra/ ſem ottaſt fyrer vors Guds bode/ Og ad þad meige ſkie epter løgmaalenu.

4 Statt þu upp / þvi þad kiemur þier vid/ og vier (viljum vera) med þier/ vertu med goodu giede og giør þad.

5 Þa ſtood Eſras upp / og took eirn eyd af þeim yppurſtu af Preſtunum / Levitunum/ og øllum Iſrael/ ad giøra epter þeſſu orde/ og þeir ſooru.

6 Og Eſras ſtood upp / riett framme fyrer Guds huſe/ og giekk til Johanan Eliaſib ſonar herberges/ og þegar hann kom þar/ aat hann ecke brauð/ og drack ecke vatn/ þvi hann ſirgde vegna þeirra yfer-

yfersioonar af utlegdeñe.

7 Og þeir lietu uthroopa i Juda og Jerusalem / til allra barna af utlegdeñe / ad safnast til Jerusalem.

8 Og hvør/ sem ecke villde koma/iñañ þeirra þriggia daga/epter þeirra yppursi u og þeirra ellstu raade / allt hañs gots skillde vera bañfært/og hñ sialfur skilde skiliast fra utlegdareñar søfnude.

9 Og aller Juda og BenJamins meñ søfnudust til Jerusalem i þria daga / þad er sa nijunde maanadur/a þeim tijunda (deige) i maanadenum/og allt folked sat a gøtuñe fyrer Guds huse / sem skalf fyrer þeirrar sakar skulld/og vegna regnsens.

10 Þa stood Esras prestur upp / og sagde til þeirra : þier hafed forgriped ydur/ og * teked framande kviñur/ ad giøra Jsraels skulld stærre. *c.9.1/2.

11 So vidurkieñed þad nu fyrer Drottne ydar fedra Gude / og giøred þad hønū þocknast/og skilied ydur fra landsens folke/og fra þm̄ framande kviñū.

12 Þa svarade sa giørvalle søfnudur/ og sagde med hærre raust: so(skal þad skie/) sem þu hefur sagt yfer oss / ad vier skylldum giøra.

13 Eñ foolked er miked/og þad er regnvidre/so ad mañ kañ ecke standa (hier) ute/Og þ er ecke eins/ ei helldur tveggia daga verk / þvi vier erum marger / sem høfum giørdt soddañ yfertrodslu.

14 Kiære/laat vora høfdingia standa i þeim giørvøllum søfnude/ꝫ hvør sa/ sem i vorum stødum hefur teked framande hustrur/skal koma a asettum tijmum / og med þeim hvørs stadar ølldungur og doomare þar i/þar til ad vors Guds reide-grimd snijst fra oss/fyrer þessarar sakar skulld.

15 So voru alleinasta Jonatan/Asaels son/og Jehasia/ Tikva son/ setter yfer þetta/og Mesullam/ og Sabthai sa Levite/ hiaalpade þeim.

16 Og þeir af utlegdeñe giørdu svo / og þar urdu adskilder Esras prestur / (og)meñ/ (sem voru)þeir yppurstu fedur/a medal þeirra fedra / og aller þeir med nafne/og sætu a þeim fyrsta deige i þeim tijunda maanade/ ad rañsaka þad maalefne.

17 Og þeir framkvæmdu þad hia øllum møñū/ þeim sem høfdu teked framande hustrur/allt til þess fyrsta dags i þeim fyrsta maanade.

18 Og þar fundust af prestaña børnum/sem høfdu iñteked framande hustrur/ af Jesua Josedeks sonar børnum/ og hañs brædrum/ Maeseia og Elieser/og Jarib og Gedalia.

19 Og þeir gaafu þeirra hønd ad utreka þeirra hustrur/og gaafu eirn hrut af fienu til skullda-offurs/ ƀ ƀrra skulld

20 Og af Jmmers børnum / Hanani og Sebadia.

21 Og af Harims børnum / Maeseia og Elia/ꝫ Semaia/ ꝫ Jehiel/og Usia.

22 Og af Pashurs børnum / Elioenai/Maeseia/Jsmael/Nethaneel/Josabad og Eleasa.

23 Og af Levitunum / Josabad / og Simei/og Kelaia/hañ er Klita/ Pethahia/Juda og Eleizer.

24 Og af saungvurunum/Eliasib/og af dyra-vøkturunum/Sallum/ og Telem / og Uri.

25 Og af Jsrael/ af Pareos børnum/ Ramia/ ꝫ Jesia/ ꝫ Malchia/ ꝫ Meiamin/ꝫ Eleasar/ꝫ Malchia/ꝫ Benaia.

26 Og af Elams børnum / Matthania/ Sacharia/og Jehiel/ og Abdi/ og Jeremoth og Elia.

27 Og af Sathu børnum/ Elioenai/ Eliasib/Matthania/og Jeremoth/ og Sabad/ og Asija.

28 Og af Bebai børnum/ Johanan / Hanania/Sabai/ Athlai.

29 Og af Bani børnum/ Mesullam/ Malluch/ og Adaia/ Jasub, og Seal/ og Jeramoth.

30 Og af Pahath Moabs børnum / Adna/ og Chelal/ Benaia/ Maeseia / Matthania / Bezaleel/ og Binnui og Manasse.

31 Og af Harams børnum/ Elieser / Jsia/

Jsia/ Malchia/ Semaia/ Simeon/
32 BenJamin/ Malluch/ Samaria.
33 Af Hasums bornum/ Matthnai/ Matthata/ Sabad/ Elipheled/ Jeremai/ Manasse/ Simei.
34 Af Bani bornum/ Maedai/ Amram / og Uel/
35 Benaia/ Bedia/ Chelui/
36 Vania/ Meremoth/ Eliasib/
37 Matthania/ Matthnai/ z Jaesau
38 Og Bani/ og Binnui/ Simei/
39 Og Selemia/ og Natan/ og Adaia/
40 Machnadbai/ Sasai/ Sarai/
41 Asareel/ og Selemia/ Samaria/
42 Sallum/ Amaria/ Joseph.
43 Af Nebo bornum / Jeiel Mathithia/ Sabad/ Sebina/ Jaddav/ og Joel og Benaia.
44 Aller þesser høfdu teked framande hustrur/ Og sumer af þeim atttu kuinnur/ vid hvorium þeir attu born.

ENDER
a Esræ Book.

Nehemiæ Book.

I. Capitule.

Nehemiæ Bæn til Drottens fyrer Judunum.

Nehemiæ Hachaliæ sonar hondlaner : og þad skiede i Chislev manade / a þvi tuttugasta are/ ad eg/ eg var i Susan a slotenu.

2 Þa kom Hanani/ einn af mÿnum Brædrum/ hann og (nockrer) menn af Juda/ og eg spurde þa um Judana/ sem voru undankomner / sem voru epterordner af fangelsenu/ og um Jerusalem?

3 Og þeir sogdu mier : Þær leifar/ sem eru epterordnar af fangelsenu / eru þar i landenu i stoorre olucku og i fyrerlitningu/ og Jerusalems mur er nidurbroten/ og hennar port eru brend med ellde.

4 Og þad skiede/ þegar eg heyrde þesse ord/ * sat eg og griet/ og syrgde (nockra) daga/ og fastade og bad fyrer Guds augsÿn i Himnenum. * Esr. 9/ 3.

5 Og sagde : æ Drotten Gud af Himnenum/ sa * stoore og sa hrædelege Gud/ hann er sa/ ** sem helldur sattmaala og myskunseme/ vid þa/ sem hann elska/ z hallda hans bod. * c. 4/ 14. ** Dan. 9/ 4.

6 Lat þo þitt eyra merkia / og þÿn * augu vera openn/ til ad heyra a þÿns þienara bæn/ sem eg bid fyrer þinne augsÿn i dag/ dag og nott/ fyrer Jsraels bornum / þÿnum þioonum/ Og eg medkienne Jsraels barna synder/ sem vier hofum syndgad i moote þier / bæde eg og mÿns fodurs hus hofum syndgad. * 1. Kong. 8/ 29.

7 Vier hofum ad sonnu forsied oss i moote þier/ og ecke hallded þau bod/ og þa setninga / og þau rietende/ sem þu hefur boded Mose þÿnum þienara.

8 Minnstu þo þess ords/ sem þu baudst * Mose þÿnum þienara / og sagder : Þier munud forgripa ydur/ eg/ eg skal sundurdreifa ydur a medal þioodanna.

* 5. Mos. 28/ 64. C. 30/ 1.

9 Og þier skulud snua aftur til mÿn / og hallda mÿn bod/ z giora þau/ þo þar (enn þa) være (nockur) af ydur/ * burtrekenn allt til Himensens enda/ vil eg (þo) safna ydur þar fra/ og færa þa til þess stadar/ sem eg hefe utvaled/ til ad lata ** mitt nafn bua þar. * 5. Mos. 30/ 4.

** 5. Mos. 12/ 11.

10 Þeir eru þo þÿner þienarar og þitt foolk/ sem þu hefur endurleyst med þinne þeirre stooru magt / og med þinne þeirre volldugu hende.

11 Æ Drotten / lat þo þitt eyra merkia a þÿns þioons bæn / og a þinna þienara bæn / þeir sem hafa lyst til ad ottast þitt nafn/ og lat þad vel luckast þÿnum þienara i dag / og gief honum myskunsemd fyrer þessum manne/ Eg var þa konungsens skeinkiare.

II. Capitule.

Nehemiæ Koma til Jeruſalem.

Og þad ſkiede i Niſan mánade / a þvi tuttugaſta Artaxerxis kon ungſens are/(þa ſtod þar) vijn fyrer honū/og eg upptook vijned/og * gaꝼ konungenum/og var ecke van ur ad lijta illa ut fyrer honum.

* 1. Moſ. 40. 13/ 21.

2 Þa ſagde konungureñ til mijn : hvi lijtur þu (ſo) illa ut? og þu / ert þu ecke ſiukur ? þad er ecke þetta / helldur ertu ſorgbiteñ. Þa ottadeſt eg harla miøg.

3 Og eg ſagde til konungſens : konungureñ liꝼe æꝼeñlega / hvi ſkyllde eg ecke lijta illa ut? ad ſa ſtadur/i hvørium miña ꝼedra greꝼtrunar hus er/ (liggur) i eyde/ ꝛ * hñs port eru forkærd med ellde. * c. 1/ 5

4 Þa ſagde konungureñ til mijn : hvørs beideſt þu þa? þa bad eg til Guds i Himnenum:

5 Og eg ſagde til konungſens : þockneſt þad konungenum/og þiñ þienare ſie þocknanlegur fyrer þier / ad þu villter ſenda mig til Juda/ til miña fedra greꝼtrunar ſtadar/ ad eg meige biggia hñ.

6 Þa ſagde konungureñ til mijn/og drottningeñ/ ſem ſat hia honum : hvad leinge ſkal þijn reiſa vara ? og nær villt þu koma aptur ? og þad þocknadeſt konungenum/ og hñ ſende mig burt/ og eg ſette honum eirn tijma.

7 Og eg ſagde til konungſens : þockneſt þad konungenum / þa lát þa gieꝼa mier brieꝼ til foviltaña hinumeigeñ ꝼliootſens/ ad þeir ꝼilge mier þar yfer um̄/þar til eg kiem til Juda/

8 Og brieꝼ til Aſaph / ſem geimer konungſens ſkoogar-ruñ / ad hañ gieꝼe mier trie/til ad giora ported a ſlotenu/ſem er þ huſenu/og ꝼyrer ſtadar murnum/og fyrer þvi huſe/ſem eg ſkal ꝼara iñ i. Og konungureñ gaꝼ * mier epter mijns Guds þeirre godu hende yꝼ mier. * Eſr. 7. 6/9/28

9 Þa kom eg til foviltaña hinumeigeñ ꝼlioотſens/og gaꝼ þm̄ konungſens brieꝼ/ Og konungureñ ſende hoꝼudsmeñ ꝛ reidmeñ med mier.

10 Eñ þegar Saneballat ſa Horonite/ og ſa þienare Tobias ſa Ammonite þad heyrde/mislijkade þeim þad harla miøg/ad þar være eirn madur komeñ/ſem leitade Iſraels barna hins beſta.

11 Og þegar eg kom til Jeruſalem/ og hafde þar vered i þriá daga/

12 Tok eg mig upp um̄ nottena/ eg og fáer meñ med mier/og ſagde ecke eirnre mañeſkiu / hvad miñ Gud hafde giefed mier i hiarta/ ad giøra i Jeruſalem/og þar var eckert dijr med mier/ nema þad dijr/ ſem eg reid a.

13 Og eg gieck ut af dal-portenu um̄ noottena / og hia drekans bruñe/og til mykiu-portſens / og hugde ad Jeruſalems murū/ſem voru ſundur-rifner/og porteñ þar fyrer voru forkærd med ellde

14 Og eg gieck yfer til * bruñ-portſens/ og til konungſens fiſke-dijkes/ og þar var ecke rum/ ad dijred kyñe ganga áfram̄ under mier. * c. 3/ 15.

15 Þo foor eg um̄ noottena burt til lækiarens/ꝛ hugde ad murnū/ ꝛ ſnere vid/ ꝛ kom ad dal-portenu / ꝛ foor til baka.

16 Og þeir yppurſtu viſſu ecke hvørt eg gieck / edur hvad eg giørde/ Og fyrer Judunum/og preſtunum/og herrunum/ og þeim yppurſtu/ og ødrum/ ſem erfidudu uppa verked / hafde eg ecke eñ þa til vitundar giefed þad.

17 Þa ſagde eg til þeirra : þier ſiáed þa olucku/i hvørre vier erum/ad Jeruſalem er i eyde/ og heñar port eru brend med ellde/komed/ látum oſſ biggia Jeruſalems mura/ſo ad vier ſkulū ecke framar vera ein fyrerlitning.

18 Og eg gaf þeim til vitundar mijns Guds hønd/ ſem var good yfer mier / þar med konungſens ord/ſem hñ hafde ſagt mier/ Og þeir ſøgdu : ſo látum oſſ taka oſſ upp / og biggia / Og þeir ſtyrktu þeirra hendur til goods.

19 Eñ þegar Saneballat ſa Horonite/og ſa þienare Tobia ſa Ammonite/og Geſem ſa Arabiſke/ þad heyrde/ þa ſpottudu þeir oſſ/ꝛ forøgtudu oſſ/ og ſøgdu: hvad er þetta ſem þier giøred ? villed þier ſetia ydur upp i moote

konungenum?

20 Pa svarade eg þeim / og sagde til þeirra: Gud i Himmenum hañ mun læ=ta þad luckast fyrer oss / og vier erum hañs þienarar/ vier viltuñ taka oss upp og biggia/ eñ þier hafed ecke hlutdeild/ edur riett/edur miñing i Jerusalem.

III. Capitule.

Musteris Biggingeñ geingur hradt under Prestaña Forsioon.

Og Eliasib sa ypparste prestur took sig upp/ z hañs brædur prest arner/ og biggdu fiaar=ported / og helgudu þad/og festu hurd=ernar i þad/og helgudu þ til Mea turns/ (sem var)allt til Hananeel turns.

2 Og Jericho meñ biggdu hia hønum/ og Sachur Imri son/ biggde hia hønū.

3 Eñ Senaa børn biggdu fiske=port=ed/ þeir fullgiørdu þad/og festu þess hurd er/ þess læsa/ og þess sulur.

4 Og Meremoth/Uria son/ Hakoz son=ar/biggde hia þeim/Og Mesullam Be=rechia son Mesesabeel sonar biggde hia þm̄/Og Zadok Baena son biggde hia þm̄

5 Og hia þeim biggdu þeir af Thekoa/ Eñ Þrra volldugar sneru ecke þeirra hal se til þeirra Drottens þionustu:

6 Og þad gamla port biggde Jojada Pasea son / og Mesullam Besodia son / Þeir/þeir fullgiørdu þad/og iñsettu þess hurder og þess læsa/og þess sulur.

7 Og Melathia /sa Gibeonite/ og Ja=don / sa Meronothite biggde hia þeim / Þeir meñ af Gibeon og Mizpa allt til Foritans stools hinumeigeñ fliootsens.

8 Hia hønum biggde Ussiel / Harhoja son/eirn af gull smidunum/Og hia hon um biggde Hanania apotekarans son / Og þeir biggdu i Jerusalem allt til þess breida murs.

9 Og hia þeim biggde Rephaia Hurs son/hiñ halfa parts foringe af Jerusalem

10 Og hia þm̄ bigde Jedaia Harumaphs son/ og þvert yper fra hañs huse/ Og hia hønū biggde Hattus Hasabentason.

11 (Eñ) Malchia Harims son/ og Ha=sub Pahath Moabs son/biggdu eirn añ=añ hluta / þar med turnēñ hia ofnunū

12 Og hia hønū biggde Sallum Lohes son/ þess halfa parts foringe i Jerusa=lem/hñ og hñs dætur.

13 Dal=ported biggdu Hanun og borgar ararner af Sanoah/þeir/þeir biggdu þ/ og iñsettu þess hurder / þess læsa og þess sulur/ og þusund alna a murnum/ allt til mykiu=portsens.

14 Eñ Malchia Rechabs son/vijngards huss partsens høfdinge/ biggde mykiu=ported/Hñ/hñ biggde þad/z iñsette þess hurder/þess læsa og þess sulur.

15 Eñ bruñ=ported biggde Sallum Cholchose son/þess parts foringe i Nam mizpa/Hañ biggde þad/ og þackte þad/ og iñsette þess hurder/ þess læsa/ og þess sulz/þar m̄z mureñ hia Selah fiske=dijke giegnt konungsens garf/og allt til trapp=aña/þrra s̄ ganga nidur fra Davids stad.

16 Epter hñ biggde Nehemia Asbuks son/þess halfa parts foringe i Bethsur/ allt til giegnt Davids grafa/z allt til þss fiske=dijkes / sem var giort / og allt til kappaña hus.

17 Næst hm̄ biggdu Levitarner Rehum Bani son/Hia hm̄ biggde Hasabia/ Þrr=ar helftar foringe i Keila/i sijnū hluta.

18 Epter hñ biggdu þeirra brædur/ Ba vai Henadads son þeirrar helftar for=inge i Keila.

19 Og hia hønum biggde Eser Jesua son/sa foringe i Mizpa/ eiñ añañ hluta þar gagnvart / sem mañ geingur upp til harnesk iu=(hussens) Mikzoa.

20 Næst hønum biggde Baruch Sebai son med ækafa eirn añañ hluta fra Mik zoa/ allt til * Eliasib þess ypparsta pre=sts huss dyra. * c. 3/ 1.

21 Næst hønum biggde Meremoth U=ria son/Koz son"/þañ añañ hluta/fra Eliasibs huss dyrum/ og allt til endañs a Eliasibs huse.

22 Og epter hañ biggdu prestarner / þeir meñ af þeirre sveitku(eign.)

23 Epter hañ biggde BenJamin og Hasub / þvert yfer fra þeirra huse. Epter hñ biggde Asaria Maeseiason/ Anania

Anania sonar/ hia sijnu huse.

24 Epter hañ biggde Binnui Henadads son/ eiñ añañ hluta fra Asaria huse/ allt til Mikzoa/ z allt til hornsens.

25 Palal Usai son/ giegnt Mikzoa og þeim hááa turne / sem utgeingur fra konungsens huse/ sem er i * fangelsesens garde. Epter hañ (biggde) Pedaia Pareos son. * Jer. 32/ 2.

26 Og þeir Nethinim biuggu i Ophel/ allt til þess giegnt vatns-portenu mot austre/ z þar sm turneñ geingur ut

27 Epter hñ biggdu þr af Thekoa eirn añañ hluta/ giegnt þm stoora turne/ þm s utgeingur/ z allt til Ophel murs.

28 (Eñ) fra hesta-portenu biggdu prestarner/ hvør giegnt sijnu huse.

29 Epter hañ biggde Zadok Jmmers son/ giegnt sijnu huse/ Og epter hañ biggde Semaia/ Sachania son / portvaktare moot austre.

30 Epter hañ biggde Hanania Selamia son / og Hanum Zalaphs son / sa siøtte/ eiñ añañ hluta/ Epter hñ bigde Mesullam Berechia son / giegnt sijnu herberge.

31 Epter hañ biggde Malchia / gullsmidsens son/ allt til Nethinim huss/ z urta-kramarañа/ giegnt bijfalnings-portenu / og allt til þess mañ geingur upp til hornsens.

32 Og þar i millum/ sem mañ geingur upp af hornenu til fiaar-portsens biggdu gull-smider og urta kramarar.

IV. Capitule.

Murañа Bigging geingur fliott af under Nehemiæ Tilsioon.

Og þad skiede / þegar Sanebal lat heirde/ ad vier bigdum murreñ/ þa vard hañ reidur/ og miøg stiggur/ og * spottade Judana. * c. 2/ 19.

2 Og sagde fyrer sijnum brædrum og þui strijds folke i Samaria/ og sagde: hvad giøra þeir mattlausu Judar? skillde mañ læta þeim lijdast? skilldu þeir offra? skilldu þeir fullkomna þad á þessare tijd? skilldu þeir giøra steinana lifande af eirnne hrugu dupts / þar sem þeir eru brender?

3 Og Tobia sa Ammonite var hia høñ/ og sagde: þo þeir alla-safna bigdu/ (þa) ef eiñ refur fære upp / þa munde hañ niderrijfa þeirra stein mur.

4 Heyr vor Gud / ad vier erum forakt-ader/ z umsnu þeirra spotte a þeirra hofud/ og gief þa til herfangs i fangelsesens lande.

5 Og hil ecke yfer þeirra misgiørninga/ z læt þeirra synd ecke utsliettast fra þijnu auglite/ þvi þeir giørdu sig oþarfa moote þeim / sem bigdu.

6 Eñ Vier biggdum mureñ / og mureñ vard alldeiles hladeñ allt til mids þar a/ og folked hafde hiarta til ad giøra þad.

7 Og þad skiede/ þegar Saneballat og Tobia/ og þeir Arabisku/ og þeir Ammonitar/ og þeir Asdoditar heirdu/ ad murarner i Jerusalem hefdu aukest a leingdena/ ad þ sm broted v'/ være byriad ad birgiast til (aptur/) þa urdu þr miøg reider.

8 Og þeir giørdu aller eitt samband til samans / til ad koma / ad strijda i giegn Jerusalem/ og giøra eina villu þar i.

9 Eñ vier bædum til vors Guds/ og settum vakt yfer þa dag z nott vegna þrra

10 Þa sagde Juda: þeirra mattur er veikur/ sem bera birdena/ og dupted er mikid/ ad vier/ vier kuñum ecke biggia uppa muureñ.

11 Nu hofdu vorer mootstandarar þeinkt: þeir skulu ecke vita edur sia/ fyrr eñ vier komum midt a medal þrra/ og slaum þa i hel/ z (so) villum vier hindra verked.

12 Og þad skiede / þa þeir Judar / sem biuggu hia þeim/ komu z søgdu oss (vel) tiju sinnum/ fra øllum stødum / af hvøriu þier kuñed koma til vor aptur:

13 Þa sette eg (folked) f nedañ og bak vid mureñ a þa hau stade / ia eg sette foolked epter ættum/ med þeirra sverdum/ þeirra spiootum/ og þeirra bogum.

14 Og eg yfersa þad/ og took mig upp/ og sagde til herrañа/ og til þeirra yppurstu/ z til þss añars folks: ottest ecke f þm/ þeinked a þañ * stora og þañ hrædelega Drotteñ / og strijded fyrer ydar brædur /

ydar syne og ydar dætur / ydar hustrur z ydar hus. * c. 1/ 5.

15 Og þad skiede þegar vorer ßiand meñ heirdu/ad þ var oss til vitundar gießed/ þa giørde Gud þeirra ræd til einskis/ Og vier snerum oss aller til mursens aptur/ hver til sijns erfides.

16 Og þad skiede ßra þeim sama deige/ ad hælfparturen af mijnum ungu(møñum) giørde verked / og sa(añar) halße partur aß þeim / hiellt bæde spiootum/ skiølldum z bogum og pønsurum. Og þeir yppurstu (stoodu) bak vid þad giørvalla Juda hus/

17 Þeir sem biggdu uppa mureñ/og drou birdena / (item) sem løgdu uppa þa / med eirnre hende giørdu þeir erfided/ og mz þrre añare hende hielldu þr vopnunū

18 Og hver sem bigde / haßde sitt sverd bunded vid sijnar lendar / og bigde (so /) og hñ sem bliesi basununa/var hia mier.

19 Og eg sagde til herrana/z til þeirra yppurstu/og til þess añars ßolks : verked er stoort og vijdt um̄ sig / og vier erum a vijd z dreiß a murunū/ sa eine længt ßra þeim ødrum.

20 A hvørium stad þier munud heyra basunuñar hlıood / þængad saßned ydur til vor / vor Gud mun strijda ßyrer oss.

21 So vilium vier erßida uppa verked. Og hælfparturen af þeim hiellt a spiotunum/ fra þvi þad dagade/ allt til þess stiørnurnar komu fram̄.

22 Og eg sagde a þeim sama tijma til ßoolksens : sierhvør sie med sijnum sveine a nottuñe midt i Jerusalem / ad vier tøkum vara um̄ nottena a vaktene / og um̄ dageñ a erfidenu.

23 Eñ hvorke eg edur mijner brædur/ edur mijn' sveinar/ edur þr meñ a vaktene/ s̄ voru bak vid mig/vier ßærdū oss ecke aß vorū klædū/hvør hafde sitt spiot(z)vatn.

V. Capitule.

Nehemias aßtekur Okur a medal Judaña.

Og þar var eitt stoort hroop aß ßolkenu / og þeirra kviñum / i moot þeirra brædrum Judunū.

2 Þvi þar voru (nockrer/) s̄m søgdu : vier med vorum sonum/og vorum dætrum erum marger/ þar fyrer høfum vier teked vid korne / ad vier mættum eta/ og lißa.

3 Þar voru og þeir / sem søgdu : vier pant'settum vora akra/og vora vijn-garda / og vor hus / og tookum korn i (þessu) huungre.

4 Og þar voru þeir / sem søgdu : vier tookum til læns peninga i konungsens skatt/uppa vora akra z vora vijn-garda

5 Nu er þo vort lijf/s̄ vorra brædra lijf / og vor børn/sem þeirra børn /eñ sia/vier undergießum vora syne og vorar dætur til þræla/ ja þar eru (nockrar)aß vorum dætrum undergießnar/ og eru ecke i vorra handa vallde/z vorer akrar z vorer vijngardar (koma) under adra.

6 Og eg vard miøg reidr/ þegar eg heirde þeirra hroop og þesse ord.

7 Og mitt hiarta took til ræds i mier / ad eg sañ ad vid herrana og vid þa yppurstu/og sagde til þeirra : vilied þier/ sa eine taka*okur af þīm ødrum? z eg ßærde eirn stooran søßnud moote þeim.

* 2. Mos. 22/ 25. 3. Mos. 25. 36/37.

8 Og eg sagde til þeirra : vier/vier høßum aptur keypt vora brædur Judana/þa sem voru selder til heidingiaña/epter vorre formegan/og þier/þier skilldud ogso selia ydar brædur / edur skylldud þeir seliast til vor ? þa þøgdu þeir / og fundu eckert ad seigia.

9 Framvegis sagde eg: þad er ecke gott/ sem þier giøred / hvørt skylldud þier ecke ganga i vors Guds otta / ß heidingiaña/ vorra ßiandmaña/forsmænar skulld?

10 Eg/mijner brædur/og mijner sveinar/kugū vier og peninga og korn aß þīm? lætum oss þo sleppa þessu okre.

11 Kiæru/gießed þeim aptur i dag þeirra akra / þeirra vijn-garda / þeirra oliugarda/og þeirra hus/ og þañ hundradasta part af peningunum / og af kornenu/musteñe og oliuñe/ sem þier hafed teked vid af þeim.

12 Þa søgdu þeir : vier vilium giefa þad aptur/ og einskes krefia af þeim/ vier vilium giøra eins sem þu hefur

sagt/ Og eg kallade prestana/ og took ei-
rn eyd af þeim/ ad giøra þañeñ.

13 Eg uthriste ogso mitt laf/ og sagde:
so uthriste Gud hvørn mañ fra sijnu
huse og fra sijnu erfide/ sem ecke hellð-
ur þetta ord/ og hañ verde so * uthrist-
ur og tomur/ og allur søfnudureñ sag-
de: amen/ og þeir lofudu Drottiñ/ og
foolked giørde eins. * Matth. 10/ 14.

14 Og fra þeim tijma/ (konungureñ)
bijfalade mier ad vera þeirra fovite i
Juda lande/ (sem var) fra þvi tuttug-
asta are/ ꝛ allt til þess añars og þrij-
tugasta Artaxerxis kongs ærs/ (þad
er) toolf ær/ æt eg/ eg og mijner bræd-
ur/ ecke fovitans braud.

15 Og þeir fyrru fovitar/ sem høfdu
vered fyrer mig/ høfdu lagt þunga a
foolked/ og teked braud og vijn fra þm̃/
(og) þar med fiørutiju sekla silfurs/ og
þeirra sveinar høfdu fared med vallde
yfer foolked/ eñ eg/ eg giørde ecke svo/
fyrer Guds ottasaker.

16 Þar med bætte eg og uppa þessa
murs erfide/ og vier keyptum aungva ak-
ra/ ꝛ aller mijner þienarar mættu ko-
ma þangad til samans til erfidesens.

17 (Þar med) voru og af Judunũ og
þm̃ yppurstu/ hundrad ꝛ fimtiju meñ/
og þeir voru komner til mijn fra heid-
ingiunum/ sem eru allt um̃ kring oss/
vid mitt bord.

18 Og þad/ sem var tilreidt til eins
dags/ var eiñ uxe/ sex tilvalder sauder/
og fuglar/ sem voru matreidder handa
mier/ og millum (hvørra) tiju daga/ af
alls (slags) vijne/ yferfliootanlegt/ ꝛ um̃
fram̃ þetta leitade eg ecke fovitans
kostar/ þvi þrældoomureñ var þungur
a þessu foolke.

19 Miñ Gud/ þeink a mig til þess be-
sta/ epter øllu þvi/ sem eg hefe giørt
vid þetta foolk.

VI. Capitule.

Nehemias um̃ flijr siña Fiandmaña
Raadslaganer.

Og þad skiede/ þegar Saneballat
og Tobia/ og Gesem sa Ara-
biske/ og adrer vorer fiendur/
heyrdu/ ad eg hafde biggt mur-
eñ/ og þar var eingeñ hola þar a fram
ar/ eñ þo eg hefde ecke eñ þa heingt
hurdernar i porteñ.

2 Þa sende Saneballat og Gesem til
mijn/ ad læta seigia: kom/ og lætum oss
koma samañ sameigenlega i lands þor-
punum a þeirre mørk Ono/ eñ * þeir
þeinktu ad giøra mier illt.
* 1. Mos. 50/ 20.

3 Og eg sende bod til þeirra/ ad læta
seigia: eg hefe eitt stoort verk ad ut-
rietta/ og kañ ecke koma ofañ/ hvi skyll-
de verked verda forsoomad nær eg yfer-
gief þad/ og fer ofañ til ydar?

4 Og þeir sendu (vel) fiorũ siñũ bod til
mijn/ med þeim hætte/ og eg svarade þe-
im a þeñañ hætt.

5 Þa sende Saneballat soleides i fim̃-
ta siñ siñ þienara til mijn/ og eitt oped
brief i hañs hende.

6 Þar i var skrifad: þad heft heyrst a
medal heidingiaña/ ꝛ Gasmu hefur þad
sagt/ ad þu og Judarner þeinke ad fa-
lla fra/ (og) þar fyrer bigger þu mur-
eñ/ og þu villder vera þeirra konungur
i þessum mælefnum.

7 Og þu eirneñ hafer tilsett spaa-
meñ/ sem skylldu uthroopa yfer þier i
Jerusalem/ og seigia: hñ er konungur
i Juda. Og nu mun soddañ heyrast
fyrer konungenum/ þar fyrer komum/
og lætum oss raadslaga samañ.

8 Eñ eg sende til hañs/ ad læta seig-
ia: þad er ecke skied soleides/ sm̃ þu seig-
er/ þvi þu hefur uppþeinkt þad af þij-
nu hiarta.

9 Þvi þeir villdu aller giøra oss hræ-
dda/ ꝛ þeinktu: þeir munu taka þeirra
hendur fra verkenu/ ꝛ þ mun ecke verda
fram̃geingt/ eñ nu styrk mijnar hendur.

10 Þegar eg/ eg kom i Semaia hus/ De-
laia sonar/ Mehetabeels sonar/ og hañ
hafde lokad sig iñe/ þa sagde hañ: læt-
um oss ganga til samañs i þad Guds
hus

Hus i midt musterẽd / og loka musteres dyrū/ þvi þeir munu koma ad slaa þig i hel/ ja þeir munu koma um̄ nottena ad slaa þig i hel.

11 Eñ eg sagde: skyllde eirn madur sem̄ eg/ flya? og hver er sem eg/ sem skyllde ganga i musterẽd/ til ad lifa: eg vil ecke ganga (þar iñ.)

12 Þvi eg merkte/ og saa/ Gud hafde ecke sendt hañ/ helldur sagde hañ þañ spaadoom um̄ mig / af þvi Tobia og Saneballat høfdu leigt hañ.

13 Þar fyrer var hañ leigdur / ad eg skyllde ottast/ ⁊ giøra so/ og syndga/ ad þad kiñe hafa orded þeim til eins ills nafns (um̄ mig/) ad þeir hefde kuñad midra mier.

14 Miñ Gud/ * þenk a Tobia og Saneballat/ epter þessum hañs giørdum / og eirneñ a þa spaakonu Noadia/ og a þa adra spameñ/ sem mig skielfdu.

* Ps. 74/ 22.

15 Og mureñ vard fullgiørdur a þim̄ fim̄ta og tuttugasta (deige) i Elul (manade/) a tveimur og fiøtiju døgum

16 Og þad skiede / þegar aller vorer fiandmeñ høfdu heyrt þad/ ⁊ aller heidingiarner/ sem voru allt um̄ kring oss/ saau þad/ þa * fiell þeim þeirra hugur harla miog / þvi þeir þecktu / ad þetta verk var giørt aß vorum Gude.

* 1. Mos. 42/ 28.

17 Ja a sama tijma voru aß Juda for-ingium/ sem skrifudu þeirra mørg brieß/ sem geingu til Tobiam / og (þar voru) þeir/ sem ßra Tobia komu til þeirra.

18 Þvi þar voru marger i Juda/ sem voru eydsvarner vid hñ/ þvi hañ var Sachania magur/ Ahrahs sonar/ og hñs son Johanan haßde teked Mesullams Berechiæ sonar doottur.

19 Og þeir tøludu um̄ hñs mikla froomleika fyrer mier / og ßluttu myn ord ut til hañs / (so) sende Tobia brieß til ad skielßa mig.

VII. Capitule.

Nehemias setur Vakt i Portẽn/ og a Murana.

Framordiges skiede þ/ þegar mureñ var biggdur/ ad eg heingde ⁊ hurdernar/ ⁊ þar voru setter portvaktarar/ ⁊ saungvarar og Levitarner.

2 Og eg bijßalade Hanani/ mijnum brodur/ og Hanania/ slotsens foringia yßer Jerusalem/ þvi hñ var sem̄ eirn truþastur madur/ ⁊ ottadest Gud fram̄ yfer marga.

3 Og eg sagde til þeirra : Jerusalems port skulu ecke upplaatast / fyrr eñ sooleñ verdur heit/ og medañ þeir eñ nu standa (þar hia/) þa skulu þr apturloka portum/ ⁊ hardlæsa þm̄. Og ad þr setiest vakt aß Jerusalems borgarmøñū/ sierhvor a siñe vakt/ og sierhvor giegnt sijnu huse.

4 Þvi stadureñ var allvijdur og stoor/ eñ þar var lijted foolk i honum/ og huseñ voru ecke biggd.

5 Og miñ Gud gaß i mitt hiarta/ ad eg safnade saman herrunū og þeim ypparstu / og foolkenu / ad reikna þa til ættar / og eg ßañ eitt ætt-registur a þeim/ sem voru fyrst uppkomner (aß fangelsenu/) og ßañ skrißad þar i:

6 Þesse eru landsens børn/ þau sem̄ fooru upp aß utlegdarenar fangelse/ hveria Nabuchodonosor/ konungureñ aß Babylon/ haßde burt fært/ og sem voru komner aptur/ til Jerusalem og Juda / hver til sijns stadar.

7 Þeir sem̄ komu med Sorobabel/ Jesua/ Nehemia/ Asaria/ Raamia / Nachamani/ Mardochai/ Bilsan/ Misperet/ Bigevai/ Nehum/ Baena. Þetta er mañañna tala aß Israels foolke.

8 Pareos børn tvø þusund / hundrad og siøtiger og tvø.

9 Sephathia børn/ þriu hundrud siøtiju og tvø.

10 Arah børn / sex hundrud/ tvø og siøtiju.

11 * Pahath Moabs børn / a medal Jesua og Joabs barna/ tvø þusund og aatta hundrud og aatian. ÷ Esr. 2/ 6.

12 Elams børn/ þusund/ tvø hundrud/ fiøgur og fim̄tiju.

13 Sathu børn / aatta hundrud fim̄ og fiørutiju.

14 Sacai børn/ sio hundrud og sextiju.
15 Binnui børn/ sex hundrud ꜳtta og fiorutiju.
16 Bebai børn / sex hundrud ꜳtta og tuttugu.
17 Asgads børn / tvo þusund/ þriu hundrud tvø og tuttugu.
18 Adonikams børn/ sex hundrud/ siø og sextiju.
19 Bigevai børn / tvo þusund siø og sextiju.
20 Adins børn / sex hundrud / fim̃ og fim̃tiju.
21 Aters børn / af Niskia / ꜳtta og niutiju.
22 Nasums børn/ þriu hundrud/ ꜳtta og tuttugu.
23 Bezai børn / þriu hundrud fiøgur og tuttugu.
24 Nariphs børn / hundrad og tolf.
25 Gibeons børn/ fim̃ og niutiju.
26 Men̄erner af Bethlehem og Neto-pha/ hundrad/ ꜳttatiju ⁊ ꜳtta.
27 Men̄erner af * Anathot/ hundrad ꜳtta og tuttugu. * Jer. 1/ 1.
28 Men̄erner af Beth Asmaveth / tveir og fiørutiju.
29 Men̄erner a Kiriath Jearim/ Ca-phira og Beeroth / siø hundrud þrijr og fiørutiju.
30 Men̄erner af Rama og Gaba / sex hundrud ein̄ og tuttugu.
31 Men̄erner af Migmas/ hundrad og tveir og tuttugu.
32 Menerner af Bethel og Ai / hund-rad þrijr og tuttugu.
33 Men̄erner af þeirre an̄are Nebo / fim̃tiju og tveir.
34 Þeirrar an̄arar Elams børn/ þus-und/ tvø hundrud fim̃tiju ⁊ fiøgur.
35 Narims børn / þriu hundrud og tuttugu.
36 Jericho børn/ þriu hundrud fim̃ og fiørutiju.
37 Lodhadid og Ono børn/ siø hundrud og eitt og tuttugu.
38 Senaa børn/ þriu þusund/ niju hun drud og þriꜳtiju.
39 Prestarner: Jedaia børn/ af Jesua huse/ niju hundrud/ siøtiju og þriu.
40 Im̃ers børn/ þusund fim̃tiju ⁊ tvø.
41 Pashurs børn/ þusund/ tvø hund-rud siø og fiørutiju.
42 Harims børn / þusund og seitian.
43 Levitarner: Jesua børn/ af Kadmi el a medal Hodva barna/ siøtiju ⁊ fiøg:
44 Saungvararner : Asaphs børn / hundrad ꜳtta og fiørutiju.
45 Dyravaktararner: Sallums børn/ Aters børn / Talmons børn / Akubs børn/ Hatita børn/ Sobai børn/ hund-rad ꜳtta og þriꜳtiju.
46 Þeir Nethinim: Ziha børn/ Hasu pha børn/ Tabaoths børn.
47 Keros børn / Sia børn / Padons børn.
48 Libana børn / Hagaba børn / Sal-mai børn.
49. Hanans børn/ Giddels børn/ Ga-hars børn.
50 Reaia børn/ Rezins børn/ Necoda børn.
51 Gasams børn/ Usa børn.
52 Passeah børn/ Besai børn/ Meu-nims børn / Nephussims børn.
53 Bakbuks børn / Hakupha børn / Harhurs børn.
54 Bazliths børn / Mehida børn / Harsa børn.
55 Barkos børn/ Sisera børn/ Tha-mah børn.
56 Neziah børn/ Hatipha børn.
57 Salomons sveina børn / Sotai bø-rn/ Sopherets børn/ Prida børn.
58 Jaela børn / Darkons børn/ Gidd-els børn.
59 Sephatia børn/ Hatils børn/ Poch-ereths børn af Zebaim børnum/ Amons børn.
60 Aller þesser * Nethinim og Salo-mons sveina børn/ þriu hundrud niutiju og tveir. * Esr. 8/ 20.
61 Og þesser voru þeir/ sem fooru upp/ af Thel Melach/ Thel Harsa/ Cher-ub/ Addon og Immer/ en̄ kun̄u ecke kun̄-giøra þeirra fedra hus/ edur þeirra sæde/

hvørt

hvort þeir væru af Jſrael.

62 Delaia børn/Tobia børn/Necoda børn/ ſex hundrud tvø og ßiørutiju.

63 Og aß preſtunum/ Habaia børn/ Koz børn/ Barſillai børn/ ſem took eina huſtru aß Barſillai þeſſ Gileadita dætrum/og var kalladur epter þeirra nafne.

64 Þeſſer leitudu epter þeirra ßæding ar regiſtre/ og þad vard ecke ßunded/ og þeim var fravijſad fra preſt=ſkapnum.

65 Og Hath Tirſatha ſagde til þeirra/ ad þeir ſkylldu ecke eta aß þvi helgaſta/ fyrr en̄ ein̄ preſtur ſtæde ßyrer * Urim og Thummim. * 2. Moſ. 28/30.

66 Sa giorvallur ſøßnudur til ſamans var tvær og ßiørutiju þuſunder/ þriu hundrud og ſextiju.

67 Fyrer utan̄ þeirra ſvena/ og þeirra þioonuſtu=ſtulkur/ þau voru ſiø þuſunder þriu hundrud/þriatiju og ſiø/og þar voru hia þeim ſaungvarar og ſaung=kvinnur/tvo hundrud og ßim̄ og ßiørutiju.

68 Þeirra heſtar voru ſiø hundrud ſex og þriatiju/ þeirra mular tvø hundrud ßim̄ og ßiørutiju.

69 Ulfalldar ſiogur hundrud ßim̄ og þriatiju/ Aſnar/ ſex þuſund/ ſiø hundrud og tuttugu.

70 Og nockrer aß þeim yppurſtu ſedrum gæßu til verkſens: Hat Thirſatha gaß til ßiarſioodſens/ þuſund gyllene i gulle/ßimtiju mußlaugar/ ßim̄ hundrud og þriatiju preſta=kyrtla.

71 Og (adrer) aß þeim yppurſtu gæßu til verkſens ßiarſioodar tuttugu þuſund gyllene i gulle/tvær þuſunder og tvo hundrud pund ſilßurs.

72 Og þad/ ſem þeir adrer gæßu aß foolkenu/voru tiju þuſund gyllene i gulle/ og tvo þuſund pund ſilßurs/ og ſiø og ſextiju preſta=kyrtla.

73 Og preſtarner og Levitarner/og dyra vaktorarner/og ſaungvararner/ og(nockrer)af foolkenu/og þeir Nethinim og allur Jſrael biuggu i þeirra ſtødum.

VIII. Capitule.

Løgbooken̄ verdur leſen̄ ßyrer Folkenu.

Þegar ſa ſiøunde manadur kom/ og Jſraels børn voru i þeirra ſtødum.

2 Þa ſafnade þad giørvallt foolk ſier/ lijka ſem eirn madur/ a gøtuna/ſem er fyrer vatns porteuu/og þeir ſøgdu til Eſras þeſſ ſkriftlærda/ad ſækia løg=bookena/ſem Drotten̄ hafde boded Jſrael.

3 Og Eſras preſtur bar fram̄ løgmaaled fyrer ſøfnuden̄/bæde men̄ og kvin̄ur/ og alla ſem kun̄u ſkynia ad heyra til/a þm̄ fyrſta deige i þm̄ ſiøunda manade.

4 Og han̄ las i hen̄e a gøtun̄e/ſem er fyrer vatns=porteuu/fra lioosu̅ (morgne)allt til middags/ fyrer møn̄um og kvin̄um/ og þeim ſem þad kun̄u ſkilia/ og alls foolkſens eyru voru ſnuen̄ til løg=bookaren̄ar.

5 Og Eſras ſa ſkriftlærde ſtood a einum (hæum)ſtool af trie/ſem þeir høfdu giort til þeſſ verks/og þar ſtood hia hønum/Mathithia/og Sema/z Anaia/ og Uria/og Hilkia/ og Maeſeia/ hia hn̄s hægre hende/og hia hn̄s vinſtre/Pedaja/og Miſael/og Malchia/ og Haſum/ og Hasbadana/ Sacharia (og) Meſullam.

6 Og Eſras lauk booken̄e upp fyrer alls foolkſens augum/ þvi hn̄ var yfer øllu foolkenu/ og þegar han̄ upplauk hen̄e/ſtood allt foolked.

7 Og Eſras lofade Drotten̄ þan̄ ſtoora Gud/og allt foolked ſvarade/amen/ amen/ med þeirra hendum upp rietlu̅/ og hneigdu ſig og tilbadu fyrer Drottne/med andlitenu til Jardar.

8 Og Jeſua/ og Bani/ og Serebia/ Jamin/Akkob/Sabthai/Hodia/Maeſeia/Klita/ Aſaria/ Joſabad/Hanan/ Plaia/og Levitarner komu foolkenu til ad giefa gaum ad løgmalenu/og foolked(ſtood)a ſijnum ſtad.

9 Og þeir læſu i booken̄e/ i Guds løgmaale klarlega og ſkilmerkelega/og(þeir adrer) ſkildu leſturen̄.

10 Og Nehemias han̄ er ſa * Hak Thirſatha/ og Eſras preſturen̄ ſa

skriftlærde / og Levitarner / sem komu folkenu til ad skilia / søgdu til alls folk sens: þesse dagur er Drottne ydar Gude helgadur/(þar fyrer) vered ecke hryggver/ og græted ecke/ þvi allt foolked griet / þegar þeir heyrdu løgmaalsens ord. * c. 7/ 20.

11 Framveiges sagde hañ til þeirra: fared/eted þad feita/og drecked þad sæta/og sended hønum part/sem eckert hefur tilreitt / þvi þesse dagur er vorum Drottne helgadur / þar fyrer æmgred ydur ecke/ þvi Drottens glede / hun er ydar styrkur.

12 Og Levitarner stilltu allt foolked/ og søgdu: vered stillter/ þvi þesse dagur er heilagur/ og æmgred ydur eckert.

13 Og allt foolked gieck ad eta og ad drecka/og ad senda parta ut/ z ad giøra eirn stoorañ gledskap / þvi þeir høfdu skiled þau ord / sem mañ hafde kuñgiørt fyrer þeim.

14 Og a ødrum deige søfnudust þeir yppurstu fedur a medal alls folksens / prestarner z Levitarner/til Esras þess skriftlærda/ ad fæ skilning a løgmaalsens ordum.

15 Og þeir fundu * skrifad i løgmaalenu / sem Drotteñ hafde boded fyrer Mosen / ad Israels børn skylldu bua i lauf-skælum/ a hætijdeñe i þeim siøunda manade. * 3. Mos. 23/42.

16 Og ad þeir skylldu þad openberlega kuñgiøra og uthroopa i øllum þeirra stødum/og i Jerusalem/og seigia: ganged ut a fialled/ og sæked oliu-greiner/ og balsams-greiner / og mirte-greiner/og paalma-greiner/og greiner af þick vøxnū triaam/ til ad giøra lauf-skæla/ sem skrifad er.

17 Og foolked gieck ut / og sookte / og giørde sier lauf skæla/hvør a sijnu þake/ og i þeirra gørdum/og i gardenum hia Guds huse/ og * a gøtuñe hia vatns portenu/ z a gøtuñe hia Ephraims porte. * v. 1.

18 Og sa giørvallur søfnudur af þeim/ sem var aptur komeñ af fængelsenu / giørde lauf-skæla / og bigggu i lauf-skælum. Þvi Israels børn høfdu ecke so giørt / sijdañ i Jesua Nuns sonar tijd/allt til þess sama dags/og þar var mikel stoor glede.

19 Og mañ las i Guds løg-book dag fra deige/ fra þeim fyrsta deige allt til þess sijdasta dags/ z þeir hielldu hætijd i siø daga/og a þeim ættunda deige/for bods(dageñ/) epter veniu.

IX. Capitule.

Foolksens Ydran.

Og a þeim fiorda deige/z tuttugasta deige i þessum manade/ komu Israels børn samañ/ med føstum og med seckiū og molldu a sier.

2 Og Israels sæde adskylde sig fra allra framande børnum / og þeir geingu fram og giørdu jaatning fyrer þeirra synder og þeirra fedra misgiørninga.

3 (Þvi) epter þad þeir voru uppstadner a þeirra stad/ þa læsu þeir i Drottens þeirra Guds løg-book fioorū siñum a deige/ og medkiendu fiorum siñū/ og tilbædu þ̄ Drottne þeirra Gude.

4 Og þar stood uppa Levitaña trøppu Jesua/og Bani/Kadmiel/Sebania/Bynni/ Serebia/ Bani/ Chenani/ og þeir hroopudu med stoorre raust til Drottens þeirra Guds.

5 Og þeir Levitar / Jesua og Kadmiel/Bani/ Hasabenia/ Serebia/Hodia/ Sebania / Pethaia / søgdu: standed upp/ lofed Drotteñ ydar Gud/ fra eylijfre tijd til eylijfrar tijdar/ Og madur lofe þitt vegsemdar nafn / sem er upphafed yfer alla blessan og lofgiørd.

6 Þu ert sa Drotteñ / þu alleina/ * þu hefur giørt Himeneñ/ jaa Himnaña Himna / og allañ þeirra her/ Jørdena og allt þad/sem þar er a/hafed og allt þad / sem þar i er / og þu giører alla þessa hlute lifande/ og Himensens her tilbidia þig. * P. G. 4/24. c. 14/15.

7 Þu Drotteñ ert sa Gud/ sem utvalder Abram / og færder hañ ut fra * Ur i Chaldæa/ og kallader hañs nafn * *

Abraham. * 1. Mos. 11/ 31. etc.
** 1. Mos. 17/ 5.

8 Og þu fanst hn̄s hiarta trufast fyrer þier / og giørder eirn sættmala vid hañ/ ad giefa/(ia) ad giefa hañs sæde Cananitans/Nethitans/Amoritans/ og Pheresitans/og Jebusitans/ og Girgasitans land/og þu hefur hallded þyn ord / þvi þu ert riettferdugur.

9 Og þu* sæst vorra fedra eymd i Ægyptalande/ꝛ heyrder þeirra hroop hia þvi rauda hafe. * 2. Mos. 3/ 7.

10 Og þu giørder teikn og furdanleg (verk/)a Pharao/og a øllū hn̄s sveinum/ og a ollu foolke i hañs lande/ þvi þu visser/ad þeir høfdu breitt drambsamlega i giegn þier / og þu giørder þier eitt nafn/sem a þessum deige.

11 Og þu* adskylder hafed fyrer þm̄ / ad þeir geingu midt i giegnum hafed a þvi þurra / og þu kastader þeirra ofsooknurum i diuped / eins sem steine i strangt vatn. * 2. Mos. 14 / 21.

12 Og þu * leidder þa um̄ dageñ fyrer eirn Skij-stoolpa/og um̄ noottena fyrer eirn ello stoolpa/til ad lijsa þeim veigeñ/ sem þeir skylldu fara a.
* 2. Mos. 13/ 21. etc.

13 Og þu * komst ofañ yfer Sinai fiall/og** talader vid þa af Himnenum/og gafst þeim riettelig riettinde/og søñ løg / gooda setninga og bod.
* 2. Mos. 19/ 18. ** 2. Mos. 20/ 1.

14 Og þu kuñgiørder þeim þitt heilagt sabbat/og baudst þeim bod/og setninga ꝛ løgmæl/ꝥ Mosen þiñ þienara.

15 Og þu gafst þeim*braud af Himnenum i þeirra hungre/og utleidder þm̄ ** vatn af einum klett til þeirra þorsta/ og sagder til þeirra/ ad ganga iñ/ ad iñtaka landed / yfer hvørt þu upplipter þiñe hende/ til ad giefa þm̄ þad.
* 2. Mos. 16. 4/14. etc. ** 2. Mos. 17/ 6.

16 Eñ þeir og vorer fedur urdu drambsamer/ꝛ hardhnackader/og hlijddu ecke þijnum bodum.

17 Jæ þeir villdu ecke heyra þeim/ og þeinktu ecke a þijna furdanlega hlute / sem þu giørder vid þa / helldur voru hardhnackader / og køstudu einu høfde upp/ ad snua sier til baka til þrra þræl dooms/i þeirra þverud/ eñ þu ert fyrer giefningareñar Gud / * nædugur og myskunsamur/ þolenmoodur / og miøg myskunsamur/og yfergafst þa ecke.
* 2. Mos. 34/ 6. etc.

18 Jafnvel þo þeir giørdu sier eirn steiptañ kalf / og søgdu : þad er þiñ Gud/sem uppfærde þig af Ægyptalande/og giørdu stoorar hædungar.

19 Og þu/ þu yfergafst þa ecke i erde mørkeñe / epter þiñe stooru myskunseme/Sa skij-stoolpe veik ecke fra þm̄ um̄ dageñ/ad leida þa a veigenum/edur elld stolpeñ um̄ noottena/ ad upplijsa þa a veigenum sem þeir skylldu fara a.

20 Og þu gafst þiñ þañ goda Anda/ til ad undervijsa þeim/og snerer ecke þijnu manna fra þeirra muñe / og gafst þeim vatn til þeirra þorsta.

21 So fædder þu þa i fiørutiju ár i eydemørkeñe/ ad þa vantade ecker/ * þeirra klæde urdu ecke forn / og þeirra fætur boolgnudu ecke. * 5. Mos. 8/ 4. C. 29/ 52.

22 Og þu gafst þeim rijke og foolk/og skipter þeim hier og þar/ og þeir eignudust *Sihons land/ og konungsens land i Hesbon/ og Ogs land/konungsens i Basan. * 4. Mos. 21. 24/ 35.

23 Og þu fiølgader þeirra børn/ eins sem stiørnur a Himneñ / og færder þa til þess lands / sem þu hafder tilsagt þrra fedrū/ad fara iñ/ad iñtaka þad.

24 Og synerner fooru þangad/ og iñtoku landed/og þu nidur þrikter Cananitana/ landsens iñbiggiara / ꝥ þm̄ / og gafst þa i þeirra hønd / og þeirra konunga/ og foolked i landenu/ ad þeir giørdu vid þa epter þeirra villd.

25 Og þeir iñtooku fasta stade/og eitt feitt land/ og eignudust hus full af allrahanda gotse/ut høggna bruña/vijn og garda/ og oliu-garda/og trie/af hvørium mañ etur yferfliootanlega/og þeir ætu/ urdu * metter og feiter/og lifdu i vellist fyrer þijna stooru giæsku.
* 5. Mos. 32/ 15.

26 Eñ þeir urdu ohlijduger og mooþ-
þroaanleger i giegn þier/og køstudu þij-
nu løgmæle a bak ſier aptur / og i hel
ſloou þijna ſpæmeñ / ſem bæru vitnes
burd fyrer þier/ad ſnua ſier til þijn/og
þeir giørdu ſtoorar hædungar.

27 Þar fyrer gafſtu þa i þrra fiand-
mañа hønd/ og þeir þvingudu þa/ eñ
þegar þeir hroopudu til þijn i þeirra
hørmungar tijd / heyrder þu af Himn-
enum / og fyrer þijna ſtooru myſkunſe-
me / gafſtu þeim frelſara / hvørier ed
frelſtu þa af þeirra fiandmañа hende.

28 Eñ þegar þeir komu til hvijldar /
ſneru þeir vid til ad giøra illt fyrer þi-
ñe augſijn / ſo yfergafſtu þa i þeirra
fiandmañа hønd/ad þeir rijktu yfer þe
im. Nær þeir(þa)umſneru ſier/og hrop
udu til þijn/þa heyrder þu/þu af Him
nenum/og frelſader þa epter þiñe myſk
unſeme/ mørgum ſiñum.

29 Og þu lietſt vitna fyrer þeim/ til ad
ſnua þeim til þijns løgmæls/eñ þeir voru
dramblæter/ og hlijddu ecke þijnum bod-
um/ og ſyndgudu i moote þijnum riettind-
um/ * hvør ein mañeſkia ſkal giøra/ og
lifa fyrer þau / og þeir ſneru herdunum
burt/ & þr urdu hardhnackader og hlijddu
ecke. * 3. Moſ. 18/ 5. etc.

30 Og þu hielſt þvi fram mørg ær yf
er þeim / og lietſt vitna fyrer þeim med
þijnum Anda / fyrer þijna ſpæmeñ/ eñ
þeir tooku þad ecke til eyrna / þar fyrer
gafſt þu þa i þioodañа hønd i løndunū.

31 Eñ epter þiñe þeirre miklu myſkun-
ſeme/ giørder þu þa ecke ølldunges til ein-
ſkis/ellegar yfergafſt þa/þvi þu ert eirn
nædugur og myſkunſamur Gud.

32 Og nu vor Gud/ þu ſtoore Gud/ ſa
megtuge og ſa hrædelege/ þu ſem helldur
ſattmælañ og myſkunſemena / vird ecke
lijtels alla þa mædu/ſem hefur hitt a oſſ/
vora konunga/ vora høfdingia / og vora
preſta/og vora ſpæmeñ/og vora fedur/og
þitt giørvallt foolk / fra konungañа af
Aſſyria tijd/ allt til þeſſa dags.

33 Og þu ert riettferdugur i øllu þvi /
ſem er komed yfer oſſ / þvi þu giørder
riett/ eñ vier/vier giørdum ogudlega.

34 Og * vorer konungar/vorer høfding-
iar / vorer preſtar og vorer fedur / hafa
ecke giørt(epter)þijnu løgmæle/ecke hell-
dur aktad þijn bod/og þijna vitnesburde/
ſem þu lietſt vitna fyrer þeim.
* Dan. 9. 6/ 8.

35 Þvi þeir þioonudu þier ecke i þeirra
rijke/og i þijnū þeim mikla gooda/ſem þu
gafſt þeim / og i þvi vijda og þvi feita
lande/ ſem þu gafſt fyrer þeirra augſijn/
og þeir umvendtu ſier ecke fra þeim von-
du athøfnum.

36 Sia/ vier erū þioonar i dag/ Ja
þad land/ ſem þu gafſt vorum fedrum/
til ad eta ævøxt þar af/og þad gooda
þar af/ſia/þar erum vier þioonar i.

37 Og iñtekteñ þar af var aukeñ fyr-
er konungana/hvøria þu ſetter yfr oſſ/
fyrer vorra ſynda ſkulld / og þeir rijktu
yfer voru lijfe/ og vorū dijrū epter þeir-
ra vilia / og vier erum i ſtoorre neyd.

38 Og i øllu þeſſu giørum vier eirn
truſaſtañ ſattmæla/ og ſkrifum hañ /
og til iñſiglunar/(eru vidverande)vorer
høfdingiar/vorer Levitar/vorer preſtar

X. Capitule.

Nehemias talar um þañ nija Sattmæla i millum Guds og foolkſens.

Og þeir/ſem voru vid iñſiglan-
ena/voru Nehemia Hat Tir
ſatha/ Hachalia ſon/og Ze-
dekia/

2 Zeraia/ Aſaria/Jeremia/

3 Pashur/ Amaria/ Malchia/

4 Hattus/ Sebania/ Malluch/

5 Harim/ Meremoth / Obadia/

6 Daniel/ Ginthon/ Baruch /

7 Meſullam/Abia/Meiamin/

8 Maaſia / Bilgai / Semaia / þeſſer
voru preſtarner.

9 Og Levitarner voru Jeſua Aſania
ſon/ Binnui/ Af Henadads børnum /
Kadmiel.

10 Og þeirra brædur/ Sebania/ Ho-
dia/ Klita/ Plaja/ Hanan/

11 Micha/Rechob/Haſabia/

12 Sachur/ Serebia/Sebania/

13 Hodia

13 Hodia/Bani/Beninu.

14 Þeir yppurstu af foolkenu voru Pareos/ Pahat/ Moab/ Elam/ Sathu / Bani/

15 Bunni / Asgad/ Bebai/

16 Adonia/ Bigvai/ Adin/

17 Ater / Hiskia/ Assur/

18 Hodia/ Hasum/ Bezai/

19 Hariph/Anathoth/Nebai/

20 Magpias/Mesullam/Hesir/

21 Mesesabeel/Zadok/Jaddua/

22 Platia/Hanan/Anaia/

23 Hosea/Hanania/Hasub/

24 Halohes/Pilha/Sobek/

25 Rehum/ Hasabna/Maeseia/

26 Og Ahia/Hanan/Anan/

27 Malluch/Harim/Baena.

28 Og þad añad foolk/ * prestarner/ Levitarner/ dyra-vaktararner/ saungvararner/þeir Nethinim og/hvør sem var adskyldur fra foolkenu i løndunum til Guds løgmals / þeirra hustrur / þeirra syner / og þeirra dætur / hvør sem kuñe skynia. * Esr. 2/ 70.

29 Þeir hielldu sig til siña brædra/þeirra yppurstu af þeim/ og komu i bañfæring og * i eyd / til ad ganga i Guds løgmale / sem er gefed fyrer Mosen þañ Guds þienara/ og ad hallda og giøra øll Drottens vors Guds bod/og hñs riett og hñs skickun. * 2. Kong. 23/ 3.

30 Og ad vier skylldum ecke gefa foolkenu i landenu vorar dætur/ ei helldur taka þeirra dætur til vorra sona.

31 Og nær foolked i landenu færde voru/ og allrahanda fædu/til ad selia * a sabbats deigenum/ad taka ecke vid þvi af þeim um̃ sabbaten̄/ꝛ a (ødrum)helgũ døgum. Og ad vier villdũ sleppa þvi siøunda are/og allrahanda þunga. * c. 13/15. Amos. 8/ 5.

32 Og leggia bodord uppa oss/ ad gefa arlega eirn þridia part af einum sekel / til vors Guds huss þioonustu.

33 Til skodunar brauds ꝛ daglegs(mat) offurs/ og til daglegs (breñe-) offurs/ a sabbatunum/(nÿ-)manudum/ til helgra daga/ og til þeirra heilogu Hluta/ og til synda-foorna/ad giøra forlykun yfer Israel/ og alls vors Guds huss verke.

34 Og vier lietum kasta hlut um̃ vidarens offur/prestarner/Levitarner/og foolked/ ad færa þad til vors Guds huss/ epter vorra fedra huse/ a tilsettum tymum/ arlega ars/ til ad breña a Drottens vors Guds altare/ so sem þar er * skrifad i løgmalenu. * 3. Mos. 6/ 12.

35 Og til ad frambera vors lands fyrsta grooda/ og allra triaña fyrstañ avøxt/arlega ars/ til Drottens hus.

36 Og þa frumbornu af vorum sonum/ og voru fie / sem þar er skrifad * i løgmalenu / og frumburdena af vorum uxum ꝛ vorum saudum/ad færa (þetta) til vors Guds hus/til prestaña/þeirra sem þiona i vors Guds huse. * 2. Mos. 13/ 2.

37 Og ad vier skylldum færa þad fyrsta af voru deyge/ꝛ vorum upplyftingum/og allrahanda triaña avexte / must og oliu/til prestaña/til herbergiaña hia vors Guds huse / Og tyunder af voru lande/til Leviaña/ og Levitarner sialfer skylldu taka tyunder / i øllum vorum (akurs) verks stødum.

38 Og ad eirn prestur / Aarons sonur / skyllde vera hia Levitunum/ nær Levitarner tæke tyunder/og Levitarner skyllde upp færa * tyunder af tyundũ til vors Guds huss/til herbergiaña/ til fiarsiooda hus sens. * 4. Mos. 18. 26/ 28.

39 Þvi Israels børn og Levi børn/ skylldu upp færa kornsens/mustarens/ og oliuñar upplyfting til herbergiaña/ af þvi þar være helgedoomsens verkfære / og prestarner/ þeir sem þioona/ og dyravaktararner/ og saungvararner/ad vier skylldum ecke yfergefa vors Guds hus.

XI. Capitule.

Nøfn þeirra i Jerusalem og i Lands-Þorpunum.

Og folksens * foringiar biuggu i Jerusalem / og þad añad folk liet kasta hlut / ad lata koma eirn af tyu / ad bua i Jerusalem / i þeim heilaga stad / og þeir nyu partar i stødunum. * c. 7/ 5.

2 Og folked blessade alla þa meñ / sem

voru viliuger til ad bua i Jerusalem.
3 Og þesser eru þeir ypparstu af landenu / sem biuggu i Jerusalem / eñ i Juda stadum bio hvør a sijnu gotse / i þeirra stødum / sem var Jsrael / prestarner og Levitarner / og þeir Nethinim / og Salomons sveina børn.
4 J Jerusalem biuggu (nockrer) af Juda børnum / og af BenJamins børnum / Af Juda børnū / Athaia Usia son / Sacharia sonar / Amaria sonar / Sephatia sonar / Mahelaleel son' / af Parez børnū
5 Og Maeseia Baruchs son / Chosche sonar / Hasaia sonar / Adaia sonar / Joiarib sonar / Sacharia sonar / þess Siloni sonar.
6 Oll Parez børn / sem biuggu i Jerusalem / voru fiogur hundrud atta og sextigu dugleger meñ.
7 Og þesse voru BenJamins børn: Sallu Mesullams son / Joed sonar / Pedaia sonar / Kolaia sonar / Maeseia sonar / Jthiel sonar / Jesaia sonar.
8 Og epter hañ / Gabai / Sallai / Nyu hundrud atta og tuttugu.
9 Og Joel Sichri son var þeirra forstandare / og Juda Senua son var yfer stadarens ødrum (parte.)
10 Af prestunum: Jedaia Joiaribs son / Jachin.
11 Saraia Hilkia son / Mesullam sonar / Zadok sonar / Meraioth sonar / Ahitub sonar / sem var eirn høfdinge i Guds husse.
12 Og þeirra brædur / sem giørdu verked til hussens / voru atta hundrud tveir og tuttugu / og Adaia Jerohams son / Pelalia sonar / Amzi sonar / Sacharia sonar / Pashur sonar / Malchia sonar.
13 Og hñs brædur / þeir ypparstu a med al fedrañā voru tvø hundrud tveir z fiørutigu / og Amassai Asareels son / Asai sonar / Mesillemoth sonar / Jmer sonar.
14 Og þeirra brædur dugleger meñ voru hundrad atta og tuttugu / Og Sabdiel Gedolims son var settur yfer þa.
15 Og af Levitunum: Semaia Hasubs son / Asrikam sonar / Hasabia sonar / Buñi sonar.
16 Og Sabthai og Josabath / af Levitaña høfdingium / voru yfer þeim utvortes giørninge i Guds huse.
17 Og Mathania Micha son / Sabdi sonar / Asaphs sonar / eirn høfdinge ad byria / giørde þackløte i bænene / z Bakbukia var sa añar af hñs brædrum / z Abda / Samua son / Galal sonar / Jeduthun sonar.
18 Aller Levitarner i þeim heilaga stad / voru tvø hundrud fiooter og attatigu.
19 Og dyravaktararner / Akkub / Talmon og þeirra brædur / þeir sem tooku vara a portunum / voru hundrad tveir og siøtigu.
20 Eñ þeir adrer Jsraels prestar og Levitarner voru i øllum Juda stødum / hvør i sijnu erfd.
21 Og þeir Nethinim biuggu i Ophel / z Ziha z Gispa voru yfer þeim Nethinim.
22 Eñ sa ypparste yfer Levitunum / i Jerusalem / var Usi / Bani son / Hasabia sonar / Matthania sonar / Micha sonar / Af Asaphs børnum voru saungvarar þeir yfer fra Guds huss verke.
23 Þvi þar var konungsens bifalning yfer þeim / og saungvararner breittu trulega / hvørs dags verk (skiede) a sijnum deige.
24 Og Pethahia Mesesabeels son / af Serachs børnum / Juda sonar var hia konungsens hende / i ollu verke til folksens
25 Eñ i lands-þorpunum a þeirra merkum / biuggu (nockrer) af Juda børnum i * Kiriath Arba / og þeirra lands-þorpum / og i Dibon / og heñar lands-þorpum / og i Jekazeel og heñar lands-þorpum. * Jos. 20/ 7. c. 21/ 11.
26 Og i Jesua / og i Molada / og i Bethphalet.
27 Og i Hasarsual / og i Berseba / og þeirra lands-þorpum.
28 Og i * Ziklag / og i Mechona / og heñar þess lands-þorpum. * Jos. 15/ 31.
29 Og i Enrimmon / og i Zarea / og i Jarmuth.
30 Sanoah / Adullam / og þeirra lands-þorpum / Laches og heñar mørkum / Aseka og heñar lands þorpū / Og þeir høfdu herbuder fra Berseba / allt til Hinnoms dals.

31 En BenJamins born af Gaba (bioggu) i Michmas/ og Aia/ og BethEl/ og þeirra lands þorpum.
32 Anathoth/ Nob/ Anania/
33 Hazor/ Rama/ Githaim/
34 Hadid/ Zeboim/ Neballat/
35 Lod z Ono i handverks manna dalnū
36 Af Levitunum (bygdu nockrer) i Juda hlutdeildum/ (og) i BenJamin.

XII. Capitule.

Prestana og Levitana Nøfn og Ætt Registur. Jerusalems Vigsla.

Og þesser eru prestarner og Levitarner/ sem upp foru med Sorobabel/ Sealthiels syne/ z Jesua: Seraia/ Jeremia/ Esra/
2 Amaria/ Malluch/ Hattus/
3 Sechania/ Rehum/ Meremoth/
4 Iddo/ Ginthoi/ Abia/
5 Mijamin/ Maadia/ Bilga/
6 Semaia og Jojarib Jedaia/
7 Sallu/ Amok/ Hilkia/ Jedaia. Þesser voru ypparster a medal prestana og þeirra brædra i Jesua tijd.
8 En Levitarner voru: Jesua/ Bennui/ Kadmiel/ Serebia/ Juda/ Matthania/ Hann og hans brædur voru yfer * þackargiordunum. * C. 11/17.
9 Og Bakbukia/ og Unni/ þeirra brædur/ voru þvert yfer fra þeim/ fyrer varatektene.
10 Og Jesua ablade Joiakims/ og Joiakim ablade Eliasibs/ og Eliasib ablade Jojada.
11 Og Jojada/ ablade Jonatans/ og Jonatan ablade Jaddua.
12 Og i Joiakims tijd voru prestar/ fedrana foringiar/ fyrer Seraia var Meraia/ fyrer Jeremia/ Hanania.
13 Fyrer Esra/ Mesullam/ fyrer Amaria/ Johanan.
14 Fyrer Melluchu/ Jonatan/ fyrer Sebania/ Joseph.
15 Fyrer Harim/ Adna/ fyrer Meraioth/ Helkai.
16 Fyrer Iddo/ Sacharia/ fyrer Ginthon/ Mesullam.
17 Fyrer * Abia/ Sichri/ fyrer Miniamin/ fyrer Moadia/ Piltai. * Luc. 1/5.
18 Fyrer Bilga/ Sammua/ fyrer Semaia/ Jonatan.
19 Fyrer Joiarib/ Mathnai/ fyrer Jedaia/ Ussi.
20 Fyrer Sallai/ Kallai/ fyrer Amok/ Eber
21 Fyrer Hilkia/ Hasabia/ fyrer Jedaia/ Netaneel.
22 Fyrer Levitunum i Eliasibs tijd voru Jojada/ og Johanan/ og Jaddua/ sem voru skrifader fedrana foringiar/ og prestar ner allt til Darii þess Persiska rijkes.
23 Levi born/ fedrana foringiar voru skrifader i kroniku bookena/ og allt til Johanan Eliasib sonar tijdar.
24 Og Levitana foringiar voru Hasabia/ Serebia og Jesua Kadmiels son/ og þeirra brædur þvert yfer fra þeim/ ad lofa (og) þacka/ sem * David sa Guds mand ur hafde boded/ (su eina) varatekt giegnt þeirre adare. * 1. Kron. 25/ 1. etc.
25 Mathania og Bakbukia/ Obadia/ Mesullam/ Talmon og Akub voktudu kostgiæfelega uppa porten/ vid dyra prostulldena i portunum.
26 Þesser voru i Jojakims Jesua sonar tijd/ Josadak sonar/ og i Nehemia fovita tijd/ og i Esra prests þess skriftlærda.
27 Og til murana vijgslu i Jerusalem uppleitudu þeir Levitana af ollum þeirra stodum/ ad færa þa til Jerusalem/ ad hallda vijgsluna med glede og med þackargiordum/ og med saung/ cimbalis/ psolturum og horpum.
28 Og saungvarana born sofnudust og af þeirre slettu (eign) allt um kring Jerusalem/ z af Netophati lands þorpum.
29 Og af Gilgal huse/ og af okrunum i Gibea og Asmaveth/ þvi saungvararner hofdu bygt sier lands þorp kringum Jerusalem.
30 Og prestarner og Levitarner voru hreinsader/ sijdan hreinsudu þeir folked/ og portenn og murenn.
31 Þa liet eg Juda hofdingia upp stijga a murenn/ og eg skickade tvo stora þacklætes (chora) og gang/ (einn) a þa hægre sijdu uppa murnum/ til * mykiu portsins.

sens. * c. 2/ 13.

32 Og Hosaia/ z helften af Juda høfd ingium gieck epter þeim.

33 Og Asaria/ Esra og Mesullam/

34 Juda/ z BenJamin/ og Semaia / og Jeremia.

35 Og nockrer af prestañа børnum / med bæsunum/ sem var Sacaria/ Jon akans son/ Semaia sonar/ Mathania sonar/ Michaia sonar/ Sachur sonar/ Asaph sonar.

36 Og hañs brædur/ Semaia/ og Asa reel/ Milalai/ Gilalai/ Maai/ Netaneel z Juda/ Hanani/ med Davids Gudsmañs streingia leik / Og Esra sa skriftlærde (gieck) fyrer þeim.

37 Og gagnvart bruñ-portenu/ og giegnt þeim / uppstigu þeir um̃ trøppurnar/ uppa Davids stad/ uppa murnū/ riett upp til Davids huss / og allt til vatns-portsens moot austre.

38 Og sa añar packlætes (chor) gieck þvert yfer fra/ og eg epter hønum/ og helften af foolkenu / uppa murnum / riett upp til Onenas turns/ og allt til þess breida murs.

39 Og ad ofañ fra Ephraims porte / og fyrer ofañ þad gamla port / og fyrer ofañ fiske-ported / og Hananeels turn/ og Mea turn/ allt til fiær-portsens/ og þeir voru standande i fængelsesens porte.

40 Og (so) stoodu þeir tveir packlætesens (chorar) i Guds huse/ og eg / og helften af þeim yppurstu med mier.

41 Og prestarner/ sem voru Eliakim/ Maeseia/ MinJamin/ Michaia/ Elioenai / Sacaria / Hanania / med bæsununum.

42 Og Maeseia/ z Semaia/ z Eleasar/ og Ussi/ z Johanan/ z Malchia/ og Elam/ og Eser/ z saungvararner sungu hatt/ og Jesrahia var forstandare.

33 Og þeir offrudu a þm̃ sama deige/ stoorum foornum/ og voru glader/ þvi Gud hafde gladt þa med eirnre stoorre glede / og eirneñ kviñurnar og børneñ glöddu sig/ so ad Jerusalems glede vard heyrd langt burt.

44 Og a þm̃ sama deige urdu meñ sett er yfer fiærsiooda herbergeñ/ * þ upplistingaña/ fyrer fyrsta avøxt/ z þ tiundernar/ til ad safna i þau af økrunum um̃ stadena/ þeim pørtum/ sm̃ eru i løgmalenu til prestaña og Levitaña / þvi Juda hafde glede yfer prestunum z Levitunū/ sm̃ stodu. * c. 10/ 37. c. 13/ 5.

45 Og þeir tooku vara a þeirra Guds varatekt/ og a hreinsunareñar varatekt/ og saungvararner og dyravaktararner (stoodu) epter Davids (og) hañs sonar Salomons setninge.

46 Þvi i Davids og i Asaphs tijd / fordum / (voru setter) foringiar fyrer saungvørunum/ og lof-saungvørunum og packlætes meñerner til Guds.

47 Eñ allur Israel gaf saungvaraña og dyravaktaraña parta i Sorobabels tijd og Nehemiæ tijd/ hvørn dag siñ part/ og þeir helgudu handa Levitunum/ og Levitarner helgudu handa Aarons sonum.

XIII. Capitule.

Nehemiæ Vandlæting.

A þeim sama deige var lesed i Mose book/ fyrer foolksens eyrum/ og þar vard funded * skrifad i/ ad eirn Ammonite og Moabite skyllde ecke koma i Guds søfnud æfenlega. * 5. Mos. 23/ 3.

2 Af þvi þeir komu ecke i moote Israels børnum med braudeд og med vatned/ helldur * leigdu Bileam moote hønū / til ad bølva hm̃/ eñ þo vor Gud snere þeirre bølvan til blessunar. * 4. Mos. 22/ 5. etc.

3 Og þad skiede/ þegar þeir heyrdu løgmaled/ þa skyldu þeir allra handa sam bland fra Israel.

4 Og Eliasib prestur / sem var fordum settur yfer Guds huss herberge / heyrde Tobiæ til.

5 Og hañ hafde giort hønum eitt stoort herberge/ hvar i þeir høfdu til forna lagt mat offur/ reykelse/ z verkfære/ og tiund et af kornenu / musteñe og oluñe / epter Levitaña og saungvaraña og dyravaktaraña

aña Tilgialning/og prestaña kipling.

6 Eñ þegar allt þetta skiede/var eg ecke i Jerusalem / þvi a þvi ødru og þrettug(asta) ari Artaxerxis konungs kom eg af Babylon / kom eg til konungsens / og epter þad (nockrer) dagar voru ute / beiddest eg (aptur) ordlofs af konungenum.

7 Og eg kom til Jerusalem / og skyniade um̄ þad illa / sem Eliasib giørde fyrer Tobia/ ad hañ hafde giørt hønū eitt herberge i gardenū/hia Guds huse.

8 Og þad ængrade mig miøg / og eg kastade øllum verkfærunum ur Tobia huse i burt ut fyrer herberged.

9 Og baud ad þr skylldu hreinsa herbergeñ/ z eg iñflutte aptur þangad Guds huss verkfære/mat-offur og reykelse.

10 Og eg formerkte ad Levitaña partur var þeim ecke giefeñ/so ad Levitarner z saungvararner/sm̄ giørdu verked/ voru burt vikner/ hvør til sÿns akurs.

11 Þa * straffade eg þa yppurstu/ z sagde: þvi yfergiefum vier Guds foolk? Þo safnade eg þeim / og sette þa i þeirra stad. * v. 17/25.

12 Þa færde allur Juda tiunder af kornenu/ z musteñe og oliuñe/til fiarsioodareñs.

13 Og eg sette yfer þañ fiarsiood Selemia prest/ og Zadok þañ skrifara/ og Pedaia af Levitunum / og vid þeirra hønd Hanan Sachurs son/Mathania sonar / þvi þeir voru halldner trufaster/og þeim var bÿfalad/til ad skipta til þeirra brædra.

14 Miñ Gud/ * þenk a mig þar i/ og afmæ ecke mÿnar myskunsemder / sem eg hefe giørt vid mÿns Guds hus/og a hañs varatektum. * v. 31/ etc.

15 A þeim sømu døgum sæ eg i Juda þa/sem trædu þrugur um̄ sabbateñ/og iñfærdu bindene / og sem klifiudu asna bæde mz vÿn-þrugū/ og fÿkiū/ z allrahanda byrdum/og bæru til Jerusalem/ a sabbats-deige / og eg vitnade (i giegn þeim) a sama deige/ þa þeir * selldu fædslu. * 1. 10/ 31. Amos 8/ 5.

16 Þar i biuggu (og nockrer) af Tyro/ sem færdu fisk og allrahanda vøru / sem þeir a sabbatenum selldu Juda børnum/ og i Jerusalem.

17 Þa * straffade eg þa yppurstu i Juda/og sagde til þeirra: hvad er þetta hid vonda/ sem þier giøred/ ad vanhelga sabbats-dageñ? * v. 11/ 25.

18 Giørdu ei ydar fedur so / og vor Gud leidde alla þessa olucku yfer oss og yfer þeñañ stad? og þier giøred reidena stærre yfer Israel/ad vanhelga sabbateñ?

19 Og þad skiede/ þegar porteñ i Jerusalem voru yferskigd fyrer sabbateñ/ þa baud eg/og porteñ voru lokud/ og eg bÿfalade/ad þeir skylldu ecke upplæta þau/ þar til epter sabbateñ/Og eg sette (nockra) af mÿnum sveinum hia portunum/ ad eingeñ birde skyllde koma iñ a sabbatsdeigenum.

20 Þa voru kramararner og kaupmeñerner med allrahanda vøru/um̄ nootena/ utañ þ Jerusalem / einusiñe eda tvisvar.

21 Þa vitnade eg fyrer þeim / og sagde til þeirra : þvi erud þier um̄ noott fyrer murnum? giøred þier þad aptur/þa skal eg leggia hønd a ydur. Fra þeim sama tÿma komu þeir ecke um̄ sabbateñ.

22 Og eg sagde til Levitaña / ad þeir skylldu vera hreiner/ og koma til ad taka vara a portunum/ ad helga sabbats-dageñ. Miñ Gud/ þenk a mig og so i þessu/ z spara mig epter þiñe storu myskunseme.

23 Eg sæ a sama tÿma / ad Judarner iñtooku hustrur/ Asdoditiskar / Ammonitiskar/ Moabitiskar.

24 Og þeirra børn toludu ad halfu leite Asdoditsku/ og kuñu ecke tala Judaisku/ helldur epter hvørs foolks mæle.

25 Og eg straffade þa/ og bølvade þm̄/ og sloo (nockra) meñ af þeim/ og reitte hær af þeim/og took eirn eyd af þm̄ vid Gud: * þier skulud ecke giefa ydar dætur þeirra sonum/ ei helldur taka þeirra dætur til ydar sona / edur til ydar.

* 5. Mos. 7/ 3. Esr. 9/ 2.

26 Hefur ecke Salomon / Israels konungur/syndgad þar i? eñ þo þar være ecke eirn konungur/ sem hañ / a medal þeirra

mørgu

mørgu heidingia / og hn̄ var sijnum Gude kiær / & Gud sette hn̄ til konungs yfer allt Israel / þo * komu þær utlendsku kvinn ur hønū til ad syndga. * 1. Kong. 11/3.

27 Hafed þier (ecke þad) heyrt / ad þier giøred alla þessa þa stooru vondsku / ad forgrijpa ydur a vorum Gude / i þvi þier taked utlendskar kvinnur?

28 Og (eirn) af Jojada børnum / Eliasibs þess ypparsta prests son hafde giørt teingd vid Saneballat þan̄ Horonita / þar fyrer rak eg hn̄ fra mier.

29 Þeink a þa / minn Gud / af þvi þeir hafa saurgad prestskapen̄ / sæ prestskaparens og Levitanna sattmaala.

30 So hreinsade eg þa af øllum utlendskum / og skickade prestunum og Levitunum varatekter / hvørium til sijns verks.

31 Og til ad offra vidnū a tilsettū tijmum / & fyrstu ævøxtū. * Þeink a mig / minn Gud / til hins gooda.

*C. 5/19. C. 13. 14/22.

ENDER

a Nehemiæ Book.

Esther Book.

I. Capitule.

Asveri Giestabod / & Vasthi Vfskufan

Og þad skiede i Asveri tijd / hn̄ er sa Asverus / sm̄ rijkte fra India & allt til Morlands / yfer hundrad og siø og tuttugu løndum.

2 A þeim sømu døgum / sem kong Asverus sat a sijnum rijkes stoole / sem var i Susan / høfud stadnum.

3 A þvi þridia hn̄s rijkes aare / giørde hn̄ øllum sijnum høfdingium / og sijnum sveinum / eitt giestabod / þeir megtugu af Persia og Meden / footurnar og høfdingiarner i løndunum (stoodu) fyrer hønum.

4 Þegar hn̄ liet (þa) sia sijns rijkes veglegan̄ rijkdoom og dijrd / siñar majestatis hefd / marga daga / (sem voru) hundrad og attatijgu dagar.

5 Og þegar þesser dagar voru ute / giørde konungurenn øllu foolke / sm̄ voru i Susan høfud-stadnū / bæde stoorum og smaaum / eitt giestabod i siø daga / i urtagardenum hia konungsens huse.

6 (Þar hiengu) hvijt / græn & fiol-blaa (tiølld) bunden̄ med (dijrmætu) lijne og skarlats snurum i silfur-hrijnga / og a marmara-stoolpum / beckerner voru af gulle & silfre / a goolfenu porphyrites / & marmara-(steirn) & pari-(steirn /) og fiol blaar (steirn.)

7 Og man̄ gaf (þeim) ad drecka i gull kierum / og i ødrum og ødrum kierum / og konunglegt vijn yferfliootanlegt / sm̄ konungurenn orkade.

8 Og madur drack epter løgmaalenu / þar neydde ecke nockur (þan̄ annan̄ /) þvi so hafde konungurenn befalad øllum forstødu mønnū i sijnu huse / ad giøra epter þvi sem hvørium lijkade.

9 Og Vasthi drottning giørde & eitt giestabod fyrer kvinnurnar / i þvi konunglega huse / sm̄ var konungs Asveri.

10 A þeim siøunda deige / þegar konungsens hiarta var glatt af vijne / sagde hann til Meuniam / Bistha / * Harbona / Bigta og Abagtha / Sethar og Carcas / þeirra siø herberges sveina / þeirra sem þientu fyrer konungenū Asverus. * C. 7/9.

11 Ad sækia drottning Vasthi fyrer konungenn / med rijkesens koronu / til ad laata foolked og høfdingiana sia hennar frijdleika / þvi hun var dægeleg.

12 Enn drottning Vasthi veigrade sier vid ad koma / epter konungsens orde / sem skiede fyrer herberges sveinana / Þa vard konungurenn harla reidur / og hans hastur brann i hønum.

13 Og konungurenn sagde til þeirra vijsu / sem skyniudu um̄ hættalaged / þvi so skylldu konungsens maal skie fyrer øllum forstandugum a løgum og riette.

14 Og

14 Og þeir næstu hia hønum voru Charsena/ Sethar/ Admatha/ Tharsis/ Meres/ Marsena/ Memuchan/ þeir siø høfdingiar af Persia ⁊ Meden/ sem sau konungsens auglit/ þeir sem satu efst i rijkenu.

15 Hvad skal mañ epter Løgmalenu giøra vid drottning Vasthi / af þvi / ad hun hafde ecke giørt epter kongsens Asveri orde/ fyrer herberges sveinana?

16 Og Memuchan sagde fyrer konungenu ⁊ høfdingiunū: drottning Vasthi hefur ecke alleinasta giørt illa i moote konungenū/ helldur i moot øllū hofdingium/ og i moot øllu foolke / sem er i kongs Asveri løndum.

17 Þvi drottningarennar giørningur mun ut berast til allra kvenna/ so ad þær forakte þeirra meñ fyrer þeirra augū/ nær þær seigia : konungureñ Asverus baud drottning Vasthi ad koma fyrer sig/ og hun kom ecke.

18 Og a þessū deige munu høfdingia kvinnur i Persia ⁊ Meden (eins) seigia til allra konungsens høfdingia/ nær þær hafa heyrt drottningareñar giørning/ ⁊ (so mun þar koma) forøktun ⁊ reide nog

19 * Þocknest þad konungenum/ so late mañ eitt konunglegt bod utganga fra hønum/ og skrifa medal þeirra Persa og Meda laga/ so þad ecke yfertrodest/ ad Vasthi skal ecke koma fyrer kong Asverum/ og konungureñ giefe heñar næstu / sem er betre eñ hun / heñar rijke. * c. 3/ 9.

20 Nær konungsens befalning/ sem hañ mun giøra i hañs giørvøllu rijke/ þvi þad er stoort / mun heyrast / Þa munu allar kvinnur hallda þeirra meñ i heidre / bæde stoorra og smaa.

21 Og þad þocknadest konungenum og høfdingiunū/ og konungureñ giørde epter Memuchans orde.

22 Og hañ utsende brief til allra konungsens landa/ i * hvort land/ epter siñe skrift/ og til hvors foolks epter sijnu tungumaale / ad ** hvor madur skyllde vera herra i sijnu huse/ og tala epter sijns fol-kongumaale. * c. 3/12. ** 1. Mos. 3/16

II. Capitule.

Esther verdur Drottning.

Epter þessa giørninga/ þegar kongs Asveri reide var stillt/ þeinkte hañ a Vasthi / og hvad hun hafde giørt / og hvad þar var alyktad yfer heñe.

2 Þa søgdu konungsens sveinar / sem þioonudu hønum : mañ uppleite konungenum ungar dægelegar jomfrur.

3 Og konungureñ late senda byfalnings meñ i øll sijns rijkes lønd/ ad þeir til samans føre allrahanda ungar dægelegar jomfrur / til Susan høfud-stadarens/ i frur-stofuna/ under Hege/ konungsens herberges sveins hønd / sē tekur vara a kveñ foolkenu/ ⁊ fær þeim þa hlute/ þær skule hreinsa sig med.

4 Og hvør su stulka sem þocknast konungenum/ hun skal vera drottning i Vasthi stad. Þetta þocknadest konungenum/ og hañ giørde so.

5 Þar var eiñ Judaiskur mañ i Susan/ høfud-stadnum/ hvørs nafn var * Mardochæus/ Jairs son/ Simei sonar/ Kis sonar/ eins Jemini mañs. * Neh. 7/7.

6 Hvør ed var burt flutur ur Jerusalem med þeim fangna hoop/ sem var burt færdur / med Jechonia Juda konunge/ hvørn Nebuchodonosor konungureñ af Babylon liet burt færa.

7 Og hañ uppfoostrade Adassa/ hun er Esther hañs fødur brooðurs dootter / þvi hun atte hvørke fødur nie moodur/ og hun var ein dægeleg og frijd stulka/ og þegar heñar fader og heñar mooder deyde / þa took Mardochæus hana sier til doottur.

8 Og þad skiede / þegar konungsens ord/ og hañs løgmaal vard heyrt/ og þær mørgu stulkur voru færdar til samans til Susan / høfud-stadarens/ til Hege handar / vard og Esther tekeñ til konungsens huss/ til Hege handar/ sem var kveñaña vaktare.

9 Og þijkañ þocknadest hønū/ og fañ myskunseme fyrer hañs augsijn / Þar

fyrer hradade hañ med þa hlute / hun skyllde hreinsa sig med / og med heñar hlutdeild ad giefa heñe / og siø fridar stulkur/ad giefa heñe af konungsens huse/ og hañ umskipte vid hana / med heñar stulkum/ til þess gooda (stadar) i frur stofuñe.

10 Esther hafde ecke auglyst sitt folk/ og sijna ætt / þvi Mardochæus hafde bijfalad heñe / ad hun skyllde ecke giefa þad til vitundar.

11 Og Mardochæus gieck daglega fyrer gardeñ / hia jomfrur herbergenu/ ad reina hvort þad geinge Esther vel/ og hvad vid hana skyllde skie.

12 Þegar sierhvorrar stulku nidurradan kom/ad ganga iñ til kong Asverus/epter þad toolf mánader voru ute fyrer heñe / epter kveñaña løgmæle/þvi þeirra hreinsunar dagar skylldu so fullkomnast / sem voru sex mánader / med oleu af mirru / og sex mánader/ med dijrmætum jurtum/ og (ødrum) kveñaña hreinsunum.

13 Þar med kom þa þijkañ til konungsens/ Allt hvad hun sagde/var heñe giefed/ ad hun þar med geinge fra jomfrurherbergenu iñ til konungsens huss.

14 Hun/hun gieck iñ þañ sama aptan / og um morguneñ gieck hun ut aptur i þa adra frur stofu / til Saasgas handar / konungsens herberges sveins/sm̃ var medhustruña vagtare/Hun mætte ecke koma framar til konungsens/ utañ konungureñ hefde lyst til heñar / og hun være kollud med nafne.

15 Og þegar Ester/ * Abihails Mardochæi fødurbrodurs dottur nidurradan kom/sem hañ hafde teked sier til dottur/ ad koma til konungsens/ þa beiddest hun einskis/ nema hvad sem Hegai / konungsens herberges sveirn/kveñaña vaktare munde seigia: og Esther fañ nád hiá øllum þeim sem hana sáu. *c. 9/29.

16 (So) vard Esther tekeñ til kong Asverus/ i hañs konungslega hus / i þeim tijunda mánade / þad er Tebeth mánadur / a hañs rijkes siøunda áre.

17 Og konungureñ hafde Esther kiæra framm yfer allar kvinur/ og hun fieck nád og miskuñseme fyrer honum/ fram̃ yfer allar jomfrur/ og hañ sette rijkesens koronu a heñar høfud/og giørde hana ad drottningu i Vasthi stad.

18 Og konungureñ * giørde øllum sijnum høfdingium og sijnũ þienurũ eitt stoort giestabod/ þad var Esthers giestabod/og hañ liet londeñ hvijla / og gaf konunglegar giafer. *c. 1/ 3.

19 Þegar jomfrurnar søfnudust añad siñ / þa sat Mardochæus i konungsens porte.

20 Esther hafde ecke giefed heñar ætt/ et helldur heñar folk til vitundar / eins sem Mardochæus hafde bijfalad heñe / Þvi Esther giørde epter Mardochæi orde / eins sem þañ tijd hun var uppfædd hiá honum.

21 A þeim sømu døgum / sem Mardochæus sat i konungsens porte/ urdu tveir konungsens herberges-sveinar/Bigthan og Teres/ af þeim/sem tooku vara a dyrunum/ reider/ og leitudu ad leggia hønd a kong Asverus.

22 Og þad vard Mardochæo kuñgiort/ og hañ gaf drottninguñe Esther þad til vitundar/ og Esther sagde konungenum þad under Mardochæi nafne.

23 Og þesse breitne var ransøkud og fund eñ / og þeir voru bæder heingder a einu tre/og þad var skrifad i * kroniku book ena fyrer konungenum. * c. 6/ 1.

III. Capitule.

Hamans Æru-Girnd og Vppslattur i moot Judum.

Þegar þetta var skied/giørde kong Asverus Haman HamMedatha son/þañ Agagita stoorañ/ og upphafde hañ / og sette hañs stool yfer alla høfdingia / sem voru hiá honum.

2 Og aller konungsens þienarar / sem voru i konungsens porte / beigdu (knie/)og til bædu fyrer Haman / þvi konungureñ hafde so boded um̃ hañ/ Eñ Mardochæus beigde ecke (knie/)ei helldur tilbad.

3 Þa søgdu konungsens sveinar / sem

voru

voru i konungsens porte / til Mardochæum: hvar þ yþertredr þu konungsens bod?
4 Og þad skiede/þegar þeir sǫgdu þad daglega til hans / og hann hlyddi þeim ecke/þa gaþu þeir Naman þad til vitundar/ ad sia / hvort Mardochæi ord være stadþǫst/ þvi hann haþde sagt þeim/ ad hann være eirn Jude.
5 Þegar Naman sa / ad Mardochæus beigde ecke (knie/) edur tilbad fyrer hǫnum/ þa vard Naman þullur aþ bræde.
6 Og hǫnum þotte litelsiǫrlegt ad leggia hǫnd a Mardochæum alleina/ þvi þeir hǫfdu giefed hǫnum Mardochæi þolk til vitundar/ helldur sokte Naman epter/ ad eideleggia alla Judana / sem voru i giǫrvǫllu Asveri ryke/ (neþnelega) Mardochæi þoolk.
7 J þeim þirsta mænade/ þad er Nisan mænudur/ a þvi tolþta Asveri are / liet Naman kasta * Pur/ þad er hlutum þyrer sier/ dag þra deige/ og þra mænadenum til þess toolfta mænadar / þad er Adar mænudur. * c. 9/24.
8 Þvi Naman haþde sagt til kong Asverus: hier er eitt þoolk utdreift og skipt a medal þiodanna i ǫllum þinna rykia lǫndum/Og þeirra lǫg ǫdruvyse/enn alls þolk sens (lǫgmal/) Þeir giora og ecke epter konungsens lǫgum / þar þyrer hlyder ecke konungenum (ad lyda/) ad læta þa (so) vera.
9 Þocknest* þad konungenum/ þa skriþest ad fyrerkoma þeim/so vil eg vega thiu þusund centener silþurs i þeirra hendur / sem giera verked / ad þæra þad inn i konungsens skatt kamers. * c. 1/ 19.
10 Þa took konungurenn sinn hring aþ sinne hende/ og gaþ Naman Nam Medatha syne / þeim Agatita/ Judanna þiandmanne/ þann.
11 Og konungurenn sagde til Naman/ þad silþur skal vera þier gieþed / og foolked ad giora vid þad so sem þier gott syneſt.
12 Þa voru konungsens skrifarar kallader i þm þyrsta mænade / a þm þrettanda deige i hǫnu/z þar var skriþad epter ǫllu þvi/ sem Naman byfalade/ til allra konungsens hǫfingia/z til fovitanna/s voru hier z þ'' yþer landenu/z sierhvǫrs þolks hǫþdingia / epter * hvǫrs lands skriþt/ og epter hvǫrs þoolks tungumæle/Undir kong Asveri naþne var þad skriþad/og innsiglad med konungsens hring. * c. 1/22
13 Og bileþenn voru send þyrer hlauparar/til allra konungsens landa/ ad eydeleggia/z hel sla/og þyrer koma ǫllu Judunum/ bæde ungum og gǫmlum/ bǫrnum og kvinnu a einum deige/(sem var) a þess toolþta mænadar þrettanda deige/ þad er Adar mænudur/ og ad ræna þeira gotze.
14 (Þesse var)ein copie aþ skriþenu/ ad ein byþalning skyllde gieþast i hvǫrt land/ openberlega fyrer ǫllu foolke / ad vera reidubuner til þess sama dage.
15 Nlauparararner geingu þlivotlega ut / epter konungsens byþalning / og su byfalning var gieþenn i Susan/hǫþud-stadnum / Og konungurenn og Naman sætu ad drecka/ og Susan stadur vard aþsinna.

IV. Capitule.

Judanna Nrigd yþer Asveri Byfalning.

Þegar Mardochæus formerkte allt þad/sem skied var/þa reiþ Mardochæus syn klæde/og færde sig i eirn seck og ǫsku/og gieck ut/midt i stadenn / og hroopade med einu stooru og bitru kveine.
2 Og hann kom þyrer konungsens port/þvi mann mætte ecke ganga inn ad konungsens porte med einum seck a sier.
3 Og i hvǫriu lande(og)stad/sim konungsens ord og hns byþalning framkom / var þar ein stoor sorg a medal Judanna/ z þasta z grat:/z kveinan/Þar voru lagder sekker z aska uppa marga aþ þeim.
4 Þa komu Esthers stulkur og hennar herberges-sveinar/og gaþu henne þad til vitundar/Og drottningenn vard miǫg sorgþull/og sende klæde/ad læta Mardochæum fara i/og taka hns seck þra hǫnum/ enn hnn took þau ecke.
5 Þa kallade Esther Nakhach / eirn af konungsens herberges sveinum / sem hnn liet standa framme fyrer henne/og hun gaf hǫnum byfalning til Mardochæum/

um / ad vita hvad þad være / og hvar fyrer þetta ſkiede?

6 Þa gieck Nathach ut til Mardochæum / a gøtuna i ſtadnum / ſem var fyrer konungſens porte.

7 Og Mardochæus gaf hønum til vikundar / allt hvad hañ ſkied være / og * þa ſum̃u ſilfurs / ſem Haman hafde ſagt / ad vega iñ i konungſens ſkatt-kamers / fyrer Judana ſkulld / ad eydeleggia þa. * C. 3 / 9.

8 Og hañ fieck hønum eina copie af þeirre ſkrifudu bijfalning / ſem var giefeñ i Suſan / ad eydeleggia þa / til ad ſijna Eſther / og ad kuñgiøra heñe / og bijfala heñe ad ganga iñ til konungſens / og bidia hañ / og ad vitia hañs vegna heñar fooks.

9 Og Nathach kom / og gaf Eſther Mardochæi ord til vitundar.

10 Þa ſagde Eſther til Nathach / og gaf hønum bijfalning til Mardochæū:

11 Aller konungſens þienarar og foolked i konungſens løndum vita / ad hvør madur eda kviña / ſem geingur til konungſens i þañ iñſta gard / ſem ecke verdur kalladur / þa er þar eitt løgmæl yfer hønum / ad ſlaa (hañ) i hel / utañ konungureñ riette * gull ſpijruna moote hønum / ad hañ meige lifa / Eg / eg er ecke kølld ad koma til konungſens / nu i þriatiju daga. * C. 5 / 2. C. 8 / 4.

12 Og mañ ſagde Mardochæo Eſthers ord.

13 Þa ſagde Mardochæus / ad þeir ſkylldu ſvara Eſther: þeink ecke i þijnu ſiñe / ad frelſa (þig) i konungſens huſe fram yfer alla Judana.

14 Þvi þar ē þu ad ſøñu munder þegia a þeſſare tijd / þa munde Judana ſkie ein endurnæring ꝫ frelſe af einū ødrū ſtad / og þu og þijns fødurs hus / þier mundud faraſt / Og * hvør veit / hvort þu (ecke) ſiert vegna þeſſarar tijdar / komeñ til rijkes. * 1. Moſ. 45 / 7.

15 Þa ſagde Eſther / ad ſvara Mardochæo.

16 Gack / ſafna øllum Judum / þeim ſem finnaſt i Suſan / og faſted fyrer mig / og þier ſkulud ecke eta / ey helldur drecka i þriu daga / nott og dag / og ſo eg ꝫ mijnar ſtulkur / viliū lijka ſo faſta. Og ſo vil eg ganga til konungſens / hvad ecke er epter løgmaalenu / og fareſt eg þa ſo / ſo maa eg faraſt.

17 Og Mardochæus gieck / og giørde epter øllu þvi / ſē Eſther bijfalade hm̄.

V. Capitule.

Eſthers Gieſtabod fyrer Konungeñ og Haman.

Og þad ſkiede a þeim þridia deige / þa iklædde Eſther ſig konunglegum (klædum /) og ſtood i gardenum hia konungſens huſe / iñañ til giegnt konungſens huſe / og konungureñ ſat a ſijnum konunglega ſtool / i þvi konunglega huſe / giegnt dyrunum a huſenu.

2 Og þad ſkiede / þegar konungureñ ſaa Eſther drottningu ſtanda i gardenum / fieck hun naad fyrer hañs augum / og * konungureñ utriette til Eſther gull-ſpijruna / ſem var i hñs hende / Þa gieck Eſther fram / og ſnerte þad fremſta a ſpijruñe. * C. 4 / 11. C. 8 / 4.

3 Þa ſagde konungureñ til heñar: hvad ſkadar þig / drottning Eſther? Og hvad er þijn beidne? þo ꝥ være til helftar rijkeſens / þa ſkyllde ꝥ giefaſt þier.

4 Og Eſther ſagde: þockneſt þad konungenum / ſo kome konungureñ og Haman i dag til þeſſ gieſtabods / ſem eg hefe tilreidt fyrer hañ.

5 Og konungureñ ſagde: laated Haman flijta ſier / ad giøra ſem Eſther hefur ſagt. Og konungureñ kom og Haman til gieſtabodſens / ſem Eſther hafde tilreidt.

6 Þa ſagde konungureñ til Eſther i gieſtabodenu yfer vijnenu: hvad er þijn bæn / og hun ſkal giefaſt þier / og hvad er þijn oſk / være þad jafnvel helfteñ af rijkenu / þa ſkal þad ſkie.

7 Þa ſvarade Eſther / og ſagde: mijn bæn og mijn oſk er.

8 Hafe * eg funded nad fyrer konungsens augum/og ef þad þocknast konungenum/ad veita (mier) mijna bæn/og ad giøra mijna beidne/so kome konungureñ og Haman til þess giestabods / sem eg vil tilreida þeim / So vil eg giøra a morgun/ sem konungureñ hefur sagt.

* C. 7/ 3.

9 Þa gieck Haman þañ sama dag wt/ gladur og med goodu giede. Og sem Haman sa Mardochæum i konungsens porte/ ad hañ stood ecke upp/ ei helldur hrærde sig fyrer honū/ þa vard Haman fullur af reide uppa Mardochæum.

10 Og Haman hiellt sier / Og þegar hañ kom heim/ sende hañ/og liet sækia sijna vine/og Seres sijna hustru.

11 Og Haman uppreiknade fyrer þeim sijns rijkdooms vegsemd / og sijn mørg børn/og alltsamañ/ * hvørneñ konungureñ hefde giørt hañ (so) stooran / ad hañ hefde upphafed hañ yfer furstana og konungsens þienara. * C. 3/ 1.

12 Og Haman sagde: og eirneñ drottning Esther liet aungvañ koma med konungenum til giestabodsens/ sem hun tilbioo/ utañ mig/ og eg er ogso bodeñ til heñar a morgun med konungenum.

13 Eñ eg er ecke anægdur med allt þetta/ allañ þañ tijma/sem eg sie Mardochæum þañ Juda sitia hia konungsens porte.

14 Þa sagde Seres hañs hustru / og aller hañs viner til hañs: lat þa giøra eitt trie/ fimtiju alna hatt/ og seigdu a morgun til konungsens / ad þeir heinge Mardochæum þar a / og kom gladur til giestabodsens med konungenum. Og þetta þocknadest Haman/ og hañ liet tilbwa tried.

VI. Capitule.

Mardochæi Upphæd til Æru og Virdingar.

A þeirre somu nott/ gat konungureñ ecke sofed / Og hañ baud/ad sækia kronikana bok/ og þær voru lesnar fyrer konungenum.

2 Og þar fanst skrifad / ad * Mardochæus hafde til vitundar giefed um Bigthana og Teres / tvo konungsens herberges-sveina/ af þeim/ sem tooku vara a (dyra-)þrøskulldenum/ sem leitudu / ad leggia hønd a kong Asverus.

* C. 2/ 23.

3 Og konungureñ sagde : hvada æra og vegsemd er skien Mardochæo fyrer þad ? þa søgdu konungsens sveinar/ sem þioonudu honum : hañ hefur ecke feinged neitt.

4 Þa sagde konungureñ : hvør er i gardenum? og Haman var komeñ i gardeñ/wte fyrer konungsens hwse/ad seigia konungenum/ ad þeir mætti heingia * Mardochæū a þad trie/ sem hañ hefde laated tilbwa handa honum.

* C. 4/ 14.

5 Og konungsens sveinar søgdu til hañs: sia/Haman stendur i gardenum. Og konungureñ sagde : laated hañ ganga iñ.

6 Þegar Haman kom / sagde konungureñ til hañs : hvad skal madur giøra vid þañ mañ/sem konungureñ giarnañ vill vegsama? & Haman þeinkte i sijnu hiarta: hvørn skyllde konungureñ meir vilia vegsama/ eñ mig ?

7 Þar fyrer sagde Haman til konungsens: sa madur/ sem konungureñ giarnañ vill vegsama/

8 Honum skal madur hingad færa konungleg klæde/sem konungureñ plagar ad bera/og þañ hest/sem konungureñ rijdur a/ og ad madur setie þa konunglegu koronu a hañs høfud.

9 Og mañ skal fa soddañ klæde og eirn hest i eins af konungsens hellstu fursta hønd / og mañ skal yklæda þañ mañ / sem konungureñ vill giarnañ vegsama/ Og færa hañ a hestenum um kring a stadarens gøtum / og lata wthroopa fyrer honum: so skal madur giøra vid þañ mañ / sem konungureñ giarnañ vill vegsama.

10 Þa sagde konungureñ til Haman:

flyt þier/ tak klædeñ og hesteñ/ so sem þu hefur talad/ og giør so vid Mardochæum þañ Juda/ þañ sem situr i kon ungsens porte/ læt eckert vanta af øllu þvi/ sem þu hefur talad.

11 Þa took Naman klædeñ og hesteñ/ og liet yfklæda Mardochæum/ og liet hañ rijda a stadarens gøtum/ og hroop ade fyrer hønum: so skal madur giøra þeim mañe/ sem konungureñ vill giarn añ vegsama.

12 Og Mardochæus kom apkur til kon ungsens ports. Eñ Naman flytte sier til sijns hwss/ sirgiande og med einu skijldu høfde.

13 Og Naman sagde Seres siñe hustru/ og til allra siña vina/ allt pad/ sem hañ hafde hendt. Þa søgdu hañs spek ingar og Seres hañs hustru til hañs: sie Mardochæus af Juda sæde/ fyrer hvørium þu hefur teked til ad falla/ þa megnar þu eckert i moote hønum/ helldur mætt alderles falla fyrer hm̃.

14 Þegar þau eñ nu tøludu vid hañ/ þa komu konungsens herberges-svein ar ad/ og hrødudu þvi/ ad færa Naman til giestabodsens/ sem * Esther hafde tilreidt. * C. 5. 8.

VII. Capitule.

Esthers Añad Giestabod fyrer Kon ungenum og Naman.

Þegar konungureñ var komeñ og Naman til * giestabodsens/ med drottning Esther.
* C. 5/ 8. C. 6/ 14.

2 Þa sagde konungureñ til Esther og so a ødrum deigenum/ þegar hañ hafde drucked vijn: hvørs bidur þu drottning Esther/ og þad skal giefast þier/ og hvad er þijn osk/ være þad jafnvel þad halfa rijke/ þa skal þad skie.

3 Drottning Esther svarade og sagde: hafe eg funded nad fyrer þijnum augum/ o konungur/ og þocknest þad konungenum/ þa gief mier mitt lijf fyr er miñar bænar skulld/ og mijnu foolke/ fyrer miñar beidnes saker.

4 Þvi vær erum seld/ eg og mitt foo lk/ ad eideleggiast/ ad i hel slaast/ og ad fyrerfarast. Og ef vier mættum seliast til præla og til ambætta/ so villda eg hafa þagad/ eñ þo fiandmadureñ kuñe ecke bæta konungenum þañ skada.

5 Þa svarade kong Asverus/ og sagde til drottningar Esther: hvør er sa/ eda hvar er hañ/ sem þorde ad taka þad sier i siñe/ ad giøra so?

6 Og Esther sagde: sa fiandmadur og ovin er sa vonde Naman. Og Naman vard stadlaus fyrer konungenum og drottningune.

7 Og konungureñ stood upp i siñe reide fra giestabodenu yfer vijnenu/ (og gieck) i hæfeñ hia hwsenu/ og Naman stood upp/ ad bidia fyrer sitt lijf af drottning Esther/ Þvi hañ sa/ ad þar var ælyktud ein oluckа yfer sier af konungenu.

8 Þegar konungureñ kom apkur wr hæfnum hia hwsenu/ i hwsed/ sem hañ hafde drucked vijn/ þa la Naman a becknum/ sem Esther (sat) a/ Þa sagde konungureñ: vill hañ og giøra drott ningune ofrijke hia mier i hwsenu? Þeg ar þad ord wtgieck af konungsens muñe/ þa byrgdu þeir Namans andlit.

9 Og Narbona/ eirn af herberges svei nunum/ sagde til konungsens: siaa/ þar stendur og so tried/ sem Naman giørde handa Mardochæo/ sem talade gott fyrer konungeñ/ i Namans garde/ fim tiju alna hætt. Þa sagde konungureñ: heinged hañ þar a.

10 So heingdu þeir Naman a trienu/ sm̃ hñ hafde læted tilbwa handa Mar dochæo/ og konungsens reide stilltest.

VIII. Capitule.

Judarner faa Leijfe af Konge ad hefn na sijn a sijnum Fiandmoñum.

A þeim sama deige gaf kong Asverus drottning Esther Namans hws/ sem var Jud aña fiandmadur. Og Mardo chæus kom fyrer konungeñ/ þvi Esther gaf til vitundar/ hvad nære hañ heyr de heñe til.

2 Og konungurenn droo sinn * hring af/ sem hann hafde teked fra Naman / og gaf Mardochæo hann / og Esther sette Mardochæum yfer Namans hws.
* C. 3/ 10.

3 Og Esther talade enn framar til kon ungsens / og fiell hønum til foota/ og griet/og bad hann/ad burttaka Namans þess Agagita vondsku / og hanns æsetning / sem hann hafde þeinkt i mooti Judunum.

4 So * riette konungurenn gull-spijr-una til Esther/ Og Esther stood upp/ og stood fyrer konungenum. * C. 5/ 2.

5 Og hun sagde: þockness þad konung enum/og hafe eg funded nææd fyrer hon um/og sie þad konungenum haganlegt/ og eg þockness hønum / so skrife mann / ad apturkalla Namans Medatha son ar/þess Agagita uppslættar bref/sem hann hefur skrifad / til ad fyrerkoma Judunum / sem voru i øllum konungsens løndum.

6 Þvi hvørnenn kann eg (þola) og siaa a þad vonda / sem skyllde hitta mitt foolk? og hvørnenn kann eg(þola) og siaa a minnar ættar eydelegging.

7 Þa sagde kong Asverus til drottning Esther/ og til Mardochæum þess Juda: siaa / eg hefe giefed Esther Namans hws / og hann hafa þeir heingt a trienu / af þvi hann lagde sijna hønd a Judana.

8 So skrifed nu þid vegna Judanna/ so sem yckur gott syness/under konungsens nafne / og innsigled þad med konungsens hring/þvi þad skrif/sem skrifast under konungsens nafne / og verdur innsiglad med konungsens hring / er ecke ad apturkalla.

9 So voru konungsens skrifarar kallader a þeirre somu tijd/ i þeim þridia mænade / þad er Sivan mænadur / a þeim þridia og tuttugasta (deige)i þeim sama / og þar vard skrifad epter øllu þvi/sem Mardochæus bijfalade / til Judanna & til valldsmannanna/& lands herranna & høfdingianna i løndunū/sem voru fra Indía/og allt til Morlands/ hundrad og siø og tuttugu lønd/* epter hvørs lands rike / og hvørs folks tungumæle/og til Judanna epter þeirra skrift og epter þeirra tungumæle.
* C. 1/ 22.

10 Og hann skrifade under kong Asveri nafne / og innsiglade med konungsens hring/& sende brefenn fyrer post-boda a hestum/jaa fyrer þa/sem* ridu a farar skiootum/ sem voru mwlar/ þeir voru fadder af hrissum. * C. 3/ 15.

11 Ad konungurenn giæfe Judunum (leife/) sem voru i hvørium stad / ad safnast og veriast vegna þeirra lijfs / ad eideleggia/ ad i hel slaa/ og ad fyrerkoma alls foolksens og landsens magt/ sem plaagudu þa/ børn og hustrur / og ad ræna þeirra gotse.

12 A einum deige/i øllum kongs Asveri løndum / sem var a þeim þrettanda (deige) i þeim toolfta mænade/ þad er Adar mænadur.

13 Ritsens innehalld var/ ad ein bijfaloning var giefenn i øll lønd/ openberlega fyrer øllu foolke / ad Judarner skylldu vera reidubuner a þessum deige/ ad hefna sijn a þeirra fiandmonnum.

14 Þeir rijdande poost-bodar a farar-skiootum/(sem voru)þeir mwlar/foru snarlega ut/og hrødudu sier/epter kon ungsens orde/ og su bijfalning var giefenn i Susan/høfudstadnum.

15 Og Mardochæus gieck ut fra konungenum i konunglegum klædum/i blaaum og hvijtum/og med eina stoora gull-koronu/ og eina kostulega lijn kaapu/ og purpura/og * Susan stadur klætte sig/ og vard gladur. * C. 3/ 15.

16 Þar var komed eitt lioos og glede til Judanna / og fagnudur og vegsemd.

17 Og i hvøriu lande / og i hvørium stad/til hvørs stadar konungsens ord og hanns bijfalning framkom/ var glede og fagnudur a medal Judanna/giestabod og gooder dagar/so ac marger af foolkenu i landenu urdu Judar/ þvi * Judanna otte

otte kom yfer þa.

* 1. Mos. 35/5. 2. Kron. 17/10.

IX. Capitule.

Judarner hefna siin a þeirra Fiandmonum / innsetia Purims Hatijd.

Og a þeim tolfta mánade/ þad er * Adar mánadur / a þeim þrettanda deige i þeim sama (mánade/) þegar konungsens ord og hans byfalning kom fram / ad þad skyllde skie/ a þeim deige/ sem Judanna fiandmenn vonudu / ad yfirstijga þa/ þa snere þad sier/ so ad Judarner/ þeir (sialfer) yferstigu þeirra fiandmenn * C. 3/7.

2 Þa sofnuduſt Judarner i þeirra stødum/ i øllum kongs Asveri løndum / ad leggia hønd a þa/ sem þeim villdu vondt. Og eingenn kunne standa þeim i mooti / þvi ad þeirra otte var komenn yfer allar þioodernar.

3 Og aller høfdingiar i landenu / og valldamenn/ og lands-herrar/ og konungsens byfalnings menn / upphæfdu Judana/ þvi Mardochæi otte fiell yfer þa.

4 Af þvi Mardochæus var * stoor i konungsens hwse/ og hans rikte kom i øll lønd / þvi madurenn Mardochæus jookst / og vard megtugur. * c. 10/ 3.

5 So sloou nu Judarner alla þeirra fiandmenn med sverd-slage/ og i hel sloou og fyrerkomu (þeim/) og giørdu epter þeirra vilia i moote þeim / sem voru þeirra fiandmenn.

6 Og i Susan høfudstadnum i hel sloou Judarner/ og fyrerkomu fimm hundrudum manna.

7 Og Parsandatha/ og Dalphon/ og Aspatha/

8 Og Poratha/ og Adalia/ og Aridatha/

9 Og Parmastha/ og Arissai/ og Aridai/ og Vajesatha:

10 Þvi Hamans sonu / sem var Medatha sonur/ Judanna fiandmanns/ slou þeir i hel. Enn þeir løgdu ecke þeirra hønd a herfanged.

11 A þeim sama deige kom þeirra i hel slegnu tala i Susan høfud-stad / fyrer konungenn.

12 Og konungurenn sagde til drottningar Esther: Judarner hafa i hel slegid og fyrerkomed fimm hundrud manns / og tiju Hamans sonum / i Susan høfudstadnum/ hvad hafa þeir giørt i þeim ødrum konungsens løndum? og * hvad beidist þu/ og þad skal giefast þier/ og hvørs beidest þu framar / og þad skal skie. * c. 5. 3/6. c. 7/2.

13 Og Esther sagde: * þocknest þad konungenum/ þa giefest og so a morgun Judunum (leife/) sem eru i Susan/ ad giøra epter þessa dags befalning/ ad þeir henge Hamans tiju syne uppa tried. * c. 1/ 9.

14 Og konungurenn byfalade ad giøra so/ og þar vard giefenn byfalning i Susan/ og þeir heingdu Hamans tiju syne.

15 Og Judarner søfnudust / sem voru i Susan/ og so a þeim fiortanda deige i Adar mánade/ og i hel sloou i Susan þriu hundrud menn/ enn løgdu ecke þeirra hønd a gotsed.

16 Enn þeir adrer Judar / sem voru i konungsens lande/ komu til samans/ og hlijfdu þeirra lijfe/ og feingu roo fyrer þeirra ovinum / og i hel sloou þeirra fiandmenn/ fimm og siøtiju þusunder/ enn løgdu ecke þeirra hønd a herfanged.

17 (Þad skiede) a þeim þrettanda deige i Adar mánade / og þeir hvijlldust a þeim fiortanda (deige) i þeim sama/ Og giørdu hann til giestabods og fagnadar dags.

18 Enn Judarner / sem voru i Susan/ voru komner til samans/ a þeim þrettanda i þeim (sama/) og a þeim fiortanda (deige) i þeim (sama/) og hvijldust a þeim fimtanda (dege) i þeim (sama/) og þann giørdu þeir til giestabods og fagnadar dags.

19 Þar fyrer giørdu Judarner a lands þorpunum / sem bi uggu i þeim opnu þorpum / þann fiortanda dag i Adar mánade/ ad giestabods og fagnadar og ad einum listugum deige / og (a hvørium) sa eine skyllde senda þeim ødrum skeinkingar.

ſkeinkingar.

20 Og Marochæus ſkrifade þeſſa hlu te/ og ſende bref til allra Judaña/ ſem voru i øllum kongs Aſveri løndum/ nærre og langt fra.

21 Ad giøra þeim eina ſidveniu/ ad hallda þañ fioortanda dag i Adar ma nade/og þañ fimtanda i þeim(ſama/) a hvøriu are.

22 Epter þeim døgum/ a hvørium Judarner høfdu roo fyrer þeirra fiand møñum/og þeim manade/ſem var um vendur fyrer þa fra hrigd til glede/ og fra ſorg til eirnrar liſtugrar tijdar/ ad hallda þa fyrer gieſtabods og fagnadar daga/ og (a hvørium) ſa eine ſkyllde ſenda þeim ødrum ſkeinkingar/og gaf ur til þeirra fatæku.

23 Og (hver af) Judunum tooku vid þvi/ ſem þeir høfdu byriad ad giøra/ z ſem Mardochæus ſkrifade þeim til.

24 Þvi Naman Medatha ſon ſa Agagite/ allra Juda fiandmadur/ hafde þeinkt moot Judunum/ ad fyrerkoma þeim/og hafde lated kaſta * Pur/ þad er hlut/til ad fordiarfa/og til ad fyrer koma þeim. * c. 3/ 7.

25 Og þegar hun var geingeñ til kon ungſens/hafde hañ bijfalad fyrer bref/ ad hañs ſa vonde aſetningur/ſem hañ hafde þeinkt moot Judunum/ſkyllde ko ma aptur a hañs høfud/ Og * þeir ſkylldu heingia hañ/ og hañs ſyne a trie. * c. 7/ 10.

26 Þar fyrer kølludu þeir þa ſømu daga Purim/epter þeſſ Purs nafne/fyr er þeirrar ordſakar ſkulld/ epter øllum þeſſa brefs ordum/og hvad þeir høfdu ſied þar hia/og hvad þm̃ var afhendt/

27 Upptooku Judarner/ og vidtooku þvi uppa ſig/ og a þeirra ſæde/ og a alla þa/ſem giæfe ſig til þeirra/ad eing eñ mætte yfertroda þad/ad hallda fyr er vijſt þeſſa tvo daga/ epter þvi ſem þeir voru ſkrifader/ og epter þeirra tij ma/ a hvøriu are.

28 Ad þeir dagar ſkylldu vera i miñe/ og halldaſt af hvørre kynkvijſl/hvørre ætt/hvøriu lande og hvørium ſtad/ og ad þeir Purims dagar ſkylldu ecke und añ falla a medal Judaña/og þrra miñ ing ſkyllde ecke aflata fra þeirra ſæde.

29 Og drottning Eſther/ * Abihails dotter/og Mardochæus ſa Jude/ſkrif udu all kroptuglega/ad ſtadfeſta þetta Purims bref añad ſiñ. * c. 2/ 15.

30 Og hañ ſende bref til allra Judaña/ til hundrad og ſiø og tuttugu lan da i Aſveri rijke/med kiærlegum z tru føſtum ordum.

31 Ad ſtadfeſta þeſſa þa Purims daga/ a þeirra tijmum/ epter þvi ſem Mardochæus ſa Jude/ og drottning Eſther hafde ſtadfeſt yfer þeim/ og epter þvi ſem þau høfdu ſtadfeſt yfer þeim ſialfum/ z yfer þeirra ſæde/faſt aña og þeirra hroops høndlan.

32 Og Eſthers ord ſtadfeſtu þeſſar Purims høndlaner/ og þad var ſkrifad i bookena.

X. Capitule.

Mardochæi Vegſemd/ Magt og Froomleike.

Nar epter lagde kong Aſverus ſkatt uppa landed/og eyarnar i hafenu.

2 Eñ allur hañs velldes og hañs magtar giørningur/ og ſøgn a Mardochæi * magt/ med hvørre kon ungureñ hafde giørt hañ megtugañ/ er þad ecke ſkrifad i konungaña kroni ku book/ af Meden og Perſia?

* C. 8/ 15.

3 Þvi Mardochæus ſa Jude var ſa añar epter kong Aſverus/og megtugur fyrer Judunum/ og þocknanlegur fyrer hañs brædra margfiølda/ ſem leitade ſijns foolks hins beſta/og ſem talade vel fyrer allt ſitt ſæde.

ENDER

a Eſther Book.

Jobs Book.

I. Capitule.

Jobs Gudhrædsla / Misser og Þolenmæde.

Þar var eirn madur i Uz lande / hañ hiet Job / og sa same madr var (all-) fromur og rædvandur / og sem ottadest Gud / og fordadest hid vonda.

2 Og hønum voru fædder siø syner og þriar dætur.

3 Og hañs kvikfienadur var siø þu-sund sauder / og þriu þusund ulfaldar / og fim̃ hundrud pør yxna / og fim̃ hundrud øsnur / og nüog mørg hiw / Og sa same madur var megtugre / eñ aller þeir / sem biuggu moot austrenu.

4 Og hñs syner geingu burt / og giørdu giestaboð / hvør i sÿnu hwse a sÿnum deige / Og sendu burt / og budu þeirra þremur systrum / til ad eta / og til ad drecka med þeim.

5 Og þad skiede / nær giestabods dagarner voru wte / þa sende Job og helgade þa / og tok sig ærla um̃ morguneñ upp / og offrade breñe-offre epter allra þirra tølu / Þvi Job þeinkte: kañ skie / mÿner syner hafe syndgad / z blessad Gudi þeirra hiarta / so giørde Job alla dagana.

6 Og þad hendte sig a einu deige / þegar þau * Guds børn komu ad ganga fram̃ fyrer Drottneñ / þa kom og so satan midt a medal þeirra. * c. 2 / 1.

7 Þa sagde Drotteñ til satan: hvadañ fra kiemur þu? og satan svarade Drottne / og sagde: fra / ad fara um̃ i landenu / og fra / ad * ganga um̃ kring þar i.

* 1. pet. 5 / 8.

8 Og Drotteñ sagde til satan: * hefur þu giefed giætur ad mÿnum þienara Job? þvi hañs lÿke er ecke i landenu / eirn madur / sem er (all-) froomur og rædvandur / sem ottast Gud / og sem fordast þad vonda. * c. 2 / 3.

9 Eñ satan svarade Drottne / og sagde: mun Job ottast Gud forgiefens?

10 Hefur þu / þu ei sett gyrding um̃ hñ / og um̃ hañs hws / og um̃ allt þad hañ hefur / allt um̃ kring? þu hefur blessad hñs handaverk / og hñs kvikfienadur hefur i (margfiolda) wtbreidt sig i landenu.

11 Eñ wtrett nu þÿna hønd / og hrær vid øllu þvi / sem hñ hefur / (hvad gyllder þad) hvort hañ mune ecke blessa þig i þÿnu auglite?

12 Og Drotteñ sagde til satan: sia / allt þ hñ hefur / (vere) i þiñe hende / alleinasta legg ecke þÿna hønd a hñ (sialfañ.) Þa gieck satan wt fra Drottens auglite.

13 Og þad skiede eirn dag / sem hañs syner og hañs dætur / ætu og drucku vÿn i þeirra þess frumgietna brodurs hwse /

14 Þa kom eirn sendebode til Jobs / og sagde: yxneñ plægdu / og øsnurnar geingu a grase hia þeim.

15 Þa fiellu þeir wt af Seba / og tooku þau / og slogu sveinana med bitru sverde / Og eg er alleinasta undañkomeñ / eg / eg alleina / ad giefa þier þad til vitundar.

16 Þegar hañ eñ nu talade / þa kom eirn (añar /) og sagde: Guds elldur fiell af Himnenum / og vard upptendradur a saudena / og a sveinana / og forærde þeim / Og eg er alleinasta undañ komeñ / eg / eg alleina / til ad giefa þier þad til vitundar.

17 Þegar hañ eñ nu talade / þa kom eirn (añar /) og sagde: Chaldæi giørdu þriar flocka / og yfirfiellu ulfaldana / og tooku þa / og slogu sveinana med bitru sverde / Og eg er alleinasta undañ komeñ / eg / eg alleina / ad giefa þier þad til vitundar.

18 (Eñ) þegar hañ eñ nu talade / þa kom eirn (añar /) og sagde: þÿner syner og þÿnar dætur ætu og drucku vÿn i þeirra þess frumgietna brodurs hwse.

19 Og sia / þar kom eitt stoort vedur af eydemørkeñe her yfirfra / og skeik uppa hwssens fiogur horn / ad þad fiell a sveinana / og þeir deydu / Og eg er alleinasta

undañ

undañ komeñ / eg / eg alleina / ad giefa þier þad til vitundar.

20 Þa uppstood Job / og reif syna kapu / og klipte sitt høfud / og fiell a jordena / og tilbad:

21 Og sagde: * naken wikom eg af miñi ar moodur lyfe / og naken mun eg fara þangad aptur: Drotteñ gaf / og Drotteñ hañ took / Drottenis nafn vere lofad.

* Preb. 5/ 14. etc.

22 J øllu þessu syndgade Job ecke / og talade eckert oskickanlegt um̄ Gud.

II. Capitule.

Job verdur plagadur og spottadur.

Þad skiede eitn dag / þegar Guds børn komu / ad ganga fram̄ fyrer Drotteñ / þa kom og so * satan midt a medal þeirra / ad koma fram̄ fyrer Drotteñ. * c. 1/ 6.

2 Þa sagde Drotteñ til satan: hvadañ fra kiemur þu? og satan svarade Drottne / og sagde: fra / ad fara um̄ i landenu / og ganga um̄ kryng þar i. * 1. Pet. 5/ 8.

3 Og Drotteñ sagde til satan: hefur þu giefed gætur ad mynum þienara Job? Þvi hañs lyke er ecke i landenu / eitn madur / sem er (all-) froomur / og rædvandur / sem ottast Gud / og fordast þad vonda / Og helldur eñ nu fastlega vid siñ froomleika / eñ þu hefur upphvatt mig moote hønum / ad fordiarfa hañ an sakar.

* C. 1. 1/ 8.

4 Þa svarade satan Drottne / og sagde: huud fyrer huud / og allt þad eitn madur hefur / mun hañ giefa fyrer sitt lyf.

5 Eñ wtrett nu þyna hønd / og snert hañs bein og hañs hölld / (hvad gilldér) hvort hañ ecke mune blessa þig i þynu auglite?

6 Og Drotteñ sagde til satan: sia / hañ vere i þiñe hende / þo varadu hañs lyf.

7 Þa foor satan wt fra Drottenis augsyn / og sloo Job med vondum kaunum / fra hañs ylium og allt til hañs hvirfels.

8 Og hañ took sier eina skøfu / og skoof sig þar med / Og sat midt i øskuñe.

9 Og hañs * hustru sagde til hañs: helldur þu eñ nu fastlega vid þiñ froomleika? blessa Gud / og deydu. * c. 19/ 17.

10 Eñ hañ sagde til heñar: þu talar / eins sem ein af þeim dårlegu (kvinnum) talar / skylldum vier wedtaka alleinasta þad gooda af Gude / og ecke asamt medtaka þad vonda? * i øllu þessu syndgade Job ecke med synum vørum. * c. 1/ 22.

11 Þeir þryr Jobs viner heyrdu alla þessa olucku / þa sem var komeñ yfer hañ / þa komu þeir / hvør af synum stad / * Eliphas sa Themanite / og Bildad sa Suchite / og Zophar sa Naamathite / og urdu samrada / ad koma / ad hafa medaumkun yfer hønum / og ad hugga hañ.

* 1. Mos. 36/ 4. 15.

12 Þegar þeir uppliftu þeirra augum̄ aleingdar / þa þecktu þeir hañ ecke / og þeir upphoofu þeirra raust / og grietu / og sierhvør reif syna kapu / og dreifdu duptе a þeirra høfud moote Himnenum.

13 Og satu med hønum a Jordu sio daga og sio nætur / og eingeñ talade til hañs eitt ord / þvi þeir sau / ad þynañ var harla stoor.

III. Capitule.

Jobs Opoleñmæde.

Þar epter uppliet Job siñ muñ / og formællte synum deige.

2 Og Job svarade / og sagde:

3 * Fortapadur verde sa dagur / a hvørium eg er fæddur / Og su nott / þa mañ sagde: eitt sveitn er gieteñ.

* C. 10/ 18. Jer. 20/ 14.

4 Sa same dagur mætte vera (all-) myrkur / Gud skyllde hier ofañad ecke spyria epter hønum / eckert skyn skyllde skyna yfer hañ.

5 Myrkur og daudans skugge skyllde vañhelga hañ / eitt sky skyllde vera yfer hønum / dagsens beiskleiker ogna hønum.

6 Myrkred skyllde iñtaka þa somu nott / ad hun skyllde ecke gledia sig medal ársens daga / ad hun skyllde ecke koma i manadaña tal.

7 Sia / su sama noot skyllde vera einmana / ad eingeñ fognudur skyllde koma a heñe.

8 Ad þeir formæle heñe / sem formæla

deigenum/sem eru reidubwner til ad upp-
vekia Leviathan.
9 Stiornur i hennar reckre skylldu verda
myrkvar/ hun skyllde vænta epter liose/
og þad skyllde ecke (koma/) og hun skyllde
ecke sia a morgun-rodans augna-brwner.
10 Af þvi hun lukte ecke mijns lijfs
dyr/ og hulde ecke hörmungena fyrer
mijnum augum.
11 Hvar fyrer var eg ecke daudur af (mod
ur) lijfe? hvar fyrer wtkom eg af lijfenu/
og ecke (strax) uppgaf andann?
12 Hvar fyrer komu knie fyrer mig? og
hvar fyrer briooster/ ad eg skyllde siwga?
13 Þvi þa munde eg nu liggia og vera
kyrr/ Eg munde sofa/ (og) nu hafa
haft hvijld/
14 Med konungunum og rad-herrunum a
Jordunne/ sem byggia sier þa eyde (stade:)
15 Edur med furstunum/ sem höfdu gull/
sem uppfylltu þeirra hws med silfur:
16 Edur ad eg hefde ecke vered (til/)
sem eitt huled otijma bært foostur/ sem þau
ungu born/ er ecke hafa sied lioosed.
17 Þar hafa ogudleger aflated ad ogna
(ödrum/) og þar hvijla þeir mattlausu.
18 Þar hafa fangarner frid asamt/ þe
ir heyra ecke þreingingarmannsens raust.
19 Þar er (bæde) smar og stoor/ Og
sveinnenn frij fra sijnum herra.
20 Hvar fyrer giefur hann einum aum-
ingia lioosed/ og lijfed hrigggvum af hiarta?
21 Þeim/ * sem bijda epter daudanum/
enn hann (kiemur) ecke/ og grafa epter hon
um/ helldur enn epter þeim huldu (fiar-
sioodum.) * Openb. 9/ 6.
22 Þeir/sem gledia sig/so þeir stöckva upp/
þeir skylldu kiæta sig/nær þeir finna gröfena.
23 Einum manne/ hvörs vegur er hulenn/
og Gud lukte til umm kring hann?
24 Þvi nær * eg skal eta/ þa kiemur mijn
andvarpan/ og mijnar ylbraner renna wt
sem vatned. * Ps. 102/ 10.
25 Þvi eg ottadest harla miög/ og þad
kom yfer mig/ Og þad sem eg hræddest
fyrer/ hendte mig.
26 Eg var ecke i rod/ ei helldur kyrr/ og
hvijlde ecke/ og þar kom hrelling.

IV. Capitule.

Eliphas talar til Jobs.

Þa svarade Eliphas sa Thema-
nite/ og sagde:
2 Ef vier villdum reyna ad
tala til þijn/ munde þad styggia
þig? enn hvör kann hallda sier fra ad tala?
3 Sia/ þu hefur undervijsad mörgum/
Og styrkt * þær þreittu hendur.
* Ebr. 12/12.
4 Þijn ræda hefur uppreist þann fallna/
og þu hefur styrkt þau beigdu knie.
5 Enn nu er þad kiemur til þijn/ þa styggv
er þad þig/ Þad hefur hæft a þig/ og þu
ert skielfdur.
6 Var ecke þinn (Guds) otte þijn von?
og þinna vega froomleike þitt traust.
7 Kiære/ þeink þig um/ hvör saklaus er
fyrerfarenn? edur hvar eru þeir rietvijser
du eydelagder?
8 (Helldur) so sem eg hefe sied/ þeir sem
plægdu vondskuna/ og þeir sem sadu mæd
ufre/ þeir meiga uppskiera þad (sama.)
9 Þeir munu fyrerfarast fyrer Guds
anda/ og eydeleggiast af hans reide anda.
10 Leonsins öskur/ og þess (grimma) leon-
sens raust (er heyrd/) og þeirra (ungu)
leona tennur eru wtbrotnar.
11 Þad (sterka) leon er tortijnt fyrer ut-
ann rann/ og þess (gamla) leons hvolpar
eru sundur dreifder.
12 Og eitt ord er sagt mier heimuglega/
og mitt eyra nam þar af.
13 J þankum af sioonunum a noott-
unne/ nær eirn diupur svefn fellur a folk.
14 Þa kom otte og skialfte a mig/ og
skielfde miög mijn bein.
15 Og eirn ande gieck framm fyrer mi-
er/ þar yfdust hærenn a mijnu lijfe.
16 Hann stood/ og eg kunne ecke þeckia
hanns asigkomulag/ þar var eitt bijlæte
fyrer mijnum augum/ þad var kyrt/ og eg
heyrde eina raust/ (seigiande:)
17 Mun ein manneskia kunna ad halldast
riettferdugre/ enn Gud? mun eirn madur
vera hreinne/ enn sa/ hann giorde?
18 Sia/ * hann kann ecke reida sig uppa
sijna þienara/ Og mætte leggia daarskap

a sijna sendeboda. * c. 15/ 15.
19 Hvad myklu framar (eru þeir þvi-lijker/) sem bwa i leir-hwsum / hvøtra grundvøllur er i dupte/ Mañ munde stiet-ta þa (smatt) fyrr eñ moleñ.
20 Fra morgne allt til kvollds munu þe-ir meliast (smatt/) af þvi þar er eing-eñ/sem leggur (þad uppa hiartad/) mu-nu þeir forderfast æfenlega.
21 Fer þeirra virding ecke burt med þe-im? ja þr munu deya/eñ ecke i vijsdoome.

V. Capitule.

Eliphas helldur afram ad tala vid Job.

Hreopa þu nu hvort þar sie nock-ur/ sem svare þier? og til hvørs af þeim heilögu villt þu lijta?
2 Þvi reideñ mun slaa eirn dára i hel/og vandlætingeñ mirda eirn gick.
3 Eg/ eg sa eirn dára rootfestañ / og formællte hañs hwse strax.
4 Hañs børn munu vera langt fra hia-lpræde/ og sundur slaast i portenu/og þar mun eingeñ hialpare vera.
5 Sa hwngrade mun eta hañs korn-skurd/og mun taka hañ iñ af þirnunum/ og sierhver af þeim þyrstu munu wt-drecka (soddañ) þeirra krapt.
6 Þvi vondskañ kiemur ecke wt af dupte/ og mædañ kañ ecke vaxa upp af Jordune.
7 Eñ ein mañeskia er fædd til mædu / eins sem neistar fliwga hatt upp.
8 Eg/eg villde þo leita epter Gude/og setia mijna rædu til Guds.
9 Hañ /* sem giører stoora hlute/hvør-ia madur kañ ecke rañsaka / Undarlega hlute/so þeir ecke na ad teliast. * c.9/10
10 Hañ sem giefur regn a Jardrijked / og lætur vatn koma a götunar.
11 Ad setia þa lijtelmootlegu hatt upp/ ad þr/ s̄ hrygdu/ fyrer frelsed upphefiest.
12 Sem giører * þeirra hreckvijsu rada-giørd til einkes / ad þeirra hendur kuñe ecke giøra þad/ þeir taka sier fyrer.
* 1. Cor. 3/ 19. Es. 8/ 10.
13 Sem hondlar þa vijsu i þeirra slæ-gd / Ad þeirra illgiørnu rad kollkastest.
14 Ad deiginum skulu þeir hlaupa fram i myrkred/ og fálma um̄ middeiged / sem um̄ noott.
15 Eñ hañ frelsade eiñ fatækañ fra sverdenu / og fra þeirra muñe / og fra eins ofslugs hende.
16 Og sa lijtelmootlege hafde von / og vondskañ matte hallda sijnū muñe samañ
17 Sia / * sæl er ein mañeskia / sem Gud strafar/ Þar fyrer skalltu ecke for agta þess Almattuga refsing.
* Openb. 3/ 19. etc.
18 Þvi hañ/hañ * særer/ og bindur um̄/ hañ slær (i giegnum/) og hañs hendur lækna. * 5. Mos. 32/39. 1. Sam. 2/6.
19 Hañ mun frelsa þig i sex hormung um/og i * siøundu skal eckert vont snerta þig. * Ordsk. 24/ 16.
20 J * hwngrenu mun hañ frelsa þig fra daudanum / Og i strijdenu fra sverds-ens vallde. * Ps. 33/ 19.
21 Þu skallt skijlast fyrer tunguñar svi-pu / og ecke ottast fyrer eydeleggingūñe/ nær hun kiemur.
22 Þu skallt hlæa ad eydeleggingūñe og (stooru) hwngre / Og ecke ottast fyrer villudijrum i landenu.
23 Þvi þiñ * sattmaale skal vera vid steinana a mørkeñe / og þau villudijreñ skulu hallda frid vid þig. * Ezech. 34/25
24 Og þu skallt merkia / ad þijn tialld-bwd hefur frid / og þu skallt vitia þijns heimilis og ecke syndga.
25 Og þu skallt reina/ad þitt sæde verd-ur margfallt / og þitt afkvæme sem gr-as a Jordune.
26 Þu skallt koma til grafareñar i (goodre) elle/ eins sem eitt bindene upp-tekst a sijnum tijma.
27 Sia/ þetta høfum vier reynt / so er þad/heyr þad/ og skil þu þad fyrer þig.

VI. Capitule.

Job svarar Elipha uppa sijna Rædu.

Eñ Job svarade / og sagde:
2 Eg villde mitt kløgumaal mætte vijst vegast/og madur vill de upplipta miñe olucku afamt i meta-skalum.

3 Þvi hun munde verda þÿngre eñ sandur i hafenu/ þar fyrer eru mÿn ord uppsvelgd

4 Þvi þess Almættuga* skeite eru i mier/ hvøria eytur miñ ande dreckur/ Guds ognaner eru settar moote mier.

* C. 34/ 6, Ps. 38/ 3.

5 Mun eirn skoogar-asne rymia epter grasenu/ Edur skyllde eirn uxe baula yfer sÿnu foodre.

6 Mun þad smecklausa kuña etast fyrer utañ sallt? eda er þar smeckur i þvi hvÿta krÿng um (eggia-)bloomed?

7 Þeir hluter miñe sæla baud vid ad snerta / þeir eru sem oheilnæmer hluter i mÿnum mat.

8 O ad mÿn bæn mætte koma / og Gud villde giefa þad eg vona.

9 Og ad Gud villde slaa mig i smætt / Hañ villde læta sÿna hend lausa / og hoggva mig.

10 Þa hefde eg eñ nu huggun/og mætte verda herkeñ i pÿnuñe/ nær hañ ecke villde þyrma/ Þvi eg hefe ecke huled hins heilaga rædu.

11 Hvad er miñ mattur/ ad eg kuñe vona? og hvad er mÿn endalykt/ad eg skule leingia mitt lÿf?

12 Er miñ mattur (þa) mattur af steine/ eda mitt holld af kopar?

13 Er þar þa eingeñ hialp i mier / og er stødugleikeñ rekeñ fra mier?

14 Skyllde honum/sem slær sier fra sÿnum næunga/(lætast i tie)myskunsemdeñ/ og sem villde yfergiefa þess Almættugasta otta?

15 Mÿner brædur * hafa brugdest sem eirn lækur / So sem eirn straumur i lækium/ þar hleipur fram. * Ps. 38/ 12.

16 Þeir læker / sem eru svarter af iis / sniooreñ skal hyliast a þeim.

17 A þeirre tÿd/þeir munu þidna/þa munu þeir vera i burt/ Nær þad verdur heitt/þa munu þr forganga af þtra stodū.

18 Þeir munu vÿkia wt wr a þeirra vega stigum/Þeir munu fara upp til ein kis / og forganga.

19 Þeir horfa upp ad vegunum til Thema/ Þeir vænta sier ad fara til Seba.

20 Þeir urdu til skam̄ar / ad þeir reiddu sig þar uppa/Þeir komu þangad og skom̄udust sÿn.

21 Þvi þier erud nu eckert / Þier skulud sia hormungena/ og ottast.

22 Hefe eg sagt: færed mier hÿngad/og skeinked fyrer mig af ydar formegan.

23 Edur frelsed mig af þiandmañsens hende/Og leysed mig af tÿrañans hende?

24 Kieñed mier/og eg/eg vil þegia/Og undervÿsed mier/þad eg fer villt i.

25 O hvad eru þeirra rædvøndu ordræd ur stadfestar? eñ hvad mun þad straffverka/(sem kiemur) fra ydur?

26 Skylldud þier i þvi ad straffa upp huxa ord? (og slaa) þess efablandna ræðum i vind?

27 Iaa villdud þier kasta ydur ofañ yfer þañ fødurlausa / og grafa i moot ydar næunga.

28 Og nu ef þier villed/þa lÿted a mig/ og (læted þad koma)fyrer ydar augsyn/ hvort eg villde liuga.

29 Um̄vended ydur nu / og læted rangleted fara. Iaa um̄vended ydur eñ nu / mitt rietltæte er þar.

30 Mun mÿn tunga hafa orietl? mun miñ muñur ecke skynia vondskurnar.

VII. Capitule.

Job klagar yfer Mañaña Eymdarleg um Nag i þessu Lÿfe.

Er ein mañeskia ecke i strÿde a Iordūñe? og eru hañs dagar ecke sem eins* (dag-)launara dagar? * C. 14/ 6.

2 Sem eirn þræll munde længa epter skugga/Og sem eirn (dag-)launare mætte vænta sÿns kaups.

3 So hefe eg feinged onytu mænude mier til arfs / og þeir hafa taled mier eymdarlegar nætur wt.

4 Nær eg lagde mig/þa sagda eg: nær mun eg standa upp? og sÿdañ reiknade (mitt hiarta/nær ꝥ villde verda)/aftan/ og eg vard mettur af mædusemdum/ allt til røckurs.

5 Mitt holld er klædt med ormum og skarne af dupte / mÿn hwd er sprwngeñ og rotud.

6 Mÿner

6 Mijner dagar eru audvelldlegar(burt flogner/)eñ ein (vefara) vinda/ og eru umlidner / ad voneñ hefur eirn enda.
7 Peink / ad mitt lijf er eirn * vindur/ Mitt auga mun ecke koma aptur til ad sia gott. * c. 9/ 25.
8 Sa/hvørs auga/ sem(nu)sier mig / mun ecke skoda mig/ Pijn augu munu(liga)epter mier/ eñ eg mun ecke (finast.)
9 Eitt sky hverfur og fer burt / Eins sa / þar fer nidur til helvijtes / mun ecke koma upp (aptur.)
10 Hañ mun ecke koma aptur meir til sijns hws/og hañs stadur mun ecke þeckia hañ framar meir.
11 So vil eg / eg ecke hindra miñ muñ/ eg vil tala i mijns anda angist / klaga i miñar sálar * beiskleika. * c. 10/ 11.
12 Er eg eitt haf/edur eirn hval-fiskur/ ad þu villt setia eitt vardhalld yfer mig?
13 Nær eg þeinkte: mijn sæng skal hugga mig / mijn hvijla skal lietta (nockru) af miñe kløgun?
14 Pa hræder þu mig i draumum/Og i sioonunum komstu mier til ad skielfast.
15 Ad mijn sál oskar ad vera kyrkt/ Jaa daudans helldur eñ miña beina:
16 Mier leidest/Eg mun ecke lifa eilijflega/ Lattu af vid mig/þvi mijner dagar eru hiegoome.
17 Hvad er eitt mañ / ad þu vilier virda hañ mykels? og ad þu villt leggia þier hañ a hiarta? * Ps. 8/5. Ps. 144 /3. Ebr. 2/6.
18 Og vitia hañs hvørn morgun/ad reyna hañ øll augna-blik.
19 Hvad leinge villtu ecke vijkia fra mier? villtu ecke læta mig vera/ allt þar til eg reñe nidur mijnum hræka?
20 Hafe eg syndgast/ hvad skal eg(þa) giora þier / o þu* mañeskiunar vaktare? hvar fyrer hefur þu sett mig til ásteitingar/ ad eg er mier (sialfum) til eirnrar byrde? * Ps.121/4.
21 Og hvar fyrer villtu ecke burttaka miñ misgiorning/ og læta mijna vondsku fara burt? þvi eg mætte nu leggiast i duft / og nær þu leitader mijn um morgun eñ/ þa skyllde eg ecke (finast.)

VIII. Capitule.

Bildad talar til Jobs.

Pa svarade * Bildad sa Suchite/og sagde: * c. 2/ 11.
2 Hvad leinge villtu tala þetta? og (hvad leinge skyllde) þijns munns ord vera eirn sterkur vindur?
3 Hvart munde Gud umbreita riettenum? og hvørt munde sa Almattuge umbreita riettvijsene ?
4 Hafe* þijner syner syndgad fyrer honum/þa hefur hañ burtkastad þeim fyrer þrra misgiorninga skulld? *c/1.18/19.
5 Eñ ef þu giefr þig i tijma til Guds/ og giorer bæn til þess Almattugasta.
6 Og sierł þu(ad eins) hreinn og rædvandur/ Pa mun hañ nu uppvekia(nockud añad) yfer þig / og farsælañ giora þijns riettlætes bwstad.
7 Og * hvad þu hafder fyrr / mun vel vera litied/eñ þad þu munt hafa hier epter/mun vaxa miøg. * c. 42/ 10.
8 Þvi kiære/ spurdu þa umlidnu ætt/ og bædu þig til þess/ sem þeirra fedur hafa uppspurt.
9 Þvi vier vorum til i giær / og vitum eckert/ Þvi* vorer dagar eru eirn skugge a Jørduñe. * c. 14. 1/ 2. etc.
10 Skylldu þeir/þeir ecke kieña þier/ja segia þier / og frambera ræduna wt af þeirra hiarta?
11 Kañ og eitt sef ad uppvaxa fyrer utañ ledju? kañ einged groa fyrer utañ vatn?
12 Nær þad eñ nu stendur grænt/(eñ þo) þad ecke upphøggvest/mun þad þo visna fyrre øllum jurtum.
13 So geingur þad til vid alla þa/sem gleyma Gude/ Og eins * hræsnara von mun fortapast. * c. 11/ 20.
14 Þvi hañs von mun verda (hønum) leidenleg/ Og hañs traust er eirn kongulóar vefur.
15 Hañ mun reida sig uppa sitt hws/ og þad skal þo ecke standa / Hañ mun bæta uppa þad/eñ þ skal ecke verda standande.
16 Hañ er fullþroska fyrer sol/ Og hañs kuistur mun vaxa i hañs hæf.

17 Hañs rætur munu groa hver i adra hia eirnre uppsprettu/ hañ mun lita uppa eitt hws af steinum.
18 (Eñ) nær (Gud) uppsvelger hañ aß sijnum stad/ þa mun sa eine neita hønum/ (og seigia :) eg sa hañ ecke.
19 Sia/ þ er hñs vegar glede/ Og þar munu (adrer) uppvaxa aß einu ødru dupte.
20 Sia/ Gud burtkastar ecke þeim froo ma/ og tekur ecke i þess vonda hønd.
21 Þar til hañ uppfyller þiñ muñ med hlætur/ og þijnar varer med fagnud.
22 Þeir/ sem þig hata/ * munu (ølldunges) svijvirdast/ Og þeirra ogudlegu tialldbwd/ mun ecke meir fiñast.
* Ps. 6/ 11.

IX. Capitule.

Job svarar Bildad.

Eñ Job svarade/ og sagde:
2 Jaa/ eg veit/ * ad þad er so/ og hvad skyllde ein mañeskia riettlæta sig fyrer Gude?
* C. 25/ 4.
3 Ef * hañ vill þrætta vid hañ/ so kañ hañ ecke svara hønum einu af þusund. * 2. Mos. 34/ 7. Ps. 143/ 2.
4 Hañ er harla vijs / og megtuglega sterkur / hvør forherte sig i giegn hønum/ og hafde lucku?
5 Hañ / sem flitur fiølleñ/ so ad þau verda þess ecke var/ sem umbillter þeim i siñe reide.
6 Hañ/ sem hrister Jørdena ur sijnum stad/ ad heñar stoolþar meiga bifast.
7 Hañ/ sem talar til soolareñar/ so ad hun kañ ecke koma upp / og iñsiglar yfer stiørnunum.
8 Sem utbreider Himineñ alleina / og geingur a haffsens bilgium.
9 Sem giører ad Arcturus/ * Orion ⁊ regn stiørnurnar (koma hier fram) ⁊ þær huldu (stiørnur) i moote sudrenu.
* Amos. 5/ 8.
10 Sem giører stoora hlute / so þeir ecke naa ad rañsakast / Og undarlega hlute/ so þar er ecke tala a.
11 Sia/ hañ geingur yfer fyrer mier / og eg sie (hañ þo) ecke/ Og hañ geingur fram hia/ og eg (samt) ecke þecke hañ.
12 Sia/ nær hañ vill taka/ hvør kañ ad koma hønū til ad skila aptur? hvør vill seigia til hañs: hvad giører þu?
13 Gud fraa snijr * ecke siñe reide/ Þeir beigdu sig under hañ/ sem villdu hiaalpa (ødrum) af hofmood. * Nah. 1/ 6.
14 Langtum sijdur skyllde eg/ eg kuña ad svara hønum/ (og) utvelia mijn ord/ (sem eg kuñe tala) vid hañ?
15 Þvi þo eg (jafnvel) være riettferdugur/ kiñe eg ecke svara/ Eg maa bidia um̄ naad/ fyrer hønum / sem lætur dæma mig.
16 Þo eg (jafnvel) hroopade/ og hañ svarade mier/ þa kiñe eg ecke trwa/ ad hañ heyrde mijna raust.
17 Þvi hañ lemur mig med einum hvirfelvinde/ og giører mier mørg saar fyrer utan sok.
18 Hañ leifer mier ecke/ ad draga miñ anda/ Helldr mettar mig med beiskleik ū
19 Þo eg (villde flija) til magtar/ sia/ þa er hñ sterkur/ Edur og til riettar/ hvør villde koma mier i tal (vid hañ?)
20 Þo eg villde riettlæta mig/ so munde miñ muñur fordæma mig / Sie eg fromur/ þa kañ hñ þo giøra mig rækañ
21 Være eg fromur / so kiñe eg ecke þeckia mig sialfañ/ (eñ) eg munde ieingrast ad lifa.
22 Þad er eitt / þar fyrer sagda eg: hañ/ hañ fyrerkiemur þeim frooma og ogudlega.
23 Ef hñ villde hwdstrijkia (nockurn) hastarlega til dauda/ þa kiñe hñ hlæia ad hiña saklausu freistingu.
24 Landed verdur giefed i eins ogudlegs hønd/ hañ birger þess doomara asionu / (Giører hañ þ) ecke? hvar (og) hvør er sa/ (er giører þad?)
25 Og mijner dagar hafa vered * flioo are eñ eirn hlaupare/ Þeir flydu burt/ hafa ecke sied gott/ * C. 7/ 7.
26 Þeir eru burtfarner/ med hradfærum skipum/ sem eirn ørn/ er vill fliwga epter fædu.
27 Nær eg þeinke / ad eg vilie gleyma miñe kløgun/ eg vilie laata mitt bragd

hverþa/

hvetþa/og endurlÿfga mig/

28 Þa mꝏ eg ottast fyrer øllum mÿnum þÿnum/Med þvi eg veit/ad þu lætur mig ecke vera saklausann.

29 Eg/ eg hlÿt ad halldast ogudlegur / Hvar þ vil eg nu plaga mig forgiefens?

30 Þo ad eg safnvel * þvæ mig med snioo-vatne/ og hreinsade mÿnar hendur med sapu/ * Jer. 2/ 22.

31 Þa dÿfder þu mier þo nidur i pitten/ Og mÿn klæde mundu hafa andstygd a mier.

32 Þvi hann er ecke eirn madur/sem eg/ ad eg kunne svara hønum / ad vid kiñum ganga til samans fyrer doomenn.

33 Þar er eingenn/sem kann giora wr i millum ockar/ sem kann leggia sÿna hønd a ockur bæda.

34 Ad hann take sitt hrÿs fra mier / og ad hans otte ogne mier ecke.

35 Þa villde eg tala og ecke ottast fyrer hønum/Þvi med soddann moote er eg ecke med mier (sialfum.)

X. Capitule.

Job klagar sÿna Eymd fyrer Gude.

Mÿna sal bÿdur vid mÿnu lÿfe / eg vil læta mÿna klogun ganga yfer mig/eg vil tala i * miñe sꝏlar beiskleika. * c. 7/ 11.

2 Eg vil seigia til Guds : fordæm mig ecke / lat mig vita / hvar um þu prætter vid mig.

3 Mun * þad þocknast þier/ad þu giorer ofrÿke/ad þu burtkaster þiña handa verke / og lÿser þeirra ogudlegu rꝏde? * C. 34/ 10.

4 Hefur þu (þa) holldleg augu / edur villtu sia so sem ein mañeskia sier?

5 Eru þÿner dagar / sem eirnrar mañeskiu dagar? eru þÿn ꝏr sem eins mañs dagar?

6 Ad þu spyr epter mÿnum misgiørningum / og leitar epter miñe synd.

7 Þu veitst/ ad eg hefe ecke breitt ogudlega / Þo er þar eingenn / sem kann frelsa af þiñe hende.

8 Þÿnar hendur hafa smÿdad mig / og giort mig allt um kring / þo villtu uppsvelgia mig.

9 Þeink þo / ad þu * giorder mig/ sem leyr / og ad þu villt giora mig ad dufte aptur. * c. 33/ 6.

10 Hefur þu ei wthellt mier/sem miolk/ og hleypt mier til samans sem oste?

11 Hefur þu (ecke) klædt mig med hwd z hollde/ z þaked mig med beinū og sinū:

12 Þu gafst mier lÿf og nꝏd / Og * þÿn tilsioon vardveiter minn anda. * P. G. 17/ 28.

13 Enn þetta hafder þu(þo) huled i þÿnu hiarta/eg veit/ ad þetta var hia þier.

14 Ef eg syndgade/so gꝏder þu ad mier/og letst mig ecke vera saklausann vegna mÿns misgiørnings.

15 Hafe eg giort ogudlega / (þa) vei mier/z være eg riettferdugur/(þa) villde eg (þo) ecke upplifta mÿnu høfde/ eg er mettur af forsmꝏn/z ad sia mÿna eymd.

16 Og hun eykst / Jꝏ þu eltter mig * sem leon/ og kiemur aptur/ jꝏ ert undarlegur i moote mier. * Es. 38/13.

17 Þu endurnÿar þÿn vitne i moote mier/og þÿn reide verdur mikil i moote mier/ Þar eru umskipte og strÿd i moote mier.

18 Og hvar fyrer utfꝏrder þu mig af (moodur)lÿfe? (Gud giæfe) * eg hefde uppgiefed andann / ad eckert auga hefde sied mig. * c. 3. 3/11. Jer. 20/ 14.

19 Eg mætte hafa vered/so sem eg ecke hefde vered til/ Vered borenn til grafarennar af (moodur) lÿfe.

20 Eru mÿner dagar ecke fꝏer? hættu þo / Lat af vid mig / ad eg mig lÿted endurlÿfge.

21 Fyrr enn eg geing burt/og kiem ecke aptur/til myrkurs og daudans skugga lands/

22 Eins myrks lands/ sem daudans skugga dimmu / og hvar * eckert skick er/ og hvar þad skÿn sem myrkur. * c. 3/ 19.

XI. Capitule.

Zophar talar til Jobs.

Þa svarade * Zophar fra Naamathite/og sagde: * c. 2/11.

2 Skal þar ecke svarast til margra orda? og mun eirn * muñ-hvass madur kuña ad hafa riett? * Ps. 140/ 12.

 3 Skylde

3 Skyllde þijn mælge koma foolke til ad þegia/ skyllder þu spotta/ og eingeñ skam̃filla þig?

4 (Þvi) þu sagder: miñ lærdoomur er hreirn/ og eg er klaar fyrer þijnu augū.

5 Eñ sañarlega/ æ ad Gud villde tala/ z upplaata sijnar varer i mote þier.

6 Og kuñgiøra þier * vijsdoomsens heimuglega hlute/ þvi þar er tvøfallt (so miked/) sem (añars sijnest) ad vera/ Þar fyrer vit/ ad Gud hilur (nockud) fyrer þier/ fyrer þiñar vondskuskulld. * Ps. 51/8.

7 (Meinar þu/) ad þu kuñer fiña þ Gud hefur ransakad/ muntu vilia hitta a hins Almaatuga fullkomlegleika?

8 Hañ er so * haar sem Himeneñ/ hvad villtu giøra? hañ er dijpre eñ Helvijtet/ hvad kañtu ad vita? * Eph. 3/ 18.

9 Mælingeñ a hønum er leingre eñ Jørdeñ/ og breiddeñ (breidare) eñ hafed.

10 Ef hañ upphøggur og iñelukur/ eda kastar i eirn hoop/ * hvør vill þa varna hønum þess? * Ps. 115/ 3.

11 Þvi hañ / hañ þecker þad fanijta foolk/ og sier odygdena / skyllde hañ þa ecke giæta þess?

12 Og mun eirn faavijs madur verda higgeñ/ og eins skoogar-asna fole fædast ein mañeskia.

13 Ef þu / þu tilreidder þitt hiarta/ og utbreidder þijnar hendur til hñs?

14 Sie þar odygd i þiñe hende/ þa kasta heñe langt burt / og laat ecke oriett bwa i þijnum hijbijlum.

15 Þvi þa maatt þu upplipta þiñe asiaan ostraffanlega/ z vera stødugur/ og ecke ottast.

16 Þvi þu/ þu munt glerma mædum/ (og so lijted) þeinkia (a þær/) sem þad vatn/ þar er fram̃ hlauped.

17 Og (þijn lijfs) tijd mun uppganga (hærra) eñ middeiged/ þu munt glansa/ þu munt verda sem morguneñ.

18 Þu munt og hugga þig/ þvi þar er von/ z þu munt grafa z sofa med roo.

19 Og * þu munt leggia þig/ og eingeñ skal skielfa (þig/) og marger munu bidia fram̃e fyrer þijnu auglite. * 3. Mos. 26/ 6. Ps. 3/ 6.

20 Eñ þeirra ogudlegu augu munu daprast/ og (þeirra) athvarf mun forganga fra þeim/ þvi * þeirra von mun vera/ sem þa eirn uppgiefur andañ. * C. 8/ 13.

XII. Capitule.

Job svarar Zophar.

Eñ Job svarade og sagde:

2 (Þier meined) vijst/ ad (þier sieud alleina) foolk/ og med ydur skule vijsdoomureñ deya.

3 Eg hefe ogso vel eitt hiarta eins sem þier/ eg er * ecke miñe haattar eñ þier/ og hvør er sa/ sem ecke soddañ (veit?) * C. 13/ 2.

4 Eg er/ sem sa/ þar verdur spottadur af sijnum naagrana / eñ sem hroopar a Gud/ og hañ mun svara hønum/ * Eiñ riettferdugur / eiñ froomur maa spottast. * C. 17/ 6.

5 Hañ er eiñ foragtadur lampe epter eins hofmodugs þaunkum/ Hñ er bweñ til footfalls.

6 Ræningiaña heimile eru rooleg/ z þeir/ sm̃ uppegna Gud/ eru hugdiarfer/ sa hvør (sem meinar) hañ hafe feinged Gud i sijna hønd.

7 Og kiære/ spyr þo dijreñ ad/ og (sierhvert af þeim) mun kieña þier þad / og Himensens fugla/ og þeir munu kuñgiøra þier þad.

8 Edur tala til Jardareñar/ og hun mun kieña þier þad / og fiskarner i hafenu fram̃telia þier þad.

9 Hvør veit ecke af ollu soddañ/ ad Drottens hønd hefur giørt þad.

10 * Ad i hañs hende eru allra saaler/ sem lifa / og alls holds ande/ sierhvørs (fyrer sig?) * P. G. 17 / 25.

11 Profar * ei eyrad ræduna? og muñureñ/ smackar hañ sier (ei) mateñ? * C. 34/3

12 J þeim haalldrudu er vijsdoomureñ/ og forstand i þeim gomlu af elle.

13 Hia * hønum er vijsdoomur og magt/ hønum heyrer raad og forstand til. * Ordsk. 8/ 14.

14 Sia/ hañ niduurbrijtur/ og þad mun ecke

ecke bigglast / * Hañ lykur aptur fyrer einum/ og þar kañ ecke lukast upp.
* Es. 22/22. Opinb. 3/7.

15 Sia / hañ uppehelldur vatnenu/ og (aller hluter) verda þurrer / og utlætur þad/og þad snyr landenu um̃.

16 Nia hønum er styrkur og stadfeste / hans er sa/sem þer villt/og sem viller.

17 Hañ lætur þa klooku rænast/og giører er doomarana galda.

18 Hañ leyser konungaña bønd/og bindur eitt bellte um̃ þeirra lendar (aptur.)

19 Hañ lætur prestana rænast/ og kollkastar þeim sterku.

20 Hañ tekur mälen̄ fra þeim sañsøglu/ og burt tekur hiña gomlu forstand.

21 Hañ wteys foragtun a fyrstana / og linar hiña sterku krapt.

22 Hañ openberar þa diwpu hlute af myrkrenu/ og utfærer daudans skugga til lioossens.

23 Hañ eykur þioodernar / og fyrerkiemur þeim (aptur/) hañ utbreider þioodernar/ & hefur þær(samañ aptur.)

24 Hañ burt tekur hugeñ fra foolksens høfdingium i landenu/og lætur þa fara i þa audn/ sem ecke er vegur.

25 Ad þeir skule þreifa i myrkrenu / hvar eckert lioos er / og hañ giører/ ad þeir fara villt/sem sa druckne.

XIII. Capitule.

Job þrañhelldur ad svara Zophar.

Sia / (þetta) hefur mitt auga sied alltsamañ/mitt eyra hefur heyrt / og underskaded sig þar a.

2 Eins sem þier vited / veit eg / eg og so/eg er * ecke minne hættar eñ þier.
* C. 12/3.

3 Þo villde eg / eg (giarnañ) tala vid þañ Almættugasta/og giarnañ ganga i riett vid Gud.

4 Þvi þier legged þad falsklega samañ/ þier erud aller onyter læknarar.

5 Eg villde þi' villdud aldeiles þeigia/ og þad munde verda ydur til vysdoms.

6 Heyred þo mijna bevijsing/og merked þau mælefne/ sem eg tala um̃.

7 Villdud þier svara fyrer Gud med oriette/ og tala hreckvijse fyrer hañ?

8 Villdud þier ælijta hañs persoonu? eda þræta med Gude?

9 Mun þad verda gott / ad hañ skule rañsaka ydur? meined þier/ad þier mun ed bleckia hañ / eins sem madur blecker eina mañeskiu?

10 Hañ mun vissulega straffa ydur / ef þier lijted til persoonaña i leyndum.

11 Mun ecke hañs hætign skielfa ydur?og hañs hrædsla falla yfer ydur?

12 Ydar endurminningar munu vera skraf um̃ øsku/ydar hrigger munu verda sem eirn leyr-haugur.

13 Þeiged fyrer mier/ ad eg/ eg meige tala / og þar gange yfer mig hvad (þar villde.)

14 Hvar fyrer skal eg taka mitt holld i mijnar teñur / edur leggia mijna sal i mijna hønd ?

15 Sia/ villde hañ slæ mig i hel/skyllde eg þo ecke vona?(samt)villde eg bevijsa mijna vegu fyrer hañs augsyn.

16 Hañ mun vijst vera mier til hialprædes/ eñ þar mun * eingiñ hræsnare komast f hañs augsyn. * Matth. 7/23.

17 Heyred kostgiæfelega mijna rædu / og þad eg framtel fyrer ydar eyrum.

18 Sia/eg hefe nu tilseit dom/ eg veit/ ad eg/eg skal verda riettferdugur.

19 Hvør er sa/sm̃ vill ganga i riett vid mig?eñ nu mæ eg þeigia & vanmegnast.

20 Þo so ad þu giører ecke tvo hlute i moote mier / þa vil eg ecke skijla mier fyrer þiñe augsyn.

21 Læt þijna hønd vera langt fra mier/og þijna ognan ecke skielfa mig.

22 Kalla so (a mig/)og eg/ eg vil svara/edur eg vil tala/og svara(þu)mier.

23 Hvørsu marger eru mijner misgiørningar og synder ? læt mig vita mijna yfertrodslu og mijna synd.

24 Hvar fyrer hilur þu þitt andlit/og helldur mig fyrer þiñ fiandmañ ?

25 Villtu (so) meria eitt burtfoked blad/ og offsækia eitt þurt stra?

26 Þvi þu skrifar beiskleik upp i giegn mier/

mier/og lætur mig fa mÿns * ungdooms synder til arfs. * Ps. 25/7. etc.

27 Og þu hefur sett mÿnar fætur i stock/og tekur vara a øllum mÿnũ foot stigũ/þu pricker þier yfer mÿna økla.

28 Og hañ/ (sem er þar i/) fordiarfast/sem rotnan/og sem eitt klæde/þar molur etur.

XIV. Capitule.

Job talar um̃ þess Mañlega Lijfs Eymd.

Ein mañeskia fædd af eirnre kvinnu (lifer) eina stutta tijd / og er full af oroosem̃e.

2 Hañ * reñur upp sem eitt bloomstur/ og verdur afhoggveñ: hañ flijr/sem eirn * * skugge/og er ecke stad fastur. * Ps. 90. 6/7. Ps. 102/12. Ps. 144/4. Es. 40. 6/7. * * Job 8/9. Pred. 7/1.

3 (Þo) lætur þu þijn augu ogso upp yfer þvilijkum einum? og dregur mig til dooms med þier.

4 Hvør * vill giefa eirn hreinañ af ein um ohreinum? ecke eirn. * Ps. 51/ 7. Es. 64/ 6.

5 Hefur hañ akvardada daga? er * hañs maanada tala hia þier? hefur þu * * sett hañs mæling/ad hañ kuñe ecke yferganga hana? * Ps. 31/ 16. * * Ps. 39/ 5.

6 (Þa) vijk fra hønum / þar til hañ hætter (ad lifa/) þar til hañ fær lijst til sijns dags/sm̃ eirn * (dag-)launare. * C. 7/ 1.

7 Þvi eitt trie hefur von/ nær þad er (eirneñ) afhoggved / og þad kañ eñ nu endurnijast / og eirn kvistur þar af / þverrar ecke.

8 Ef rooteñ þar af verdur (eirneñ) gømul i Jørduñe / og stofneñ þar af deyr i duptenu.

9 (So) grænkar þad (þo aptur) af vatnsens luckt/ og skijtur greinum/sem ein plantan.

10 Eñ eirn madur deyr/og veiklast/og ein mañeskia vanmegnast / og hvar er hañ (meir?)

11 Sem vatned uthleipur af einũ sioo/ og sem fliooted sigtar burt/og þornar.

12 (So)er ein mañeskia/ nær hañ legg ur sig/hũ mun ecke uppstanda: þeir skulu ecke uppvakna / þar til Himnarner eru ecke(meir/) ecke helldur uppvekiast af þeirra svefne.

13 Æ/ hefder þu huled mig i grøfeñe / ia * huled mig/ þar til þijn reide snere sier / ad þu hefder sett mier eitt takmark/ og viliad miñast a mig. * Es. 26/ 20.

14 Nær eirn madur deyr/mun hũ kuña adlifna (aptur?) eg vil bijda alla mijna * strijds daga/þar til mijn um̃breiting kiemur. * C. 7/ 1.

15 Ad þu villder kalla(a mig/)og eg/ eg mætte svara þier/ ad þu villder hafa lisling til þiña handa verks.

16 Þvi nu * telur þu mijnar gaungur / vardveiter (mig) ecke fyrer miñar syndar skulld. * Ordsk. 5/ 21.

17 Mijn yfertrodsla er iñsiglud i einu bindene / og þu saumar um̃ miñ misgiørning.

18 Og sañarlega/ eitt fiall/ sem hrinur/ kañ sundurdreifast/ og eirn klettur kañ flitiast ur sijnum stad.

19 Vatned þvær steinana burt/og dropparner þar af burt skola Jardareñar dupte/ so fordiarfar þu eirnrar mañeskiu von.

20 Þu verdur hønum (of) sterkur aldeiles/ og hañ fer burt / þu um̃breiter hañs auglite/og lætur hañ fara.

21 Sieu hañs børn i heidre / þa veit hañ þad ecke / edur ef þau eru lijtels hattar/ þa verdur hañ þess ecke var.

22 Samt ma hañs holld / (so leinge þad er)a hønum/ lijda pijnu/ og hañs saal/(so leinge hun er)hia hønum/ maa bera sorg.

XV. Capitule.

Eliphas talar añad siñ til Jobs.

Þa svarade Eliphas sa Themanite / og sagde:

2 Skal eirn vijs tala (soddañ) uppblaasna skynseme / og

uppfylla

uppfylla siñ kvid med austañ (vind.)
3 Ad bevijsa med orde kañ ecke hialpa/ og med rædum/ sem madur kañ ecke hafa hiælp af.
4 Jæ þu/þu lætur(Guds)otta fara/ og mijnkar bænena / (sem skyllde skie) fyrer Gude.
5 Þvi þiñ misgiørningur mun kieña þijnum muñe (so/)og þu utvelur þeirra hreckvijsu tungu.
6 Þiñ muñur * vitnar moote þier/ og ecke eg/og þijnar varer bera vitne i moote þier. * Matth. 12/ 37.
7 Muntu vera fæddr su fyrsta mañeskia? z ert þu myndadr fyrr eñ hædernar?
8 Munt * þu hafa heyrt uppa Guds heimugleg ræd ? og vijsdoomureñ vera komeñ iñ til þijn ? * Es. 40/ 12. Rom. 11. 33/ 34.
9 Hvad * veistu/sem vier munum ecke vita ? hvad skilur þu og þad/ sem ecke munde vera hia oss ? * c. 13/ 2.
10 Þar eru bæde græhærdur og gamall a medal vor/sem leingur hafa lifad eñ þiñ fader.
11 Skyllde Guds huggun (so) lijted (gyllda) fyrer þier ? og er þar nockud heimuglegt hia þier ?
12 Þvi iñtekur þitt hiarta þig ? og þvi blika þijn augu ?
13 Ad þiñ ande hefur svarad moote Gude/ og þu hefur læted (soddañ) ord koma af þijnum muñe.
14 Hvad er ein mañeskia/ad hun skyllde vera hrein/edr ad eirn skyllde vera riett ferdugur/sm̃ er fæddur af eirnre kviñu?
15 Siæ/ * hañ kañ ecke reida sig uppa sijna heilaga / og Himnarner eru ecke hreiner þ hñs augū. * c. 15/15. c. 25/ 5.
16 Hvad miklu framar er sa andstigge legur og illaluktande (fyrer hinum sama/)sm̃ * dreckur ranglæted/sm̃ vatn. * C. 35/ 7.
17 Eg vil sijna þier þad/heyr mig/þvi eg hefe sied þetta/z vil framtelia þad.
18 Þad þeir vijsu hafa kuñgiort / og ecke duled / (sijdañ þeir feingu þad) af þeirra fedrum.
19 Þeim alleina var landed giefed/ad þar yfer gieck ecke (nockur) framande midt a medal þeirra.
20 Eirn * ogudlegur hañ plægar sig alla daga / og eins tyrañа æra tal er huled. * Es. 48/ 22.
21 Hvad hañ heyrer/þad skielfer hañ/ i fridnum ottast hañ um̃ sig / ad eirn fordiarfare mune koma yfer hañ.
22 Hañ kañ ecke trua / ad hañ mune koma til baka ur myrkrenu/og hañ siæest af sverdenu.
23 Hañ fer epter * braude / hvar þad er / hønum þiker ad myrkursens dagar sieu til reidu i hañs hende. * c. 18/ 12
24 Angist og neyd munu skielfa hañ/ þær skylldu * yferstijga hañ / sem eirn konungur / þar er bwēñ til strijds. * 3. Mos. 26/ 21.
25 Þvi hañ hefur utriett sijna hønd i moote Gude / og styrkt sig moote þeim Almættugasta.
26 Hañ mun hlaupa med høfdenu moote hønum/ med sijnum þickvu(og) breidu skiølldum.
27 Þvi hañ hefur huled sitt andlit med siñe fitu/z giort hruckur a(sijnū)kvide.
28 Og hañ bioo i stødum / sem voru nidurbrotner/og hafde hus/ sem madur ecke bioo i/sem voru bwēñ til(ad falla) i hrwgu.
29 Hañ mun ecke verda rijkur/ og hñs gots mun ecke stadfast vera / og hvad þvilijker hafa fullkomnad / mun ecke utbreidast i landed.
30 Hañ mun ecke koma af myrkrenu / þar mun eirn loge þurka hañs (ungañ) kvist/og hañ mun burtrekast fyrer sijns muñs anda.
31 Ad hañ skyllde ecke kuña reida sig uppa lijgena/ hvar med hañ er villtur/ eñ lijgeñ mun verda hañs um̃skipte.
32 Fyrr eñ hañs tijd (kiemur/) * mun hun fullendast/ og hañs grein mun ecke grænka. * c. 22/ 16.
33 Hañ mun fella/ sem eitt vijn-frie/ sijna (sworu) klasa/ og kasta/ sem eitt oliu-tre sijnu bloomstre.

34 Þvi hreckvijsra søfnudur (mun verda) einmana/ og elldur mun forfæra þm̄ heimilū/ (sem eru bygd) af skeink.
35 Þeir * giefa mædu/ og fæda lyge/ og þeirra kvidur mun tilbwa svik.
* Ps. 7/ 15. Es. 59/ 4.

XVI. Capitule.

Job talar til siña Vina.

Þa svarade Job/ og sagde:
2 Eg hefe heyrt miked/ sem þetta/ Þier erud alleisamañ leidinleger huggarar.
3 Skulu þau * lausu ord (ecke) fa enda: edur hvad stirker þig/ ad þu svarar (soleides?) * c. 6/ 26.
4 Eg/ eg kuñe og so tala/ sem þier/ villde Gud/ ad ydar sæla være i miñar sælar stad/ eg villde (og) setia mig i moote ydur med ordum/ og skaka yfer ydur med mijnu høfde.
5 Eg villde styrkia ydur med mijnum muñe/ og miña vara hræring skyllde hindra (ydar pijnu.)
6 (Eñ) þo eg (eñ nu) tale/ þa hindrast (þo) mijn pijna ecke/ og læte eg af/ hvad mun vijkia fra mier?
7 Eñ nu giører hañ mig þreyttañ/ þu hrellder allt mitt samkvæme.
8 Ad þu hefur giørt mier hruckur/ þad * vitnar (moot mier/) og mijn meg urd upphefur sig i moote mier/ og vitnar i moote mier. * c. 10/ 17.
9 Hañs reide hefur rifed/ og hañ er miñ ovinur/ hañ gnijster yfer mier med sijnum toñum/ mijner mootstødu meñ stara med sijnum augum a mig.
10 Þeir gøptu med þeirra muñum yfer mier/ þeir sloogu mijn kiñbein smaanarlega/ þeir uppfylltust til samans moote mier.
11 Gud gaf mig under eirn ranglætañ/ z liet mig koma i þrra ogudlegu hendr.
12 Eg var roolegur/ eñ hñ hefur sleitt mig i smætt/ z (greip) mig um̄ miñ hals/ og reif mig sundur/ og * uppreiste mig sier til eins hæfes. * Harmagr. 3. 12.
13 Hañs skotmeñ um̄spentu mig/ hañ hefur sundurrifed mijn nijru/ og villde ecke þyrma/ hañ hefur uthellt mijnu galle a Jørdena.
14 Hañ giørde mier þad eina saar ofañ a þad añad/ hañ hefur hlauped i moote mier/ sem eirn kappe.
15 Eg saumade eirn seck i kríngū mijna hwd/ og vellte mijnu høfde i dupte.
16 Mitt andlit er ohreint af græt/ og daudans skugge er yfer mijnum augnabrwnum.
17 Samt þo þar sie eingeñ hreckvijse i mijnum høndum/ og mijn bæn * sie hrein. * 1. Tim 2/ 8.
18 Æ þu Jørd/ ad þu skyllder ecke hylia mitt blood/ og ad þar skyllde ecke vera ruum fyrer mitt hroop.
19 Sia nu sia/ mitt vitne er i Himnenum/ og sa mig riett þecker/ i þeirre * hædeñe. * c. 31/ 2.
20 Mijner viner eru mijner spottarar/ mitt auga grætur til Guds.
21 Og kiñe eirn madur ganga i riett vid Gud/ sem eiñrar mañeskiu barn vid siñ nauṅga.
22 Þvi þau ækvørdudu aar munu koma/ og * eg geing burt eiñ stig/ a hvørn eg kiem ecke aptur. * c. 10/ 21.

XVII. Capitule.

Job talar um̄ sijna Eymd og Sakleise.

Miñ ande er breiskur/ mijner dagar eru stitter/ * grafer eru mier (bar.) * Ps. 88/ 4.
2 Være þar ecke spottarar i giegn mier/ þa skyllde mitt auga ecke (liggia) vakande um̄ nootkena/ nær þeir hafa ert (mig.)
3 Kiære/ set borgunarmañ i millum mijn og þijn/ Hvør er sa? læt hañ handsala mier.
4 Þvi þu hefur huled þeirra hiarta fyrer skilningenum/ þar fyrer muntu ecke upphefia þa.
5 (Nær) eiñ vill smiadra fyrer vinunum/ þa skylldu hañs * barna augu fortærast. * 1. Sam. 2/ 33.
6 Sia hañ hefur sett mig til eins * maalrækes

maalkækes a medal foolkſens/ og eg maa framveiges vera eitt ſpott (a medal þeirra.) * c. 30/ 9. Pſ. 69/ 13.

7 Þar fyrer er mitt auga * myrkt af angre/ og allar mijnar huganer eru eins ſem eitt ſkugge. * Pſ. 6/ 8. c. 31/ 10.

8 Þar yfer munu þeir raadvøndu und raſt / og ſa ſaklauſe uppvekiaſt yfer einum hræſnara.

9 Og ſa rietlaate mun hallda vid ſitt veg/ og ſa/ ſem hefur hreinar hendur / faa meire ſtyrk.

10 Nu vel/ (ſo) ſnued ydur aller vid/ og komed nu / þvi eg finn ecke eirn vijſ an a medal ydar.

11 Mijner dagar eru umlidner / mijner aſetningar eru uppræter / ſem umſaatu mitt hiarta.

12 Þeir giøra noott ad deige/ og (ſeigia:) lioofed er nær fra myrkrenu.

13 Ef eg villde bijda/ ad grøfenn ſkyllde verda mitt hus / ſkyllde eg bua mijna ſæng i myrkrenu.

14 Eg ſagde til grafarennar : Þu ert minn fader/ til * ormſens : mijn mooder z mijn ſyſter. * c. 4/ 19.

15 Og hvar ſkyllde nu mijn von vera? og hvor agtar mijna von?

16 Þeir munu nidurfara til helvijtes ſtoolpa / med þvi (þar mun vera) roo til ſamans i dupkenu.

XVIII. Capitule

Bildad talar annad ſinn til Jobs.

Þa ſvarade Bildad ſa Suchite/ og ſagde:

2 Nær vilie þier giøra enda a rædunne? merked (þo/) og ſijdann vilium vier tala.

3 Hvi erum vier hallдner/ ſem beſtia/ erum ohreiner fyrer ydar augum?

4 Þu ert ſa/ ſem ſlijtur þier ſialfum i ſijnum harme/ Meinar þu/ ad Jørdenn mune yfergiefaſt fyrer þijna ſkulld / og eirn klettur mune flitiaſt ur ſijnu ſtad?

5 Ja eins ogudlegs lioos * mun wtſlokna/ z hans ellds neiſte mun ecke lijſa. * c. 21/ 17.

6 Lioofed mun verda myrkt i hans tialldbud / og hans lykt mun utſlokna yfer honum.

7 Hans ſtyrks gaungur munu verda þreingre/ og hans aform utkaſta hm.

8 Þvi hann er færdur i ſnøru med ſijnum footum / og mun ganga i net.

9 Snarann mun hallda hns hæl/ Ræningenn mun grijpa hann.

10 Hans ſnara er hulenn i Jørdunne/ og hans gilldra er a einum ſtig.

11 * Otte mun ſkielfa hann umhverfis / og þeir munu ellta hann / nær hann flijr. * 3. Moſ. 26/ 36.

12 Hans kraptur mun vanmegnaſt af hungre/ og oluckann mun vera tilbwenn til hans hlidar.

13 Hans huud mun forkæra limunum/ daudans frumburder munu forkæra hans limum.

14 Hans von mun uppſlijtaſt af hans tialldbud / og madur mun reka hann til ſkielfinganna konungs.

15 Sa ſkal bua i hns tialldbud/ (þvi) hun heyrer honum ecke til / þar mun brenneſteinn dreifaſt yfer hans heimile.

16 Hans rætur ſkulu þorna ad nedann/ verdu/ og ofanntil ſkal hans kornſkurdur uppſkieraſt.

17 Hans * minning mun forganga af landenu/ og hann mun eckert nafn hafa a gøtunum. * Pſ. 9/ 7. Ordſk. 10/ 7.

18 Þeir munu reka hann * fra lioofenu til myrkurſens / og burthrinda honum af Jardrijke. * c. 38/ 15.

19 Hann mun ecke eiga eirn ſon / og ei eirn ſonarſon a medal ſijns foolks/ þar mun eingenn verda epter i hns bwſtødu.

20 Þeir ſem koma epter hann / munu forundra ſig yfer hans deige/ og þeim ſem eru fyrer (hann /) mun bløſkra.

21 So eru þeſſe * eins orietlferdugs heimile/ og þeſſe (hans) ſtadur/ ſem ecke þecker Gud. * c. 20/ 29.

XIX. Capitule.

Job huggar ſig i ſinne Eymd vid Meſſiam.

Eñ Job svarade og sagde:

2 Hvad leinge villed þier plaga mijna sal / og hrekia mig med ordum?

3 Þier hafed nu tysuñum hædt mig / Þier skamest ydar ecke/ad þier erud(so) forherdter moote mier.

4 Og þo eg iafnvel hafe fared villt/Þa mætte mijn villa vera hia mier.

5 Eñ ef þier villdud giora ydur stoora yfer mier / þa mættud þier hevysa mitt spott uppa mig.

6 Merked nu/ad Gud kollkastar mier/og hefur lated sitt net koma um̃ kryng mig.

7 Sia/ * þo eg eirneñ hroope yfer o rietti./ verd eg þo ecke bænheyrdur / Eg hroopa / og þar er eingeñ riettur.

* C. 30/ 20.

8 Hañ gyrdte miñ veg/ad eg kañ ecke gan ga yfer/ z hñ sette myrkur a mijna stigu.

9 Hañ færde mig fra miñe vegsemd/ og took koronuna af mijnu høfde.

10 Hañ braut mig sundur um̃hverfes/ og liet mig fara / hañ liet mijna von fara/ sem eitt trie.

11 Og hañ liet sijna reide vera grim̃a yfer mier/og * metur mig fyrer sier/ sem sijna fiandmeñ. * c. 33/ 10.

12 Hañs stryds=foolk kom samañ / og trædu þeirra veg i giegn mier / og settu sijnar herbuder kryngũ mijna tialldbud.

13 Hañ skilde mijna brædur langt fra mier / og mijner kuñingiar eru egso ord=ner framande fyrer mier.

14 Mijner nauungar voru burtu/og mijn er alkiender gleymdu mier.

15 Mitt hws=foolk/og mijnar þioonustu stulkur hallda mig sem eirn framande / Eg er ordeñ okiendur fyrer þeirra augũ.

16 Eg kallade a miñ svein/og hñ svar ade ecke / eg mætte bidia hañ med mijn=um (eigeñ) muñe.

17 Miñ ande var framande fyrer miñe hustru/ z eg mætte bidia mijns lyfs born.

18 Og so þau ungu(born)skeittu helldur eckert um̃ mig/ eg stood upp/og þau tol=udu moote mier.

19 Aller mijner heimugleger rädgiafar hafa andstygd a mier/og þeir/sem eg elsk ade / eru snwner i moote mier.

20 Mijn bein hanga vid mijna hwd/og vid mitt holld/og eg hefe eckert epter/ut=añ mijña taña hwd.

21 Aumked ydur yfer mig/ aumked ydur yfer mig/ þier mijner viner/þvi * Guds hond snerte mig. * Ruth. 1/ 10.

22 Hvi ofsæked þier mig/ sem Gud/ og kuñed ecke mettast af mijnu hollde?

23 Æ/ ad mijnar ræđur mættu nu verda skrifadar / æ / ad þær kiñe iñprickiast i eina bock.

24 Ad þær mættu uthøggvast med ein=um iarn=styl/og med blye/ i eirn klett til eilyfrar tydar.

25 Þvi eg/eg veit/ ad miñ Frelsare lif=er / og hañ mun hier epter standa upp a Jordune.

26 Og epter þad þeir hafa i giegnum stunged þessa mijna hwd/ þa mun eg sia Gud af mijnu hollde.

27 Hvern eg/ eg mun skoda fyrer mig/ og mijn augu munu sia / og ecke eirn framande /(þo)mijn nyru sieu fortærd i mijnu skaute.

28 Sañarlega / þier munud seigia : hvi ofsæktum vier hañ? þvi eiñ root til breitn eñar er fundeñ i mier.

29 Otteſt fyrer sverdenu/ þvi (þar kiem ur)reide af rangindunum/ (sem forþien=ar) sverd/ ad þier skuled þeckia / ad þar sie riettur til.

XX. Capitule.

Zophar talar añad siñ til Jobs.

Ta svarade Zophar sa Naamathite/ og sagde:

2 Þar fyrer koma mijnar hug aner mier til ad svara / og þar fyrer er mitt sińe i mier.

3 Eg heyre mijns forsmaanara straff/ eñ miñ skilnings ande skal svara fyr=er mig.

4 Veistu(ecke) þetta/ (ad þad hefur alltyd geinged so til/) fra eilyfd/ sydañ þar vard sett mañeskia a Jordena.

5 Ad þeirra ogudlegu hroos kiemur skiott / og hræsnarañã glede varer eitt augnablik :

6 Þo hans * hæd næde upp til Himmensens / og hans høfud kinne koma vid skyenn. * Dan. 4. 8/ 9.
7 So mun hann þo farast ad sijdustu / sem hans þreckur/ þeir/ sem sau hann/ munu seigia : hvar er hann?
8 Eins sem * eirn draumur mun hann burt fliuga/ ad mann skal ecke finna hn/ Og hann mun burtrekast sem ein sijn um nootkena. * Ps. 73/ 20.
9 Þad auga/ sem hefur sied hann/ mun ecke (giora þad) meir/ og * hans stadur mun ecke skoda hann framar meir.
* Ps. 37/ 10.
10 Hans * børn munu draga sig epter husgangs mønnum / og hans hendur apturskila þvi sem hann hefur rænt.
* C. 27/ 14.
11 Hans bein eru full af hans heimuglegum (syndum/) og þær skulu liggia i duptenu med hønum.
12 Þar ed vondskann enn nu * smackade vel i hans munne / ef hann villde skijla henne under sinne tungu. * Ordsk. 5/ 34.
13 Villde hlijfast þar vid/ og ecke yfergiefa hana / og villde hallda henne inne midt i sijnum munne.
14 (So munde þo) hans braud ummbreitast i hans lijfe/ þar er nødru-gall innann i hønum.
15 Hann svelgde gots / enn hann skal utspija þvi / Gud mun drijfa þad * af hans kvide. * P. G. 1/ 18.
16 Hann skal siuga nødru-eitur/ høggormsens tunga skal drepa hann.
17 Hann skal ecke lijta straumana/ fliotenn/ lækena/ (sem flioota) med hunange og smøre.
18 Hann skal apturskila þvi/ hn hefur * haft omak fyrer / og nioota þess ecke / eins sem hann vijgslade gotse / og skal ecke glediast. * 5. Mos. 28/ 33.
19 Þvi hann underþrickte / hann yfergaf þa fatæku / hann hripsade hwsed til sijn/ sem hann hafde ecke bygt.
20 Þvi hann finnur sig ecke rooleganm i sijnum bwk / hann mun ecke undannkomast/ fyrer sijns * kostulega gots saker.
* Zoph. 1/ 18.

21 Þar skal eckert vera til afgangs / sem hann kann eta/ Þar fyrer skal hans goode hafa aungva stadfestu.
22 Nær hn hefur fillt sijna nægt/ mun hann (þo) hafa þreinging/ sierhvørs þess mædda hønd skal koma yfer hann.
23 Hann mun vel hafa til ad filla sinn bwk med / enn (Gud) mun senda sinnar reide griimd yper hann/ og læta rigna yper hann i hans hollð.
24 Hann mun plija fyrer iarn-vopnum/ eirn kopar-boge mun reka hann.
25 Þar utdroo (eirn eina pijlu/) og sw gieck wt ap (hans) lijpe/ og ein leiptran mun koma ap hans galle/ Ognaner munu vera yper hønum.
26 Allt myrkur er huled i hans heimuglegum hlutum/ Þar mun * eirn elldur fortæra hønum/ sem ecke er uppblæsenn/ Þad mun ganga þeim illa/ sem er epter ordenn i hans tiallodbwd. * 5. Mos. 32/ 22.
27 Himenenn mun openbera hans misgiorning / og Jordenn mun uppsetia sig i giegn hønum.
28 Hans hwss avoxtur mun vijkia burt/ (hans gots) pliioota burt a hans reide deige.
29 Þvi * þetta er einnrar ogudlegrar mann eskiu hlutskipte ap Gude / og hans rædu arpur ap Gude. * C. 18/ 21.

XXI. Capitule.

Job talar umm þeirra Ogudlegu Luckꝛu og Olucku.

En Job svarade/ og sagde:
2 Heyred kostgiæpelega mijna rædu / og læted þetta vera ydar hugsvalaner.
3 Umlijded mig / og eg/ eg vil tala/ og nær eg hepe talad/ þa mætt þu spotta.
4 Mun eg (færa) mijna kløgun fyrer eina mann-eskiu/ og ep (so er/) hvi skyllde eg ecke (þa) verda angrædur?
5 Snwed ydur til mijn/ og vered skielpder/ og * legged hendena a (ydar) munn.
* C. 29/ 9.
6 Og ep eg hura (mig umm/) þa er eg skielpdur/ og hrædslann grijpur mitt holld.
7 Hvi * lipa þeir ogudlegu/ verda gamler/ ja pæ mijked gote? * Ps. 73/ 3. etc.

8 Þeirra sæde er stadfest fyrer þeim med þm̃/og þeirra groode er fyrer þeirra augũ.
9 Þeirra hws hefur frid an otta / og Guds hrijs er ecke yfer þeim.
10 Hañs tarfur giører avøxt / og burtkastar (þvi) ecke/hañs kyr mun kielfast/ og ecke vera ofrioodsom.
11 Þeir munu utlæta þeirra ungu (børn/) sem eina hiørd/og þeirra børn munu stockva.
12 Þeir munu gledia sig med bumbum og hørpu/og skiemta sier vid þijpna hliood.
13 Þeir munu slijta þeirra døgum i þvi hinu gooda/ og a einu augnablike munu þeir fara nidur-til Helvijtes.
14 Þo søgdu þeir til Guds: * vijk fra oss/ þvi vier høfum ecke lysting til þiña vega þeckingar. * c. 22/17. Ps. 10/4.
15 Hvør * er sa Almættugaste/ ad vier skulum þioona hønum? edur hvada gagn skuluñ vier hafa (þar af/) ad vier gaung um hønum i mootꝰ * Mal. 3/ 14.
16 Siæ/þeirra goode er i þeirra hende/ * Þeirra ogudlegu ræd er langt fra mier. * C. 22/18.
17 Hvad opt * wtslokna þeirra ogudlegu lioos / og þeirra fordiørfun kiemur yfer þa? ad (Gud þeim) wtskipter sorg i siñe reide. * c. 18/ 5. Ps. 73/ 18. etc.
18 Ad þeir verda sem ogn fyrer vinde/og sem hisme / sem eirn hvirfelvindur burt stelur.
19 Ad Gud geymer sijna sorg sijnuñ børnum/og betalar hønum/ad hñ þecke þad.
20 So ad hañs augu siæe hañs fordiørfun/ og hañ dreckur af þess Almættuga reide.
21 Þvi hvada lysting skal hañ hafa til sijns hwss epter sig? nær hañs mænada tala er deild(midt sundur.)
22 Mun madur kuña kieña Gude visku/þar hañ/hañ dæmer þa hææ?
23 Þesse mæ deya kaskur og heilbrigdur/hañ var ølldunges roolegur og farsæll.
24 Hañs kier voru full af miolk / og mergureñ i hañs beinũ var vokvafullur.
25 Og eirn añar mæ deya med eina ængræda sæl/og hefur ecke eted þad gooda.
26 Þeir munu liggia til samans i duptenu/ og ormarner munu hylia þa.
27 Siæ/eg þecke ydar huxaner/og þier munud upphuxa rængsnwna(þænka)i moote mier.
28 Þvi þier mællud segia: hvar er eins høfdingia hws? og hvar er tialldbwdeñ/ sem þeir ogudlegu biuggu?
29 Hafed þier ecke adspurt þa / sem ganga fram yfer a veigenum? og þeckted þier ecke þeirra teikn?
30 Ad eirn * vondur geymest upp a fordiørfunar dag/ ad hñ undañkiemst uppa straffsens dag. * 2. Pet. 2/ 9.
31 Hvør þorer kuñgiøra hañs vegu i hañs augsyn? nær hañ/hañ giører(nockud/) hvør vill borga hønum?
32 Og hañ/hañ mun(þo og so)færast til grafareñar/og hallda vakt hia hopnum.
33 Lækiar * torfurnar þocknast hønum vel/og hañ dregur hvøria mañeskiu epter sier/ z a þeim/ sem voru fyrer hañ/ er eing eñ tala. * Hob. 2/ 6.
34 Hvørsu * hugged þier mig þa med hiegoomanum? med þvi (þar finst) yfertrodsla hier ad auk i ydar svare.

XXII. Capitule.

Eliphas talar þridia siñ til Jobs.

Þa svarade Eliphas sa Themanite / og sagde:
2 Mun eirn madur kuña ad gagnast Gude? mun hñ gagnast (sier) sialfum / nær hañ giører klooklega?
3 Meinar þu/ ad þad þocknest þeim Almættugasta/ ad þu giører þig riettlætañ? og hvad hiælpar þad / ad þu helldur þijna vegu fullkomna?
4 Meinar þu / ad hañ mune bevijsa (nockud) uppa þig/af þvi hñ er reidur vegna þijn/til ad ganga i riett vid þig?
5 Er ecke þijn vondska stoor/ og eingeñ ender a þijnum misgiørningum?
6 Þvi þu tookst pant af þijnum brædrum fyrer ukañ ordsek / og rænter * þeirra nøktu klædum. * c. 24/7.
7 Þu * gafst ecke þeim þreytta vatn ad drecka/ og neitader einum hungrudum brauds. * Matth. 25/ 42.

8 Enn var þar eirn madur / sem var sterkur / hann hafde landed / og saa / sem var aliten / maatte bua þar i.

9 Þu fyrerlietst eckiur toomhendtar / og þeirra fødurlausu armlegger maa. ttu sundurbrotna.

10 Þar fyrer eru snørurnar allt um kring þig / og hrædslan hefur flioot. lega skielft þig.

11 Edur myrkred / sem þu kant ecke sia / og vatnsflooded þekur þig.

12 Er ecke Gud upp yfer i Himnen. um ? og sia þad effsta af stiørnunum / ad þær eru haaar.

13 Þar fyrer seiger þu : hvad * veit Gud ? munde hann kunna dæma i myrk. renu? * Ps. 10/11. Ps. 94/7. Es. 29/15

14 Skyen eru hans skyla / ad hann kan ecke sia / og hann maa fara um kring Himnana.

15 Hefur þu gaad ad veralldarennar stig um / sem þad orietttlaata foolk hefur geinged aa.

16 Sem eru upphøggner / * fyrr enn þad var þeirra tyme / Eitt flood er wt hlauped (yfer) þeirra grundvøll.

* C. 15. 32/33.

17 Þeir sem søgdu til Guds : vyk fra oss / Og hvad hefde sa Almaattugaste kunnad ad giøra þeim ? * c. 21/14.

18 Hann / hann hafde þo fillt þeirra hws med gott / Þar fyrer eru þeirra * ogud. legu raad laangt fra mier. * c. 21/16.

19 Þeir * riettvysu sia þad / og gledia sig / og sa saklause spottar þa.

* Ps. 107/42.

20 Vor formegan er ecke upprikt / og elldur hefur fortært þvi / sem var af. gangs af þeim.

21 Snu þiernu til hans / og haf frid / Þar af skalltu faa (mykeð) gott.

22 Tak nu løgmaaled af hans munne / Og legg hans rædu i þitt hiarta.

23 Snwer þu vid til þess Almaattug. asta / þa verdur þu uppbigdur / laat oriett enn vera laangt fra þynum tialldbwdum.

24 So legdu þ (fagra) gull a dupt / Og þad (gull af) Ophir a straumanna kletta.

25 Og sa Almaattugaste mun vera þier þad (fagra) gull / z silfur / þier til styrktar.

26 Þvi þu * munt glediast vid þann Al. maattugasta / Og upplipta þinne asioonu til Guds. * Ps. 37/ 4.

27 So * skalltu bidia hann / og hann mun heyra þig / Og ** þu skallt borga þyn heit. * Es. 65/ 24. ** Ps. 50/ 14.

28 Nær þu asetur þier nockud / so skal þad verda til handa þier / Og liooseð mun skyna a þynum vegum.

29 Nær (nockrer) * audmykia sig / þa muntu seigia : (hier er) ein upphefd / og hann mun frelsa þann / sem niduslær aug unum. * Matth. 23/ 12.

30 Hann mun frelsa þann / sem er sak. lous / og sa same mun frelsast fyrer þinna handa hreinleika.

XXIII. Capitule.

Job setur sitt Maalefne fyrer Drotten.

Enn Job svarade / og sagde.

2 Myn ræda er enn i dag eitt heyskleike / myn plaaga er þyngre enn mitt andvarp:

3 Æ / kynne eg þeckia og finna hann / (og) koma til hans sætes.

4 Eg villde setia maalefned i riett fyrer hm / Og taka minn munn fullann mz bevysingar.

5 Eg vil þeckia þær rædur / sem hann mun de svara mier / og skynia / hvad hann villde seigia mier.

6 Mun hann vilia þræta i moote mier med stoorre magt ? nei / enn hann / hann munde leggia (krapt) i mig.

7 Þar (villda eg finnest) raadvandur / nær eg færde bevysing moote honum / Og fry. adest aldeiles fra þeim / sem dæmer mig.

8 Sia / villde eg ganga aafram / þa er hann (þar) ecke / edur til baka / þa finn eg hann ecke.

9 Nær hann handlar a þa vinstre sydu / þa kan eg ecke skoda hann / Hylie hann sig a þa hægre sydu / þa kan eg ecke sia (hn.)

10 Þvi * hann þecker þann veg / sem er hia mier / hann hefur reynt mig / eg maatte wt koma sem gulled. * Ps. 1/6. Ps. 139/3.

11 Eg sette minn foot a hans stig / hiellt

hañs veg og * ecke veik þar af.

* 5. Mos. 17/ 11. Ps. 119. 51/ 102.

12 Hañs vara bodord hefe eg ꝛ ecke yfergiefed / Eg geymde hañs muñs rædur / meir eñ epter miñe vilia.

13 Nær hañ er i eitnre (meiningu/) hver vill þa reka hañ til baka ? hvad hañs sal girneſt/ þad giorer hañ.

14 Þvi hañ mun fullgiora þad/ mier er skickad/ Og þar er myked soddañ hia hm̃.

15 Þar fyrer ma eg hrædaſt fyrer honum/ eg ma merkia þ/ og ottaſt fyrer hm̃.

16 Þvi Gud hefur giort mitt hiarta kramt/ og sa Almattugaſte hefur skielft mig.

17 Þvi eg er ecke upprættur fyrer myrkrenu/ og hañ hefur huled myrkred fyrer miñe augsyn.

XXIV. Capitule.

Job talar um̃ þeirra Ogudlegu Sosvirdingar.

Hvar fyrer skylldu tijmarner ecke vera hulder fyrer þeim Almattugaſta? med þvi þeir/ sem hañ þeckia/ hafa ecke sied hñs daga.

2 þeir færa landamerkeñ/ þeir ræna hiordeñe/ og fæda hana.

3 Þeir reka hiña fodurlausu asna burt/ þeir taka eitnrar eckiu uxa til pants.

4 Þeir ellta þa fatæku af veigenum / þeir lijtelfiorlegu i landenu / hafa faled sig til samans.

5 Sia/ (sem) skoog-asnar i eydemorkeñe eru þr wtgeingner til þra verks/ þeir stoodu upp arla epter herfangenu/ Eydemorkeñ er honū matur handa sveinunū.

6 Þeir uppskiera hañs foodur a morkeñe/ Og upp plocka þss ogudlega vijngard

7 Þeir lata * þañ nakta liggia um̃ nootteña fyrer utañ klæde/ og lata (hañ) aung va abreidu fa i kulldanum. * c. 22/6.

8 Þeir verda voter af (vatns-)steipu / sem kiemur af fiollunum/ og þeir grijpa til eins kletts/ an hialpar.

9 Þeir sliita eitn fodurlausañ af brioo ste/ og taka pant af þeim fatæku.

10 Þeir lata * eitn nakeñ ganga an klæda/ og þeir taka eitt bindene fra þeim hwngrudu. * Es. 58/7. Matth. 25/43.

11 Þeir wtpressa oliu millum þeirra mwra/ þeir troda pressuna/ og þa þyrſter.

12 Foolk af stadnum andvarpar/ og þeira i hel slegnu sal kveinar/ Þo vill Gud ecke giora nockud fierdeileslegt (vid þa.)

13 Þeir eru a medal þeirra mootþrooanlegu i giegn lioosenu/ þeir þeckia ecke hañs vegu/ og eru ecke a hañs stigum.

14 Eitn * mordinge stendur upp / nær þad dagar/ myrder þañ fatæka og þurfando/ og um̃ noottena er hañ sem þioofureñ. * Ps. 10. 8/ 9.

15 Og * eins hoor-kalls auga tekur vara a rockrenu/ og seiger: eckert auga mun sia mig/ Og hañ setur grijmu upp.

* Es. 29/ 15. Job. 22/ 13.

16 J myrkrenu brijſt hañ iñ i hwseñ / sm̃ þeir hofdu sett teikn þ um̃ dageñ/ Þeir * þecktu ecke liooſed. * Joh. 3/20.

17 Þvi strax nær morguneñ kiemur / þa er þad þeim/ sem daudans skugge / Nær madur kañ þeckia (þa/ strax falla a þa) daudans skugga ognaner.

18 Hañ er lietttur ofañ a vatnenu/ hañs hlutskipte er bolvad i landenu/ Hañ mun ecke snwa sier til vijngardsens vegar.

19 Þurkur/ ja hite burttekur snio-vatned/ eñ helvijte þa / sem hafa syndgad.

20 Myskunsemeñ mun gleyma honum/ ormar (munu takaſt af) hañs feite/ hñs mun ecke framar meir miñſt verda/ Og ranglæted mun briootaſt/ sm̃ eitt trie.

21 Hañ þvijngar eina obyriu / sem ecke fæder / Og hañ villde ecke giora eitnre eckiu til gooda.

22 Og hñ dregur þa megtugu med siñe magt/ Stande hañ upp/ þa er madur ei viss um̃ sitt lijf.

23 Giefe (Gud) honum uggaleysed/ þa reider hañ sig þar uppa / þo eru hañs augu yfer þeirra vegum.

24 Þeir eru eina litla stund upphafder/ og (sijdañ fiñſt) eingeñ af þeim/ Þeir verda nidur þrickter/ þeir iñelykiaſt/ sem aller (adrer/) og afslaſt sem topputeñ a einu axe.

25 Og er þad nu ecke (so?) hver vill

straffa

straffa mig fyrer lÿge / z giora mÿna ræ-
du ad aungvu?

XXV. Capitule.

Bildad talar þridia sinn til Jobs.

Enn Bildad sa Suchite svarade / og sagde:

2 Yfirradoomur og otte er hia honum / Hann giorer frid a sÿnum hædum.

3 Mun þar vera tala a hans stryds-foolke? og yfer hvorn mun ecke hans lioos upprenna?

4 Og hvornenn * kann ein manneskia vera riettferdug hia Gude? og hvornenn kann sa vera hreinn / sem er fæddur af einne konu? * c. 4/ 17. c. 9/ 2.

5 Sia allt til tunglsens / og þad mun ecke gefa skyn / Og stiornurnar eru * ecke hreinar fyrer hans augum: * c. 15/15.

6 Hvad myklu sÿdur ein manneskia / sem er eirn madkur / og eirnrar manneskiu bar-
n / sem er eirn ormur.

XXVI. Capitule.

Job talar umm Guds Majestat.

Þa svarade Job / og sagde:

2 Hvad hefur þu hiálpad þeim / sem hefur aungva magt? frelsster þu þann auma / sem hafde aungvann styrk?

3 Hvada raad gafstu þeim / sem hefur ongvann vÿsdoom / z kiender þu honum mal efned / hvornenn þui hagade?

4 Fyrer hvorium hefur þu kunngiort rædur? og hvors ande gieck wt af þier?

5 Þeir daudu skulu fædast (aptur / sem eru) under votnunum / sem bwa þar i.

6 Helvijte er opnad fyrer honum / Og fordiorfunenn hefur aungva skÿlu.

7 Hann wtbreider nordred yfer þad au-
da / Hann heinger Jordena uppa eckert.

8 Hann * bindur vatned (til samans) i sÿnum skyum / Þo bresta skyenn ecke under þeim. * Ps. 104/ 3.

9 Hann helldur stodugt framann til (sÿnum) stool / Hann wtbreider sÿn sky þar yfer.

10 Hann * hefur vÿst cirklad uppyfer vatnenu / þar til lioosed med myrkrenu fær enda. * c. 38/10. Ordsk. 8/27.

11 Himensens stoolpar skialfa / og forundra sig a hans straffe.

12 Fyrer hans magt adskillde hann hafed / og med sÿnu forstande sloo hann (þess) hofmood.

13 Fyrer hans Anda eru Himnarner so-
fryder / Hans hond hefur tilbwed eirn slangar-orm.

14 Sia / þesser eru (ecke nema) þeir ÿd-
stu (partar) af hns vegum / og hvad lÿtell eirn hlutur er þad / sem vier hofum heyrt umm hn? hvor skyllde þa kunna ad understanda sig a hns magtar reidar-þrumu?

XXVII. Capitule.

Job vill ecke vera eirn Hræsnare.

Og Job hiellt áfram ad taka til sÿns maals / og sagde:

2 (So sannarlega sm) Gud lifer / sem hefur umvendt mÿnum rietti / og sa Almattugaste / sem hefur angrad mÿna saal.

3 Allt so leinge minn ande er i mier / og Guds ande i mÿnum nosum.

4 Ef mÿnar varer skulu tala orrett / og ef mÿn tunga skal uppþeinkia svik.

5 Þad skal vera langt fra mier / ad eg skule gefa ydur riett / Þar til eg vanmegnast / vil eg ecke snwa mÿnum froomleika fra mier.

6 Eg vil hallda vid mitt riettlæte / og ecke yfergefa þad / Mitt * hiarta skal ecke skamma mig / fyrer mÿna daga skulld.
* P. G. 24/ 16. 1. Cor. 4/ 4.

7 Minn fiandmadur mun verda sem eirn ogudlegur / og sa / * sem setur sig upp i moote mier / sem eirn ranglatur.
* C. 42/ 7.

8 Þvi hvad er * eins hræsnara von / ad hn er (so) gÿrugur / þvi Gud mun upprick-
ia hans saalu? * Luc. 12/ 20.

9 * Mun Gud kunna heyra hns kvein / nær angist kiemur yfer hn? * Joh. 9/ 31.

10 Kann hann hafa lysting til þess Almattugasta / kann hn kalla allt yd a Gud.

11 Eg vil kienna ydur (þa hlute / sm eru) i Guds hende / (Og) hvad þar er hia þm Almattugasta / vil eg ecke dylia.

12 Sia / þier aller / þier hafed sied þad / og hvi villdud þier (þa) verda (so) all-

deiles fængter?
13 Þetta er eitrar ogudlegrar mañeskiu hlutdeild hia Gude / og tyrañaña arfur/ sem þeir munu fa af þm̃ Almættugasta.
14 Eige hañ * morg børn / þa munu þau koma til sverdsens/ Og hañs ** af kvæme mun ecke mettast af braude.

* 2. Kong. 10. 6/7. ** Ps. 37/25.

15 Hañs eptirordner munu jardast i daud anum/ Og hañs eckiur ecke græta.
16 Nær hañ safnar silfre sem dupte/og tilbyr klæde/ sem leireñ:
17 Þa mun hañ (vel) tilbwa þad/eñ sa riettlæte skal klæda sig þvi / Og sa sak lause skal wtskipta peningunum.
18 Hañ bygde sitt hws sem molureñ / og sem eiñ vaktare/ er gierer hreise.
19. Sa ryke mun leggia sig/og ecke saf nast/hañ uppliet syn augu/og hañ var ecke (meir.)
20 Ognaner munu falla yfer hañ/sem vatned/ eirn hvirfel-vindur mun burt stela honum um̃ nootkena.
21 * Austañ-vindur mun færa hañ burt/og hañ fer (þangad/) Og med ein um storme reka hañ af synum stad.

* Ezech. 17/10.

22 Og hañ mun kasta(slyku)yfer hñ/ og ecke spara/Hañ mun vilia flya snar lega fra hañs hende.
23 Hañ mun * klappa med synũ hønd um yfer honum/ og blystra yfer honum fra hañs stad. * Harmagr. 2/15. Ezech. 3/19.

XXVIII. Capitule.

Job talar um̃ Guds og Mañeskiuñar Vysdoom.

Þvi silfred hefur(siñ) utgang / Og gulled (siñ)stad/sem þeir skulu smellta þad:
2 Iærned tekst af Jørduñe/ og steinar smelltast til kopars.
3 Hañ hefur sett eirn enda fyrer myrk red/ og þad ydsta a øllum hlutum leit ar hañ/hañ upp/ jæ myrkursens stein Og daudans skugga.
4 Þar utbrytst eirn lækur hia þeim / sem þar bua/ sem mañ kañ ecke ganga i giegnum a fæte / verdur wtauseñ af mañeskiunum/ (og) fer burt.
5 Af landenu mun wtkoma braud / og þar under vard þ umsnued / sm̃ elldur.
6 Steinar þar af eru stadur til sa phir/ Og þar er gull-dupt i.
7 Þar er eirn stigur/sm̃ eingeñ fugl hef ur þekt/ z einkes gripfugls auga sied.
8 Drambsemdar børn hafa ecke geing ed þar a/ Eckert (oblugt) leon hefur geinged þar a.
9 Hañ leggur syna hønd a kletteñ / hañ kollkastar fiølluñ af grundvelle.
10 Hañ liet uppspretta læke i klettun um/ Og hañs auga sier allt kostulegt.
11 Hañ bindur fyrer fliooteñ / ad ecke eirn drope (kiemur þar ut/) Og ut færer þa huldu til liossens.
12 Eñ hvar vill madur fiña vysdom? og hvar er skynsemeñar stadur?
13 Ein mañeskia veit ecke heñar hætta lag/ Og hun verdur ecke fundeñ i þeir ra lifendu lande.
14 Afgruñed seiger: hun er ecke i mi er/Og hafed seiger: hun er ecke hia mier
15 Madur kañ ecke giefa þad hreina gull fyrer hana/ Ei helldur vega silf ur/ad betala hana med.
16 Hun kañ ecke reiknast vid Ophirs gull/ vid þañ kostulega onych og saphir.
17 Gull og demantar kuña ecke vera heñe lyker / Mañ kañ ecke vygsla heñe fyrer gerseme af(kostulegu)gulle.
18 Ramoth og Gabis skal ecke agtast/ Þvi vysdoomureñ er hærre (ad vega/) eñ perlur.
19 * Topaz af Morlande kañ ecke ad reiknast til jafns vid hañ / Hañ kañ ecke reiknast vid þad hreina gull.

* 2 Mos. 28/17.

20 Hvadañ mun þa vysdoomureñ ko ma? og hvar er skynsemeñar stadur?
21 Þvi hun er huleñ fyrer allra lifend ra augum/ hun er og huleñ fyrer fugl unum under Himnenum.
22 Fordiørfuneñ og daudeñ seigia: vier heyrdũ heñar rikte med vorũ eyrũ.

23 Gud * veit veigeñ þar til/ Og hañ/ hañ þecker heñar stad. * Spek. 7/15.
24 Þvi hañ/ hañ sier allt til Jardarenñar endemarka/ Hañ sier under øllum Himnenum.
25 Þegar hañ giørde vindenum vigt/ og vo vatned upp med einum mæla:
26 Þegar hañ giørde regnenu (siñ) setning og veg til leyptursens / sem geingur undañ skrugguñe:
27 Þa sa hañ hana/ og uppreiknade hana/ * tilbioo hana / og fañ hana ogso.
* Orðsk. 3. 19/ 20.
28 Og hañ sagde til mañeskiuñar: Sia/ * Drottens otte er vysdoomur/ og ad vykia fra þvi vonda/ er forstand.
* Ps. 111/10. Orðsk. 1/7.

XXIX. Capitule.

Job talar um̄ siṅna fyrre Velgeingne.

Og Job * hiellt afram̄/ ad taka til sijns mæls / og sagde:
* C. 27/1.
2 O ad eg være eins sem a þeim gømlu mañudum / eins sem a þeim døgum/ (a hvørium) Gud vardveitte mig.
3 Þegar hañ liet sitt * lioos skijna yfer mijnu høfde / þegar eg gieck i gegnum myrkred fyrer hañs lioos. * C. 18/ 6.
4 Eins sem þa eg var a mijnum ungdooms døgum/ * þegar Guds leyndardom ut var yfer miñe tialldbwd. * Ps. 25/14.
5 Þañ tijd/ sa Almættugaste var eñ nu hia mier/ þa mijn børn voru um̄ kryng mig.
6 Þegar eg þvoode mijn spor i smiøre / og kletttarner uthelltu mier oliulækium.
7 Þegar eg wtgieck til portsens þ stadnum/ þa eg liet tilbwa miñ stool a gøtuñe.
8 Þegar þeir ungu sæu mig / og foldu sig / Og þeir afgømlu stoodu upp / og voru standande.
9 Þegar þeir yppurstu lietu af ad tala/ og løgdu høndena a þeirra muñ.
10 Þegar Fyrstaña raust dulde sig / Og þeirra tunga lodde vid þeirra goom.
11 Nær eitt eyra heyrde (mig/) þa prijsade þad mig sælañ / Og nær eitt auga sa mig/ þa hroosade þad mier.
12 Þvi eg frelsade eitn fætækañ/ þegar hañ kalladе/ Og eitn fødurlausañ/ sem hafde aungvañ hiælpara.
13 Hañs blessan / sem skyllde fordiærfast/ kom yfer mig / Og eg ottadest ecknañā hiarta.
14 Eg yfklædde mig rietlætiseñe/ og hun klædde mig/ Miñ riettur var sem ein kæpa/ og ein (fyrstaleg) hwa.
15 Eg var þess blinda augu/ og eg var þess hallta fætur.
16 Eg var þeirra fætæku fader / Og þad mælefne/ sem eg ecke visse/ þad uppspurde eg. * C. 31/ 18.
17 Eg * sundurbraut hins orietlætisfa jaxla/ Og sleit herfænged af hñs tøñū.
* Ps. 58/ 7.
18 Og eg þeinkte : eg vil deya i mijnu hreidre/ z giøra dagana marga/ sm̄ sandeñ
19 Mijn root var wtbreidd hia vatnenu/ Og døggeñ var a mijnum kornskurde.
20 Mijn vegsemd var ny hia mier/ Og miñ * boge batnade i miñe hende.
* 1. Mos. 49/ 24.
21 Þeir heyrdu (mig/) og bidu/ og þøgdu epter mijnu rææde.
22 Þeir tøludu ecke i moote epter mitt ord/ og mijn ræda draup a þa.
23 Þvi þeir bidu epter mier/ so sem epter regne/ og upplietu þeirra muña/ sem epter (kvølld-) regne.
24 Eg hloo ad þeim / þeim sem t wdu ecke / og þeir forøgludu ecke mijns andlites lioos.
25 Nær eg villde koma til þeirra / þa mætte eg sitia efst/ og eg bioo sem eitn kongur i hernum/ sem sa / er huggade þa hrelldu.

XXX. Capitule.

Job talar um̄ sitt næmærga Eymdar Stand.

Eñ nu hlæa þeir ad mier/ (sem eru miklu) yngre/ eñ eg/ hvørra fedur eg hefde ecke virdt ad setia hia mijnum fiær-hundum.
2 Jsa hvar til var þeirra handa magt mier (þienanleg:) elleñ (sialf) er forgiefens a þeim.
3 Þeir/ sem voru einmana vegna neydar/ og

ar/og vegna hungurs/ jaa þeir sem flÿ-du til þurra (stada/)til dimuñar/eyde-(stada) og eydemerkur.

4 Þeir/sem upprÿktu neklu hia einum buske/og einerber-tries rætur voru þeir-ra matur.

5 Þeir wræktu utrekast þadañ/ madur hroopade i giegn þeim/sem i moote ein-um þioof.

6 Þeir gaafu sig til hellra i dolunum / til ad bwa i / til hellra i Jordeñe / og kletkaña.

7 J millum buskaña rumdu þeir/þeir sofnudust under netlunum.

8 Þeir sem voru eins daara born / jaa þess forakkada born / Sem voru meir dempader eñ Jordeñ.

9 Eñ * nu er eg ordeñ þeirra streingia leikur/Og maa vera þeim til frasogu.
* Ps. 69/13. etc.

10 Þeir hafa andstigd a mier/þeir hall da sig laangt fra mier/ og spara ecke ad spÿta i mitt andlit.

11 Þvi hañ hefur fraspent mÿna saal/ og plaagad mig / Þar fyrer hafa þeir kastad beitslenu burt fyrer miñe augsÿn.

12 Þeir settu sig upp a þa hægre sÿ-du/ (sem eru/sem)eirn ungur dreingur/ þeir burtskufudu mÿnu footū/og ruddu þeirra fordiorfunar vegu moote mier.

13 Þeir uppbrutu miñ stig/ þeir hiaalp udu til miñar eymdar/Þeir hofdu eink-es hiaalpara (þorf.)

14 Þeir komu/sē ad einu vÿdu ope/þe-ir fiellu iñ/sē þr þar vilidu eideleggia.

15 Ognaner eru snunar i moote mier/sē vindur vfsæker madur mÿna saal / Og mÿn velferd er burtlideñ / sem eitt skÿ.

16 Þar fyrer utheller sier yfer mig nu mÿn saal/eimdareñar dagar grÿpa mig.

17 A nootkuñe giegnumborar madur mÿn bein i mier / Og mÿnar ædar hafa ecke hvÿld.

18 Vegna mikellrar magtar umbreik-ast miñ klædnadur/ Hañ umgyrte mig / sem krageñ af mÿnum kyrtle.

19 Hañ hefur troded mier i skarned/og eg er agtadur sem dupt og aska.

20 Jeg * hroopade til þÿn/eñ þu svar-ader mier ecke/ Eg stood (þar/) og þu gafst(ecke)gaum ad mier. * c.19/7.
Ps. 22/3. Ps. 102/2.

21 Þu hefur snued þier / til ad vera grimmur moote mier / Þu þrugar mier med þiñar handar styrk.

22 Þu lipter mier upp yfer vindeñ/þu lætur mig fara(þar/)Og smellter mig olldunges.

23 Þvi eg veit/ þu færer mig til daud-ans aptur / og til allra lifendra sam-kundu hwss.

24 Þo mun hañ ecke utrietta(sÿna) hond til kolsens/Skyllde þar vera hli-vod/ nær hañ aangrar þaa?

25 Griet eg ecke yfer einū er þad gieck illa? aumkadest mÿn saal (ecke)yfer þe-iñ aumna?

26 Þo þegar * eg vænte goods / kom þad vonda/ Og þegar eg vonade epter ljoose/ kom þar myrkur. * Jer.14/19.

27 Mÿn iñÿfle slooda/og eru ecke kyrr/ eymdareñar dagar eru komner fram vid mig.

28 Eg geing svartur/fyrer utañ sool. Eg stend upp/ eg hroopa i sofnudeñū.

29 Eg er drekans brooder / og þeirra ungu stein-ugla stall-brooder.

30 Mÿn huud er svort yfer mier/ og mitt bein er bruñed af þurk.

31 Mÿn harpa er ordeñ * til klogu-maals/ Og mÿn pÿpa til þeirra graat-endu hlioods. * Ps. 30/12.

XXXI. Capitule.

Job talar um sÿna Gudhrædslu.

Eg * giorde eirn sattmaala vid mÿn augu / Hvad skyllde eg þaa skætta um eina jomfrw ?
* Syr. 9/5. Matth.5. 28/29.

2 Og hvort er * sw hlutdeild/ sem Gud (giefur hier) ofañad ? og sa arfur/ sem sa Almattugaste giefur af þeirre hæd-eñe? * Matth. 19/ 27.

3 Mun eirn rangláatur ecke hafa for-diorfun? og þeir/ sē verka oriettleñ/(ecke) verda framande ?

4 Mun hañ/ hañ ecke * sia mÿna vegu/

og telia allar mijnar gaungur? * c. 23/10.

5 Hefe eg geinged med hiegoomanum? edur hefur min fotur skundad til svikseme?

6 So mæ han vega mig i riettlætesens metaskælum / Og Gud mun þeckia min froomleika.

7 Ef * minn gangur er vikenn af veigenum/og mitt hiarta er geinged epter mijnum augum/og hieck þar nockud vid mijnar hendur. * Ps. 7/4. etc.

8 Þa mætte eg saa/enn eirn annar eta þad/ og minn groode mætte uppræktast med root.

9 Sie mitt hiarta sviked af eirnre konu/ edur hafe eg leinst hia mijns naunga dyrum

10 Þa * mæ mijn hustru mala med einum ødrum/og adrer beigia sig yfer hana. * 5. Mos. 28/30.

11 Þvi þad være eirn løstur/ og þad være eirn misgiorningur fyrer doomurunum.

12 Þvi þad være eirn elldur/ hver ed for tærde til fordiorfunar / og upprikte med root allre minne inteckt.

13 Hafe eg forakt ad mijns sveins / eda minnar stulku riettarfar/ nær þau prættu vid mig:

14 Þvi hvad villde eg giøra/ nær Gud villde uppstanda? og nær hann villde vitia/ hveriu skillda eg svara hønum?

15 Hefur hann ecke (og) giort hann / sa sem giørde mig i (moodur) lijfe? og tilbioo oss i lijfenu einsamann.

16 Hefe eg sagt ney vid þeirra fatæku bæn/og fortært ecknanna augum?

17 Og hefe eg eted minn munnbita fyrer mig alleina/ ad fodurlouser atu ecke þar af?

18 Þvi hann er uppvaxenn hia mier fra mijnum ungdoome / sem hia einum fødur / Og fra minnar moodur lijfe hefe eg leidt hana.

19 Hefe eg sied einn farast af þvi hann * hafde ecke klæde/ og (gaf) ecke þeim auma klædnad? * Es. 58/7.

20 Hafa ecke hanns lendar blessad mig / þa hann vermde sig af minna sauda ullu?

21 Hafe eg upplyft minne hende moot einum fodurlausum / þann eg eg saa / ad eg hafde magt i portenu ad hialpa:

22 Þa falle mitt herdarblad fra øxlunum/og minn armur breste fra alboganum.

23 Þvi * þad var eirn otte fyrer mier/ ad Gud fordiarfar / og ad eg kunne ecke (frija mig) fyrer hanns hætign. * 1. Mos. 50/19.

24 Hefe eg sett gull til mijns trausts/ edur sagt * til hins (besta) gulls: þu ert mitt traust? * Ps. 52/9.

25 Hefe eg gladt mig/ad mitt goots var miked / og ad mijn hønd hafde afrekad miked?

26 Hefe eg liked til lioossens nær þad skein / edur til tunglsens / (af hveriu þad) dyrmæta utgeingur?

27 Og hefur mitt hiarta læted sig heimuglega villa/ ad mijn hønd legdest til mijns munns?

28 Þad er ogso eirn misgiorningur fyrer doomurum. Þvi þar med hefde eg * neitad Gude adofann. * Tit. 1/16.

29 Hefe eg gladt mig / nær þad gieck mijnum frandmanne illa / og upphafed mig/ ad oluckann hitte hann?

30 Og eg liet minn munn ecke syndga/ad oska hanns sal bølvunar.

31 Hafa ecke menner i minne tialldbud mætt seigia: o Gud giefe oss af hanns hollde/ vier kunnum ecke mettast.

32 Eirn framande * mætte ecke liggia ute um nootkena / Eg liet mijnar dyr upp fyrer þeim vegfaranda. * Rom. 12/13. Ebr. 13/2.

33 Hefe eg huled mijnar * yferkrodslur so sem Adam / og duled minn misgiørning i leyndum? * Ps. 32/5.

34 Sannarlega/eg kunne skielfa eirn stoorann flock/enn eirn forsmænarlegur a med al(mijns) husfoolks gat skielft mig/ ad eg skyllde þeigia / og ecke ganga ut af einum dyrum.

35 Hver giefur mier þann / sem kann heyra mig/ sia mijna beidne/ sa Almætt ugaste villde svara mier / og sa sem prætter vid mig / skrifa eina book.

36 Ef eg ecke villde (þa) upptaka hana a mijnar axler / (ja) binda hana i kringum mig/ sem kransa.

37 Eg villde giefa hønum tøluna a mijnum gaungum til vitundar/Eg vill

de lꝏta hañ koma nærre(mier/)sem eirn fyrsta.

38 Skyllde mijn Jørd hroopa a mooke mier / og hennar akur-reinar grꝏta til samans:

39 Hafe eg eted hennar avøxt/obetalad añ/ z plꝏgade þeirra sꝏl/sm̃ attu þ:

40 Pa uppvaxe(mier) þistill fyrer hveite/og illgrese fyrer bigg. Jobs ord hafa enda.

XXXII. Capitule.

Elihu talar.

Pa liettu þesser þrijr meñ af ad svara Job/med þvi hañ hiellt sig riettferdugañ.

2 Eñ Elihu Barachels son sa Busite/ af Rams ætt/vard reidur/ Hañ vard reidur uppa Job/ ad * hañ villde hallda sijna sꝏl riettferdugre eñ Gud. * c. 35/ 2.

3 Hañ vard og reidur uppa hañs þria vine/af þvi þeir fundu eckert svar/ og fordæmdu (þo) Job.

4 Þvi Elihu beid epter Job i ordunum/af þvi þeir voru elldre eñ hañ.

5 Þegar Elihu sꝏ/ ad þar var eckert svar i þeirra þriggia maña muñe/ vard hañ reidur.

6 Þar fyrer svarade Elihu Barachels son sa Busite/og sagde: eg er ungur/og þier erud harla gamler/Þvi hrædde eg / og ottadest ad auglijsa ydur mijna skynseme.

7 Eg þeinkte: * lꝏt dagaña tølu/og ꝏrsens margfiølda kuñ giora vijsdoom eñ. * c. 12/ 12.

8 Sañarlega / þar er anden i mañeskiuñe/og þess Almꝏttuga ande * giører þa skynsama. * Ordsk. 2/ 6.

9 Þeir stooru eru ecke vijser/ ei helldur underst anda þeir gømlu riettinden.

10 Þar fyrer seige eg: heyr mig/ eg / eg vil ogso lꝏta sia mijna skynseme.

11 Sia/ eg beid epter ydar ordum/Eg giætte ad ydar skynseme / þar til þier kuñud ad hafa fundeð uppa rædur.

12 Þegar eg (nu) hefe giefed gaum ad ydur/ sia/ þar er eingeñ/ sem bevijsade (nockud) i mooke Job / sem kuñe svara til hañs rædu/ af ydur.

13 Ad þier ecke skylldud seigia: vier fundum vijsdoom/Gud hefur burtskufad hønum/(og)eingeñ mañeskia.

14 Nu hañ hefur ecke viked rædum i giegn mier/ og eg vil ecke svara hønum epter ydar rædum.

15 Þeir voru ottasleger / þeir kuñu ecke framar svara/ þeir kuñu ecke meira tala:

16 Og eg beid/eñ þr kuñu ecke tala/ þvi þeir stodu vid/ þeir svørudu ecke meir.

17 So vil eg/eg ogso svara ad mijnu parte/ Eg vil ogso auglijsa mijna skinseme

18 Þvi eg er fullur af rædum / Eirn ande i mijnum kvide þreinger mier.

19 Sia / miñ kvidur er sem vijn/ sem ecke er opnad/ Hañ mꝏ rifna/ sem nyar (ledur-) fløskur.

20 Eg hlijt ad tala/ ad eg fꝏe anda / Eg hlijt ad upplꝏta mijnar varer / og svara.

21 Eg vil nu aungva persoonu ꝏlijta / Og eg vil ecke bruka titel vid nockurn.

22 Þvi * eg veit ecke ad bruka titla: miñ Skapare mætte burtsvipta mier iñañ eirnrar lijtellrar stundar. * c. 31/ 23.

XXXIII. Capitule.

Elihu talar til Jobs um̃ Guds Riettlꝏte.

Og Job/heyr þo nu mijna rædu/ og gief gaum ad øllum mijnum ordum.

2 Sia nu/ eg hefe upplꝏted miñ muñ/(Og) mijn tunga hefur talad i mijnum muñe.

3 Mijn ræda skal utseigia mijns hiarta hreinlinde/ z mijnar varer hreinañ skilning

4 Guds Ande hefur giort mig/Og þess Almꝏttuga ande mun lꝏta mig lifa.

5 Kuñer þu/(so)svara mier/ Buudu þig til/ stattu mooti (mier.)

6 Sia/eg * er epter þijnum ordum i Guds stad/ eg/eg er ogso giordur ** af leyre. * C. 31/ 15. ** C. 10/ 9.

7 Sia / þu þarft ecke skielfast af otta fyrer mier/Og * mijn hønd skal ecke vera

þung

þung yþer þier. * Ps. 32/4. Ps.38/3.
8 Þu taladet vijst fyrer mijnum eyrum/ Og eg matte heyra rædunnar raust:
9 Eg er * hreinn fyrer utañ misgiørning/ eg er saklaus/ eg heþe ecke oriett.
* Ebr. 7/ 26.
10 Sia / hañ heþur funded søk i moote mier/ Þar fyrer * helldur hañ mig fyrer siñ ovin. * c. 19/ 11.
11 Hañ heþur sett mijnar fætur i stock / Hañ heþur geymt alla mijna stigu.
12 Sia/ (hier uppa) svara eg þier: hier uti ertu ecke riettþerdugur/ Þvi Gud skal halldast hærre eñ ein mañeskia:
13 Hvar fyrer heþur þu þrættad vid hañ? med þvi hañ giører þier ecke reikning fyrer noeckurn aþ sijnum giørningū.
14 Eñ Gud talar einusiñe og añad siñ / til þess / sem ecke agtar þad.
15 J draume/ i sijn um̄ noottena/ nær eirn diupur sveþn fellur a foolk / nær þeir soþa a sængeñe:
16 Þa * opnar hañ foolksens eyru/ Og innsiglar þeirra reþsingar. * c. 36/ 10.
17 Ad snua mañeskiuñe fra (heñar) verke/ Og hilla hoþmood fyrer einum mañe.
18 Ad spara hañs sal fra fordiørþuneñe/ og hañs lijþ / ad þad ecke falle fyrer sverdenu.
19 Og ad straþþest hañ med pijnu a siñe sæng / Og a øllum hañs beinum / sem voru sterk.
20 So ad hañs lijþ kome hønum til ad velgia vid braude / Og hañs salu vid goodum mat.
21 Ad hañs holld forkærest / so madur ecke kuñe sia þad / og hañs bein verde sundurslegeñ/ ad þau ecke siaest.
22 Og hañs sal skunde til fordiørfunareñar/ og hñs lijf til þrra/ sm̄ deyda.
23 Ef þar þa være eirn talande eingell hia hm̄/ eirn af þusundum̄/ ad kuñ giøra eirnre mañeskiu sijna raadvendne:
24 So munde hañ aumka sig yfer hm̄/ og seigia: leys hm̄/ ad hm̄ ecke fare nidur i grøfena/ eg hefe funded eina forlijkun.
25 Þa mun hañs holld * verda vokva fullt/ meir eñ i (hañs) barndoome/ Hañ mun koma apkur til hañs ungdooms daga. * Ps. 103/ 5.
26 Hañ mun bidia til Guds/ sem mun vilia hønum vel/ og hañ mun sia hañs andlit med føgnude/ Og hm̄ mun betala eiñe mañeskiu sitt riettlæte.
27 Hañ mun lijta a mañeskiurnar/ og seigia: eg hefe syndgad / og um̄snued riettenum/ eñ þad hefde ecke vered mier nitsamlegt.
28 Hañ hefur frelsad hañs sal / ad hañ ecke foor i fordiørfuneña/ og hañs lijf mun sia uppa liooset.
29 Sia / þetta alltsamañ vill Gud giøra tvisvar (edur) þrisvarsiñum vid eirn mañ.
30 Ad sækia * hañs sal apkur af fordiørfuneñe / ad upplijsast fyrer þeirra lifendu lioos. * Ps. 103/ 4.
31 Merk Job/ heyr mig/ Þeige þu/ og eg / eg vil tala.
32 Eñ hafer þu ad seigia / þa svara mier/ seigdu til/ Þvi eg hafde lyst til ad riettlæta þig.
33 Eñ hafer þu eckert/ þa heyrdu mig/ Þeige þu/ z eg skal kieña þier vijsdom.

XXXIV. Capitule.

Elihu helldur afram ad tala til Jobs um̄ Guds Riettlæte.

Framveiges svarade Elihu / og sagde:
2 Heyred þier vijser mijna rædu/ Og þier skilnings fullu/ giefed gaum ad mier.
3 Þvi * eyrad mun prooka ræduna/ og goomureñ smackar mateñ. * c.12/11.
4 Latum oss utvelia oss riett / latum oss þeckia/ hvad gott er i millum vor.
5 Þvi Job sagde: eg er riettferdugur/ og Gud hefur um̄breitt mijnum riette.
6 Eg maa liuga samt / þo eg hafe riett/ * mijn pijla giører illt/ fyrer utañ yfertrodsiu. * c. 6/ 4.
7 Hvør er eirn madur/ sem Job? er * dreckur spott/ sem vatn? * c. 15/ 16.
8 Og fer i selskap med þeim/ sem giøra oriett/ og * geingur med vondu folke? * Ps. 1/ 1.

9 Þvi hañ sagde : eirn madur hefur ecke gagn (þar af/) nær hañ hefur vil ia/ (til ad ganga) med Gude.

10 Þar fyrer þier vitra foolk / heyred mig/ * þad sie langt fra Gude/ ad vera ogudlegur/ og þm̄ Almættuga oriett. ferdugur. * c. 8/3. Rom 3/5. c. 9/14.

11 Þvi hañ mun * betala eirnre mañ- eskiu (epter) sijnum giorninge/ og læta hvørn fiña epter (sijnum) veige. * Ps. 62/13.

12 Þvi sañarlega / Gud giører ecke o- riett / og sa Almættugaste umbreiter ecke riettenum.

13 Hvør hefur tilsett Iørdena utañ hañ ? og hvør * hefur sett allt Iard- rijke. * c. 38/ 4. Ps. 119/ 90.

14 Ef hañ villde taka sier þad fyrer / þa safnade hañ hañs anda og hañs aundum til sijn.

15 Allt holld munde forganga til sam ans / og * mañeskiañ verda ad dupte aptur. * 1. Mos. 3/19. Pred. 12/7.

16 Hafer þu skilning/ þa heyrdu þetta/ gief gaum ad mijnar rædu raust.

17 Skyllde og sa / sem hatade riett / binda um̄ ? og villder þu fordæma hañ/ sem er sierdeiles riettlatur ?

18 Skyllde nockur seigia til eins kon- ungs : þu aule/ (og) til fyrstaña : þu ogudlege?

19 Sa * sem (þo) ecke mijktur fyrstaña persoonur / so þar þeckest ecke hroop fra þess auma augsijn/ þvi þeir eru all er hañs handaverk. * P. G. 10/34. etc.

20 Þeir munu deya hastarlega/ og eitt foolk skal skielfast og forganga um̄ mid nætted/ og þeir sterku munu takast bu- rt an magtar.

21 Þvi * hñs augu eru a hvørs (mañs) veige/ og hañ sier allar hañs gaungur. * C. 23/ 10.

22 Þar * er eckert myrkur/ og ei daud- ans skugge/ hvar þeir/ sem giøra oriett/ kuñe skyla sier i. * Ps. 139. 11/ 12. Ordsk. 23. 27/ 28

23 Þvi hñ leggur ecke ofmyked a nock urn/ ad hñ skyllde ganga i riett vid Gud.

24 Hañ kremur * þa vegsamlegu/ so þad er ecke ad frietta/ og skickar adra i þeirra stad. * Luc. 1/ 51.

25 Af þvi ad hañ þecker þeirra verk/ * um̄breiter hañ (þvi) um̄ nootena/ og þeir verda nidurslegner. * Dan. 5/30.

26 Hañ sloo þa/ sem vonda a einum stad/ sem madur sær þad.

27 Af þvi/ ad þeir viku burt fra hm̄/ og underskoodu aungvañ af hñs vegū.

28 So ad þess * fætæka kvein mætte koma fyrer hañ / og hañ mætte heyra þeirra vesølu hroop. * Ps. 9/ 13.

29 Nær hañ/ hañ giører frid/ * hvør vill fordæma ? nær hañ byrger andlit- ed/ hvør vill þa skoda hañ/ bæde i giegn einu foolke / og i giegn eirnre mañeskiu æsamt ? * Rom. 8/ 34.

30 Ad ein mañeskia/ sem er eirn hræsn are/ skule ecke stioorna/ ad þar skule ecke vera snara fyrer foolked.

31 Þvi þad heyrer Gude til/ ad seigest : eg hefe lided þad/ eg vil ecke fordiarfa.

32 Fyrer utañ þad eg kañ ad sia/ kieñ þu mier/ Hafe eg oriett høndlad/ þa * vil eg þad ecke meir (giøra) * c. 39/35.

33 Mun hañ eiga ad betala þad (von- da/) sem þu villt/ med þvi þu forsmæ- er (hañ/) skyllder þu/ þu utvelia þier (nockud/) og ecke eg ? og hvad veitst þu ? seig þad.

34 Skynsamer meñ meiga tala vid mig / og eirn vijs madur heyrer mig.

35 (Eñ) Iob vill * ecke tala med skyn seme / og hañs ord eru ecke med hygg- endum * c. 38/ 2.

36 Miñ fader/ læt Iob reynast allt til enda/ þar fyrer/ ad hañ svarar medal oriettferdugs foolks.

37 Þvi hañ mun leggia yfertrodslu til siñar synoar / hann vill klappa (med høndunum) i millum vor/ og hafa mørg ord fyrer Gude.

XXXV. Capitule.

Elihu helldur eñ æfram̄ ad tala til Io bs um̄ Guds Riettlæte.

OG Elihu svarade / og sagde :

2 Helldur þu þetta þ̄ riett/ þu sager : eg er riettvijsare

enn Gud ?

3 Þvi þu hefur sagt: Hvad gagnar þad þier? Hvada gagn kiñe eg fæ/(ef eg vÿk) fra miñe synd ?

4 Eg/ eg vil svara þier/og þÿnum vinum med þier.

5 Skoda Himenen/og siaa/og skoda skyen / þau eru þier ofhæ.

6 Ef þu syndgar/hvad kantu giøra mooti hønum ? og (ef) þÿner misgiørningar eru marger / hvad kantu giøra hønum ?

7 Ef þu ert riettlꝏtur / * hvad kantu giefa hønum ? edur hvad mun hañ med taka af þiñe hende? * c. 22/ 2.

8 Þÿn vondska(kañ vel giøra)eiñe mañeskiu/ sem þu (ert/nockud/) og þitt riettlæte/eiñrar mañeskiu barne.

9 Fyrer ofrÿkes margfiollda kiemur þu þeim nidurþrickiu til ad hroopa/þeir hroopa vegna þeirra sterku armleggs.

10 Eñ eingen seiger: hvar er Gud/sem giørde mig/sñ giefur saungva uñ nottena.

11 Sem kieñer oss * fram ar eñ dÿrunum a Jordune/og giører oss vÿsare/eñ fugla ana under Himnenum. * 2. Pet. 2/ 12.

12 Þar munu þr hropa/og hñ mun ecke bænheyra vegna hiña vondu drambsemdar

13 Eñ Gud * mun ecke heyra hiegoomañ /og sa Almꝏttugaste mun ecke aløÿta þad. * Joh. 9/ 31.

14 Þar med vilter þu seigia : þu munt ecke siaa hañ/halltu doom fyrer hønum/ og bÿd hañs (ad eins.)

15 Og nu/med þvi * þad er eckert/ sem hañs reide hafe heimsookt/og hañ hafe ecke giefed gaum(þar ad so)harla miøg. * Prov. 8/ 11. etc.

16 Þa vill Job upplꝏta siñ muñ hiegoomlega / hañ þorer ad ulausa ordum aan skynsemdar.

XXXVI. Capitule.

Elihu helldur eñ nu aafram ad tala til Jobs uñ Guds Riettlæte/ Almætte og Vÿsdoom.

Og Elihu hiellt aafram/ꝛ sagde 2 Bÿd mÿn lÿted / og eg vil kuñgiøra þier/þvi (hier er) eñ nu ad tala fyrer Gud.

3 Eg vil sækia mÿna skynseme langt ad/ og til leggia mÿnum Skapara riettlæted.

4 Þvi sañarlega / mÿnar rædur skulu ecke vera lÿge / eirn fullkomeñ i (allre) skynseme (er hier) hia þier.

5 Siaa/ Gud er megtugur/ þo vill hañ ecke utskufa/ Hañ er megtugur af hiartans krapte.

6 Hañ lætur eirn ogudlegañ ecke lifa / Helldur * hiaalpar þeim aumu til riettar. * Ps. 45/ 5.

7 Hañ burtsnÿr ecke sÿnum augum fra einum riettlaatum/ Helldur(setur)konung ana uppa stooleñ/ Þar setur hañ þa æfenlega/ og þeir munu upphefiast.

8 Og ef þeir yrde fangner i stocke/yrde bundner med eymdareñar snørum.

9 Þa vill hñ auglÿsa þeim þeirra verk/ og þeirra yfertrodslur / nær þær hafa feinged yferhond.

10 Þa mun hañ * opna þeirra eyru til leidriettingar/og seigia/ad þeir skule snua sier fra ranglætenu. * 2. Sam. 7/27. 1. Kron. 18/ 25.

11 Ef þeir villdu heyra og þioona / þa mundu þeir enda þeirra daga i þvi gooda/ og þeirra aar med lÿsteseme.

12 Eñ ef þeir hlÿdde ecke / þa mundu þeir fara burt fyrer sverdenu / og deya aan skynseme.

13 Og hræsnarar i hiarta munu auka reidena/ Þeir munu ecke hroopa/nær hañ vill binda þa.

14 Þeirra saal mun deya i æskuñe/ ꝛ þirra lÿf a medal þeirra (skamarlegu)skalka.

15 (Eñ)hañ * mun frelsa eirn aumingia i siñe eymd/ og opna þeirra eyru i hørmungeñe. * Ps. 35/ 10. Ps. 72/12.

16 So munde hañ og hafa * frelsad þig fra þreingingu til eins rums stadar/ hvar eingen þreingsle munu vera/og þÿns bords roosemd munde hafa vered full med feite. * Ps. 18/ 20.

17 Eñ þu hefur uppfyllt þess ogudlega sok / Maalefne og riettur skilldu hallda vid.

18 (So þeink nu/)ad þar er reide(fyrer hende/) ad hañ ecke skule burttaka þig med einu slage / ad mykel forlÿkun

skule ecke hiælpa þier / ad burtvykia (þar fyrer.)

19 Mun hañ eiga ad virda þiñ ryk=doom/ad þu skyllder ecke(koma) i ang=ist/ Edur nockrar magtar krapta.

20 Þu þarft ecke þreyia epter nott=eñe/ til ad yferfalla folk a þeirra stad.

21 Giæt þyn/ad þu ecke lyter til oriett=ar/ þvi þu hefur haft meire lyst þar til/eñ ad vera aumur.

22 Siaa / Gud kañ ad upphefia fyrer syna magt/ hvør er eirn lærare/sem hañ ?

23 Hvør vill heimsækia hañs vegu yf=er hønum:og * hvør hefur sagt : þu hefur giørt oriett ? * c. 34/ 10.

24 Huxadu til/ ad þu upphefier hañs verk/sem foolked hefur skodad.

25 Allar mañeskiur hafa sied þad/Ein mañeskia mun skoda þad ælengdar.

26 Siaa / Gud er stoor / og vier kuñum ecke þeckia (hañ/) og eingeñ kañ upp=spyria hañs aar tal.

27 Þvi hañ kañ ad hindra vatnsens dro=pa/(og)þeir uthella regne ꝥ hñs vøkva.

28 Sem skyeñ driupa / þeir munu streo=ma yfer margar mañeskiur.

29 Jaa mun hañ kuña vita / hvad vy=dt eitt sky utbreider sig/ hvar hañs heim=kyñe æ̃sest ?

30 Siaa / hañ utbreider sitt lioos yfer þvi/ og þekur hafsens rætur (þar med.)

31 Þvi fyrer þær vill hañ * dæma foolk=ed/ vill gefa fædu til yfergnæfdar.

* Ps. 18/ 15.

32 Hañ hylur lioosed med høndunum / og byfalar þar um̃ med einu skye / sem kiemur þar i moot.

33 Hañs vinur skal æ̃vyssa (þetta) um̃ hañ/ (item) fied þar med/ um̃ þad/ sem uppstygur.

XXXVII. Capitule.

Elihu endar syna Rædu.

Af vegna þessa / maa mitt hiarta skielfast/ ꝛ hræraft af synu stad.

2 Heyred kostgiæfelega hañs * hlood med skielfing/og hvad fyrer ræda þar utgeingur af hañs muñe.

* Ps. 29/ 3.

3 Hañ skickar þvi riettelega under øll=um Himnenum / og hañs lioos er yfer Jardarennar vængium.

4 Epter þad mun hañ æskra med þru=mu/hañ mun þruma med synu hæa hlioo=de/ og nær hañs skrugga heyrest/þa kañ madur ecke stilla þær.

5 Gud mun * þruma furdanlega med synu hlioode / Hañ giører stoora hlute / og vier kuñum ecke þeckia þaa.

* Ps. 29. 3. Ps. 104/ 7.

6 Þvi hañ talar * til snioarens/vedur=sens: a Jørduñe / og til helle=regnsens / ia syns sterka steipe=regns. * Ps. 147/ 16

7 Hañ kañ insigla a hvørs mañs hø=nd/ad allar þioder kuñe þeckta hñs verk.

8 Og * eitt ville=dyr maa ganga i þilsn=ed/og vera i synu hybyle. * Ps. 104/ 22.

9 Af sudre mun eiñ hvirfel=vindur ko=ma/ og af nordre/ kulden.

10 Af Guds anda verdur frost/ og bre=idt vatn ad þvi miorra.

11 Þar med kañ heidrykian þrætta moo=te einu skye / hañ sundurdreifer syns lioos skye.

12 Og þad/ þad snyr sier allt um̃ kry=ng fyrer hañs vysdoom/ ad þad verkar allt þad sem hañ mun biooda þeim i verølldeñe a Jørduñe.

13 Hvørt helldur(þad skiedur)til stra=ffs/edur til hañs lands (gooda/)eda so ad hañ mune læta(añars)fiña(syna) myskunseme.

14 Job merk þetta/stattu og vird Gu=ds undarlega hlute.

15 Kañtu vita/ nær Gud færer (þvi=lykt) yfer þa ? og nær Gud lætur siña skyja lioos briootast fram̃?

16 Kañtu vita hvørneñ skyeñ slæng=ra/hañs undarlega hlute/ sem eru full=komner i (allre) þeckingu.

17 Ad þyn klæde eru vørm / nær hañ giører landed kyrt aa suñañ.

18 Hefur þu utbreitt lopted med høn=um/(sem stendur)stødugt sem eirn steip=tur speigell ?

19 Vyssadu oss/ hvad vier skulum seig=ia hønum / Vier kuñum ecke setia oss

þar

(þar i moot) fyrer myrkrenu.
20 Skyllde þad framteliast hønum / nær eg villde tala? mun nockur kuña ad tala / nær hañ er uppsvelgdur?
21 Og nu hafa þeir ecke sied þad klára lioos i skyunum / þar vedred blies yfer / og hreinsade þau.
22 Af nordrenu mun gull koma / þeim hrædelega Gude ber vegsemd.
23 Hañ er almáttugur / vier fiñum hañ ecke / hañ er miøg volldugur / þo vill hñ ecke plaga med rietté og riettlætes margfiøllda.
24 Þar fyrer * skulu þioodernar ottast hañ / hañ lytur a aungvañ vysañ i hiarta. * Ps. 33/8. Ps. 96/9.

XXXVIII. Capitule.

Drottkeñ talar til Jobs.

Har epter svarade Drottkeñ Job af einu hvirfel-vinde / z sagde:
2 Hvør er þesse / sem formyrk var (Guds) ráad med skrafe an skynsemdar?
3 * Uppbind nu þynar lendar / sem eirn madur / so vil eg spyria þig / og þu mátt kieña mier. * C. 40/ 2.
4 Hvar varstu / þegar eg grundvallade Jørdena? auglystu þad / ef þu ert (so) hyggeñ.
5 * Hvør hefur sett heñar mæling? med þvi þu veitst þad. Edur hvør droo snuruna yfer hana? * Ordsk. 30/4
6 Hvar a stoodu heñar stoolpar (nidur grafner?) edur hvør lagde heñar horn-stein?
7 Þegar morgun-stiørnurnar sungu til samans / og øll Guds børn glødduu sig.
8 Og * (hvør) lukte hafed til med dyrum / þegar þad utbrast / og villde utganga af (modur) lyfe. * C. 26/ 10.
9 Þegar eg klædde þad med einu skye / og sveipade þad med eirnre myrkre (þoku.)
10 Þegar eg breidde ofañ a þad med miñe skickan / og sette staung z hurder (þar fyrer.)
11 Og sagde: * hyngad ad skalltu komast / og ecke leingra / z hier skal þad lægia þynar hæy bilgiur. * Ps. 104/ 9.
12 Hefur þu a þynum dogum bodid morgnenum / hefur þu vysad morgun-rodanum siñ stad.
13 Ad grypa um Jardarenar vænge / og þeir ogudlegu skule uthristast af heñe.
14 Hun skule umbreita sier / sem leir / (er þryckest eitt) signet i / og þeir skule standa sem eitt klæde.
15 Og þeirra * ogudlegu lioos skule takast fra þeim / og eirn hár armleggur skule sunduibrootast. * C. 18/18.
16 Ertu komeñ til hafsens dypia / og hefur geinged þar sem mañ leitar epter afgrunnenu?
17 Hafa daudañs port (nockurn tyma) upplátted sig fyrer þier? edur kañtu sia daudans skugga port?
18 Hefur þu skiled hvad breid Jørdeñ er / segdu til / ef þu þecker þad allt samañ?
19 Hvør er sa vegur / þar sem lioosed mun bua / og hvilykur er dimuñar stadur?
20 Ad þu kuñer taka hana til syns landa merkes / og ad þu kuñer merkia heñar hùss-stigu?
21 Visser þu (og /) ad þu skyllder þa fædast / og ad þiña daga tal var stoort?
22 Hefur þu vered þar / sem sniooren kiemur fra / edur kañtu sia / hvadañ hagled kiemur?
23 Hvørkum eg hefe hamlad til * angistar tymans / til bardaga og strydz dags. * Openb. 11/ 19. C. 16/ 21.
24 (Edur) fyrer hvørn veg lioosed skule skiptast? (edur) austred skule utfara a Jordena?
25 Hvør * utskipte rekñ til vatnshlaup sens / og vege til elldingar / (sem geingur undañ) skrugguñe. * Jer. 10/3. C. 15/ 16.
26 Ad þar rigner a þad land / sem eingeñ er / i eydemørkeñe / sem eingeñ mañeskia er.
27 Ad þad fyller eydemørkena og þa eide (stade /) og gierer / ad grased uppvex og utkiemur.
28 Er þar og regnsens fader til? edur hver hefur fædt daggarenar dropa?
29 Af hvørs lyfe er frost utgeinged? og hvør fædde hrymfrosted under Himnenum? * Ps. 147/ 16.
30 Vatned mun hylia sig sem eirn steirn /

og aggrunned leggia (ofañ til.)

31 Kañtu binda *vatns-stiornunnar list? edur uppleysa **Orions bønd?

* C. 9/ 9. ** Es. 13/ 10.

32 Kañtu læta þau adskildu (teikn) koma fram i siñe tijd? edur framleida Arcturum med sijnum børnum?

33 Veistu Himensens skickan? edur kañtu setia hañs herradoom a Jordena?

34 Kañtu upplipta þiñe raust til skyañа/ edur kañ vatnsens margfiølde hilia þig?

35 Kañtu utlæta elldingar/ ad þær fare burt? og seige til þijn: sia/ hier erum vier?

36 Hvør sette vijsdoom i iñsta (hiartad?) edur hvør gaf skilning i þankañ?

37 Hvør kañ telia skyeñ med vijsdoome? & hvør kañ stilla Himensens vatns-hlaup

38 Nær dupted verdur steipt/ til ad verda hart/ og hnausarner vilia hanga (hvør vid añañ.)

39 Kañtu saga brædena til eins (gamalls) leons / og uppfylla þeirra (ungu) leona lijf?

40 Ad þau* legge sig i þeirra stødum/ hvijle i bilsnunum sem þau luura.

* C. 37/ 8.

41 Hvør kañ *tilreida hrafnenum hañs fædu/ nær hans unger hroopa til Guds/ fara þeir um̃ kring/ nær þeir hafa eckert ad eta. * Ps. 145. 15/ 16. Ps. 147/ 9.

XXXIX. Capitule.

Drottēn helldur áfram ad tala til Jobs.

Veistu tijmañ / nær stein-geiturnar fæda? hefurdu merkt / nær hindurnar vilia fæda?

2 Hefurdu taled (marga) mánadе/ sem þær uppfilla / edur veistu tijmañ/ nær þær fæda?

3 Þær skulu beigia sig/ þær skulu utlæta þeirra kálfa/ og utlæta þad/ þær hafa illt af.

4 Þeirra kálfar verda stoorer/ þeir vaxa upp i kornenu / þeir ganga ut / og koma ecke aptur til þeirra.

5 Hvør hefur læted eirn ville-asna (ganga so) frij/ og hvør leyste ville-asnans bønd?

6 Hvørium eg hefe gefed eydemørkena til sijns huss / og eitt sallt land til siña hijbijla.

7 Hañ spottar stadarens hark/ heyrer ecke fiær-rekans hoo.

8 Nær hañ leitar a medal fiallaña / (fiñur hañ) sijna fædu/ og (sijdañ) leitar hañ epter øllu þvi græna.

9 Mun eirn einhirningur vilia þiona þier? mun hañ eiga ad vera hia þijnum stalle?

10 Kañtu ad binda eirn einhirning i ploog-farenu med sijnum streing? mun hañ eiga yrkia daleñ epter þier?

11 Kañtu reida þig uppa hañ/ af þvi hañ er miøg sterkur? og kañtu læta þitt erfide uppa hañ?

12 Kañtu trua hønum til/ ad hañ skule fæ þier þitt sæde aptur / og safna i þijna hlødu?

13 (Hefur þu giørt) páfuglaña føgru vænge? edur storksens vænge & duun?

14 Ad hañ lætur sijn egg a Jørdena / og vermer þau i dupttenu.

15 Og gleymer ad eirn footur kuñe hrinda þeim burt/ og eitt ville-dijr troda þau sundur.

16 Hañ breiter hardlega vid sijna unga/ (eins sem þeir være) ecke hañs/ hañs erfide er forgiefens án otta.

17 Þvi Gud hefur giørt/ ad hañ er ecke vijs/ & hefur ecke skipt skilninge med hønum.

18 A þeim tijma / nær hañ vill fara hátt/ þa kañ hañ ad spotta hesteñ/ og þañ þar rijdur hønum.

19 Kañtu giefa hestenum styrk / edur prijda hañs macka med hneggenu?

20 Kañtu hræda hañ / sem eina gras-hoppu: hañs nasa prijs er otte.

21 (Hañs fætur) krafsa i dalnum/ og hañ mun gledia sig vid styrkleikañ/ hañ kañ ganga moote þeim hervopnada.

22 Hañ forsmáer ottañ / og skielfest ecke/ & snyr ecke til baka fyrer sverdenu.

23 (Nær pijlna-) koffred klijnger yfer hønum / já þad blankande (iárn) a spioote og lensu.

24 Þa uppridur hañ Jørduñe med ákafa og reide/ og truer ecke/ ad þar sie

básunu

basunu hliood.

25 Nær * basunañ hlioodar (fastlega) seiger hañ: Hui ! og þefar strijded laangt ad / fyrstaña hareiste og hroop.
* 4. Mos. 10/ 9. 2. Kron. 13/ 14.

26 Fliygur eirn haukur epter þijnu forstande/breider hañ siijna vænge ut mot sudrenu?

27 Eda(skiedur þad)epter þiñe befalning/ ad eirn ørn fliygur hatt/ og upphæckar sitt hreidur?

28 Hañ bijr a einum klette / og bijr a eirnre gnijpu af einum klette/ og i eirnre festingu.

29 Þar fra leitar hañ fædu / Hañs augu sia laangt til.

30 Og hañs ungar drecka blood/ og * hvar þar eru helslegner/ þar er hañ.
* Hab. 1/ 8. Matth. 24/ 28.

31 Og Drottēñ svarade Job/og sagde:

32 Er þad vijsdoomur/ ad þræta vid þañ Almattuga / hvør þar straffar Gud/ svare til þess?

33 Þa svarade Job Drottne/og sagde:

34 Sia/eg er forsmanarlegur/hvørnu skal eg svara þier? eg hefe * lagt mijna hønd a miñ muñ. * c. 21/ 5.

35 Eg hefe talad einusiñe/ eñ vil ecke svara(meir/)edur tvisvarsiñum/eñ vil ecke (giøra þad) meir.

XL. Capitule.

Drottēñ talar aptur til Jobs.

Og Drottēñ svarade Job af einum hvirfelvinde/og sagde: 2 Bind nu * um þijnar lendar/sem eiñ madur/eg vil spyrja þig/og kieñ þu mier. * c. 38/3.

3 Skyllder þu og giøra miñ doom til einskes/skallt þu * fordæma mig/ad þu kuñer halldast riettferdugur.
* Ps. 51/ 6. Rom. 3/ 4.

4 Og hefur þu eirn armlegg/sem Gud/ og kañt þu þruma med hlioode/sem hñ?

5 Prijd þig nu med hatign og vegsemd/og ijklæd þig med dijrd og heidre.

6 Utdreifdu þiñar grimdar reide/ og sia hvørn eirn hofmoodugañ / og audmijktu hañ.

7 Sia/ * hvørn eirn hofmoodugañ / (og) underþriktu hañ/ og trem þa oguðlegu/hvar þeir eru. * Ps. 75 3.

8 Hil þa i dupte til samans/ bind fyrer þeirra andlit i þvi hulda.

9 Og þa vil eg / eg og prijsa þig / ad þijn hægre hønd kuñe frelsa þig.

10 Sia nu/Behemoth/ sem eg giørde hia þier/mun eta gras/ sem eirn uxe.

11 Sia nu/hñs magt er i hñs lendū/ & hañs styrkur er i hañs kvidar noblum.

12 Nær hañ vill utrietta siñ hala / (þa er hñ/) sem eitt cedrus-trie/ Hañs leinelegra þijnga synar munu ganga ut i kvijslum.

13 Hañs bein eru(sem) kopar pijpur / hñs bein eru eins sm eirn jarn-stafur.

14 Hañ er Guds vegar upphaf/ hañ/ sem hañ giørde / kañ haga sijnu sverde (til hañs.)

15 Þvi fiølleñ munu bera urter handa hønum/og øll villu-dijr leika þar.

16 Hañ skal liggia under(trjaña)skugga/ i skioole * i reyr og bleitu.
* Ps. 68/ 31.

17 (Trien/sem giefa) skugga / skijla hønum (sierhvørt med)sijnum skugga/ Vijdertrien vid lækeñ eru i kringū hñ.

18 Sia/hñ kañ hindra eitt fliot/(og) hradar ecke / Hañ lætur sier þikia / ad hañ villde uppausa Jordan i siñ muñ.

19 (Lat nockurn) grijpa hañ i sijn augu/(edur)giegnumstijnga (hañs) naser med snorum.

20 Kañtu draga * Leviathan med einum aungle eda draga hañs tungu nidur med eirne snuru. * Ps. 74/ 14.

21 Kañtu ad setia eirn krook i hñs naser / edur bora hañs kiñ-bein i giegnum med einum prioon ?

22 (Meinar þu) ad hañ mune sarbæna þig miøg/edur smiadra fyrer þier ?

23 (Meinar þu/) ad hañ mune giøra eirn sattmala vid þig / ad þu kuñer taka hañ til eins sveins æfeñlega.

24 Kañtu leika vid hañ sem fugla / edur binda hañ hia þijnum stulkum.

25 Skylldu stallbrædurner hallda matt

verd yfer honum? skylldu þeir skipta honum a medal kaupmañа?

26 Kañtu nä hñs huud allstadar med krookum / og hañs höfde med einum fiske-häf?

27 Legg þyna hønd a hañ / (og) þeink (so) ecke meir a eitt stryd.

28 Sia / hañs von hefur brugdest / mun hañ ogso (ecke) hlioota leggia sig nidur / när hañ sier hañ.

XLI. Capitule.

Drottenn helldur äfram ad tala vid Job.

Har er eingeñ (so) diarfur / ad hañ þore uppvekia hañ / og hvør er sa / þar villde standa fyrer miñe augsyn?

2 * Hvør er komeñ mier fyrre / ad eg skule giefa (honum) aptur / hvad þar er under øllum Himnenum / þad er mitt.

* Rom. 11 / 35.

3 Eg vil ecke dylia hañs lime og meglduga hlute / og hversu vel hm̃ er hättad.

4 Hvør hefur flett hñs klädū upp / hvør þorer ad koma med tvøfallt beitsle til hñs.

5 Hvør hefur uppläted hañs andlites port? hañs teñur eru hrädelegar allt um̃ kryng.

6 (Hañs) skeliu skylder er hefdarleger / eru þiett iñsiglader og iñelukter.

7 Þeir snerta sa eine þañ añañ / og þar kañ ecke komast vedur i millum þeirra.

8 Þeir hänga sa eine vid þañ añañ / og hallda sier / og ecke adskilliast.

9 Af hañs nasa-blästre verdur biart lioos / og hañs augu eru sem morgunrodans augna-bryr.

10 Af hañs muñe fara blis / (sä) gloandе neistar utfara.

11 Af hañs nasa-hole utgeingur reikur / sem af einum vellande potte og katle.

12 Hañs ande kañ ad koma kolenu til ad brena / og þar utgeingur eiñ loge af hañs muñe.

13 J hañs hälse er styrkureñ epter / og fram̃e fyrer honum skal vanmätturenn forlysta sig.

14 Hañs hollds stycke hänga (hvørt vid añad /) þad er sameñgrooed i honum / þad kañ ecke hrärast.

15 Hañs hiarta er hart / sem eirn steirn / og hart / sem sa nedre mylnu-steirn.

16 Fyrer hañs hätign ottast þeir sterku / när hañ bryst fram̃ / þa munu þeir giøra boot.

17 Hañs sverd / sem snerter hañ / verdur ecke stadfast / (ei helldur) lensañ / sem framskytst / edur pansareñ.

18 Hañ agtar järn / sem strä / (og) kopar / sem fued trie.

19 Þar mun eingeñ þyla reka hañ a flotta / Slaungu-steinar eru ordner fyrer honum ad agnum.

20 Skot agtast / sem agner / og hñ häder þau skiälfande spioot.

21 Þar eru skarpar skieliar under hm̃ / hañ breider eggiagrioted (under sig) a lediuñe.

22 Hañ giører þad / ad þad diupa sydur / sem eirn pottur / hañ seiur hafed sem (eiñ pott / hvar i madur blandar) salve.

23 Hañ giører styggeñ biartañ epter sier / so madur mä þeinkia / ad afgruñed være grä härur.

24 Þar er eingeñ / sem kañ jafnast vid hañ a Jørduñe / Hañ sem er giørdur (til ad vera) än otta.

25 Hañ sier allt hätt / hañ er eirn kongungur yfer øllum drambsømum dyrum.

XLII. Capitule.

Jobs Jdran.

Ha svarade Job Drottne / og sagde

2 Eg þeckе / ad þu megnar alla hlute / og ad þar er eingeñ hukan huleñ fyrer þier.

3 Hvør er þesse / sem hylur räd än skynsemdar? so hefe eg ouglyst þad / hvad eg ecke skyntade / þa hlute / sem eru mier ofundarleger / hvørra eg ecke þeckte.

4 Heyr nu / og eg / eg vil tala / eg vil * spyria þig / og kieñ mier. * c. 38 / 3.

5 Eg hefe heyrt þig med heyrande eyra / og nu sier mitt auga þig.

6 Þar fyrer vil eg vidurkieña þad / og betra mig i dufte og øsku.

7 Og þad skiede / epter þad Drottenn hafde talad þesse ord til Jobs / þa sagde Drottenn

Drottenn til * Eliphas þess Themanita: mijn reide er Hoſt yfer þier og yfer þijnum tveimur vinum / þui þier hafed ecke talad riett fyrer mier / sem minn þienare Job. * c. 4/ 1.

8 So taked ydur nu siø uxa/ og siø hruta/og ganged til mijns þienara Jobs/ og læted offra brenne-offre fyrer ydur / og Job minn þienare skal bidia fyrer ydur / Þui eg vil ælijta hann / ad ecke smæneſt þier / Þui þier hafed ecke riett talad umm mig / sem minn þienare Job.

9 So gieck Eliphas sa Themanite/ og Bildad sa Suchite / og Zophar sa Naamathite/ z giørdu so sem Drottenn hafde sagt til þeirra/ Og Drottenn leit til Jobs.

10 Og Drottenn snere Jobs fængelse / þegar hann hafde beded fyrer sijnum vinum/ og Drottenn jook allt þad Job hafde hafft/ * ad tvøfolldu. * c. 8/ 7.

11 Og þar komu til hans aller hans brædur/ og allar hans systur / og aller / sem þecktu hann fyrr/ og átu braud med honum i hans huse / og høfdu medaumkan med honum / og hugguðu hann yfer øllu þui vonda/ sem Drottenn hafde læted koma yfer hann / og gáfu honum sierhvør eirn pening/ og sierhvør eina gyllene (Eſſes-)spaung.

12 Og Drottenn blessade Job þar epter meirenn ædur fyrre/ Þui hann ætte fiooртan þusunder sauda/ og sex þusunder ulfallda/ z þusund pør yxna/ z þusund øsnur.

13 Þar fyrer utann urdu honum fædder siø syner og þriar dætur.

14 Og hann kallade þeirrar fyrstu nafn Jemima/ z þeirrar annarar nafn Kezia/ og þeirrar þridiu nafn Kerenhappuch.

15 Og þar urdu ecke fundnar (so) frijdar kvinnur/ sem Jobs dætur/ i øllu landenu/ og þeirra fader gaf þeim arf midt a medal þeirra brædra.

16 Og Job lifde þar epter hundrad og fiørutiju ár / og sá sijn børn / og sijn barna børn i fioora lidu.

17 Og Job deyde / gamall / og saddur af døgum.

ENDER a JOBS BOOK.

Psalma-Booken.

I. Psalmur.

Þeirra Gudhræddu Blessan / Og þeirra Ogudlegu Bølvan.

Sæll er sa * madur / sem ecke geingur i þeirra ogudlegu ráde/ ei helldur stendur a syndaranna vege/ ei helldur situr i spottaranna sæte.

* Ps. 119/ 1. Ps. 128. 1.

2 Enn hans * lyst er til Drottens løgmáls/ og hann * * íhugar hans løgmál dag og nátt. * Syr. 6/ 37. Josv. 1/ 8.

3 Þui hann mun vera * sem eitt trie/ plantad hia vatns lækium/ sem giefur sinn ávøxt a sijnum tijma / og hvar af ecke eitt blad burtfellur / Og * * allt hvad hann giører / mun hann fá lucku til. * Jer. 17/ 8. * * Jos. 1/ 8.

4 Þeir ogudlegu eru ecke so / helldur eins sem øgn/ er vindurenn burtkvistrar.

5 Þar fyrer munu þeir * ogudlegu ecke standast i doomenum/ ei helldur syndarar i þeirra riettlátu søfnude.

* Matth. 25. 32/ 41/ 46.

6 Þui Drottenn er sa / sem * þecker þeirra riettlátu veg / enn þeirra ogudlegu vegur mun forganga.

* Job. 23/ 10. 2. Tim. 2/ 19.

II. Psalmur.

Spádoomur umm Messiam.

Hvar fyrer * æda heidingiarner/ og þui upphugsa þiodernar hiegoomana. * P. G. 4/ 25.

2 Jardarennar konungar búa sig til/ og høfdingiarner * rádslaga til samans i moote Drottne/ og moote hans Smurda/ (seigiande:) * Ps. 31/ 14.

3 Látum * oss sundursliita þeirra bønd/

nd/ og kasta þeirra reipum fra oss.
* P. G. 1. 4/ 25.
4 (Enn) * sa/ sem byr i Himnunum/ mun hlæa/ Drottenn mun hæda þa.
* Ps. 59/ 9. Ordsk. 1/ 26.
5 Þa mun hann tala til þeirra i sinne reide/ og skielfa þa i sinne grimd/ (seigiande:)
6 Og eg/ eg innset minn konung yfer Zion mitt heilaga fiall.
7 Eg vil seigia fra umm eitt æsett (ræd/) Drottenn sagde til myn: * Þu ert minn sonur/ eg/ eg fædde þig i dag.
* P. G. 13/ 33. Ebr. 1/ 5. C. 5/ 5.
8 Beidstu af mier/ og eg vil giefa (þier) heidingiana til þyns arfs. og * veralldarennar endemørk til þyns eigindooms. * Ps. 22/ 28.
9 Þu munt sundurslaa þa * med eirnre jarn-spyru / eins sem eins pottamakara kiere muntu burtdreifa þeim.
* Openb. 2. 27. C. 19/ 15.
10 Og nu þier * konungar/ læted ydur undervysa / læted ydur leidrietta/ þier doomarar a Jørdunne. * Spek. 6/ 2.
11 Þioned Drottne * med otta/ og gled ied ydur med skialfta. * Phil. 2/ 12.
12 Kyssed Sonenn / ad hann verde ecke reidur / og þier skuled farast a veigenum / nær hanns reide ad eins lyted mun upptendrast/ Sæler eru aller þeir/ sem reida sig uppa hann.

III. Psalmur.

1 Davids psalmur/ * þegar hann flyde fyrer Absalom synum syne.
* 2. Sam. 15/ 16.

Drottenn/ hvad * eru myner fiandmenn marger? marger/ sem setia sig i mote mier. * Ps. 25/ 19.
3 Marger seigia umm myna saal/ hann hefur aungva hiælp hia Gude/ Sela.
4 Enn/ þu Drottenn/ ert * eirn skiolldur fyrer mier/ myn vegsemd/ og sa þar upphefur mitt høfud. * 1. Mos. 15/ 1.
5 Eg * hroopade til Drottens med minne raust / og hann bænheyrde mig af synu heilaga fialle/ Sela. * Ps. 4/ 4.
6 Eg/ eg * lagde mig og svaf/ eg uppvaknade/ þvi Drottenn vidhelldur mier.
* Ps. 4/ 9.
7 Eg vil * ecke ottast fyrer tiju þusundum af foolkenu / sem hefur lagt sig umm kring i moote mier. * Ps. 27/ 3.
8 Statt upp Drottenn / frelsa mig / minn Gud/ þvi þu hefur * slieged alla myna fiandmenn a kinn-beined / þu braust þeirra ogudlegu tenur. * Ps. 58/ 7
9 Hia Drottne er frelse / þyn blessan er yfer þynu foolke/ Sela.

IV. Psalmur.

Bæn umm Frelse.

1 Til saungmeistarans a streingia-leik. Davids Psalmur.

Mær eg hroopa/ þa * bænheyr mig/ myns riettlætes Gud / þu huggader mig i angistenne/ vertu mier nædugur/ og heyr myna bæn. * Ps. 5/ 2. Ps. 27/ 7.
3 Þier volldуga foolk/ hvad leinge skal myn vegsemd smænast: (hvad leinge) vilied þier elska hiegoomann / og leita lygennar? Sela.
4 Viked þo/ ad Drottenn hefur adskiled eirn froomann handa sier: Drottenn mun heyra/ nær eg hroopa til hanns.
5 Verded reider/ * og syndged ecke/ taled i ydar hiarta a ydar sæng / og vered kyrrer / Sela. * Eph. 4/ 26.
6 Offred riettlætesens offrum / og * voned a Drottenn. * Ps. 62/ 9.
7 Þar eru marger / sem seigia : hvør mun syna oss gott? (enn) Drottenn/ upplift þyns andlites lioose yfer oss.
8 Þu gafst glede i mitt hiarta framm yfer þa/ (er þeir høfdu) þann tyd þeirra korn og þrra must voru margfolld.
9 J fride * vil eg leggia mig under eins og sofa/ þvi þu Drottenn alleina/ munt læta mig bua uggalaust. * Ps. 3/ 6.

V. Psalmur.

Bæn þyrer Guds Kyrkiu.

1 Til saungmeistarans og pypublasaranna.
Davids psalmur.

DRottenn/ * heyr mijn ord/merk mijna hugleiding. * Ps. 4/2. Ps. 17/1.

3 Gief gaum ad mijns kalls raust / minn konungur/ z minn Gud/ þvi eg vil bidia til þijn.

4 Drottenn/ þu munt * arla heyra mijna raust / eg vil skicka mier arla fyrer þig/og taka vara(kostgiæfelega) a.

* Spek. 16/28.

5 Þvi þu ert ecke eirn Gud/sem lijkar ogudlegt athæfe/* Sa sem er vondur/ verdur ecke hia þier. * Ps. 34/17.

6 Þeir * gølldu munu ecke standast fyrer þijnum augum/ þu hatar alla þa / sem giora oriett. * Ps. 75/5.

7 Þu munt * fordiarfa þa/ sem tala lijge: Drottenn mun hafa vidurstigd a einum blood-(girugum) z følskum manne.

* Ps. 9/6 P. G. 5/5/10.

8 Enn eg/eg vil ganga i þitt hus uppa þijna myklu myskunseme/tilbidia giegnt þijnu heilaga mustere i þijnum otta.

9 Drottenn/* leid mig i þijnu rietklæte/fyrer minna fiandmanna skulld/Greid þinn veg fyrer mier. * Ps. 27/11.

10 Þvi i hans munne er eckert riett/innann i þeim er angur/ þeirra * barke er ein open grøf / þeir smiadra med þeirra tungu. * Rom. 3/13.

11 Gud/ eidelegg þa/ ad þeir falle fra þeirra asetninge/* utrek þa fyrer þeirra stooru yfertrodslu skulld / þvi þeir eru mootþroanleger i giegn þier.

* Ps. 9. 6/7.

12 Enn þeir munu aller gledia sig/ sem trua a þig/ þeir munu gledia sig æfenlega/ og * þu munt vardveita þa/ og þeir munu vera glader i þier/ sem elska þitt nafn. * Dan. 3/28.

13 Þvi þu/ þu Drottenn/ munt blessa eirn rietlatann/þu * munt korona hann med nad/sem med einum skyllde.

* Ps. 103/4.

VI. Psalmur.

Bæn til Drottens umm Lijkamans og Saalarennar Heilbrigde.

1 Til saungmeistarans uppa strein ia-leik/yfer þeirre octava. Davids psalmur.

* Drottenn/ straffa mig ecke i þinne reide/og refsa mier ecke i þinne bræde. * Ps. 38/2.

3 Drottenn/verktu mier nadugur/þvi eg er veikur/Lækna mig Drottenn/ þvi mijn bein eru skielfd.

4 Og mijn saal er miøg hrelld/ og þu/ Drottenn/ hvad leinge ?

5 Snu * vid / Drottenn / frelsa mijna saal / frelsa mig fyrer þinnar myskunnar skulld. * Ps. 86/16. Ps. 119/112.

6 Þvi mann þeinker ecke a þig i daudanum/ hvør vill þacka þier i helvijte?

7 Eg er þreittur af minne andvarpan/ Eg kiem minne sæng til ad fliota hvørja natt / eg gagnbleite mitt legu-rum med mijnum graat.

8 Mitt * auga er i giegnumstunged af mædu / er orded gamallt søkum allra þeirra/ sem þreingia mier. * Ps. 31/10.

9 Vijked * fra mier aller þier sem giøred oriett/þvi Drottenn hefur heyrt mijns graats raust. * Matth. 25/41. etc.

10 * Drottenn hefur heyrt mijna beidne : Drottenn vill medtaka mijna bæn.

* Ps. 10/17.

11 Aller * mijner fiandmenn munu verda til skammar/og ottast miøg/Laat þa snua til baka/þeir munu verda til skammar med skinde. * Ps. 34/4. Ps. 40. 15/16.

VII. Psalmur.

1 Davids (lystelegur) saungur / sem hann saung fyrer Drottne / yfer Cus * Jeminisonar ordum. * 2 Sam. 16. 5/11.

DRottenn minn Gud/ eg * vona a þig/frelsa mig fra øllum mijnum offsooknurum/ og frija mig.

* Ps. 11/1.

3 Ad hann skule ecke grijpa mijna saal / * sem eitt leon/(ad þar skule vera sa/) sem slijtur/og ecke/ sem frijar.

* Ps. 10/9.

4 Drottenn minn Gud/ * hafe eg giørt þetta/sie þar oriettur i mijnum høndum.

* Job. 31/7. etc.

5 Hafe eg betalad þeim illt/sem(lifer) fridsamlega vid mig/ ja eg hafe frijad þann/sem var minn fiandmadur an sakar

6 Þa mætte (miñ) fiandmadur off æk-ia mÿna sal/ og grÿpa hana/ og troda mitt lÿf til jardar/og leggia mÿna æru i dupt / Sela.
7 Skattu upp/Drotteñ/ i þiñe reide/ upphef þig saker miña fiandmaña grimdar/og vakna upp til mÿn/ þu hef ur byfalad ad riettureñ (skÿllde skie)
8 So mun þioodaña samkunda* uñ krÿngia þig/Og kom aptur hætt upp yfer hana. * Ps. 142/ 8.
9 Drotteñ * mun dæma foolked/dæm mig Drotteñ epter mÿnu riettlæte/ og epter mÿnum froomleika/ (sem er) hia mier. * 1. Mos. 18/ 25.
10 Læt nu * þeirra ogudlegu vondsku fa enda/eñ stadfestu þad/sem er riett-vÿst/ þu sem ** proofar hiortun og nÿrun/riettlate Gud. * Ps. 104/ 35.
** 1. Sam 16/7. 1. Kong. 8/39. Ps. 139. 1/2. Jer. 11/20. C. 17/10. C. 20/12. Luc. 16/15. P. G. 1/24. C. 15/8. Openb. 2/23
11 Miñ * skiolldur er hia Gude/ sẽ frels ar þa rædvøndu af hiarta. * Ps. 3/4.
12 Gud er eirn * riettvÿs doomare/og eirn Gud/sem reidest hvørn dag. * Ps. 9/5.
13 Vilie hañ ecke umvenda sier/ þa mun hañ hvetta sitt sverd/ * hañ hefur spent siñ boga/og tilbued hañ. * Harm. 2/4.
14 Og hañ hefur tilbued daudleg skot handa hønum/ hañ mun bruka * sÿnar pÿlur moot þeim/ sem eru so heitar.
* Ps. 45/ 6.
15 Siaa/ hañ mun gieta ranglæted/ og er olietti af mædu/ hẽ mun fæda lÿgena.
16 Hañ hefur * grafed eina grøf og upprudt heñe/ eñ hẽ mun falla i grøfena/ sem hẽ mun giøra. * Ordsk. 26/ 27. etc.
17 * Hañs mæda mun koma aptur a hañs høfud/og hañs (hastarleg) vondska mun nidurfara a hañs hvirfel.
* Ordsk. 5/ 22.
18 Eg vil þacka Drottne epter hañs riettlæte / og sÿngia þess allra hædsta Drottens nafne.

VIII. Psalmur.

Spaadoomur uñ Messiam.

1 Til saungmeistarans yfer Githith/ Davids psalmur.

2 Drotteñ/vor Drottnare/ hvad veg-legt er þitt nafn yfer allre Jørdeñe. Þu sem setur þitt løgmæl yfer Himnana.
3 * Af þeirra muñe/ sem ungbørn og bruuste-born (ero) grundvallader þu * * eina magt/ fyrer þiña fiandmaña skulld/ad stilla fiandmañen og hegnarañ.
* Matth. 21/ 16. ** Ps. 29/ 1.
4 Þvi eg mun siaa þiñ * Himen / þiña fingra verk/ tungled og stiørnurnar/ sem þu tilbioost. * Ps. 102/ 26.
5 * Hvad er ein mañeskia/ ad þu villder miñast hañs/ og eirnrar mañeskiu barn/ ad þu villder vitia hañs? * Ebr. 2/ 6.
6 Og þu munt lata hañ lÿted verda miñe hattar eñ einglana/ helldur korona hañ med dÿrd og heidre.
7 Þu * munt giøra hẽ ad einũ drottnara yfer þiña handa verkum/ Þu lagder alla hlute under hañs fætur. * 1. Cor. 15/ 27.
8 Saude og fienad/ þad alltsamañ/ þar med dÿr * a merkeñe. * Jer. 27/ 6.
9 Fugla under Himneñu/og fiska i haf enu/ sem fara i giegnũ stigana i hafenu.
10 Drotteñ/vor Drottnare/hvad vegsam legt er þitt nafn yfer allre Jørduñe.

IX. Psalmur.

1 Til saungmeistarans uñ Labbens dauda/ Davids psalmur.

2 Eg vil * þacka Drottne i mÿnu giørvøllu hiarta/ framtelia alla þÿna furdanlega hlute.
* Ps. 138/ 1.
3 Eg * vil vera gladur/ og gledia mig i þier/ ** sÿngia þÿnu nafne/ þu Allra hædste. * Ps. 31/ 8. ** Ps. 92/ 2.
4 Nær mÿner fiandmeñ snua til baka/ þa munu þeir steita sig / og farast fyrer þiñe augsÿn.
5 Þvi þu hefur fært miñ riett og mitt malefne (til lykta/) Þu sast a einum stoo le / þu sem * dæmer riettlæted.
* Ps. 7/ 12. Ps. 50/ 6. Ps. 94/ 2.
6 Þu straffader heidingiana/ * þu for-diarfader eirn ogudlegañ/afmader þeir-ra nafn æfenlega og alltÿd. * Ps. 5/7.
7 O þu fiandmadur/ eru þeir eidestader fullkomner alldeiles? og hefur þu nidur-

broted ſtadena? þeirra miñing er fyrer-fareñ med þeim.

8 Eñ Drotteñ mun blijfa eilijflega / hñ hefur tilbued * ſiñ ſtool til doomſens.

* Pſ. 103/ 19.

9 Og * hañ/ hañ mun dæma verølldena med riettvijſe / hañ mun ſeigia foolkenu rietteñ upp/ med hreinlynde.

* Pſ. 96/ 13. Pſ. 98/ 9.

10 Og * Drotteñ mun vera þeim lijtel-mootlega ein upphefd / ja ein upphefd a neydareñar tijmum. * Pſ. 37/ 39.

11 Og þeir munu vona a þig / ſem þeck-ia þitt nafn / þvi þu hefur * ecke yfer-giefed þa/ſem leita þijn/ Drotteñ.

* Pſ. 34. 5/ 6.

12 Synged fyrer Drottne/ * ſem byr i Zion/kuñgiøred fyrer folkenu hañs verk.

* Pſ. 74/ 2. Pſ. 76/ 3.

13 Þvi hañ/ ſem * leitar bloods/ þenker a þa/ hañ hefur ecke gleymt þeirra au-mu hroope. * 5. Moſ. 32/ 43.

14 Drotteñ / vertu mier nadugur / alijttu mijna eymd/fyrer þeim/ſem ha-ta mig/ þu ſm̃ upphefur mig af daud-ans porte.

15 Uppa þad eg kuñe framſeigia all-añ þiñ prijs i Zions-dottur portũ/ eg vil gledia mig i þijnu frelſe.

16 Heidingiarner eru ſockner i grøf-ena / ſem þeir giørdu / þeirra fætur fangner i netenu / ſem þeir huldu.

17 Drotteñ er þecktur/ * hañ hefur giørt riett/ Eiñ ogudlegur er flæktur i ſiña handa giørninge/ þad er ad ihuga/ Sela. * Pſ. 26/ 1. Pſ. 54/ 3.

18 Lat þa ogudlegu ſnua til helvijt-es/alla heidingia/ ſem gleyma Gude.

19 Þvi einum fatækum mun ecke gley-mt ølldunges/(edur)eins aumingia von fortapaſt æfenlega.

20 Drotteñ/ * ſtattu upp / lat eina mañeſkiu ecke fa yferhønd/ lat heiding iana dæmaſt fyrer þier. * Pſ. 7/ 7.

21 Legg þeim / Drotteñ / eirn otta uppa/ lat heidingiana * þeckia þad/ ad þeir eru mañeſkiur/ Sela. * Pſ. 59/ 14.

X. Pſalmur.

Fyrerboon fyrer þeim Gudhræddu.

Drotteñ/ þvi ſtendur þu ſo lang-gt i burt / hvi hylur þu þig a neydareñar tijmum?

2 Sa ogudlege ofſæker(hard lega) þañ auma med hofmood/ Lat þa grijpaſt i(þeirra) aſetningum/ hvøria þeir upphugsa.

3 Þvi ſa ogudlege hrooſade(ſier) fyrer ſiñar ſalar gyrnd/og ſa gijruge bleſſade ſig * hañ ſmanade Drotteñ.

* 5. Moſ. 29/ 19.

4 Sa ogudlege ſkeiter ecke (þar um̃/) epter ſiña naſa hofmood / aller hañs þanckar(eru/ad þar ſie) ecke Gud.

5 Hañs veiger giøra þijnu alltijd/ þijn er domar eru ein hæd langt fra hønũ/ Hañ blæs ad øllũ ſijnũ fiandmøñum.

6 Hañ ſeiger i ſijnu hiarta : eg ſkal alldrei kollkaſtaſt / þvi eg ſkal ecke (ko-ma) i olucku.

7 Hañs * muñur er fullur med bølvan er / og ſvik / og flaræde / Under hañs tungu er armæda og ranglæte.

* Rom. 3/ 14.

8 Hañ ſitur a laun hia gørdunum/ hñ myrder eirn ſaklauſañ heimuglega/ ha-ñs augu ſkygla ſier fyrer þeim veika.

9 Hañ liggur * i leyne/ſem eitt lion i ſijnu filſne / Hañ leyneſt ad grijpa eirn aumañ/ hañ grijpur þañ fatæka/nær hañ dregur hañ i ſitt net * Pſ. 37/ 32.

10 Hañ giører ſig lijtelfiør egañ/ hañ nidurbeiger ſig / og fellur med ſijnum ſterku (hrømum) yfer þa veiku.

11 Hañ ſeiger i ſijnu hiarta: Gud hef-ur þvi gleymt / hañ hefur huled ſitt andlit/ hañ * ſier aldeiles ecke (meir.)

* Job. 22/ 13. Pſ. 94/ 7/

12 Statt upp/ Drotteñ Gud/ upplypt þiñe hende/ gleym ecke þeim aumu.

13 Hvar fyrer hæder eirn ogudlegur Gud? hañ ſeiger i ſijnu hiarta: þu mu-nt ecke ſkeita (þar um̃.)

14 Þu ſier(þo viſſulega/) þvi þu/ þu ſkodar armædu og eymd/ ad madur giefe (malefned) i þijna hend/ Eirn veikur reider ſig uppa þig / þu/ þu varſt þeſſ * fødurlauſa hialpare. * Pſ. 68/ 6.

15 Briook þeſſ ogudlega og þeſſ vonda armlegg/ leita epter hañs ogudlegu at-hæfe/(þar til) þu * ecke fiñur h(meir.)
* Pſ. 104/35.
16 * Drotteñ er konungur eilijflega og alltijd / Heidingiarner eru eidelagder af hñs lande. * Pſ. 29/10. Pſ. 146/10
17 Þu Drotteñ/ * heyrer þeirra au-mu beidne/ þu munt ſtyrkia þeirra hiar-ta / þu munt læta þitt eyra merkia (þar a.) * Pſ. 6/ 10.
18 Ad * giøra einum fødurlauſum og fatæka riett / Hañ mun ecke framar meir(taka ſier þad fyrer/)ad ellta eina (fatæka) mañeſkiu af landenu.
* 5. Moſ. 10/ 18.

XI. Pſalmur.

Davids Von a Drottne.

Til ſaungmeiſtarans/ Davids(pſalm:)
eg vona a Drotteñ/ hvi villdud þier ſeigia til miñar ſalar : flij burt upp a ydar fiall / (ſem) eirn titlingur?
2 Þvi ſia / þeir ogudlegu ſpeña bog-añ/ þeir leggia þeirra ør a ſtreing-eñ/ ad ſkioota (þar med) i myrkrenu a þa rædvøndu af hiarta.
3 Sañarlega / grundvellerner munu um vellt aſt / Hvad hefur eirn riettlat-ur giørt ?
4 * Drotteñ er i ſijnu heilaga muſtere/ ** Drottens ſtooll er i Himnenum/ hañs augu ſia / hañs augna-brijr ranſaka Adams børn. * Hab. 3/ 10.
** Eſ. 66/ 1. etc. Matth. 5/ 34.
5 Drotteñ rañſakar eirn riettlatañ / eñ * eirn ogudlegañ/ og þañ/ ſem elſkar oſ-rijke/ hatar hañs ſal. * Pſ. 5/ 5.
6 Hañ mun læta rigna yþer ogudlega ſnøru/ elld og brenneſteine/ og eitt hrædelegt vedur(mun verda) þeirra kaleiks hlutdeild.
7 Þvi Drotteñ er riettferdugur / elſk-ar riettlæted / hañs augſijn ſkodar eirn rædvandañ.

XII. Pſalmur.

Fyrerboon þyrer þeirre chriſtnu Kyrkiu.

1 Til ſaungmeiſtarans uppa octav/ Davids pſalmur.
Frelſa þu/ Drotteñ/ þvi eirn froom-ur er burtu/ Þvi þeir trupoſtu eru fær a medal mañeſkiuñar barna.
3 Þeir tala lijge/ ſa eine til þeſſ añare med ſmiadrande vørum/ þeir tala/ * af tvefølldu hiarta. * Pſ. 55/ 10.
4 Drotteñ * eidelegge allar ſmiadrande varer / ja eina tungu / ſem talar ſtoor (ord.) * Gal. 5/ 12.
5 Þa/ ſem ſeigia : fyrer vora tungu vil-ium vier hafa yþerhønd/ vorar varer hef-ra oſſ til/ hvør er vor Herra ?
* 2. Moſ. 5/ 2. Dan. 3/ 15.
6 Vegna þeirra aumu eidelegg ingar / vegna þeirra fatæku andvarps/ vil eg nu uppſtanda/ mun Drotteñ ſeigia/ eg vil fa þeim hiælp/ hvørium hañ blæs ad.
7 Drottens * rædur eru hreinar rædur / (eins ſem) proofad ſilfur i ofne i Iørd-eñe/ ſiø er ſmellt ſio ſiññu. * Ordsk. 30/ 5.
8 Þu Drotteñ/ þu munt vardveita þa/ þu munt geyma þa fra þeſſare kynſlood æpenlega.
9 Þeir * ogudlegu vilia ganga fram alla vega/ nær ſkarned upphefſt a medal mañeſkiuñar barna. * Ordsk. 28/ 12.

XIII. Pſalmur.

Bæn til Drottens i Angiſtenne.

1 Til ſaungmeiſtarans/ Davids pſalm:
Drotteñ/ * hvad leinge villtu al-deiles gleyma mier? hvad leinge villtu hilia þitt andlit fyrer mier? * Pſ. 77/ 8.
3 Hvad leinge ſkal eg rædſlaga vid mij-na ſal/ hafa angiſt i mijnu hiarta dag-lega / hvad leinge ſkal miñ fiandmadur upphefia ſig yþer mig?
4 Sia (þo) til/ bænheyr mig/ Drotteñ miñ Gud/ Upplijs mijn augu/ ad eg ecke ſkule ſofna i daudanum.
5 Ad mijner fiandmeñ ſkule ecke ſeigia : eg fieck magt yþer honum/ mijner moot-ſtandarar mættu (añars) gledia ſig/ nær eg mætte hraſa.
6 Eñ eg/ eg vona a þijna myſkunſeme/ mitt hiarta mun gledia ſig i þijnu hiælp-ræde/ Eg vil ſijngia fyrer Drottne/ þvi hañ hefur giørt vel vid mig.

XIV. Pſalmur.

David

David æsker Messiæ Hialpar.

Til saungmeistarans/ Davids psalmur.

Eirn * dære seiger i sÿnu hiarta: þar er eingeñ Gud / Þeir fordiarfa (þad/) þeir giøra svÿvirdelegt verk/ þar er eingeñ/ sem giøre gott. * Ps. 53/ 2. etc.

2 Drotteñ * leit nidur af Himnenum yfer mañeskiuñar børn/ ad siá/ hvørt þar er (nockur) vÿs/ sem leitar Guds.
* Ps. 33/ 13.

3 (Þa var) * sierhvør burtu vikeñ til samans/ þeir voru illaluktande/ Þar er eingeñ/ sm̄ giøre gott/ ecke iafnvel eirn.
* Rom. 3. 10/ 11/ 12.

4 Þeckia þeir þad ecke/ aller þeir/ sem giøra orieтt/ sem * eta mitt foolk/ (eins sm̄) þr æte braud? ** þeir kølludu ecke a Drotteñ. * Ps. 79/ 7 ** Os. 7. 7/ 14

5 Þar ottudust þeir storlega/ þvi Gud er med eins riettferdugs kynslood.

6 Þier skamed eins fatæks rád/ eñ * Drotteñ er hañs traust. * Ps. 46/ 2.

7 Æ ad þar villde koma Israel hiálp ræde af Zion ! nær Drotteñ mun um̄venda sÿns foolks fángelse / þa mun Jakob vera gladur / þa mun Israel gledia sig.

XV. Psalmur.

Þeirra Truudu Athaßner i Heimenū.

Davids psalmur.

Drotteñ / hvør * mun vera til herberges i þiñe tialldbud ? hvør mun bua a þÿnu heilaga fialle? * Ps. 84/ 5.

2 Hañ sem geingur fullkomeñ/ og sem giører riettlæted/ og sem talar sañleikañ i sÿnu hiarta. * Es. 33/ 15.

3 Sem ecke bakmæler med siñe tungu/ sem ecke giører sÿnum náunga illt/ og brixlar ecke sÿnum náunga.

4 Sa sem er foragtadur fyrer sÿnum augum / (iá) utskufádur / eñ heidrar þa/ sem ottast Drotteñ/ Sa sem sver sier til skada/ og vill ecke brigda þad.

5 Sa sem * ecke setur sÿna peninga uppa okur/ og ** ecke tekur skeink i mootte einum saklausum/ hvør þessa hlute giører/ mun ecke skeika eilÿflega.
* 2. Mos. 22/ 25. ** Ordsk. 17/ 23.

XVI Psalmur.

Spádoomur um̄ Messiam.

Davids gyllene skart.

Gud vardveit mig / þvi eg vona a þig!

2 Þu mÿn (sál/) sagder til Drotteñs: þu ert (miñ) Herra / mitt gooda (nær) ecke til þÿn.

3 (Helldur) til þrra heiløgu/ þeir / sm̄ eru a Jørduñe/ og til þeirra veglegu / * til hvørra øll mÿn þocknan er.
* Ps. 147/ 11.

4 Þeirra afguder munu verda marger/ þeir gáfu einum framanda (gude) morgun-gáfu / Eg vil ecke smacka þeirra dryckiar-offur af bloode / og ecke taka þeirra nafn a mÿnar varer.

5 Drotteñ er mÿns arfs hlutdeild/ og miñ kaleikur/ Þu ert sa/ sem vidhelldur mÿnu hlutkieste.

6 Mælevadur fiell mier a þeim dæ-legu (stødum/) iá þad er eirn fagur arfur fyrer mig.

7 Eg vil lofa Drotteñ / sem gaf mier rád/ Já mÿn nÿru kieñа mier a nottuñe

8 Eg * hefe sett Drotteñ alltÿd fyrer mier/ Þvi (hañ er) hia miñe hægre hende/ eg mun ecke skeika. * P. G. 2. 25/ 28.

9 Þar fyrer * gledur mitt hiarta sig/ og mÿn dÿrd gledur sig / Já mitt holld mun liggia uggalaust. * Ps. 13/ 6.

10 Þvi þu munt ecke yfergiefa mÿna sál i helvÿte/ * þu munt ecke láta þiñ heilaga siá forrotnan. * P. G. 13/ 35.

11 Þu munt kuñgiora mier lÿfsens stigu/ Hia þier er yferfliootanleg glede/ lÿstugar vistarverur hia þiñe hægre hende eilÿflega.

XVII. Psalmur.

Bæn um̄ Frelse. Davids bæn.

Drotteñ/ * heyr riettvÿsena/ giefgaum ad mÿnu hroope / heyr mÿna bæn/ (sem) ecke (skriedur) med svikafullum vørum.
* Ps. 4/ 2. Ps. 5/ 2.

2 Lát * miñ riett koma ut fra þÿnu auglite/

anglite / lát þijn augu ſkoda froomleik ana. * Pſ. 43/ 1.

3 Þu * proofader mitt hiarta/ og vit-jader þíſ um̄ nottena/ þu ſmellter mig/ þu fiñur eckert/ eg þeinkte/ miñ muñ-ur ſkal ecke yferkroda. * Pſ. 7/ 10. etc.

4 Vidvijkiande mañeſkiuñar verkum/ heþe eg/ eg tek ed vara a þiña vara orde/ fyrer mordingians ſtigum.

5 Eg vidhiellt mijnū gaungū a þijnum ſtigum/ ad mijnar fætur ſkyldu ecke ſkeika.

6 Eg/ eg hroopade til þijn, þvi þu Gud munt bænheyra mig / Hneig þitt eyra til mijn/ heyr mijna rædu.

7 Audſijn furdulega þijna myſkunſemd/ þu/ ſem ert þeirra frelſare/ ſem vona/ veg-na þeirra / ſem uppſetia ſig i moot þiñe hægre hende.

8 Vardveit mig / ſem * eiñ augaſtein i auganu/ ſkijl mier * * under þiña vængia ſkugga: * Zach. 2/ 8. * * Pſ. 36/ 8.

9 Fyrer þeirra ogudlegu auglite/ ſem ha-þa ængrad mig / jæ miñar ſælar þiand-mañа/ ſem um̄kringia mig.

10 Þeir luktu aptur med ſiñe þitu/ þeir toludu med þeirra muñe aþ hoþmood.

11 Hvar vier gaungum/ þar * gieþa þeir ſig nu kringum oſſ / þeir ſetia þeirra au-gu þangad/ ad ſteila (adra) til Jardar. * Pſ. 118. 10/ 11.

12 Hañ er eins ſem * eitt lion/ þar gyrn-eſt brad/ og ſem eitt (ungt) leon/ þar er i þilſnum. * Pſ. 10. 9.

13 Drotteñ / tak þig upp / kom honum fyrre / lattu beygia hañ / Frelſa mijna ſæl fra einum ogudlegum/ (ſem er) þitt ſverd. * Pſ. 144. 7/ 11.

14 Fra foolke (ſem eru) þijn hond/ Drott-eñ / fra veralldareñar foolke / ſem haþa þeirra hlutdeild i liþenu/ og hvorra kvid þu þiller med þiærſioodu/ Borneñ munu mettaſt/ og þad/ ſem þeim aþgeingur/ læta þeir (epter ſig) handa þeirra bornū.

15 (Eñ) eg / eg vil ſkoda * þitt andlit i riettlæte/ eg vil verda ſaddur/ nær (þar) uppvaknar þijn mynd. * Matth. 5/ 8.

XVIII. Pſalmur.

1 Til ſaungmeiſtarans/ * Davids Drott-eñs þienara (pſalmur/) ſem talade ordeñ i þeſſum ſaung fyrer Drottne / þañ tijd Drotteñ haþde frelſad hañ fra allra ha-ñs þiandmaña hende/ og fra Sauls hen-de/ og ſagde: * 2. Sam. 22/ 2.

Drotteñ / eg heþe þig hiartanlega kiæran / miñ ſtyrkur:

3 Drotteñ er mitt biarg og mijn feſting/ og ſem frelſar mig / miñ Gud / mitt hellubiarg/ * a hvorn eg reide mig/ Miñ ſkiolldur og mitt hiælpræde horn/ mijn (hæ) verndan. * Ebr. 2/ 13.

4 Eg * vil ækalla Drotteñ/ (ſem bet ad) loþaſt/ ſo verd eg frelſadur fra mijn-um þiandmonum. * Pſ. 146/ 2.

5 * Daudans bond um̄ſpentu mig / og Belials becker ſkielþdu mig. * Pſ. 55/ 5.

6 Helvijtes bond um̄ſpentu mig / daud-ans ſnorur yþerþiellu mig.

7 Nær * eg er i ængiſt / þa vil eg kalla a Drotteñ / og hroopa til mijns Guds / (ſo) heyrer hañ mijna rauſt aþ ſijnu muſt-ere / og mitt hroop kiemur fyrer hañ til hañs eyrna. * Eſ. 26/ 16.

8 Og Jordeñ ſkalþ og ſkytrade / og þiall-aña grundveller hrærdu ſig/ og þeir ſkul-þu/ þvi hañ var reidur.

9 Þar uppgieck dampur aþ hañs noſ-um/ z eitn * elldur forfærde aþ hūs muñe/ þar urdu glædur tendradar aþ honum. * Ebr. 12/ 24.

10 Og hañ beigde Himneñ/ og foor oþ-añ/ og þar var myrkur under hñs footū.

11 Og hañ foor uppa cherub og þlaug/ og ſveimade a vedurſens vængium.

12 Hañ ſetke myrkred * til ſiñar ſkijlu/ til ſiñar ſkijlu allt um̄ kring ſig / þar voru myrk vötn/ jæ ſky i loptenu. * Eſ. 50/ 3.

13 Af liooman̄ fyrer honū foru hañs ſkij fram̄/ jæ hagl og glooande glædur.

14 Og Drotteñ * liet þruma i Himn-enum/ og ſa Hædſte gaf ſijna rauſt ut/ þar var hagl og glooande glædur. * Pſ. 29/ 3.

15 Og hañ ſkaut ſijnum pijlum / og ſundurdreifde þeim/ og jook ellding/ og * ſkielfde þa. * 1. Sam. 7/ 10.

16 Þa ſæu meñ vatns hlaup/ og Jard-areñar grundveller opnuduſt/ Drotteñ/

fyrer þynu ſtraffe / af þiña naſa anda blæſtre.

17 Hañ ſende af hædeñe / hañ ſookte mig / * droo mig ur miklu vatne.
* Job. 22/ 11. Pſ. 32/ 6.

18 Hañ frelſade mig fra mynum ſterka fiandmañe / og fra mynum høturum / þvi þeir voru mier ofþunger.

19 Þeir tooku mig med ogooda / i miñe mootgangs tyd / eñ Drotteñ var mitt trauſt.

20 Og hñ færde mig ut a vydvattuna / hñ þrÿade mig / þvi * hñ hafde lyſt til myn.
* Eſ. 62/ 4.

21 Drotteñ giorde vel vid mig / epter mynu riettlæte / hañ betalar mier / * epter miña handa hreinleika. * Job. 22/ 30.

22 Þvi eg hiellt Drottens vegu / og veik ecke ogudlega fra mynum Gude.

23 Þvi ad * aller hañs doomar eru fyrer mier / og eg vil ecke kaſta hañs ſetningum fra mier. * 5. Moſ. 17/ 19.

24 Og eg var * fullkomeñ fyrer hønum / og vaktade mig fyrer miñe vondſku.
* Pſ. 15/ 2.

25 Og Drotteñ betalade mier epter mynu riettlæte / epter miña handa hreinleika fyrer hañs augum.

26 Hia einum froomum muntu vera froomur / hia einum ſterkum / ſem er fullkomeñ / muntu vera fullkomeñ :

27 Hia einum hreinum muntu vera hreinn / og hia einum rangſnunum muntu audſyna þig rangſnueñ.

28 Þvi þu / þu munt frelſa eymdar fullt foolk / og nidurþrickta þeim hau augū.

29 Þvi þu / þu munt upplyſa myna lucht / Drotteñ miñ Gud * mun giora mitt myrkur biart. * Pſ. 97/ 11. Pſ. 112/ 4.

30 Þvi * fyrer þig kañ eg hlaupa i giegnum eirn her / og fyrer miñ Gud ſtockva yfer eirn mur. * 2. Sam. 22/ 30.

31 (Hañ er) ſa (riette) Gud / hañs vegur er fullkomeñ / Drottens ræda er reynd (med ellde /) hañ er eirn ſkiølldur fyrer alla þa / ſem treiſta ſig uppa hañ.

32 Þvi hvør er eirn Gud / utañ Drotteñ? og hvør er eitt biarg / utañ vor Gud?

33 Sa Gud ſem utbyr mig med krapte / og giører miñ veg fullkomeñ.

34 Hañ giørde * myna fætur keiprietta / ſem hindaña / og mun læta mig ſtanda a mynum hædum.

35 Hañ lærer * mynar hendur til ſtryds / og eiñ kopar-boge kañ briotaſt med mynum armleggium. * Pſ. 144/ 1.

36 Og þu gafſt mier þiñ hiælpræðes ſkiølld / og þyn hægre hønd mun ſtyrkia mig / og þyn hoogværd * giøra mig megtugañ. * Pſ. 71/ 21.

37 Þu munt giøra myn footſpor vyd under mier / og myner økler ſkridnudu ecke.

38 Eg vil ofſækia myna fiandmeñ og grypa þa / og ecke vidſnua / fyrr eñ eg legg þa i eyde.

39 Eg vil giegnum ſkioota þa / ad þeir ſkulu ecke kuña uppſtanda / þeir ſkulu falla under myna fætur.

40 Þvi þu hefur utbued mig med ſtyrk til ſtrydſens / þu munt beigia þa under mig / ſem ſetia ſig i moote mier.

41 Og þu gafſt mier myna fiandmeñ a flotta / og þa mig hata / eg vil eydeleggia þa.

42 Þeir * hroopudu / eñ þar var eingeñ frelſare / til Drottens / eñ hañ ſvarade þm ecke. * Job. 19/ 7.

43 Þa molade eg þa ſmætt / ſem dupt fyrer vedre / eg giørde þa þuña / * ſem ſaur a gøtuñe. * Pſ. 83/ 11.

44 Þu * frÿader mig fra foolkſens orrosa / þu ſetter mig til eins høfuds fyrer heidinglunum / eitt foolk / ſem eg ecke þeckte / þr muntu þiona mier. * 2. Sam. 22/ 44

45 Strax þeir heyrdu med eyrunum (um mig /) hlyddu þeir mier / þeirra framande børn hræſnudu fyrer mier.

46 Þeirra framande børn vanmegnudust / og ſkielfdust fyrer þeirra fangelſe.

47 Drotteñ * lifer / og lofad vere mitt biarg / og myns hiælpræðes Gud ſkal upp hefiaſt. * 5. Moſ. 32/ 40.

48 Sa Gud / ſa ſem giefur mier hefndena / og þvyngar foolked under mig.

49 Sem mig frÿar fra mynum fiandmøñum / þu munt ogſo * upphefia mig fra þeim / ſem ſetia ſig i moote mier / fra einum oprÿktes mañe / muntu frÿa mig.
* Pſ. 27/ 6.

50 Þar fyrer * vil eg þacka þier/ Drotteñ/ a medal Heidingiaña/ og syngia þynu nafne (lof.) * Rom. 15/9.

51 Sem beviysar synum Konunge stoort hiælpræde/ og giorer myskunsemd vid sitt smurda/ vid David og hans sæde æfenlega.

XIX. Psalmur.

Evangelii Framgangur.

1 Til saungmeistarans/ Davids psalmur.

Himnarner * framtelia Guds dyrd/ og su utbreidda (festing) kuñgiorer hans handa verk. * Ps. 97/6.

3 Eirn dagur mun uthella orde til þess aññars/ og ein noott kuñgiora þeirre aññare vitundena.

4 Þar er eckert ord og ei tal (medal hvørra) þeirra raust er ecki heyrd.

5 Þeirra * snura er utgeingeñ yfer alla Jørdena/ og þeirra ræda til veralldareññar enda/ hañ sette eina tialldbud fyrer soolena i þeim. * Rom. 10/18.

6 Og hun geingur ut sem eirn Brudgume/ af synu herberge/ hun gledur sig sem ein hetia/ ad hlaupa eirn veg.

7 Hun geingur upp fra endanum af Himnenum/ og heññar umgangur (varer) allt til endans þar a (aptur/) og þar er eckert huled fyrer heññar hita.

8 Drottens løgmaal er fullkomed/ sem * umvendar saaleñe: Drottens vitnesburdur er trufastur/ sem giører þañ fævyysa higgeñ. * Ps. 119/50.

9 Drottens befalningar eru riettar/ sem gledia hiartad: * Drottens bod er klært/ sem upplyser auguñ. * Ps. 119/105. etc.

10 Drottens otte er hreirn/ sm varer alltyd: * Drottens doomar eru sañleike/ eru riettferduger til samans. * Ps. 33/4.

11 Þeir eru * kostulegre eñ gull/ z helldr eñ miog (fynt) gull/ z sætare eñ hunang/ z hunangs kaka. * Ps. 119.72/127.

12 Og þiñ þienare verdur aminntur fyrer þa/ nær mañ helldur þa/ þa eru þar stoor laun. * Ps. 106/3.

13 Hvør kañ merkia villurnar? hreinsa mig af (mynum) heimuglegum brestum.

14 Vardveit og þiñ þienara fyrer þeim hofmoodugu hlutum/ ad ecke drottne yfer mier/ so verd eg fullkomeñ/ og saklaus af stoorum misgiørningum.

15 Lat * myns muñs rædur þocknast þier/ og myns hiarta þanka fyrer þier: Drotteñ/ mitt biarg/ og miñ endurlausnare. * Ps. 40/14. Ps. 104/34.

XX. Psalmur.

Bæn fyrer Yfervalldenu.

1 Til saungmeistarans/ Davids psalmur.

Drotteñ bænheyre þig a neydareñar dege/ Jakobs Guds * nafn upphefie þig. * Ordsk. 18/10.

3 Hañ sende þier hiælp af * helgedoomenum/ og styrke þig af Zion. * Es. 57/15.

4 Hañ miññest allra þiña matoffra/ og giøre þitt brenneoffur til ǿsku/ Sela.

5 Hañ * giefe þier epter þynu hiarta/ og uppfylle alla þyna ætlaninga. * Ps. 21/3.

6 So villum vier gledia oss * i þynu hiælpræde/ og i vors Guds nafne uppreisa stryds-merkeñ: Drotteñ mun fullkomna allar þynar oskir. * Ps. 13/6.

7 Nu þecke eg/ ad Drotteñ hefur frelst siñ smurda/ hañ vill bænheyra hañ af synum heilaga Himne/ hans hægre handar hiælp (skiedur) fyrer styrkleika.

8 Þesser * (reida sig) uppa vagna/ og þesser uppa hesta/ eñ vier/ vier villum þeinkia a Drottens vors Guds nafn. * Ps. 44/7.

9 Þeir/ þeir eru nidurhrunder og fallner/ eñ vier/ vier støndum og erum uppreister.

10 * Frelsa/ Drotteñ/ Konungeñ/ bænheyr oss/ þañ dag/ vier hroopum. * Ps. 12/2.

XXI. Psamur.

Spaadoomur um Messiam.

1 Til saungmeistarans/ Davids psalmur.

Drotteñ/ Konungureñ mun gledia sig i þynum krapte/ og hvad miøg mun hañ giøra sig * gladañ fyrer þyna hiælp. * Ps. 13/6.

3 Þu hefur * giefed hønum syns hiarta gyrnd/ og syniad ecke þess hans varer utsøgdu/ Sela. * Ps. 20/5. Ps. 37/4.

4 Þvi þu kiemur hønum fyrre med

goodar

goodar blessaner/ þu setur eina * koronu a hañs høfud af þvi (kostulega) gulle.
* Ps. 132/18.
5 Hañ beiddest lijfs af þier/ (so) gafstu hønum eitt laangt lijf æfenlega og alltijd.
6 Hañ hefur stoora dijrd fyrer þijna hiaalp/ þu leggur dijrd z heidur uppa hñ
7 Þvi þu setur hañ * til blessana alltijd / þu gledur hañ med fagnude fyrer þijnu auglite. * 1. Mos. 12/3.
8 Þvi konungureñ vonar a Drotteñ/ og fyrer þess Nædsta myskun mun hañ ecke skeika. * Ps. 102/28. etc.
9 Þijn hønd mun fiña alla þijna fiandmeñ / þijn hægre hønd mun fiña þa / sem þig hata.
10 Þu munt setia þa / sem eirn glooande ofn/ a þiñar reide tijma/ Drotteñ mun uppsvelgia þaa i siñe reide/ og eirn elldur mun eta þaa.
11 Þu munt eydeleggia * þeirra aavøxt af Iørduñe / og þeirra sæde fra mañeskiuñar børnum. * Ps. 109/13.
12 Þvi þeir * þeinktu (heimuglega) ad giøra þier vondt/ þeir huxudu eirn aasetning / (þo) þeir kuñe ecke (fullkomna hañ.) * 1. Mos. 50/20.
13 Þvi þu munt setia þa til eins hæfes/ med þijnum streingium muntu mida moote þeirra andlite.
14 Drotteñ / upphef þig i þijnum krapte / so viliu vier syngia og lofa þijna magt.

XXII. Psalmur.

Spaadoomur um Messiam.

1 Til saungmeistarans um eina hind / sem var (ellt) um morguneñ/ Davids psalmur.

Miñ * Gud/ miñ Gud/ hvi yfergafstu mig: þu ert laangt fra mijn hiaalp / fra mijns veins ordum. * Matth. 27/46.
3 Miñ gud/ eg * hroopa um dageñ/ og þu svarar ecke/ og um nootiena/ og eg þeige ecke. * Job. 19/7.
4 Eñ þu ert heilagur / * sem bygger yfer Israels lofgiord. * 4. Mos. 5/3.
5 Vorer fedur vonudu a þig/ þeir vonudu/ og þu hiaalpader þeim ut.
6 Til þijn * hroopudu þeir/ og komust undañ/ þeir vonudu a þig/ og * * urdu ecke til skammar. * Ps. 107/6.
** Ps. 25. 2/3.
7 Eñ eg er eirn ormur/ og ecke eirn madur/ * mañeskiuñar spott/ og foolksens fyrerlitning. * Matth. 27/39.
8 Aller þeir mig siaa / munu spotta mig / þeir setia vørena ut / þeir skaka høfuded/ (seigiande:)
9 Hañ * reidde sig uppa Drotteñ/ hañ hiaalpe hønum ut/ hañ frelse hañ/ med þvi hañ hefur list til hañs.
* Matth. 27/43. Eph. 2/18.
10 Þu ert þo sa/ * sem droost mig af (moodur-) lijfe/ sem vatst mitt traust/ (þegar eg laa) aa miñar moodurbrioostum. * Ps. 71/6.
11 Uppa þig er eg kastadur af (moodur) lijfe/ þu * ert miñ Gud fra miñar moodurlijfe. * Ps. 31/5.
12 Vertu ecke laangt fra mier / þvi aangisteñ er nærre / þvi hier er eingeñ hiaalpare.
13 Marger uxar hafa umspent mig/ þr sterku af Basan hafa umkringt mig.
14 Þier lietu * þrra muña upp i moote mier/ sm * * eitt lion/ þar rijfur og øskrar. * Matth. 27/22. ** 1. Pet. 5/8.
15 Eg er utauseñ sem vatn / og øll mijn bein adskildu sig/ mitt hiarta var sem vax/ þ smelltest mitt i mijnu lijfe.
16 Miñ * kraptur er þornadur sm ein skiel / og mijn tunga haanger vid mijna gooma/ z þu leggur mig i daudans dupt.
* Ps. 38/11.
17 Þvi hundar hafa umspent mig / þeirra vondu hoop: hefur umsest mig/ þeir hafa * i giegnumborad mijnar hendur og mijnar fætur. * Joh. 19/18.
18 Eg kuñe telia øll mijn bein / þeir saau til/ þeir saau uppa mig.
19 Þeir * skipta mijnum klædum a medal sijn / og kasta hlut yfer miñ kyrtel.
* Matth. 27/35.
20 Eñ þu/ Drotteñ/ vert ecke laangt burtu / miñ styrkur / flijttu þier til ad

hiælpa mier.

21 Frelsa mÿna sæl fra sverdenu/ mÿna einmana fra hunds valldenu.

22 Frelsa mig af leonsens muñe/ frÿa mig fra einhirninganña hornum.

23 Eg * vil framseigia þitt nafn fyrer mÿnum brædrum / prÿsa þig midt i søfnudenum. * Ebr. 2. 11/12. Joh. 20/17.

24 Þier/ sem ottest Drotteñ/ * prÿsed hañ / allt Jakobs sæde vegsame hañ / og ottest fyrer honum allt Israels sæde
* Ps. 32/ 11.

25 Þvi hañ hefur ecke foragtad og ei forsmaad eins fatæks eymd / og ecke huled sitt andlit fyrer honum / helldur þegar hañ hroopade til hañs / heyrde hañ þad. * Ps. 9/ 13.

26 Fra þier er miñ lofstÿr i eirnre stoorre samkundu / eg vil betala mÿn heit fyrer þeim/ sem ottast hañ.

27 Þeir * hoogværu munu eta/ og mettast / þeir munu prÿsa Drotteñ / sem spyria epter honum/ Ydar hiarta mun lifa alltÿd. * Es. 65/ 13.

28 Allar veralldareñar endemerkur skulu endurminnast/ og snua sier til Drottens/ og allar heidingiaña ættkvÿsler tilbidia fyrer þÿnu auglite.

29 Þvi Drottne heyrer rÿked til/ og hñ drottnar a medal heidingiaña.

30 * Aller feitingiar a Jørduñe munu eta og tilbidia/ aller þeir /sem nidurfara i dupted/ munu beigia sig fyrer honum / og sa/ sem ecke kañ ad hallda siñe sæl vid lÿfed. * Ps. 68/ 23.

31 Þar mun * eitt sæde þioona honum/ þ skal tilreiknast Drottne i ættkvÿsleñe.
* Es. 53/ 10.

32 Þeir munu koma og kuñgiøra hañs riettlæte * fyrer einu foolke/ sem verdur fædt / þvi hañ hafe giort þad.
* Ps/. 110/ 3.

XXIII. Psalmur.

Spaadoomur um̃ Hyrdereñ Messiam.

Davids psalmur.

Drotteñ er miñ * hyrder/ ** mig mun ecke bresta. * Joh. 10/12. etc. ** Ps. 34/18. 1. Pet. 2/25.

2 Hañ mun læta mig liggia i føgrum grashøgum/ hañ mun leka mig (hægt) til hægt reñande vatns.

3 Hañ vill vidsnua miñe sælu/ leka mig a riettlætesens stigum / fyrer sÿns nafns saker.

4 Þo eg jafnvel skyllde ganga i daudans skugga dal/ vil eg * ecke ottast þ illu/ þvi þu ert med mier / þiñ sprote og þiñ stafur þeir munu hugga mig.
* Ps. 3. 6/7. Ps. 56/ 5.

5 Þu reider eitt bord fyrer mier moote mÿnum þiandmoñum/ þu smyr mitt høfud med oleo/ miñ bikar er fullur.

6 Giæska og myskunseme mun þo fylgia mier alla mÿna lÿfdaga / og eg mun * vera i Drotteñs huuse marga daga.
* Ps. 15/ 1. Ps. 27/ 4.

XXIV. Psalmur.

Spaadoomur um̃ Messiam.

Davids psalmur.

Jørdeñ * er Drotteñs / og hvad hun er full af/ Jardrÿked og þeir þar bua a. * 2. Mos. 19/5 etc.

2 Þvi hañ/ hañ grundvallade hana a hafenu/ z tilbio hana a fliotunũ.

3 Hvør mun uppganga a Drotteñs fiall? og hvør mun standa i hñs heilogũ stad?
* Ps. 15. 1/ 2.

4 Sa sem hefur saklausar hendur / og er hreinn af hiarta/ sem ecke hefur teked sÿna sæl fafeingelega (i siñ muñ/) og ei svared sviksamlega.

5 Hañ mun fa blessan fra Drottne/ og * riettlæte fra hañs hiælpræðes Gude.
* Es. 48/ 18.

6 Þesse er þeirra kynslood/ * sem spyria epter honum/ sem ** leita þÿns andlites Jakob/ Sela. * Ps. 14/2. ** Ps. 22/27

7 Þier * port/ upphefied ydar dyratrie / og giøred ydur hæar þier eilÿfu dyr / so ad dÿrdareñar konungur kome iñ.
* Ps. 118/ 19.

8 Hvør er þesse dÿrdareñar konungur? Drotteñ sterkur og megtugur / Drotteñ megtugur i strÿde.

9 Þier port/ upphefied ydar dyratrie/ og giøred ydur hæar þier eilÿfu dyr/ * so ad dÿrdareñar konungur kome iñ.
* Zach. 9/ 9.

10 Hvør er þesse same dÿrdareñar konungur?

ungur? Drotten̄ Zebaoth/ han̄ er * dÿrd-arennar konungur/ Sela. * 1. Cor. 2/ 8.

XXV. Psalmur.

Bæn til Drottens um̄ Upplijsing.

Davids (psalmur.)

Til þÿn/ Drotten̄ vil eg upplipta minne sal.

2 Eg vona til þÿn min̄ Gud/ lat mig ecke til skam̄ar verda / so ad mÿner ovinmen̄ skule ecke gledia sig yfer mier.

3 Jaa aller þeir/ sem bÿda epter þier/ munu ecke til skam̄ar verda / þeir munu til skam̄ar verda/ sem mootþrooanlega hønd-la an ordsakar.

4 * Drotten̄ / lat mig þeckia þÿna ve-gu/ kien̄ mier þÿna stigu. * Ps. 27/ 11. Ps. 86/ 11. Ps. 136/ 14.

5 Leid mig i þÿnum sannleika / og kien̄ mier/ þvi þu ert Gud/ sem mier hialpar/ eg bÿd epter þier hvorn dag.

6 Drotten̄/ þeink a þÿna myklu medaum kan og þÿna myskunseme/ þvi * þær hafa vered fra eilÿfd. * Ps. 103/ 17.

7 * Þeink ecke a mÿns ungdoms synder/ edur mÿnar yfertrodslur/ (helldur) þeink þu * * a mig epter þinne myskunseme/ fyr er þinnar giæsku skulld / Drotten̄.
* Job. 13/26. Jer. 31/19. ** Neh. 5/19.

8 Drotten̄ er godur og riettvÿs/ þar fyrer mun hn̄ undervÿsa syndurun̄ a veigen̄.

9 Han̄ mun leida þa hoogværu i rietten-um/ og * kienna þeim hoogværu sin̄ veg. * Job. 36/ 22.

10 Aller Drottens stÿger eru * myskun-semd og sannleike / fyrer þa / sem hallda hans sattmaala og hans vitnesburde. * Ps. 89/ 2.

11 Fyrer þÿns nafns skulld/ Drotten̄/ ver tu mÿnum misgiorning nædugur / þvi han̄ er stoor.

12 Hvor er sa madur / sem ottast Drott-en̄? * han̄ mun kienna honum a einum veige/ sem han̄ skule utvelia. * Ps. 32/8.

13 Hans sal mun hvÿla i þvi gooda/ og hans sæde mun (ad erfd) sitia landed.

14 Drottens * leyndar doomur heyrer til þeim/ sem han̄ ottast/ og hans sattmaale/ ad lata þa vita han̄. * Ordsk. 3/ 32.

15 Mÿn augu eru jafnan̄ til Drottens / þvi han̄ / han̄ mun greida mÿnar fætur ut netenu * Ps. 120. 1/ 2.

16 Snu þier til mÿn/ og vertu mier næd-ugur/ þvi eg er einmana og aumur.

17 Mÿns hiarta þreingsl er stoor/ ut-fær mig af minne neyd.

18 Sia mÿna eymd og mÿna mædu / og forlat (mier) allar mÿnar synder.

19 Sia/ * mÿna ovindmen̄/ þvi þeir eru marger/ og * * hata mig med mootþroo-anlegu hatre. * Ps. 3/ 2. ** Joh. 15/25.

20 * Vardveittu mÿna sal / og frelsa mig/ ad eg ecke til skam̄ar verde/ þvi eg vona a þig. * Ps. 16/ 1.

21 * Riettvÿse og froomleike mun vard veita mig / þvi eg bÿd epter þier. * Job. 1/ 1.

22 Gud * leyse Jsrael af allre sinne neyd. * Ps. 130/ 8.

XXVI. Psalmur.

Davids Bæn til Drottens um̄ Riett yfer sÿnu̅ Fiandmøn̄u̅.

Davids (psalmur.)

Drotten̄ / giør mier riett / þvi eg / eg hefe geinged i mÿnum froomleika/ og eg vona a Drotten̄/ eg mun ecke skeika.

2 Reyn þu mig Drotten̄ / og ransaka mig/ hreinsa mÿn nÿru og mitt hiarta.

3 Þvi þÿn myskunsemd er fyrer mÿn-um augum / og eg geing flux i þÿnum sannleika.

4 Eg * sit ecke hia hiegoomlegu folke / og * * geingst ecke um̄ med þeim følsku. * Ps. 1/ 1. ** 2. Cor. 6/ 14.

5 Eg * hata þeirra vondu samkundu/ og sit ecke hia þeim ogudlegu. * Ps. 119/ 128.

6 Eg * þvæ mÿnar hendur i sakleys-enu / og geing um̄ kring þitt altare/ Drotten̄. * 5. Mos. 21/ 6. Ps. 27/ 4.

7 Ad lata (mig) heyra med þacklætes raust/ og ad * framtelia alla þÿna furd anlega hlute. * Ps. 87/ 3.

8 Drotten̄ / eg * elska þÿns hus bu-stad/ og þinnar dÿrdar tialldbudar stad. * Ps. 27/ 4.

9 Safna ecke * minne sal med syndur-

unum/

unum / edur mijnu lijfe med blood(gijrugu)foolke. * Ps. 28/ 3.

10 J hvørs høndum er løstur/og hvørs hægre hønd er full af muutu.

11 Enn eg/eg vil ganga i mijnum fromleika/leys mig/og vertu mier nædugur.

12 Minn footur stendur i rædvendne/ i samkundunum vil eg lofa Drottenn.

XXVII. Psalmur.

Davids Bæn/ ad Drottenn vilie vardveita hann.

Davids (psalmur.)

Drottenn er * mitt lioos og mitt hialpræde/ fyrer hvørium skyllde eg ottast? Drottenn er mijns lijfs kraptur / fyrer hvørium skyllde eg skielfast? * Mich. 7/ 8.

2 Þegar þeir illu komu framm yfer mig/ ad eta mitt holld/ (iæ) * mijner mootstandarar og mijner fiandmenn i giegn mier/ þa steitu þeir sig og fiellu.

* Jer. 20/ 11.

3 Ef * eirn her villde leggia sig i moote mier/ þa skal mitt hiarta ecke ottast/ ef eitt strijd byriadest i moote mier/ þa reide eg mig uppa þetta. * Ps. 3/ 7.

4 Eins hlutar beiddest eg af Drottne/epter hønum vil eg leita/ad eg meige bua i Drottens huse alla mijna lijfdaga/ ad sia uppa Drottens prijde/og eptergrennslast i hans mustere.

5 Þvi hann mun skijla mier i sijnu tiallde a þeim vonda deige/ * hann mun skijla mier heimuglega i sinne tialldbud / hann mun upphefia mig a eitt biarg.

* Ps. 31/ 21.

6 Og hann mun nu upphefia mitt høfud yfer mijna fiandmenn / sem eru allt umm kring mig/ so vil eg offra(hønum)fagnadar offre i hans tialldbud/eg vil sijngia og leika fyrer Drottne.

7 Drottenn / heyr mijna raust / nær eg hroopa / og vertu mier nædugur / og bænheyr mig.

8 Til þijn sagde mitt hiarta/(þar þu sagder:) leited mijns andlites: Drottenn/eg leita þijns andlites.

9 * Nyl ecke þitt andlit fyrer mier / burtkasta ecke þijnum þienara i reide / þu ert mijn hialp/ yfergief mig ecke / forlaat mig ecke/mijns hialpræde Gud

* Ps. 13/ 2.

10 Þvi mitt fader og mijn mooder * forlietu mig/ enn Drottenn mun samannsafna mier. * Ps. 94. 16/ 17.

11 * Drottenn/ kienn mier þinn veg/ og leid mig a þann rietta stig fyrer minna fiandmanna saker. * Ps. 25/ 4.

12 Gief mig * ecke i minna fiandmanna vilia/ þvi følsk vitne uppstoodu i moote mier/og hann/sem talar mot þrooanlega.

* Ps. 31/ 9.

13 Ef eg trijde ecke/ * ad sijá a Drottens giædsku i þeirra lifendra lande/ (þa mætte eg yfergiefa mig.)

* Es. 38/ 11.

14 * Bijd epter Drottne / vertu * * hughraustur / og hann mun styrkia þitt hiarta/ jæ bijd epter Drottne.

* Hab. 2/ 3. ** Ps. 31/ 25.

XXVIII. Psalmur.

Bæn umm Forsvar moote Fiandmønnunum.

Davids (psalmur.)

Drottenn/eg vil hroopa til þijn/ mitt biarg/ þeig ecke vid mier/ad þu skuler ecke þeigia vid mier / og eg skyllde verda þeim lijkur/ sem fara nidur i grøfena.

2 Heyr mijna bæna raust/nær eg hroopa til þijn / nær eg upplifte mijnum høndum til þijns heilaga chors.

3 Og drag mig ecke burt med þeim ogudlegu/ og med þeim/sem giora orett/ * sem tala frid vid þeirra naunga / enn þat er vont i þeirra hiarta. * Jer. 9/ 8.

4 Gief þeim epter þeirra verke/og epter þeirra vondu athæfe/gief þeim epter þeirra handa verke / betala þeim hvad þeir hafa forþienad.

5 Þvi þeir vilia ecke * giæta ad þvi sem Drottenn giører/et helldur ad hans handa verke/ (þar fyrer) mun hann niðurbriota þa/og ecke biggia þa. * Es. 5/12.

6 Lofadur vere Drottenn/þvi hann hefur heyrt mijna bæna raust.

7 Drottenn er minn styrkur og minn skiolldur/

ur/mitt hiarta vonade a hann/ og eg vard hoolpenn/ og mitt hiarta gladde sig/ og eg vil þacka honum med mijnum saung.
8 Drottenn er þeirra styrkur / og hann er sa styrkur/sem frelsar hanns smurda.
9 Frelsa þitt foolk/og blessa þinn arf/og fæd þa/ og upphef þa æfenlega.

XXIX. Psalmur.

Umm Guds Ords Krapt.

Davids Psalmur.

Bered * til Drottens/ þier sterkra börn/ bered til Drottens dyrd og styrkleika. * Ps. 96/7.
2 Bered til Drottens hanns nafns dyrd/ tilbidied fyrer Drottne * i heilagre prijde. * Ps. 110/3.
3 Drottens * raust er yfer vatnenu/ dyrd arennar Gud liet þruma / Drottenn er yfer stoorum votnum.
4 Drottens raust er med magt / Drottens raust er med vegsemd. * Es. 30/31.
5 Drottens raust brijtur cedrus/og Drottenn mun briota * cedrus i Libanon
* Es. 2/13.
6 Og giorer / ad þeir stöckva sem eirn kalfur/ Libanon og * Sirion / sem eirn ungur einhyrningur. * 5. Mos. 3. 8/9.
7 Drottens raust klyfur * ellds-logana.
* Es. 66. 15/16.
8 Drottens raust mun bifa eidemorkena/ Drottenn mun bifa Kades i eidemorkenne.
9 Drottens raust mun koma hindunum til ad fæda/ og giora bera skoogana/ enn i hanns * mustere seiger (honum) sierhver dyrdena. * Openber. 19. 1/3/ 6.
10 Drottenn hefur * seted i floodenu/ sem Drottenn situr eirn konungur eilijflega.
* 1. Mos. 6/16.
11 Drottenn mun gefa synu foolke krapt / Drottenn mun * blessa sitt foolk med fride. * Ps. 28/ 9.

XXX. Psalmur.

Davids Þacklæte fyrer Guds Giæsku

1 Eirn psalmur ad syngia umm Davids huss vygslu.

Drottenn / eg vil hæatt prijsa þig / þvi þu hefur upprikt mier / og liest mijna fiandmenn ecke gledjast yfer mier.
3 Drottenn minn Gud / eg hroopade til þijn/ og þu læknader mig.
4 Drottenn/ * þu færder mijna sæl upp ur helvijte/ þu liest mig lifa/ad eg ecke foor nidur i grofena. * Ps. 86/ 13.
Ps. 116. 3/ 4.
5 Synged fyrer Drottne / hanns heilager/og * þacked (honum) til hanns heilagleika minningar. * Ps. 97/ 12.
6 Þvi * eitt augnablik (varer það) umm hanns reide/ (enn) lijfed er i hanns velþocknan/ Umm kvollded skiedur grætur/og umm morguninn fognudur. * Es. 54/ 7.
7 Og eg/ eg sagde i minne roo : eg mun ecke skeika æfenlega.
8 Drottenn / i þinne velþocknan hefur þu sett styrk a mitt fiall / (enn þegar) * þu hulder þitt andlit / þa vard eg hræddur.
* Ps. 104/ 29.
9 Drottenn/eg vil hroopa til þijn/og bidia til Drottens.
10 Hvada gagn er i mijnu bloode / nær eg fer nidur til grafarennar? (kann og) dupted þacka þier / kann það kunngiora þinn sannleika?
11 Drottenn/ heyrdu og * vertu mier nædugur / Drottenn vertu minn hiælpare.
* Ps. 6/ 3.
12 Þu hefur snued mier mijnum græt i eirn dans/ þu hefur leyst minn seck/og bunded umm mig med glede.
13 Ad mijn dyrd * skule syngia fyrer þier/og ecke þegia/ Drottenn minn Gud/ æfenlega vil eg þacka þier. * Ps. 16/ 9.

XXXI. Psalmur.

David kiennér/ ad Vonenn verdur ecke til Skammar.

1 Til saungmeistarans/ Davids psalmr.

Drottenn/ eg vona a þig / læt mig ecke til skammar verda æfenlega/ frelsa mig fyrer þitt riettlæte.
3 * Hneig þitt eyra til mijn/ frelsa mig snarlega/ vertu mier eitt sterkt biarg/ eitt fast slot / ad frelsa mig.
* Ps. 71/ 2.
4 Þvi þu ert mitt biarg og mitt slot/og fyrer þijns nafns skulld muntu leida mig og færa mig.
5 Þu munt greida mig ur netenu / sem

þeir hafa lagt fyrer mig/ þvi * þu ert miñ styrkur. * Ps. 18/2. Ps. 28/7.

6 Eg * vil befala miñ anda i þijna hond/ Þu frelster mig Drotteñ/ þu saññe Gud. * Luc. 23/46. P. G. 7/58.

7 Eg hata þa / sem taka vara a hie-goomlegre lijge/ eñ eg/ eg vona a Drotteñ.

8 Eg vil gledia mig/og vera gladur fyr er þijna myskunsemd / þvi þu hefur sied mijna eymd/ þu hefur þeckt mijna sæl i neydeñe.

9 Og ofergafst mig ecke i (mijns) fiand mañs hond/ þu lietst * mijna fætur stan-da a nogu ruume. * Ps. 18/ 37.

10 Drotteñ/ vertu mier nædugur/ þvi mier er angrædt/ Mitt auga er giegnum stung ed af harme / (þar med) mijn sæl og miñ kvidur.

11 Þvi mitt lijf er fortært af hrigd/ og mijn ar af andvarpan/ mijn magt er fall eñ vegna mijns misgiornings/og mijn * bein eru giegnumstungeñ. * Ps. 32/ 3.

12 Fyrer øllum mijnum fiandmoñum var eg eitt * spott/ ꝇa miøg fyrer mijnum nabuum / og ein skielfing fyrer mijnum kuñingium/ Þeir/ sem mig sau þar ute / flijdu fra mier. * Ps. 44/ 14.
Ps. 79/ 4. Ps. 89. 42.

13 Mier var * gleymt af hiarta / sem einū daudū/eg var sem eitt fordiarfad kier. * Pred. 9/6.

14 Þvi eg heyrde margra lastan/ otte var allt i kring / af þvi þeir rædslog-udu samañ yfer mier / þeir þeinktu ad taka lijfed af mier.

15 Eñ eg/eg vonade a þig/ Drotteñ/ eg sagde: þu ert miñ Gud.

16 Mijner tijmar eru i þiñe hende/ fre-lsa mig fra miña fiandmaña hende/ og fra þeim/sem mig offsækia.

17 Lat þitt andlit skijna yfer þinn þienara/frelsa mig fyrer þijna myskunseme

18 Drotteñ / lat mig ecke til skamar verda/ þvi eg kallade a þig/Lat þa o-gudlegu * til skamar verda/lat þa þeig ia i helvijte. * Ps. 6/ 11.

19 Lat þær følsku varer verda mæl-lausar / sem * tala hardlega / af hof mood og hæde/mooti þm̄ riettferduga.
* Ordsk. 14/3.

20 Hvad mykel er þijn giæska / * sem þu hefur geymt þeim/sem þig ottast / verkad fyrer þa / sem vona a þig / fyr er mañeskiuñar børnum. * Ps. 17/7.

21 Þu munt skijla þeim i þijns andlit es skioole / fyrer hvørs eins hroka/ þu munt skijla þeim i einu tiallde fyrer þm̄ þrætugiørnu tungum.

22 Lofadur vere Drotteñ/þvi hañ hef ur * furdanlega giørt sijna myskunsemd vid mig i einum føstum stad. * Ps. 17/7

23 Og * eg/eg sagde/þegar eg flasade: eg er utslitñ fra þijnum augum / þu heyrder samt miña bæna raust / þeg-ar eg hroopade til þijn. * Ps. 116/11.

24 Elsked Drotteñ aller hañs hei-lager/(þvi) Drotteñ vardveiter þa tru føstu/og * betalar hønum til yfergnæfd ar/sem brukar hofmood. * Iob. 22/9.

25 Vered * hughrauster/ og hañ mun styrkia ydar hiarta/aller þier/sm̄ voned a Drotteñ. * Ps. 27/ 14.

XXXII. Psalmur.

Um̄ Riettlætinguna.

Davids psalmur til undervijsunar.

Sæll er sa / sem er frelstur fra yfertrodslu/hvørs synd er hul eñ. * Rom. 4/ 7.

2 Sæl er su mañeskia / sem Drotteñ ecke * tilreiknar misgiørning-eñ/og i hvørs anda er ecke flærd.
* 1. Mos. 15/ 6.

3 (Þvi) þegar eg villde um̄ þad þeig-ia/þa * vanmegnudust mijn bein/fyrer mitt vein hvørn dag * Ps. 31/ 11.

4 Þvi þijn hond var dag og noott þu-ng a mier/ad miñ vøkve vard uñ breitt ur til sumarþurks/ Sela.

5 Eg * villde medkieña mijna synd fyr er þier / og skijla ecke mijnum misgiør-ninge/eg sagde: eg vil medkieña mijnar yfertrodslur fyrer Drottne/ og þu/ þu fyrergafst (mier) miñar syndar vond-sku/ Sela. * Ordsk. 28/ 23.

6 Þar fyrer mun sierhvør heilagur bid ia til þijn i * riettre tijd/ so nær (þar

kiæme)stoort vatns-hlaup/ munu þau ecke na til hañs. * Es. 55/ 6.
7 Þu ert mitt skiool/þu villt vardveita mig fyrer angist/med frelsunar saung villtu umkryngia mig/ Sela.
8 Eg * vil undervysa þier/og kieña þier a þeim veige/þu munt ganga/eg vil rædleggia þier med mynu auga.
* Ps. 25/ 12.
9 Vered ecke sem hestur(og)mull/ sem ecke hafa skilning / hvørs muñ * madur hlytur ad þvinga med beisle z taum/ad ecke kome þr þier nærre. * Ordsk. 16/3.
10 Sa * ogudlege hefur margar plaagur/eñ þañ/ sem vonar a Drottin/mun myskunsemeñ umkryngia. * Ps. 34/22
11 Glediedz * ydur i Drottne/og kiæted ydur/ þier riettlater/ og synged med lystesome aller þier/ sem erud froomer i hiarta.
* Ps. 33/ 1. etc.

XXXIII. Psalmur.

Davids Packlæte þyrer Guds Blessaner.

Synged * (med lyst/) þier riettlater i Drottne / lofgiordeñ er fogur þyrer þa froomu.
* Ps. 32/ 11. Ps. 64/ 11.
2 Þacked Drottne med horpu/leiked fyrer * honum a psaltara med tyu streingium. * Ps. 92/ 4.
3 Synged honū eirn nyañ saung/gioored þ vel a streingia-leik med (hañ) hliome.
4 Þvi * Drottens ord er riett/og allt hañs verk * * er truverdugt. * Ps. 19/ 10.
** Ps. 146/ 6.
5 Hañ er sa / sem elskar riettlæte og doom / Jordeñ er þull aþ Drottens myskunseme.
6 Himnarner eru giorder * þyrer Drottens Ord/ og allur þeirra her þyrer hañs munns Anda. * 1. Mos. 1/ 16. etc.
7 Hañ er sa/ * sem hellder vøtnenu samañ i hapenu / sem i eirnre dyngiu / hañ leggur apgruñeñ i skiool. * Job. 38/8.
8 Øll verollden * ottest Drottenn / aller þeir/sem bua a Jardrijke / hrædest þyrer honum. * Job. 37/ 24.
9 Þvi * hañ/hañ sagde/ og þad skiede / hañ baud þad/ so stood þad. * 1. Mos. 1/3
10 Drotteñ * umsnere heidingiaña rade/ giorde þioodaña huganer ad aungvu.
* Job. 5/ 12.
11 (Eñ) * Drottens rad blyfur stadþast eilyflega/ hans hiartans huganer fra eine ætt til añarar. * Ordsk. 21/ 30.
12 * Sæll er sa lyður / hvørs Gud Drotteñ er / þad foolk/ sem hañ utvalde sier til arþs. * Ps. 144/ 15.
13 Drotteñ leit aþ Himnenum / hañ sa øll mañeskiuñar born.
14 Hañ sa oþañ aþ syns sætes heimile til allra/sem bua a Jordune.
15 Hañ er sa / sem skapar til samans þeirra hiortu / sem giæter ad øllum þeirra verkum.
16 Eirn konungur frelsast ecke fyrer stoora magt/ eirn hetia frelsast ecke fyrer stoorañ krapt.
17 * Hesturen bregdst til þrelsesens / og kañ ecke þrija med synum stoora styrkleika. * Ps. 147/ 10.
18 Sia/ * Drottens auga er til þeirra/ sem hañ ottast / sem vona a hañs myskunseme. * Job. 6/ 5.
19 Ad * frelsa þeirra sæl fra daudanum/og * * hallda þm a lyþe i hungrenu.
* Job. 5/20. ** Ps. 34/10. Ps. 37/19.
20 Vor sala byður epter Drottne / hañ er vor hiælp og vor skiolldur.
21 Þvi vort hiarta mun glediast i honum/ þvi vier vonuðū a hañs heilaga naþn.
22 Drotteñ/verde * þyn myskunseme yþer oss/so sem vier vonū a þig. * Ps. 31. 7/8.

XXXIV. Psalmur.

1 Davids (psalmur /) þegar hañ * forkiende sig fyrer Abimelech / sem utrak hañ/ad hañ gieck burt. * 1. Sam. 21/13.

Eg * vil loþa Drotteñ allthyd / hañs loþ skal allthyd vera i mynum munne. * Ps. 104/ 33.
3 Myn sæl skal * hrooſa sier i Drottne/ þeir hoogværu skulu þad heyra/og gledia sig. * Jer. 9/ 24.
4 Loþed Drotteñ(stoorlega) medur mier/ og lætum oss upphefia hañs naþn hvør med ødrum.
5 Eg leitade Drottens/ og * hañ svarade mier / og þrijade mig aþ øllum mynum

um otta. * Es. 65/ 24.

6 Þeir litu til hañs/ og urdu upplijster/ og þeirra asiœner urdu ecke til skamar.

7 Þesse vesalingur kallade / og Drottiñ heyrde/og frelsade hñ af allre hñs neyd.

8 Drottens * eingell setur heibuder um̃ kriing þa/ sem hañ ottast/og hiolpar þe-imut. * 1. Mos. 32. 1/2. etc. Ps. 91/ 11. etc

9 Smacked z siaed/ ad Drottiñ er god-ur/ * Sæll er sa madur/ sm̃ vonar a hñ

* Ps. 2/ 12. Ps. 40/ 5.

10 Ottest Drotteñ hañs heilager/ Þvi þeir * sem hañ ottast/ hafa aungvañ skort. * Ps. 37/ 19.

11 Þau(ungu)leon voru naudþurftug z hungrudu/ eñ þr sm̃ leita Drottens/ munu ecke hafa skort a nockru goodu.

12 Komed þier born/heyred mig/ eg vil kieña ydur Drotteñs otta.

13 * Hvør er sa madur/ sem hefur lyst til lijffens: sem gyrnest ad lifa/ ad siaa hid gooda? * 1. Pet. 3/ 10.

14 Vara þijna tungu fra vondu / og þijnar varer/ad þær ecke tale svik.

15 * Vijk fra illu/og giør gott/og lei-ta fridarens/og epterfylg hønum.

* Es. 1/ 16.

16 Drotteñs * augu(lijta) til þrra riett-lœtu / og hañs eyru (heyra) a þeirra hroop. * Job. 36/ 7 Ps. 33/ 18.

17 Drotteñs auglit er i mooke þeim/ sem giøra illt/ ad upprœta þeirra miñ-ing af Jørduñe.

18 Þeir hroopudu/og Drotteñ heyrde/ og hañ frelsade þa af allre þrra neyd.

19 Drotteñ er nælægur hia þeim/sem hafa eitt knosad hiarta/ og vill frelsa þa sm̃ hafa eirn sundurkrameñ anda.

20 Sa riettlœte maa lijda myked illt / eñ Drotteñ mun frija hañ af øllu þvi.

21 Hañ vardveiter øll hañs bein/ þar verdur ecke eitt broted af þeim.

22 Hid vonda * mun i helslaa eirn ogud-legañ/og þeir sem hata þañ riettvijsa/ munu eideleggiast. * Ps. 32/ 10.

23 Drotteñ leyser siña þienara sal / z aller þr/ sem vona a hañ/ * skulu ecke eideleggiast. * Ps. 37/ 33.

XXXV. Psalmur.

Spaadoomur um̃ Messiam.

Davids (psalmur/)

Drotteñ / þrætta vid þa / sem þrætta vid mig / strijd moote þeim/ sem strijda i mote mier.

2 Tak skiølld og hiaalm/ og * tak þig upp / ad hiaalpa mier.

* Ps. 12/ 6.

3 Og uttak spiooted / og loka aptur i giegn þrra aahlaupe/ sm̃ offækia mig/ seig til miñar saalar : eg er þitt frelse.

4 Lœt þa * smaanast og bligdast/ sem stunda epter miñe saal / lœt þa snuast til baka/og verda til skamar/ sem mier vilia illt. * Ps. 70/ 3. etc.

5 Lœt þa verda sem * søgn fyrer ved-re / og Drotteñs eingell reke þa burt.

* Ps. 1/ 4. Ps. 83/ 14.

6 Þeirra vegur mun verda harla myrk-ur/og miog sleipur/og Drotteñs eingell offækia þa.

7 Þvi þeir løgdu þeirra net leinelega i eirnre grifiu moote mier aan sakar / þeir groofu fyrer mijna saal aan sakar.

8 Lœt fordiørfun koma a hñ/ (so) hñ ecke kuñe vita þad/ og * lœt hañs net/ sem hañ falde / faanga hañ / lœt hañ falla þar i / so hañ eideleggiest.

* Ps. 7/ 16. Dan. 6/ 24.

9 Eñ mijn saal skal gledia sig i Drott-ne/ hun skal kiæta sig i hañs frelse.

10 Øll mijn bein skulu seigia : Drott-eñ/ hvør er þier lijkur? * þu sem frels-ar eiñ aumañ fra hønum/ sem hønum er ofsterkur/ og eirn aumañ og fatæk-añ/ fra hønum/ sem hañ ræner.

* Job. 36/ 15.

11 Þar uppstanda moot þroanleg vitne/ þr spyria mig ad þvi/ sm̃ eg ecke visse.

12 Þeir * giefa mier illt fyrer gott/ ad ræna mijna saal. * Ps. 38/ 21.

13 Eñ þegar þeir voru siuker/ took eg eirn seck uppa mig / eg plaagade mijna saal med føstu / mijn bæn kom aptur i mitt skaut.

14 Eg hiellt mig/ sem (hañ hefde ver-ed) miñ vin og brooder/ eg gieck i sorgar

klædum/

klædum / sloo høfdenu nidur / sem eirn
þar sirger vegna (siñar) moodur.

15 Eñ þeir glöddu sig / ad eg halltrade/og søfnudu sier/ Þeir søfnudust/ (sm)hrumer til mijn/og eg visse þ ecke/ þeir rifu (þeirra klæde/)z þøgdu ecke.

16 Medal þeirra/sem hræsna og spotta harla miog/gnijstu þeir med þeirra tønum yfer mier.

17 Drottenn/ * hvad leinge villtu lijta til: fær mijna saal aptur fra þeirra eide legging / (jaa) mijna einsæmu fra þeim (ungu)lionum. * Openber. 6/ 10.

18 Eg vil * þacka þier i eirnre stoorre samkundu/ eg vil prijsa þig medal eins volldugs folks. * Ps. 40/10. Ps. 111/1.

19 Laat * þa ecke glediast yfer mier/sm eru mijner fiandmeñ aan sakar/edur benda med auganu/þa/ ** sem hata mig aan sakar. * Ps. 30/2. ** Joh. 15/25.

20 Þvi þeir tala ecke frid / eñ mooke þeim kirlaatu i landenu uppþeinkia þeir svikafull ord.

21 Og þeir lietu þeirra muñ vijdt upp i mooke mier/þeir søgdu: * ha/ha/þad saa vort auga. * Ps. 40/16. Ps. 70/4.

22 Drottenn / þu saast þad/ þeig ecke : Drottenn/ vertu ecke laangt fra mier.

23 * Vakna upp / og vertu vakande til mijns riettar / til mijns maalefnes / miñ Gud og miñ Drottenn.
* Ps. 44 / 24.

24 Drottenn miñ Gud/ dæm mig epter þiñe riettvijsse/og ad þeir ecke gledie sig yfer mier. * Ps. 43/ 1.

25 Ad þeir ecke skule seigia i þeirra hiarta: ha/vor saal(maa gledia sig/)ad þeir ecke skule seigia: vier høfum uppsvelgt hañ.

26 Laat þa * smæanast / og verda til skamar til samans / sem gledia sig vid mijna olucku/ laat þa klædast med skøm og svivirding/sem hroosa sier(storlega) i mooke mier. * Ps. 6/ 11. Ps. 31/18.

27 Laat þa glediast * og fagna / sem hafa lyst til mijns riettlætes / og laat þa allttijd seigia : Drottenn maa haatt lofast/ sem giarnañ vill/ad hañs þienara skule lijda vel. * Ps. 40/ 17.

28 So skal mijn tunga tala um þitt riettlæte/jaa um þitt løgmaal hvørn dag.

XXXVI. Psalmur.

Huggun yfer þa Gudhræddu.

1 Til saungmeistarans/ Davids Drottens þienara (psalmur.)

Hefñ ogudlega yfertrodsla seiger (mier) i mijnu hiarta : þar er ecke Guds otte fyrer hñs augum.

3 Þvi hañ * smiadrar fyrer sier sialfum i sijnum augum/þar til hañ þiñur uppa sijna vondsku / sem hañ skyllde hata. * 2. Kong. 17/ 9.

4 Hañs * muñs ord eru orettur og svik/ hañ lætur sier ecke undervijsa / ad giora gott. * Ps. 59/ 13.

5 Hañ uppþeinker orett a siñe sæng / (og)setur sig a eirn veg/sem ecke er goodur/þvi vonda hatnar hañ ecke.

6 Drottenn / þijn * mijskunseme er i Himnenū/þiñ sañleikur (nær) allt til skyanna.
* Ps. 57/ 11. etc.

7 Þitt riettlæte er * sem Guds fioll/ þijner doomar eru eitt stoort afgruñ / Drotteñ/ þu frelsar ** mañeskiur og dijr.
* Ps. 125/ 1. ** Ps. 145/ 15.

8 Gud / hvad dijrmæt er þijn mijskunseme/og mañeskiuñar børn munu vona * under þiña vængia skugga.
* Ps. 17 / 8. Ps. 57/ 2.

9 Þau munu verda druckeñ af þijns hus feite / og þu munt drickia þau med þiña vellystinga straume.

10 Þvi hia þier er lijfsens uppspretta/ i þijnu lioose munum vier sia lioosed.

11 * Drag þijna mijskunseme til þeirra sem þig þeckia/ og þitt riettlæte til þeirra froomu i hiarta. * Ruth. 3/ 9.

12 Laat þeirra hofmoodugu foot ecke koma a mig / og þeirra ogudlegu hond ecke snerta mig.

13 Þar * duttu þeir/ sem giørdu orett/ þeir urdu nidurfellder / og kuñu ecke uppstanda. * Jer. 50/ 32.

XXXVII. Psalmur.

Undervijsun i mooke Hneixle.

Davids psalmur.

Grem * þig ecke uppa þa vondu / og veitu ecke vandlætingasamur uppa obootameñena.
* Ordsk. 4/ 9. C. 24/ 19.

2 Þvi þeir munu hastarlega upphøggvast * sem gras / og fálla sem ein græn jurt. * Ps. 129/ 6.

3 Vona * a Drottiñ/ og giør gott/ bu i landenu/ & nær þig vel. * Ps. 12. 6/ 7.

4 Og forlysta þig i Drottne/ so mun hañ * giefa þier þyns hiarta beidne.
* Ps. 20/ 5.

5 * Byfala Drottne þiñ veg / og vona a hañ/ og hañ/ hañ mun giora pad.
* Matth. 6/ 25. etc.

6 Og hañ mun * framfæra þitt riettlæte/ sem lioosed/ og þiñ riett/ sem middags (lioosed.) * Es. 58/ 8.

7 Vertu kyrr fyrer Drottne / og vænstu hañs/ grem þig ecke uppa þañ/ sem heppnast framfør a synum veige / uppa þañ mañ / sem adhefst strakskap.

8 Slepp * reideñe/ og yfergief bræðena/ Grempst ecke/ so ad þu giører þo illa.
* Eph. 4. 26/ 31. Col. 3/ 8.

9 Þvi þeir vondu munu upprætast / eñ þeir sem byda epter Drottne/ * þeir munu erfa landed. * Matth. 5/ 5.

10 Og þ lijdur eñ nu eitt lijted / so er sa ogudlege ecke (meir/) og nær þu giefur ga um ad hñs stad/ þa mun hñ ecke (finast.)

11 Eñ þeir * hoogværu munu erfa landed/ og forlysta sig * * yfer stoorum frid.
* Matth. 5/ 5. ** Ps. 119/ 165.

12 Sa ogudlege hyxar (strakskap) moote þeim riettlata / og gnystter med synum tønum yfer hønum.

13 (Eñ) * Drotteñ mun hlæia ad hønum/ þvi hñ sier/ ad hñs dagur kiemur.
* Ps. 2/ 4.

14 Þeir * ogudlegu hafa riett sverde / og spent þeirra boga/ ad nidurslaa eirn aumañ og fatækañ / ad slaatra þeim / sem ganga raadvandler. * Ps. 7/ 16.

15 (Eñ) þeirra sverd mun koma i þeirra hiarta/ og þeirra boge mun briotast.

16 Pad lijted/ sem sa riettlaate hefur/ er betra / eñ margra ogudlegra (stoort) gots.

17 Þvi þeirra * ogudlegu armlegger munu brootnast/ eñ Drotteñ vidhelldur þeim riettferdugu. * 1. Sam. 2/ 31.

18 Drotteñ þecker þeirra froomu daga/ og þeirra arfur mun vara æfenlega.

19 Þeir munu ecke smaanast i vondre tyd / og munu mettast * a hungurs sens døgum. * Ps. 33. 18/ 19.

20 Þvi þeir ogudlegu munu * farast/ og Drottens fiandmeñ forganga/ sem kostuleg lømb/ i reik munu þr forganga
* Ps. 68/ 3.

21 Eirn ogudlegur tekur til laans / og vill ecke borga aptur/ eñ eirn riettvijs * aumkar sig og giefur. * Ps. 112/ 5.

22 Þvi hañs * blessader munu erfa landed/ eñ hañs bølvader upprætast.
* Ps. 25/ 13.

23 Af Drottne styrkiast (sama) mañs gaunguř/ og hañ mun hafa lyst til hañs vegar

24 Nær * hañ fellur/ þa mun hañ ecke undertrodast/ þvi Drotteñ vidhelldur hañs hende. * Ps. 145/ 14.

25 Eg var ungur/ eñ er orden gamall/ hefe eñ ecke sied * eirn riettlaatañ yfergiefeñ/ edur hñs sæde leita epter braude.
* Syr. 2/ 10.

26 Hañ myskunar sig hvørn dag/ og utlaanar & hñs sæde mun verda ein blessan

27 Vyk * fra vondu/ og giør gott/ og vara æfenlega. * Ps. 34/ 15.

28 Þvi Drotteñ elskar riettiñ/ og mun ecke yfergiefa syna heilaga/ þeir verda vardveitter æfenlega / eñ þeirra ogudlegu sæde er upprætt.

29 Þeir riettferdugu * munu erfa landed/ og bua þar æfenlega. * Matth. 5/ 5

30 Eins riettferdugs muñur mun tala vysdoom/ og hñs tunga seigia riettiñ.

31 Hañs Guds * løgmaal er i hñs hiarta/ hañs spor munu ecke glidna.
* Es. 51/ 7.

32 Eirn ogudlegur * situr um þañ riettferduga/ & leitast epter/ ad slaa hñ i hel.
* Ps. 10/ 9.

33 (Eñ) Drotteñ mun ecke yfergiefa hañ i hañs hønd/ og ei fordæma hañ/ nær hañ verdur dæmdur.

34 Byd epter Drottne/ og halltu hañs

ñs veg/ so mun hañ upphefia þig / ad erfa landed/ þu munt sia/ nær þeir o- gudlegu munu uppræckast.
35 Eg sa eirn ogudlegañ / sem var eirn ofrykes madur / hvør ed utbreidde sig/ sem eitt grænt laurberia-(trie)
36 Eñ mañ gieck fram/ og sia/ * hañ var ecke (meir þar/) og eg leitade hañs/ eñ hañ fañst ecke. * Job. 4/ 20.
37 Tak vara a einum froomum / og sia eirn rádvandañ/ þvi þad mun gan ga þvilykum einum vel ad sydustu.
38 Eñ * yfertrodslu meñ munu af- mæst hvør med ødrū/ þeir ogudlegu mu nu uppræckast ad sydustu. * Ps. 73/ 19.
39 Og þeirra riettferdugu frelse er af Drottne/ (hañ er) þeirra styrkur a neydareñar tyma.
40 Og Drottñ mun hialpa þeim og frya þa/ hañ mun frya þa fra þeim o- gudlegu og frelsa þa/ * þvi þeir von- udu a hañ. * Spek. 3/ 9.

XXXVIII. Psalmur.

Um Vardveitslu moote Fiandmōñ- unum.

1 Davids psalmur/ ad endurmiñast.

Drottēñ * straffa mig ecke i þi- ñe reide/ og refsa mier (ecke) i þiñe grimd. * Ps. 6/ 2. Jer. 10. 24.
3 Þvi * þynar pylur sitia diupt i mier/ og þyn hønd þricker mier. * Job. 6/ 4.
4 Þar er eckert heilbrigt a mynum ly- kama fyrer þiñe reide / Þar er eingeñ fridur i mynum beinum fyrer miñar syndar skulld.
5 Þvi * myner misgiørningar geingu yfer mitt høfud / þeir eru ordner mier ofþunger / sem eiñ þung byrde. * Harmagr. 1/ 14.
6 Myn * saar lukta illa / og vægia (med rotnan/) fyrer miñar heimsku sak er. * Es. 53/ 5.
7 Eg geing biugur/ eg er allmiøg nid- urbeigdur/ eg geing hvørn dag i sorgar- klædum.
8 Þvi myner smaa-þarm- eru alldeiles uppþornader/ og þar er eckert heilbrigt a mynum lykama.
9 Eg er ordeñ veikur/ og allmiøg kra- meñ/ Eg veina vegna myns hiarta ang urseme.
10 Drottēñ / øll myn gyrnd er þ þier/ & mitt andvarp er ecke huled fyrer þier.
11 Mitt hiarta slæst akaft/ miñ styrk ur * hefur yfergiefed mig/ og miña aug- na lioos/ ja þau eru ecke hia mier. * Ps. 22/ 16.
12 Myner * viner og myner stall-bræd ur standa þvert yfer fra miñe plaagu / og miñ naaunge standa laangt burtu. * Job. 19/ 14.
13 Og þeir / * sem standa epter miñe saal/ setia snørur / og þeir / sem vilia mier illt/ tala (hvørneñ þeir kuñe gio- ra mier) skada / og hyxa hvørn dag a svik * Matth. 26/ 4.
14 Eñ eg er sem eirn daufur/ vil ecke heyra/ og * sem eirn maallaus/ er ecke vill upplaata siñ muñ. * Es. 53/ 7.
15 Ja eg er sem eirn/ er ecke heyrer/ og * sm̄ hef:r eckert andsvar i synū muñe. * 1. Pet. 2/ 21.
16 Þvi Drottēñ/ eg byd epter þier/ þu/ þu Drottēñ miñ Gud munt bænheyra.
17 Þvi eg þeinkte/ ad þeir skyllde ecke gledia sig yfer mier / Nær miñ footur skriþnade / þa munde þeir hroosa sier (stoorlega) moote mier.
18 Þvi eg er bueñ til ad halltra / og myn pyna er alltyd fyrer mier.
19 Þvi eg vil * giefa myna misgiør- ninga til vitundar/ Eg vil syrgia fyrer myna synd. * Ps. 32/ 5.
20 Eñ myner fiandmeñ/ s lifa/ eru megt uger/ Og þeir eru marger/ sem mig ha ta fyrer utañ rok.
21 Og þeir / sem betala * illu fyrer gott/ standa i mooti mier/ af þvi eg ept erfylge þvi gooda. * Ps. 35/ 12.
22 Yfergief mig ecke / Drottēñ miñ Gud/ vertu ecke laangt fra mier.
23 * Flyttu þier ad hialpa mier / Drottēñ ** mitt hialpræde.

* Ps. 40/ 14. ** Ps. 35/ 3.

XXXIX. Palmur.

Um̃ Mañeskiuñar Daudlegleika og Hiegooma hallt.

1 Til saungmeistarans ꝥ Jeduthun/ Davids psalmur.

Eg *sagde: eg vil vardveita mÿ na vegu/ad syndga ecke med miñe tungu. Eg vil vakta miñ muñ med einum muul/ þa stund eirn ogudlegur er frame fyrer mier.
* Ps. 17. 3/ 4. Ps. 14/ 3.

3 Eg var * maallaus af þogn / eg þagde um̃ þad gooda/ eñ mÿn sorg vard uppæst. * Ps. 38/ 14.

4 Mitt hiarta vard heitt i mÿnu lÿfe/ i mÿnu hugarfare upptendradest eirn elldur/ eg talade med miñe tungu.

5 Drotteñ/ laat mig þeckia mÿna enda likt/ ⁊ miña daga mæling/ hvør hun er/ ad eg kuñe skilia hvad ꝥ sie/ eg eige ad lifa

6 Siaa/ þu hefur sett mÿna daga/ sem eina þverhandar breidd/ og mÿn lÿfs tÿd/ er sem eckert fyrer þier/ sañarlega/ sierhvør mañeskia er einunges hiegoome/ (medañ hañ eñ þa) stendur / Sela.

7 Sañarlega / mañeskiurnar ganga fram̃/ sem̃ i eirnre mynd sañarlega/ þær giøra sier mykeñ oroa forgiefens / Madur * safnar/ og kañ ecke vita/ hvør þar skal hirda þad. * Pred. 2. 8/ 12

8 Og nu Drotteñ/ hvøriu hefe eg bedid epter? mÿn * epterbid hun er til þÿn.
* Ps. 25/ 2.

9 * Frÿa mig af øllum mÿnum yfertrodslum / set mig ecke til eins daara spotts. * Ps. 79/ 9.

10 Eg þagde/ eg vil ecke upplaata miñ muñ/ þvi þu/ * þu giørder þad.
* Ps. 37/ 5. Ps. 52/ 11.

11 Snu * þiñe plaagu fra mier/ þvi eg/ eg er vanmegna af þiñar handar slage.
* Matth. 26/ 39.

12 Refser þu nockrum med straffe fyrer misgiørning/ so fordiarfar þu hañs (æskelega) aasÿnd/ sem̃ eirn mølur/ sañarlega/ allar mañeskiur eru hiegome/ Sela

13 Drotteñ/ heyr mÿna bæn/ ⁊ gief gaum ad mÿnu hroope/ þeig ecke vid mÿnũ graat/ þvi * eg er eirn framande hia þier/ eirn iñbyggiare/ sem aller mÿner fedur.
* 1. Mos. 35/ 27. 3. Mos. 25/ 23. 1. Kron. 29/ 15. Ps. 119/ 19. 2. Cor. 5. 6/ 7. Phil. 3/ 20. Ebr. 11/ 13.

14 * Laat af vid mig/ ad eg meige endurnærast / fyrr eñ eg fer burt / og er ecke (framar til.) * Job. 10/ 20.

XL. Psalmur.

Spaadoomur um̃ Messiam.

1 Til saungmeistarans/ Davids psalmur.

Eg * beid þolenmoodlega epter Drottne / og hañ hneigde sig til mÿn/ og heyrde mitt hroop.
* Ps. 27/ 14. Ps. 38/ 16.

3 Og droo mig upp af eirnre olgufullre grifiu/ * af þeirre saurugu bleitu/ ⁊ uppsette mÿnar fætur a eitt biarg/ so hñ stadfeste mÿnar gaungur. * Ps. 69/ 3.

4 Og hañ lagde eirn nÿañ saung i miñ muñ/ eina lofgiørd fyrer vorn Gud/ Þad skulu marger siaa / og ottast/ og vona a Drotteñ.

5 Sæll er * sa madur/ sem setur Drotteñ til sinnar vonar/ og snÿr sier ecke til þeirra hofmoodugu/ og til þeirra/ sem halla sier til lÿge. * Ps. 2/ 12. Ps. 34/ 9.

6 Drotteñ miñ Gud/ þu/ þu hefur giørt þÿna furdanlega hlute / og þÿna þanka margfallda vid oss/ eingeñ kañ framtelia (þa i rød) hia þier/ Villde eg kuñgiøra og uttala þa/ þa eru þeir fleire eñ madur kuñe telia þa.

7 Þu hefur ecke lyst til * offurs og matoffurs/ þu hefur i giegnumborad mier eyrun/ Þu girnest ecke breñe-offur eda synda offur. * Ps. 51/ 18. Ebr. 10. 5/ 6/ 7.

8 Þa sagde eg: siaa/ eg kiem/ J * bookareñar rullu er skrifad um̃ mig.
* Joh. 5. 39/ 46.

9 Eg hefe lyst * til ad giøra þiñ vilia/ miñ Gud/ ⁊ þitt løgmaal er i mÿnu hiarta
* Es. 50/ 5.

10 Eg * bodade riettlæted i eirnre stoorre samkundu/ siaa/ eg vil ecke (laata) hindra mÿnar varer/ Drotteñ/ þu veist þad.
* Ps. 35/ 18.

11 Eg hyl ecke þitt riettlæte i mÿnu hiarta/ eg tala um̃ þiñ sañleika og þitt hialpræde/ Eg dyl * ecke þÿna myskuñsemd og þÿna trufeste ꝥ eirnre stoorre samkundu.

*Ps. 57/ 4.

12 (En) þu/þu Drottenn/ snu ecke þinne myskunsemd fra mier/(Helldr) lat þyna myskunsemd*og þyna truþeste hlyþa mier allltyd. *Ps. 61/ 8.

13 Þvi plagur haþa um̃ kryng sest mig/ so þar er eingenn tala a / myner misgiørningar gripu mig/ og eg kunne ecke sia / þeir eru * fleire enn haar a mynu hoþde/ og mitt hiarta heþur yþergieþed mig.
*Ps. 69/ 5.

14 Drottenn / lat þad þocknast þier : ad frelsa mig/Drottenn/ flyttu þier ad hialpa mier.

15 Lat þa *til skammar verda og smanast / til samans / sem stunda epter minne salu/ad fyrerkoma henne/ Lat þa snua til baka/ og verda til skammar/sem (mier) vilia illt. *Ps. 70/ 3. etc.

16 Lat þa eydeleggiast til þeirra forsmanar launa/ ꝰ seigia um̃ mig/ ha/ha.

17 Lat þa*fagna og gledíast i þier/alla sem spyria epter þier/ lat þa alltyd seigia: Drottenn vere (miøg lofadur/þa)sem elska þitt hialpræde. *Ps. 35/27.

18 Þvi*eg er aumur og fatækur/(enn) Drottenn hlytur ad hyra til myn/Þu ert myn hialp og minn frelsare/ Minn Gud/ teþ ecke. *Ps. 109/22.

XLI. Psalmur.

Spadoomur um̃ Messiam.

1 Til saungmeistarans/Davids psalmur.

Sæll er sa/sem̃ * skyniar um̃ þann naudþurftuga / Drottenn mun frelsa hann a einum vondum deige.
*Ordsk. 14/ 21.

3 Drottenn mun vardveita hann/og hallda honum*vid lyþed/þad mun ganga honum vel i landenu/Og þu munt ecke gieþa hann i hanns þiandmanna vilia.
*P. G. 9/ 36. etc.

4 Drottenn* mun vidhallda honum a(hans) soottar-sæng/þu umbreiter ollu hanns legurume i hans siukdoome. * 2. Kong. 20/7.

5 Eg / eg sagde: Drottenn / vertu mier nadugur / lækna myna sal/ þvi eg heþe syndgad i moote þier. * Ps. 6/5.

6 Myner þiandmenn tala illt um̃ mig / (seigiande:)nær mun hann deya/og hanns napn forganga?

7 Og eþ (eirn aþ þeim) kiemur ad sia (mig/)talar hann falsklega/ hanns hiarta safnar sier rænglæte/ gange hann ut/ utefyrer/ þa talar hann(þar um̃.)

8 Aller * þeir mig hata/hvyskra til samans i moote mier / þeir hyxa illt i moote mier. * Matth. 22/15.

9 (Þeir seigia:) Þar loder ein Belials breitne vid hann/Og hann/sem liggur/skal ecke standa upp meir.

10 Ja minn goodur vin/sem eg treidde mig uppa/*sem at mitt braud/upplipte synum hæl i moot mier. * Joh. 13/18.
Ps. 55/14. P. G. 1/16.

11 En þu/Drottenn/vert mier nadugur/ z hialpa mier upp/Og eg vil betala þeim.

12 Þar aþ kann eg merkia / ad þu heþur þocknan til myn/ad minn þiandmadur mun ecke fagna yþer mier.

13 Og eg(ma seigia þad:)þu vidhelldur mier fyrer mynns froomleika saker/og setur mig fyrer þinne augsyn * eilyþlega.
*1. Kron. 17/ 27.

14 Loþadur*vere Drottenn Israels Gud/ fra eilyþd og til eilyþdar / amen / ja amen. * Ps. 72/18. Luc. 1/68.

XLII. Psalmur.

Davids Huggun i Oþsookneñe.

1 Til saungmeistarans/til eunrar undervysunar fyrer * Kore born.
*1. Kron. 7/ 22.

Lyka sem * eirn hiørtur kunnrar epter vatnsstraumum̃/so kveinar myn sal til þyn / o Gud.
*Ps. 22/ 1.

3 Myna*sal þyrster epter Gude/epter þeim lifanda Gude/Nær mun eg koma(þangad/)og siast fyrer Guds augsike. * Ps. 143/ 6.

4 Minn grátur er minn matur dag og noott / medann madur seiger daglega til myn: *hvar er þinn Gud? * Ps. 79/10.

5 Þar vil eg þeinkia a/ og ukausa myn nu hiarta hia mier (sialfum/) Þvi eg villde ganga framm med hoopnum/villde ganga af stad med þeim til Guds huss/ med fagnadar og þacklætes raust / a medal þerra margra/sem hallda heilagt.

6 Hvi villtu niðurþrickia þier mijn sæl/ og knurra yfer mier: bijd epter Gude/ þvi eg mun eñ nu þacka hönũ/ (af þvi þar er) mijkeð frelse fyrer hñs augsyn.

7 Miñ Gud/ mijn sæl niðurþricker sier i mier/ þar fyrer vil eg þeinkia a þig fra Jordanar lande og Hermonim/ fra þui litla fialle.

8 * Afgrunnið hroopar til afgrunnsens/ fyrer þiña reñsla dyne/ allar þijnar (vatns) olldur og þijnar bilgiur geingu yfer mig. * Ps. 69/ 3.

9 Eñ Drottiñ mun biooda siñe mijskunseme a deiginum/ og a nottuñe mun hañs saungur vera hia mier/ (sem) ein bæn til mijns lijfs Guds.

10 Eg vil seigia til Guds: miñ biarg/ hvi * hefur þu gleymt mier? ** hvi mæ eg ganga i sorgar klædum/ þa miñ fiandmadur þreinger (mier?) * Ps. 13/ 2. ** Ps. 43/ 2.

11 Þ (þvi þar gioreft) mord i mijnum beinum/ * spotta mijner fiandmeñ mig/ so þeir seigia dagliga til mijn: hvar er þiñ Gud? * Ps. 119/ 42.

12 Hvi * niðurþricker þu mier mijn sæl/ og hvi knurrar þu yfer mier? bijd epter Gude/ þvi eg mun eñ nu þacka hm̃/ (af þui hañ er) mijns andlites stoor hiælp/ og miñ Gud. * Ps. 43/5. Ps. 116/7.

XLIII. Psalmur.

Bæn til Drottiñs um̃ Upplijsing og huggun.

Dæm * mig o Gud/ og fram̃ fylg miñe sök/ fyrer þui omillda fol-ke/ og frelsa mig fra einum fols-kum og ranglætum mañe. * Ps. 26/ 1.

2 Þvi þu ert mijns styrks Gud/ * hvi burt skufar þu mier? hvi skal eg ganga svart ut/ i þui (mijner) fiandmeñ þreingia (mier?) * Ps. 44/ 10.

3 Send þitt lioos & þiñ sañleika/ ad þau/ þau leidtoge mig/ ad þau fære mig til * þijns heilaga fialls/ og til þiña bustada. * Ps. 15/ 1.

4 Og ad eg iñgange til Guds altares/ til * mijns fagnadar glede Guds/ & þacke þier a harpu/ o Gud/ miñ Gud.

* Ps. 63/ 6.

5 Hvi * niðurþricker þu þier/ mijn sæl/ og hvi knurrar þu yfer mier? bijd epter Gude/ þvi eg mun eñ nu þacka hönum/ (af þvi hañ er) mijns andlites stoor hiælp/ og miñ Gud. * Ps. 42. 6/ 12. etc.

XLIV. Psalmur.

Guds Barna Hroop fyrer Guds Kyrkiu.

1 Til saungmeistarans/ fyrer Kore bornum/ til eirnrar undervijsunar.

Gud/ vier hofum heyrt med vorum eyrum/ vorer * fedur hafa sagt oss það/ þañ gierning þu giorder a þeirra dögũ/ a þeim fyrre dögum. * 5 Mos. 6. 21. etc.

3 Þu utrakst * heidingiana med þiñe hende/ eñ þu plantader þa/ þu fordiarfader foolked/ eñ þa utbreidder þu. * 5. Mos. 7/ 1. etc.

4 Þvi þeir tooku ecke landed iñ til arfs med þeirra sverde/ og þeirra armleggur frelsade þa ecke/ Helldur þijn hægre hond og þiñ armleggur/ og þitt andlites lioos/ þvi þu hafder þocknan til þeirra.

5 Gud þu ert sialfur miñ konungur/ bjod Jakobs stooru frelse (ad koma.)

6 Fyrer þig vilium vier hrinda vorum fiandmöñum (um̃ koll/) i þijnu nafne vilium vier undertroda þa/ sem setia sig upp i moote oss.

7 Þvi eg * reide mig ecke uppa miñ boga/ og mitt sverd kañ ecke ad frelsa mig. * Ps. 20/ 8.

8 Eñ þu/ frelsader oss fra vorum fiandmönum/ og giorder þa til skam̃ar/ sem oss hotudu.

9 Vier hroosum oss dagliga i Gude/ Og þockum þijnu nafne æfenlega/ Sela.

10 Eñ (nu) hefur þu burtreked/ og læted oss til skam̃ar verda? og villtu ecke utganga med vorum her?

11 Þu lætur oss snua til baka fra (vorum) fiandmönum/ Og þeir/ oss hata/ hafa fært herfanged burt med sier.

12 Þu giefur oss burt/ sem slatursfie/ Og utdreifer oss a medal heidingiaña.

13 Þu * selur þitt foolk fyrer eckert/ og metur þa ecke dijrt. * 5. Mos. 32/ 30.

14 Þu * giorer oss til forsmanar fyrer

vorum

vorum næbuum / til spotts og hædungar fyrer þeim/sem eru um̃ kryng oss.
*Ps. 79/4.
15 Þu giører oss til eins ordskvidar a medal heidingianna / So mañ hrister* høfuded(ad oss)medal þioodanna.
*Ps. 22. 8.
16 Mijn smaan er daglega fyrer mier / og mijns andlits þar hefur huled mig.
17 Af þvi eg heyre þañ/sem*illyrder og spottar / fyrer fiandmañsens skulld og þess hefndargiruga. *Ps. 74/10.
18 Allt þetta er komed yfer oss/þo hefum vier ecke gleymt þier/ei helldur hønd lad otrulega mote þijnum sattmaala.
19 Vort hiarta snere ecke til baka/ edur vor gangur veik fra þijnum veige.
20 Eñ þo þu hafer sleiged oss i drekanna stad/ og huled oss med daudañs skugga.
21 Nefdum vier gleymt vors Guds nafne/og utbreidt vorar hendur til eins fram ande guds?
22 Munde Gud ecke rañsaka þad? med þvi hañ þecker hiartans heimuglega hlute
23 Eñ*vier verdum daglega i helsleg-ner fyrer þijna skulld/ vier erum agtader/ sem slaatursauder. *Rom. 8/36.
24 Vakna upp/hvar fyrer*villtu sofa/ Drottiñ / vakna upp/ burtrek oss ecke øldunges. *Matth. 8. 24/25.
25 Hvar fyrer villtu hylia þitt andlit/gleyma vorre eymd og vorre þreinging?
26 Þvi vor sæl er nidurþrickt i dupt/ vor kvidur lodde vid Jørdena.
27 Tak þig upp ad hiælpa oss / og leys oss fyrer þinnar myskunar saker.

XLV. Psalmur.

Spaadoomur um̃ Messiam.

1 Til saungmeistarans yfer sosanim fyrer Kore børn/til eirnrar undervijsun ar / eirn brudar-saungur.

Mitt * hiarta uthellte eirnre godre rædu/ Eg sagde: eg hefe giørt (þad) um̃ eiñ konung / mijn tunga er eins ferdugs skrifara peñe. *Col. 3/16.
3 Þu ert frijdare/ eñ mañeskiuñar børn/þar er naad uthellt a þijnar varer/ þar fyrer blessade Gud þig æfenlega.
4 Bind þitt sverd vid (þijna) sijdu/ þu hetia/ þijna prijde og þijna fegurd.
5 Og far lukkulega fram̃ med þijna prijde/ far fram̃ a sañleikans og riettlætes hoogværdar orde / og þijn hægre hønd mun kieña þier hrædelega hlute.
6 Þijnar pijlur eru hvassar/ þar mun foolk falla under þig/(þær munu fara) i konungsens fiandmaña hiarta.
7 *Gud/þiñ stoll(blijfur) eilijflega & alltijd / þiñ rijkes sprote er eiñ riett ur sprote. *Ebr. 1/18.
8 Þu *elskader riettlæted/& * *hatad er ogudlegt athæfe / Þar fyrer hefur Gud/ þiñ Gud smurt þig med gledeñar oleo / fram̃ yfer þijna medbrædur.
*Ps. 33/5. **Ps. 5/6.
9 Øll þijn klæde (ilma af) *myrru og aloe/og kezia/(nær þu geingr) af(þijnum) fijlabeins høllum / (framar) eñ (þeir/sem)gledia þig. *Joh. 19/39.
10 Konungaña dætur eru a medal þijns ypparlega(kveñfoolks/)brudureñ stood til þiñar hægre handar / i (kostulegu) gulle af Ophir.
11 Heyr þu dootter/og siaa til/og hneig þitt eyra/Og gleym þijnu foolke/og þijns fødurs huuse.
12 So mun konungureñ faa lyst til þiñar * fegurdar/ þvi hañ er þiñ Herra/og þu skallt tilbidia fyrer hønum.
*Kong. 4/1.
13 Og *Tyri dætur med skeink munu bidia fyrer þijnu auglite/ (ja) þeir rijku a medal folksens. *Ps. 72/10. Es. 23/18
14 Konungsens dootter er øldunges * ypparleg hid iñra / heñar klæde eru af gylline styckium. *Lofk. 1/8. c. 4/1.
15 Hun mun færast til konungsens i * utsaumudum (klædum / og) joomfrur epter heñe/ sem eru uppfæddar med heñe/eru færdar til þijn. *1. Pet. 3/3.
16 Þær munu framleidast med glede og fagnade / þær munu koma i konungsens høll.
17 Þijn * børn munu vera i þiña fedra stad / þau muntu setia til fyrsta i

ollu landenu. * Ebr. 2. 13.

18 Eg vil læka minast þyns nafns a medal allra kynkvyssla / þar fyrer skal foolked þacka þier eilyflega og alltyd.

XLVI. Psalmur.

Guds Kyrkiu Huggun i Mooklæt ingunum.

1 Til saungmeistarans fyrer Kore born/ eitn saungur yfer alamoth.

Gud * er vort athvarf og styrkur/ein hialp i stoorre neyd/sem er funden harla stoor.
* Ps. 18. 2/3. Ordsk. 18/10. Es. 4. 5/6.

3 Þar fyrer villum vier * ecke ottast/nær Jorden jafnvel hristest/ og fiollen burt flyia midt i hafed. * Ps. 3/ 2. etc.

4 * Volnen þar i meiga bruusa/meiga geisa/ fiollen meiga hrærast af þess bilgsum/Sela. * Luc. 21. 25/ 28.

5 Fliootsens straumar munu gledia Guds stad/ sæ þan heilaga (stad/) a medal þess Hædsta bustada.

6 Gud er midt þar i/ han mun ecke bifast / Gud mun hiælpa honum / nær pad er ærla.

7 Heidingiarner grenjudu / ryken upphrærdust/han liet heyra syna raust/Jorden smelltest.

8 Drotten Zebaoth er med oss / Jakobs Gud er vor (hæ)verndan/ Sela.

9 * Komed/ siaed Drottens verk / sem hefur sett eideleggingar a Jordune.
* Ps. 66/ 5.

10 Han/ sem * stodvar stryd allt til Jardarenar enda/sundurbrytur bogan/og sundurhoggur spiooten / brener vagnana med ellde. * Ps. 76/ 4.

11 Leated af/og vited / ad eg er Gud/ eg vil upphefiast a medal heidingianna / eg vil upphefiast i landenu.

12 * Drotten Zebaoth er med oss/ Jakobs Gud er vor(hæ)verndan/Sela.
* 2. Kron. 13/12. Rom. 8/31.

XLVII. Psalmur.

Spaadoomur um Messiam.

1 Til saungmeistarans / fyrer Kore born / eitn psalmur.

Allar þiooder / klapped med hendene/ gledied ydur fyrer Gude med gledelegre raust.

3 Þui Drotten sa Allra Hædste/er * hrædelegur/ ** eitn stoor konungur yfer allre Jordune. * Ps. 76/8.
** Zach. 14/ 9.

4 Han þuingar foolked under oss og/ þiooderner under vorar fætur.

5 Han utvelur oss eitn arf/Jakobs vegsemd/ sem han elskade/ Sela.

6 Gud foor upp med fognude / Drotten med basunu hliode.

7 * Leiked fyrer Gude/leiked/Leiked fyrer vorum konunge/ leiked. * Es. 12/5.

8 Þui Gud er konungur a allre Jordenne/ leiked til undervysunar.

9 Gud er konungur yfer heidingiunum: Gud situr a synum heilaga stool.

10 Hofdingiarner a medal foolksens eru safnader til Abrahams Guds foolks / Þui skollderner a Jordunne heyra Gude til/* Han er miog upphafen. * Ps. 45/7

XLVIII. Psalmur.

Jerusalems Utmælan.

1 Eitn psalma-saungur fyrer Kore born.

Drotten * er stoor/ og harla miog lofflegur / i vors Guds stad / a hans heilaga fialle.
* Ps. 145/3.

3 Zions fiall liggur fallega/er þess gledi valla lands glede/a þar nirdre sydur/eitn stor konungs * stadur. * Matth. 5/35.

4 Gud er i hans hollum/han er þecktur fyrer eina (hæa)verndan. * Ps. 9/ 10.

5 Þui sia / konungarner voru safnader/ þeir foeru yfer til samans.

6 (Þui meir)þeir sæu/þui meir forundrudu þeir sig / þeir skielfdust / þeir flyktu sier.

7 * Skialfte greip þa þar/angist/sem eitnrar(kvinnu) i foodsoott. * Mich. 7/17

8 Med austan-vindenum/muntu * sundurbriioota skipen i hafenu. * Es. 2/16.

9 Eins sem vier hofum heyrt/ so sæum vier þad i Drottens Zebaoths borg/i vors Guds borg: Gud mun stadfesta hana æenlega/ Sela.

10 Gud/

10 Gud / vier thugudum þijna myskun-
semd iñe i þijnu mustere.

11 O Gud / eins sem þitt nafn er / so er
(og) þiñ prijs / allt til veralldareñar en-
da/ Þijn hægre hønd er full af riettlæte.

12 Zions * fiall gledur sig/ Juda dætur
kiæta sig/fyrer þiña dooma saker.

* Openb. 14/ 1.

13 Gangeð um̃ kring Zion/og um̃kringð
ed hana/telied hennar turna.

14 Setied ydar hiarta til hennar muurs/
endurbæted hennar haller / ad þier kuñed
framseigia þad fyrer eftire kynslood/sem
kiemur epter.

15 Þvi * þesse Gud er vor Gud eilijfle-
ga og alltijd/Hañ/hañ mun leida oss allt
yfer um̃ daudañ. * Es. 25/ 9.

XLIX. Psalmur.

Þeirra Ogudlegu Rijkdoomur og Hegoome.

1 Til saungmeistarans / fyrer Kore
børn/ eirn psalmur.

Heyred þetta aller þiooder/merked
aller/ sem bued i verølldeñe.

3 Bæde alþijdu madur /og þeir
ypparlegu/ eirn rijkur og fatæk-
ur til samans.

4 Miñ muñur skal tala einunges vijs-
doom / og mijns hiarta hugleiding/ skal
vera mikel skynseme.

5 Eg vil hneigia mitt eyra * til ordskvid
ar/openbera mijna myrkva rædu a hørpur

* Ps. 78/ 2. etc

6 Hvar fyrer skyllde eg ottast a þeim
vondu døgum/nær miña svikara misgiør
ningur munde um̃kringia mig.

7 Þeir sem treysta sig uppa þeirra gots /
og stoola uppa þeirra stooran rijkdoom.

8 Þar kañ eingeñ madur neinveigeñ frel
sa eirn brodur / edur giefa Gude hañs
forlijkun.

9 Þvi þeirra * sælar lausn/ mun kosta
(so)myked/og mæ bijda eilijflega.

* Matth. 16/ 26.

10 So hañ skdañ alltijd skule lifa/(og)
ecke sia grøfena.

11 Þvi madur mun siæ / ad * þeir vijsu
munu deya / ad eirn dære og eirn narre
munu farast til samans/og * * epter læ-
ta ødrum sitt gots. * Pred. 2/ 16.

** Pred. 6/ 2.

12 Þeirra insta þankar eru / ad þeirra
huus(kuñe vara)eilijflega, þeirra bustad
er fra kynslood til añarar / Þeir læta
nefna Jordena epter þeirra nafne.

13 Þo kañ ein mañeskia ecke vera leinge
i (soddañ) gyllde / Hønum er lijkt vid *
kienad/ sem er upprættur.

* Pred. 3/ 19. 2. Pet. 2/ 12.

14 Þesse þeirra vegur er þeim eirn dæru
skapur/þo munu þeirra epterkomarar ha
fa lyst til þeirra orda / Sela.

15 Þeir munu leggiast i helvijte/ * sem
fienadur/daudeñ mun eta þa/ * * þeir
froomu munu rijkia yfer þm̃ ad morgne/
Og helvijte mun afsijgia þeirra ásijnd/
(sierhvørn) af sijnum bustad.

* Ps. 44/ 23. ** Spek. 3/ 8.

16 Eñ * Gud mun leysa mijna sal af
helvijtes vallde/ þvi hañ hefur medteked
mig/ Sela. * Os. 13/ 14.

17 Ottast ecke/nær eirn madur verdur
rijkur/nær hñs huss vegsemd verdur stoor

18 Þvi * hñ mun eckert taka(med sier/)
nær hañ deyr/hañs vegsemd mun ecke fa
ra nidur / epter hønum. * Job. 27/ 19.

19 Eñ þo hañ * blesse sijna sal/medañ
hañ lifer/og þeir lofe þig nær þu giører
þier til gooda. * Luc. 12/ 19.

20 So mun hañ þo koma til siña fedra
ættar/um̃ eilijfd munu þr ecke sia liosed.

21 Ein * mañeskia / sem er i heidre / og
ecke skilur þad/hañ er eins sem bestijur-
nar/ sem eru upprættar. * Pred. 3/19.

L. Psalmur.

Um̃ eina saña Guds Þioonustu.

Asaphs psalmur.

Sa (sterke) Gud/ Gud Drottiñ
hefur talad / og kallad Jørd-
ena/ fra soolareñar uppgøun-
gu allt til heñar nidurgaungu.

2 Af * Zion lioomade Gud/ af (siñe)
fullkomnu vegsemd. * 5. Mos. 33/2.

3 Vor Gud * mun koma/og ecke þegi-
ia/Eirn elldur fyrer hñs augsijn mun
forfæra/ og um̃ kring hañ er uppreist-
ur eirn myked stoor stormur.

* Ps. 96/ 13.

4 Hañ mun kalla * a Himeneñ ofanad/og a Jordena/ ad dæma sitt foolk.
* 5. Mos. 31/28.

5 Safned mier mijnum heiløgum/ sem hafa giørt miñ sattmaala med offre.

6 Og Himnarner munu kuñgiøra hañs riettlæte/Þvi Gud/*hañ er doomare/ Sela. * Ps.7/12. Ps.9/5.

7 Heyr/* mitt foolk/og læt mig tala/ Jsrael / og eg vil vitna a med al þijn / Eg er Gud/(jaa)þiñ Gud.*Ps.81/9.

8 Eg vil ecke straffa þig * fyrer þijns offurs saker/ Þvi þijn breñe offur eru allttijd fyrer mier. * Jer.7.22/23.

9 Eg vil ecke taka eirn uxa af þijnu huuse/ (eñ helldur)hafur af þijnū stijū

10 Þvi øll * dijreñ i skooginum heyra mier til / dijreñ a fiøllunum i þusunda tale. * Ps. 8. 8/ 9.

11 Eg þecke alla fuglana a fiøllunum/ og dijreñ a mørkeñe eru hia mier.

12 Ef mig hungrade/þa villda eg ecke segia þier (þar fra/) Þvi * Jardrijked heyrer mier til/og allt þad/sem er þar i.
* 2. Mos. 19/ 5. etc.

13 Meinar þu / ad eg villde eta uxa kiøt/edur drecka hafra blood?

14 * Offra Gude þackargiørd/ og betala þim Hædsta þijn heit * Ps.116/17.

15 Og kalla a mig a (þiñar) neydar deige/ Eg vil frelsa þig / og þu skallt prijsa mig.

16 Eñ Gud sagde til þess ogudlega: hvad (kiemur þad) þier vid/ ad frañtelia mijna setninga / Og villtu taka miñ sattmaala i þiñ muñ?

17 Med þvi þu / þu hatar tiptan/ og kastar mijnum ordum bak þier.

18 Ef þu sier eirn þioof/þa forlijstar þu þig med hønum / Og * þitt hlutskipte er med hoorkørlū. * Eph.5/11.

19 Þu setur þiñ muñ til ills / og med þiñe tungu diktar þu svik.

20 Þu situr / þu talar i moote þijnum broodur / baktalar þiñar moodur son.

21 Þad giører þu / og eg * þeige/ þu meinar/ad eg sie vijst eins sem þu/ Eg vil straffa þig/ og setia þad fyrer þijn augu. * Es. 42/14.

22 Skynied nu þetta/ þier/ sem hafed * gleymt Gude/ Ad eg ecke burtrijfe/ og þar sie eingeñ/sem frijar. * Ps.78/11.

23 Sa sem offrar þacklætenu / mun prijsa mig / og sa sem setur sier (siñ) veg(vissañ) fyrer/ hañ vil eg laata lijta a Guds hiaalprade. *

LI. Psalmur.

1 Til saungmeistarans/Davids psalmr

2 Þegar * Natan sa spaamadur var komeñ til hañs/ epter þ hañ var iñgeing eñ til Bathsaba. * 2. Sam.12.1/7.

Gud * vertu mier naadugur epter þiñe mijskunseme / Afmaa mijnar yfertrodslur/epter þiñe storu mijskunseme. * Ps 56/2

4 Þvo mig miøg af mijnum misgiørning/og hreinsa mig af miñe synd.

5 Þvi eg/eg þecke mijnar yfertrodslur/ og mijn synd er allttijd fyrer mier.

6 Fyrer þier / fyrer þier alleina hefe eg syndgad/ og giørde þad vonda fyrer þijnum augum. * Uppa þad þu skuler vera riettlaatur / nær þu talar / verā hreirn/ nær þu dæmer. * Rom. 3/ 4. C. 8/4. Job. 14/ 4.

7 Siaa/*eg er fæddur i misgiørning/ og mijn mooder hefur giefed mig i synd. * Joh. 3. 6.

8 Siaa/ þu hefur lyst til sañleikans * i leyne/ Og lætur mig skynia vijsdoom i leyndum. * Col. 1/ 26.

9 Afleys mig med * isope / so verd eg hreirn/ þvo mig/ so verd eg hvijtare eñ snioor. 3. Mos.14/6. 4.Mos.19/6.

10 Laat mig * heyra føgnud og glede/ad þau bein glediest sig/sem þu hefur sundur sleiged. * P. G. 16/14.

11 Birg þitt andlit fra mijnum syndum/Og afmaa alla mijna misgiørningar

12 Gud skapa mier eitt hreint hiarta/ og endurnija eirn riettañ anda i mijnu lijfe.

13 Og * burtkasta mier ecke fra þiñe augsijn/ og tak ecke þiñ Heilaga Anda fra mier. * Spek. 9/ 4.

14 Gief mier aptur þijns hiaalprædes huggun / Og vidhalltu mier med einum

viliugum

viliugum anda.

15 So vil eg kiena yferfrodslumønum þijna vegu/ Og * syndararner skule snua til þijn. * Luc. 22/ 32.

16 Frelsa mig fra * bloodskulld/ Gud/ mijns hiælpræd es Gud/ Siæ/ mijn tunga skal prijsa þitt riettlæte.
* 2. Sam. 11/ 17.

17 Drotten/ upplæt mijnar varer / so skal mitt munnur kungiora þin prijs.

18 Þvi þu hefur * ecke lyst til offurs / annars villde eg gefa (þier þad/) Brenne offur þocknast þier ecke. * Ps. 40/7.

19 Eirn sundurknosadur ande er Guds offur/ * Eitt sundurknosad og sundursleiged hiarta villtu Gud ecke fyrerlijta. * Ps. 34/19. Es. 57/ 15.

20 Giør vel vid Zion epter þinne þocknan/ Bygg Jerusalems muura.

21 Þa muntu hafa lyst til riettlætesens fforna/ brenne offurs og allra (foorna/) þa munu þeir uxum offra a þijnu altare. * 5. Mos. 33/19. Ps. 4/6.

LII. Psalmur.

1 Til saungmeistarans / Davids (psalmur) til undervijsunar.

2 Þegar * Doeg sa Edomite kom/ og gaf Saul til vitundar/ og sagde hønum: David er komenn i Achimelechs huus.
* 1 Sam. 22/ 9. etc.

Þvi hroosar þu þier i vondskunne/ þu megtuge? Guds myskunseme er hvørn dag.

4 Þijn * tunga stundar epter skada/ sem eirn beittur haar-knijfur / þar giører svik. * Ps. 57/5. Ordsk. 18/8.

5 Þu elskader meir vondt enn gott/ lijge enn ad tala riettlæte/ Sela.

6 Þu elskader øll fordiarfanleg ord / (og) eina sviksama tungu.

7 Gud mun z niddurbriota þig/ hann mun sundurmeria þig ølldunges / og burtslijta þig af tialldbudenne / Jæ upprickia þier med root/ af þeirra lifendu lande / Sela.

8 Og þeir riettlaatu munu þad siæ / og ottast/ z hlæia yfer hm/ (seigiande:)

9 Siæ/ þad er sa madur/ sem hiellt * ecke Gud fyrer sinn styrk/ helldur * * reidde sig uppa sinn mykla rijkdoom / Hann var styrktur fyrer sinn mootþrooa.
* Ps. 73/1. * * Ps. 49/7

10 Enn * eg (mun vera) sem eitt grænt oliu-trie i Guds huuse / Eg hefe reidt mig uppa Guds myskunseme æfenlega og alltijd. * Ps. 92. 13/14.

11 Eg vil þacka þier æfenlega/ þvi * þu giørder þad / Og eg vil bijda epter þijnu nafne/ þvi þad er gott fyrer þijnum heiløgum. * Ps. 37/5. Ps. 39/10.

LIII. Psalmur.

Umm Riettlætinguna.

1 Til saungmeistarans/ uppa Mahalath/ Davids (psalmur) til undervijsun.

Eirn * dære sagde i sijnu hiarta: þar er eingenn Gud / þeir fordiørfudu (þad/) og (giørdu þad) svijvirdelegt med illsku / þar er eingenn sem giører gott.
* Ps. 14/ 1. etc.

3 Gud * leit ofann af Himnum yfer manneskiunnar børn/ ad siæ/ hvørt þar være eirn higgenn/ sem spyrde ad Gude.
* Ps. 33/ 13.

4 * Sierhvør var frafallenn / þeir liktudu illa til samans / þar var eingenn/ sem giørde gott / (jæ) ecke einasta eirn. * Rom. 3/ 10.

5 Munu þa þeir oboota menn erner ecke þeckia þad: sem eta mitt foolk/ sem þeir æte braud / þeir kølludu ecke a Gud.

6 (Enn) þar ottudust þeir miøg/ sem er eckert ad ottast / þvi Gud utdreifde hanns beinum/ sem lagdest um þig/ Þu giørder (þa) til skammar/ þvi Gud forsmæde þæ.

7 * Eg villde þar mætte koma mykel hiælp af Zion til Jsraels / nær Gud umbreiter sijns foolks fangelse / (þa) mun Jakob kiæta sig/ (þa) mun Jsrael gledia sig. * Ps. 14/ 7.

LIV. Psalmur.

1 Til saungmeistarans/ uppa Neginoth / Davids (psalmur /) til undervijsunar/

2 Þegar * þeir Siphitar komu / og

sögdu til Saul: Hefur David ecke faled sig hia oss? * 1. Sam. 16/ 1. etc.

Frelsa * mig Gud/fyrer þitt nafn/ og fet mier rett fyrer þijna magt * Ps. 79/ 9/ 106/ 47.

4 Gud * heyr mijna bæn/ Gief giætur ad mijns munns tale.
* Ps. 4/ 2. Ps. 5/ 2.

5 Þeir framande settu sig upp i moote mier/ og þeir þverudarfönnu stunduðu epter minne sæl/ Þeir settu ecke Gud fyrer sier/ Sela.

6 Siaa/ Gud stendur med mier/ * Drott. enn er a medal þeirra sem vidhallda minne sæl. * Ps. 97/ 10.

7 Hann mun bijtala mijnum fiandmönn um þad vonda/ Umsturna þeim fyrer þij. na trufeste.

8 Eg vil offra þier med velvilia/ eg/ eg vil * lofa þitt nafn/ Drottinn/ þvi þad er gott. * Ps. 44/ 9. Ps. 92/ 2.

9 Þvi hann frelsade mig af allre neyd/ og * mitt auga sæ uppa mijna fiandmenn. * Ps. 59/ 11. Ps. 91/ 8.

LV. Psalmur.

Bæn i mooke falskra Brædra Slægd.

1 Til saungmeistarans/ uppa Neginoth/ Davids (psalmur) til underviisunar.

Gud/ * heyr mijna bæn/ Og hyl þig ecke fyrer minne beidne.
* Ps. 54/ 4.

3 Gief giætur ad mier/ og bænheyr mig/ Eg maa klaga i mijnu tale/ og kveina.

4 Fyrer fiandmannsens hareiste/ fyrer eins ogudlegs þreingingar skulld/ Þvi þeir auglijsa vondsku i moote mier/ og standa a moote mier af reide.

5 Mitt hiarta er ængradt i mijnu lijfe/ Og * daudans skielfingar eru fallnar a mig. * Ps. 18/ 5.

6 Otte og titran komu uppa mig/ og skielfingenn hylur mig.

7 Og eg sagde: æ ad eg hefde vænge sem ein dufa/ þa villde eg fliuga/ og vera (einhvørs stadar.)

8 Siaa/ eg villde giefa mig langt burt/ ad ganga umm kring/ Eg villde vera i eydemörku/ Sela.

9 Eg villde hrada/ ad eg kiæme sleppa fra stormenum/ sem er uppæstur af hvirfelvinde.

10 Drottenn/ fordiarfa (þa/) * adskil þeirra tungur/ Þvi eg hefe sied rann og klijf i stadnum. * Ps. 12/ 3.

11 Þeir ganga dag og nætt umm hann a hans muurum/ og þar er rangläte og mæda inn i honum.

12 Þar er skadræde inne i honum/ Fals og svik lætur ecke af fra hans gøtum.

13 Þvi þad er ecke (minn) fiandmadur/ sem smæcar mig/ annars mætte eg lijda þad/ þad er ecke minn hatare/ sem giorer sig storann yfer mier/ annars skyllde eg skijla mier fyrer honum.

14 Enn þad ertu/ þu mannesk(i)a/ * sem varst halldenn eins og eg/ minn leidtoge/ og minn kunninge. * Ps. 41/ 10.

15 Vid/ sem hielldum ástudleg rad til samans/ sem geingum i Guds huus i * samkvæme. * Ps. 42/ 5.

16 Daudenn falle hastarlega a þa/ ad þeir fare * lifande nidur i helvijte/ Þvi þar er illt i þeirra hijbijlum/ (ja) innann i þeim. * 4. Mos. 16/ 33.

17 Eg/ eg vil hroopa til Guds/ Og Drottenn mun frelsa mig.

18 Eg vil kala og kveina/ * kvølld og morgna og middag/ So mun hann heyra mijna raust. * Dan. 6/ 10.

19 Hann leyste mijna sæl i fride/ fra striide/ sem var mote mier/ Þvi þeir voru med * mørgum i mote mier. * Ps. 3/ 2.

20 Gud mun heyra og nidurþrickia þa/ sem hann * fra alldaöðle/ Sela. Af þvi þeir eru ecke odruvijse/ og ottast ecke Gud. * Ps. 102/ 27.

21 Hann lagde sijnar hendur a hans fridsomu/ hann saurgade hans sattmæla.

22 Þeir giørdu þeirra * munn kleckvare enn smiør/ og þar var striid i þeirra hiarta/ þeirra ord voru miukare enn oleum/ og þau (eru þo) brugdenn (sverd.) * Ps. 62/ 5.

23 * Varpa þinne umhygg(i)u a Drottenn/ og hann/ hann mun forsorga þig/ Hann mun ecke lata þann rettferduga skeika æfinlega. * Matth. 6/ 25. etc.

24 Enn þu/ Gud/ þu munt lata þa fara nidur

nidur i þa diupu grøf/ * blodgirruger og falsker meñ/ munu ecke nꝏ hꝏlfum þeir ra døgum. Eñ eg/eg vil vona a þig.

* Ps. 5/ 7.

LVI. Psalmur.

1 Til saungmeistarans/ uñ eina mꝏlausa dufu lꝏngt i burtu/ Davids gyllene skart/ þegar * Philistearner høfdu griped hañ i Gat. * 1. Sam. 21/ 11.

Gud * vertu mier nꝏdugur / þvi ein mañeskia (leitar epter ad) svelgia mig/ Hañ vill hañ allañ dag þreingia mier med strijde

* Ps. 51/ 3.

3 Mijner fiandmeñ (leita mijn) hañ allañ dag til ad uppsvelgia / Þvi marger eru þeir/ sem strijda i moote mier drambsamlega.

4 A þeim deige eg munde ottast / * vil eg/eg vona a þig. * Ps. 25/ 2.

5 J Gude vil eg prijsa hañs ord/eg reide mig uppa Gud/ eg vil ecke ottast: Hvad skyllde holldꝏd giøra mier?

6 Þeir umbreita mijnum ordum hvern dag/ Aller þeirra þankar eru mote mier/ til þess vonda.

7 Þeir hallda samañ/(og) * leyna sier/ þeir giefa giꝏtur ad mijnum footsporum med þvi þeir bijda epter mijñe sꝏl.

* Luc. 11/54.

8 Skyllдu þeir undañkomast fyrer(þeirra) ranglꝏte? * Gud/ niдurkasta foolkenu med bræde. * Ps. 59. 6/14.

9 Þu / þu hefur taled miñ flootta / tak mijñ grꝏt i þijna flosku / Hefur þu ecke tolu (þar a?)

10 Þa munu mijner fiandmeñ snua til baka / a þeim deige eg hroopa / Þetta veit eg/ad þu ert miñ Gud.

11 J Gude vil eg prijsa orded / J Drottne vil eg prijsa orded.

12 Eg * reide mig uppa Gud/eg vil ecke ottast / Hvad skyllde ein mañeskia giøra mier? * Ps. 118/6. Ebr. 13/6.

13 Gud þijn * heit(liggia) a mier/ Med þacklꝏte vil eg betala þier. * Ps. 66/13.

14 Þvi * þu frelsader mijna sꝏl fra daudanum / (Frelsader þu) ecke mijnar fꝏtur fra fallenu? ad ganga fyrer Guds auglite i þeirra lifendra lioose.

* Ps. 116/ 8. 1. Mos. 17/ 1.

LVII. Psalmur.

1 Til saungmeistarans/ (med titile) fordiarfa ecke Davids gyllene(skart)/ þa hañ * flijde fra Sauls auglite i hellereñ.

* 2. Sam. 22/ 1. C. 24/4.

Gud vertu mier nꝏdugur / vertu mier nꝏdugur/ þvi mijn sꝏl reid er sig uppa þig/ og eg reide mig uppa * þiña vængia skugga/ þar til oluckañ er geingeñ fram hia.

* Ps. 17/ 8.

3 Eg vil hroopa til þess allra hæдsta Guds/ til þess Guds / sem giører enda a mijnu mꝏlefne.

4 Hañ mun senda fra Himnenum / og frelsa mig / hañ hædde hañ / sem villde niдursøckva mier/ Sela. Gud mun senda sijna myskun og siña sañleika.

5 Mijn sꝏl er a medal leona / eg mꝏ liggia mille brenevarga/ þar eru mañeskiuñar børn / hvørra teñur eru spioot og pijlur/og þeirra * tunga eitt biturt sverd.

* Ps. 55/ 22.

6 Gud upphef þig yfer Himnana/ þijna dijrd yfer alla Jørdena.

7 Þeir løgdu net fyrer mijnar gaungur/ mijn sꝏl beygde sig / Þeir groofu * eina grøf fyrer mig/Þeir fiellu iñ i hana/ Sela. * Ps. 7/ 16.

8 Gud / mitt hiarta er reidubued / mitt hiarta er reidubued/ Eg vil syngia z leika

9 Vakna upp mijn dijrd / vakna upp psaltare z harpa/ Eg vil uppvakna ꝏrla.

10 Drotteñ/ * eg vil þacka þier a medal þioodaña/ Leika fyrer þier a medal lijdaña. * Ps. 18/ 50.

11 Þvi * þijn myskunsemd er stoor allt til Himnaña/og þiñ sañleike allt til skijaña.

* Ps. 36/ 6. Ps. 108/ 5.

12 Gud/upphef þig yfer Himnana/ þijna dijrd yfer alla Jørdena.

LVIII. Psalmur.

Guds Reide yfer þeim Ogudlegu.

1 Til saungmeistarans(med titile)/ fordiarfa ecke Davids gyllene (skart.)

Er þad so/ o þu søfnudur/ ad þier vilied tala riettvÿse/vilied þier dæma riettelega/ þier mannesktiunnar børn?

3 Ja þier giøred orielt i hiarta * vigted ydvarra handa yferfrodstu i landenu.
* Orðsk. 21/ 29.

4 Þeir ogudlegu er frasnuner af(mood ur)lÿfe/þeir * sem tala lÿge/fooru villt af(moodur)lÿfe. * Ps. 116/11.

5 Þeir hafa eitur/lÿka sem eins * høgg orms eitur / Þeir eru/ sem eitn daufur eitur-ormur/þar birger sitt eyra.
* 1. Mos. 3. 1.

6 Ad hann ecke skule heyra a tøframann sens raust/(edur) * þess særingarmannsens / sem vel kann ad særa.
* Pred. 10/ 11

7 Gud * nidurbriot þeirra tennur i þeirra munne/Drottenn/ sundurmola (ungu) leonanna vÿg-tennur. * Ps.3/8.

8 Læt þa smelltast/ sem vatn/læt þa ganga fyrer sig (sialfa/) Hann * mæ skioota med sÿnum pÿlum / so sem þær væru afhøggnar. * Ps.7/16.

9 Læt þa ganga / sem einn skielbiske / sem mollnar / sem eitnrar ofÿmabærrar kvinnu/(foostre/)ad þr skule ecke sia sool.

10 Adur enn ydar pottar kunna ad finna til(ellds af)brodd-(þirnenum/) mun hann þeim / sem lifande / sem * i reide burt ricktia. * Ps. 90/ 7.

11 Enn riettlætur mun gledia sig / nær hann sier hefndena/ * hann mun þvo sÿnar fætur i þess ogudlega bloode.
* Ps. 68/ 24.

12 Og madur mun segia : sa riettferdnge hefur þo avøxt : þar er þo eitn Gud/ sem dæmer a Jordunne.

LIX. Psalmur.

1 Til saungmeistarans/ (med title /) fordiarfa ecke Davids gyllene(skart/)þeg ar Saul sende burt/ og þeir tooku vara a husenu/ad slæ hann i hel. * 1. Sam. 19/11

Hrÿff Gud/frelsa mig fra mÿnum fiandmonnum/upptaktu mig fra þeim/sem setta sig i moote mier.

3 Frelsa mig fra obotamonnum/og frÿa mig fra bloodgiarnu foolke.

4 Þvi sia/þeir * liggia i leyne epter minne sæl / þeir sterku safna sier i moote mier/ fyrer utan mÿna yfertrodslu/og fyrer utan mÿna synd/ o Drottenn. * Ps.56/7.

5 Þeir hlaupa og tilbua sig an(minnar) sakar/ * vakna upp/ad mæta mier/og sia (þar til.) * Ps. 35/ 23.

6 Ja þu Drottenn Zebaoths Gud / Jsraels Gud / vakna upp / ad heimsækia alla heidingia/Vertu * aungvum nædugur af þeim /sem eru fraleiter obootamenn/ Sela. * Ps. 56/ 8.

7 Þeir koma aftur i moote Kvollde/ þr ÿla sem * hundar / og hlaupa umm staden.
* Ps. 22/ 17.

8 Sia / þeir ipÿa (myked) af þeirra munne/þar eru * sverd i þeirra vorum/ Þvi hver heyrer þad? * Ps. 55/22. Ps. 57/5

9 Enn þu * Drottenn / þu munt hlæa ad þeim/Dæra alla heidingia. * Ps. 2/4.

10 Medann hann er sterkur / vil eg giefa giætur ad þier / Þvi Gud er mÿn hæleit vernd.

11 Gud/sem audsÿner mier myskunsemd/ mun koma mier fyrre / Gud mun * læta mig sia a mÿna fiandmenn.
* Ps. 54/ 9. Ps. 91/ 8.

12 Slæ þa ecke i hel/ ad mitt foolk skule þvi ecke (mooskie) gleyma/ (helldur) * burtdvissra þeim med þinne magt/og læt þa nidurfara / Drottenn / vor skiolldur.
* Ps. 68/ 2.

13 (Fyrer) þeirra munns synd/ (fyrer) þeirra vara ord/og læt þa høndlast i þeirra hofmood/Og fyrer meinsære og lÿge/ sem þeir frammbera.

14 * Eideleggj(þa)i reide/eideleggj(þa/) ad þeir ecke sieu(framar/)og þeir skule vita/ ad Gud er sa/ sem stioornar Jakob / allt til Jardarennar enda / Sela.
* Ps. 56/ 8.

15 Og læt þa koma til baka * umm aptanenn/læt þa goola sem hunda/og hlaupa umm stadenn. * v. 7.

16 Læt þa hlaupa hier og þar epter fædu/og mogla/ef þr ecke verda mettir.

17 Enn eg/ eg vil sÿngia þÿna magt/og prÿsa þÿna myskunsemd * umm morgunenn/þvi þu varst min (hæleit) * * vernd

an/

an / og eitt athvarþ a mÿnum neydar deige. * Ps.92/3. ** Ps.9/10.
18 Miñ styrkur / * þyrer þier vil eg leika / Þvi Gud er mÿn (hæleit) verndan / miñ myskunsame Gud. * 2. Mos. 15/1.

LX. Psalmur.

1 Til saungmeistarans yfer vitnesburdar ens liliu / Davids gillene (skart) til ad kieña
2 Þegar * hañ hafde barest vid eirn Syrlendskañ af Mesopotamia / og vid eirn Syrlendskañ af Zoba / og þegar Joab kom aptur / og sloo þa Edomita i salltdalnum tooly þusunder. * 2. Sam. 8.1/13. C.10.13/18 1. Kron.18/3/12.

Gud / þu * burtrakst oss / þu burt tvistrader oss / þu varst reidur / snu aptur til vor. * Ps.44/24
4 Þu sem hefur bifad Jørdena / þu sem sundurreifst hana / Lækna þu heñar sprungu / þvi hun hristest.
5 Þu syner þÿnu foolke eirn hardañ hlut / þu * hefur skeinkt oss vÿn / ad vier tumbudum. * Ps. 75/9. Es. 51/11. Opinb. 14/10.
6 (Eñ) þu gafst eitt strÿds merke / þeim þig ottast / ad uppreisa sier / fyrer sañleikans saker / Sela.
7 Uppa þad * þÿner kiæru skylldu frelsast / (so) frelsa (nu) med þiñe hægre hende / og bænheyr oss. * Ps.108/7.
8 Gud talar i sÿnum helgedoome / eg vil gledia mig / eg vil skipta Sichem / og mæla Suchots dal.
9 Gilead er miñ / Manasse er og miñ / og * Ephraim er mÿns hofuds magt / Juda er miñ løgsagnare. * Es.11/13.
10 Moab er mitt þvotta-kier / eg vil kasta * mÿnum skom yfer Edom / Þu Philistæa / gled þig yfer mier. * Ruth. 4/2.
11 Hvør vill føra mig til eins rambiggelegs stadar ? hvør mun vÿsa mier veg allt til Edom ?
12 Muntu Gud ecke (giøra þad /) sem burtrakst oss ? og * munt þu Gud ecke ut draga med vorum her? * Ps. 44/10.
13 Veit oss hiælp af neyd / Þvi eirnrar mañeskiu hiælp er hiegoome.
14 Vier vilium giøra megtuga hlute med Gude / og hñ / hañ mun underkroda vora fiandmeñ.

LXI. Psalmur.

Bæn fyrer Yfervalldenu.

1 Til saungmeistarans / a streingialeik / Davids (psalmur.)

Gud * heyr mitt hroop / gief gaum ad miñe bæn. * Ps. 5/2.
3 Eg hroopa fra Jardareñar enda / til þÿn / nær mitt hiarta vanmegnast / Þu fører mig uppa eitt biarg / (sm̃ añars være) mier of hætt
4 Þvi þu ert mitt athvarf / eirn sterkur turn (fyrer mÿnum) fiandmøñum.
5 Eg vil bua i þiñe tialldbud æfenlega / * treystast under þiña vængia skiole / Sela. * Ps.36/8. Ps.57/2.
6 Þvi þu Gud / þu * heyrer mÿn heit / þu gafst þm̃ arf / sem ottast þitt nafn * 1. Mos. 28/20.
7 Þu villt giefa konungenum leinge ad lifa / Ad hañs ær vare sem kynslood epter adra.
8 Ad hañ meige sitia æfenlega fyrer Guds augsÿn / Tilreid myskun og trufeste / sem skule vernda hañ.
9 So vil eg sÿngia þÿnu nafne (lof) alltÿd / Ad eg kuñe * bÿtala mÿn heit hvørn dag. * Ps. 65/2.

LXII. Psalmur.

Ad Madur alleinasta skule reida sig uppa Gud.

1 Til saungmeistarans fyrer * Jeduthun / Davids psalmur. * Ps. 39/1.

Mÿn sæl * er alleinasta hliood um̃ vid Gud / Fra hm̃ (kiemur) mitt frelse. * Es.30/15.
3 Hañ er alleina mitt * biarg / og mitt frelse / Mÿn (hæleit) verndan / ad eg skule ecke skeika myked. * Ps. 18/2.
4 Hvad leinge sæked þier epter einum mañe? þier munud i helslæst / (Ja) þier aller munud vera sem eirn veggur / er liggur vid falle / sem ein gyrding / er um̃vellteft.
5 Þeir radslaga alleinasta um̃ ad utreka (hañ) fra hñs vegsemd / þeir hafa

lÿst

lyſt til lÿge/ þeir bleſſa med þeirra muñe/og bølva i þeirra hiarta/ Sela.

6 Samt ſem ædur/ mÿn ſæl/ bÿd epter Gude/ þvi af honu er mÿn von.

7 Hañ er alleina mitt biarg / og mitt frelſe/ mÿn (hæleit) verndan / eg mun ecke ſkeikar.

8 Hia Gude er mitt frelſe / og mÿn vegſemd/ Mitt ſtyrktar biarg / mitt * tilflugt er i Gude. * Pſ. 61/4.

9 Voned * a hañ alltÿd (kiæra) foolk/ utauſed ydar hiarta fyrer hañs augſÿn/ Gud er vort athvarf/ Sela.
* Pſ. 4/6.

10 * Mañeſkiuñar børn eru alleinaſta hiegoome / eins mañs børn eru lÿge/ nær þeir uppleggiaſt i metaſkælena / þeir (fiñaſt lietlare) eñ hiegoome til ſamans. * Pſ. 39.6/12.

11 Reided ydur ecke uppa ofrÿke / og uppa ræn / ad þier ſkuled ecke verda ad hiegooma/ nær (ydur) * fellur rÿkdoomur til/ þa ſetied ecke hiartad (þar til.)
* Matth. 19/22. Luc. 12. 19/20. 1. Timi. 6. 9/17.

12 Gud hefur talad einuſiñe/ þad hefe eg tviſvar ſiñu heyrt/ ad ſtyrkureñ heyrer Gude til.

13 Og þier / Drottenn / heyrer myſkun til/ þvi þu / þu * munt betala hverium epter hañs verke. * Rom. 2/6. etc.

LXIII. Pſalmur.

Laungun epter Guds Þioonuſtu.

1 Davids pſalmur/ þegar * hañ var i Juda eydemørk. * 1. Sam. 23/14. C. 24/1.

Gud/ þu ert miñ Gud/ eg vil leita ærla til þÿn / * mÿna ſæl þyrſter epter þier/ mitt holld þreyger epter þier/ i einu þurru og þreyttu lande/ ſem eckert vatn er.
* Pſ. 25/6. Pſ. 42. 3/4.

3 Sañarlega/ eg ſæ þig i helgedoomenum/ * eg ſæ þiñ ſtyrk og þÿna dÿrd.
* Pſ. 27/4.

4 Þvi * þÿn myſkun er betre eñ lÿfed/ Mÿnar varer ſkulu prÿſa þig.
* Pſ. 69/17.

5 Þañeñ vil eg * lofa þig a mÿnum lÿf (døgum/) Upplipta mÿnum hondum i þÿnu nafne. * Pſ. 104/33.

6 Mÿn ſæl mun mettaſt / ſem af feite/ og af þvi feita/ og miñ muñur mun lofa (þig) med prÿſande vørum.

7 Nær eg þeinke a þig a miñe ſæng / þa vil eg * dikta um þig i (nætur.) vøkuñe. * Pſ. 35/ 28.

8 Þvi þu varſt mÿn hiælp / og under þiña vængia ſkugga/ vil eg kiætaſt.

9 Mÿn ſæl æhængde þier/ * þÿn hægre hond hiellt a mier. * Eſ. 41/ 10.

10 Eñ þr ſm ſitia epter miñe ſælu ad eydeleggia hana/ þeir munu fara * burt under Jordena. * 4. Moſ. 16/31. etc.

11 Mañ ſkal nidurleggia þa fyrer * ſverds magt / Þeir ſkulu verda refa hlutſkipte. * Jer. 18/ 21.

12 Eñ konungureñ mun glediaſt i Gude/ Hvør ſa/ ſem ſver/ * vid hañ/ mun hrooſa ſier / þvi þeirra muñar munu tilbyrgiaſt / ſem tala lÿge.
* 5. Moſ. 6/13. Jer. 4/2.

LXIV. Pſalmur.

Bæn til Drottens i giegn Bakmælu.

1 Til ſaungmeiſtarans/ Davids pſalmr.

Gud * heyr mÿna rauſt i miñe kløgun / Vernda mitt lÿf fra fiandmañſens otta.
* Pſ. 27/7.

3 Skÿl mier fyrer þeirra vondu heimuglegum (rædum/) fyrer obootamañaña ſafnade.

4 Sem hvetia þeirra tungu * ſem eitt ſverd / og ſkioota einu bitru orde / ſem þrra pÿlu. * Pſ. 55/22. Pſ. 59/8.

5 Ad * ſkiota eirn fromañ i leyne/ Þeir ſkioota hañ haſtarlega / og ottaſt ecke.
* Pſ. 11. 2/3.

6 Þeir ſtyrkia ſig i einu vondu athæfe/ þr tala vid hiñ añañ/ ad hylia ſnørurnar/ Þeir ſegia: hvør kañ ſiæ þær?

7 Þeir upphuxa vondſkur / fullkomna þad/ ſem þeir hafa upphuxad koſtgiæfelega/ iæ þad iñſta i eirne mañeſkiu/ og eitt diupt hiarta.

8 Eñ Gud hefur ſkoted þa haſtarlega med eiñe pÿlu / Þeir feingu hogg.

9 Og

9 Og þeir munu giøra/ad þeirra tunga mun hæfa a þa (sialfa/) Þeir munu / hvør sem lijtur a þa / hallda sig langt fra.

10 Og allar mañeskiur munu hrædast/ og kuñgiøra * Guds verk/ og merkia/ad þad er hañs verk. * 2. Mos. 8/ 19.

11 Eirn * rietlatur mun glediast i Drotkne/ og vona a hañ/og aller froomer i hiarta munu hroosa sier.
* Ps. 68/ 4. Ps. 32/ 11.

LXV. Psalmur.

Packlæte pyrer Guds Velgiørninga i øllum Stiettum.

1 Til saungmeistarans/Davids psalmur/ eirn saungur.

Wafi peiger fyrer þier/ mañ lopar Gud i Zion / og þier skulu bijtalast heiteñ.

3 Þu heyrer bænena/ allt til þijn mun koma * allt holld. * Ps. 145/21.

4 Ranglætes ord hapa yperbugad mig/ (Eñ) vertu vorum yperttroðslū nadugur.

5 Sæll er sa / sem þu utvelur/ og lætur koma frañ/ad hañ * meige bua i þijnum forgørdū/ Vier munum mettast i þijns huss gooda/ (sæ) ap þijns mustereis heilogum hlutum. * Ps. 15/ 1.

6 Furdanlegum hlutum munt þu/vors hiálpræðes Gud/ svara oss i riettlæte/ þu sem ert allra Jardareñar endemarka aihvarp/ og þeirra/ sem eru langt burtu hia hapenu.

7 Sa sem giører piølleñ fast med sijnum krapte/sem er utbueñ med magt.

8 Sem * stiller hapsens grenian/ (sæ) bilgnaña grenian þar i/og folksens marg piølda. * Matth. 8/ 26.

9 Og þeir/sē bua a endemørkunū/ottast fyrer þijnū teiknū/ Þu giører/ad þeir kætast / sem fram̄koma morgun og kvølld.

10 Þu vitiar Jardareñar/og giører hana æskelega / giører hana miøg rijka/ * Guds lækur er fullur ap vatne / þu tilreider þeirra korn / þvi so muntu tilreida hana. * Ps. 46/ 5.

11 Vøkva heñar reinar/mídurþrick heñar plogpørum/Þu munt giøra hana miuka med regne/blessa heñar grooda.

12 Þu koronar ared med þijnum gooda / z þijn footspor drupa ap feite.

13 Haglendeñ i eydemørkeñe munu drupa/z hælsarner standa lystelegar i kring.

14 Merkurnar klæddust * med pie/og dal erner hulduft med korne/Þeir munu kætast/ sæ syngia. * Ps. 144/13.

LXVI. Psalmur.

Amiñing til Packlætis pyrer Guds Velgiorninga.

Til saungmeistarans/eirn psalma-saungur.

Hledjed ydur * fyrer Gude øll Jørdeñ. * Ps. 100/ 1.

2 Syngeð hañs napne dijrd/ hallded hañs lopgiørd / (fyrer ydar) vegsemd.

3 Seigeð til Guds : hvad hrædelegur ertu i þijnum verkum / þijner ꝼiandmeñ munu smiadra pyrer þier / vegna þinar stooru magtar.

4 Øll Jørdeñ skal tilbidia pyrer þier/ og syngia pyrer þier / þeir skulu syngia þijnu napne/ Sela.

5 Fared og siaed Guds verk / Hañ er hrædelegur i verke i giegn mañeskiuñar børnum.

6 Hañ hepur * snued hapenu i þad þurra / þeir eru geingner a fæte yper ꝼlootid/ þar høpum vier gladt oss i hønum.
* 2. Mos. 14/ 21.

7 Hañ stiornar med siñe magt eilijplega/ hñs augu lijta a þioðernar/Þeir mootþroanlegu munu ecke upphepia sig/ Sela.

8 Þier foolk lopeð vorn Gud / og lated hañs lopgiørdar raust heyrast.

9 Sem helldur vorre sal a lijpe/og lætur vorn foot ecke skeika.

10 Þvi Gud / þu hepur reynt oss/hreinsad oss / eins sem silpur verdur hreinsad.

11 Þu hepur fært oss i neted / þu lagder eina þiugan a vorar lendar.

12 Þu lietst mañeskiurnar para yper vort høpud vier erum komner * i elldeñ og vatned/Eñ þu utpærder oss til ad endurnærast. * Es. 43 /2. Dan. 3. 17/27.

13 Eg vil ganga i þitt hus * med brennefossur/

offur / Bÿtala þier mÿn heit.
* 1. Mos. 8/20.

14 Þau / * sem mÿnar varer opnudu / og minn munnur talade i minne neyd.
* 1. Mos. 28/20. C. 35/1.

15 Eg vil offra þier feitum brenne-forn um med reyk af hrutunum. Eg vil til-reida uxan̄ med hoffrunum / Sela.

16 Fared / heyred til / og eg vil framtelia þad / aller þier / sem ottest Gud / hvad han̄ hefur giort vid mÿna saal.

17 Til han̄s hroopade eg med mÿnum munne / og han̄ var hæleitlega prÿsadur af minne tungu.

18 Þar sem * eg saa órieitt i mÿnu hiar-ta / þa villde Drotten̄ ecke heyra.
* Ordsk. 15/29. C. 28/9.

19 (En̄) þo hefur Gud heyrt / gaf giætur ad minnar bænar raust.

20 Lofadur sie Gud / sem ecke burtskuf-ade minne bæn / edur sinne myskun fra mier.

LXVII. Psalmur.

Spaadoomur um̄ Messiam.

1 Til saungmeistarans uppa streingia-leik / eirn psalma-saungur.

Gud * mun vera oss nædugur / og blessa oss / ** lata sitt andlit liooma hia oss / Sela.
* Ps. 56/2 ** 4. Mos. 6/25.

3 Ad vier mættum þeckia þin̄ veg a Jørdunne / þitt hiælpræde a medal all-ra heidingia.

4 Gud / foolked skal þacka þier / (jaa) allt foolk skal þacka þier.

5 Foolked skal glediast og kiætast / þvi þu munt dæma foolked med rietté / z lÿdena a Jørdunne / þa muntu leida / Sela.

6 Gud / folked skal þacka þier / (jaa) lÿder skulu þacka þier aller saman̄. * Ps. 45/18.

7 * Landed gaf sin̄ grooda: Gud mun blessa oss / vor Gud. * 3. Mos. 26/4.

8 Gud mun blessa oss / og * øll Jardar-en̄ar endemørk skulu ottast han̄. * Ps. 33/8

LXVIII. Psalmur.

Spaadoomur um̄ Messiam.

1 Til saungmeistarans / Davids psalma-saungur.

Gud * mun uppstanda / han̄s fiandmen̄ munu tvistrast / og þeir sem̄ hata han̄ / flÿia fra han̄s auglite. * 4. Mos. 10/35. etc.

3 So sem reikur verdur burtdrifen̄ / muntu burtdrÿfa (þa /) * sem vax braad nar fyrer ellde / munu þeir ogudlegu fyr-erfarast fyrer Guds augsÿn.
* Ps. 97/5.

4 En̄ * þeir riettlaatu munu glediast / þeir munu kiætast fyrer Guds augsÿn / og kiætast med glede. * Ps. 64/11.

5 Sÿnged Gude / sÿnged han̄s nafne (lof /) upphefied han̄ / sem fer a þeim hædstu hlutum / han̄s * nafn er Drott-en̄ / og glediest fyrer han̄s augsÿn.
* 2. Mos. 15/3.

6 Han̄ er þeirra * fødurlausu fader / og eckna han̄a doomare / Han̄ er Gud i sÿ-nu heilaga heimile. * Ps. 10/14.

7 Eirn Gud / sem * giefur hinum ein-mana hus (fullt af børnum) sem utleid er þa faungudu i vidium / En̄ þeir þverbrotnu bua i þvi hrioostrenu.
* Ps. 113/9.

8 Gud / * þegar þu utdroost fyrer þÿ-nu foolke / þegar þu gieckst fram̄ i eide-mørken̄e / Sela. * 2. Mos. 13. 20/21.

9 Þa * bifadest Jørden̄ / og Himnar-ner drupu fyrer Guds augsÿn / jaa Si-nai sialft / fyrer Gude / sem er Israels Gud. * 2. Mos. 19/16. etc.

10 Gud / þu lietst uppdragast eitt * sterkt regn / þu endurlÿfgader þin̄ arf / og (eirnen̄) þan̄ / sem var vanmegna.
* Ezech. 34/26. etc.

11 Þeir (sem voru) þin̄ selskapur / biu-ggu þar i: Gud / þu tilreidder fyrer þan̄ fataka med þÿnum gooda.

12 Drotten̄ mun giefa rædu na / Hin-er / sem boda / eru eirn stoor her.

13 Konungarner fyrer herskørunum̄ mu-nu flÿia / þvi meir z meir / og þær / sem̄ eru i husunum / munu skipta herfaungenu.

14 Þo þier lægud millum hlooda / (mundud þier þo verda sem) eirnrar dufu fiadrer / er (sÿnast) ad vera forsilf-radar / og hvørrar vænger (sÿnast ad ve-ra penṫader) med glansande gulle.

15 Nær sa Almætkuge sundurkvistrar konungunum þar i/ þa verdur hañ sem snioorenñ a Salmon.
16 Basan fiall er Guds fiall/ Basan fiall er eitt fiall(fullt)med hæder.
17 Hvi * stockved þier fioll(full)med hæder? ** til þessa fialls hafde Gud lyst/ ad bua þar a / Ja Drottenñ mun bua (þar a) æfenlega. * Ps. 114/ 4.
** Ezech. 43/ 7.
18 Guds *vagnar eru margar þusund siñum þusunder : Drottenñ er a medal þeirra a Sinai helgedoome.
* 2. Kong. 6/ 17. Dan. 7/ 10.
19 Þu *uppfoorst i hædena/ fangader fangelsed/ fiecks gæfur (ad utskipta) a medal mañaña / og eirneñ þa þverbrotnu (fangader þu/) til ad bua(hia þier/) o Drottenñ Gud. * Eph. 4/8.
20 Lofadur sie Drottenñ daglega / hañ leggur birdena a oss/hañ/sem er * vors hialprædes Gud / Sela.
* Matth. 11/ 29.
21 Vier hofum eirn* Gud/sem er eirn Gud til mykels hialprædes/og hia þeim Drottne Drottne eru utgaungur fyrer daudanum. * Spek. 16/ 13.
22 Eñ Gud mun sundurslæ siña fiand maña høfud/og hañs hvirfel med hære æ / sem fer fram i syñum syndum.
23 Drottenñ sagde : eg vil aptursækia fra Basan / aptursækia ur hafsens diupum.
24 Ad * þu skuler dyfa þynum fæte/ (ja)þyns hunds tungu i bloded ur fiand mønnunum/ (ja)ur sierhvørium af þim.
* Ps. 58/ 11.
25 Gud/ þeir sau * þynar reisur/myns Guds reisur/myns konungs i helgedoomenum. * 2. Sam. 6.13/14.
26 Saungvararner geingu undañ/ þeir sem lieku a streinge/ geingu a epter / midt* i millum(geingu)meyarnar/sem slooa bumbur. * 2. Mos. 15/ 20.
27 Lofed Gud i samkundunum: Drottenñ / (þier sem erud) af Israels uppsprettu.
28 Þar drottnar yfer þeim sa litle BenJamin / Juda høfdingiar (med) þeirra hoop / Sebulons høfdingiar / Naphthali høfdingiar.
29 Þiñ Gud byffalade þynu styrk þad/ Styrk / o Gud / þ þu hefur giort oss.
30 Fyrer þyns musteres saker i Jerusalem munu * konungarner færa þier gæfu. * Ps. 72/ 10.
31 Straffa dyreñ i reyrnum / uxaña hoop med þioodaña kalfum / þañ sem stærer sig af stickium silfursens / Hañ sundurkvistrade þioodunum/ sem villdu giarnañ striida.
32 Þeir stooru høfdingiar munu koma *af Egyptalande/Morland mun snarlega rietta synar hendur til Guds.
* Es. 19/ 21.
33 Þier ryken a Jørduñe syñged Gude/ Syñged Drottne (lof/) Sela.
34 Þeim sem fer i Himnaña Himnum af upphafe/ Sia/ hañ mun giefa styrkt ar raust med siñe raust.
35 Giefed * Gude styrkenñ/ Hañs vegsemd er yfer Israel / og hañs styrkur i skyunum. * Ps. 29/ 1.
36 Gud/ þu (munt verda) hrædelegur af þynum helgedoomum/ hañ er Israels Gud/hañ/ sem giefur folkenu* styrk z magt : Gud vere blessadur. * Luc. 9/ 1.

LXIX. Psalmur.

Spaadoomur um Messiam.

1 Til saungmeistarans * yfer liliunum/ Davids(psalmur.) * Ps. 45/ 1.
GUd frelsa mig / þvi vatned er komed allt ad saluñe.
3 Eg er * sockenñ i eirn diupañ leyr/hvar eingenñ botn er/eg er komenñ i diupt vatn / og straumurenñ gieck yfer mig. * Ps. 40/ 3.
4 Eg hefe hroopad mig * þreittañ / miñ hals er hæs/ myn ** augu forganga i þvi eg vona a miñ Gud.
* Job. 19/ 7. ** Ps. 38/ 11.
5 Þeir eru fleire eñ hæreñ a mynu høfde/* sem mig hata an sakar/ Þeir myner fiandmeñ / sem fordiarfa mig oskilvyslega/eru megtuger/eg mæ þa betala þad/eg ecke took. * Joh. 15/ 25.
6 Gud/ þu / þu veist myna heimsku

og mijnar synder eru ecke huldar þ þier.
7 Lät þa ecke skamast sijn a mier/ sem bijda epter þier/ Drottenñ/ Drottenñ Zebaoth/ Lät þa ecke rodna af skøm̃ vegna mijn/ sem leita þijn / Israels Gud.
8 Þvi eg ber forsmän fyrer þijna skulld/ Hædungen̄ hefur huled mitt andlit.
9 Eg er orden̄ * framande fyrer mijnum brædrum/ og (sem af einu) framande (lande) fyrer mīnar moodur børnum.
* Ps. 38/ 12. Job. 7/ 5.
10 Þvi * vandlæting fyrer þitt hus hefur eted mig/ og ** þeirra smäner/ sem þig smäna/ fiellu a mig.
* Joh. 2/ 17. ** Róm. 15/ 3.
11 Og eg griet med mīnar sälar føstu/ en̄ þad vard mier til hædunga.
12 Og eg færde mig i eirn seck / En̄ vard þeim til eins ordskvidar.
13 Þeir * sem sitia i portenu / skrafa um̄ mig/ og (eg er) þeirra streingia-leikur/ sem drecka sterkan̄ drick.
* Job. 30/ 9. Harmagr. 3/ 63.
14 En̄ eg/ (flij med) mīne bæn til þijn/ Drottenñ / (lät þad vera) eina þægelega tijd/ o Gud/ i þīne mykelle mijskun/ Bænheyr mig fyrer þijns frelses san̄leika saker.
15 Frelsa mig af leyrnum / ad eg ecke druckne: lät mig * frelsast fra mijnum høturū / z af diupu vatne. * Ps. 18/ 18
16 Lät * vatns-straumana ecke ganga yfer mig / ey helldur þad diupa svelgia mig/ Lät og ecke ** grifiuna lykia sin̄ mun̄ yfer mier. * Ps. 144/ 4.
** Ps. 55/ 24.
17 Bænheyr mig/ Drottenñ/ þvi þijn mijskun er good/ Lijt til mijn epter þīne mykellre mijskunseme.
18 Og * byrg ecke þitt andlit fyrer þijnum þienara/ Þvi mier er angursamt/ flijt þier / bænheyr mig. * Ps. 102/ 3.
19 Nallt þier nälægt til mīnar sälar / endurleys hana / Leys mig fyrer mīna þiandmana skulld.
20 Þu/ þu veitst * mijna forsmän / og mijna skøm̃ og mijna hædung / Aller mijner mootstandarar eru fyrer þier.
* Ps. 44/ 16.

21 Forsmänen̄ braut mitt hiarta / og eg er veikur / og vænte / ad nockur mundé aumkast (þar yfer/) en̄ þar var eingen̄ / og epter * huggurum / en̄ fan̄ ecke.
* Harmagr. 1. 2/ 9.
22 Ja * þeir gäfu mier gall ad eta / og skeinktu mier edik i mijnum þorsta.
* Matth. 27. 34/ 48.
23 * Þeirra bord verde fyrer þa til eirnrar snøru / og til launa / til eirnrar gyldru. * Rom. 11/ 9.
24 Lät þeirra augu formyrkvast / * ad ecke siäe/ z lät þeirra lendar alltijd reika.
* Es. 6/ 9.
25 Uthell þīne reide yfer þa/ og lät þijna grim̄u bræde höndla þa.
26 * Þeirra höll skal verda i eyde / ad þar skule eingen̄ vera/ sem skule bua i þeirra hijbijlum. P. G. 1/ 20.
27 Þvi þeir ofsækia þan̄/ sem þu / * þu hefur slegid/ og giøra eitt skraf um̄ hans pijnu/ sem þu hefur sært. * Es. 53/ 4
28 Gief * þeim misgiørning ofan̄ a an̄an̄ / og lät þa ecke koma til þijns riettlætes. * Rom. 1/ 24.
29 Lät þa * afmäst af þeirra lifendu book/ ad þeir ecke skrifest med þeim riettlätu. * Phil. 4/ 3.
30 En̄ þo eg sie aumur og angradur z Gud lät þitt frelse upphefia mig.
31 Eg vil * lofa Guds nafn med einum saung / og eg vil stoorum vegsama han̄ med þacklæte. * Ps. 145. 1/ 2.
32 Og þ mun betur þocknast Drottne/ en̄ * eirn uxe/ (eda) eitt naut/ sem hefur horn og klaufer. * Ps. 50. 9/ 13.
33 Þeir hoogværu sä þad / og munu glediast/ og ydar * hiortu munu lifa/ sem spyria epter Gude. * Ps. 22/ 27.
34 Þvi Drotten̄ heyrer þa fätæku / og forsmäer ecke sijna fanga.
35 * Himen og Jørd munu lofa han̄ / hafed og allt þad/ sem hrærest þar i.
* Ps. 148/ 1.
36 Þvi Gud mun * frelsa Zion/ og byggia Juda stade/ Ad madur skal bua þar / og eignast hana. * Ps. 51/ 20.
37 Og hans * þienara sæde mun erfa hana/ z þeir/ sem elska hans nafn/ munu

bua þar i. * Ps. 102/29.

LXX. Psalmur.

Bæn um̄ Hiælp i moote Ovinunū.

1 Til saungmeistarans / Davids (psalm ur/) * ad miñast æ. * Ps. 38/ 1.

S nd * (kom) ad frelsa mig / Drottenn / flyt þier ad hiælpa mier * Ps. 71/ 12.

3 Læt * þa smæanast ꝛ blygdast / sem stunda epter miñe sæl / Læt þa snuast til baka / og verda smænada / sem vilia mier illt.
* Ps. 35/ 4. Ps. 40/ 15.

4 Læt þa venda um̄ þ þeirra blygdunar skulld / þa sm̄ seigia : ha / ha / ha / ha.

5 Læt þa kiætast * og glediast i þier alla / sem spyria epter þier / læt þa / sem elska þitt hiælpræde / allt ÿd seigia : Gud vere stoorlega lofadur. * Ps. 35/ 27.

6 Og eg er aumur og fætækur / Gud flyt þier til mÿn / Þu ert miñ hiælpare og miñ frelsare / Drottenn / tef ecke.

LXXI. Psalmur.

Bæn til Drottens um̄ Hiælp i Ellenne.

Drottenn / eg reide mig uppa þig / læt mig ecke til skam̄ar verda æfenlega.

2 Þu munt frelsa mig * fyrer þitt riettlæte / og frelsa mig / Hneig þitt eyra til mÿn / og frelsa mig. * Dan. 9/ 16.

3 Vertu mier til eins * bustadar biargs / ad koma (þangad) allt ÿd / þu sem hefur bÿfalad / ad frelsa mig / Þvi þu ** ert mitt biarg og mitt slot. * Ps. 61/ 4.
** Ps. 18. 2/ 3.

4 Miñ Gud / frels mig af eins ogudlegs hende / af eins ranglæts og ofrÿkes mañs hende.

5 Þvi þu ert * mitt athvarf / Drottenn / Drottenn / mÿn von fra mÿnum ungdoome þegar. * Ps. 46/ 2. Ps. 65/ 6.

6 Eg hefe reidt mig uppa þig fra (mood ur) lÿfe / þu * drost mig ut af miñar mood ur lÿfe / Mÿn hroosan er allt ÿd um̄ þig.
* Ps. 22/ 10.

7 Eg er orden̄ fyrer mørgum / sem eitt undran / Eñ þu ert mitt sterkt athvarf.

8 Læt miñ muñ vera fullan̄ med þiñ prÿs / ja daglega med þÿna hroosan.

9 Þu munt ecke burtkasta mier i (mÿns) alldurdooms tÿd / Yfergief mig ecke / nær miñ styrkur mÿnkar.

10 Þvi mÿner fiandmeñ tala mote mier / og þeir / * sem taka vara a miñe sæl / ræd fæera sig hvør vid añañ. * Ps. 56/ 7.

11 Seigiande : Gud hefur yfergiefed hañ / * ofsæked og grÿped hañ / þvi þar er eingeñ / sem frelse. * 2. Mos. 15/ 9.

12 Gud vertu ecke længt fra mier / miñ Gud / * kom snarlega ad hiælpa mier.
* Ps. 70/ 2.

13 Læt þa * til skam̄ar verda / (ja) fordiarfast / sem eru i moote miñe sæl / Læt þa hyliast med hædung og skøm̄ / sem leita miñar olucku. * Ps. 70/ 3.
Ps. 83/ 17.

14 Eñ eg / eg vil alltÿd vona / og alltÿd auka þiñ prÿs.

15 Miñ * muñur skal kuñgiøra þitt riettlæte / hvørn dag þitt hiælpræde / þoott eg vite ecke tølu (þar a.)
* Ps. 51/ 17.

16 Eg vil ganga iñ i Drottens Drottens krapte / Eg vil miñast allein asta þÿns riettlætes.

17 Gud / þu kiender mier fra mÿnum ungdoome / og * eg vil kuñgiøra eñ nu þÿna furdanlega hlute. * Ps. 77/ 12.

18 Og allt til elle / og grææra hæra / Gud yfergief mig ecke / þar til eg kañ kuñgiøra þiñ armlegg fyrer (þessare) kynslood / (ja) þiñ krapt fyrer sierhvørium þeim / sem koma skal.

19 Og þitt riettlæte (nær /) o Gud / til þeirrar hædareñar / þu sem giørder stoora hlute : Gud / * hvør er þier jafn?
* 2. Mos. 8/ 10. C. 15/ 11.

20 Þu sem sÿnder mier mykla ængist / og olucku / þu * munt giøra mig lifande aftur / og sækia mig upp aftur af Jardareñar afgruñe. * 1. Sam. 2/ 6.

21 Þu * munt giøra mig harla megtugañ / og hugga mig a allar sÿdur.
* Ps. 18/ 36.

22 (So) vil eg / eg og þacka þier med psaltara leik fyrer þÿna trufeste / miñ Gud / eg vil leika fyrer þier a hørpuna /

þu

þu * Heilage i Israel. * 3. Mos. 20/8.
Ps. 78/41.

23 Mýnar varer skulu kiætast/nær eg leik fyrer þier / og mýn sæl / sem þu endurleyster.

24 Mýn tunga skal og so tala hvørn dag um̃ þitt riettlæte/ Þvi þeir eru * smæmader/ þvi þeir eru ordner til hæd ungar/ sem leita epter miñe olucku.
* Ps. 70/3.

LXXII. Psalmur.

Spædoomur um̃ Messiam.

Fyrer Salomone.

Gud/gief konungenum þýna dooma / og konungsens syne þitt riettlæte.

2 Ad hñ kuñe dæma þitt foolk i riettlæte/og þýna volada med doome.

3 Lat fiølleñ * færa frideñ til foolksens / og hæderñar/ i riettlæte.
* Ps. 85/5

4 Hañ mun * veita þeim voludu medal foolksens riett/ hañ mun frelsa þeirra fætæku børn/og sundurslæ ofrýkesmañeñ. * Job. 36/6. Ps. 45/5.

5 Þeir munu ottast þig so leinge sooleñ er til / og tungled skýn/ fra børnum til barna barna.

6 Hañ * mun fara ofañ sem regn a ullena/sem droparner/þar vøkva Iørdena. * Es. 45/8.

7 Sa riettlæte mun * blomgast a hñs døgum/ (þar mun vera)mykell fridur/ þar til tungled er ei(meir.) * Ps. 92/15

8 Hañ * mun stioorna fra einu hafenu til eins añars/og fra vatnsfallenu allt til Iardareñar endemarka.
* Zach. 9/10. Ps. 89/26.

9 Þeir i eydemørkeñe munu beigia sig fyrer hønum/ og * hañs fiandmeñ munu sleikia dupt. * Es. 49/23.

10 * Konungarner af Tharsis/ og eyarnar munu færa skeink til baka/ Konungarner af Scheba og Seba munu fram̃bera gæfu. * Es. 60/9.
Ps. 68/30.

11 Iæ aller konungar munu tilbidia fyrer hønum / Aller heidingiar munu þioona hønum.

12 Þvi * hañ mun frelsa eirn fætækañ/ sem hroopar / Asamt þañ auma / og sem hefur aungva hiælp.
* Job. 36/15. Ps. 35/20.

13 Hañ mun þyrma þeim lýtelmagna og fætæka/ og * frelsa þeirra fætæku sæl. * Ps. 97/10.

14 Hañ mun endurleysa þeirra sæl fra svikum og fra ofrýke / og * þeirra blood mun vera dýrmætt fyrer hañs augum. * Ps. 9/13.

15 Og * hañ mun lifa / og mañ mun giefa hønum af Scheba gull/og alltýd bidia fyrer hønum / Madur mun lofa hañ hvørn dag. * Openb. 1/18.

16 Nær þar er ein hønd (full) korns a Iørduñe uppa fiøllunum / þa mun ævøxtureñ þar af blakta sem Libanon/og þeir af stødunum munu bloomgast / sem jurter a Iørduñe.

17 Hañs nafn mun vara æfenlega / so leinge sem sooleñ er/mun hañs nafn vara hia børnunum / og þeir * munu blessa sig i hønum / Aller heidingiar munu prýsa hñ sælañ. * 1. Mos. 12/3.

18 Lofadur vere sa Drotteñ Gud/ Israels Gud / hañ / sem giører alleina undarlega hlute.

19 Og lofad vere hañs dýrdar nafn eilýflega/og * øll Iørdeñ skal fyllast med hañ dýrd/amen/og amen. * Es. 6/3.

Davids Isai sonar bæner endast.

LXXIII. Psalmur.

Forundran yfer þeirra Ogudlegu Lucku/og Upplýsing þar um̃.

Asaphs psalmur.

Gud er þo Israel godur/þeim hreinu af hiarta.

2 Eg(mæ medkieña/) þad vantade lýted/ ad mýner fætur(výst) * skeikudu/(Þar vantade)snart eckert/ad mýnar gaungur væru(výst) skridnadar. * Ps. 94/2.

3 Þvi eg var vandlætingasamur uppa þa * gøldu/ þar eg mætte siæ / ad þad gieck * * þeim ogudlegu vel.
* Ier. 12/1. ** Job 21/7. etc.

4 Þvi(þar fiñast)eingeñ bønd/(jafnvel)

vel) til þeirra dauda/ og þeirra ſtyrkur helldſt vel vid magt.

5 Þeir hafa ecke mædu/ſem añad fooll / og þeir verda ecke plagader / ſem (adrar) mañeſkiur.

6 Þar fyrer hefur drambed prÿdt þa/ (ſm̃)med eirne kediu/ofrÿked þekur þa/ (ſem)med einu ſkarte.

7 (Sierhvørt af)þeirra augum hverfur burt vegna fitu / (þeirra) hiartans þanckar fa frãmgang.

8 Þeir koma(ødrum) til ad vanmegnaſt/og tala vond ſvik/ Þeir tala ofañ af þvi hæa.

9 Þeir ſetia þeirra muñ moot Himnunum / og þeirra ✱ tunga mun fara fram̃ a Jørduñe. ✱ Syr. 13/ 28.

10 Þar fyrer ſnÿr hañs foolk hÿngad apftur/ɀ þar utkuugaſt(bikarar)fuller vatns handa þeim.

11 So þeir ſeigia: ✱ hvørneñ ſkyllde Gud vita þad/ og er þar vitund i þm̃ Hædſta? ✱ Pſ. 10/11. Pſ. 94/7.

12 Sia/þeſſer eru ogudleger/og eru farſæler i verølldeñe/ þeir verda rÿker.

13 ✱ So hefe eg forgiefens hreinſad mitt hiarta / og þveiged mÿnar hendur i ſaklepſenu. ✱ Mal. 3/ 14.

14 Med þvi eg er plagadur hvørn dag/ og mitt ſtraff er hvørn morgun (þar?)

15 Ef eg ſegde: eg vil framtelia ſoddañ/ſia/(þa mætte) þiña barna kynkoſl (ſeigia/) ad eg hefde forſied mig.

16 Þo hefe eg þeinkt/ ad ſkynia þad / (eñ) þad var mæduſamt fyrer mÿnũ augũ.

17 Þar til eg gieck til Guds helgedooma/ (og) gaf giætur ad þeirra endalikt.

18 Þu ✱ ſetur þa þo a þad hæla / Þu lætur þa falla/til ad eydeleggiaſt.

✱ Job. 21/ 17. etc.

19 Hvørneñ urdu þeir eydelagder ſo ſnøgt/þeir fa enda/ þeir ✱ verda olldunges i eyde af ſkielfingum. ✱ Pſ. 37/38.

20 Eins ſem eirn draum / nær eirn er vaknadur/ Drotteñ/nær þu uppvekur/mun tu foragta þeirra mynder.

21 Þvi mitt hiarta er uppþoted / og eg mætte lÿda ſting i mÿnum nyrum.

22 Þa var eg eirn dære / og kuñe ecke þeckia þad/Eg var(ſm̃)eitt dÿr hia þier.

23 Eg var þo alltÿd hia þier / Þu hielldſt um̃ mÿna hægre hond.

24 Þu munt leida mig med þÿnu rade/ og medtaka mig ſÿdañ til vegſemdar.

25 Hvørn hefe eg i Himnunum? jafnt vid þig hefe eg ecke lyſt (til nockurs) a Jørduñe.

26 Vanmegnaſt mitt holld og mitt hiarta / ſo er Gud mÿns hiarta biarg og mitt hlutſkipte æfenlega.

27 Þvi ſia / þeir ſem vÿkia burt fra þier/munu faraſt / Þu ✱ eydeleggur hvørn þañ/ſem drÿger hoor moote þier.

✱ Jud. v. 7.

28 Eñ eg (þeinkte/)þad er mier gott/ eg hallde mig nalægt Gude / Eg ſette mÿna von a þañ Drotteñ Drotteñ / ad framtelia alla þÿna giørninga.

LXXIV. Pſalmur.

Bæn um̃ Guds Kyrkiu Frid.

Aſaphs undervÿſan.

Gud/ hvi ✱ burtrakſt þu(oſſ)aldeiles? (hvi) ſkal þÿn reide riuka yfer(þÿna)ſaude/ſem þu hefur ad fæda. ✱ Pſ. 44/24.

2 Miñſtu a þÿna ſamkundu/ſem þu utvegader fordum tÿd / þiñar arfleifdar mæling/ þu endurleyſter (þetta) ✱ Zions fiall/ſm̃ þu bÿr a. ✱ Pſ. 9/12. Pſ. 68/17

3 ✱ Upplift þÿnum footum til ad eydeleggia aldeiles/ Fiandmadureñ fordiarfade alla hlute i helgedoomenum.

✱ Joſ. 10/ 24.

4 Þÿner mootſtandarar oſkrudu iñe i þiñe ſamkundu / Þeir ſettu þeirra merke til merkia.

5 Hvør mun verda kuñur / ſem ſa / er hefur a lopt axirnar / (ad hoggva) a hnuutott trie.

6 Og nu þa hlute / ſem voru utgrafner þar i til ſamans/ (þa)hafa þeir ſunderſleiged med axngeyrum og hømrum.

7 Þeir koſtudu ✱ þÿnum heilaga hlut i elldeñ/Þeir vanhelgudu þÿns nafns heimile til gruña. ✱ 2. Kong. 25/9.

8 Þeir ſogdu i þeirra hiarta: latum oſſ

ræna þa til samane/ Þeir brendu oll Guds samkundu (Hus) i landenu.
9 Vier siaum ecke vor teikn / þar er eingeñ spamadur meir / og eingeñ hia oss/sem veit/ hvad leinge (þ skal vera.)
10 Æ Gud/hvad leinge skal mootstandareñ spotta? skal fiandmadureñ (so) aldeiles lasta þitt nafn?
11 Hvi tekur þu þijna hond/ sa þijna hægre hond aptur? tak hana aldeiles af þijnum barme.
12 Þo er Gud miñ konungur fra ondverdu/* sem giører myked frelse mitt a Jørduñe.* Ps. 58/21 Ps. 121.1/2.etc
13 Þu/ þu* adskylder hafed med þiñe magt/þu braust drekaña høfud i vøtnuñ.* 2. Mos. 14/21. Ps. 15/4.etc.
14 Þu sundursloost Leviatans høfudeñ/ Þu gafst foolkenu i eydemørkeñe hañ til fædu.
15 Þu lietst reña bruñeñ og lækeñ/ Þu þurkader straumg vatnsføll.
16 Dagarner heyra þier til/ nootteñ heyrer þier og til/Þu/ þu tilreidder * lioosed og soolena. * Ps. 136.8/9.
17 Þu setter øll Jardareñar takmørk/ Sumar og vetur/ þau giørder þu.
18 Miñstu hier a/ Fiandmadureñ hæde Drotteñ/og ett darlegt foolk lastade þitt nafn.
19 Gief ecke (ville.) Dyrenu þiñar turteldufu sal/Gleym ecke aldeiles þijn um vesølu (ville.)dyrum.
20 Lijt til sattmalans/ Þvi þeir myrku stader i landenu eru fuller af ræningia fylsnum.
21 Lat eirn lijtelmagna ecke ganga þar fra med skom/lat eirn vesaling og aumingia prijsa þitt nafn.
22 Gud/tak þig upp/ * framfilgþijnu malefne/ miñstu a þa hædung / sem þig skiedur hvørn dag af einum dara.
* Ps. 49/ 4.
23 Gleym ecke þiña fiandmaña raust/ þiña mootstandara hareiste/sem verdur alltijd stærra.

LXXV. Psalmur.

Um þa christnu Kyrkiu og Messiam.
1 Til saungmeistarans/fordiarfa ecke/ eirn psalmur/Asaphs saungur.

Vier þockum þier/Gud/ vier þockum/ ad þitt nafn er nalægt / Mañ framtelur þijna undarlega hlute.
3 Nær eg fæ þad tilsetta (embætte) þa vil eg/ eg dæma riett.
4 * Landed og aller þeir/sem bua þar i voru smellter / Eñ eg / eg sette þess stoolpa i lag/ Sela. * Jos. 2. 9/ 24.
5 Eg sagde til þeirra gøldu: vered ecke galder/og til þeirra ogudegu: upprised ecke horned.
6 Uppreised ecke ydar horn i þa hædena/ad þier villdud tala so hardsvijrad.
7 Þvi(þad kiemur)ecke af austre/edur af vestre/ei helldur af fiøllunum i eidemørkeñe.
8 Eñ Gud er sa / sem dæmer / hañ * nidurþricker þeñañ/ og upphefur hiñ.
* 1. Sam. 2/ 11.
9 Þvi þar er eirn * bikar i Drottens hende/og vijned er raudt/hañ er skeinktur (fullur/) og hañ hefur skeinkt þar af / Þo so / dreggena þaraf sem þeir skulu kuuga / skulu aller ogudleger a Jørduñe drecka. * Ps. 60/ 5.
10 Og eg / eg vil kuñgiora þad æfenlega/Eg vil sijngia Jakobs Gude(lof)
11 Og eg vil afhøggva* allra ogudlegra horn /Eins riettferdugs magt skal upphefiast. * v. 5.

LXXVI. Psalmur.

Messias þeirrar christnu Kyrkiu Høfud.

1 Til saungmeistarans/ a streingialeik/ eirn psalmur / Asaphs saungur.

Gud er pecktur i Juda/hañs nafn er stoort i Jsrael.
3 Og hañs tialldbud er i Salem/ og* hañs heimile i Zion.
* Ps. 9/ 12. Ps. 74/ 2.
4 Þar braut hañ bogans gloandi(pijlur/) skiolld/ og sverd / og strijd /Sela.
5 Þu ert veglegre(og)megtugre/eñ þeir a ræningaña fiøllum.

6 Þeir

6 Þeir stolltu verda rænker/ þeir sofa þeirra svefne/ og eingeñ strÿdsmadur fañ magt i þeirra høndum.
7 Af þÿnu straffe / Jakobs Gud / er falleñ i svefn bæde hestur og vagn.
8 Þu / (ja) þu ert hrædelegur/ Og * hvør kañ standast fyrer þÿnu auglite / so snart sem þu verdur reidur?
* Ps. 90/ 7.
9 Þu liest heyra dóom af Himnenum/ Jørdeñ ottadest/ og vard kyrr.
10 Þegar Gud took sig upp/ * ad dæma/ad frelsa alla þa hoogværu a Jørduñe/ Sela. * Es. 34/ 8.
11 Þvi eirnrar mañeskiu reide mun þacka þier/ þu munt utbrynia þad epterordna fra reide.
12 Giøred heit/og befaled Drottne ydar Gude þad/aller þier/ sem erud kríng um hañ / Þeir skulu bera þeim hrædelega skeink.
13 Hañ / sem burttekur høfdingiaña hug/Hañ sem er hrædelegur fyrer kongunum a Jørduñe.

LXXVII. Psalmur.

Um̃ þeirra Gudhræddu Hrigd og Hugsvølun.

1 Til saungmeistarans yfer * Jeduthun/ Asaphs psalmur. * Ps. 62/ 1.
Mÿn raust er til Guds/og eg vil hroopa/Mÿn raust er til Guds/ og hañ mun heyra mig.
3 Eg leitade Drottens * a miñar neydar derge / Mÿn hønd var um̃ noottena utrieckt / og liet ecke af / Mÿn saal villde ecke laata sier hugsvala. * Ps. 50/15.
4 Minkest eg a Gud/ þa vard eg hrædd ur/utsagde eg(mÿna meining/)þa vanmegnadest miñ ande/ Sela.
5 Þu hiellst mÿnum augum vakande / eg var vanmegna/og kuñe ecke tala.
6 Eg * þeinkte a þa daga fra ondverdu/a þau aareñ fra eilÿfd. * Ps. 143/5. Es. 43/ 18.
7 Eg miñtest a miñ streingia leik / um̃ noottena * talade eg vid mitt hiarta / og miñ ande ransakade. * Ps. 4/ 5.
8 Mun þa Drotteñ burt reka mig æfenlega? og ecke hafa lyst framar (til mÿn) hier epter?
9 Er (þa) hañs myskunsemd aldeiles ute? hefur (hañs) tilsøgn eirn enda fra kynslood epter adra.
10 Hefur Gud gleymt/ ad vera nadugur? edur hefur hañ tillukt sÿna myskunsemd med reide? Sela.
11 Og eg sagde: þad er þad/ad eg er veikur/ aareñ eru i þess Hædsta hægre hende.
12 Eg vil þeinkia a Drottens giørninga/ Þvi eg vil * þeinkia a þiñ undarlegañ hlut fra ondverdu. * Ps. 71/ 17. Ps. 105/ 2.
13 Og vil tala um̃ allt þitt verk/og seigia af þvi/ sem þu hefur giørt.
14 O Gud/þiñ vegur er i helgedomenu/ Hvør er (so) megtugur eirn Gud/sem̃ Gud?
15 Þu ert sa Gud/* sem giører undarlega hlute / Þu hefur laated þÿna magt þeckia a medal þioodaña. * Ps. 98/ 1.
16 Þu * endurleyster þitt foolk volldugelega/Jakobs og Josephs børn/ Sela.
* 2. Mos. 14. 19/ 20.
17 Vøtneñ * saau þig/Gud/vøtneñ saau þig/ þau voru i angist / Ja underdiupeñ hrærdust. * Ps. 97/ 4.
18 Skyeñ sufu vatne/ þau(hlau) * sky þrumudu/ Ja þÿner geyslar maattu fara fram̃. * Ps. 18. 14/15. Ps. 29/3.
19 Þitt skruggu hliood var i þvi kríngslootta(lopte/)elldingeñ upplÿste Jardrÿked/Jørdeñ hristest og skalf.
20 Þiñ vegur var i hafenu/og þÿn braut i stoorum vøtnum / Og þÿn footspor urdu ecke þeckt.
21 Þu * færder þitt foolk/ sem saude/fyrer Mose og Aarons hønd.
* 2. Mos. 12/ 37. C. 14/ 22.

LXXVIII. Psalmur.

Um̃ Guds Myskunsemd og Riettlæte vid þad Judaiska Foolk.

Asaphs undervÿsan.
Mitt foolk / heyr mitt løgmaal / Hneyged ydar eyru til mÿns muñs rædu.
2 Eg vil * upplaata miñ muñ fyrer ordskvid/ Utausa myrkvum (rædum

um̃

um̃ hlutena)ƒra ondverdu. * Pſ. 49/5.
Matth. 13/35.

3 Þa / ſem vier høfum heyrt og vitum/ þa ed og vorer fedur ſøgdu oſſ.

4 Ad vier ſkylldum ecke dylia þad fyrer þeirra børnum/ fyrer þeirre kynſlood/ ſem epter kiemur/ (helldr) fram̃telia Drottẽs pryds / og hans magt/ og hans undarleg (verk/) ſem hañ hefur giort.

5 Þvi hañ ſkiptade eirn vitnesburd i Jakob/ og ſette eitt løgmal i Iſrael / hvør hañ baud vorum fedrum/ ad kẽña þeirra børnum þau.

6 Uppa þad ſu kynſlood/ ſem epterkiem ur/ (ja) þau børn/ ſem ſkylldu fædaſt / kyñu þeckia þad/ Ad þau kyñe uppvaxa/ og fram̃telia þad fyrer þeirra børnum.

7 Og ad þau ſette þeirra von a Gud / og ecke gleymdu Guds verke/ Helldur hiellde hans bod.

8 Og ad þau ſkylldu ecke verda/ ſem þeirra fedur/ * ein fraſnueñ og mootþroaanleg kynſlood / ein kynſlood / ſem ecke tilreidde ſitt hiarta/ og hvørs aund ecke var trufeſt vid Gud. * 5. Moſ. 32. 5/ 6/ 28.

9 Ephraims børn/ ſem voru vopnud/ boga ſkitturnar ſneru ſier a * ſtridsdeiginum. * Pſ. 140/ 8.

10 Þeir hielldu ecke Guds ſattmala / og villdu ecke ganga i hans løgmale.

11 Og þeir gleymdu hñs giørningum/ og hans undarlegum hlutum / ſem hañ hafde ſynt þeim.

12 Hañ giorde eirn undarlegañ hlut fyrer þeirra fedrum i Egyptalande / a Zoans mørk.

13 Hañ * adſkylde hafed/ og liet þa ganga i giegnum / og ſette vatned ſem eina dyngiu. * 2. Moſ. 14. 21/ 22. etc.

14 Og hañ * leidde þa a dageñ med einu ſkye / og þa giorvalla noott / med einum biørtum elldi. * 2. Moſ. 13/ 21. c. 14/ 20.

15 Hañ * klauf klettana i eidemørkeñe/ og gaf þeim ad drecka yferfliootanlega/ ſem af underdiupunum
* 2. Moſ. 17/ 6. etc. Pſ. 105/ 41.

16 Þvi hañ liet læke utreña af einum klett/ ꝛ liet vatn fara nidur/ ſem fliooteñ.

17 Þo hielldu þeir eñ nu afram̃/ ad ſyndga i moote honum/ Ad hpa hañ Næd ſta i eidemørkeñe

18 Og þeir * freiſtudu Guds i þeirra hiarta / ad þeir ** beiddust matar fyrer þeirra ſal. * 1. Cor. 10/ 9.
** 4. Moſ. 11/ 4.

19 Og þeir toludu i giegn Gude/ og ſøgdu : (ja) munde Gud tilreida eitt bord i eydemørkeñe?

20 Sia / hañ hefur ſleiged kletteñ/ ad þar ſpratt vatn/ og lækerner flutu yfer / Mun hañ og kuña giefa braud ? Mun hañ kuña veita ſynu foolke kiøt?

21 Þar fyrer heyrde Drotteñ þad / og vard reidur/ og eirn elldur upptendradeſt i Jakob/ ꝛ hñs reide kom ogſo upp i Iſrael.

22 Ad þeir ecke trudu a Gud / og voonudu ecke a hans frelſe.

23 Þegar hañ baud ſkyunum ofañ ad / og upplict Himenſens dyr.

24 Og hañ liet * man rigna a þa / ad eta/ og gaf þeim Himens korn.
* 2. Moſ. 16. 4/ 14. Joh. 6. 35.

25 (So) hvør at hiña øblugu braud / Hañ ſende þm̃ villebrad yferfliotanlega.

26 Hañ liet a auſtañ fara fram̃ und' Himnenum/ ꝛ uppfærde ſuñañ med ſynu ſtyrk.

27 Og liet kiøt rigna a þa/ ſem dupt/ og fliugande fugla/ ſem hafſens ſand.

28 Og hañ liet * þa falla iñañ hñs herbuda þar um̃ kryng / ſem hañ bioo.
* 4. Moſ. 11/ 31.

29 Og þeir atu / og urdu harla metter/ Hañ liet þa fa þad/ ſm̃ þr høfdu lyſt til.

30 Þeir høfdu ecke (eñ nu) hrunded þeirra lyſting/ Nær þeirra matur var eñ nu i þeirra muñe.

31 Þa * uppkom Guds reide a þa / og i hel ſloo a medal þeirra feituſtu af þeim/ og hañ nidurſloo þa utvøldu i Iſrael.
* 4. Moſ. 11/ 33.

32 (Eñ) um̃fram̃ allt þad ſyndgudu þeir eñ nu/ og * trudu ecke a hans undarlega hlute. * Pſ. 106/ 24.

33 Þar fyrer fortærde hañ þeirra døgum med hiegooma/ og þeirra arum med ſkelfing.

34 Nær hñ ſloo þa i hel / þa leitudu þr hñs/ og ſneru vid/ og leitudu Guds arla.

35 Og

35 Og miñtust/ ad Gud var þeirra bia- rg/ og sa hædste Gud þeirra lausnare.

36 Og þeir smiodrudu fyrer honum med þeirra muñi / og hræsnudu fyrer honum med þeirra tungum.

37 Eñ þeirra hiarta/ var ecke stadfast til hañs / og þeir hielldu ecke trulega vid hañs sattmaala.

38 Þo hañ/ sem var myskunsamur/ til- giæfe misgiorningeñ/og ecke fordiarfade (þa/)helldur snere siñe reide tydt fra þe- im/og villde ecke uppvekia alla syna reide.

39 Og hñ þeinkte a/ad þeir voru holld/ Eiñ vindur/ sem burtu fer / og kañ ecke koma aptur.

40 Hvad opt pyrdu þeir hañ i eidemørk- eñe? þr uppegndu hñ i þm eide(stødū.)

41 Þvi þr komu aptur/og freistudu Gu- ds/og fyrerskrifudu þm Heilaga i Jsrael.

42 Þeir þeinktu ecke a hañs hønd / a þañ dag/ sem hañ leyste þa af neydeñe.

43 Hvorneñ hañ hafde sett syn teikn i Ægyptalande/ og syna * undarlega hlute a Zoans mørk. * v. 12.

44 Og hafde snued* þeirra straumum i blood/ og þeirra lækium / ad þeir kuñu ecke drecka. * 2. Mos. 7/ 20. etc.

45 Hañ hafde sendt * eirn hoop flug- kvikenda a þa / sem æt þa / og poddur / sem fordiørfudu þa. *2. Mos. 8. 6/24. Spek. 16. 8/ 9.

46 Og hañ gaf grasormenum þeirra grooda/ og grashoppuñe þeirra erfide.

47 Hañ sloo * þeirra vyn-trie med hag- le/og þeirra morber-trie med hagl-steinū. * 2. Mos/ 9/ 25.

48 Og hañ umgyrdte þeirra fienad med haglenu / og þeirra hiarder med glooan- de kolum.

49 Hañ sende syna hostuga reide a þa/ bræde og grimd/og angist/sm sendust med illra hluta sendebodum.

50 Hañ yfervegade/ hvørk hañs reide skylldе fara / Hañ þyrmde ecke þeirra sælum fra daudanum/og hañ umgyrdte * þeirra fienad med drepsoott. * 2. Mos. 9/ 6.

51 Og hañ sloo * alla frumburde i Æ- gyptalande, þañ fyrsta krapt i Chams tialldbudum * 2. Mos. 12/ 29. etc.

52 Og hañ * liet sitt foolk utfara sem saude / og færde þa i eydemørkeñe/ sem eina hiørd. * Ps. 77/ 21.

53 Og hañ * leidde þa ugglaust / ad þeir ecke ottudust / þviad hafed hulde þrra fiandmeñ. *2. Mos. 14. 19/22/27

54 Og hañ færde þa til syns heilag- leika landamerkia / Til þessa fialls / sem * hañs hægre hønd hafde ødlast. * Ps. 80/ 16.

55 Og hañ * burtrak heidingiana fyrer þeirra/og liet þa falla i(þeirra)arfleifd ar hlut / og liet Jsraels ætter bua i þeirra tialldbudum. * Ps. 44/3.

56 Eñ þeir freistudu z ysdu þañ hæd sta Gud/z hielldu ecke hñs vitnesburd.

57 Og þeir sneru til baka/ og forsmau sig/sem þeirra fedur/Þeir stoodu til ba- ka/sem * eirn falskur boge. * Os. 7/16.

58 Og þeir uppegndu hañ med þeirra hædum/og giørdu hañ vandlætañ med þeirra utskornum (afgudum.)

59 Þegar Gud þad heyrde/þa vard hñ reidur/ og straffade þad hart a Jsrael.

60 Þar fyrer * yfergaf hañ þad heim- ile i Silo/þa tialldbud/ sem hañ hafde sett a medal mañaña. * 1. Sam. 4/ 11.

61 Og gaf þeirra magt i fængelse/og þeirra vegsemd i fiandmañsens hønd.

62 Og hañ ofurgaf sitt foolk til sverd- sens/ og vard reidur uppa siñ arf.

63 Elldureñ ææt * þa utvoldu þar af / og jomfrur þar af voru ogyptar. * Job. 1/ 16.

64 * Prestarner þar af fiellu fyrer sver de/og eckiurnar þar af grietu ecke. * 1. Sam. 22/ 17. etc.

65 Þa * uppvaknade Drotteñ sem eirn sofande/sem eirn sterkur/þar hroopar af vyne. * Matth. 8/ 24.

66 Og hañ * sloo syna fiandmeñ a bak til/hañ giørde þeim eina eilyfa skom. * 1. Sam. 5/ 6.

67 Og hañ burtkastade Josephs tialld- bud/og utvallde ecke Ephraims kynkvysl.

68 Eñ hañ utvallde Juda kynkvysl / Zions fiall / sem hañ elskade.

69 Og hañ bygde siñ helgedoom / sem

 hæd/

hæd/sem Jordena/hvaria hañ hefur stad þest æpenlega.

70 Og hañ * utvalde David siñ þienara/og took hañ fra fiærhuusunum.

* 1. Sam. 16/ 11. etc. 2. Sam. 7/ 8.

71 Þegar hañ gieck epter ænum / sem voru med lombum/hañ liet hañ koma til ad * fæda Jakob hañs foolk / og Jsrael hañs arf. * 2. Sam. 5/ 2.

72 Og hañ fædde þa med sijns hiarta froomleika / og stioornade þeim med siña handa framsijne.

LXXIX. Psalmur.

Bæn i mote Sañleikans Fiandmoñū.

Asaphs psalmur.

Gud / heidingiarner eru komner i þiñ arf / Þeir hafa saurgad þitt heilaga mustere/þeir giordu Jerusalem ad (steina)hrugum.

2 Þeir gafu fuglunum under Himnenum þiña þienara(dauda)lijkame ad eta / þiña heilagra holld dijrunum i landenu.

3 Þeir uthelltu þeirra bloode allt um̄ kring Jerusalem/ sem vatne/ og þar var eingeñ/sem grefrade (þa.)

4 Vier erum ordner * vorum nágroñum til eirnrar forsmanar / þeim til eins spotts og hadungar / sem eru um̄ kring oss. * Ps. 44/14. Ps. 89/42.

5 Drotteñ/ hvad leinge * villtu vera alldeiles reidur? láta þijna vandlæting breña sem eirn elldur? * Ps. 77/8. Ps. 85/6.

6 Utaus * þiñe grimd a heidingiana / sem ecke þeckia þig / og a þau rijke / sem ecke kalla a þitt nafn. * Jer. 10/ 25.

S. G. 3. 66.

7 Þvi madur hefur eted Jakob/ og þeir hafa eydelagt hañs heimile.

8 Mundu oss ecke þa fyrre misgiorninga / plijt þier / lát þijna myskunseme koma undañ oss/ þvi vier erū ordner miog fuñskipader. * Ps. 25/ 7. Es. 64/ 9.

9 Hiálpa oss vors hialpræđes Gud / fyrer þijns nafns dijrdar saker/og * frelsa oss/ og forlát oss vorar synder / fyrer þijns nafns skulld. * Ps. 39/9.

10 Hvar fyrer * skulu heidingiarner seigia: hvar er þeirra Gud? lát þad verda openbert a medal heidingiaña fyrer vorum augum/ ad þiña þienara bloods / sem er uthellt / verde hefnt. * Ps. 115/ 2. Joel. 2/ 17.

11 Lát þeirra fanguđr * andvarp koma fyrer þitt auglit/Lát þa verda afgangs/ sem eru daudans born/ epter þijnum stoora armlegg. * Ps. 102/ 21.

12 Og bijtala vorum nábuum sioffalldt i þeirra faðm / þeirra forsmán / hvar med þeir hæddu þig/Drotteñ.

13 Eñ vier þitt foolk og sauder/ sem þu fæder / vier þockum þier æpenlega/ fra kynslood epter adra / og framtelium þijna lofgiord.

LXXX. Psalmur.

Bæn um̄ Guds Kyrkiu Vidhalld.

1 Til saungmeistarans yfer liliunum / Asaphs vitnesburdur/ eirn psalmur.

Hu Jsraels hyrder/heyr/ þu sem færer Joseph sem saude/* þu sem situr yfer cherubim / openberastu. * 1. Sam. 4/4.

3 Uppvek þijna magt / og kom oss til frelses / fyrer Ephraim/ og BenJamin/og Manasse.

4 Gud/um̄vend oss/og lát * þitt andlit skijna/so verdum vier frelsader.

* 1. Mos. 32/30.

5 Drotteñ Gud Zebaoth / hvad leinge hefur þu vered reidur yfer þijns foolks bæn.

6 Þu fæder þa med * grátlegu braude/ og skeinker þeim eirn(fullañ)mæler af tárum. * Ps. 102/ 19.

7 Þu setur vora nábua oss til eirnrar þrætu/ z vorer fiandmeñ spotta oss

8 Gud Zebaoth/ um̄vend oss / og lát þitt andlit skijna/so verdū vier frelsader

9 Þu sootter eitt vijn trie af Egypta lande / þu burtrakst heidingiana / og plantader þad.

10 Þu giørder veg fyrer þad / og liest þess rætur rootfestast/ og þad uppfyllte landed.

11 Fiolleñ eru huleñ med skugganū þar af/ og greinernar þar a voru sem Guds cedrus.

12 Þu hefur utbreidt kvistena þar af

til hafsens/ og greinernar þar af * til vatnsfallsens. * 2. Mos. 23/ 31.

13 Hvi hefur þu sundurbroted gyrding una þar fyrer/ ad aller þeir/ sem framm ganga a veigenum/ * ryffa þad sundur. * Ps. 89/ 42.

14 Villugiellter hafa rootad þui/ z (villu) dijr a mørkenne hafa fordiarfad þ.

15 Gud Zebaoth / snu þier þo/ lijt af Himnenum / og siaa til / og vitia þessa þijns vijn'tries.

16 Og þeirrar greinar/ sem * þijn hægre hønd plantade/ og (þeink)a þann son/ sim þu hefur stadfest þier. * Ps. 78/ 54

17 Þad er brendt med ellde/ þad er upp høggved/ þeir munu farast fyrer þijns auglites straffe.

18 Lat þijna hønd vera yfer þinnar hægre handar manne/ yfer þeim manneskiunnar syne/ sem þu stadfester þier.

19 So viltum vier ecke vijkia fra þier/ Þu munt lata oss lifa / og vier viltum kalla a þitt nafn.

20 Drottenn Zebaoths Gud / umvend oss/ lat þitt andlit skijna/ so verdum vier frelster.

LXXXI. Psalmur.

Umm Þacklæte vid Gud.

1 Til saungmeistarans/ yfer Githith/ Asaphs.

Synged (med fognude) fyrer Gude/ * vorum styrk/ Glediet ydur fyrer Jakobs Gude. * Ps. 46. 2.

3 Upptaked psalma-leik/ og taked hijngad bumbuna / lystelegar hørpur med psaltarum.

4 Þeited basunuma i (nij) maanadenum/ a þeirre tilsettu (tijd) a vorrar hatijdar deige.

5 Þui þetta er skick i Israel/ eirn riettur fyrer Jakobs Gude.

6 Þuilijkt sette hann til eins vitnesburdar i Joseph/ þegar hann foor ut umm Egyptaland/ (Hvar) eg maatte heyra eitt tungumaal/ sem eg ecke þeckte.

7 Eg took hans herdar fra byrdenne/ hans hendur urdu leystar fra katlenum.

8 Þu * akallader i neydenne/ og eg frelsade þig/ Eg bænheyrde þig af skruggunnar leyne / eg reynde þig hia Meriba vatne/ Sela. * 4. Mos. 20/ 13. etc.

9 Heyr/ mitt foolk/ og eg vil vitna a medal þijn/ Æ/ Israel/ villder þu heyra mig.

10 Þar skal eingenn framande gud vera hia þier / og þu skallt ecke tilbidia fyrer einum framande gude.

11 Eg * er Drottenn þinn Gud/ sem uppfærde þig af Egyptalande / Lat þinn munn vijdt upp/ og eg vil uppfylla hann. * 2. Mos. 20/ 2. etc.

12 Enn mitt foolk heyrde ecke mijna raust/ og Israel hlijdde mier ecke.

13 So * liet eg þa vera i þeirra hiarta frasnunum asetninge/ ad þeir mætti ganga epter þeirra raade. * P. G. 14/ 16. Rom. 1/ 24.

14 Eg villde mitt foolk hefde heyrt mig/ (eg villde) Israel hefde geinged a mijnum vegum/

15 Þa * villde eg snart hafa nidurþrickt þeirra fiandmenn/ og snued minne hende yfer þeirra mootstandara. * Ordsk. 7/ 13.

16 Þeir / sem hata Drottenn / mundu hafa hræsnad fyrer honum/ enn þeirra tijd munde hafa vered æfenlega.

17 Og hann munde hafa * fædt hann / med þui besta hveite / Ja eg villde hafa mettad þig med hunange af eirnre hellu. * Ps. 147/ 14.

LXXXII. Psalmur.

Umm þess Veralldlega Yfervallds Embætte.

Asaphs psalmur.

Gud stendur i Guds søfnude / Hann dæmer midt a medal * gudanna. * v. 6.

2 Hvad leinge vilied þier dæma oriett/ z * alijta þeirra ogudlegu personur/ Sela. * 1. Mos. 1/ 17. Ordsk. 17/ 15

3 Giøred * einum fatækum og fodurlausum riett/ * * Hialped enum vesølum og aumum til riettarens.

* Es. 1/ 17. * * Ps. 45. 5.

4 * Frelsed eiñ lytelmagna og fatæk-
añ/ fryed(hñ) af þeirra ogudlegu hende
* Ordsk. 24/ 11.

5 Eñ * þeir þeckia þad ecke/ og skynia
þad ecke / þeir ganga um̃ i myrkrenu /
(þar fyrer) skulu aller landsens grund-
veller hrislast. * Ps. 2/ 10. Ps. 36/ 4.

6 Eg/ eg hefe sagt: * þier erud guder/
og þier erud aller þess Hædsta børn.
* Joh. 10/ 34. 2. Mos. 21/ 6. C. 22/ 28.

7 Eñ þier munud (þo) deya/ sem ein mañ
eskia/ og sem eirn af hofdingiunum mu-
nud þier falla.

8 Gud tak þig upp / dæm landed / þvi
þu munt * erfa a medal allra heidingia.
* Ps. 2/ 8.

LXXXIII. Psalmur.

Umkvørtun yfer Guds Kyrkiu Fiand-mønum.

1 Eirn psalma-saungur Asaphs.

Gud/ * þeig ecke (so/) vertu ecke
(so) þeigiande / og Gud halltu
ecke (so) kyrru þ. * Ps. 28/ 1.

3 Þvi sia / þyner fiandmeñ
æda / og þeir / sem þig hata / upplypta
høfdenu.

4 Þeir giøra slæg rad i mote þynu fol-
ke/ og radslaga moote þynum huldu.

5 Þeir søgdu: komed/ * latum oss upp-
rickia þeim/ ad þeir sieu ecke foolk/ og ad
Israels nafns skule ecke framar verda
minst. * Jer. 11/ 19. C. 48/ 2.

6 Þvi þeir hafa i hiarta radslagad til
samans / þeir hafa giort eitt samband
i moote þier.

7 Þær Edomita / og Ismaelita/ Moa-
bita og Hagarita tialldbuder.

8 Gebalitar/ og Am̃onitar/ og Amalech-
itar/ Þeir Philistear med þeim/ sem bua
i Tyro.

9 Assur hefur ogso sleged sier til þeir-
ra/ Þeir hialpudu Loths børnũ/ Sela.

10 Giør vid þa/ sem vid * Midiani-
tana/ Sem vid * * Sissera/ sem Jabin
hia Kisons læk. * Dom. 7/ 22.
** Dom. 4. 15/ 21.

11 Sem urdu afmæder hia Endor /
Þeir urdu ad þreck a Jørduñe.

12 Giør þa (og) þeirra høfdingia/ sem
* Oreb/ og sem Seb/ og alla þeirra for-
ingia/ sem Seba * * og sem Zalmuna.
* Dom. 7/ 25. etc. ** Dom. 8/ 21.

13 Sem søgdu: vier vilium (til eigin-
dooms) * iñtaka ess Guds bustade.
* Ps. 74/ 8.

14 Miñ Gud/ set þa/ sem eitt hiool /
Sem * øgn fyrer vedre. * Job. 21/ 18.

15 Sem eirn elldur þar kañ uppbreña
eirn skoog/ og sem eiñ loge/ þar kañ upp
tendra fiølleñ.

16 So skalltu offsækia þa med þynum
storme/ og hræda þa med þynum hvirf-
elvinde.

17 Giør þeirra andlit fullt af skom̃/ ad
þeir spyrie epter þynu nafne/ Drotteñ.

18 Lat * þa skamast sijn/ og skielfast
alltyd/ og verda til hædungar og far-
ast. * Ps. 6/ 11.

19 So munu þeir þeckia/ ad þu/ hvøs
nafn er * Drotteñ/ ert fyrer þig all-
eina sa Hædste yfer allre Jørdeñe.
* 2. Mos. 14/ 3.

LXXXIV. Psalmur.

Um̃ Guds Kyrkiu Þioonustu.

1 Til saungmeistarans yfer Githit/
Kore barna psalmur.

Hvad elskuleger eru þyner bu-
stader/ Drotteñ Zebaoth.

3 Myn * sæl girnest og længt
at ogso (ñelega ad koma) til
Drottiñs forgarda/ (Ja) mitt hiarta
og mitt holld glediest i þeim lifanda Gude
* Ps. 26. 6/ 7. Ps. 27/ 4.

4 Ja eirn titlingur fiñur eitt hus /
og ein svala sitt hreidur/ hvar hun kañ
leggia syna unga hia þynum ølturum/
Drotteñ Zebaoth / miñ konungur og
miñ Gud.

5 Sæler eru þeir/ sem bua i þynu hu-
se/ Þeir munu eñ nu lofa þig/ Sela.

6 Sæl er su mañeskia/ hvørrar * styrk-
ur er i þier/ i hvørrar hiarta þar eru
beiner (veiger.) * Ps. 18. 2/ 3.

7 Nær þeir ganga i giegnum morber-
daleñ/ hallda þeir hañ fyrer eina upp-
sprettu/ ja og eitt regn med blessunum
mun hylia (þa.)

8 Þeir munu koma fra einum her til hins añars / (sierhvør af þeim) mun sijnast hia Gude i Zion.
9 Drotteñ Gud Zebaoth/ heyr mijna bæn/ Jakobs Gud merk(þad/)Sela.
10 Gud vor skiølldur/sia/og giæt þijns smurda andlites.
11 Þvi eirn dagur er betre i þijnum forgørdū/eñ(añars)þusund/Eg vil helldur vera hia dyruñi i mijns Guds huse/ eñ bua i þeirra ogudlegu tialldbudum.
12 Þvi sa Drotteñ Gud er sool og skiølldur / Drotteñ mun giefa nææd og vegsemd/ Hañ mun * einkes goods synia þeim/ sem ganga froomlega.
* Ps. 23/ 1. Ps. 34/ 11.
13 Drotteñ Zebaoth/ * sæl er su mañeskia/sem vonar a þig. * Ps. 2/ 12.

LXXXV. Psalmur.

Uñ Guds Hialp i øllum Stiettum

1 Til saungmeistarans/ Kore barna psalmur.

Drotteñ / þu hafder lyst til þijns lands/ þu uñsneret Jakobs fængelse.
3 Þu burttookst þijns fooks misgiørning/Þu * hulder alla þeirra synd/ Sela. * Ps. 32/ 1.
4 Þu samañ safnader allre þiñe reide / Þu sneret vid fra þiñar grimdar bræde.
5 Uñvend oss vors hialpræðes Gud/og ad aungvu giør þijna reide i giegn oss.
6 Villt * þu æfenlega vera reidur uppa oss? villtu draga þijna reide til kynkoslóðar og añarar? * Ps. 77/ 8. Ps. 79/ 5.
7 Villt þu ecke endurnæra oss aptur? ad þitt foolk meige gledia sig i þier.
8 Drotteñ/syn oss þijna myskunsemd/og gief oss þitt hialpræde.
9 Eg mææ heyra/hvad Gud Drotteñ vill tala/ þvi hañ mun tala frid til sijns foolks/og til siña heilagra/ og þeir munu ecke snuast til dææruskapar.
10 Sañarlega / hañs * frelse er nálægt hia þeim/sem hañ ottast/ad dijrdeñ meige bua i voru lande. * Ps. 145.18/19.
11 Myskunsemeñ og sañleikureñ munu mætast/riettlæted z fridureñ munu kyssast
12 Sañleikureñ mun uppvaxa af Jørduñe / og riettvijseñ mun lijta nidur af Himnenum.
13 Drotteñ mun ogso giefa þad gooda/ og vort land mun giefa siñ grooda.
14 Riettvijseñ mun ganga fyrer hønum/ og hañ mun setia sijnar fætur a veigeñ.

LXXXVI. Psalmur.

Uñ þess Heilaga Anda Leidslu.

Davids bæn.

Drotteñ / hneig þitt eyra / bænheyr mig / Þvi eg er aumur og fatæktur.
2 Varðveittu mijna sææl/þvi eg er(þiñ)heilage/ Frelsa þiñ þienara/ þu miñ Gud/þañ sem forlætur sig uppa þig.
3 * Drotteñ / vertu mier nædugur/þvi eg hroopa hvørn dag til þijn. * Ps. 6/3. Ps. 9/ 14.
4 Gled þijns þienara sææl / Þvi til þijn Drotteñ/ upplypte eg miñe sææl.
5 Þvi/ þu Drotteñ / ert goodur og nædugur / og hefur mykla myskunsemd vid alla/ sem kalla a þig.
6 Drotteñ/ gief gaatur ad miñe bæn / og hygg ad miña bæna raust.
7 A * miñar neydar deige vil eg akalla þig/þvi þu bænheyrer mig. * Ps. 50/15. Ps. 77/ 3.
8 Þar er * eingeñ/ sem þu/ medal gudaña/ Drotteñ / og þar eru aungvar sem þijner giørningar. * 2. Mos. 15/11. C. 18/11 Ps. 71/ 19.
9 Aller heidingiar/ sem þu hefur giørt/ skulu koma og tilbidia fyrer þijnu auglite/Drotteñ/og dijrka þitt nafn.
10 Þvi þu ert stoor / og sa / sem giører undarlega hlute/þu/ þu ert Gud alleina.
11 * Kieñ mier/ Drotteñ/þiñ veg/eg vil ganga i þijnum sañleika / Sameina mitt hiarta/ad ottast þitt nafn. * Ps. 139/24.
12 Eg * vil þacka þier / Drotteñ miñ Gud / i mijnu giørvøllu hiarta/ og dijrka þitt nafn æfenlega. * Ps. 9/2.
13 Þvi þijn myskunsemi er stoor yfer mier/Og * þu frelsader mijna sææl af þvi diupa helvijte. * Ps. 30/4.
14 Gud/þeir * stolltu setia sig upp i moote mier/og tyrañaña hoopur silia epter miñe sææl/

sal/ Og hafa þig ecke fyrer þeirra aug-
um. * Ps. 54/ 5.

15 Enn þu Drottenn Gud ert * myskun
samur og nadugur / þolennmoodur / og
hefur mykla myskunseme og sannleika.
* 2. Mos. 34/ 6. etc.

16 Snu þier til mijn / og verttu mier
nadugur/ gief þijnum þienara þinn sty-
rk/ Og frelsa * þinnar þioonustu kvinnu
son. * Ps. 116/ 16.

17 Giør eitt teikn vid mig til goods/ ad
þeir siae þad/ sem hata mig/ og skamm-
est sijn/ ad þu Drottenn/ þu hefur hiaalp
ad mier/ og huggad mig.

LXXXVII. Psalmur.

Jerusalem sem ein Fyrermyndan
uppa þess Nyia Testamentis Kyrkiu.

Kore barna psalma-saungur.

Hennar grunndvøllur er a þeim
heiløgu fiøllum.

2 Drottenn elskar Zions port
fram yfer alla Jakobs
bustade.

3 Þar eru dyrdleger hluter sagder i þi
et/ þu Guds borg/ Sela.

4 Eg vil minnast * Rahabs og Babels/
a medal þra/ sem þeckia mig/ Siaa/ Phi
listeinn og Tyrus med Ehus/ þesse hann er
fæddur þar. * Ps. 89/ 11. Es. 30/ 7.

5 Og mann mun seigia umm Zion: eirn
og annar er fæddur i henne/ og sa Hædste
sialfur mun tilreida hana.

6 Drottenn mun telia (þa/) nær hann
skrifar foolked / (Seigiande.) þesse er
fæddur þar/ Sela.

7 Og þeir/ sem syngia med þeim/ sem
dansa/ (æsamt) aller mijner brunnar sku-
lu vera i þier.

LXXXVIII. Psalmur.

Bæn til Drottens i Saalarinnar Freist
ingum.

1 Eirn psalma-saungur fyrer Kore
børn/ til saungmeistarans / a pijpu ad
leika/ (hvør moot ødrum/) til Hemans
þess Esrahita undervijsunar.

Drottenn/ mijns hiaalpræødes Gud/
Eg hroopade a dagenn/ (og)a
noottunne fyrer þier.

3 Lat mijna bæn koma fyrer þitt aug
lit / Hneig þitt eyra til mijns hroops.

4 Þvi mijn saal er mett af olucku / og
mitt lijf er hartnærre helvijtenu.

5 Eg reiknadest (jafn) med þeim/ sem
fara nidur i grøfena/ Eg var sem eirn
madur/ þar hefur aungvann styrk.

6 Eg var a medal þeirra daudu/ yfer-
giefenn sem þeir slegnu/ þar liggia i grøf
enne / hvørra þu ecke framar minnest/ og
þeir/ þar eru skilder fra þinne hende.

7 Þu lagder mig i þa nedstu grøf i
myrkred / i diuped.

8 Þijn grimd þrickte mier/ og þu þreing
der mier med øllum þijnum bylgium / Sela.

9 Þu * skilder mijna kunningia laangt
fra mier / þu giørder mig vidurstygge-
legann fyrer þeim/ Eg er inneluktur/ og
kann ecke komast ut. * Job. 30/ 10.
Ps. 31/ 12. Ps. 38/ 12.

10 Mitt auga er vanmegna vegna eym
dar: Drottenn/ eg hroopa til þijn hvørn
dag/ eg utrietti mijnar hendur til þijn.

11 Muntu giøra eirn undarlegann hlut
fyrer þa daudu? edur munu framlidner
uppryisa/ munu þeir þacka þier? Sela.

12 Mun þijn myskunsemd uppreikn-
ast i grøfenne? þinn sannleikur i for-
diørfunenne?

13 Skyllde þinn undarlegur (giørning-
ur) þeckiast i myrkrenu: edur þitt riett-
læte i gleymskunnar lande?

14 Enn eg/ eg hroopa til þijn / Drott-
enn / Og mijn bæn kiemur undann þier
umm morgunenn.

15 Þvi burtrekur þu/ Drottenn/ mijna
saal/ og * hylur þitt andlit fyrer mier?
* Ps. 13/ 2. Ps. 44/ 25.

16 Fra ungdoome er eg aumur og daud
siukur/ Eg lijd þijnar skielfingar/ Eg
maa efast umm (fridenn.)

17 Þijnar grimder eru geingnar yfer
mig / Þijnar skielfingar hafa upp-
rætt mig.

18 Þær voru kringum mig/ sem vatn hvø
rn dag/ Þær umspenntu mig tilsamans.

19 Þu giørder/ ad * (minn) vin og næ-
unge hiellt sig laangt fra mier / Eg er
burtu fra mijnum kunningium. * Job. 30/ 10

LXXXIX. Psalmur.

Spaadoomur um̃ Messiam og hañs Rijke.

1 Til Ethans þess * Esrahita underviisunar. * Ps. 88/ 1.

Eg vil syngia * Drottens mykla myskunsemd æfenlega/ Eg vil kun̄giera þiñ sañleika med mijnum muñe / fyrer ættkvijsl og añare. * Ps. 92/ 3.

3 Þvi eg sagde: myskunsemd mun byggiast æfenlega/ Þu munt hallda þiñ sañleika (trulega) i Himnenum.

4 (Seigiande:) * eg giørde eirn sattmala vid mañ utvalda / Eg soor David mijnū þienara. * 2. Sam. 7.12/13. 1. Kong. 8 20. Ps. 110/4. Ps. 132/11. Es. 55/3. Luc. 1/32. P. G. 2/30. C. 13/34.

5 Eg vil stadfesta * þitt sæde eilijflega/ og byggia þiñ stool fyrer kynslood og adra/ Sela. * v. 30.

6 Og Himnarner/ Drotteñ/ munu vid urkieña þiñ undarlegañ hlut / og þiñ sañleikur er i þeirra heiløgu samkundu.

7 Þvi * hvør kañ gyllda vid Drotteñ i skyunum? (hvør) er Drottne lijkur a medal gudaña barna? * 2. Mos. 15/11. Ps. 35/ 8. Ps. 113/ 5.

8 Gud er hrædelegur i þeirra heiløgu stooru samkundu/ Og ognarlegur yfer alla kriñgum hañ.

9 O Drotteñ Gud Zebaoth / * hvør er eirn megtugur/ o Drotteñ/ sem þu? og þiñ sañleikur er allt um̃ kriñg þig. * Ps. 77/ 14.

10 Þu * stioornar yfer þvi brusanda hafe / Nær bylgiurnar þar i uppliptast/ þa kant þu/ þu stilla þær. * Matth. 8/ 26.

11 Þu/ þu hefur sundurmared Rahab/ sem þañ þar er slegeñ/ þu burtdreifder þijnum fiandmøñum med þijnum sterkum armlegg.

12 Himnarner heyra þier til/ * Jørdeñ heyrer ogso þier til / ** Þu/ þu grundvallader Jardrijked/ og hvada fylling þar er i. * Ps. 24/ 1. ** Ps. 102/26. Ps. 104/ 5.

13 Þu skapader nordred og sudred: Thabor og Hermon munu gledia sig i þijnu nafne.

14 Þu hefur eirn armlegg med styrk/ Þijn hønd er sterk/ þijn hægre hønd er hæ

15 Riettlæte * og doomur er þijns stools stadfesting / Myskun og sañleike munu ganga fyrer þijnu auglite. * Ps. 97/ 2.

16 Sælt er þad foolk/ sem veit ad gledia sig i Drotteñ/ þeir munu ganga i þijns auglites lioose.

17 Þeir munu hvørn dag glediast i þijnu nafne/ og upphefia sig i þijnu riettlæte.

18 Þvi þu ert þeirra styrkleika hroos / Og þu munt upphefia vort horn fyrer þijna velþocknan.

19 Þvi Drotteñ er vor skiolldur / og sa Heilage i Israel vor kongur.

20 Þa talader þu um̃ þiñ heilaga i eiñe sioon/ og sagder: eg uppvakte eina hetiu/ sem skal hiælpa/ Eg hefe upphafed eirn utvaldañ af foolkenu.

21 Eg * fañ David miñ þienara / Eg smurde hañ med mijnu heilaga oleo. * 1. Sam. 16/ 13. P. G. 13/ 22.

22 Þvi * mijn hønd skal hallda fastlega med hønum/ og miñ armleggur skal styrkia hañ. * Es. 41/ 10.

23 Fiandmadureñ skal ecke þreingia ad hønum/ og eirn ranglætur skal ecke underþricka hañ.

24 Eñ eg vil niderslaa hañs mootstandara fyrer hønum/ og slaa þa/ sem hata hañ.

25 Eñ miñ sañleikur og mijn myskunseme skal vera med hønum/ og hañs horn skal upphefiast i mijnu nafne.

26 Og eg vil setia * hañs hønd i hafenu/ og hañs hægre hønd i vatnefollunum. * Ps. 72/ 8.

27 Hañ/ hañ * mun akalla mig/ (seigiande:) þu ert miñ fader/ miñ Gud/ og mijns hiælpræders biarg. * 2. Sam. 7/14. etc.

28 Og eg / eg vil giora hañ ad * eirnum frumgietnum (syne) hañ hædsta yfer konungunum a Jørduñe. * Col. 1/ 15.

29 Eg vil hallda vid hañ mijna myskunsemd eilijflega / Og miñ sattmæle skal halldast vid hañ (trulega.)

30 Og eg vil * setia hañs sæde alltijd/

Og hañs ſtool/ ſo leinge ſem Himenenn varer. * v. 5.

31 (Eñ) ef hañs born yfergiefa mitt logmaal/ Og ganga ecke i mÿnum riette.

32 Þar ſem þeir vanhelga mÿnar ſkick-aner/ Og ecke hallda mÿn bod:

33 Þa vil eg vitia þeirra yfertrodſlu med hryſſe/ Og þrra misgiørninge med plaagū

34 Eñ eg vil * ecke taka mÿna naad fra hønum / Og ecke bregdaſt i mÿnum ſañ-leika. * Eſ. 54/ 10.

35 Eg vil ecke vanhelga miñ ſattmaa-la/ Og * ecke umbreita þvi/ ſem gieck ut af mÿnum muñe. * 4. Moſ. 23/ 19.

36 Eg ſoor eirn tÿma vid miñ heilag-leika / eg vil ecke liuga ad David.

37 Hañs * ſæde ſkal blÿfa æfenlega / Og hañs ſtooll ſem ſoolenn fyrer mier.
* 2. Sam. 7/16. Pſ. 72/17. Joh. 12/34.

38 Hañ ſkal ſtadfeſtaſt/ ſem tungled æf-enlega/ og þad vitne * i Himnenum er tru-faſt/ Sela. * 1. Moſ. 9/13. Eſ. 54/9.

39 Eñ þu/ þu burtrakſt og burtkaſtader (hm/) Þu varſt reidur uppa þiñ ſmurda.

40 Þu raſkader þÿns þienara ſattmaa-la/ (Og) vanhelgader hañs koronu til Jardar.

41 Þu reifſt alla hañs mura nidur/ Þu nidurbrauſt hañs feſtingar.

42 Aller ſem geingu fram̄ a veigenum/ ræntu hñ/ hñ er ſÿnū naabuum eitt ſpott.

43 Þu upphafder hañs mootſtandara hægre hond / Þu gladder alla hañs fiandmeñ.

44 Þu deifder ogſo hañs ſverd/ Og lieſt hañ ecke ſtandaſt i ſtrÿdenu.

45 Þu lieſt hañs hreinleika liña / Og kaſtader hañs ſtool til Jardar.

46 Þu ſtitter hañs ungdooms daga/ Þu hulder yfer hañ med ſmaan/ Sela.

47 * Hvad leinge/ Drotteñ/ villt þu (ſo) alldeiles hylia þig? ſkal þÿn grimd breña ſem eirn elldur? * Pſ. 77/ 8.

48 Minſtu / * hvad mitt lÿf er / hvi ſkyllder þu hafa ſkapad øll mañeſkiuñ-ar børn forgiefens? * Pſ. 90. 9/ 10.

49 Hvør madur lifer / ſem ecke ſkal ſiaa daudañ? ſem kañ frelſa ſÿna ſaal af helvÿtes magt? Sela.

50 Drotteñ/ hvar er þÿn * fyrre myk-la myſkunſeme? ſem þu ſoorſt David i þÿnum ſañleika? * Pſ. 85/2.

51 Drotteñ / miñſtu a þiña þienara forſmaan/ ſem eg ber i mÿnu ſkaute/ af øllum megtugum þioodum.

52 Ad þÿner fiandmeñ * hafa ſpott-ad/ Drotteñ/ ad þeir hafa hædt þÿns ſmurda footſpor. * Pſ. 79/12.

53 * Lofadur vere Drotteñ eilÿflega/ amen/ og amen. * Pſ. 40/17. Pſ. 41/14

XC. Pſalmur.

Um̄ þeſſ Mañlega Lijfs ſtuttañ Tÿma.

Moſe þeſſ Guds mañs bæn.

DRotteñ/ þu/ þu ert vor buſtad ur æ og alltÿd.

2 * Fyrr eñ fiolleñ voru til / og þu tilſetter Jørdena og Jardrÿked/ ja fra eilÿfd til eilÿfdar ert þu Gud. * Ordsk. 8/25. Eſ. 43/13

3 Þu kant melia eiña mañeſkiu i ſmætt aftur/ og ſeigia: komed aftur/ þier mañeſkiuñar børn.

4 Af þvi * þuſund aar eru fyrer þÿn-um augum/ ſem ſa dagureñ i giær/ nær hañ er um̄lideñ/ Og (ſem) ein vaka um̄ nootkena. * 1. Pet. 3/ 8.

5 Þu ſkolader þeim burt/ þeir eru (ſm̄) eirn ſvefn/ Ad morgne eru þeir ſem * gras/ þar um̄breiteſt. * Eſ. 40. 6/7. 1. Pet. 1/ 24.

6 Um̄ morguneñ bloomgaſt þad og um̄breiteſt/ Um̄ kvollded afhøggſt þad og þornar.

7 Þvi vier forfærumſt * i þiñe reide/ Og ſkielfumſt i þiñe grimd. * Pſ. 76/ 8.

8 Þu ſetur vorar misgiørder fram̄ fyrer þig/ Vora huldu (ſynd) * fyrer þÿns andlites lioos. * Pſ. 51/ 11.

9 Þvi aller vorer dagar ſnua ſier i þiñe reide / Vier forfærum vorum aar-um/ ſem eiñe ſøgu.

10 Vorra aara dagar / i þeim eru ſiø-tÿu aar/ Og ef (þad kiemur) hatt/ aatta-tÿu aar/ Og (nær þad hefur vered) koſtu-legt um̄ þau/ (þa hefur þad vered) mæ-da og þiaaning/ Þvi þad afſkierſt ſna-

rt/

rt/og vier fliugum (þar fra.)
11 Hvør þecker þiñar reide styrkleika / og sem þiñ otte er/ (siñst) þyn reide.
12 Lát oss so þeckia ad telia vora da= ga/ ad vier ødlunst vijsdoom i hiartad.
13 Snu vid/ Drottenn/ hvad leinge (skal þad vera?) og lát þad angra þig yfer þijnum þienurum.
14 Sed oss árla med þiñe myskun / so vilium vier prijsa þig/ og vera glader a øllum vorum døgum.
15 Gled oss epter þa daga/ sem þu hef ur plágad oss/ (Epter) þau áren/ sem vier høfum sied oluckuna.
16 Lát þiñ giørning siást fyrer þijn= um þienurum/ og þijna dijrd yfer þeir= ra børnum.
17 Og Drottens vors Guds lyst vere yfer oss/ Og * framkvæme vorra handa giørning hia oss / Ja framkvæme þañ vorra handa giørning. * Ps. 138/ 8.

XCI. Psalmur.

Bæn i Naaskisemd.

Sa sem bijr i þess Nædsta skioo= le/ hañ mun hvijla * i þess Al= mattugasta skugga:
* Ps. 17/ 8. Ps. 36/ 8.
2 Eg vil seigia til Drottens: * mitt athvarf og mitt slot/ miñ Gud/ a hvø= rn eg vona. * Ps. 142/ 6.
3 Þvi hañ / hañ mun frelsa þig af (fugla=) fangarans snøru/ Fra þeirre skadlegu drepsoott.
4 Hañ mun skijla þier * med siña (væng ia) fiødrum/ Og þitt athvarf mun vera under hañs vængium/ Hañs sañleikur er eirn hiálmur og skiølldur.
* Matth. 23/ 37.
5 Þu munt ecke skielfast * fyrer nætur eñar ognan/ Fyrer þijlune/ sem flijgur a dageñ. * Lok. 3/ 8.
6 Fyrer Drepsootteñe / sem kiemur i myrkrenu / Fyrer þungum siukdoome / sem fordiarfar um middeiged.
7 Þar mun ein þusund falla hia þiñe sijdu/ og tyu þusunder hia þiñe hægre hende/ (Þo) skal þad ecke ná til þijn.
8 Eñ þu munt * ad eins skoda þad med þijnum augum/ og siá / hvørneñ þad bijtalast þeim ogudlegu.
* Ps. 92/ 12. Ps. 112/ 8.
9 Þvi þu/ Drottenn/ ert mitt athvarf/ Þu hefur sett (þad) háa til þijns bustadar.
10 Þig mun * eckert vondt henda / og þar mun eingeñ plága koma nærre þiñe tialldbud. * Job. 5/ 19.
11 Þvi * hañ mun bioda sijnu einglum um þig/ ad vardveita þig a øllu þijnu vegum. * Ps. 34/ 8. Matth. 4/ 6.
12 Þeir munu bera þig a høndum/ ad þu * skuler ecke steita þiñ foot a einum steine. * Ps. 121/ 3.
13 Þu munt ganga uppa a eitt leon & * eyturorm/ þu munt stijga uppa eitt (ungt) leon og dreka. * Marc. 16/ 18.
14 Med þvi * hañ hefur lyst til mijn/ (seiger Drottenn/) so vil eg hiálpa hon nm ut/ Eg vil upphefia hañ/ þvi hañ þecker mitt nafn. * Es. 65/ 24.
15 Hañ má kalla a mig/ og eg vil bæn heyra hñ/ eg er hia hm i neydeñe/ eg vil frelsa hñ/ og giøra hañ til vegsemdar.
16 Eg vil sedia hañ med einu laungu lijfe/ og láta hñ siá a mitt hiálpræde.

XCII. Psalmur.

Um þeirra Froomu Blessaner.

1 Eirn psalma-saungur/ a sabbat= sens deige.

Þad * er gott / ad þacka Drott= ne/ Og ad syngia þijnu nafne lof/ þu Hædste. * Ps. 147/ 1.
3 Ad kuñgiøra þijna mysk= un um morguneñ / Og þiñ sañleika a næturnar.
4 A þa tyu (streinge/) og a psaltarañ/ A higa on med hørpu.
5 Þvi Drottenn / þu gladder mig med þijnum giørninge/ Eg vil glediast yfer þeim hlutum/ þijnar hendur giørdu.
6 Drottenn/ hvad storer eru * þijner giør ningar? * * þijner þankar eru miøg diuper. * Ps. 104/ 24. * * Ps. 139/ 17.
7 Eirn fávijs madur þecker ecke þad/ Og eirn gickur skyniar þad ecke.
8 Ad þeir ogudlegu grænka sem gras/

og aller illrædesmeñ bloomgast þar til þeir verda eidelagder alltijd.

9 Eñ * þu/ Drotteñ/ ert hær eilijflega
* Ps. 97. 9.

10. Þvi sia/ þijner fiandmeñ/ Drotteñ/ þvi sia/ þijner fiandmeñ munu farast/ Aller illrædesmeñ munu burt tvystrast.

11 Eñ þu munt * upphefia mitt horn/ sem eins einhyrnings/ Eg er smurdur apt ur/ med ferskuoleo. * Ps. 89. 18/ 25.

12 Og mitt * auga lett til mina fiand-maña/ mijn eyru heyrdu/ þegar þeir ørgu uppstoodu i moote mier. * Ps. 91/ 8.

13 Sa * riettlaate mun grænka/ sem eitt palma trie/ hañ mun vaxa/ sem eitt cedrus-trie a Libanon. * Ps. 52/ 10.
Ordsk. 11/ 28.

14 Þeir/ * sem eru plantader i Drottens huse/ þeir munu grænka i vors Guds forgarde. * Es. 61/ 3.

15 Þeir munu eñ nu bloomgast i ellene/ Þeir munu verda * vökvafuller og græner
* Ps. 1/ 3/

16 Ad kungiora/ ad * Drotteñ er froomur/ Hañ er mitt biarg/ og þar er ecke otteit ur hia honum. * 5. Mos. 32/ 14.

XCIII. Psalmur.

Spaadoomur um Messiam og hañs Rijke.

Drotteñ * stioornade/ hañ hefur yfklædt sig heærligheñe/ Drotteñ hefur yfklædt sig styrkleika/ hañ hefur hertyad sig/ Ja Jardrijked er stadfest/ ad þad ecke skule skeika.
* 2. Mos. 15/ 18. Ps. 97/ 1.

2 Fra þeirre tijd er þiñ stooll stadfastur/ Þu ert fra eilijfd.

3 Drotteñ/ straumarner upphoofu/ straumarner upphoofu þeirra hliood/ Straumarner upphoofu þeirra bylgiur.

4 (Þo) er Drotteñ megtugur * i þeirre hædeñe/ (meir) eñ mørg vatns hliood/ (ja meir) eñ þær megtugu bylgiur i hafenu.
* Ps. 92/ 9.

5 Þijner * vitnesburder eru harla trufaster/ heilagleikeñ er þijns huss prijde/ Drotteñ/ æfenlega. * Joh. 17/ 17.

XCIV. Psalmur.

Bæn i moote Guds Kyrkiu Fiandmoñum.

Drotteñ Gud/ sem * hefndeñ heyrer til/ Gud/ sem hefndeñ heyrer til/ openberastu. * Rom. 12/ 19. etc.

2 Upphef þig/ þu veralldarenñar doomare/ Endurgialld þeim drambsomu þad þeir forþiena.

3 Drotteñ/ hvad leinge skulu hiñer ogudlegu/ hvad leinge skulu hiñer ogudlegu dramba?

4 (Hvad leinge) * skulu þeir ausa? skulu þeir tala hardlega? skulu þeir hroosa sier aller illgiørdameñ? * Ps. 31/ 19.

5 Drotteñ/ þeir fordiarfa þitt foolk/ og plaga þitt arf:

6 Þeir i helsla * eckiuna og þañ framanda/ Og myrda þa fødurlausu.
* Ezech. 22/ 7.

7 Og þeir seigia: Drotteñ sier þad ecke/ Og Jakobs Gud skyniar þad ecke.

8 Merked þo þier fávijser a medal foolksens/ z * þier gicker/ nær vilied þier verda vijser? * Ps. 92/ 7.

9 Eñ hañ/ * sem plantade eyrad/ skyllde hañ ecke heyra? edur hañ/ sem giørde augad/ skyllde hañ ecke sia? * Ordsk. 20/ 12.

10 Hañ sem agar heidingiana/ skyllde hañ ecke straffa? hañ/ sem kieñer eirnre mañeskiu skynseme?

11 Drotteñ * þeckter eirnrar mañeskiu hugreñingar/ ad þær eru hiegoome.
* 1. Cor. 3/ 20.

12 * Sæll er sa madur/ sem þu/ Drotteñ/ refsar/ og sa þu kieñer af þijnu løgmaale. * Ordsk. 3/ 12. etc.

13 Ad giøra honum hvijld/ nær þad geingur illa til/ Þar til þar verdur grafeñ ein grøf handa þeim ogudlega.

14 Þvi Drotteñ mun ecke yfergiefa sitt foolk/ Og ei forlaata sitt arf.

15 Þvi riettureñ mun koma aptur allt til riettlætesens/ og aller þeir froomu af hiarta munu fylgia honum.

16 Hvør * uppstendur med mier moote þeim vondu? hvør geingur til mijn i moote illgiørdamoñunum? * Ps. 27/ 10.

17 Hefde Drotteñ ecke hiælpad mier/ þa hefde mijn sal nær þvi bued i þøgneñe

18 Þegar eg sagde: miñ footur skridnade/ Drotteñ/ þa vidhiellt mier þijn mijskunseme.

19 Pa eg hapde margar hugraner i mier/pa gladde þyn * huggun myna saal.
* 2. Cor. 1, 4/5.
20 Skyllde fordiærpunar stoolleñ kuña vera hia þier? edur sa/ sem giører mædu fram yper þad/ sem tilsett er?
21 Þeir plikku sier samañ i her i mooteins rietlperdugs saal/Og villdu fordæma saklaust blood.
22 Eñ Drotteñ var myn hæleit vern, dan / Og miñ Gud var myns athvarps biarg.
23 Og hañ *mun læta þeirra orietti koma aptur yper þa/ og uppræta þa vegna þeirra vondsku : Drotteñ vor Gud mun uppræta þa. * Ps. 55/ 24.

XCV. Psalmur.

Um̃ Nyiðne vid Messiam.

Komed / lætum oss syngia (med føgnude) fyrer Drottne/lætum oss gledia oss fyrer vors hiælp rædes Biarge.
2 Lætum oss koma fyrer * hañs auglit med þacklæte / lætum oss gledia oss fyrer hønum med psalmum. * Ps. 100/2.
3. Þvi Drotteñ er eirn stoor Gud / Jæ eirn stoor konungur * yper øllum gudum.
* Ps. 96/ 4.
4 Þvi * i hañs hende er þad/madur kañ uppleita i Jørduñe / og þiallaña hæder heyra hønum til. Ps. 50/ 10.
5 Þvi hapeđ er hñs/og hñ/ hañ giørde þ/ Og hñs hendur tilbiuggu þad þurra.
6 Komed / lætum oss tilbidia og niðurpalla/ lætum oss falla a knie fyrer Drottñs augsyn/ sem oss giørde.
7 Þvi * hañ er vor Gud / og vier erum hñs foodurs foolk/ og hañs handa sauder. * * Þar sem þier heyred a hñs raust i dag. * Ps. 100/3. ** Ebr. 3/7. etc.
9 Pa forherded ecke ydar hiørtu / sem (þad skiede) i Meriba/Sem a freistingar eñar deige i eydemørkeñe.
9 Hvar * ydar fedur freistudu myn/reyndu mig / jæ sæu miñ giørning.
* 4. Mos. 14/ 22. 2. Mos. 17. 2/ 7. Ebr. 3/ 17. C. 4/ 5.
10. Fiørutiju ar leiddest mier vid þessa kynslood/og sagde : þeir eru foolk/ hvørs hiørtu fara villt / Og þeir / þeir villdu ecke þeckia myna vegu.
11 Þar pyrer soor eg i miñe reide / * þeir skylldu ecke koma til miñar hvíldar.
* 4. Mos. 14/23. etc. Ebr. 4/ 3.

XCVI. Psalmur.

Spaadoomur um̃ Messiæ Rijke.

Syngeđ Drottne eirn nyañ saung/ syngeđ Drottne øll veroslldeñ.
2 Syngeđ * Drottne/lopeđ hañs napn / Bodeđ hañs hiælpræde dag pra deige. * 1. Kron. 16/ 23.
3 Framteliđ hañs dyrd medal heidingiaña/Hañs undarlega (giørninga) a med al allra þiooda.
4 Þvi Drotteñ er megtugur/og miøg lopleg?/ hñ er hrædeleg? pramar øllū gudū.
5 Þvi * allra þiooðaña guder eru apgud er / Eñ Drotteñ giørde Himneñ.
* Es. 41. 24/ 29.
6 Hæligñ og heidur er fyrer hønum / Styrkur og prýde i hañs helgedoome.
7 * Færed til Drottens / þier þiooðaña kynkvijsler / færed til Drottens dyrd og magt. * Ps. 29/1. 1. Kron. 16/29.
8 Færed til Drottens hañs napns dyrd/ frambered skeink/ z komed i hñs forgarda
9 Tilbidieđ þ Drottne i heilagre prýde / øll verolldeñ skielpest fyrer hñs auglite.
10 Seigeđ a medal heidingiaña : Drotteñ stioornade/ Jæ Jardrijkeđ mun stadpestast/ad þad eige skule skeika/Hañ mun dæma foolkeđ med froomleika.
11 Himnarner skulu glediast/ og Jørdeñ fagna/ Hapeđ skal brusa / og allt þad / sem þar j er.
12 Mørkeñ skal vera glød/ og allt hvad þar er a / þa skulu øll trie i skoogenum seigia prýs/
13 Fyrer Drottens augsyn / Þvi * hañ kiemur/ þvi hañ kiemur ad dæma Jørdena/hañ mun dæma Jardrijkeđ med rietti vijse/og folkeđ med sijnum sañleika.
* Ps. 98/ 9. etc.

XCVII. Psalmur.

Spaadomur um̃ Messiæ Konunglegt Embætte.

Drottenñ * rÿker / Jordeñ fagnar / (og) margar eyar glediast.
* Ps. 93/ 1.

2 Skÿ og myrk (þoka) er allt um kring hañ / * riettlæte og doomur eru hañs stools stadfesting. * Ps. 89/ 15. Ps. 103/ 6.

3 Elldur * mun ganga fyrer hañs augsÿn / Og uppbreña hañs fiandmeñ um-hverfes. * Ps. 50/ 3.

4 Hañs elldingar upplÿste Jardrÿked / Jordeñ sier þad og bifast.

5 * Fiolleñ bræðna sem vax fyrer Drottens augsÿn / Fyrer þeirrar gieruollu Jardar stioornara auglite. * Mich. 1/ 4.

6 Himnarner kuñgiora hñs riettvÿse / Og allar þiooder sia hañs dÿrd.

7 Skamast meiga þeir sÿn aller / * sem þioona einu utskornu (bÿlæte /) sem hroosa sier af afgudunum / ** Tilbidied fyrer honum aller guder. * 2. Mos. 20/ 4. etc. ** Eb. 1/ 6.

8 Zion heyrde þad / og vard glød / og Juda dætur gløddu sig af þÿnum doomum / Drotteñ.

9 Þvi þu ert * Drotteñ sa Hædste yfer allre Jordeñe / Þu ert miøg upphafeñ yfer alla gude. * Ps. 92/ 9.

10 Þier sem elsked Drotteñ / * hated illt / Hañ vardveiter siña heilagra sæler / hañ mun frelsa þa af þeirra ogudlegu hende. * Amos. 5. 14/ 15.

11 Þat er sæd * einu lioose fyrer þañ riettlæta / og glede fyrer þa froomu i hiarta. * Ps. 112/ 4.

12 Gledied ydur * þier riettlæter i Drottne / Og þacked hañs heilagleika miñingu. * Ps. 32/ 11. Ps. 33/ 1.

XCVIII. Psalmur.

Um Messiæ Lofstijr.

Eirn psalmur.

Sÿnged * Drottne eirn nÿañ saung / þvi hañ giørde undarlega hlute / ** hañs hægre hønd / og hañs heilagur armleggur frelste hañ. * Ps. 96/ 1. Es. 42/ 10. ** Es. 52/ 10.

2 Drotteñ kuñgiørde sitt hiælpræde / hañ openberade sitt riettlæte fyrer heidingiaña augum.

3 Hañ miñtest a sÿna myskunseme / og siñ sañleika vid Israels hus / og allar veralldareñar endemerkur sæu vors Guds hiælpræde.

4 Øll verølldeñ * gliediest fyrer Drottne / hrooped / og prÿsed og leiked. * Ps. 100/ 1.

5 Leiked * fyrer Drottne med hørpum / med hørpum og psalma hlioode. * Ps. 150/ 3.

6 Med trometum og basuna hlioode / gledied ydur fyrer Drottens augsÿn / sem er konungur.

7 Hafed bruse og allt hvad sem þar er i / Jardrÿked og þeir / sm̄ bua þar a.

8 Straumarner klappe / sem med hende / fiølleñ sÿnge (gledelega) til samans /

9 Fyrer Drottne / þvi * hañ kiemur ad dæma Jørdena / ** Hañ mun dæma Jardrÿked med riettvÿse / og þiooðernar med riettendum. * Ps. 96/ 13. ** Ps. 9/ 9. etc.

XCIX. Psalmur.

Um Messiæ Rijke.

Drotteñ * stioornar / so þiooder-nar skielfast / Hañ situr i (midl-um) * * cherubim / Jordeñ titre. * Ps. 93/ 1. etc. ** 1. Sam. 4/ 4. 2. Sam. 6/ 2.

2 * Drotteñ er stoor i Zion / og hañ er hær yfer øllum þiodum. * Ps. 48/ 3.

3 Þeir munu þacka þÿnu stoora og hrædelega nafne / sem er heilagt.

4 Og konungsens styrkur / sem elskar riett / þu / þu tilreidder fromleikañ / þu / þu * tilsetter doom og riettvÿse i Jacob. * Ps. 103/ 6. Es. 9/ 7.

5 * Upphefied Drotteñ vorn Gud / og tilbidied fyrer hñs (foot-) skør / hañ er heilagur. * Es. 6/ 3.

6 * Mose og Aaron voru a medal hañs presta / og Samuel a medal þeirra / sem akølludu hañs nafn / Þeir hroopudu til Drottens / og hñ / hñ bænheyrde þa. * 2. Mos. 14/ 15.

7 * Hañ talade til þeirra i einum skÿ-stoolpa / þeir hielldu hañs vitnesburd

og ſetning / ſem hañ gaf þeim.
* 2. Moſ. 33/ 9.
8 Drottenn vor Gud / þu bænheyrder þa/þu varſt Gud/ ſem fyrergafſt þm/ og ſtraffader þeirra athæfe.
9 Upphefied Drottenn vorn Gud / og tilbidied fyrer hañs heilaga fialle/ þvi Drottenn vor Gud er heilagur.

C. Pſalmur.

Þacklæte fyrer Guds Nadar Kallan.
Eirn pſalmur/ til þacklætis.

Aull * verølldenn gledie ſig fyrer Drottne. * Pſ. 66/ 2. Pſ. 98/ 4.
2 Þiooned Drottne med glede/ Komed fyrer hñs augſyn med (gledelegum) ſaung.
3 Vited ad Drottenn hañ er Gud / * Hañ/hañ giørde oſſ/ og ecke vier (ſialfer/) ad ſynu foolke/ og ad ſaudum/ ſem hañ fæder. * Pſ. 95/ 7. Pſ. 149/2.
4 Ganged iñ um hañs port med þacklæte/ til hañs forgarda med lofgiørd / Þacked hønum/bleſſed hañs nafn.
5 Þvi Drottenn er goodur / hñs * myſkunſemd er eilyf / og hañs ſañleikur til kynſloodar og añarar. * Pſ. 117 / 2.

CI. Pſalmur.

Um eirn Gudhræddañ Konung.
Davids pſalmur.

Eg vil ſyngia myſkunſeme og riett/ Eg vil leika fyrer þier / Drottenn.
2 Eg vil høndla ſkynſamlega a einum fullkomnum veige/nær þu kiemur til myn/eg vil ganga i mÿns hiarta froomleika iñe i mÿnu huſe.
3 Eg vil ecke taka eina vonda ſøk fyrer mÿn augu/Eg * hata þad yfertrodſlumenn giøra / Þad ſkal ecke loda vid mig. * Pſ. 139 / 21.
4 Eitt fraſnued hiarta ſkal vÿkia fra mier/Eg vil ecke þeckia þañ vonda.
5 Sa ſem * baktalar ſiñ naunga leynelega/ þañ vil eg af ma/Sa/ ſem lÿtur hatt med augunum og hefur eitt ſtollt hiarta / þañ giet eg eckert haft med.
* Pſ. 15/3.

6 Mÿn augu (lÿta) epter þm truføſtu i landenu / ad bua hia mier / Sa ſem geingur a einum fullkomnum veige/hañ ſkal þioona mier.
7 Sa ſkal ecke vera iñe i mÿnu huſe / ſem giører ſvik/ * Sa ſem talar lÿge/ſkal ecke ſtyrkiaſt fyrer mÿnum augum.
* Ordsk. 13/ 5.
8 Arla * vil eg eydeleggia alla ogudlega i landenu / ad uppræta af Drottens borg alla illvirkia. * Eſ. 13/ 9.

CII. Pſalmur.

1 Eins veſalings bæn/ nær hañ verdur hryggur / og vill utauſa ſÿnu mæle fyrer Drottens augſyn.

Drottenn/heyr mÿna bæn/ og lat mitt hroop koma til þÿn.
3 Hyl ecke þitt andlit fyrer mier/ hneig þitt eyra til mÿn a minnar neydar deige / Nær eg akalla/ þa flyt þier/ bænheyr mig.
4 Þvi mÿner dagar eru umlidner ſem reykur / og mÿn bein eru uppþornud ſem ein ellde-ſtoo.
5 Mitt Hiarta er nidurſleiged og þornad ſem gras/ad eg gleyme ad eta mitt braud.
6 Af mÿns kveinſtafs ſtune/ loder mitt bein vid mitt holld.
7 Eg er lÿka ſem eirn reyrſtorkur i eydemorku / ſem eirn fælke i nidurbrotnum (ſtødum.)
8 Eg vake / og er ſem eirn einmana titlingur a þekiuñe.
9 Mÿner fiandmenn hæda mig daglega / þeir ſ eru oder uppa mig/ſveria vid mig.
10 Þvi eg et øſkuna ſem braud/Og blanda miñ dryck med græte.
11 Fyrer þiñar þrugunar og reide ſaker/ Þvi þu upphafder mig /og kaſtader mier nidur (aptur.)
12 Mÿner * dagar eru ſem eirn ſkugge/ er hallar/ Og eg viſna ſem gras.
* Iob. 14/ 2. Pſ. 90/ 5.
13 Eñ þu/þu Drottenn /blÿfur eilÿflega/ og þÿn miñing æ og alltijd.
14 Þu/þu munt toka þig upp/þu munt myſkuna þig yfer Zion/ þvi þad er tÿme/ ad þu ſiert hene nadugur / þvi ſa aſette (tÿme) er komenn.

15 Þvi

15 Þui þijner þienarar hafa lyst til hess ar steina / og munu aumkast yfer hen- ar dupte.
16 Þa munu heidingiarner ottast Drott- eñs nafn / Og aller konungar a Jørd- uñe þijna dyrd.
17 Nær Drotteñ hefur bygt Zion/ (og) mun siaast i siñe dyrd.
18 (Nær) hañ hefur lited til þess ein- mana bænar/ og ecke forsmaaer þeirra bæn.
19 Þetta skal skrifast fyrer þa kynslod/ sem epterkiemur / og þad foolk/ sem mun skapast / skal lofa Drotteñ.
20 Þui hañ/ * leit af sijns helgedooms hæd: Drotteñ leit af Himnenum til Jard- areñar. * Ps. 14/ 2. Ps. 33/ 13.
21 Ad heyra þess fangada andvarp/ ad leysa daudans børn.
22 Ad kuñgiora Drotteñs nafn i Zion/ z hañs løg i Jerusalem.
23 Nær þiooder nar koma samañ / og rijkeñ ad þioona Drottne.
24 Hañ audmijkte mijna magt a veig- enum/ Hañ stitte mijna daga.
25 Eg sagde: miñ Gud/ tak mig ecke burt midt a mijnum døgum/ * Þijn aar eru æ z alltijd. * Ps. 61/ 7.
26 Þu * grundvallader Jørdena ford- um/ z Himnarner eru þiña handaverk. * Ebr. 1/ 10. Ps. 89/ 12. Ps. 104/ 5.
27 Þeir/ þeir munu forganga/ eñ þu/ þu blijfur/ og þeir/ þeir munu aller firn ast lijka sem eitt fat/ þu munt snua þe- im sem einu klæde/ og þeir munu snuast.
28 Eñ þu blijfur sa same/ og þijn aar faa aungvañ enda.
29 Þiña * þienara børn munu blijfa/ og þeirra sæde mun stadfestast fyrer þijnu auglite. * Ps. 69/ 37.

CIII. Psalmur.

Þackargiørd fyrer Guds Naad.
Davids (psalmur.)

Mijn sal/ lofa Drotteñ/ og allt þad/ sem i mier er / hañs hei- laga nafn.
2 Mijn sal/ lofa Drotteñ/ og gleym ecke (nockru af) øllu þui goo- da/ sem hañ hefur giort (mier.)
3 Hañ / sem fyrergiefur allar þijnar synder/ hañ sem læknar øll þijn veikende.
4 Hañ / sem endurleyser þitt lijf fra fordiørfuneñe/ Hañ/ * sem kornar þig med myskunseme og medaumkan. * Ps. 5. 13.
5 Hañ sem mettar þiñ muñ med þui gooda / Ad þijn æska endurnijest / sem arnareñar.
6 Drotteñ giører riettlæte og doom fyrer alla underþrikta.
7 Hañ liet Mose vita sijna vegu / Israels børn sijn verk.
8 Drotteñ * er myskunsamur og naad- ugur/ * * þolinmoodur og miøg mysk- unsamur. * 2. Mos. 34/ 6. ** Ps. 86/ 15. Ps. 145/ 8.
9 Hañ mun ecke alltijd þratta / * ei helldur vera reidur æfenlega. * Mich. 7/ 19.
10 Hañ giører ecke vid oss epter vorum syndum/ og ei endurgielldur oss epter vorum misgiørningum.
11 Þui so hatt sem Himneñ er yfer Jørduñe/ er hañs myskunseme meglug yfer þeim/ sem ottast hañ.
12 So fiærre sem austred er fra vest- renu / liet hañ vorar yfertrodslur vera fiarlægt fra oss.
13 Eins sem eirn fader aumkar sig yf er børneñ: (so) aumkar Drotteñ sig yf er þa/ sem ottast hañ.
14 Þui hañ/ hañ þecker vora skøpun/ hañ þeinker þar a/ ad vier erum dupt.
15 Eirnrar mañeskiu dagar eru * sem gras/ sem eitt bloomstur a mørkeñe/ so mun hañ bloomgast. * 1. Pet. 1/ 24. etc.
16 Nær vindureñ geingur yfer þad / þa er þad ecke (meir/) og * þess stadur þecker þad ecke meir. * Ps. 37/ 10.
17 Eñ * Drotteñs myskunsemd er fra eilijfd og allt til eilijfdar / yfer þeim / sem ottast hañ / og hañs riettlæte til barna barnaña. * Harmagr. 3/ 22. Luc. 1/ 50.
18 Hia þeim/ * sem hallda hañs satt- maala/ og hia þm/ sem þeinkia a hañs bod/ ad giora þar epter. * Ps. 25/ 10.
19 Drotteñ hefur * stadfest siñ stool i

Himnenum/og hans ryke stioornar yf- er ollu. * Ps. 9/8.

20 Lofed Drottenn þier hans einglar / þier volldugu i magt / * sem utrietted hans skipan / ad heyra a hans ords raust. * Dan. 7/10.

21 Lofed Drottenn aller * hans herskar ar/þier hans þienarar/sem giored ha- ns vilia. * Joel. 2/11.

22 Lofed Drottenn oll hans verk/ i oll- um hans herradæmes stodum / Myn sæl lofa Drottenn.

CIV. Psalmur.

Þacklæte til Guds pyrer hans stooru Verk i Nattuurunne.

Myn sæl/lofa * Drottenn: Drottenn minn Gud / þu ert miøg megtugur / þu hefur yklædt þig dyrd og heidre.

* Ps. 103. 1/22.

2 Hann * yklæder sig lioosenu sem einu klæde/ Hann * * utbreider Himenenn sem eitt tialld. * 1. Joh. 1/5. * * Es. 40/22 C. 44. 24

3 Hann / sem * hvelfer syn (hæu) her- berge i votnunu/ Hann setur skyenn til ad ve- ra syna vagna. Hann/ sem geingur uppa vindsens vængium. * 1. Mos. 1/7. etc.

4 Hann * giorer syna eingla anda / syna þienara gloande elld. * Ebr. 1/7.

5 Hann grundvallade Jordena a synum grundvollum/Ad hun skule ecke skeika æþ enlega og alltyd.

6 Med afgrunnenu/ sem med einu klæde hefur þu huled hana/Vatned stood yfer fiollunum.

7 Þau flydu fyrer þynu straffe/ þau foo ru hastarlega burt * fyrer þinar þrumu hlioode. * Job. 37.4/5. Ps. 18.14/15.

8 Fiollenn fooru upp / og dalerner fooru nidur til þess stadar/sem þu grundvallad- er fyrer þau.

9 Þu setter * eitt takmark/yfer. þad skyll du þau ecke koma/þau skylldu ecke aptur hylia Jordena. * 1. Mos. 1/9. Job. 38/11. Ordsk. 8/29.

10 Þu * sem lætur brunnana(uppsprettu) i dolunum / ad þeir renne i millum fiall- anna. * Ps. 74/15.

11 Þeir giefa ollum dyrum a morkenne ad drecka/(Skoog-)asnar slockva þeirra þorsta (þar med.)

12 Himensens fuglar bua hia þeim/þeir syngia a millum greinanna.

13 Hann * giorer fiollenn vot af synum (hæu)herbergium / ad landed mettast af þinna giorninga avexte. * Ps. 65/11.

14 Hann * later gras grooa fyrer fienadenn/ og jurter til mannesskiunnar þioonkunar / og utfærer braud af Jordunne. * Ps. 147/8.

15 Og ad vyned * skule gledia eirnrar manneskiu hiarta/ad hans andlit skal glan sa af oleo / Og braudet skal styrkia eirn- rar manneskiu hiarta. * Dom. 9/13.

16 Drottens tree skulu standa full af vokva/Libani cedrus-tre/sem hann plantade

17 Ad fuglarner skule þar giora hreidur/ Storkurenn sitt hreidur a furu (trienu.)

18 Ad þar skule vera hæ fioll fyrer stein geiturnar/(Ha stein-)klettar til eins ats hvarfs fyrer caninurnar.

19 Hann giorde tunglid til ad telia (ty- ma/) Soolenn þecker sinn undergang.

20 Þu giorer myrkred / ad þar verdur noott/þa hreifa sier oll villudyr i skoogenum.

21 Þau (ungu) leon/sem oskra epter bra- ad/ og ad uppleita þeirra fædu af Gude.

22 (Nær) soolenn geingur upp/ * safnast þau/ z liggia i þeirra bylsnum. * Job. 37/8

23 Þa geingur mannesskiann ut til syns erfidis/og til syns verks allt til kvollds.

24 Drottenn/ hvad morg eru þyn verk ? þu giorder þau oll vysdoomslega/Jord- enn er full af þynum eigendoomum.

25 (Ahrærande) þennann stoora og vyda rumsioo/þar hrollter þad/sem er ecke tala a / þar eru lifande (fiskar/) þeir smæu med þeim stooru.

26 Þar ganga skipenn/ þar er * Levia- than/sa sem þu giorder/ad leika þar i. * Job. 40/16.

27 Þeir munu aller vona a þig/ad giefa þeim fædu a synum tyma.

28 Giefer þu þeim/safna þeir / upplæt- er þu þyna hond/ mettast þeir med goodu.

29 Hylter þu þitt andlit/ skielfast þeir/

Taker þu þeirra anda burt / vanmegnast þeir / og verda ad þeirra dupte aptur.
30 Utsender þu þiñ Anda / skapast þeir / og þu endurnyar Jardarenar hatfalag.
31 Drottens dyrd mun vera eilyf : Drotteñ * mun glediast i synum verkum.
* Spek. 11 / 25.
32 Nær * hañ litur til Jardarenar / þa skielfur hun / Nær hañ snerter fiolleñ / þa riuka þau. * Ps. 144 / 5.
33 Eg * vil syngia fyrer Drottne / so leinge eg life / Leika fyrer mynum Gude / medañ eg er eñ nu til. * Ps. 63 / 5. Ps. 146 / 2.
34 Myn ræda mun þocknast hønum / Eg / eg vil glediast i Drottne.
35 Syndararner * munu uppræktast af Jørduñe / og ogudleger munu ecke fram ar vera. ** Myn sal lofadu Drotteñ / haleluja. * Ps. 7 / 10. ** Ps. 103 / 22.

CV. Psalmur.

Þacklæte fyrer Guds Velgiørninga.

Þacked * Drottne / akalled hañs nafn / kuñgiored hañs verk a medal þioodaña.
* 1. Kron. 6 / 8. etc.
2 Synged fyrer hønum / leiked fyrer hønum / * taled um alla hañs furdanlega hlute. * Ps. 71 / 17.
3 Prysed hañs heilaga nafn / þeirra hiarta gledieft / sem leita epter Drottne.
4 Spyried epter Drottne og hañs magt / * Uppleited hañs andlit alltyd.
* Ps. 27 / 8.
5 Miñest hañs undarlegra hluta / sem hañ giørde / Hañs undarlegra teikna / og hañs muñs dooma.
6 Þier sem erud Abrahams hañs þienara sæde / Jakobs hñs utvalens børn.
7 Hañ er Drotteñ vor Gud / Hañs doomar eru yfer allre Jørdeñe.
8 Hañ * minkest æfenlega a siñ sattmaala / A þad ord / sem hañ byfalade til þusund ættlida. * 2. Mos. 2 / 24.
9 Sem * hañ giørde vid Abraham / Og siñ eyd til Isaak. * 1. Mos. 12 / 3. etc.
10 Og sette Jakob þad til eirnrar skickunar : Israel til eins eilyfs sattmaala
11 Og sagde : Þier vil eg giefa Canaans land / ydar arfs land.
12 Þegar þeir voru fatt foolk / (og) audvirdeleger og framande þar i.
13 Og * þeir foru fra foolke til folks / Fra einu ryke til eins aññars foolks.
* 1. Mos. 12 / 1. C. 13 / 18.
14 Hañ liet aungva mañeskiu giøra þeim skada / og * straffade konungana fyrer þeirra skulld. * 1. Mos. 20. 3 / 7.
15 (Seigiande :) snerted ecke myna smurdu / og giøred ecke myñu spamøñu illt.
16 Hañ kallade hungur yfer Jørdena / Hañ burttook alla brauds nægt.
17 Hañ sende eirn mañ undañ þeim / * Joseph var seldur til þienara.
* 1. Mos. 37 / 28.
18 Þeir * þvingudu hañs fætur i stocke / hañs lyf matte liggia i jarnum.
* 1. Mos. 39 / 20. etc.
19 Allt til þess tyma hañs ord kom / Drottens ræda reynde hañ.
20 (Þa) sende konungureñ / og * leyste hañ / Hañ sem stioornade yfer þioodunum / og liet hñ ut. * 1. Mos. 41. 14 / 41.
21 Hañ * sette hañ til eins herra yfer sitt hus / Og til eins stioornara yfer allt sitt goots. * 1. Mos. 41 / 40.
22 Ad binda hñs høfdingia epter siñe villd / og kieña hañs ølldungũ vysdoom.
23 Sydañ for * Israel i Egyptaland / og Jakob vard framande i Chams lande. * 1. Mos. 46 / 1. etc.
24 Og hñ * liet sitt foolk miøg vaxa / og giørde þad meglugra eñ syna fiandmeñ. * 2. Mos. 1 / 12. etc.
25 Hañ snere þeirra hiarta * ad þeir urdu hañs foolke reider / ad þeir hondludu svikssamlega giegn hañs þienurũ.
* 2. Mos. 1 / 10. etc.
26 Hañ * sende Mose siñ þienara / og Aaron / sem hñ utvalde. * 2. Mos. 3 / 10
27 Þeir * gjerdu hañs teikn a medal þeirra / og (undarleg) teikn i Chams lande. * 2. Mos. 7 / 10.
28 Hañ * sende myrkur / og giørde þad myrkt / Og þeir voru ecke hañs ordum ohlydnger. * 2. Mos. 10 / 22.
29 Hañ * snere þeirra vatne i blood /

Og i helstoo þeirra fiska.
* 2. Mos. 7/ 20. etc.
30 Þeirra land * gaf poddur af sier/ (allt til þess) i þeirra konungs (instu) herberge. * 2. Mos. 8/ 6.
31 Hann sagde/ og * þar kom eirn Hoopur (flug-kvikenda/) Lys i øllum þeirra landamerkium. * Ps. 78/ 45.
32 Hann giørde þeirra regn * ad hagle/ brennande loga i þeirra lande.
* 2. Mos. 9/ 25.
33 Og hann sloo þeirra viin-trie og þeirra fykiu-trie / og sundurbraut trien i þeirra landamerkium.
34 Hann sagde/ og * þar komu gras-hoppur / og gras-ormar / ad þar var ecke tala a. * 2. Mos. 10. 13/ 14.
35 Og þau ætu allt grased i þeirra lande/ og ætu avøxten a þeirra mørk.
36 Hann * sloo og alla frumburde i þeirra lande / alls þeirra kraptar upphaf. * 2. Mos. 12/ 29.
37 Og hann færde þa ut * med silfur og gull / og þar var eingenn vanfær medal hans kynkvijsla. * 2. Mos. 12/ 35.
38 Egyptaland gladdest / þegar þeir fooru ut / þvi þeirra otte var fallenn yfer þa.
39 Hann * utbreidde eitt sky til eins skioo ls/ og eirn elld ad upplysa noottena.
* 2. Mos. 13/ 21/ etc.
40 Þeir bædu (sierhvor/) * þa liet hann vaktelur koma/ og meitade þa med Himnesens braude. * 2. Mos. 16/ 13.
41 Hann * opnade eirn klett/ og þar flutu votn/ þau runnu i giegnum þa þurru (stade/) sem eitt flood. * 2. Mos. 17/ 6.
4. Mos. 20/ 11.
42 Þvi hann minntest a sitt heilaga ord / * a Abraham sinn þienara.
* 1. Mos. 22/ 16
43 So utfærde hann sitt foolk med glede/ syna utvalda med fognude.
44 Og hann gaf þeim * heidingianna land/ og þeir eignudust þioodanna goots/ er (þær. høfdu haft) mædu (fyrer.)
* Jos. 1. 1/3/ 4/ 6.
45 Uppa þad þeir skilldu hallda hanns skickaner z vardveita hans løg/ Halleluja.

CVI. Psalmur.
Judanna Ydran i Babylon.
Halleluja.

Þackid * Drottne/ þvi hann er goodur/ Þvi hanns myskunseme er eilijf. * Ps. 107/ 1. Ps. 118. 1/ 29.
2 Hver kann utseigia Drottens volldug verk ? utbera allt hanns lof?
3 Sæler eru þeir / sem hallda riettenn / þeir sem giera alltijd riettvijsena.
4 Drottenn/ * minnstu myn/ epter (þinne) þocknan a þijnu foolke / vitia myn med þijnu hiælpræde. * Neh. 5/ 19.
5 Ad mann meige lijta a þinna utvaldra gooda / ad gledia st i þvi þitt foolk gledur sig/ ad hroosa sier med þinne arfleifd.
6 Vier * høfum syndgad med vorum fedrum/ misbroted/ giort ogudlega.
* 1. Kong. 8/ 47. 1. Sam. 7/ 6. Dom. 10/ 10. Harmagr. 3/ 42. Dan. 9/ 5.
7 Vorer fedur i Egyptalande skyniudu ecke þijna undarlega hlute / þeir minntust ecke a þijna mykla myskunseme/ helldur * voru mootþrooanleger hia hafenu / hia þvi rauda hafe. * 2. Mos. 14/ 11.
8 Þo hann hiælpade þeim fyrer sijns nafns skulld/ ad kunngiora sijna magt.
9 Og hann * straffade þad rauda haf / og þad vard þurt/ z liet þa ganga i giegnum afgrunnenn/ sem i eydemørk.
* 2. Mos. 14/ 21/ etc.
10 Og hiælpade * þeim af hanns hende/ sem þa hatade/ og endurleyste þa af (þeirra) fiandmanna hende. * Luc. 1/ 71.
11 Og * vatned dreckte þeirra mootstødumm/ þar vard * * ecke eirn epter af þeim.
* 2. Mos. 14/ 28. * * 4. Mos. 21/ 35. Jos. 8/ 22.
12 Þa trudu þeir a hanns ord/ þeir sungu hanns lof.
13 (Þo) gleymdu þeir hanns verkum fliott/ þeir bidu ecke epter hanns rade.
14 Enn * þeir feingu stoora gyrnd i eydemørkenne/ og freistudu Guds i þeirre audn.
* 4. Mos. 11/ 4. etc.
15 Þa gaf hann þeim þad þeir gyrntust/ enn sende fordiørfun a þeirra sæl.
16 Og þeir * uppsettu sig (med ofund) i moote Mose i herbudunum/ moote Aaron/

ton Drottens heilaga.
* 4. Mos. 16. 2/3. C. 2. 8/9.
17 Jorden * opnade sig / og svelgde Dathan / og hulde yper Abirams hoop.
* 4. Mos. 18/ 31. etc.
18 Og þar vard * eirn elldur upptendrad-ur medal þeirra saþnadar/ eirn loge upp-brende þa ogudlegu. * 4 Mos. 16/ 35.
19 Þeir * giordu eirn kalb i Noreb / og tilbædu fyrer þui skelpta (bylæte.) * 2. Mos. 32/ 4.
20 Og þeir * umbreittu þeirra dyrd til eins yxa lykingar / sem etur gras.
* Rom. 1/ 23.
21 Þeir gleymdu Gude þeirra frelsara/ sem haþde giort stora hlute i Egyptalande
22 * Undarleg (teikn) i Chams lande/ ognarlega hlute hia þui rauda haþe.
* Ps. 105/ 27.
23 Og hann * sagde/ad hann villde apmaa þa/ þar sem Mose hans utvalde heþde ecke staded i skardenu fyrer hans augsyn/ ad frasnua hans reide/ad fordiarþa ecke (þa.) * 2. Mos. 32. 10/ 11. etc.
24 Þeir forsmadu og þad lystelega land/ þeir trudu ecke a hans ord.
25 Enn þeir mogludu i þeirra tialldbudum/ þr hlyddu ecke Drottens raust.
26 Og * hann upplypte sinne hende i moote þeim/ ** ad lata þa falla i eyde-morkenne. * 4. Mos. 14/ 23. etc.
** 1. Cor. 10/ 5.
27 Og hann villde lata þeirra sæde falla a medal heidingianna/og tvistra þeim i londunum.
28 Og þeir * hafa giefed sig til Baal-Peor / og eted af hinna daudu foornum.
* 4. Mos. 25/ 3.
29 Og þeir hafa reitt(hann)med þeirra athofn / so ein plaaga utbrautst a þa.
30 Þa * gieck Phinehes framm/ og hielt riettenn/og plaagann vard stillt.
* 4. Mos. 25/ 7.
31 Og þad vard * honum reiknad til riettlætes/æ og alltyd æfenlega.
* 1. Mos. 15/ 6.
32 Þeir * ysdu(hann)og so hia þrætuvatnenu/ og þad gieck Mose illa fyrer þeirra skulld. * 2. Mos. 17/ 3.
33 Þui þeir ysdu hans anda / ad hann talade (nockud oforhugsad) med synum vorum.
34 Þeir afmadu ecke þioodernar/ sem * Drottenn hafde sagt til þeirra.
* 5. Mos. 7. 1/2. C. 12. 2/3.
35 Enn þeir samblondudu sig medal heidingianna/ og lærdu þeirra verk.
36 Og þioonudu þeirra afgudum / og þeir urdu þeim til eirnrar snoru.
37 Þar fyrer ukann * offrudu þeir þeirra sonu/ og þeirra dætrum til diøflanna.
* 3. Mos. 18/ 21. etc.
38 Og þeir uthelltu saklausu bloode / þeirra sona og þeirra dætra bloode / sem þeir offrudu Canaans afgudum / so landed vard saurgad med bloodskulld.)
39 Og þeir saurgudu sig med þeirra verkum/og hoorudust med þrra athæfe.
40 Þa vard * Drottens reide grimm i moote hans foolke / og hann fieck eina andstygd til syns arfs. * Dom. 2/ 14.
41 Og gaf þa i heidingianna hendur / og þeir / sem þa hotudu / drottnudu yfer þeim.
42 Og þrra fiandmenn þreingdu þm/ z þr urdu audmiukter under þrra hond.
43 Hann frelsade þa morgum sinnum/ enn þeir/þeir ysdu(hann)med þeirra raad slage / og þeir urdu underlagder fyrer þeirra misgiornings skulld.
44 Samt leit hann(þar til/)þegar þr voru i neyd/ þegar hn heyrde þrra hrop
45 Og hann * minntest a sinn sattmaala/ þeim(til besta/)og þad ydrade hann epter hans stooru myskunseme.
* 5. Mos. 30/ 3. etc.
46 Og hann gaf þeim myskunseme fyrer ollum/ sem þa hofdu fangad.
47 Frelsa oss / Drottenn vor Gud / og safna oss samann fra heidingiunum / uppa þad vier kynnum þacka þynu heilaga nafne/z hroosa oss i þynum lofsingr.
48 Lofadur vere Drottenn Israels Gud/ fra eilyfd og allt til eilyfdar/og allt foolked segе/ amen/Halleluja.

CVII. Psalmur.

Þacklæte til Guds fyrer Frelse.

Þacked Drottne/ þvi hann er goodur/ þvi hans myskunseme er eilijf. * Ps. 106/1. Ps. 136/1.

2 Þeir meiga seigia þad/ sem eru endurleyster af Drottne/ þeir ed hann hefur endurleyst af fiandmannsens Hende

3 Og þeir / sem hann hefur safnad af londunum / fra austre og fra vestre/ fra nordre og fra hafenu.

4 Þeir/ sem fooru villt i eydemorkenne/ a eidreitge/ þeir sem fundu aungvann stad/ sem þeir kynne byggia.

5 Þeir voru hungrader og þyrster/ þeirra sal vanmegnadest i þeim.

6 Og * hroopudu til Drottens i þeirra neyd/ hann frelsade þa af þeirra angist.
* Ps. 22/6. Ps. 99/6. Ps. 120/1.

7 Og færde þa a eirn riettann veg/ ad þeir geinge til þess stadar/ sem þeir kynne bua i.

8 Sal þa þacka Drottne fyrer hans myskunseme og fyrer hans undarlega hlute vid manneskiunnar born.

9 Ad hann mettade eina þyrsta sal / og * fyllte eina hungrada sal med goodu.
* Luc. 1. 53.

10 Þeir sem satu i myrkrenu/ og i daudans skugga /fangner i þreinging og iarnum.

11 Af þvi þeir voru overbrotner i moote Guds orde/ og hofdu foragtad þess Hæsta raad.

12 Þar fyrer audmykte hann þeirra hiarta med mædu/ þeir slosudu/ og þar var eingenn hialpare.

13 Og þeir * hroopudu til Drottens i þeirra neyd/ hann frelsade þa af þeirra angistum. * v. 6/19.

14 Hann utfærde þa af myrkre og daudans skugga / og sundursleit þeirra bond.

15 Sal þa þacka Drottne fyrer hans myskunseme / og fyrer hans undarlega hlute vid manneskiunnar born.

16 Þvi hann sundurbraut kopar portenn/ og sundursloo iarnsteingurnar.

17 Þeir voru daarar vegna þeirra yfertrodslu vegar / og urdu plagader fyrer þeirra misgiorninga skulld.

18 Þeirra sal væmde vid allre fædu / og þeir komu nær til daudans porta.

19 Og þeir * hroopudu til Drottens i þeirra neyd / hann frelsade þa af þeirra angistum. * Luc. 17/ 13.

20 Hann sende * sitt ord / og heilbrigdade þa / og frelsade þa af þeirra fordiorfunum. * Spek. 16/ 12.

21 Sal þa þacka Drottne fyrer hans myskunseme / og fyrer hans undarlega hlute vid manneskiunnar born.

22 Og offra * þackar offra offrum / og uppreikna hans verk med fognude.
* Ps. 50/14. Ps. 116/17.

23 Þeir/sem fara ofann a hafed a skipum/ sem bruka þeirra hondlan i storum votnum.

24 Þeir/þeir sau Drottens verk/og hans undarlega hlute i þvi diupenu.

25 Þegar hann sagdest/ þa liet hann verda eirn stoorann storm / og sa upplipte þess bilgium.

26 Þeir fooru upp i giegnt Himnenum / þeir fooru nidur i afgrunnenn / ad þeirra sal bradnade vegna oluckunnar.

27 Þeir reikudu og rafudu/sem sa druckne/ og allur þeirra vissdoomur var burtu.

28 Og þeir * hroopudu til Drottens i þeirra neyd/og hann utfærde þa af þeirra angistum. * Matth. 8/25.

29 Hann stillte storminn/og þeirra bilgiur logdu sig.

30 Þa urdu þeir glader / ad þær voru ordnar kirrar/og hann færde þa i hofn/ epter þeirra girnd.

31 Sal þa þacka Drottne fyrer sinnar myskunseme / og fyrer hans undarlega hlute vid manneskiunnar born/

32 Og upphefia hann i foolksens samkundu/og hroosa honum þar/sem þeir gomlu sitia.

33 Hann giorde vatnsfollenn ad eydemork/og vatnsræsernar ad einum þurrum (stad.)

34 Eitt avaxtarsamt land ad einu salltlande/ vegna þeirra vondsku/ sem biuggu þar i.

35 Hann giorde eina eydemork ad einum sioo med vatne / og eitt þurt land ad vatns rasum.

36 Og hann liet þa hungrudu bua þar/ og þeir tilreiddu eirn stad / sem þeir

kynne bua.

37 Og þeir sadu akra / og plønkudu vijngarda/og fengu mikit af afrakst-renum.

38 Og hañ blessade þa / og þeir urdu miøg fiølgader/ og fækkade ecke þeirra fienade.

39 Þar epter urdu þr mijnkader z nidur þrikter af illre þreingingu og angist.

40 Hañ uteys forsmaan yfer þa ypp-arlegu / og lætur þa fara a villt i þeirre audn/ sem eingeñ vegur er.

41 Eñ hañ vidhialpar einum fatæk-um af eymdeñe/ og setur þeirra ætter/ sem saude.

42 Þeir * froomu munu sia þad/ og gledia sig / eñ øll illska mun hallda sijn-um muñe. * Job. 22/19.

43 Hvør * er vijs/ og hañ skule vard-veita þetta? og þeir skule skynia Drottens mijskunsemder. * 5. Mos. 31/29. Jer. 9/12.

CVIII. Psalmur.

Davids Bæn fyrer Rijkisstiornañeñe

1 Davids psalma saungur.

Gud/mitt hiarta er reidubued/eg vil syngia og leika / ogso mijn dijrd.

3 Vakna upp psaltare og harpa/ eg vil vera arla uppe.

4 Eg * vil þacka þier / Drottenn / a medal þioodaña/ og syngia þier(lof) a medal mañeskiaña: * Ps. 57/10.

5 Þvi * þijn mijskunseme er stoor fra þvi fyrer ofañ Himnana/og allt til skyaña er þiñ sañleikur. * Ps. 57/11 etc.

6 Upphef þig/ Gud/ yfer Himnana/ og þijna dijrd yfer alla Jordena.

7 Uppa þad * þijner elskuleger kuñe frelsast / frelsa med þiñe hægre hende/ og bænheyr mig. * Ps. 60/7.

8 Gud talar i sijnum helgedoome / eg vil vera gladur/ Eg vil skipta Sichem/ og afmæla Suchots dal.

9 * Gilead er miñ / Manasse er miñ / Og Ephraim er mijns høfuds magt / Juda er miñ løg giafare. * Ps. 60. 9/10.

10 Moab er mitt þvotta ker/ Eg vil kasta mijnum skoo yfer Edom/ Eg vil gledia mig yfer Philistæa.

11 Hvør vill færa mig i eitn rambygdañ stad? hvør mun leida mig iñ til Edom?

12 Muntu ei Gud / sem burt rakst oss/ og sem * fer ecke ut / Gud med vorum herflockum? * Ps. 44/10.

13 Giøra oss adstod i neydeñe / Þvi mañeskiuñar frelsan er hiegoome.

14 * Med Gude vil eg giøra megtuga hlute/ og hañ/ hañ mun underkroda vora fiandmeñ. * 2. Sam. 22/30. Ps. 18/30. Ps. 60/14.

CIX. Psalmur.

Formæling yfer Judaña Opacklæte.

Til saungmeistarans/ Davids psalmur.

Gud miñ lofgiørdar Gud/ þeig ecke.

2 Þvi eins ogudlegs muñur/ og eitn svikafullur muñur hefur opnad sig i moote mier/ þeir toludu vid mig med eitnre falskre tungu.

3 Og þeir umspeñtu mig med ordum / (sem komu af) hatre / og þeir stridu i moote mier fyrer utañ sok.

4 J stadeñ þess eg elska (þa/) eru þeir i moote mier/ Eñ eg bid.

5 Og þeir * bevijsa mier illt fyrer gott/ og hatur fyrer miñ kiærleika. * Ps. 35/12. Jer. 18/20.

6 Set eitn ogudlegañ yfer hañ/ Og satan skal standa hia hañs hægre hende:

7 Nær hañ dæmist/ þa lat hañ fyrnast sekañ/og hañs bæn verde til syndar.

8 Lat hañs daga verda faa / * Eitn añar medtake hañs embætte. * P. [illegible] 1/20

9 Lat * hañs born verda fodurlaus/ og hañs hustru eina eckia. * 5. Mos. 28/32.

10 Og ad hañs born vyst flacke um og betle/og leite(epter naudþurft) af þeirra fordiorfudum stodum.

11 Ad okurkalleñ sokke ut allt þad hañ hefur/ og ad framande ræne hañs erfide.

12 Ad eingeñ audsyne honum mijskun-semd/og ad eingeñ veite hañs fodurleysing-jum nad.

13 Ad hañs * afkomendur uppræteñ / þeirra nafn afmaest i þeim odrum lid. * Ps. 21/11.

14 Ad

14 Ad hañs * fedra misgiørnings verde minst fyrer Drottne / og hañs moodurs synd ecke apmaeest. 2. * Mos. 20/ 5.
15 Ad þr alltijd sieu pyrer Drottne / Og hañ uppræte þeirra miñing ap Jørduñe.
16 Ap þvi/ ad hñ minntest ecke ad giøra myskunsemd/ helldur opsookte eitn aumañ mañ/ og eitn fatækañ/ og eitn angrad. añ / od i helsla (hñ.)
17 Ap þvi hañ elskade bølvanena/ so ad hun kom a hñ / Og hñ hapde ecke lyst til blessunarennar/ z hun vere langt fra hm.
18 Og hañ verdur ijklæddur med bølvaneñe / sem med synu klæde / og hun gange iñ i hañ sem vatn/ og sem oleum i hañs bein.
19 Laat hana verda hønum / sem eitt fat/ er hañ er i / og ad einu bellte/ sem hañ alltijd skule binda um sig.
20 So (hafe þeir) til launa af Drottne/ sem eru i moote mier/ og þeir/ sem * tala illt i giegn miñe saal. * v. 3.
21 Eñ þu/ Drottneñ/ Drottneñ/ breit vid mig/ fyrer þijns nafns skulld / Af þvi þijn myskunseme er good/ frelsa mig
22 Þvi eg * er aumur og vesæll/ og mitt hiarta er sært midt i mier. * Ps. 40/ 18
23 Eg * leid burt sem eitn skugge/ nær hønum hallar/ Eg verd burtrek[i]ñ/ sem ein grashoppa. * Job. 14/ 2. Ps. 144/ 4
24 Mijn knie veiklast af føstu/ z mitt holld er magurt / af þvi þad hefur aungva fitu.
25 Þo maa eg / eg vera þeirra spott. Nær þeir siaa mig/ þa skaka þeir þeirra høfud.
26 Hiaalpa mier / Drottneñ miñ Gud/ Frelsa mig epter þiñe myskunseme.
27 Ad þeir kuñe þeckia / ad þetta sie þijn hønd/ Ad þu/ Drottneñ / þu giører þad.
28 Laat þa bølva/ eñ blessa þu/ laat þa reisa sig upp / eñ þeir skulu smaanast / Eñ þiñ þienare mun glediast.
29 Laat mijna mootstandara ijklædast forsmaaneñe/ Og * klædast med þeirra skõm/ sm med einu kyrtle. * Ps. 35/ 27.
30 * Eg vil mykelega þacka Drottne med mijnum muñe / og prijsa hañ a medal margra. * Ps. 22/ 23.
31 Þvi hañ mun standa hia eins fatæks * hægre hønd/ ad frelsa (hañ) fra þeim/ sem fordæma hañs saal.
* Ps. 16/ 8.

CX. Psalmur.

Spaadoomur um Messiam.

Davids (psalmur.)

*D*rottneñ sagde til mijns Drottens: ** sittu hia miñe hægre hende/ þar til eg legg þijna fiandmeñ til þiña fota skarar. * Matth. 22/ 24. ** Ebr. 1/ 13.
2 Drottneñ mun senda þijns kraptar spijru af Zion / (seigiande:) drottna midt a medal þiña fiandmaña.
3 Þitt foolk (mun vera miøg) velviliugt a þiñar magtar deige i heilagre prijde/ Af (moodur) lijfe fra morgunrodanum mun þier (koma) þijns afkvæmes døgg.
4 Drottneñ soor/ og hañ mun þad ecke angra/ * þu ert eitn prestur æfenlega/ epter Melkisedeks vijsu. * Ebr. 5/ 6. C. 6/ 20. C. 7/ 17.
5 Drottneñ er hia þiñe hægre hen[d]e / Hañ mun nidursla konungana a siñar reide tijma.
6 Hañ mun dæma a medal heidingiaña/ hañ mun fylla þad med (dauda) kroppa / Hañ mun nidursla (hañ sem eitt) høfud yfer einu stooru lande.
7 Hañ mun drecka af læknum a veigenum/ Þar þ skal hañ upphefia høfuded.

CXI. Psalmur.

Þacklæte til Guds pyrer hañs Blessaner.

Haleluja.

*E*g vil þacka Drottne af * giørvøllu hiarta/ i þeirra froomu raade og samkundu. * Ps. 9/ 2.
2 Drottens verk eru stoor / þeirra verdur leitad af øllum þeim/ sm hafa lyst þar til.
3 Hañs verk er prijs og heidur / Og hañs riettlæte stendur alltijd.

4 Hañ

4 Hañ setti * eina miñing um̃ sÿna undarlega hlute: Drottleñ er nædugur og myskunsamur. * Luc. 22/ 19.

5 Hañ gaf þeim fædu/ sem hañ ottast/ Hañ miñest æfenlega a siñ sattmala.

6 Hañ liet kuñgiøra sÿn megtugu verk fyrer sÿnu foolke/ ad giefa þeim heidingiaña arf.

7 Hañs handaverk eru sañleike og riettur/ Allar hñs befalningar eru sañar.

8 Eru stadfestar alltÿd z eilÿflega/ Þar eru tilsettar i sañleika og fromleika.

9 Hañ sende sÿnu foolke eina lausn/ Byfalade siñ sattmala (ad vera) æfenlega/ Hñs nafn er heilagt z hrædelegt.

10 * Drottens otte er vÿsdoomsens upphaf/ Ein good vitska fyrer alla þa/ sem giøra þar epter/ Hañs lofstÿr blÿfur alltÿd. * Ordsk. 1/7. c. 9/10.

CXII. Psalmur.

Þeirra Gudhræddu Blessaner/ jafnvel ogso i þessu Lÿfe.

Haleluja.

Sæll er sa madur/ * sem ottast Drottiñ/ Sem hefur mykelega lyst til hañs bodorda.
* Ps. 1. 1/2. Ps. 119/ 1.

2 * Hañs sæde mun verda megtugt a Jorduñe/ Þeirra froomu ætt mun blessast. * Ordsk. 20/ 7.

3 Goke * og rÿkdoomur mun vera i hañs huse/ Og hañs riettlæte blÿfur alltÿd. * Ps. 34/ 10.

4 Þar er * uppruñed eitt lioos fyrer þa froomu i myrkrenu/ Hañ er nædugur og myskunsamur og riettlatur.
* Ps. 97/ 11. 2. Mos. 10/ 23.

5 Þad er eirn goodur madur/ sm̃ audsÿn er nad/ og sem lanar (giarnañ/) Hañ mun koma fram̃ sÿnum malefnum fyrer doomenum.

6 Þvi hañ mun ecke skeika æfenlega/ Eirn riettlatur mun vera til eirnrar æfenlegrar miñingar.

7 Hañ mun ecke ottast fyrer vondum tÿdendum/ Hañs hiarta er stødugt/ hañ vonar a Drottiñ.

8 Hañs hiarta stendur stødugt/ hañ mun ecke ottast/ þar til hañ * sier a sÿnum ovinum. * Ps. 91/8. Ps. 118/7.

9 Hañ * utdreifer/ hañ giefur þeim fatæku/ Hañs riettlæte blÿfur alltÿd/ Hañs horn mun upphefiast med vegsemd. * 2. Cor. 9/ 9.

10 Savgudlege mun þad sia/ og reidast (þar af/) Hañ * mun gnÿsta med sÿnum tøñum/ og burtsmelltast. Þvi þeirra ogudlegu osk mun forganga.
* Ps. 35/ 16. Ps. 37/ 12.

CXIII. Psalmur.

Gud giefur audmiukum Naad.

Haleluja.

Lofed * þier Drottens þienarar/ lofed Drottens nafn.
* Ps. 134/ 1.

2 Lofad * vere Drottens nafn fra nu og allt til eylÿfrar tÿdar.
* Dan. 2/ 20.

3 Fra * solareñar uppgaungu allt til heñar nidurgaungu er Drottens nafn lofad. * Mal. 1/ 11.

4 Drottiñ er haar yfer øllum heidingium/ hañs dÿrd er yfer Himnunum.

5 * Hvør er sem Drottiñ vor Gud? ** sem hefur sett sig hatt? * 2. Mos. 15/11. Ps. 86/ 8. ** Ps. 138/ 6. Es. 57/ 15.

6 Hañ sem lytelæcker sig ad sia/ i Himnunum og a Jordunñe.

7 Sem * uppreiser eirn lÿtelmagna af duftenu/ Og upphefur eiñ fatækañ af skarnenu. * 1. Mos. 41. 40/ 41.

8 Ad setia hañ hia høfdingium/ hia sÿns foolks høfdingium.

9 Hañ/ * sem giører ad ein obyria byr i husenu ein glød barna-mooder/ haleluja.
* 1. Mos. 21/ 2. 1. Sam. 1/20. Luc. 1/57.

CXIV. Psalmur.

Israel þackar Drottne fyrer Velgiørninga.

Hegar * Israel foor ut af Egyptalande: Jakobs hus fra einu foolke/ sem hafde eitt framande maal. * 2. Mos. 12/ 41.

2 Þa vard Juda ad hañs helgedoome: Israel hañs herradæme.

3 Hofed * sa z flÿde: ** Jordan hliop apt a bak. * 2. Mos. 14/22. ** Jos. 3. 13/16

4 Fiølleñ stucku sem Hrutar/ Hæder-nar/ sem unglombeñ.

5 Hvad (gieck ad) þier/ þu haf/ ad þu fluder? þu Jordan/ ad þu hlioopst aptur til baka?

6 Þier fiøll/ ad þier stuckud/ sem hrutar/ Þier hæder/ sem unglømb?

7 Bifastu/ þu Jørd/ fyrer Drottens augsyn/ Fyrer Jakobs Guds augsyn.

8 Sa/ * ed snere kletenum i stødu-vatn/ Þeim (harda) steine i eina upp-sprettu. * 2. Mos. 17/ 6. etc.

CXV. Psalmur.

Mañeskiuñar Athvarf ber ad vera a Gude.

Eige oss Drotteñ/ eige oss/ Helldur gief þijnu nafne dijrdena/ fyrer þijna mijskun/ fyrer þiñ sañleika.

2 Hvi skylldu heidingiarner seigia: * hvar er nu þeirra Gud? * Ps. 42. 4/ 11.

3 Eñ vor Gud er i Himnenum/ hañ * giører allt hvad honum þocknast.
* Ps. 135. 6.

4 Þeirra afguder eru * silfur z gull/ eirnrar mañeskiu handaverk.
* Ps. 135. 15. etc.

5 Þeir hafa muñ/ eñ kuña ecke tala/ Þeir hafa augu/ eñ kuña ecke sia.

6 Þeir hafa eyru/ eñ kuña ecke heyra/ Þeir hafa naser/ eñ kuña ecke lukta.

7 Þeir hafa hendur/ eñ kuña ecke þreyfa/ Þeir hafa fætur/ eñ kuña ecke ganga/ Þeir kuña ecke tala i gegnum þeirra hals.

8 Eins sem þeir/ * eru þeir/ er giøra þa/ Ja sierhvør/ sem reider sig uppa þa. * Spek. 14. 9.

9 * Israel/ reid þig uppa Drotteñ/ hañ er þeirra hialp og þeirra skiølldur.
* Ps. 121. 3.

10 Arons hus/ reided ydur uppa Drotteñ/ hañ er þeirra hialp og þeirra skiølldur.

11 Þier sem ottest Drotteñ/ reided ydur uppa Drotteñ/ hañ er þeirra hialp og þeirra skiølldur.

12 Drotteñ miñest a oss/ hañ mun blessa/ * hañ mun blessa Israels hus/ hañ mun blessa Arons hus. * Ps. 118. 3/ 4

13 Hañ * mun blessa þa/ sem ottast Drotteñ/ þa smæu med þeim stooru.
* Ps. 112. 2.

14 Drotteñ mun auka vid ydur/ vid ydur og vid ydar børn.

15 * Þier erud blessader fyrer Drottne/ sem hefur giørt Himen og Jørd.
* 1. Mos. 26/ 29.

16 * Himnarner/ (ja) Himnarner heyra Drottne til/ Eñ Jørdena gaf hañ mañeskiuñar børnum. * 1. Mos. 14/ 22.

17 Þeir * daudu kuña ecke lofa Drotteñ/ ei helldur nockur/ sem nidurfer i þad kyrra. * Ps. 6/ 6.

18 Eñ vier/ vier lofum Drotteñ/ fra nu og allt til eilijfrar tijdar/ halleluja.

CXVI. Psalmur.

Huggun i Krosse og Hørmung.

Þad er mier kiært/ ad Drotteñ vill heyra mijna raust/ mijnar bæner.

2 Þvi hañ hneigde sitt eyra til mijn/ Þar fyrer vil eg akalla hañ mijna daga.

3 * Daudans reip voru um kring mig/ og * helvijtes angist hafde hitt a mig/ eg fañ angist og neyd (fyrer mier.) * 2. Sam. 22/ 5. Ps. 18/ 6.
** Ps. 30/ 4.

4 Eñ eg akallade i Drottens nafne/ (seigiande:) kiære Drotteñ/ frelsa mijna sal.

5 Drotteñ er nadugur og riettlatur/ Og vor Gud er mijskunsamur.

6 Drotteñ vardveiter þa einfølldu/ Eg var snaudur/ þo frelste hañ mig.

7 Mijn sal/ kom aptur til þiñar hvijldar/ þvi Drotteñ hefur giørt vel vid þig

8 Þvi * þu frelsader mijna sal fra daudanum/ mitt auga fra grætnum/ miñ foot fra hrøsun̄ñe. * Ps. 56/ 14.

9 Eg vil * ganga (yduglega) fyrer Drottne i þeirra lifendu lande.
* 1. Mos. 17/ 1.

10 * Eg trude/ þar fyrer talade eg/ Eg/ eg var miøg nidurþryktur.
* 2. Cor. 4/ 13.

11 Eg/eg sagde i miñe efasemd: * Sierhvør mañeskia er eitn lygare.
* Rom. 3/4.

12 Hvørneñ skal eg betala Drottne alla hañs velgiørninga vid mig?

13 Eg vil taka vid þeim margfallda hiælpr æðesens kaleik/og ákalla DRottēs nafn.

14 Eg * vil betala Drottne myn heit/ nu fyrer øllu hñs foolke. * Ps. 22/26.

15 Þad er dyrmætt fyrer Drotteñs augum/ nær hañs heilager deyia.

16 Kiære Drotteñ/sañarlega/ * eg er þiñ þienare/ eg er þiñ þienare/ þiñar ambáttar son/ Þu hefur leyst myn bønd. * Spek. 9/5.

17 Þier vil eg offra þackar-offurs offrum/og ákalla i Drotteñs nafne.

18 Eg * vil betala Drottne myn heit/ nu fyrer øllu hñs foolke. * Ps. 50/14.

19 J Drotteñs hus forgarde/ Midt i þier Jerusalem/ halleluja.

CXVII. Psalmur.

Spaadomur um̃ Heidingiaña Kallan.

Lofed * Drotteñ aller heidingiar/prysed hañ aller lyder.
* Rom. 15/11.

2 Þvi hañs myskunsemd er megtug yfer oss/ og Drotteñs sañleike er æfenlega/ halleluja.

CXVIII. Psalmur.

Þacklæte fyrer Messiæ Velgiørninga.

Lofed * Drotteñ/ þvi hañ er goodur/ þvi hañs myskunsemd er eilyflega. * Ps. 107/1. Ps. 136/1. Rom. 15/11.

2 Jsrael * seige nu/ad hañs myskun er eilyflega. * Ps. 115.12/13.

3 Þeir/ sem eru Aarons hus/ seige nu/ ad hañs myskunsemd er eilyflega.

4 Þeir/sem ottast Drotteñ/seige nu/ ad hañs myskunseme er eilyflegana.

5 Eg * kalla a DRotteñ/ af angist/ Drotteñ bænheyrde mig ørlátlega.
* Es. 26/16.

6 * Drotteñ er med mier/ eg vil ecke ottast/ Hvad kañ ein mañeskia giøra mier? * Ps. 56/5. Ebr. 13/6.

7 Drotteñ er med mier/medal þeirra/ sem hiælpa mier/ Þar fyrer * vil eg/ eg sia uppa þa/ mig hata. * Ps. 54/9.

8 Þad er betra ad reida sig uppa Drotteñ/ * eñ vona a mañeskiurnar.
* Ps. 108/12. Ps. 146/3.

9 Þad er betra ad reida sig uppa Drotteñ/ eñ vona a høfdingiana.

10 Aller heidingiar settu sig i kryngum mig/ (eñ) i Drotteñs nafne vil eg nidurhøggva þa.

11 Þeir settust um̃ kryng mig/ja/settust um̃ kryng mig/(eñ) i Drotteñs nafne vil eg nidurhøggva þa.

12 Þeir * settust um̃ kryng mig/ sem byflugur/Þeir eru utsløkter/sem elldur i þyrnum/ J Drotteñs nafne vil eg nidurhøggva þa. * 5. Mos. 1/44.

13 Þu hrast mier hardlega ad falla/eñ Drotteñ hiælpade mier.

14 * Drotteñ er myn magt/ og(miñ) psalmur/ hañ var mitt hiælprǽde.
* 2. Mos. 15/2.

15 Mañ syngur um̃ glede og hiælpræde/i þeirra riettlátu tialldbudum: Drotteñs hægre hønd byhelldur sigrenum.

16 Drotteñs hægre hønd er upphafeñ/ Drotteñs hægre hønd behelldur sigrenum.

17 Eg mun ecke deyia/helldur lifa/og eg mun framtelia Drotteñs verk.

18 Drotteñ tiptade mig vel/ Eñ gaf mig ecke i daudañ.

19 Láted * riettlætesens port upp fyrer mier/ Eg vil ganga þar iñ/ eg vil þacka Drottne. * Es. 26/2.

20 Þetta er Drotteñs port/þeir riettlátu munu ganga þar iñ.

21 Eg vil þacka þier * ad þu bænheyrer mig/og varst mitt hiælpræde.
* Ps. 119/71.

22 Sa * steiñ/sem byggingar meisterner burt køstudu/ er ordeñ ad einum høfudhirningar-(steine.) * Matth. 21/42. 1. Pet. 2/7.

23 Þetta er skied af Drottne/ þad er undarlegt fyrer vorum augum.

24 Þesse

24 Þesse er dagurenn/ sem Drottenn giør de/ * lǽtum oss kiǽtast og glediast a hønum. * Openb. 19/ 7.
25 O Drottenn/ * frelsa nu/ o Drottenn/ lǽt þad luckast nu. * Joh. 12/ 13. etc.
26 Lofadur vere sa/ sem kiemur i Drottens nafne/ Vier blessum ydur af Drottens huse.
27 Drottenn er Gud/ og hann liet lijsa fyrer oss/ Binded hǽtijdarennar offur med bøndum allt til altaresens horna.
28 Þu ert minn Gud/ þar fyrer vil eg þacka þier/ o minn Gud/ eg vil upphefia þig.
29 Þacked * Drottne/ þvi hann er good ur/ þvi hans myskunseme er eilijflega. * Ps. 136. 1/ 26.

CXIX. Psalmur.

Umm Guds Ords Avǿxt og Nytseme

Sǽler * eru þeir/ sem lifa froomlega/ þeir sem ganga i Drottens løgmǽle. * Ps. 1. 1/ 2. Ps. 112/ 1.
2 Sǽler eru þeir/ sem hallda hans vitnesburd/ þeir ed hans leita af øllu hiarta
3 Jǽ þeir/ sem giøra ecke misgiørning/ (Helldur) ganga a hans vegum.
4 (Drottenn) þu/ þu hefur boded ad hallda kostgiǽfelega þijnar befalningar.
5 O ad mijner veiger mǽttu stadfestast ad hallda þijnar skickaner.
6 Þa mun eg ecke til skammar verda/ nær eg lijt til allra þinna bodorda.
7 Eg vil þacka þier af einu rǽdvøndu hiarta/ i þvi eg lǽre þijns rettlǽtes dooma.
8 Eg vil hallda þijnar skickaner/ Yfer gief mig ecke so miøg.
9 Hvar med skal einn ungur bevijsa sinn stig? ad taka vara (þar a) epter þijnu orde.
10 Eg leitade þijn af mijnu giørvøllu hiarta/ lǽt mig ecke fara villt fra þijnum bodum.
11 Eg geymde þijn ord i mijnu hiarta/ uppa þad eg skillde ecke syndga i moote þier.
12 Lofadur vertu/ þu Drottenn/ * kienn mier þijnar skickaner. * v. 26. 64/ 68.
13 Eg uppreiknade med mijnum vørum øll þijns munns riettende.
14 Eg gled mig i þinna vitnesburda veige/ sem yfer øllum yferfliotanlegleika.
15 Eg vil minnast a þijnar befalningar/ og lijta til þinna stiga.
16 Eg * vil forlysta mig i þijnum skickunum/ Eg vil ecke gleima þijnu orde. * v. 47.
17 Giør * vel vid þinn þienara/ ad eg mǽtte lifa/ og hallda þitt ord. * Ps. 51/ 20.
18 Upplǽt mijn augu/ ad eg meige siǽ þa undarlegu hlute af þijnu løgmǽle.
19 Eg * er framande a Jørdunne/ hyl ecke þijn bodord fra mier. * Ps. 39/ 13. etc.
20 Mijn sǽl er kramenn af þreyingu/ epter þijnum riettendum allttijd.
21 Þu straffader þa bølvudu dramblǽtu/ þa/ sem fara villt fra þijnum bodum.
22 Snu fra mier spotte og foroktun/ þvi eg helld þijna vitnesburde.
23 Þar * sitia ogso høfdingiar/ og þeir tǽlada i giegn mier/ (enn) þinn þienare skal minnast a þijnar skickaner. * Ps. 2/ 2.
24 Eg hefe ogso lyst til þinna vitnesburda/ þeir eru mijner rǽdsmenn.
25 Mijn sǽl loder vid dupted/ Halltu mier vid lijfed epter þijnu orde.
26 Eg uppreiknade mijna vegu/ og þu bǽnheyrder mig/ kienn mier þijnar skickaner.
27 Lǽt mig skynia þinna befalninga veg/ so vil eg tala umm þijn undarleg (verk.)
28 Mijn sǽl flytur burt vegna hrigdar/ Styrk mig epter þijnu orde.
29 Snu fra mier einum følskum veige/ og gief mier þitt løgmǽl.
30 Eg utvalde sannleikans veg/ eg sette þijn riettinde fyrer (mig.)
31 Eg ǽhangde þijnum vitnesburdum/ Drottenn/ lǽt mig ecke til skammar verda.
32 Eg vil hlaupa þinna bodorda veg/ nær þu huggar mitt hiarta.
33 Drottenn/ kienn mier þinna setninga

veg/z eg vil vardveita hñ (allt til)enda

34 Undervijsa mier / og eg vil vard-
veita þitt løgmal / og hallda þad af
giørvøllu hiarta.

35 Fær mig a þiña bodorda braut/þvi
eg hefe lyst þar til.

36 * Hneig mitt hiarta til þiña vit-
nesburda/og ecke til agyrndar.
*1. Sam. 8/3.

37 Frasnu mijnum augum/ad þau ecke
sæe hiegooman/ Hallt mier vid lijfed a
þijnum veige.

38 Stadfestu þitt ord vid þiñ þien-
ara/ sem (þienar) til þijns otta.

39 Lat mijna forsmaan ganga fram-
hia / sem eg ottadest fyrer / Þvi þijner
doomar eru gooder.

40 Sia / eg hafde laungun til þiña
befalninga/ halltu mier vid lijfed i þij-
nu riettlæte.

41 O Drottañ/lat þijna myklu mysk-
unseme koma fram vid mig/Þijna Frel
san epter þijnu orde.

42 Og eg vil svara hønum/*sem brijx
lar mier um nockud / ad eg hafe reidt
mig uppa þitt ord. * Ps. 42. 4/ 11.

43 Og * tak ecke sañleikans ord so al-
deiles af mijnum muñe/ þvi eg tek vara
a þijnum doomum. * Jer. 15/16.

44 Og eg vil jafnañ hallda þitt løg-
maal / æfenlega og alltijd.

45 Og eg vil (ørt) ganga a gangrum-
enu/þvi eg leitade þiña befalninga.

46 Og eg vil tala um þijna vitnes-
burde fyrer konungunum/og ecke smæ nast

47 Og eg vil * forlysta mig i þijnum
bodum/hvør eg elska. * v. 16.

48 Og upplipta mijnum høndum til
þiña bodorda / hvør eg elska / og tala
þijna setninga.

49 Minstu eins ords vid þiñ þien-
ara / med hvøriu þu hughreyster mig.

50 Þesse er mijn huggun i miñe eymd/
Þvi þitt ord * hefur hallded mier vid
lijfed. * Ps. 19/ 8.

51 Þeir dramblatu spottudu mig (so)
miog/ Eg veik (þo) ecke fra þijnu løg-
maale.

52 Drottañ/eg minnest a þijna dooma
fra eilijfd/ og vard huggadur.

53 Þar * greip mig ein ækiefd/vegna
þeirra ogudlegu / sem yfergæfu þitt
løgmal. * Ps. 39/4.

54 Þijner setningar eru mijner saung-
var i mijnu giesta-herberge.

55 Drottañ / eg huxade um nootkena
til þijns nafns/og hiellt þitt løgmaal.

56 Þetta skiede mig / af þvi eg hiellt
þijnar befalningar.

57 Eg sagde: Drottañ er mitt hlut-
skipte/ eg vil hallda þijn ord.

58 Eg bad fyrer þijnu auglite af giør
vøllu hiarta/vertu mier nædugur ept
er þijnu orde.

59 Eg hugleidde mijna vegu/ og snere
mijnum footum til þiña vitnesburda.

60 Eg flijtte mier / og tafde ecke ad
hallda þijn bodord.

61 Þeirra ogudlegu hoopur rænte mig/
(Eñ) eg gleymde ecke þijnu løgmaale.

62 Eg * stend upp um midnætted / ad
packa þier fyrer þijns riettlætes doo-
ma. * Ps. 42/ 9.

63 Eg helld mig til allra þeirra/ sem
ottast þig / og til þeirra / sem hallda
þijnar befalningar.

64 Drottañ/* Jørdeñ er full af þiñe
myskunsemd/ Kieñ mier þijna setninga.
* Ps. 33/5

65 Þu * giørder vel vid þiñ þienara/
Drottañ/epter þijnu orde. * v. 27.

66 Kieñ mier eitt goodañ skilning og
forstand/ Þvi eg true a þijn bodord.

67 Adur eñ eg vard audmijktur / foor
eg villt/ Eñ nu helld eg þitt ord.

68 Þu ert goodur/og giører vel / kieñ
mier þijna setninga.

69 Þeir * dramblatu dikta lijge um
mig/(eñ) eg/eg vil hallda þijnar befal-
ningar af giørvøllu hiarta. * v. 78/85.

70 Þeirra hiarta vard feitt / sem ijst-
ra / (eñ) eg / eg forlysta mig vid þitt
løgmaal.

71 Þad var mier gott/ad eg vard aum
ur/ad eg kyñe læra þijna setninga.

72 Þijns muñs løgmaal er mier betra/

eñ

eñ þusund * (stycke) gulls og silfurs.
* Ps. 19/ 11.

73 Þijnar * hendur hafa giört mig og tilreidt mig/ Undervijsa mier/ og eg vil læra þijn bod. * Job. 10/8. Ps. 139.13/14.

74 Þeir sem ottast þig/ munu sia mig/ og gledia sig / þvi eg vona a þitt ord.

75 Drottenñ/ eg veit/ ad þijner doomar eru riettlæte / og ad þu audmyker mig trulega.

76 Læt þijna mijskunsemd nu vera ad hugga mig / epter þijnu orde til þijns þioons.

77 Læt þijna mijskunsemd veitast mier/ ad eg meige lifa/ Þvi * þitt lögmaal er mijn stoor unadsemd. * v. 35.

78 Læt þa drambláatu smænast / þvi þeir nidurþrycktia mier * med falskleika/ (eñ) eg/ eg vil tala um þijnar bijfalningar. * v. 86.

79 Læt þa snua vid til mijn/ sem þig óttast/ og þeckia þijna vitnesburde.

80 Læt mitt hiarta vera fullkomed i þijnum setningum / ad eg ecke skule smænast.

81 Mijna saalu * leinger epter þijnu hialpræde/ Eg vona a þitt ord.
* 1. Mos. 49/ 18.

82 Mijn augu vatnnegnudust vegna þijns ords / i þvi eg sagde : nær villtu hugga mig?

83 Þvi eg var eins sem ein hud i reik / þo gleymde eg ecke þijnum setningum.

84 Hvad * leinge skal þiñ þienare bijda? nær villtu hallda doom yfer þeim/ sem offsækia mig? * Openb. 6/ 10.

85 Þeir stollthu groofu grafer fyrer mig/ hvad ecke er epter þijnu lögmaale.

86 Öll þijn bodord eru sañleikur/ Þeir offsækia mig falsklega/ hialpa mier.

87 Þeir höfdu hartnær fyrerkomed mier a Jördunñe/ eñ eg / eg yfergaf ecke þijnar befalningar.

88 Hallt mier vid lijfed epter þiñe mijskunsemd/ þvi eg vil vardveita þijns muñs vitnesburd.

89 Drottenñ/ * þitt ord er stödugt eilijflega / i Himnunum. * Es. 40/ 8.

90 Þiñ sañleike er æ og allttijd/ Þu * stadfester Jördena og hun mun halldast (vid.) * Ps. 89/ 12.

91 Þeir halldast vid (eñ nu) þeñañ dag epter þijnum doomum/ þvi þeir eru all er þijner þienarar.

92 Hefde þitt lögmaal ecke vered mijn stoor unun / þa hefde eg fyrerfarist i mijñe eymd.

93 Eg vil alldrei gleyma þijnum befalningum/ þvi þu helldur mier vid lijf ed med þeim.

94 Eg heyre þier til/ frelsa mig/ þvi * eg leita þiña befalninga. * v. 45.

95 Þeir * ogudlegu taka vara a mier/ ad eydeleggia mig / (Eñ) eg vil giefa giætur ad þijnum vitnesburdum.
* Ps. 37/ 32.

96 Eg hefe sied ending a öllum hlutum/ (Eñ) þitt bodord (breider sig) mióg vijda.

97 Hversu hefe eg þitt lögmaal kiært/ þad er mijn ræda * hvörn dag.
* Ps. 1/ 2.

98 Þu munt giöra mig hyggnare eñ mijna fiandmeñ med þijnum bodum/ þvi þad er mitt æfenlega.

99 Eg vard hyggnare eñ aller þeir / sem kiendu mier/ þvi þijner vitnesburder voru mijn ræda.

100 Eg vard mijked * forsiaalare eñ þeir gomlu/ þvi eg hiellt þijnar bijfalningar. * Spek. 8/ 10.

101 Eg hiellt mijnum footum fra öllum vondum stigum / ad eg kyñe hallda þitt ord.

102 Eg veik ecke fra þijnum doomum/ þvi þu/ þu kiender mier.

103 Hversu voru þijn ord * sætare fyrer miñ goom / eñ hunang fyrer miñ muñ. * Ps. 19/ 11.

104 Eg er allforsiaall af þijnum befalningum / þar fyrer hata eg alla falska stigu.

105 Þitt ord er * ein lykt fyrer miñ foot/ og eitt lioos a mijnum stig.
* 2. Pet. 1/ 19. Ps. 19/ 9.

106 Eg soor / og vil þad hallda / ad vard.

vardveita þijns rietlætes dooma.
107 Eg er so miøg aumur/Drottenn / halltu mier vid lijfed epter þijnu orde.
108 Drottenn / * lat nu mijns munns sialfviliug (offur) þocknast þier / og kienn mier þijna dooma. * Ps. 19/ 15.
109 Mijn sal er alltijd i minne hende / þo hefe eg ecke gleymt þijnu løgmale.
110 Þeir ogudlegu løgdu eina snoru fyrer mig/þo foor eg ecke villt fra þijnum befalningum.
111 Eg fieck þijna vitnesburde til arfs æfenlega / Þvi þeir eru mijns hiarta glede.
112 Eg hneigde mitt hiarta ad giøra epter þijnum setningum æfenlega til enda.
113 Eg hata undersørula (hlute/) og elska þitt løgmaal.
114 Þu ert mitt skiool og minn skiølldur/ eg * vona til þijns ords. * v. 74.
115 Vijked fra mier þier vondu/ og eg vil hallda mijns Guds bod.
116 Vidhalltu mier epter þijnu orde/ ad eg meige lifa/og * lat mig ecke verda til skammar i minne von. * Ps. 25.2/3.
117 Styrk mig/ad eg meige verda frelsadur / og eg * vil alltijd forlysta mig i þijnum setningum. * v. 70/ 143.
118 Þu nidurstoost alla þa/ sem fooru villt fra þijnum setningum/þvi þeirra svik er falskleike.
119 Þu burtkastader øllum ogudlegum a Jordunne/sem snuddu-syndre; þar fyrer elskade eg þijna vitnesburde.
120 Mitt holld * var hrædt fyrer þijnum otta / og eg skielfdest fyrer þijnum doomum. * Job. 4. 14/ 15.
121 Eg frammkvæmde rietten og rietlæted/Gief mig ecke under þa/sem vilia giøra mier ofrijke.
122 Forsvara þinn þienara til þess gooda / Ad þeir dramblatu giøre mier ecke ofrijke.
123 Mijn augu forleinger epter þijnu hialpræde/ z epter þijns rietlætes orde.
124 Giør vid þinn þienara epter þinne myskun/og kienn mier þijna setninga.
125 Eg er þinn þienare/undervijsa mier/ ad eg meige þeckia þijna vitnesburde.
126 Þad er tijme/ad Drottenn giøre(þar nockud vid/) þeir hafa sundurrifed þitt løgmaal.
127 Þar fyrer * elskade eg þijn bod/framar gulle / og framar(skijru)gulle.
* Ps. 19/ 11.
128 Þar fyrer helld eg allar(þijnar)befalningar umm alla hlute riettar ad vera/ eg hata alla falska vegi.
129 Þijner vitnesburder eru undarleger/ þar fyrer hiellt mijn sal þa.
130 Þinna orda upplokning kann upplijsa/ sem * gierer þa einfølldu forstandiga.
* Ps. 19/ 8. 2. Tim. 3. 15/ 16.
131 Eg upplauk mijnum munne/ og took andann / Þvi eg hafde lysting til þinna bodorda.
132 * Snu þier til mijn / og vert mier nædugur / sem þu ert vanur vid þa sem elska þitt nafn. * Ps. 6/ 5.
133 Stadfest mijnar gaungur i þijnu orde / og lat aungvann ortett drottna yfer mier.
134 Leys mig fra manneskiunnar ofrijke/ so vil eg hallda þijnar befalningar.
135 Lat þitt andlit skijna fyrer þijnum þienara / og kienn mier þijna setninga.
136 Þar floodu vatns straumar af mijnum augum/ af þvi þeir ecke hallda þitt løgmaal.
137 Drottenn/ * þu ert riettvijs/og þijner doomar eru riettir. * 2. Mos. 9/ 27. Openb. 16/ 5.
138 Þu hefur bodeð þinna vitnesburda riettlæte og sannleika aldeiles.
139 Mijn * vandlæting hefur (nær þvi) uppriekt mier / þvi mijner mootstandarar hafdu gleymt þijnu ordu * Ps. 69/10.
140 Þitt * ord er miøg klart giort/og þinn þienare elskar þad. * Ps. 12/ 7. Ps. 19/ 9.
141 Eg er lijtell og foraktadur / (enn) gleyme ecke þijnum befalningum.
142 Þitt rietlæte er rietlæte eilijflega / og þitt løgmaal er sannleikur.
143 Neyd og angist hittu a mig/ (enn) þijn bodord voru mijn stoor unadsemd.
144 Þinna vitnesburda rietlæte er ei-

lijflega/ underviſa mier/ ſo life eg.

145 Eg hroopade i gieruollu hiarta / bænheyr mig/ Drotteñ /eg vil hallda þijn- ar ſkickaner.

146 Eg hroopade til þijn/ frelſa mig / og eg vil hallda þijna vitnesburde.

147 Eg kom ſnema i morgun-rockrenu/ og hroopade/ eg * vonade a þitt ord.

* v. 114.

148 Mijn augu voru voknud fyrer (næt- ur.) vaktena/ ad tala um þitt ord.

149 Heyr mijna rauſt epter þinne myſk- unſeme / Drotteñ / hallltu mier vid lijfed epter þijnum riette.

150 Þeir trædu ſier framm/ ſem ſætu ept er falſkleika / þeir voru langt fra þijnu logmaale.

151 (Eñ) Drotteñ/ þu ert nærre/ og oll * þijn bod eru ſañleike. * v. 86.

152 Eg hefe leinge vitad um þijna vitn esburde/ ad þu hefur ſtadfeſt þa eilijflega.

153 Sia mijna eymd / og frelſa mig / þui eg hefe * ecke gleymt þijnu log- maale. * v. 61/ 141.

154 Framflyt mijnu mæleſne/ og end- urleis mig / halltu mier vid lijfed fyrer þijns ords ſaker.

155 Hiælpræded er langt fra þeim ogud legu / þui þeir leita ecke þiña ſetninga.

156 Drotteñ/ þijn myſkunſemd er miog ſtoor/ halltu mier vid lijfed epter þijnum doomum.

157 Mijner * ofſoknarar/ ꝛ mijner moot ſtandarar eru marger/ (eñ) eg vijk ecke fra þijnum vitnesburdum. * Pſ. 3/2.

158 Eg ſa þa hreckvijſu/ og mig baud (þar vid/) þui þeir hielldu ecke þitt ord.

159 Sia/ ad eg hefe elſkad þijnar bijfal ningar/ Drotteñ/ halltu mier vid lijfed ept er þinne myſkunſemd.

160 Upphaf a * þijnu orde er ſañleikur/ og alls þijns riettlætes domur eilijflegano.

* Joh. 17/ 17.

161 Hofdingar ofſoktu mig an ſakar/ Eñ mitt hiarta * ottadeſt fyrer þijnu orde. * Eſ. 66/ 2.

162 Eg gladde mig yfer þijnu orde/ ſem ſa / þar finnur eitt ſtoort herfang.

163 Eg halade lijge / og hafde and- ſtygd (þar til/ Eñ) elſkade þitt logmaal.

164 Eg lofade þig ſio ſiñum a deige/ fyrer þijns riettlætes dooma.

165 Þeir hafa ſtoorann frid / ſem elſka þitt logmaal/ og munu ecke raſa.

166 Drotteñ/ eg beid epter þijnu hiælp- ræde/ og giorde epter þijnum bodum.

167 Mijn ſaal hiellt þijna vitnesburde/ og eg elſka þa miog.

168 Eg hiellt þijnar befalningar og þijna vitnesburde/ þui aller mijner veiger eru fyrer þier.

169 Drotteñ/ lat mitt hroop koma framm fyrer þitt auglit / underviſa mier epter þijnu orde.

170 Lat mijna beidne koma fyrer þitt auglit/ frelſa mig epter þijnu orde.

171 Mijnar varer ſkulu vtauſa lofgio- rd/ nær þu kieñer mier þijna ſetninga.

172 Mijn tunga ſkal * wtſkijra þijna ræ- du / þui oll þijn bod eru riettlæte.

* Ordſk. 6/ 22.

173 Lat þijna hond hiælpa mier / þui eg hefe wtvaled þijna befalning.

174 Drotteñ/ eg hafde loungun til þijns hiælpræded / og þitt logmaal er mijn ſtoor unun.

175 Lat mijna ſaal lifa/ og lofa þig/ og lat þiñ doom hiælpa mier.

176 Eg * foor villt/ ſem eitt lamb/ þat ferſt/ uppleita þiñ þienara/ þui eg hefe ecke gleymt þijnum bodū. * Eſ. 53/ 6. etc

CXX. Pſalmur.

Bæn i moote Fals-Kieñendum og Bakmælugum.

Eitn ſaungur uppa troppunum.

Eg (hiellt mier) til Drottens i minne neyd/ eg * hroopade/ og hañ bæn heyrde mig. * Pſ. 50 / 15.

2 Drotteñ / frelſa mijna ſaal fra eitrnre falſkre vor / Fra eitnre ſvika- fullre tungu.

3 Hvad giefur þier / eda hvad gagnar þier ein falſk tunga?

4 (Hun er ſem) eins ofluge hvoſſar pijlur / medgloodum af einebere (trie.)

5 Vei mier/ ad eg var framande a med- al Meſech/ bioo hia * Kedars tialldbud um.

um. * Lofkv. 1/ 5.

6 Mijn sæl hefur leinge bwed hia ein⸗um/ sem hatade frideñ.

7 Eg er fridsamur/ eñ nær eg tala/ þa eru þeir (bæner) til striijds.

CXXI. Psalmur.

Athvarf til Guds.

Eitn saungur a trøppunum.

Eg vil upplifta mijnum augum til fiallaña / hvadañ mier mun ko⸗ma hiælpeñ.

2 Mijn hiælp (kiemur) fra Drottne/ sem giørde Himeneñ og Jørdena.

3 Hañ mun ecke læta þiñ foot skeika / og ecke sofa/ sem vardveiter þig.

4 Siæ hañ mun ecke sofa/ og ei sofa/ sem vardveiter Israel.

5 Drotteñ er sa er vardveiter þig/ Drott⸗eñ er þiñ skugge yfer þiñe hægre hende.

6 Sooleñ skal ecke stijnga þig a dageñ/ edur tungled a nootturñe.

7 Drotteñ mun vardveita þig fra ollu illu/ hañ * mun vardveita þijna sæl.

* Ps. 54/ 6.

8 Drotteñ mun vardveita þiñ wtgang/ og þiñ iñgang/ fra nu og til eilijfrar tijdar.

CXXII. Psalmur.

Jerusalems Heilagleike z Vegsemd.

Davids saungur a trøppunum.

Eg gled mig vid þa / sem søgdu til mijn: vier viljum ganga i Dro⸗ttens huus.

2 Vorer fætur stoodu i þijnum portum Jerusalem.

3 * Jerusalem er bigd sem ein borg / þar er felld til samans. * 2. Kron. 6/ 6.

4 Hvar kynkvijslernar munu uppganga/ Drottens kynkvijsler / til Israels vitnes⸗burdar / ad þacka Drottens nafne.

5 Þvi þar stoodu doom⸗stoolarner / Da⸗vids huss stoolar.

6 Oske Jerusalem lucku / Þad skal ganga þeim vel/ sem elska þig.

7 Þar skal vera fridur iñañ þiña mwra/ lucka i þijnum høllum.

8 Fyrer miña brædra og miña vina sku⸗lld/ vil eg nu oska lucku yfer þig.

9 Fyrer Drottens vors Guds huss skulld/ vil eg leita þijns besta.

CXXIII. Psalmur.

Athvarf til Drottens.

Eitn saungur a trøppunum.

Eg * upplyfte mijnum augum til þijn/ þu sem situr i Himnenum.

* Ps. 121/ 1.

2 Siæ / sem þienaraña augu (horfa) a þeirra herra hønd/ sem eitnrar þioonustu stulku augu/ a heñar husfruar hønd/ so (horfa) vor augu uppa Drotteñ vorn Gud/ þar til hañ verdur oss nædugur.

3 Vertu oss nædugur Drotteñ / vertu oss nædugur / þvi vier erum miøg mettader med foroktun.

4 Vor sæl er miøg mettud af þeirra stoll⸗tu spotte/ af þeirra dramblætu foroktun.

CXXIV. Psalmur.

Þacklæte f. Guds Hiælp i Neydeñe.

Davids saungur a trøppunum.

Hefde Drotteñ ecke vered hia oss/ mætte Israel nu seigia.

2 Hefde Drotteñ ecke vered hia oss/ þegar mañeskiurnar upp stoodu i moote oss:

3 Þa hefdu þeir uppsvelgt oss lifande/ þar þeir voru (harla) reider uppa oss:

4 Þa hefdu * votneñ dreckt oss/ eitn straumur hefde geinged yfer vora sæl:

* Ps. 69/ 16.

5 (Jæ) þa hefde þad stollta vatn geing⸗ed yfer vora sæl.

6 Lofadur vere Drotteñ / sem gaf oss ecke til herfangs yfer þeirra tennur.

7 Vor sæl er sloppeñ / * sem eitn fugl/ wr (fugla) fængarans snøru/ snarañ er sundurslitteñ / og vier / vier sluppum.

* Ordsk. 6/ 5.

8 Vor * hiælp er i Drottens nafne/ sem giørde Himen og Jørd. * Ps. 121/ 2.

CXXV. Psalmur.

Von a Drotteñ verdur ecke til Skammar.

Eitn saungur a trøppunum.

Þeir sem * vona a Drotteñ/ þeir eru sem Zions fiall / er ecke mun skeika/ (helldur) mun bliffa æfen lega. * Ps. 21/ 8.

2 Þar eru Fioll um̃ kryng Jerusalem / Og Drottẽ er * kryngum sitt foolk / fra nu og allt til eilijfrar tijdar. * Ps. 34/8.
3 Þvi ogudleglekás spijra mun ecke hvijl la yfer þeirra rietlferdugu hlutdeild / Uppa þad þeir rietlferdugu skule ecke wtrietta þeirra hendur til ranglætesens.
4 Drottẽ / giør vel vid þa goodu/og * þa rædvondu i þeirra hiortum.
* Ps. 112/4.
5 Eñ þa / sem eru frafnwner a þeirra krookottum (veige/) þa mun Drottẽ læta fara med obootamonñunum/ * fridur vere yfer Israel. * Ps. 128/6. Gal. 6/16.

CXXVI. Psalmur.

Guds Barna Hrygd snijst til Glede.

Eirn saungur a troppunum.

Regar Drottẽ um̃vende * Zions fængelse/vorum vier sem dreymande. * Ps. 14/7.
2 Þa var vor muñur fullur med hlatur/og vor tunga med prys/Þa sagde mañ a medal heidingiañá: Drottẽ hefur giort stoora hlute vid þessa.
3 Drottẽ * hafde giort stoora hlute vid oss/ (þar fyrer) erum vier glader.
* Luc. 1/49.
4 Drottẽ / snu vern fængelse / sem straumar (koma) i sudrenu.
5 Þeir/ * sem sa med græt / munu uppskiera med fagnude. * Matth. 5/4.
6 Eirn mun ganga hryggur burt og græta / nær hañ ber þad længsamlega (safnada) sæde/(Eñ) skal vijst koma med fagnude / nær hañ ber sijn bindene.

CXXVII. Psalmur.

Guds Blessan a Gotse og Bornunum.

Salomons saungur a troppunum.

Nema Drottẽ bygge eitt huus/ þa erfida þeir forgiefens/sem byggia þar uppa/Nema Drottẽ vardveite eirn stad / þa vaka vaktararner forgiefens.
2 Þad er forgiefens / ad þier standed arla upp/(þar epter)leinge sitted/ * eted braud med sorg / Þvi so giefur hañ sijnum kiærum (vin) þad / (sem) i svefne.
* Ezech. 12/19.
3 Sia/børneñ eru * Drottẽs arfur/lijfs sens avoxtur er eitt betalingur.
* 1. Mos. 33/5.
4 Sem pijlur i eins øflugs hende / so eru þeir ungu sveinar.
5 Sæll er sa madur/sem hefur fyllt sitt koffur af þeim/Þeir munu ecke skræmast nær þeir tala vid Fiandmeñena i portenu.

CXXVIII. Psalmur.

Gudhræddra Forelldra Blessan.

Eirn saungur a troppunum.

Sæll er hver sa/sem ottast Drottẽ/sa sem geingur a hañs veige.
2 Þvi þu munt næra þig af þiña handa erfide/ sæll ertu/og þad mun ganga þier vel.
3 Þijn hustru mun verda sem eitt avaxtarsamt vijnntrie/ til hlidañá a þijnu huse / Þijn børn / sem oliu-kvister um̃ kryng þitt bord.
4 Sia / hvi so mun sa madur blessast / sem ottast Drottẽ.
5 Drottẽ mun * blessa þig af Zion/og þu munt sia þad gooda i Jerusalem / alla þijna lijfdaga. * Ps. 134/3.
6 Og þu munt sia þijn barna børn/ * frid yfer Israel. * Ps. 125/5.

CXXIX. Psalmur.

Um̃ Straff yfer Guds Kyrkiu Fiandmeñ.

Eirn saungur a troppunum.

Peir þreyngdu mier mioog fra mijn um ungdoome/ matte Israel nu segia:
2 Þeir þreyngdu mier mioog fra mijnum ungdoome/ eñ kuñu ecke (yfer buga) mig.
3 Ploogmeñener plægdu a mijnũ hrygg / Þeir utdroou þeirra ploogfor.
4 Drottẽ er rietlatur / hañ afhioo þeirra ogudlegu streinge.
5 Þeir skulu skæmast og snua til baka / aller sem hata Zion.
6 Þeir skulu verda/ sem * gras a þekiu/ sem pornar / fyrr eñ þad kiemur fram̃.
* Es. 37/27.
7 Af hverju slattu-madureñ ecke fyller sijna hond / eg helldur sa siñ arm / sem bindur bindeneñ.

8 Og þeir/ sem ganga fram um/ ſegdu ecke: Drottens bleſſan ſie yfer ydur/ Vier bleſſudum ydur i Drottens nafne.

CXXX. Pſalmur.

Bæn um Syndanna Fyrergiefning.

Eirn ſaungur a troppunum.

Af þvi diupa/ hroopa eg til þijn Drotten.

2 Drotten/ * heyr a mijna raust/ lat þijn eyru hyggia ad minna bæna rauſt. * Pſ. 5/ 1. Pſ. 102/ 1.

3 Drotten/ ef þu * villt giæta ad vondſkunum/ Drotten/ hver kann þa ſtandaſt? * Pſ. 143/ 2.

4 Enn hia þier er fyrergiefning/ uppa þad menn ſkule þig ottaſt.

5 Eg * bed epter Drottne/ mijn ſal bed/ og eg bidleikade epter hans orde. * Pſ. 27/ 14.

6 Mijn ſal (vænter) epter Drottne/ meir enn vokumadurenn epter morgnenum/ ſem vænter epter morgnenum.

7 Iſrael vone a Drotten/ þvi hia Drottne er myſkunſemd/ og mykel lauſn hia honum.

8 Og hann/ hann * mun frelſa Iſrael af ollum ſijnum vondſkum. * 1. Moſ. 48/ 16.

CXXXI. Pſalmur.

Um Audmijkt.

Davids ſaungur a troppunum.

Drotten/ mitt hiarta er ecke hætt/ ei helldur mijn augu ſtoolt/ og eg geing ecke i ſtoorum hlutum/ edur i þeim/ ſem eru mier of-undarleger.

2 Nær eg ecke ſett og ſtillt mijna ſal/ ſem ſa/ þar er afvanenn fra ſinne mood ur/ ſem ſa/ þar er afvanenn/ er mijn ſala i mier.

3 * Iſrael vone til Drottens/ fra nu og allt til eilijfrar tijdar. * Pſ. 115/ 9.

CXXXII. Pſalmur.

Um Guds Þioonuſtu og Yfervallds̄ ſens Vidhalld.

Eirn ſaungur a troppunum.

Drotten * minnſtu a David/ a alla hans eymd. * Neh. 13. 14/ 31.

2 Sem ſoor Drottne/ ſem giorde Jakobs þeim vollduga heit/ (ſeigiande:)

3 Eg * vil ecke ganga i mijns Huſs tialldbwd/ eg vil ecke uppſtijga a minnar ſængur bed. * 2. Sam. 7/ 2.

4 Eg * vil ecke lata mijn augu ſofa/ (edur) mijnar augna brijr ſiga. * Ordsk. 6/ 4.

5 Þar til eg fann eirn ſtad fyrer Drotten/ bwſtad fyrer Jakobs megtugann.

6 Sia/ vier heyrdum/ ad hann var i Ephrata/ Vier fundum hann a ſkogar morkenne

7 Vier vilium ganga i hans helmkynne/ Tilbidia fyrer hans foot'ſkor.

8 Drotten/ * ſtattu upp til þinnar hvijldar/ Þu og þinnar magtar ork. * 4. Moſ. 10/ 35. etc.

9 Lat þijna preſta klæda ſig med riett læte/ og þijna heilaga * gledia ſig. * Pſ. 32/ 11.

10 Og fravend ecke þijns ſmurda aug lite fyrer Davids þijns þienara ſkulld.

11 Drotten * ſoor David ſannleika/ hvar fra hann ecke mun ſnua ſier/ (ſeigiande:) af þijns lijfs avexte vil eg ſetia a þinn ſtool. * Pſ. 89/ 4. P. G. 2/ 30.

12 Ef þijn born hallda minn ſattmala/ og minn vitnesburd/ ſem eg vil kienna þeim/ þa ſkulu og þeirra born (blijfa) alltijd/ þau ſkulu ſitia a þijnum ſtoole.

13 Þvi Drotten hefur utvaled Zion/ hann gyrnteſt hana ſier til eins bwſtadar/ (ſeigiande:)

14 Þeſſe er mijn hvijld alltijd/ hier vil eg bua/ þvi eg gyrnteſt hana.

15 Eg vil viſſulega bleſſa hennar fædu/ eg vil metta * hennar fatæka med braude. * Pſ. 37/ 19.

16 Og eg vil klæda hennar preſta med hiálpræde/ og hennar heilager ſkulu viſſulega gledia ſig.

17 Þar vil eg lata * Davids horn uppvaxa/ Eg tilreidde eina lykt fyrer minn ſmurda. * Luc. 1/ 69. Mal. 3/ 1.

18 Eg vil * klæda hans fiandmenn med ſkomm/ Enn hans korona ſkal bloomgaſt yfer honum. * Pſ. 35/ 26.

CXXXIII. Pſalmur.

Um Eindrægne.

Davids saungur a troppunum.

Sia/ hvad gott og hvad lystelegt er þad/ad brædurner bue ogso til samans.

2 Þad er eins sem þad besta oleum a hofdenu / sem ofann flytur a skiegged/(jaa) a Aarons skegg/Sem ofann flytur a hanns klædafalld.

3 Þad er eins sem * Hermons dogg / þar fellur a Zions fiall/Þvi þar hefur Drottenn befalad blessanene (ad vera/jaa) lyfenu allt til eilyfrar tydar.

* Lofkv. 4/8.

CXXXIV. Psalmur.

Þeirra Trwoudu Lofgiord.

Eirn saungur a troppunum.

Sia/lofed Drottenn aller Drottens þienarar/þier/sem standa a nottunne i Drottens huse.

2 * Upplyfted ydar hondum til helgedoomsens/ og lofed Drottenn. * Ps. 141/2.

3 Drottenn blesse þig af Zion/sem giørde Himen og Jørd.

CXXXV. Psalmur.

Þacklæte fyrer Guds Velgiørninga. Halleluja.

Lofed * Drottens nafn / lofed (hann) þier Drottens þienarar. * Ps. 113/1.

2 Þier sem standed i Drottens huse / i vors Guds hus forgarde.

3 Lofed Drottenn / þvi * Drottenn er goodur/ synged hanns nafne (lof/) þvi þad er lystelegt. * Ps. 118/1.

4 Þvi Drottenn hefur utvaled sier Jakob/Jsrael til syns sierdeiles (eigendoms)

5 Þvi eg/ eg veit/ ad Drottenn er stoor / og * vor Drottenn er yfer ollum gudum.

* 2. Mos. 15/11. Ps. 86/8.

6 Drottenn giørde * allt hvad honum þocknadest i Himnenum og a Jordunne / i hafenu/og i ollum afgrunnum. * Ps. 115/3

7 Hann lætur * damp uppganga fra Jardarennar enda/ hann giorer elldingena ad regne / Hann lætur vindenn utkoma af synum heimuglegum (stodum.)

* Jer. 10/13.

8 Sem * sloo þa frumgietnu i Egyptalande/ bæde manneskiurnar og dyrenn.

* 2. Mos. 12/29.

9 Hann sende teikn og undarleg (verk) midt i þig/ Egyptaland/ A Pharao og a alla hanns svetna.

10 Hann sem sloo margar þiooder/ *og i hel sloo sterka konunga. * Ps. 136/18.

11 * Sihon þeirra Amorita konung/og Og konungenn i Basan / og oll rykenn i Canaan. * 4. Mos. 21/24. etc.

12 Og *gaf þeirra land til arfs/Jsrael synu foolke til arfs. * Jos. 11/23. c. 12/6

13 Drottenn / þitt nafn er eilyflega / Drottenn/* þyn minning er æ og alltyd.

* Ps. 102/13.

14 Þvi Drottenn mun giora synu foolke rett/og vera synum þienurum nadugur.

15 Heidingianna * afguder eru silfur og gull/einnar manneskiu handaverk.

* Ps. 115/4.

16 Þeir hafa munn / enn þeir kunna ecke tala/Þeir hafa augu/ enn kunna ecke sia.

17 Þeir hafa eyru/enn kunna ecke heyra/ Og þar er ecke eirn ande i þeirra munne.

18 Þeir * sem þa giora / verda eins sem þeir/ (jaa) hver sa / sem reidet sig uppa þa. * Es. 42/17.

19 Jsraels hus/lofed Drottenn/Aarons hus lofed Drottenn.

20 Levi hus lofed Drottenn/þier sem ottest Drottenn /lofed Drottenn.

21 Lofadur vere Drottenn af Zion / sem byr i Jerusalem/ halleluja.

CXXXVI. Psalmur.

Enn þa meira Þacklæte.

Þacked * Drottne/þvi hann er goodur/ þvi hanns myskunsemd er eilyflega. * Ps. 106/1. Ps. 107/1. Ps. 118/1.

2 Þacked þeim gudanna Gude/Þvi hanns myskunsemd er eilyflega.

3 Þacked þeim drottnanna Drottne/Þvi hanns myskunsemd er eilyflega.

4 Honum/ * sem giorer storra undarlega (hlute) alleina/ Þvi hanns myskunsemd er eilyflega. * Ps. 72/18.

5 Honum/ sem * giørde Himnana med speke / Þvi hanns myskunsemd er eilyf-

lega. * 1. Mos. 1/ 6. etc.

6 Honum/ sem * utþenur Jordena hia vatnenu/ Þvi hans myskunsemd er eilijflega. * 1. Mos. 1. 1/ 7/ 9. etc.

7 Honum/ sem * giorde þau storu lioos/ Þvi hans myskunsemd er eilijflega.
* 1. Mos. 1. 14/ 16.

8 * Soolena ad stioorna a deigenum/ Þvi hans myskunsemd er eilijflega.
* Ps. 74. 16/ 17.

9 Tungled og stiornurnar ad stioorna a nottunne/ Þvi hns myskunsemd er eilijflega

10 Honum/ * sem sloo Ægyptaland a þeirra frumburdum/ Þvi hans myskunsemd er eilijflega. * 2. Mos. 12/ 29. etc.

11 Og * færde Jsrael ut fra þeim/ Þvi hans myskunsemd er eilijflega.
* 2. Mos. 12/ 41.

12 Med einne megtugre hende/ og utrettum arme/ Þvi hans myskunsemd er eilijflega.

13 Honum/ * sem skipte þvi rauda hafe i parta/ Þvi hans myskunsemd er eilijflega. * 2. Mos. 14/ 21. Neh. 9/ 11.

14 Og liet Jsrael ganga midt i giegnum þad/ Þvi hans myskunsemd er eilijflega.

15 Og * uthratt Pharao og hans her i þad rauda haf/ Þvi hans myskunsemd er eilijflega. * 2. Mos. 14/ 28.

16 Honum/ sem færde sitt foolk i giegnum eidemorkena/ Þvi hans myskunsemd er eilijflega

17 Honum/ sem sloo stoora konunga/ Þvi hans myskunsemd er eilijflega.

18 Og * i hel sloo megtuga konunga/ Þvi hans myskunsemd er eilijflega.
* Ps. 135/ 10.

19 * Sihon þeirra Amorita konung/ Þvi hans myskunsemd er eilijflega.
* 4. Mos. 21. 24/ 34.

20 Og Og konungenn i Basan/ Þvi hans myskunsemd er eilijflega.

21 Og * gaf þeirra land til arfs/ Þvi hans myskunseme er eilijflega.
* Josv. 12/ 2. etc.

22 Sinum þienara Jsrael til arfs/ Þvi hans myskunsemd er eilijflega.

23 Þvi * hann minntest a oss/ þegar vier vorum underþrycktir/ Þvi hans myskunsemd er eilijflega. * 2. Mos. 3. 7/ 8.

24 Og leysti oss fra vorum fiandmonnum/ Þvi hans myskunsemd er eilijflega.

25 Honum/ sem giefur ollu hollde fædu/ Þvi hans myskunsemd er eilijflega.

26 Þacked Himnanna Gude/ Þvi hans myskunsemd er eilijflega.

CXXXVII. Psalmur.

Judanna Saungur i Babylon.

Hia Babylons fliootum/ þar sætum vier/ (og) grietum þar med/ nær vier minntunst a Zion.

2 Uppa vijdernn/ sem þar er midt i/ heingdum vier vorar hørpur.

3 Þvi þeir heimtu þar af oss/ sem hielldu oss faungudum/ (ad vier skylldum syngia) eirn saung/ og vera glader i vorre kvein an/ (seigiande: Synged fyrer oss (nockud) af Zions saung.

4 Hvornenn skylldum vier syngia Drottens saung i einu framande lande?

5 Gleyme eg þier * Jerusalem/ þa gleyme sier mijn hægre hønd. * Jer. 51/ 50.

6 Mijn * tunga lode vid minn goom/ ef eg ecke minnest a þig/ ef eg ecke læt Jerusalem vera yfer mijna mestu glede.
* Ezech. 3/ 2.

7 Drottenn minnstu a Edoms børn/ a Jerusalems dag/ þau/ sem seigia: giøred bert/ giøred bert/ allt til grundvallarens i henne.

8 Babels doottir/ * (þu sem munt verda) foreidd/ sæll er sa/ sem þier * * betalar þinn betalning/ sem þu betaladir oss med. * Es. 13/ 19.
** Jer. 50/ 29. C. 51/ 24.

9 Sæll er sa/ sem * tekur z lemur þijn ungu (børn) vid klett. * Es. 13/ 16. Openber. 2/ 23.

CXXXVIII. Psalmur.

Þacklæte fyrer Messiæ Riik. Davids.

Eg * vil þacka þier af mijnu giorvollu hiarta/ Eg vil syngia þier (lof) fyrer gudunum.
* Ps. 9/ 2.

2 Eg vil tilbidia giegnt þvi heilaga mustere/ og þacka þijnu nafne fyrer þijna myskunsemd og fyrer þinn sannleika/

Þvi

Þvi þu hefur giørt þitt nafn vegsam
legt yfer alla hlute med þÿnu orde.
3 Þann dag/ eg kallade a (þig/) þa bæn
heyrder þu mig / Þu styrkter mig med
krapte i minne sal.
4 Drottenn/ * aller konung^r a Jørdunne
skulu þacka þier/ nær þeir hafa heyrt
þÿns munns ord. * Ps. 68. 32/33.
5 Og þeir skulu syngia umm Drottens
vegu/ þvi Drottens dÿrd er stoor.
6 Þvi * Drottenn er hær/ og lijtur til
eins lÿtelmotlegs/ og er hær/ (enn) þeck
er þo þad / sem er langt fra.
* Ps. 113/ 5. etc.
7 Nær eg * geing midt i angistenne /
muntu hallda mier vid lÿfed/ þu munt
utrietta þÿna hønd yfer minna fiand-
manna reide/ og frelsa mig med þinne hæg
re hende. * Luc. 7/ 11.
8 Drottenn mun giøra ending (þar a)
fyrer mÿna skulld/ Drottenn/ * þÿn mysk
unsemd er eilÿflega/ Yfergief ecke þinna
handa verk. * Ps. 52/ 3. Luc. 1/ 50.

CXXXIX. Psalmur.

Umm Guds Forsioon.

1. Til saungmeistarans/ Davids psalmur
Drottenn/ * þu ransakader mig/ og
þeckter mig. * v. 23.
2 Hvort helldur eg sit edur
uppstend / þa veitstu þad / *
Þu skillder mÿna þanka aleingdar.
* Jer. 17/ 10.
3 Þu umkrÿnger minn gang og mÿna
legu/ Þu þeckter (grant) alla mÿna vegu.
4 Þvi þar er ecke eitt ord a minne tun-
gu/ sia/ Drottenn/ þu veitst þ alltsamann.
5 Bak og fyrer hefur þu myndad mig/
og * setter þÿna hønd yfer mig.
* 2. Mos. 23/ 22.
9 (Soddann) ad skynia / er mier forund-
runarlegt/ er ofhætt/ eg kann ecke na þvi.
7 Hvort * skal eg fara fra þÿnum Anda? og hvort skal eg flÿa fra þÿnu aug
lite? * Spek. 1/ 7.
8 Fare * eg upp til Himensens / þa ertu
þar/ og giøre eg sæng i Helvijte/ sia/ þa
ertu (þar.) * Amos 9/ 2.
9 Villde eg taka morgunrodans væn-
ge/ villde eg vera hia þvi ÿsta hafe/
10 (So) munde þo þÿn hønd fara mig
þar/ og þÿn hægre hønd hallda mier.
11 Og villda eg segia: myrkred ma þo
hylia mig / (so er) þo nootten eitt lioos
kringum mig.
12 * Myrkred er og ecke myrkt hia þier/
og nootten ma lÿsa sem dagurenn / sem
myrkred er/ so er lioosed. * Jak. 1/ 17.
13 Þvi þu/ þu aatter mÿn nÿru/ þu huld
er mig i uisiar moodur lÿfe.
14 Eg vil þacka þier / af þvi * eg i
hrædelegann (maata) er undarlegur (ord-
enn/) undarleg eru þÿn verk / og mÿn saal
þecker þad vel. * Job. 10/8. Ps. 119/73.
15 Minn lÿkame var ecke hulenn fyrer
þier/ þegar eg var giørdur i leyne/ (þeg-
ar eg vard kostulega) samannsettur nidre
i Jørdunne.
16 Þÿn augu saau mig / (þegar eg var
enn nu) otilbuenn/ og (þesser hluter) voru all
er skrifader i þÿna book/ a þeim døgum/
sem þeir urdu myndader/ ja/ (þegar þar
var) ecke eirn af þeim.
17 Þar fyrer / o Gud/ hvad kostulegar
eru * þÿnar hugsaner fyrer mier / hvad eru
þeirra summur storar. * Ps. 92/ 6.
18 Skyllde eg telia þær/ þa yrdu * þær
fleire enn sandur / Uppvaknade eg/ so er eg
enn nu hia þier. * 2. Kong. 4/ 29.
19 Gud / ad þu villder i hel sla eirn o-
gudlegann / og þier bloodgiriuga foolk/ vÿk
ed fra mier.
20 Þeir/ sem tala lastsamlega umm þig/
Þÿner fiandmenn tooku (þitt nafn) hæ-
feingelega.
21 Drottenn/ skyllde * eg ecke hata þa /
sem hata þig? og hafa viddbiood a þeim /
sem setia sig upp i moote þier? * Ps. 101/3
22 Eg hata þa med einu fullkomnu hat
te/ þeir urdu mÿner ovÿner.
23 * Rannsaka mig Gud/ og þecktu mitt
hiarta/ proofa mig/ og þecktu mÿna þan-
ka. * v. 1.
24 Og sia/ hvort þar er eirn sorgfullur
vegur i mier/ og * leid mig a eirn eilÿfann
veg. * Ps. 25 / 4. etc.

CXL. Psalmur.

Umm Frelse fra Fiandmønnunum.

* Til saungmeistarans/ Davids psalmur.

Drottiñ/ * frelsa mig fra eirnre vondre maneskiu/ og vernda mig fra einum rangsnunum manne.
* Ps. 43/ 1.

3 Peir/ sem þeinkia vondt i hiarta/ villdu daglega heyia strijd.

4 Peir * hvessa þeirra tungu/ sem eirn hoggormur/ Þar er nodru eitur under þeirra vorum/ Sela. * Ps. 5/ 10. Ps. 55/ 22.

5 Drottiñ/ vardveit mig fra eins ogudlegs hondum/ vardveit mig fra einum rangsnunum manne/ Fra honum/ sem þeynker ad hrinda mijnum gaungum.

6 Þeir drambsomu folldu eina snoru fyrer mig/ Og þondu eitt net med streing vid eirn stig/ þeir settu gylldrur fyrer mig/ Sela.

7 Eg sagde til Drottens: * þu ert miñ Gud/ Drottiñ/ merk mina bæna raust.
* Ps. 22/ 11.

8 Drottiñ/ Drottiñ/ mijns hiälprædes styrkur/ þu skyldar mijnu hofde * a strijds deige. * Ps. 78/ 9.

9 Drottiñ/ gief mig ecke i þess ogudlega villd/ Styrk ecke hans stræksskap/ Þeir þyrdu ad upphefia sig (þar af/) Sela.

10 Þeirra hofud/ sem umkringia mig/ (ja) þeirra vara mæda hylie þa (sialfa).

11 Þar skylldu glædur koma yfer þa/ Hañ skyllde nidur slæ þa i elldeñ/ i (diupar) grafer/ ad þeir skylldu ecke uppstanda (aptur.)

12 Eirn mælugur madur mun ecke stad festast a Jordune/ Eirn vondan rangsnueñ mañ/ hañ mun mañ ellta/ þar til hañ er olldunges burt rekeñ.

13 Þui eg veit/ ad Drottiñ * mun framfylgia þess vesæla mæleþne/ og hiña fatæku riette. * Ps. 9/ 19.

14 Ja þeir riettlatu munu þacka þijnu nafne/ þeir froomu munu bua fyrer þijne augsyn.

CXLI. Psalmur.

Bæn um Drottens Leidarvijser.

Davids psalmur.

Drottiñ / eg hroopa til þijn * kom snarlega til mijn / heyr mijna raust nær eg kalla a þig
* Ps. 40/ 14.

2 Lat mijna bæn verda stadfastlega / sem eitt reykelses offur fyrer þiñe augsyn/ * Miña handa upphafning/ sem eitt kvolld offur. * 2. Mos. 9/ 29.

3 Drottiñ/ * set eina vara-tekt fyrer miñ muñ/ haf gæt a miña vara dyrum.
* Ps. 39. 2.

4 * Hneig ecke mitt hiarta til nockurs ills/ til ad fremia ogudlegt athæfe med moñum/ (sem eru) illvirkiar/ ad eg skule ecke eta af þeirra sælgiæte.
* Ps. 119. 36/ 112.

5 Eirn * riettferdugur slæe mig/ (þad skal vera mier) eirn velgiørningur / og straffe mig/ þad skal vera mier eitt hofuds-oleum / þad skal ecke brioota mitt hofud/ þui eg skal eñ nu bidia i þeirra olucku. * Ordsk. 10/ 20. c. 12/ 1.

6 Þeirra doomarar eru nidur fellder hia einum klett/ og þeir hafa heyrt mijn ord/ ad þeir voru lystuger.

7 Vor bein eru sundur dreifd i helvijtes muña / so sem nær eirn hoggur og klijfur (trie) a Jorduñe.

8 Þui mijn augu * lijta til þijn/ Drottiñ/ Drottiñ/ eg reidde mig uppa þig / gior ei nakta mijna sal. * Ps. 123/ 2.

9 Vardveit mig * fra snoruñe/ sem þeir logdu fyrer mig / og fra illvirkiaña gylldrum. * Ps. 140/ 6.

10 Lat * þa ogudlegu falla/ (hvorn) i sitt net (eñ) * eg (mun blijfa) samt/ þar til eg geing fram um. * Ps. 7/ 16. Ps. 9/ 16.

CXLII. Psalmur.

1 Davids bæn til undervijsunar/ þegar hañ var * i hellernum. * 1. Sam. 24/ 4.

Eg vil hroopa til Drottens med miñe raust / eg vil grætbæna Drottiñ med miñe raust.

3 Eg vil uthella mijnu mæle fyrer hans augsyn/ giefa mijna neyd til vitundar fyrer hans augsyn.

4 Þa miñ ande var angrædur i mier/ þa

þa þeckter þu miñ veg / Þeir føldu ei-
na snøru fyrer mig a stignum / sem eg
skyllde ganga a.

5 Eg giætte ad a hægre sijdu/og sa/
ad þar var eingeñ/ sem þeckte mig/ at.
hvarfed var burtu fra mier / Þar var
eingeñ hyrdande um mijna sælu.

6 Drottiñ / eg hroopade til þijn / eg
sagde : * þu ert mitt athvarf/mijn hlut
deild a þeirra lifendu lande. * Ps. 91/2.

7 Gief giætur ad mijnu kveine/ þvi eg
er miøg vlægadur/ * frelsa mig fra þe
im sem offsækia mig/þvi þeir eru mier
offsterker. * Ps. 7/2.

8 * Før mijna sæl af fængelsenu/ad
þacka þijnu nafne/þeir riettlætu mu
nu safnast i kring um mig / nær þu
giører vel vid mig. * Ps. 143/11.

CXLIII. Psalmur.
Bæn um Guds Frelse.
Davids psalmur

DRottiñ/ * heyr mijna bæn/ gief
giætur ad mijnum bænum/fyr
er þijns sañleiks skulld/ Bæn-
heyr mig fyrer þijns riettlæt-
es skulld. * Ps. 5/2. Ps. 17/1. Ps. 27/7.

2 Og * gack ecke i doom vid þiñ þien-
ara/ þvi ** eingeñ/sem lifer/kañ vera
riettlætur fyrer þier. * Ps. 119/124.
** Job. 9/ 23. etc.

3 Þvi fiandmadureñ offsookte mijna
sæl/hñ hratt mijnu lijfe til Jardar/hñ
* lagde mig nidur i myrkred / eins sem
þa daudu i verølldeñe. * Harm. 3/ 6.

4 Þar fyrer er miñ ande angradur i
mier / mitt hiarta er fordiarfad i mij-
nu lijfe.

5 Eg miñest a þa gømlu daga/ Eg
grundade ad øllum þijnum giørning/
Eg villde tala um þiña handa verk.
* Ps. 77/6.

6 Eg utbreidde mijnar hendur til þijn/
* mijna sæl (þyrster) epter þier / sem
eitt þurt land / Sela. * Ps. 42/3.
Ps. 63/2.

7 Drottiñ/ * bænheyr mig snarlega/
miñ ande forgeingur/Hyl ecke þitt and
lit fyrer mier/þvi eg munde verda þeim
lijkur/ þar fara nidur i grøfena.
* Ps. 28/ 1.

8 Lát mig árla heyra þijna mijskun-
semd/þvi eg hefe vonad a þig/kuñgiør
mier * þijna vegu / sem eg skule ganga
a/ þvi eg upplypte miñe sæl til þijn.
* Ps. 86/11. Ps. 139/44.

9 Drottiñ/ frelsa mig fra mijnum
fiandmøñu/hia þier hefe eg huled mig.

10 Kieñ mier/ad giøra þijna þocknan/
þvi þu ert miñ Gud/Þiñ Ande er good
ur/læt hñ fœra mig i þad riettta land.

11 Drottiñ/halltu mier vid lijfed fyrer
þijns nafns skulld/Frelsa mijna sæl af
neydeñe fyrer þijns riettlætes skulld.

12 Og afmá mijna fiandmeñ fyrer þiñ
ar mijskunar saker / og fordiarfa alla/
sem hryggia mijna sæl / þvi eg er þiñ
þienare.

CXLIV. Psalmur.
Þacklæte fyrer Sigurviñing.
Davids (psalmur.)

LOfadur vere Drottiñ mitt bia-
rg/hañ * sm lærer mijnar hend
ur til striijdsens / mijna fijngur
til bardagans. * 2 Sam. 22/35

2 Mijn mijskunseme og * mitt slot/mijn
(hæleit) verndan/og miñ frelsare fyrir
mig/Miñ skiølldur/og a hvørn eg hefe
vonad / hañ sem þvijngar mitt foolk
under mig. * Ps. 18/ 3.

3 Drottiñ/ * hvad er ein mañeskia/ad
þu villder þeckia hana ? eirnrar mañ-
eskiu barn/ ad þu villder virda þad?
* Ps. 8/ 5.

4 Ein mañeskia er lijk hiegooman-
um/Hañs dagar eru sm * eirn skugge/
þar burt fer. * Job. 14/ 2. etc.

5 Drottiñ/hneig þijna Himna/og far
ofañ/taktu a fiøllunum/ad þau riuke.

6 Lát leiptra vodñ/ og sundurtvistra
þm/utskioot þijnñ geysiñ/og skielf þa.

7 Utriett þijnar hendur af þvi háa /
leys mig/og frelsa mig af stoorum vøt
num / af eins framanda barna hende.

8 Hvørra muñur * talar lijge/ og hvør-
ra hægre hond er ein følsk hægre hø-
nd. * Ps. 36/ 4.

9 Gud/

9 Gud/ eg vil syngia þier * eitn nyañ saung/ Eg vil leika fyrer þier a psalt-araň med tiu(strengiū). * Ps. 33. 2/3 Ps. 92/ 4.

10 Þu sem * giefur konungunum sig-ur/ sem leyster David þiñ þienara fra einu vondu sverde * Ordsk. 21/ 31.

11 Leys mig/ og frelsa mig af þess fram anda barna hende/ hvorra muñur talar lyge/ og hvorra hægre hond er ein følsk hægre hond.

12 Ad vorer syner kyñu uppvaxa sem plantaner i þeirra ungdoome / Vorar dætur sem hyrningar (steinar) uthogg-ner epter musteres lykingu. * Job. 21/11

13 Ad vor herberge verde full/ sem kyñu giefa nægt ut/ einslags epter hina ad-ra/ Ad vorer sauder kuñe fæda þusund/ já fæda tyu þusunder a vorum gotum.

14 Ad vorer uxar kyñu vera feiter/ (Ad þar verde) ecke æhlaup / ei helldur ut-færsla / ei helldur klogun a vorū gotū.

15 Farsællt er þad foolk/ hvoriu þad so geingur/ (Eñ) sællt er þad foolk/ * hvørs Gud er Drotteñ. * Ps. 33/12.

CXLV. Psalmur.

Um Guds Vijsdoom og Giæsku. Davids lofgiørd.

D miñ Gud/ þu konungur/ eg vil upphefia þig/ Og lofa * þitt nafn æfenlega og alltyd. * Ps. 69/ 31.

2 Daglega vil eg lofa þig / og pryssa þitt nafn æfenlega og alltyd.

3 Drotteñ er stoor og miøg vydfrægur/ Og hañs magt er orañsakanleg.

4 Ein kynslood skal fortelia þeirre añ-are þyn verk / Og þær skulu kuñgiøra þitt vellde.

5 Þiñar volldugu dyrdar vegsemd / Og eg vil tala uñ þyna undarlega hlute.

6 Og þeir skulu tala uñ þiña hræde-legu hluta krapt / Og eg vil frañtelia þyna magt.

7 Þeir skulu (yferfliootanlega) uthella þiñar stooru giæsku miñingu / Og pryssa þitt riettlæte.

8 Drotteñ er * nædugur og myskunsam-ur / þoleñmoodur og af stoorre my-skun-semd. * 2. Mos. 34/ 6. etc.

9 Drotteñ er goodur vid þa alla / Og hañs mykla myskunseme er yfer øllum hañs verkum.

10 Drotteñ / øll þyn verk skulu þacka þier/ og þyner heilager lofa þig.

11 Þeir munu seigia af þyns rykes dyrd/ og tala uñ þitt vellde.

12 Ad kuñgiøra hañs vellde/ fyrer mañ eskiuñar børnum/ og hañs * rykes veg-samlega dyrd. * v. 5.

13 Þitt ryke er alldeiles eitt eilyft ryke / og þitt herradæme er æ og alltyd.

14 Drotteñ vidhelldur øllum þeim/ sem falla/ og * upplyfter øllum þeim nidur-slegnu. * Ps. 146/ 8.

15 Allra * augu vona a þig/ og * * þu giefur þeim þeirra fædu a sinum tyma. * Ps. 104/ 27. * * Ps. 136/ 25.

16 Þu upplætur þyna hond/ og sedur allt þad/ sem lifer/ (epter þiñe) vel þocknan.

17 Drotteñ er riettlætur i øllum synum vegū/ og myskunsamur i øllū synū verkū.

18 Drotteñ er nalægur hia øllum þeim/ sem kalla a hañ/ hia øllum/ sem kalla a hañ i sañleika.

19 Hañ * mun giøra þad/ sem þocknast þeim / sem hañ ottast / Og hañ heyrer þeirra kall/ og frelsar þa. * Ps. 37/ 4. Ordsk. 10/ 24.

20 Drotteñ vardveiter alla þa/ sem elska hañ/ eñ afmaer alla þa o-gudlegu.

21 Miñ muñur skal mæla Drotteñs lof/ Og allt holld lofe hañs heilaga nafn æfenlega og alltyd.

CXLVI. Psalmur.

Traust a Gude alleina. Halleluja.

Myn sæl/ lofa Drotteñ:

2 Eg * vil lofa Drotteñ/ so leinge eg life / Eg vil syngia mynum Gude (lof/) meðañ eg er til. * Ps. 104/ 33.

3 Reided ydur ecke uppa hofdingiana/ uppa eirnrar mañeskiu barn/ * sem kañ ecke frelsa. * Ps. 118. 8/9. Jer. 17/5.

4 Hañs * ande utfer/ hañ verdur ad siñe

Jord

Jørd aptur / A þeim sama deige forgeingur hans aſetningur.
* 1. Mos. 3/ 19. pred. 12/ 7.

5 Sæll er sa / * hvørs hialp Jakobs Gud er / Hvørs von er til Drottens hans Guds. * Ps. 40/5. Ps. 84/12.

6 Sem * giørde Himen og Jørd/ hafed og allt þad/ sem þar er i/ Hann/ sem hellдur lofaner æfenlega.
* P. G. 14/ 15. ect.

7 Sem setur þeim riett / er liþda ofrijke/ Sem giefur þeim hungrudu braud: Drottenn leyser þa bundnu.

8 Drottenn * giefur þeim blindu sijn: ** Drottenn upprietter þa nidurslegnu: Drottenn elskar þa riettferdugu.
* Luc. 18/ 35. ** Ps. 145/ 14.

9 Drottenn verndar þa framande/ hann vidhelldur fødurlausum og eckium/ Enn umbreiter þeirra ogudlegu veige.

10 Drottenn mun drottna æfenlega / Þinn Gud/ o Zion/ æ z alltijd/ halleluja.

CXLVII. Psalmur.

Packlæte fyrer Guds Velgiørninga.

Lofed * Drottenn/ þvi þad er gott/ ad syngia vorum Gude (lof/) þvi hann er ununarlegur/ (Godd ann) lofgiørd er prijdeleg.
* Ps. 92/ 2. Ps. 134. 1. 2.

2 Drottenn bigger Jerusalem/ hann safnar þeim utreknu af Israel.

3 Hann læknar þa/ sem hafa * eitt sund urknosad hiarta / og bindur umm þa i þeirra veikendum. * Es. 61/ 1.

4 Hann * tekur tølu a stiørnunum/ hann nefner þær allar a nafn. * Es. 40/ 26.

5 Vor * Drottenn er stoor / og hefur stoorann krapt/ Þar er eingenn tala a hans vijsdoome. * Ps. 153/ 5. Ps. 145/ 3.

6 Drottenn * upprietter þa hogværu/ ogudlega læckar hann allt til Jardar.
* Ps. 146/ 8.

7 Syngед * (mootz hvør ødrum) fyrer Drottne med packlæte/ Lofed vorn Gud med hørpum. * Ps. 34/ 1. etc.

8 Hann * er sa/ sem þekur Himenenn med skyum/ sa/ sem skickar regn a Jørdena/ Sa/ sem lætur gras vaxa a fiøllunum.
* P. G. 14/ 17.

9 Sa/ * sem giefur dijrunum þeirra fædu/ Þeim ungu hrøfnum/ sem hro pa (til hans.) * Job. 39/ 4.

10 Hann hefur ecke lyst til hestsens styrkleika / Hann hefur ecke þocknan a mannsens beinum

11 Drottenn hefur þocknan a þeim/ sem hann ottast/ sem vona til hans mijskunar.

12 O Jerusalem/ prijsa Drottenn/ o Zion/ * lofa þinn Gud. * Ps. 146/ 10.

13 Þvi hann giører þinna porta steingur fastar/ hann blessar þijn børn midt þar i.

14 Hann setur frid i þijnum landamerkium / hann sedur þig med þvi besta hveite.

15 Hann sender sijna rædu a Jørdena/ hans ord hleipur fliootlega.

16 Hann giefur snioo/ sem ull/ hann dreifer hrijm froste sem øsku.

17 Hann utkastar sijnu isz/ sem (mulnu) bitum / Hvør kann standast fyrer hans froste?

18 Hann sender sitt ord/ z smellter þau/ Hann lætur sinn vind blaasa/ og vøtnenn flioota (framm.)

19 Hann * vijsar Jakob sijn ord/ Israel sijnar skickaner og sijn riettinde.
* 5. Mos. 29/ 29.

20 Hann * giørde ecke so vid nockurt foolk / og þeir kunnu ecke skynia þesse riettinde/ halleluja. * 5. Mos. 4/ 7.

CXLVIII. Psalmur.

Allar Skiepnur lofe Drottenn.

Halleluja.

Lofed Drottenn * af Himnenum/ Lofed hann i þeim hæu (stodum.)
* Ps. 69/ 35.

2 Lofed hann * aller hans einglar/ lofed hann allur hans herskare.
* Luc. 2/ 13

3 Lofed hann sool og tungl / lofed hann allar lioosar stiørnur.

4 Lofed hann Himnanna Himnar / og þier vøtn/ sem erud yfer Himnunum.

5 Þau skulu lofa Drottens nafn/ Þvi þegar hann/ * hann baud þad/ urdu þau skøpud. * Ps. 33/ 9. Ps. 115/ 3.

6 Og hann helldur þeim alltijd / (iafn)

æfenlega/ Hañ gaf þeim eina skickan / og hun mun ecke forganga.

7 Lofed Drottenn af Jordeñe / þier drekar og øll undirdiupeñ.

8 * Elldur og hagl / snioor og ude / þu stormvidre/ sem framkvæmer hañs ord. * Ordsk. 39. 35/ 36/ 37.

9 Þier fioll og allar hæder/ avaxtar-søm trie og aller cedrus vider.

10 Villudyr * z øll dyr/ormar og fliugande fuglar. * Ps. 150/ 6.

11 Þier konungar a Jørduñe/ og allar þioodder / Høfdingiar og doomarar a Jørduñe.

12 Unger (sveinar) * og joomfrur og-so/ þier gamler med þeim ungu /

* Jer. 31/ 13.

13 Skulud lofa Drottens nafn/ Þvi hañs nafn alleina er upphafed / hañs vegsemd er yfer Jørduñe og Himneñu.

14 Og hañ hefur upphafed eitt horn fyrer sitt foolk / eiñ lofstyr fyrer alla hañs heilaga/fyrer Israels børn/(sm eru) eitt foolk/ sem er hønum nalægt/ halleluja.

CXLIX. Psalmur.

Þacklæte fyrer Evangelium.

Halleluja.

Synged Drottne eitn nyañ saung/Hañs lof (skal vera) i þeirra heiløgu samkundu.

2 Israel gledie sig i hønum / * sem hñ giørde: Zions børn vere glød yfer þeirra konunge. * Ps. 100/ 3.

3 Þeir skulu lofa hañs nafn i dantze/ þeir skulu leika fyrer hønum med bumbum og hørpum.

4 Þvi * Drottenn hefur þocknan a synu foolke / Hañ prydder þa hoogværu med hiælpræde. * Ps. 147/ 11. Ordsk. 11/ 20.

5 Þeir heiløgu skulu gledia sig med dyrd/ Þeir skulu syngia (prys) i þeirra hvylu.

6 Þeir skulu upphefia Gud i þeirra halse/ og þar skal vera eitt miøg beitt sverd i þeirra hende.

7 Ad giøra hefnd a heidingiunum/ (og) straff a þioodunum.

8 Ad binda þeirra konunga med fiøtrum/ z þrra fryborna med jarn-vidiu.

9 Ad giøra þeim eitn skrifadañ riett/ Þesse dyrd skal heyra øllum hañs heiløgum til / halleluja.

CL. Psalmur.

Allt lifande lofe Drottenn.

Halleluja.

Lofed Gud i hañs helgedoome / lofed hañ i hañs magtar utþande (festingu.)

2 Lofed hañ fyrer hañs mykla volldugleika / lofed hañ * epter hañs stooru magt. * Ps. 145/ 6.

3 Lofed hañ med basunu hlioom / * lofed hañ med psølturum og hørpum. * Ps. 98/ 5.

4 Lofed hañ med bumbum og dantze / lofed hañ med streingium og pypum.

5 Lofed hañ med klyngiande cimbalis/ Lofed hañ med fagnadar-cimbalis.

6 Allt þad/ * sm hefur ønd/ lofe Drottenn / halleluja.

* Openb. 5/ 13.

ENDER a Psalma Bookeñe.

Ords-Kvida Bookeñ.

I. Capitule.

Vitskuñar Feyngur.

Salomons/ * Davids sonar/ Israels konungs ords kvider. * 1. Kong. 2/12.

2 Til ad kieña vysdom og menkan/ ad skilia skyn søm ord.

3 Ad medtaka undervysunareñ ar menkan/ riettvysse og doom/ og * froomleika. * Ps. 25/ 21.

4 Ad giefa þeim einfølldu vitsmune / þeim unga þeckingu og hyggende.

5 Hvør sem er vitur/ heyre til/ og betre sig i lærdoomenum / og hvør sem er forstandugur/ fære good raad/

6 Ad ſkilia ordsKvid og utþyding/ hiña vyſſu ord/ og þeirra myrkvar rædur.

7 * Drottens otte er upphaf til vitſkunar/ Þeir heimſku foragta vyſdom og menkan. * Pſ. 111/ 10. etc.

8 Miñ * ſon/ hlyd þyns fodurs menkan/ og yfergief ecke þiñar moodur løgmaal. * c. 6/ 20.

9 Þvi þau eru eirn nadar prijde a þynu høfde/ og kedier um̃ þiñ hals.

10 Miñ ſon / nær ſyndararner locka þig/ * þa kom ecke. * c. 23/ 17.

11 Ef þeir ſegia : gack med oſſ/ vier vilium liggia i leyne epter bloode / fela oſſ/ i mote einum ſaklauſum aan ſakar.

12 Vier vilium ſvelgia þa lifande/ ſem helvijte/ ja alldunges/ ſem þa/ þar ofañfara i grøfena.

13 Vier vilium fiña allra handa frijdt goots/ (og) fylla vor hus med herfang.

14 Þu ſkallt hlutaſt um̃ med oſſ / vier vilium aller hafa eirn pung.

15 Miñ ſon / gack ecke a þeim veige med þm̃/ vara þiñ foot vid þeirra ſtig.

16 Þvi * þeirra fætur hlaupa til þeſſ illa / og þeir flyta ſier til ad uthelia bloode. * Rom. 3/ 15. etc.

17 Sañarlega / þad er forgiefens/ ad leggia net fyrer alls ſlags fugla augu.

18 Og þeſſer liggia i leyne epter þeirra (eigeñ) bloode/ þr fela ſig i giegn þeirra (eigeñ) ſaal.

19 So geingur þad til vid hvørn þañ/ ſem ſtundar epter agyrne / hun mun høndla ſiña (eigeñ) herra ſaal.

20 Spekeñ hroopar þar ute/ hun lætur ſig heyra a gøtunum.

21 Hun * hroopar fyrer/ a medal þeirra/ ſem buldra i portañ a dyrum / hun talar ſijn ord i ſtadnum. * c. 8/ 1.

22 Hvad leinge vilied þier fauviſer elſka fauitſkuna? og ſpottarar hafa ſier gaman af ſpotte? og gicker hata ſkynſemena?

23 Snued ydur til miñar ſtraffunar / ſia/ eg vil (yferfliootanlega) ut hella ydur mijnu anda / kuñgiøra ydur mijn ord.

24 Af þvi * eg hroopade/ og þier villdud ecke/ utbreidde mijna hønd/ og eingeñ agtade þad/ * Eſ. 65/ 12. c. 66/ 4. Ier. 7/ 13.

25 Og þier hafed læted allt mitt raad fara/ z villdud ecke hlyda miñe ſtraffun:

26 Þa vil eg / eg og * hlæia i ydar olucku/ ſpottaſt ad/ nær þad kiemur/ ſm̃ þier otteſt: * 5. Moſ. 28/ 63.

27 Nær * þad kiemur/ ſem eirn ſtormur / þad ſem þier otteſt fyrer / og ydar olucka fellur uppa / ſem eirn hvirfelvindur/ nær angiſt og neyd kiemur yfer ydur. * c. 10/ 24.

28 Þa munu þeir akalla mig/ * eñ eg ſkal ecke ſvara / þeir munu arla leita mijn / eñ ecke fiña mig. * Eſ. 59/ 2.

29 Af þvi ad þeir høtudu ſkynſemena/ og utvǫldu ecke Drottens otta/

30 Þeir ſiñtu ecke mijnu raade/ forøgtudu alla mijna ſtraffun.

31 So ſkulu þeir eta af þeirra vegar avexte/ og verda metter af þeirra raade.

32 Þvi þeirra fauvijſu frafall ſkal ſlaa þa i hel / og giekiaña lucka ſkal fordiarfa þa.

33 Eñ hvør * mier hlyder/ ſkal bua/ ohult / og ecke ottaſt fyrer oluckuñe. * Eſ. 1/ 19.

II. Capitule.

Vijſdoomſins ſkal leita hia Gude.

Miñ ſon/ vilier þu medtaka mijnar rædur / og geyma mijn bod hia þier/

2 Ad læta þitt eyra giefa gaum ad vijſdoomenum/ (ſo þu) hneiger þitt hiarta til forſtands.

3 Ja/ ef * þu kallar epter forſtande/ lætur þig heyra um̃ forſtand/ * Iak. 1/ 5.

4 Ef þu leitar epter þvi / ſem epter ſylfre/ og grenſlaſt epter þvi/ ſem epter fieſiood.

5 Þa muntu ſkynia Drottens otta/ og fiña Guds þeckingu.

6 Þvi * Drotteñ giefur vijſdoom / af hañs muñe er þecking og forſtand. * Syr. 1. 1.

7 Hañ geymer þad rietta fyrer þa froomu/ hañ er eirn ſkiølldur fyrer þa/ſem ganga froomlega/

8 Ad vardveita rieffarens ſtigu/og hñ mun geyma ſiña heilagra veg.

9 Þa munktu ſkynia riettvyſe og dom/ og raadvendne/ (ia) allañ goodañ veg.

10 Nær vyſdoomureñ geingur þier til hiarta / og þyn ſaal hefur lyſt til forſtands.

11 Þa munu hyggendeñ vardveita þig/ (ia)forſtanded geyma þig/

12 Ad frelſa þig fra einum vondum veige/ fra einum mañe / ſem talar rængſnuna (hlute.)

13 Fra þeim / ſem yfergiefa þær riettu brauter/ ad ganga a myrkurſens vegum.

14 Þeir ſem gledia ſig ad giora illa / kætia ſig i ſynum vondum ſoikum.

15 Hvorra ſtiger eru bogner/og þirra veig er ranger.

16 Ad * þu frelſeſt fra einne framande konu/ fra einne okiendre/ſem ** gioret ſyn ord blyd. * c. 6/ 24 ** c. 5/ 3.

17 Hiñe/ ſem yfergiefur ſyns ungdoms herra / og ſem hefur gleymt ſyns Guds ſattmaala.

18 Þui heñar hus hneigeſt til daudans/ og heñar gaungur til ørendra.

19 Aller þeir/ ſem ganga til heñar/ munu ecke koma aptur / og ecke hitta a lyfſens ſtigu.

20 Uppa þad þu kuñer ad ganga a goodra veige/ z vardveita þirra riettlaatu ſtigu.

21 Þui * þeir raadvændu ſkulu bua i landenu/ z þeir (gagnſ)froomu verda apgangs þar i. * Pſ.37.9/11/29. Matth.5/5.

22 Eñ * oguðleger munu uppræteſt af landenu/ og forrædararner verda afmaad er þar af. * Job. 18/ 17.

III. Capitule.

Amiñing til Guds Otta.

Miñ ſon / gleym ecke mynu løgmaale/helldur ſaal þitt hiarta * vardveita myn bod/ * Pſ.119/11

2 Þui eitt langt lyf/ z (i mørg) aar ad lyfa/ og lucku/munu þau veita þier ryfuglega.

3 Ad myſkunſeme og trufeſte ecke yfergiefe þig/ Bind þau um þiñ hals/ſkrifa þau a þyns hiarta toblu.

4 Og þiñ (ſo)nnd og gooda underviſſan fyrer Gude og mañeſkiunum.

5 * Vona a Drotteñ i þynu gioruollu hiarta / og reid þig ecke uppa þitt forſtand. * Pſ. 118. 8/ 9.

6 Þecktu hañ i øllum þynum vegum / Og hñ/hñ mun giøra þyna ſtigu retta.

7 * Laat þier ecke þykia ad vera vys / (helldur) ottaſtu Drotteñ / og vyk fra þui vonda. * Eſ. 5/ 21. etc.

8 Þad mun verda þynum nafla heilnæmt/ og endurlyfga þyn bein.

9 * Heidradu Drotteñ af þynu gotze / og af alldrar þiñar inntektar fyrſta (ævexte.) * Luc. 14/ 13.

10 So ſkulu þynar hlødur verda fullar med vist / og þynar preſſur rifna af vyn-muſteñe.

11 * Miñ ſon/burt kaſta ecke Drottens typtan/ Og haf ei leida a hañs ſtraffe. * Ebr. 12/ 5.

12 Þui * Drotteñ ſtraffar þañ/ ſem hñ elſkar/Og hefur þocknan (a hønum/)ſim eirn fader a einu ſyne. * Openb. 3/19. etc.

13 Sæl er ſu mañeſkia * ſem þiñur ſpeke/Og ſu mañeſkia/ſem framber viſku. * Job. 28/ 28.

14 Þui þad er * betra ad kaupſlaga med henne/ eñ ad kaupſlaga med ſylfre / Og heñar inntekt (er betre) eñ (uppgrafed) gull. * c. 8. 10/ 19.

15 Hun er koſtulegre * eñ perlur/ og allt þad þu kañt æſkia / þad kañ ecke lykiaſt vid hana. * c. 8/ 11.

16 J heñar hægre hende * er eitt langt lyf/ J heñar vinſtre hende er rykdoomur og vegſemd. * c. 8/ 35.

17 Heñar veiger eru fryder veiger / og aller heñar ſtyger eru fridur.

18 Hun er lyfſens trie fyrer þa/ ſem na henne/ og ſæll er hvor af þeim / ſem hallda henne.

19 Drotteñ * grundvallade Jordena med vyſdoome / ſtadfeſte Hymnana med viſku. * Pſ. 33/ 6.

20 Fyrer hañs vyſdoom eru underdiupeñ

ad,

adgreind / og skyen mattu driupa med dogg.

21 Miñ son/lat þä ecke vijkia fra þijnu augum/ vardveit þad rietta z hyggendeñ.

22 Og þau skulu vera þinar salar lijf/ og nad fyrer þiñ hals.

23 So muntu ganga ohult a þijnum veige / ad * þiñ footur mun ecke steyta sig a. * Ps. 37/ 24.

24 Legger * þu þig/ þa muntu ecke ottast / Þu munt liggia / og þiñ svefn mun vera sætur. * Ps. 3/ 6.

35 Þu * munt ecke ottast fyrer hastarlegre skielfingu / et helldur fyrer hiña ogudlegu eydeleggìng/ nær hun kiemur.
* Ps. 112/ 7.

26 Þui Drottenn mun vera þitt * athvarf/ og hañ mun vardveita þiñ foot / ad hañ ecke fangest. * c. 10/ 29.

27 Afseig ecke ad giora þeim gott/sem þad ber ad hafa/ ef þijn hond hefur efne til ad giora þad.

28 Seig ecke til þijns naunga : gack burt og kom aptur / og a morgun vil eg giefa þier/ Med þvi þu (þo) hefur þad.

29 Upphugsa ecke vont i giegn þijnum vin / þvi hañ bijr hia þier uppa tru.

30 Þratta ecke vid eina mañeskiu fyrer utan sok/ef hñ hefur ecke giort þier illt.

31 Vertu ecke kieppeñ moote einum illgiornum mañe / og utvel aungvañ af hañs vegum.

32 Þvi eirn frafnueñ er Drottne ein viderstygd/Eñ * hañs heimugleg (rad) eru hia þeim froomu. * Ps. 25/ 14.

33 Drottens * bolvan er i þeirra ogudlegu huse. Eñ hañ mun blessa riettlatra bustad. * 3. Mos. 26/ 14. etc.

34 Sieu þeir spottarar/ þa mun hañ / hañ spotta þa/Eñ þeim hoogværu mun hañ giefa nad.

35 Þeir vijsu munu erfa heidur / Eñ (hvad) darum (er vidokiande) mun (hver af þeim) hreppa skomena.

IV. Capitule.

Tækefære til ad syndga hlijtur Madur ad fordast.

Syner / Heyred fodursens uppfradingu / og merked/ad þeckia forstanded.

2 Þvi eg hefe giefed ydur eirn goodañ lærdoom / yfergiefed ecke mitt logmal.

3 Þvi eg var mijns fodurs son/aumingi og einaste fyrer minne moodur.

4 Og hañ kiende mier/og sagde til mijn : lat þitt hiarta taka vid mijnu orde/ Halt tu mijn bod/ so muntu lifa.

5 Kauptu spekena / kauptu viskuna/ (Og) * gleymdu ecke / og vijk ecke fra mijns munns rædum. * c. 3/ 1.

6 Yfergief hana ecke / so mun hun vardveita þig/ elska hana/so mun hun vernda þig.

7 Spekeñar * hellsta (er þad/) kauptu spekena/ og kauptu viskuna/ med ollu þvi þu kant fa. * Spek. 6/ 18.

8 Vird hana hatt/ so mun hun upphefia þig / Ef þu fadmar hana / * mun hun setia þig til heidurs.
* 1. Sam. 2/ 30.

9 Hun mun setia nadar prijde a þitt hofud / Vernda þig med eirnre værnre koronu.

10 Heyr / miñ son / og medtak mijnar rædur / so munu * þijns lijfs ár verda morg. * c. 3/ 2. 2. Mos. 20/ 12.

11 Eg * undervijsa þier a spekeñar vegge/ Eg * * leide þig a þeim riettu stigum. * Ps. 32/8. ** Ps. 27/11.

12 Ad nær þu geingur / þa skule þiñ gangur ecke verda þraungur. Og nær þu hleypur / skuler þu ecke steita þig.

13 Hondla menkanena/ lat hana eck sleppa/geim hana/þvi hun er þitt lijf.

14 Kom ecke a hiña ogudlegu stig / og gack ecke a þeirra vondu veige.

15 Lat hañ fara/ gack ecke a honum/ Vijk fra honum/ og gacktu fram hia.

16 Þvi þeir sofa ecke/fyrr eñ þeir hafa giort illt/og þeirra svefn burttekst/ nema þeir hafe fært eirn i skada.

17 Þvi þeir eta ogudlegleikans braud/ og drecka illgyrneñar vijn.

18 Eñ þeirra riettlatu stigur er sem

eitt skijnande liods/ þar framgeingur og lyser allt til hadeiges.

19 Þeirra ogudlegu vegur er sem myrk red / þeir vita ecke/ hvar yfer þeir mune falla.

20 Miñ son/ gief gaum ad mijnū ordū/ hneig þitt eyra til miña maalsgreina

21 Laat þær ecke fara fra þijnum aug um/vardveit þær midt i þijnu hiarta.

22 Þvi þær eru þrra lof/sm̄ þær fiña/ og þrra giorvalls holids læknisdomur.

23 Geym þitt hiarta framar øllu þvi þar geymest/ þvi lijfed utgeingur af þvi

24 Snu fra þier muñsens vanart/og laat varaña rangsleitne vera langt fra þier.

25 Laat þijn augu lijta riett æfram/ ꝫ þijnar augnabrijr riett fram undañ þier

26 Yfervegadu þijns foots gaungu / og aller þijner veiger munu stadfestast.

27 Vijk ecke til hægre edur vinstre han dar / snu þijnum fæte fra þvi vonda.

V. Capitule.

Aminning til Skijrlijfes.

Miñ son/ * gief gaum ad miñe speke/** Hneig þitt eyra til mijns lærdooms. * c. 4/ 20. ** ps. 45/ 11.

2 Ad vardveita hyggende/ Og ad þijn ar varer kuñe geyma vitskuna.

3 Þvi su framande /heñar varer nu nu driupa(sem hunangs-)kaka/og heñ ar muñur er * minkare eñ oleum.

* ps. 55/ 22.

4 Eñ þad sijdasta af heñe er beyskt/sm̄ malurteñ/ hvast/ sem eitt beitt sverd.

5 Heñar fætur gango * nidur til dauds ans/ heñar gaungur liggia til helvijtes

* C. 2/ 18.

6 Ad þu ecke skuler yfervega lijfsens stig/ þa eru heñar gaungur ostødugar/ so þu kant ecke þeckia þær.

7 So hlijded mier nu/ þier børn/ Og vijk ed ecke fra mijns muñs rædum.

8 Laat þiñ veg vera langt fra heñe / Og kom ecke nalægt til heñar hus dyra

9 Ad þu ecke/ (mæ skie/) skuler giefa framande þiñ heidur / og einum grim um þijn ær.

10 Ad þeir framande skule ecke / (mæ skie/) mettast af þijnu gotze / og þitt erfide ecke sie i eins framanda huse.

11 Og þu skuler sijdañ kveina/nær þitt holld og þiñ lijkame er fortært:

12 Og seigia: (æ/) þvi hafade eg agañ? og mitt hiarta forsmaade typtanena?

13 Og eg hlijdde ecke a miña lærefedra raust / ei helldur hneigde mitt eyra til þeirra/ sem kiendu mier?

14 Eg er strax (komeñ) til allrar o lucku/ midt i samkunduñe og søfnudenū

15 Dreck vatn af þijnum grefte / og reñande (vatn) midt af þijnum bruñe.

16 Laat þijnar uppsprettur reña ut / (hier og þar / og) vatns straumana a gøtunum:

17 Laat hañ heyra þier til / þier all eina/ og ecke þeim framande med þier.

18 Þijn uppsprettа skal vera blessud / og * gled þig med þijns ungdooms hust ru. * Pred. 9/ 9.

19 (Hun sie þier) ein elskuleg hind / og eitt indællt raadijr / laat heñar brioost alltijd giora þig lystugañ/ forlysta þig jafnañ i heñar kiærleika.

20 Miñ son/hvar fyrer villtu forlysta þig med eirnre framande / og fadma eirnrar framande barm:

21 Þvi * eins mañs veiger eru fyrer Drottens augum / Og hañ yfervegar allar hañs gaungur. * Job. 34/ 21. Jer. 10/ 23.

22 Þess ogudlega misgiørningar munu høndla hañ / og hañ mun halldast med siñar syndar snørum.

23 Hañ / hañ skal deya / af þvi hañ villde ecke laata sig aga / og fara villt/ fyrer hañs mykla daaruskapar skulld.

VI. Capitule.

Um Froomleika og Kostgiæfne / etc.

Miñ son / * siert þu borgunar madur fyrer þiñ naunga/ hafer þu sett þijna hond ut til hi ns framanda: * c. 11 / 15. C. 17/ 18.

2 Þa ertu fla̋ktur med þijns muñs ræd um/

um / og fangeñ i þyns muñs ordum.
3 (So)gior nu þetta/ miñ son/ og frya þig / þvi þu ert komeñ i þyns naunga hønd/ Gack / fall til foota/og styrk þiñ naunga.
4 Lat þyn augu ecke sofa / edur þynar augnabryr sofa.
5 Frya þig/sem eitt rádyr/af (jagtmañ sens)hende/ Og * sem eirn fugl/af fugla faungarans hende. * Ps. 124/ 7.
6 Þu late/gack til maursens/Sia hañs vegu/ og vertu vys.
7 (Eñ þo ad)hañ hafe aungvañ hofd ingia foorta edur herra/
8 Tilreider hañ(þo)syna fædu a sumreñu/safnar siñe fædu a haustenu.
9 Þu late/hvad leinge villtu liggia? nær villtu standa upp af þynum svefne?
10(Þu/sm̃ seiger:)eg(ma eñ nu)* lyted sofa / lyted dotta / lyted leggia hendurnar til samans ad liggia. * c. 20/ 13. C. 24/ 33.
11 So mun þiñ armoodur koma / sem eirn vegfarande/og þyn fatækt sem eiñ vopnadur madur.
12 Ein onyt mañeskia / eirn skadlegur madur geingur med eirn vanartugañ muñ.
13 Bender * med synum augum/teiknar med synum footum / vysar med synum fyngrum. * C. 10/ 10.
14 Þar er illgyrne i hañs hiarta/hañ upphugar alltyd illt / kiemur þrætu af stad.
15 Þar fyrer mun hañs olucka hastarlega koma/hañ mun snarlega sundurbrotna/ad þar mun eingeñ lækning vera.
16 Þessa sex hlute hatar Drottiñ / og þeir sio eru honum ein vidurstygd:
17 * Drambsom augu/ Ein folsk tunga / Og hendur / sem uthella hins saklausa bloode: * C. 21/ 4.
18 Eitt hiarta / sem upphugar ranglata þanka / Fætur / sem flyta sier ad hlaupa til þess vonda/
19 Eitt fals-vitne / sem talar lyge / og hañ / sem kiemur þrætum af stad i millum brædra.
20 Miñ * son/ halltu þyns fodurs bod/ og yfergief ecke þiñar moodur logmaal. * C. 1/ 8.
21 Bind þau jafnañ um̃ þitt hiarta/ fest þau þiett um̃ þiñ hals.
22 Nær þu geingur/mun þad leidseigia þier / nær þu leggur þig / mun þad vardveita þig / og þad mun tala til þyn / nær þu uppvaknar.
23 Þvi * bodorded er ein lyckt/og logmaal ed eitt lioos/ og mentanareñar strofsun er lyffsens vegur. * Ps. 119/ 105.
24 Ad * vardveita þig fra eirnre vondre kviñu/ fra * * eirnrar framande tungu blydlæte. * c. 7/ 5. * * c. 2/ 16.
25 Gyrnstu * ecke heñar frydleika i þynu hiarta/og lat hana ecke svykia þig med heñar augna bragm.
* 2. Sam. 11, 2/4.
26 Þvi fyrer eirnrar hoor-konu saker (kiemur þar ad vid eirn um̃ syder/) til eins stickes brauds/ og eins mañs husfru mun veida eina edla sal.
27 Mun nockur kuña ad taka elld i siñ barm/ so ad hañs klæde skylldu ecke breña?
28 Mun nockur ganga a gloodum / so ad hañs fætur skylldu ecke svidna?
29 So(geingur þad)honum/sm̃ geingur til syns naunga husfrur / Eingeñ verdur ostraffadur/sm̃ hrærer vid heñe.
30 Madur smanar ecke eirn þioof/ef hañ stelur ad metta syna sal / med þvi hañ er hungradur/
31 Og nær hañ verdur fundeñ/ * skal hañ giefa siofallt aptur / Hañ skal giefa alls syns hus goots
* 2. Mos. 22. 1/ 4.
32 Eñ sa / sem dryer hoor med eirnre kviñu/ er eirn daare/ Sa/sem vill fordiarfa syna sal/hañ/hañ ma giora þad.
33 Hañ mun fiña plaagu og skom̃/ og hañs hadung mun ecke afmast.
34 Þvi mañsens reide er ein vandlæking/og hañ mun ecke þyrma a hefndareñar deige.
35 Hañ mun ecke taka nockra forlykun(þar fyrer/) Og ecke vera til frids/ þo þu jafnvel villder giefa mikeñ skeink

VII. Capitule.

Eirnrar Hooru Utmalan.

Miñ

Min ſon / geym mÿ ar rædur / z geym mün bodord hia þier.
2 Halltu mÿn bod / ſo muntu lifa / og mitt logmaal ſem þiña augna ſtein.
3 * Bind þau uñ þÿna fÿngur / ſkrifa þau a þÿns hiarta toblu.
* C. 6 / 21.
4 Seig til ſpekeñar: * Þu ert mÿn ſyſter / og þu ſkallt kalla vitſkuna (þÿna) vinkonu. * Spek. 8 / 2.
5 Ad * hun vardveite þig fra eirnre framande kviñu / fra eirnre okuñugre / ſem giører ſÿn ord blÿd. * c. 2 / 16. C. 6 / 24.
6 Þvi eg leit ut af mÿns hus vindauga i giegnum mitt grinda verk.
7 Og eg ſaa a medal þeirra faavÿſu / eg vard var a medal barnaña / vid eirn ungañ daarlegañ (yngling /)
8 Sem gieck a gøtuñe / hia heñar horne / og gieck a veigenum hia heñar huſe /
9 J rockrenu / uñ kvollded a veigenum / þegar nootteñ var myrk og dim.
10 Og ſiaa / ein kviña mætte honum i hooru-ſkarte / og lyſtug i giede.
11 Hun var galeñ og ohlÿdeñ / heñar fæt ur kuñu ecke vera i heñar huſe.
12 Stundum er hun ute / ſtundum a gøtunum / og leyneſt hia øllum hornum.
13 Og hun greip til hañs / og kyſte hañ / hun forherdte ſitt andlit / z ſagde til hñs:
14 Eg heƒe * þackar offurs foorner (ad giøra /) J dag heƒe eg betalad mÿn heit.
* 3. Moſ. 3 / 3. etc.
15 Þar fyrer gieck eg ut ad mæta þier / ad leita i tÿma þÿns andlites / og heƒe funded þig.
16 Eg heƒe prÿdt mÿna ſæng med tiølldum / med miſlitū klædū aƒ Ægyptalande.
17 Eg heƒe yƒerſtokt mÿna ſæng med myrru / ſandel og einnamon.
18 Kom / laatum ockur ſænga ſamañ allt til morguns / laatum ockur forlyſta ockur i kiærleika.
19 Þvi madureñ er ecke heima hia ſier / hañ er fareñ * laangañ veg burt.
* Luc. 19 / 12.
20 Hañ took peninga-ſeckeñ med ſier / hañ mun koma heim til ſÿn / a þeim ákvedna deige.
21 Hun yƒertalade hañ med ſÿnum mørgu ſætu ordum / lockade hañ med ſÿnum blÿdu vørum.
22 Hañ ƒilgde ſnarlega heñe eƒter / eins ſem eiñ uxe kiemur til ſlaatrunar (beckſens /) og eins ſem vidiañ (kiemur) til ad reƒſa einum daara /
23 Þar til ein pÿla ſundrar hñs liƒur / eins ſem eirn fugl / ſem flÿter ſier til eiñrar ſnøru / z veit ecke ad þad gyllder hñs lÿƒ.
24 So heyred mier nu þier børn / og gieƒed gaum ad mÿns muñs rædum.
25 Laat þitt hiarta ecke vÿkia til heñar vega / laat þig ecke villa a heñar ſtigu.
26 Þvi hun heƒur fellt marga ſærda / og ſterker eru aller i hel ſlegner aƒ heñe.
27 Heñar hus eru veiger til helvÿtes ſem fara nidur til daudans (yñſtu) herbergia.

VIII. Capitule.

Meſſias er Spekeñ.

Hun * ecke ſpekeñ hroopa / og vil ſkañ laata ſig heyra?
* C. 1 / 21.
2 Oƒañ a þeim hææu (ſtødum /) hia * veigenum / (a þeim ſtødum) hia ſtigunum ſtendur hun. * Pſ. 7. 8 / 12.
3 Vid porteñ framañvert i ſtadnum / þar ſem mañ iñgeingur ad dyrunum / mun hun uthroopa þad.
4 Til ydar / * þier meñ / vil eg hroopa / og mÿn rauſt (ſkal koma) til mañeſkiuñar barna. * Pſ. 49 / 3.
5 Þier faavÿſer / merked ſpekena / og þier daarar taked ydur til hiarta /
6 Heyred / þvi eg vil tala hoƒdinglegt / og opna mÿnar varer til froomleikaña.
7 Þvi miñ muñur ſkal tala ſañleika / og ogudlegleike (ſkal vera) * ein vidurſtygd fyrer mÿnar varer. * Pſ. 45 / 8.
8 Allar mÿns muñs rædur eru riettar / * þar er eckert rangt edur falſkt i þeim.
* Eſ. 53 / 9.
9 Þær eru allar riettar ƒyrer þañ vituga / og fromar ƒyrer þa / ſem ƒiña vitſku.
10 * Medtaked miñ aga / og ecke ſylƒur / og ſkynſeme fram̄ yƒer utvaled gull.
* C. 3 / 14. C. 16 / 16.

11 Þvi speke er * betre eñ perlur/ og aller þeir hluter/ madur heffur lyst til/ kuña ecke jafnast vid hana. * c. 3/ 15.

12 Eg speke/ eg by hia vitskuñe/ og þiñ uppa skynsamar huxaner.

13 Drottens * otte er ad hata vont/ drambseme og skærelate/ og eirn vondañ veg/ og eg hata þañ vanartuga muñ. * C. 16/ 6.

14 Rææd og þad retta heyrer mier til/ eg er vitskañ/ mier heyrer magteñ til.

15 Fyrer mig skulu konungarner drottna/ og rææd herrarner setta riettvysena.

16 Fyrer mig skulu hofdingiarner hafa hofdingia doomeñ/ og þeir ypparlegu/ (jæ) aller doomarar a Jordueñe.

17 Eg * vil elska þa/ mig elska/ og þeir mig leita ærla/ skulu fiña mig. * Joh. 14/ 21.

18 Rykdoomur og dyrd er hia mier/ varañlegt goots og riettlæte.

19 Miñ avoxtur * er betre/ eñ (uppgrafed) gull/ og helldur eñ (klært) gull/ Og myn tilekt/ helldur eñ utvaled sylfur. * C. 3/ 14.

20 Eg vil leida (foolk) a riettlætesens stig/ (jæ) mitt a riettarens stigum.

21 Ad læta þa/ sem elska mig/ erfa þad stadfasta/ og eg vil filla þeirra fiærsioodu.

22 Drotteñ ætte * mig i syns vegar upphafe/ jafnvel þa/ fyrr eñ hañ giorde nockud. * Sprk. 9/ 9.

23 Eg er iñsett fra eilyfd/ fra fyrsta/ fra Jardareñar upphafe.

24 Eg er fædd/ þegar underdiupeñ voru ecke/ þa uppsprettur voru ecke/ (edur) þeir stader/ er hafa myked vatn/

25 Fyrr eñ fiolleñ voru grundvollud/ fyrr eñ hædernar voru/ er eg fædd.

26 Hañ hafde ecke eñ þa giordt Jordena/ eda gotur/ eda þad ypparsta i Jardrykesens myklu dupte.

27 Þegar hañ tilreidde Himnana/ þa var eg þar/ Þegar hañ afcirklade * upp yfer underdiupenu. * Job. 26/ 10.

28 Þegar hũ feste skyeñ ofañ til/ þegar hañ feste underdiupsens uppsprettur:

29 Þegar hañ * sette hafenu syna mæl ingu/ og ad votneñ skylldu ecke ganga yfer hañs befalning/ þegar hañ lagde Jardareñar grundvelle. * Job. 38. 10/ 11 Ps. 104/ 9.

30 Þa var eg hia honũ/ sem sæ/ þar uppfoostrast/ og var (hañs) mykel lyst hvorn dag/ Sem liek alltyd fyrer hm:

31 Sem liek a hañs Jardar kringlu/ og * myn stoor lyst var med mañeskiuñar bornum. * 5. Mos. 33/ 3.

32 Og nu/ born/ heyred mier/ Þvi sæler eru þeir/ sem hallda myna vegu.

33 Heyred menteñ/ og verded vyser/ og læted hana ecke fara.

34 Sæl er su mañeskia/ sem hlyder mier/ ad vaka daglega fyrer mynum dyrum/ ad vakta uppa miña dyra stoolpa.

35 Þvi hvor mig fiñur/ * hañ fiñur lyfed/ og mun odlast velþocknan af Drottne. * c. 3/ 16.

36 Eñ hvor hellst þar syndgar i mooте mier/ skadar syna sæl/ Aller sem mig hata/ elska daudañ.

IX. Capitule.

Messiæ Rææd.

Spekeñ bygde sitt hus/ hioo syna sio stoolpa.

2 Hun slætrade synu slætur fie/ blandade sitt vyn/ og bioo sitt bord.

3 Hun utsende synar stulkur/ hun hroopade a þeim yfer hængande hæu(stodum) i borgeñe.

4 Hvor sem er fæviis/ hafe sig hingad/ jæ/ hun sagde til eins dæra.

5 Komed/ eted af mynu braude/ og drecked af vyneñu/ sem eg hefe æskeinkt.

6 Yfergiefed þa fævysu/ so munud þier lifa/ og ganged a skynsemeñar veige.

7 Hvor sem straffar eirn spottara/ hlytur ad taka vanvirdu uppa sig/ og hvor sem straffar hiñ ogudlega/ (hlytur ad taka vid) hañs skom.

8 Straffa ecke eirn spottara/ ad hañ skule ecke (mæ skie/) hata þig/ Straffa eirn vitrañ/ og hañ mun elska þig.

9 Kieñ þu einum vysum/ og hañ mun (þvi) vysare verda/ undervysa einum riett ferdugum/

verdugū/ og hañ mun betrast i lærdomenū.

10 * Drottens otte er visskunar upphaf/ og skynsemeñ er þeirra heilogu forstand. * Ps. 111/10.

11 Þvi * þijner dagar skulu verda marger fyrer mig/ og (þijns) lijfs aar skulu verda þier fleire. * c. 3. 2/ 16.

12 Siertu vijs/þa ertu þier vijs/og sierdu eirn spottare/þa skalltu bera þad fyrer þig alleina.

13 Ein dærleg kvinna er * villt/(jaa) heimskañ(skvalf/)og veit ecker. * c. 7/ 11.

14 Og hun situr vid sijns hus-dyr a einum stoole uppe i stadnum/

15 Ad hroopa til þeirra/sem ganga þar fram um/sem ganga riett a þeirra vegum/(seigiande:)

16 Hvør sem er fævijs/ hafe sig hijngad. Og til þess dærlega seiger hun:

17 Þau * stolnu votn eru sæt/ og þau leyndu braud eru lystug. * c. 20/ 17.

18 Eñ hañ veit ecke/ad þar eru srendeer/heñar giester eru i þvi diupa helvijte.

X. Capitule.

Gudhrædslañ.

Eirn * vitur sonur mun gledia eirn fodur/ eñ eirn ** dærlegur sonur er siñar moodur angist. * C. 15/ 20. etc. ** C. 17/ 25.

2 Orietferdugt * fie mun ecke gagna/ eñ riettlæted frelsar fra daudanum. * C. 11/ 4. Ezech. 7/ 19.

3 Drotteñ lætur ecke eins riettferdugs saal hungra/eñ hañ mun burthrinda hiña ogudlegu okre.

4 Ein * følsk hønd giører fætækañ/eñ þess ydna hønd giører rijkañ. * C. 12. 24/27.

5 Hañ sem safnar * um sumared/ er higgeñ/ (eñ)hañ/ sem sefur um kornskieruna/verdur til skamar. * c. 6/ 8.

6 Blessaneñ er yfer þess riettferduga høfde/eñ ranglæted mun hylia þeirra ogudlegu muñ.

7 Eins riettferdugs miñing er til blessunar/ eñ * þeirra ogudlegu nafn mun rotna. * Ps. 9/ 6. Ps. 34/ 17.

8 Hañ/ * sem er vijs af hiarta/medtekur boderdeñ/ eñ hañ verdur kollkastadur/ sem hefur dærlegar varer. * Ps. 141/5.

9 Hañ/ * sem geingur froomlega/mun ganga ohullt/eñ hañ/sem snijr sijnū vegū/ mun þeckiast. * Ps. 24. 3/4.

10 Hañ/ * sem bender med auganu/mun byrta mædu/ og hañ/sem hefur dærlegar varer/ mun kollkastast. * c. 6/ 13.

11 Eins * riettferdugs muñur er lijfsens uppspretta/Eñ hreckvijseñ mun hylia hiñ ogudlegu muñ. * Ps. 27/ 30.

12 Hatur uppvekur þrætur/ Eñ * kiærleikureñ byrger yfer allar yfertrodslur. * 1. Pet. 4/ 8.

13 A eins forstandugs vorum fiñst vijsdoomureñ/ Eñ a dærans hrygg skal vera hrijsed.

14 Þeir vitru munu geyma visskuna/ Eñ eins dæra muñur/ er hart nærre fordiorfuneñe.

15 Eins audugs goots er hañs fasta borg/Eñ hiña fætæku armoodur er(þeirra) fordiorfun.

16 Þad sem eirn riettferdugur giører/ er til lijfsens/ eñ * ogudlegra iñtekt er til syndar. * Luc. 15/ 19.

17 Ad hallda agañ/ er vegur til * lijfsens/ Eñ hañ/sem * * yfergiefur hirtingena/leider i villuna. * c. 14/ 27. ** C. 13. 1/ 18.

18 Sa sem leyner hatre/ hefur falskar varer/ og hañ/sem utbreider vanrigte/ er eñ dære.

19 Hvar mørg ord eru/ bregdst ecke yfertrodslañ/ Eñ hañ/sem helldur sijnum vorum/ er higgeñ.

20 Eins riettferdugs tunga er utvaled silfur/ (Eñ) hiña ogudlegu hiarta er einskes vert.

21 Eins riettferdugs varer munu fæda marga/ Eñ dærarner munu deyia i dæraskapnum.

22 Drottens blessan/ hun giører rijkañ/ og giører * ecke meire mædu med sier. * Ps. 127/ 2.

23 Þad er fyrer einum dæra/sem skiemtan/nær hañ giører eirn løst/ Eñ vijsdoomureñ er eins mañs forstand.

24 Þad sem eirn ogudlegur ottast fyrer/ þad mun koma yfer hañ/ Eñ hvad

þeir

þr riettferdugu girnast/ mun (Gud) giefa.

25 Eins sem eirn hvirfel-vindur fer yfer/ (so er) og * ogudlegur ecke (meir)/ Enn eirn riettferdugur er eitt eilijfur grundvollur. * c. 14/ 32.

26 Eins sem ediked er fyrer tennurnar/ og sem reykurenn fyrer augun/ So er hinn late fyrer þa / sem hann senda.

27 * Drottens otte mun leingia dagana/ Enn þeira ogudlegu aar munu styttast. * C. 14/ 27. C. 3/ 2. Ps. 128/ 4.

28 Þeirra riettferdugu væntan er glede/ Enn þeirra ogudlegu von mun forganga.

29 Drottens vegur er hins frooma styrkleike/ enn fordiorfunenn hefter til obootamønum.

30 Eirn riettferdugur mun * ecke skeika eilijflega / Enn þeir ogudlegu munu ecke bijgga i landenu. * Ps. 112/ 6.

31 Eins * riettferdugs munnur upphefur vijsdoomenn / Enn ein illgiorn tunga skal burt skierast. * Ps. 37/ 30

32 Eins riettferdugs varer munu þeckia hvad þægelegt er / Enn þeirra ogudlegu munnur skadsama (hlute.)

XI. Capitule.

Riettvijse i Hondlan og Breitne.

Folsk * vog er Drottne ein vidurstygd/ Enn ein full vigt er hans velþocknan. * c. 16/ 11. c. 20. 10/ 23.

2 (Nær) dramblate kiemur/ kiemur og forsmaan/ Enn vijsdoomurenn er hia þeim audmiuku.

3 Þeirra raadvandu froomleike mun leida þa/ Enn * yfertrodslu-mannanna vondska mun eydeleggia þa. * Ps. 52/ 7.

4 Audurenn mun ecke hialpa a reidennar deige / Enn riettvijsenn mun frelsa fra daudanum.

5 Eins frooms riettvijse mun giora hans veg riettann / Enn eirn ogudlegur mun falla fyrer sitt ogudlegt athæfe.

6 Hinna froomu riettvijse mun frelsa þa/ Enn yfertrodslumennerner munu fangast i illskunne.

7 Nær ein ogudleg manneskia deyr / mun (hans) von tapast / og þeirra sterku * traust er fortapad. * c. 10/ 28.

8 Enn riettferdugur verdur frelsadur af neydenne/ og eirn ogudlegur mun koma i hans stad.

9 Eirn hræsnare fordiarfar sinn naunga med munnenum/ Enn þeir riettlaatu munu frelsast fyrer forstand.

10 Ein borg mun gledia sig/ nær þ geing ur þeim riettvijsu vel/ og nær þeir ogudlegu fyrerfarast/ (þa verdur þar) fognudur.

11 Fyrer þeirra raadvondu blessan mun eirn stadur upphefiast/ Enn fyrer hina ogudlegu munn / mun hann nidurbriotast.

12 Eirn dare forakter sinn naunga/ Enn eirn vitur madur mun þegia.

13 Hvar/ (sem) * eirn baktalare fer fraamm/ operberar þad leynelega/ enn sa/ sem hefur eitt trufast hiarta / leyner þvi. * C. 20/ 19.

14 Hvar eingenn framsijne er/ (þar) mun foolked falla/ Hvar * marger raadgiafar eru/ (þar) geingur þad vel til. * c. 15/ 22. Syr. 6/ 25.

15 Nær eirn borgar fyrer einn framande/ þa fær hann vijst skada/ Enn sa/ sem hatar þad/ (sem lofa (fyrer adra/) er ohultur.

16 Ein misudleg kona mun ødlast vegsemd/ og þeir sterku ødlast rijkdoom.

17 Eirn miskunsamur madur giorer sijnu lijfe til gooda/ Enn eirn omiskunsamur hrygger sitt hold.

18 Nær eirn ogudlegur * giorer (neckud/) þa er þad) eitt falskt ervide/ Enn hann/ sem sær * * riettvijsenne/ fær vissuleg laun. * Ps. 37/20. * * Ordsk. 22/8.

19 So er riettvijsenn * til lijfsens/ eins sem sa/ þarer epter illu/ (fer) til sijns dauda. * c. 22/ 8.

20 Þeir rangsnunu i hiarta/ eru * ein vidurstygd fyrer Drottne/ Enn þeir/ sem hallda sig froomlega/ eru hans velþocknan. * c. 12/ 22. Ps. 5/ 7.

21 (Take madur jafnvel) hende i hønd/ so verdur eirn ogudlegur ecke saklaus / Enn þeirra riettvijsu sade skal undann komast.

22 (Sem) eitt skart af gulle i eins svijns nøsum/ er ein frijd kona/ sem vijkur fra skynsemenne.

23 Þeirra * riettvijsu gyrnder er þo good/ enn * * þeirra ogudlegu von (verdur til) ſtygdar. * c. 10. 24/ 28.
** Iob. 8. 13/ 14.
24 Þar er ſa/ * ſem byter ut (hier og þar/) og (hann) eikſt enn meira/ og þar er ſa/ ſem hætter/ framar enn riett er/ þo til armoods. * Pſ. 112/ 9.
25 Ein ſæl/ * ſem bleſſar/ mun verda feit/ og ſa/ ſem vokvar/ mun og verda (ſem) eitt regn. * 2. Cor. 9/ 6.
26 Hvor ſem germer korned / hønum bølvar foolked/ Enn bleſſanenn (kiemur) a hanns høfud/ ſem þad ſelur.
27 Hvør þar leitar ærla epter goodu/ leitar epter velþocknan/ Enn hvør þar leitar epter illu/ * hønum mun þad til falla. * Pſ. 7/ 17.
28 Hvor ſem ſig reider uppa ſinn rijkdoom/ mun falla/ Enn þeir riettferdugu munu grænka/ ſem eitt laufblad.
29 Sa/ ſem angrar ſitt hus/ mun fa ſtorm til arfs / og eirn dare mun vera hins vijſa þienare.
30 Eins riettferdugs ævøxtur er * lijfſens trie/ og ſa/ ſem nær ſaalunum/ er vijs. * c. 3/ 18. c. 15/ 4.
31 Sia/ * einum riettvijſum mun borg aſt a Iordunne/ Hvad myklu meira einum ogudlegum og einum ſyndara?
* 1. Pet. 4/ 18.

XII. Capitule.

Ageñ er goodur i øllum Stiettum.

Hvor ſem elſkar agann/ elſkar forſtand/ Enn hvør ſem hatar hyrtingena / er heimſkur.
2 Eirn * goodur/ mun ødlaſt velþocknan af Drottne/ Enn eirn mann/ ſem hefur illt i ſinne/ mun hann fordæma.
* v. G. 23/ 11.
3 Ein manneſkia mun ecke ſtadfeſtaſt i ogudlegleikanum/ Enn þeirra riettferdugu root mun ecke ſkeika.
4 Ein ydenn * kvinna er hennar husboonda korona / Enn nær hun vanvirder (hann/ þa er hun) ſem rotnan i hanns beinum.
* c. 31/ 10.
5 Hvad * þeir riettvijſu þeinkia / er riett / (Enn) hvad þeir ogudlegu rada underførult/ er ſvik. * 1. Kong. 12/ 6. etc.
6 Þad * er þeirra ogudlegu breitne/ ad liggia i leyne epter bloode/ Enn * * þeirra raddvondu munnur mun frelſa þa.
* c. 1/ 1 ** 1. Moſ. 37 22.
7 (Nær hann) kollkaſtar þeim ogudlegu/ þa ſkulu þeir ecke vera (framar/) Enn hinna riettferdugu hus ſkal ſtanda.
8 Eirn madur ſkal lofaſt epter ſinn ar vitſku (hattalage/) Enn hann/ ſem er fra ſnuenn af hiarta/ mun verda til ſkamar.
9 Hann/ ſem lætur ſig forſmaa / og tekur vara a ſier (ſialfum/) er betre enn ſa/ ſem er ſtolltur/ og vantar braud.
10 Sa * riettvijſe hefur umſorgun fyr er ſinnar beſtiu lijfe/ Enn hinna ogudlegu myſkun er (ſem) þeſſ grimma.
* 2. Moſ 23/ 5.
11 Sa/ ſem yrker ſinn akur/ mun mettaſt med braude / Enn hann/ ſem filger epter þeim orvitu/ er eirn dare.
12 Þeir * ogudlegu gyrnaſt þeirra von du net / enn þeirra riettvijſu ord munu giefa avøxt. * c. 2/ 14. c. 5/ 21.
13 I varanna yfertrodſlu er ein vond ſnara / Enn einn riettferdugur mun ſleppa fra angiſtenne.
14 Sierhvør ſkal mettaſt vel af ſijns munns avexte/ og (Gud) * mun betala eirnre manneſkiu/ hvad hennar hendur hafa forþienad. * Pſ. 62/ 13.
Matth. 16/ 27.
15 Eins * dara vegur er riettur fyrer hanns augum/ Enn hann/ ſem hlijder rade/ er vijs. * c. 18/ 2.
16 Eins dara reide mun þeckiaſt ſama dag/ Enn hann/ ſem dylur forſmaan/ er ſlægvitur.
17 Hann / ſem vill ſeigia ſannleikann / mun kunngiøra riettvijſena/ Enn * eitt falſkt vitne ſvik. * c. 6/ 19.
18 Þar er ſa / * ſem utleys eins ſem ſtijng med einu ſverde/ Enn þeirra vijſu tunga er læknis doomur. * c. 13/ 7.
19 Sannleikans vør mun blijfa ſtadføſt alltijd/ Enn ein følſk tunga er ecke nema eitt augnablik.
20 Þar eru ſvik i þeirra hiarta / ſem veika

verka vont / Eñ hia þeim/ sem rada til
fridar / er glede.
21 Þañ riettferduga skal eckert rang-
læte skie/ Eñ * þeir ogudlegu eru fuller
af illsku. * Ps. 32/ 10. Ps. 34/ 22.
22 Falskar * varer eru Drottne ein vidur
stygd/ Eñ þeir sem trulega hondla/ þock
nast honum. * C. 6/ 17. C. 11/ 20. Ps. 5/ 7.
23 Þad er eirn hreckvijs madur sem dyl
ur forstanded/ Eñ * dáraña hiarta mun
uthroopa dáruskapeñ. * C. 13/ 16.
24 Hiña * ydnu hond mun stioorna/ Eñ
eiñ svikfamur mun verda skatt skylldur.
* C. 10/ 4.
25 Sorgeñ i eins mañs hiarta * mun
beigia þad / Eñ eitt gott ord mun gledia
þad. * C. 15/ 13.
26 Eirn riettvijs hefur meir eñ hañs
naunge/ Eñ þeirra ogudlegu vegur mun
tæla þa.
27 Eirn svikafullur skal ecke steikia sij-
na brad/ Eñ þess ydna kostulegt(gootz)
er eirnar mañeskiu rijkdoomur.
28 A riettvijseñar stig er lijfed/ og(heñ-
ar) stijgs vegur er ecke daudeñ.

XIII. Capitule.

Framveiges um Barna Agañ.

Eirn * vitur sonur (hlyder) fodur-
sens aga/ Eñ eiñ spottare hlyd-
er ecke refsinguñe. * C. 10/ 8.
2 Sierhvor mun eta þad goo-
da af(sijns) muñs avexte/ Eñ yfirtrod-
slu mañaña sal (mun eta) ofriedeñ.
3 Hvor sem vardveiter siñ muñ/ geymer
sijna sal/(Eñ) sa/ sem upplætur sijnar
varer/ mun umturnast.
4 Þess lata sal gyrnest(og fær þad þo)
ecke / Eñ þeirra ydnu sal mun fitna.
5 Eirn * riettvijs hatar lijgeñar ord /
Eñ eirn ogudlegur gioerer sig fulañ og
svivirder. * Ps. 119/ 163.
6 * Riettvijseñ mun bevara þañ / sem
breiter fromlega/ Eñ ogudlegleikeñ mun
kollkasta syndeñe. * C. 10/ 30.
7 Þar er sa til/ sem helldur sig rijkañ/
og hefur eckert/ og sa/ sem helldur sig fa-
tækañ/ og hefur myked goots.
8 Med sijnum rijkdoome kañ madur ley-
sa sitt lijf / Eñ eirn fatækur heyrer
ecke hootan.
9 Þeirra riettvijsu lioos mun giora gle-
de / eñ * þeirra ogudlegu lykt mun ut-
slokna. * C. 24/ 20.
10 Med drambsæte reiser madur ecke
nema þrætu/ Eñ hia þeim/ sem radþæ-
ra sig/ er vijsdoomur.
11 Gootzed af hiegoomanum/ * mun eyd-
ast / Eñ hvor sem safnar med hendeñe/
mun auka þad. * C. 28. 19/ 20.
12 Von/ sem(leinge) undañdregst/ veiker
hiartad / Eñ nær þad kiemur/ sem mad-
ur gyrnest/ þa er þad lijfsens trie.
13 Hvor sem forakttar orded/ mun for-
diarfa sig(sialfañ/) Eñ hvor sem ott-
ast bodorded/ mun fa laun(þar fyrer.)
14 Þess vijsa lærdoomur er lijfsens upp
spretta/ til ad vijkia fra daudans snorum.
15 Ein good skynseme mun giefa vin-
semd / Eñ yfertrodslu mañaña vegur
er hardur.
16 Hvor / sem er hyggeñ / mun giora
(sijn verk) med skynseme / Eñ eirn dá-
re mun utbreida dáruskap.
17 Eñ ogudlegur sendebode mun fa-
lla i olucku / Eñ eiñ trufastur sende-
bode er læknisdoomur.
18 Hvor sem yfergiefur hyrtingena /
hefur armood og skom/ Eñ sa/ * sem
geymer hyrtingena/ mun heidrast.
* C. 10/ 8.
19 Nær þad kiemur/ sem madur gyrn-
est/ þa verdur þad hiartanu kiært/ Eñ
ad vijkia fra vondu / er dárunum ein
vidurstygd.
20 Hañ / sem umgeingst med vijsum /
mun verda vijs / Eñ hañ/ sem er dár-
aña stallbrooder/ mun fa oluckuna.
21 Oluckañ mun fylgia syndurunum /
Eñ hañ mun betala þeim riettferd-
ugu med goodu.
22 Eirn goodur mun giora/ ad barna
borneñ fae arf / Eñ * eins syndara
goots er geymt handa þeim riettvijsa.
* Iob. 27. 16/ 17.
23 Þar er mykel fædsla i þeirra fa-
tæku akurreinum/ eñ þar er sa til/ sem

er fordiarfadur/ (af þvi han̄) ecke (vill giøra) riett.

24 Hvør sem * sparar sitt hrys/ hatar sin̄ son/ En̄ sa/ sem elskar han̄/ tyctar han̄ i tyma. * Syr. 30/ 1. etc.

25 Eirn * riettvys etur þar til hans sal verdur mett / En̄ hin̄a ogudlegu maga skal bresta. * Ps. 22/ 27.

XIV. Capitule.

Skynsemen̄ar Nytsemd.

S ierhvør af þeim * vysu kvin̄ um bygger sitt hus / En̄ ein dærleg mun briooka þad nidur med synum høndum.

* C. 11/16. C. 12/ 4. C. 19/ 14. C. 31/10.

2 Sa/ sem geingur i synum froomleika/ ottast Drotten̄/ en̄ sa/ sem vykur af synum vegum / forakttar han̄.

3 J dærans mun̄e er drambsemen̄ar stafur / en̄ hin̄a vysu varer munu geyma þa.

4 Þar sem eingen̄ yxn eru/ þar er jatan̄ hrein / En̄ * fyrer uxans krapt/ er mykel in̄tekt. * C. 12/ 11.

5 Eitt trufast vitne lygur ecke/ En̄ eitt falskt vitne talar (diarflega) lyge.

6 Spottaren̄ leitar vitsku / og (hun fin̄st) ecke / En̄ fyrer ein̄ vitugan̄ er þeckingen̄ audvello.

7 Gack langt * fra einum dærlegum man̄e/ þvi þu munt ecke fin̄a (þar) þeckingarenar varer. * C. 1/ 22.

8 Þad er þess higgna vysdoomur/ * ad gæta ad synū veige/ En̄ sviksemen̄ er dæran̄a gieckshattur. * Eph. 5/ 15.

9 Sierhvør af dærunum mun fegra (sin̄) løst/ En̄ a medal þeirra rædvøndu er goodvillo.

10 Eitt hiarta þecker sin̄ar sælar beisk leika/ og eirn framande mun ecke samblanda sig i þess gledskap.

11 Þeirra * ogudlegu hus mun afmæd verda/ En̄ þeirra froomu heimile bloomgast. * C. 12/ 7.

12 Þar er eirn vegur/ (sem synest) riettur fyrer einum man̄e/ En̄ þad seinasta þar af er daudans vegur.

13 Hiartad mun og / i þvi þad hlær / hafa hørmung/ Og þad sydasta af þeirre glede/ er hrigd.

14 Eitt frafnued hiarta mun mettast af synum vegum/ En̄ eirn goodur madur (vykur) fra honum.

15 Ein̄ einfalldur truer øllu/ En̄ eirn higgen̄ gæter ad synum gange.

16 Eirn vys * ottast og vykur fra vondu / En̄ eirn dære æder i giegnum/ og er diarfur. * 1. Mos. 39/ 10.

17 Ein̄ brædlyndur mun * giøra dæruskap/ en̄ ein̄ underførull madur verdur hatadur. * C. 12/ 16.

18 Fævyser erfa dæruskapen̄/ En̄ higgner munu kryna sig med forstande.

19 Þeir vondu eru beigder fyrer þeim goodu/ og þeir ogudlegu hia eins riettferdugs porte.

20 Eirn fatækur * verdur hatadur af synum naunga / en̄ þeir / sem elska eirn ryckan̄/ eru marger. * C. 9/7.

21 Hvør sem forsmaar sin̄ naunga / syndgar/ En̄ * sa/ sem aumkar sig yfer þa hoogværu/ er sæll. * Ps. 41/ 1.

22 Munu þeir ecke fara villt/ sem adhafast illt: en̄ þeir/ sē adhafast gott/ (þa mun skie) myskun og trufeste.

23 Hvar ed * madur erfidar/ þar er ábate./ En̄ hvar madur brukar mørg ord/ (þar synist þ) alleinasta i fatækt. * C. 10/ 4. C. 12/ 24.

24 Hin̄a vysu korona er þeirra ryckdoomur/ En̄ narran̄a dæruskapur (blyfur) dæruskapur.

25 Eitt trufast vitne frelsar sælernar/ En̄ sviken̄ munu utblæsa lygen̄e.

26 J Drotten̄s otta er ein̄ * trufastur styrkur/ og hn̄s børn munu verndast. * C. 18. 10.

27 Drotten̄s otte er * lyfsens uppsprettan/ ad vykia fra daudans snørum. * C. 10/ 27.

28 Þad er eins konungs vegsemd / ad hafa margt foolk/ En̄ hvar fatt foolk er/ þad er eins herra hrøpun.

29 Ein̄ * þolen̄moodur er miøg vitur / en̄ * * eirn brædlyndur upphefur dæruskapen̄. * C. 19/ 11. * * C. 12/ 16.

30 Eitt heilbrigt hiarta er lykamans lyf/

lijþ/ Enn øfund er rotnan i beinunum.

31 Hvør * sem nidurþrycker einum fatækum/ hæder hann/ ** sem giørde hann/ Enn hvør sem aumkar sig yfer eirn fatækann/ heidrar hann. * c. 17/ 5.
** 2. Mos. 4. 11.

32 Eirn ogudlegur * mun utrekast i sinne illsku/ Enn eirn rettvijs er hughraustur i sijnum dauda. * Ps. 37/ 16. etc.

33 Spekenn mun hvijla i eins vitugs hiarta/ Enn þ/ sem er i dárunum/ mun þeckiast.

34 Rettvijsenn mun upphefia eitt foolk/ enn syndenn er eirn aumkunarlegur hlutur a medal foolksens.

35 Konungsens * velþocknan er a einum skynsømum þioon / Enn þeim/ sem vanvirder (hann/) verdur hann reidur.
* 1. Mos. 41/ 38. etc.

XV. Capitule.

Vijsdoomsens Gagn.

Eitt blijdt svar kann snua reidenne/ Enn eitt hardt ord uppvekur grymd.

2 Þeirra vijsu tunga giører gott forstand/ Enn * dárans munnur uteys dáruskap. * c. 13/ 16. Es. 32/ 6.

3 Drottens augu eru allstadar/ sia skoda vonda og gooda.

4 Tungunnar læknisdoomur er * lijfsens tre/ Enn (nær þar er) fordiørfun i henne/ (þa er þad / sem nær nockud) brotnar af vedre. * c. 12/ 18. c. 3/ 18. c. 11/ 30.

5 Eirn dáre veigrar sier vid sijns fødurs aga/ Enn * sa/ sem vardveiter typtanena / mun verda hyggenn. * Ps. 141/ 5.

6 J eins * rettferdugs huse er goots noog/ Enn þar er hrøpun i eins ogudlegs inntekt. * c. 3/ 33.

7 Þeirra vijsu varer munu utdreifa forstande/ Enn dárans hiarta er ecke so.

8 Þeirra ogudlegu offur/ er Drottne ein vidurstygd/ Enn hinna froomu bæn er hans velþocknan.

9 Þeirra * ogudlegu vegur er Drottne ein vidurstygd/ Enn hann/ sem fylger rettvijsenne/ mun hann elska. * c. 11/ 20.

10 Hyrtingenn er vond fyrer þann/ sem yfergiefur eirn veg/ * Sa/ sem hatar typtanena/ mun deya. * c. 29/ 1.

11 Helvijte * og fordiørfunenn er fyrer Drottne / Myklu framar manneskiunnar barna hiørtu. * Job. 26/ 6.

12 Eirn spottare vill ecke hlijda þeim/ er hann straffar / Hann mun ecke ganga til hinna vijsu.

13 Eitt * gladt hiarta giører gladvært yferbragd / Enn i hiarta sorg fellst hugur. * c. 17/ 22.

14 Eitt hygged hiarta mun leita forstands/ Enn dárans munnur mun forsorgast med dáruskap.

15 Aller hins vesæla dagar eru vonder/ Enn * eitt gott gied er sijfellt giestabod. * 1. Tim. 6/ 6.

16 * Lijted er betra i Drottens otta/ enn stoor fiársioodur/ nær þar er oroe i honum. * c. 16/ 8.

17 Betre er eirn rettur af kale / nær þar er kiærleike hia/ enn eirn feitur uxe/ nær þar er hatur hia.

18 Eirn reidegiarn madur mun uppvekia þrætu/ Enn eirn þolennmodur mun stilla kijf.

19 Þess lata vegur er sem * eitt þyrnegerde/ Enn hinna fromu stigur er slettur
* C. 24. 30/ 31.

20 Eirn * vitur sonur mun gledia fødurenn/ Enn ein dárleg manneskia foraktar sijna moodur. * c. 10/ 1. c. 17/ 25.
C. 19. 13/ 26.

21 Dáruskapur er þeim fávijsa ein glede/ Enn eirn forstandigur madur blijfur a þeim retta veige.

22 * Aformed verdur til einkis / þar sem ecke er heimuglegt (ráad/) Enn ** hvar þar eru marger rádgiafar/ (þar) mun þad standa. * c. 20/ 18.
** C. 11/ 14. C. 24/ 6.

23 Þad er eins manns glede / nær hanns munnur svarar (rett/) og * eitt ord i sinne tijd/ hvørsu gott er þad? * c. 25/ 11.

24 Lijfsens vegur * er þeim vituga ad ofann / uppa þad hann skule flya fra helvijte ad nedann. * Col. 3. 1/ 2.

25 Drottenn mun nidurbrioota * hinna hofmoodugu hus / Enn stadfesta ækn-

anna

aña landamerke. * c. 12/7. 1. Pet. 5/5.

26 Þess * vonda aform er Drottne ein vidurstygd / Enn hiña hreinlyndu / eru lystelegar rædur. * 1. Mos. 37. 19/20.

27 Sa / sem er miøg agiarn / * bryttur sitt hus / Eñ ** sa / sem hatar mutur / mun lifa. * c. 11/ 29. ** Ps. 15/ 5.

28 Þess * riettferduga hiarta mun upphugsa hvad þar skal svarast / Eñ hiña ogudlegu muñur / mun utausa vondu * v. 14.

29 Drottenn er langt fra þeim ogudlegu / Eñ mun heyra hiña riettferdugu beidne.

30 Augnaña lioos mun gledia hiartad / Eitt * gott rykte mun feita beinenn. * C. 22/ 1.

31 Þad eyra / sem hlyder lyffsens hyrtingu / mun blyfa midt a medal þrra vyssu

32 Hañ / sem veigrar sier vid aganum / foragtar syna sal / Eñ hñ / * sm hlyder typtaneñe / verdur higgenn. * Ps. 141/5.

33 Drottens otte er vyssdoomsens typtan / og * audmyktenn er fyrr eñ heidurenn. * C. 18/ 12. etc.

XVI. Capitule.

Guds Forsioon og Stioornan.

Hvi (rædur) * ein mañeskia / hvad hun vill asetia sier i hiartanu / Eñ (þad kiemur) af Drottne / hvad tungañ skal tala. * Jer. 10/ 23.

2 Sierhvørs * mañs veiger eru hreiner fyrer hañs augum / Eñ Drottenn er sa / sem yfervegar andana. * c. 21/2.

3 Byfala * Drottne þyn verk / so munu þyner asetningar stadfestast. * Matth. 6/ 25.

4 Drottenn hefur giørt alla hlute fyrer syna (eigenn) skulld / og jafnvel eiñ ogudlegañ til eins ills dags.

5 Sierhvør * dramblatur af hiarta er Drottne ein vidurstygd / (Vilie hañ jafnvel leggia) hønd i hønd / (so mun hañ þo) ecke verda ostraffadur. * 1. Pet. 5/ 5.

6 Fyrer * myskunsemd og sañleika for lykast misgiørningurenn / og fyrer Drottens otta / flyr madur hid vonda. * C. 10/ 12.

7 Nær Drottenn hefur lyst til eins mañs vegar / þa giører hañ ogso hañs frandmeñ til frids vid hañ.

8 Lyted er betra med riettvysse / eñ myket iñtekt an riettar.

9 Mañesktiuñar hiarta upphugsar siñ veg / Eñ Drottenn tilbyr hañs gang.

10 Þar er spadoomur a eins kongs vørum / Hañs muñur mun ecke yfertroda i doome.

11 Riett * vog og meta-skaler heyra Drottne til / Allar vigter i secknu eru hañs giørningur. * c. 11/ 1. c. 20. 10/ 23.

12 Þad er ein vidurstygd fyrer konungana / ad giøra illt / Þvi * fyrer riettvysena stadfestest hasæted. * c. 20/ 28.

13 Riettvysseñar varer eru konungunum ein velþocknan / Og þañ / sem talar radvanda hlute / mun sierhvør (af þeim) elska.

14 * Konungsens reide er daudans sendebode / Eñ eiñ vys madur mun blydka hañ. * c. 20/ 2.

15 Nær konungsens auglit er vingiarnlegt / þad er lyfe / Og hañs nad er sem eitt sky / til eins seint komande regns.

16 Ad afreka sier vyssdoom / hvad myked * er þad betra eñ (skyra) gull / og ad afreka sier vitsku / er veglegra eñ sylfur * C. 3/ 14. C. 8. 10/ 11/ 19.

17 Þeirra radvøndu lagdur vegur er ad flya fra þvi vonda / Hvør þar vard veiter siñ veg / vardveiter sitt lyf.

18 Undañ * fordiørfuneñe er hofmoodurenn / Og undañ fallenu eitt hatt gied. * C. 18/ 12.

19 Þad er betra ad audmykia sig i andanum med þeim hoogværu / eñ ad skipta herfange med þeim dramblatu.

20 Hvør sem skyniar eirn hlut / mun fiña gott / Og * sa / sem reider sig uppa Drottenn / er farsæll. * Ps. 2/ 12.

21 Eirn vys i hiarta mun kallast vitur / Og sætleike i vørunum eykur lærdoomenn.

22 Vitskañ / hvør hana hefur / er lyffsens

ſens uppſpretta/ En ſkyͤkanenn er daar-unum eirn daaruſkapur.

23 Eins viturs hiarta mun undervijſa hanns munne/ og auka lærdoomenn a hanns vørum.

24 * Vingiarnlegar rædur eru ein hunangs kaka/ ſem er ſæt fyrer ſaalena/ og ein lækning fyrer lijkamann. * c. 12/ 25.

25 Þar er eirn vegur/ ſem * ſijneſt einum manne riettur/ Enn þad ſeinaſta þar af eru veiger til daudans. * c. 14/ 12.

26 Hanns ſaal/ ſem erfidar/ erfidar fyrer ſig (ſialfa/) Þvi hanns munnur hneigger ſig yfer hann (ſialfann.)

27 Eirn oniytur madur grefur oluckuna/ Og a hanns vørum er ſem eirn glooande elldur.

28 Enn heimſkur madur/ kiemur þrætu af ſtad/ Og eirn bakmaalugur/ giører høfdingiana oſamþicka.

29 Eirn hreckviijs madur lockar ſinn naunga/ og leider hann a einum veige/ ſem er ecke goodur.

30 Hvør * þar lykur ſijn augu/ (giører þad) til ad huxa fordiarfaner/ Hvør ſem bijtur i ſijnar varer/ fullkomnar illt.
* C. 6/ 13. C. 10/ 11.

31 Graar * hærur eru heidurs korona/ Þær munu finnaſt a riettvijſſennar veige.
* C. 20/ 29. Spek. 4/ 9.

32 Eirn þoleinmoodur er betre enn eirn ſterkur/ Og ſa/ ſem er herra yfer ſijnu gede/ enn ſa/ þar innttekur eirn ſtad.

33 Hluturenn kaſtaſt i ſkauted/ enn allt þad/ er þar ſkal dæmaſt umm/ er fra Drottne.

XVII. Capitule.

Þræta er ſkadleg.

Betre er eirn þurr munnbite/ nær kyrd er hia/ enn eitt hus fullt af ſlaatrudu (fie) med þrætu.

2 Eirn * hygginn þioon mun ſtiorna yfer einum ſyne/ ſem ſkammar/ og mun ſkipta arfe a medal brædra. * Syr. 10/ 28.

3 (Eins ſem þar er) deygla til ſylfurs ſens/ og ofn til gullſens/ (So) proofar og Drottenn hiørtunn.

4 Eirn vondur giefur gaum ad illſkufullar vorum/ falſkleikenn hlijder a eina ſkadlega tungu.

5 Hvør ſem * ſpottar eirn fatækann/ hæder * * þann/ ſem giørde hann/ Hver ſem gledur ſig af ſkadanum/ verdur ecke oſtraffadur
* C. 14/ 31. * * 2. Moſ. 4/ 11.

6 Barna bornenn * eru þeirra gømlu korona/ Og barnanna * * heidur þeirra fedra.
* Pſ. 128/ 6. * * Tob. 7/ 7.

7 Þad ſoomer einum daara ecke vel/ ad tala umm haa (hlute/) Myklu ſijdur einum høfdingia/ giarnann ad liuga.

8 Skeinkur er eirn þægelegur ſteinn fyrer þann/ ſem a hann/ til alls þeſſ/ hann ſier vill ſnua/ mun hann luckaſt.

9 Hvør ſem * hylur yfertrodſluna/ leitar vinaattu/ Enn ſa/ ſem uppijfer eitt maal/ giører høfdingiana oſamþicka. * C. 10/ 12

10 Ad ſtraffa (med ordum/) er dijpra i einum vitugum/ enn ad ſlaa eirn daara hundrad ſinnum.

11 Eirn beyſklundud (manneſkia) * mun viſſulega vera epter vondu/ Enn eirn ogurlegur eingell mun ſendaſt yfer hana.
* Pſ. 35/ 20.

12 Þad er betra fyrer eirn mann * ad mæta einu biarndijre/ ſem hunar eru fratekner/ enn einum daara i hanns daaruſkap.
* Oſ. 13/ 8.

13 Hvør ſem * betalar illu fyrer gott/ fra hanns huſe mun illt ecke vijkia.
* 1. Theſſ. 5/ 15. etc.

14 Hvør ſem byriar þrætu/ (er eins ſem ſa/) þar opnar fyrer vatne/ og laat af fyrer enn þrætann kiemur haſtarleg hier framm.

15 Hvør ſem * ſeiger eirn ogudlegann ad hafa riett/ og fordæmer einn riettferdugann/ þeir eru Drottne baader eirn viduriſtygd.
* Eſ. 5/ 23.

16 Hvar til ſkulu peningar i daarans hende ad kaupa vijſdoom med? (med þvi hann hefur þo) ecke vit (þar a.)

17 Eirn vinur elſkar alltijd/ og eirn broder mun finnaſt i neydenne.

18 Ein daarleg manneſkia * handſalar/ (og) verdur faſtlega ſkulldbundenn vid ſinn naunga. * C. 6/ 1. C. 11/ 15.

19 Hvør þar elſkar þrætu/ elſkar yfertrodſlu/ hvør ſem giører ſijnar dyr haar/ leitar epter nidurbrote.

20 Eitt hreckvijſt hiarta mun ecke finna

 gott/

gott / og hañ sem hefur eina hreckvijsa tungu/ mun falla i olucku.

21 Hañ sem * ablar eins dœra/ (ablar hañs) sier til angurs/ og eins dœra fader mun ecke glediast. * c. 15/ 20. c. 17/ 25.

22 Eitt * gladvært hiarta mun giøra gott/ (sem) ein lækning/ Eñ eitt angrædt gied mun uppþurka beineñ. * c. 15. 13/ 15.

23 Eirn ogudlegur tekur (giarnañ) heimuglega muta/ ad beigia riettarens stigu.

24. Þar * er vijsdoomur hia hiña vitru auglite/ Eñ eins dœra augu eru vid Jardarennar enda. * Pred. 2/ 14. c. 8. 1.

25 Eirn * dœrlegur sonur er sijnum fødur eitt harmur og ein hrygd fyrer hana/ sem hañ fœdde. * c. 15/ 20. etc.

26 Þad er ecke gott ad leggia straff a hiñ riettvijsa/ ad hofdingiarner slaae (nockurn) fyrer rœdvendne.

27 * Hañ/ sem sparar sijna rædu/ þecker forstand / og eiñ hoogvær er eitt vitur madur: * Jak. 1/ 19.

28 Ogso eiñ dœre / ef hañ þegde/ kynne reiknast vijs/ og hañ/ sem hiellde sijnum vørum til / vitugur.

XVIII. Capitule.

Mañe byriar ad reida sig uppa Drottneñ.

Hvør sem frasskilur sig / vill leita hvørs hañ lyster/ Hañ vill fæst vid allañ sañleika.

2 Eirn dœre kañ ecke hafa lyst til vijskuñar/ helldur i þvi hañs hiarta openberar sig.

3 Nær eiñ ogudlegur kiemur/ kiemur og so foraktan/ og forsmaan med hædne.

4 Ord i eins mañs muñe * eru diup vøtn / vijsdoomsens uppspretta er eiñ uppreñande straumur. * c. 20/ 5.

5 Þad er ecke gott * ad virda eins ogudlegs persoonu / ad beigia eiñ riettvijsañ i doomenum. * 5. Mos. 1/ 17.

6 Dœrans varer munu koma i þrætu/ og hañs muñur mun kalla epter høggū.

7 Dœrans muñur * skadar sig sialfañ/ og hañs varer eru ein snara fyrer hañs sæl. * 2. Sam. 1/ 16.

8 Eins * bakmælugs ord eru sem høgg/ og þau fara midur diupt i lijfed. * Ps. 55/ 22. Jer. 9/ 8. Ordsk. 26/ 22.

9 Hvør sem er latur i sijnu erfide / er hañs brooder / sem fyrerfer goot enu.

10 * Drottens nafn er eirn fastur turn/ eirn riettvijs mun hlaupa til hans/ og verda upphafeñ. * Ps. 61/ 4. Ordsk. 14/ 26.

11 Þess * rijka goots er hans fastur stadur / og sem eirn hæar mur i hans þanka. * c. 10/ 15.

12 * Undañ hrøpuneñe mun eins mañs hiarta verda stollt/ Eñ undañ heidrenum (geingur) hoogværdeñ. * c. 15/ 33. c. 16/ 18. c. 29/ 23.

13 Svare nockur nockru/ fyrr eñ hann heyrer/ er þad hønum heimska og skøm.

14 Eins mañs gied kañ þola hanns siukdoom/ Enn nær hugur fellst/ hvør kann bera þad?

15 Eitt vitugt hiarta mun ødlast forstand / og þeirra vijsu eyra mun leita epter skynseme.

16 Eirnar mañeskiu gæfa mun giefa heñe rum / og færa hana fyrer stoora (herra.)

17 Sa/ sem er fyrstur i sinne þræku / er riettferdugur/ (Enn) hanns mootpartur kiemur/ og mun leita epter hm̄.

18 Hlutfalled mun skilia þrætur / og skilia i millum þeirra megtugu.

19 Eirn styggdur brooder (er fasthelldnare) enn eirn fastur stadur/ og þrætur eru sem ein staung fyrer einne hollu.

20 Eins manns kvidur mun mettast af hanns muñs avexte / (ja) mettast af sinna vara inntekt.

21 * Daude og lijf eru i tungunnar vallde / og hvør hana elskar / mun eta heñar avøxt. * c. 13/ 3.

22 Hvør ed þar * fiñur eina hustru / fiñur eiñ goodañ hlut / og ødlast eina velþocknan af Drottne. * c. 19/ 14. c. 31/ 10.

23 Eiñ fatækur talar med bænum / eñ eirn rijkur svarar hørdum (ordum.)

24 Eirn madur/ sem hefur vine/ mun haga sier vinsamlega / þvi þar er eirn

vinur til/ sem ahænger stadfastlegar/ eñ eiñ brooder.

XIX. Capitule.

Sa Fatæke a ecke ad forakfast.

Betre er eirn fatækur/sem geñ gur i sijnum froomleika/ eñ eirn rangsnueñ med sijnum vørum/ nær hañ er eiñ dare.

2 Ja (nær) ein sal er an forstands/ er þad ecke gott/ og sa/sem er fliootur med fæturnar/ s;ndgar.

3 Mañeskiuñar darꞇskapur mun koll kasta heñar vege/og heñar hiarta mun æda i giegn Drottne.

4 * Audlegd mun giøra marga vine/ Eñ eirn umkomulijtell hlijtur skiliast fra sijnum vin. * c. 14/ 20.

5 Eitt * falskt vitne verdur ecke o= straffad/ og hvør ed hreckvijslega talar lijge/ mun ecke afkomast.

* 5. Mos. 19/18. Ordsk. 24/28. C. 25/18.

6 Marger munu audmijkia sig fyrer eins orlats augsijn og sierhvør er vin= ur eins giafmillds mañs.

7 Aller þess fatæka brædur * hata hañ/(Ja)hañs viner hallda sig z laan gt fra hønum/hañ asæker þa (ad sø= kiu) med ordum / (enn) þad hialpar ecke. * c. 14/ 20.

8 Hvør sem er higgeñ/ elskar sitt lijf / sa/sem geymer vitskuna/ fiñur gott.

9 Eitt * falskt vitne mun ecke verda o= straffad/ og hvør sem lijgur diarflega / mun fyrerfarast. * c. 21/ 28.

10 Þad fer ecke einum heimskum vel / ad gledia sig/ Myklu sijdur einum þien= ara ad stioorna yfer høfdingium.

11 Hvør * sem er þolenmoodur / er ein higgeñ mañeskia/og þad er hønum æra/ ad hañ sneider hia yfertrodsluñe.

* C. 14/ 29.

12 * Konungsens onad (er eins sem eins ungs)leons øskur/ Enn hañs naad er eins sem døgg a grasenu. * c. 20/2.

13 Eirn * heimskur sonur er sijnum fødur(stoor)sorg/Og * * eiñar kviñu kijf sijfelldur leke. * c. 15/ 20.

* * C. 27/ 15.

14 Hus og goots erfast epter forelld= rana/ Enn * ein skynsøm kviña(kiem= ur)fra Drottne. * c. 18/ 22.

15 Leteñ lætur eirn diupañ svefn fa= lla(yfer eirn/) Og ein * svikafull sal mun lijda hungur. * c. 10/ 4.

16 Hvør sem*geymer bodorded/ vard= veiter sitt lijf/ Enn hvør þar forakt= ar sijna vegu/skal deydast. * Luc. 10/28

17 Hvør sem * aumkar sig yfer þañ umkomulitla/ lanar Drottne/ Enn hañ mun betala hønum aptur þad/er høn= um ber ad hafa. * Matth. 10/ 42. C. 25/ 40. Luc/ 6/ 38.

18 Straffa * þiñ son / medañ þar er von / Enn upphef ecke þijna sal / ad sla hañ i hel. * c. 13/ 24.

19 Vertu miøg reidur/ nær þu (jafn= vel)giefur(hønum)straffed upp/ad þar sem þu lætur(hañ)fara/vilier þu enn nu hañ kome betre (aptur.)

20 Hlijd radleggingu / og medtak ag= añ/ad þu kuñer verda vijs ad sijdustu.

21 Þar * eru marger asetningar i eins mañs hiarta/ enn Drottens ra?/ þad mun blijfa stødugt. * c. 16/1. Jer. 10/23

22 Þad(skal vera)eirn rar mañeskiu lyst ing/ad hun sie myskunsøm/og eirn fa= tækur er betre enn eirn lygare.

23 Drottens * otte(stodar)til lijfsens/ Þvi hann mun leggia sig mettañ til hvijl lu / mun ecke heimsækiast med olucku.

* C. 11/ 19.

24 Eirn * latur felur sijna hønd und= er armenum/ og vill ecke lata hana ko= ma til sijns muñs aptur. * c. 26/ 15.

25 Sla * eirn spottara/so mun eirn favijs verda higgeñ/og straffe mañ ei= rn vitugañ/þa mun hañ læra forstand.

* C. 21/ 11.

26 Hvør * þar eydeleggur(siñ)fedur/ og vill burt reka(sijna)moodur/ er eirn skamarlegur sonur/ og giører sman.

* Syr. 3/ 15

27 Lat af/ miñ son/til ad hlijda agan= um/ ad villast fra vitugre rædu.

28 Eitt hreckvijst vitne mun spotta riettiñ/og þeirra ogudlegu muñur mun

svelgia oriett.

29 Refsingarnar eru tilbunar spottur-unum/og høggenn dáranna hrygg.

XX. Capitule.

Dryckiuskapur og Lete er Ordsøk til mykils ills.

VIn * (giører) eirn spottara / sterkur dryckur eirn oniytann / Hvør/ sem villest þar i/ mun ecke verda vijs. * c. 31/ 4.

2 Eins konungs skielfing er sem eins (ungs) leons øskur / Hvør ed vid hann yfest/syndgar i giegn sijnu lijfe.

3 Þad er einum manne heidur/ ad hall-da sig fra þrætu / Enn sierhvør dáre mun slá sier þar til.

4 Vegna kulda vill * eirn latur ecke plægia/(Þar fyrer)mun hann snijkia umm kornskieruna/Enn þar mun eckert (finn-ast.) * c. 18/ 5.

5 Rad i eins manns Hiarta er (sem) diupt vatn / Enn eirn vitugur madur mun uppausa þad. * c. 18/ 4.

6 Þar er mørg ein manneskia/sem seig-er sig ad vera heilaga/Enn hvør kann ad finna eirn truverdugann mann?

7 Sa sem geingur framm i sijnum froom-leika/er riettvijs/*Sæl eru hanns børn epter hann. * Ps. 112/ 2.

8 Eirn konungur / sem situr a doom-stoolnum/sundurdreifer øllu vondu med sijnum augum.

9 Hvør kann seigia: *eg hefe hreinsad mitt hiarta/Eg er hreinn af minne synd? * 1. Kong. 8/ 46. etc.

10 Marghættud vigt og marghætt-adur mæler/ þau eru bæde ein vidursty-gd fyrer Drottne.

11 Eirn*ynglingur þeckest og af sijnum athøfnum/ hvort hann sie hreinskilenn / og hvort hanns giørningur sie riettur. * C. 22/ 6.

12 Eitt heyrande eyra / og eitt siaande auga/hefur Drottenn bæde giort.

13 *Elska ecke svefnenn/ad þu skulet ecke (ma skie) verda fatækur/ Upplat þijn augu/og mettast af braude. * c. 6/ 10.

14 (Þad er)illt/(þad er)illt/mun kaup-andenn seigia/ Enn nær hann geingur burt / þa mun hann hroosa sier.

15 Þar er gull og margar perlur til/Enn forstandugar varer eru ein dijrmæt vara.

16 Nær eirn verdur borgunar madur fyr-er eirn framande/ * tak hanns klæde/ og pantset hann fyrer þa okiendu. *c. 27/13.

17 * Falskleikans braud smackar einum manne vel/ Enn sijdann verdur hanns munn-ur fullur af smæmel. * c. 9/ 17.

18 * Asetningur med rade mun stand-ast/Þar fyrer ** strijd þu med skynseme. * C. 15/ 22. ** C. 24/ 6.

19 Sa sem openberar heimuglegt(rad/) breiter/sem eirn bakmalugur/og samlaga þig ecke vid hann/sem sockur med sijnu voru.

20 Hvør * sem bølvar sijnum fødur ed-ur sinne moodur/ hanns lykt mun utslockna i þyckou myrkre. * 2. Mos. 21/ 17. etc.

21 Sa arfur/ sem modur fyrst flijter sier miog epter/ mun ecke blessast ad sijdustu.

22 Seig ecke: * eg vil betala illt/ Bijd epter Drottne / og hann mun frelsa þig. * C. 17/ 13. C. 24/ 29.

23 Marghættud * vigt er ein vidur-stigd fyrer Drottne / og rangar meta-skaaler eru ecke gott. * 5. Mos. 25. 3/ 14 Ezech. 45/ 10.

24 Eins manns gaungur (koma) af Drottne/og hvørnenn kann ein manneskia vita sinn veg?

25 Þad er manneskiunne ein snara / (ef hun vill) uppsvelgia þad heilaga / og epter heitenn/ leitast vid ad giøra þad.

26 Eirn vijs konungur sundurdreifer þeim ogudlegu / og lætur fara hiooled yfer þaa.

27 Manneskiunnar ande er Drottens lyk-t/sem ransakar allt þad i hanns lijfe er.

28 Myskunsemd og sannleikur mun vard veita eirn konung/og hann * vidhelldur sij nu hásæte med myskunseme. * c. 16/12.

29 Þeirra ungu styrkur er þeirra prijs/ og graa hár eru þeirra gomlu prijde.

30 Ad verda blaar og bloodugur er hø-rd(lækning) fyrer þann vonda/ Sem og plaaga/er geingur inn i(hanns)lijf.

XXI. Capitule

Drottenn stioornar øllum Hlutum.

Konung-

Konungsens ✱ hiarta er(sem) vatns-læker i Drottens hende/ Til alls þess/ sem han hefur lyst til/ mun han beigia pad. ✱ Ps. 33/15.

2 Sierhvørium ✱ þiker/ ad hans vegur sie riettur/ en Drotten yfervegar hiørtun. ✱ c. 16/ 2.

3 Ad giøra riettvyse og riettinde/ er Drottne kiærara/ en offur.

4 Drambsøm augu/ og eitt stollt hiarta/ og ogudlegra hugsan eru synd.

5 Hins kostgiæfna ætekningar(utbreida sig) vyst til nægtar/ En (hvør sem er)of-fliootur/ (kiemst)vyst i fatækt.

6 Safnadur ✱ fiesioodur med eirne falskre tungu er hiegoome/ sem burt fykur/ þeir leita daudans. ✱ c. 10/ 2.

7 Þeirra ogudlegu ræn mun skielfa þa/ þvi þeir veigrudu sier ad giøra riett.

8 Nær eins mans vegur er umbreittur/ þa er hn framande/ En nær hn er hreirn/ þa er hns giørningur riettur.

9 Pad er ✱ betra ad bua i einu skote upp a einu þake/ en med eirnre þrætufullre konu/ og þad i einu huse (fullu) med selskap. ✱ v. 19.

10 Eins ogudlegs sæl stundar epter illu/ Hans vinur finur ecke gunst fyrer hans augum.

11 Nær ✱ madur straffar eirn spottara/ verdur eirn heimskur vys/ og nær madur undervysar einum vysum/ mun han medtaka forstand. ✱ c. 19/ 25.

12 Eirn riettþerdugur helldur sig skynsamlega vid eins ogudlegs hus/ nær(Gud) fordiarþar þa ogudlegu til olucku.

13 Hvør sem byrger sitt eyra fyrer eins fatæks kalle/ han/ han mun og kalla/ og ecke bænheyrast.

14 Ein ✱ gaafa i leyndum mun stilla reide/ og eirn skeinkur i skauted/ eina hastarlega grimd. ✱ 1. Sam. 25/ 18.

15 Pad er þm riettvysa ein glede/ ad giora riett/ En illvirkiunu ein fordiorþun.

16 Ein manneskia/ sem fer villt fra vitsku(n)ar veige/ mun hvyla i orendra søfnude.

17 Eirn/ ✱ sem hefur lyst til glede/ mun þarfnast/ Hvør sem elskar vyn og viðsmior/ mun ecke verda rykur. ✱ Luc. 15/13

18 Eirn ✱ ogudlegur(mun verda)lausn fyrer þan riettvysa/ og eirn yþertrodslumadur fyrer þa rædvøndu. ✱ c. 11/ 8.

19 Pad er ✱ betra/ ad bua i einu eydelande/ en hia eirnre þrætufullre og reidegiarnre konu. ✱ v. 9. c. 25/24. Spr. 25/24

20 J eins vitugs hus s hybyle er eirn lystelegur fiearsioodur og vidsmior/ En ein dærleg manneskia mun uppsvelgia þad.

21 Hvør þar ✱ leitar epter riettvyse og myskun/ mun finna lyþed/ riettlæte og heidur. ✱ Jak. 2/ 13.

22 Eirn vys fer upp i þra sterku borg/ z mun niduirbriota þra traustz styrkleika

23 Hvør þar vardveiter sin mun og syna tungu/ vardveiter syna sæl fra angistun.

24 Eirn stolltur drambsamur/ hans nafn er spottare/ han giorer(nockud) i einum drambsømum haste.

25 Þess lata epterlangan mun i hel slaa han/ Þvi hans hendur vilia eckert vinna.

26 Han syrkte harla mieg þan heila dag/ En eirn riettvys mun giefa/ og ecke seigia ney.

27 Hinna ✱ ogudlegu offur er ein viduurstygd/ Myklu helldur(nær)han lætur þad framkoma med illum(ætlunge.)
✱ Ef. 1/ 11. etc.

28 Eitt lyged vitne mun fyrerfarast/ En eirn madur/ sem hlyder/ mun tala til enda.

29 Eirn ogudlegur madur forherder sitt andlit/ En sa rædvande stadþester sin veg

30 (Þar hiælpar) ecke vysdoomur/ ei helldur vitska/ ei helldur ræd i moote Drottne

31 Hesturen er buen til strydz i dag/ En hiælpræded heyrer Drottne til.

XXII. Capitule.

Reglur i Huss-Stioorneñe.

Eitt ✱ (gott)nafn er kostulegra/ en stoor rykdoomur/ Gunst er betre/ en sylfur og helldur en gull.
✱ Pred. 7/1.

2 Eirn ✱ rykur og eirn fatækur mætttust: Drotten giorde þa alla. ✱ c. 29/13.

 3 Eirn

3 * Eirn hygginn sier oluckuna/og felur sig / Eñ þeir fawissu ganga fram vm/ og straffast. * c. 27/12.

4 Hoogværdareñar laun er Drottens otte/rijkdoomur/ og æra/ og lijfed.

5 Þirnar (og) snørur eru a eins hreckvijsuls veige / (Eñ) sa /sem vardveitter sitt lijf / mun vijkia langt fra þeim.

6 * Vndervijsa hinum unga epter hans vegar hattalage/og nær hañ verdur gamall / mun hañ ecke vijkia þar fra.
* C. 20/11.

7 Eirn rijkur stioornar yfer fatækum / og sa / sem tekur til lans / er eins mañs þioon/sem lanar.

8 Hver sem * sær vrietté / mun uppskera sorg / og hans bræde hrijs mun endast. * Iob. 4. 8/9.

9 Hañ / sem hefur eitt gott auga/ mun blessast / Þvi hañ gaf þeim naudþurftuga af sijnu braude.

10 Rek spottarañ ut / so fer þrætañ burt/ og kijf og hædne mun aflata.

11 Eirn hreinn af hiarta / hans varer eru astudlegar/hñs vinur er Konungureñ.

12 Drottens augu vardveita visskuna / Hañ kollkastar þess hreckvijsa ordum.

13 Eirn * latur sagde : þar er eitt lioon þar ute/Eg hlite ad drepast midt a gotunum. * c. 26/13.

14 Þeirra framande(kvenna)muñur er * ein diup grof/ Hver sa Drottenn er reidur vid/mun falla þar(i.) * C. 23/27.

15 Dáruskapur er bundeñ i eins ungs hiarta / Tyftunareñar hrijs mun reka hañ langt fra honum.

16 Hver sem utsijgur eirn fatækañ/ ad auka sig/(og)gefur einum rijkum /mun vissulega (komast) i fatækt.

17 * Hneig þitt eyra / og heyr þeirra vijsu ord/ og halld þijnu hiarta til mijns forstands. * c. 5/1.

18 Þvi þad mun vera nytsamlegt i þijnum kvide/ef þu helldur þar vid/Þau munu luckast asamt a þijnum vorum.

19 Ad * þijn von skule vera i Drottne / Eg hefe kiendt þier þad i dag/og(merk) þu (þad.) * Ps. 71/5.

20 Eñ hefe eg ecke skrifad þier fullkomlega hlute / med rade og forstande?

21 Ad kieña þier sañleiks rædurnar vijsdoom/ad fæera honum/sem sende þig/rád, ur og sañleika aftur.

22 Ræn ecke eirn fatækañ / þvi hañ er fatækur / og undertrick ecke eirn aumañ i portenu.

23 Þvi Drottenn mun frameflgia þeirra malefne/og ræna þa fra sal/sm ræna þa.

24 Haf ecke samlag vid * eirn bradlyndañ/og kom ecke til eins reidegiarns mañs.
* C. 29/22.

25 Ad þu ey/ kañ skie/skuler læra hans sidu/ og fa eina snøru fyrer þijna sal.

26 Vertu ecke a medal þeirra / sem * rietta hond ut /medal þeirra/ sem borga fyrer giælld. * c. 11/15. c. 17/18.

27 Ef þu hefur ecke ad betala med/þvi skyllde hñ(þa)taka þijna sæng burt undañ þier?

28 Fær * ecke aftur þau gomlu landamerke/ sem þijner fedur hafa giert.
* 5. Mos. 27/17. Iob. 24/2. Ordsk. 23/10.

29 Sier þu * eirn mañ ydeñ i sijnu verke/ hañ kañ settast fyrer Konungana/ (Hañ) kañ ecke settast fyrer þa otignu.
* 1. Mos. 39/3.

XXIII. Capitule.

Mæteñ er haganlegur.

Þar þu * situr ad eta med einu herra / merk kostgiæfelega / hvad (þu hefur) fyrer þier.
* Syr. 31/13. etc.

2 Og set eirn kniff a þiñ barka/ ef þu ert i lijsteseme.

3 Oska ecke hañs velsmackande (matar/) Þvi þad er falskt braud.

4 Giør þier ecke omak / ad verda rijkur/Lattu af þiñe skynseme.

5 Skyllder þu lata þijn augu fliuga til þess/ sem ecke er til/ Þvi þad mun visselega giora sier vænge/sem ein orn/ þar flijgur til Himensens.

6 Et ecke braud hia einum ofundarfullum / og oska þier ecke hañs gooda (matar.)

7 Þvi eins sem hañ metur(þig)i sijnu hiarta/so er þad er hañ mun segia til þijn : et og dreck/eñ hañs hiarta er ecke

med

med þier.

8 Þiñe muñfylle/ ſem þu hefur eted/ heñe ſkalltu uppſelia/og fordiarfa þyn fagurmæle.

9 Tala ecke fyrer dárans eyrum/ Þvi hañ foraktar þyns tals higgende.

10 Fær * ecke apfur eitt gamallt landa merke/ og gack ecke a Þrra fødurlauſu akur. c. 22/28. 5. Moſ. 19/14. Oſ. 5/10

11 Þvi þeirra lauſnarmadur er megtugur/ Hañ/ hañ mun framfylgia þeirra málefne moote þier.

12 Lát þitt hiarta nálgaſt agañ/Og þyn eyru forſtands rædur.

13 Lát * ecke af ad aga þañ unga/ Þvi ſlær þu hañ med hryſſenu/ deyr hañ ecke (þar af.) * c. 13/24. Syr. 30/ 1. etc.

14 Þu/ þu ſkallt ſlá hañ med hryſſe/ og frelſa hañs ſál fra helvyte.

15 Miñ ſon/ * ef þitt hiarta er vitugt/ mun mitt hiarta gledia ſig/ já eg (ſialfur.) * c. 27/ 11.

16 Og myn nyru munu kiæta ſig/ nær þynar varer tala riett a(hlute.)

17 Þitt * hiarta ſkal ecke vera byſt vid ſyndarana/ Helldur (hallda ſig) hvørn dag i Drottens otta. * c. 1/10. c. 24/1. Pſ. 1. 1/ 2.

18 Þvi/ ſañarlega/ þar er (nockurs) hier epter ad vænta/ og þyn von mun ecke upphøggvaſt.

19 Heyr þu miñ ſon/ og verku vys/og ſtyr þynu hiarta a veigenum.

20 Verku ecke a medal vyn-ſvelgiara/ a medal kiøt-háka fyrer ſig.

21 Þvi eirn ofdryckiumadur og eirn mathákur/ * mun verda armur/ og ſvefneñ mun giøra þ/ ad eirn ber rifeñ (klæde:) * Luc. 15. 13/ 17.

22 * Hlyd þynum fødur/ ſem ablade þyn/og forſmá ecke þyna moodur/nær hun verdur gømul. * c. 1/ 8.

23 Kaup ſañleikañ/ og ſel (hañ) ecke/ (Samt) vyſdoom og aga/og vitſku.

24 Eins * rietferdugs fader mun ſtoorlega kiæta ſig/Hañ/ſem ablar eins vitugs/ mun glediaſt af hønum.

* C. 10/ 1. C 15/ 20.

25 Lát þinn fødur og þyna moodur glediaſt/ og lát hana kiæta ſig/ ſem fædde þig.

26 Miñ ſon/ gief mier þitt hiarta/ og lát þyn augu vardveita myna vegu.

27 Þvi * ein hoora er ein diup grøf/ og ein framande(kviña)eirn þraungur bruñur. * c. 22/ 14.

28 Já * hun liggur i leyne/ ſem epter herfange/ og giører fleire hreckvyſa a medal mañaña. * c. 7/ 12.

29 Hvør(fær)vey? hvør fær ákæroom? hvør þrætur? hvør møgl? hvør ſár an ſakar? hvør raud augu?

30 Sa/ſem er leinge hia vyneñu/ Sa/ ſem kiemur ad leita epter þvi/ ſem áſkeinkeſt.

31 Lyt ecke til vynſens/nær þad er rautt/ nær þad ſtendur ſkiært i bikarnum/ og ſyneſt ad vilia høndla rett.

32 Ad ſyduſtu mun þad byta/ ſem eirn høggormur/ og ſtynga/ ſem eirn baſiliſcus.

33 Þyn augu munu(ſo)lyta framande (kviñur/) og þitt hiarta tala ránga (hlute.)

34 Og þu munt verda/ ſem eirn/ þar liggur nidt i hafenu/ og ſem ſa/ þar ſefur uppa maſtrenu.

35 Þeir ſloou mig/ (muntu ſeigia/) þad giørde mier ecke illt/ þeir hrundu mier/eg fañ þad ecke/ Nær mun eg upp vakna? mun eg giøra þad framar? eg ſkal leita þeſſ til nu.

XXIV. Capitule.

Dagleg Umgeingne.

Verku ecke biſtur vid vondar mañeſkiur/og æſk ecke ad vera hia þeim.

2 Þvi þeirra hiørtu huxa ſkada/og þeirra varer tala mædu.

3 Fyrer forſtand kañ eitt hus byggiaſt/og fyrer vitſku ſtadfeſtaſt.

4 Og fyrer forſtand verda * herbergeñ full af øllum koſtulegum og føgrum ryk doom. * Pſ. 144/ 13.

5 Eirn vys madur er ſterkur/ og eirn

ſkynſamur er megtugur af magt.

6 Þvi med * rädeſt alltu heyia ſtrijd / og hvar ** marger rädgiafar eru / þar er ſigur. * c. 20/ 18. ** c. 11/ 14. C. 15/ 22.

7 Vijſdoomuren̄ er fyrer eirn dára hár / Han̄ þorer ecke ad láta ſin̄ mun̄ upp i portenu.

8 Hvør ſem ſtundar epter ad giora ſkada / þan̄ munu þeir kalla eirn under ſørulan̄ (ſkälk.)

9 Ein dárleg(vond)huxan er ſynd/og eirn ſpottare er ein vidurſtygd a medal foolkſens.

10 Sierdu yfergiefen̄ a neydaren̄ar deige/þa er þin̄ ſtyrkur lijtell.

11 * Frelſa þa / ſem eru fangader til daudans og hallt þig ecke fra þeim/ ſem eru nær komner ad deydaſt. * Pſ.82/4.

12 Nær þu ſeiger: ſia/vier þecktum þen̄ an̄ ecke/ (meinar þu)ecke/ad * ſa/ſem yf erveger hiortun̄/han̄ mune merkia þad? og ſa/ ſem giæter ad þinne ſál/ han̄ mun þeckia þad/ þvi ** han̄ betalar eirnne man̄eſkiu epter ſijnu verke. * 1. Sam. 16/7. ** Pſ. 62/13.

13 Et hunang/min̄ ſon/þvi þad er gott/ z (hunangs) kaka er ſæt fyrer þin̄ mun̄.

14 So mun og vijſdoomſens forſtand vera fyrer þijna ſál/Nær þu fin̄ur(han̄/) þa er þar verdkaup / og þijn von mun ecke bregdaſt.

15 Sit * ecke / þu ogudlege / um̄ eins riettferdugs heimkin̄e / Spill ecke han̄s hvijld. * Pſ. 10/ 9. Pſ. 37/ 32.

16 Þvi eirn riettlatur kan̄ falla ſio ſin̄num/ og ſtanda upp(aptur/) En̄ þeir ogudlegu munu falla um̄ koll i oluckuna.

17 Þu * ſkallt ecke gledia þig/ nær þin̄ fiandmadur fellur/og lát þitt hiarta ecke kætaſt/nær han̄ ſlaſar ſig. * Job.31/29.

18 Ad Drotten̄ þad ecke ſkule ſia / og þad kune lijka honum illa/ og han̄ kyn̄e ſnua ſin̄e reide fra honum(til þijn.)

19 Þu ſkallt ecke ſtyggiaſt yfer þa illu/ og ecke vera bijſtur i giegn þa̅ ogudlegu.

20 Þvi ſa vonde mun eckert verdkaup hafa / þeirra * ogudlegu lios mun utſlockna. * c. 13/ 9.

21 Min̄ ſon/ * ottaſt Drotten̄ og konungen̄/(og) ſamlaga þig ecke a medal þeirra upphlaupsſomu. * 1. Pet. 2. 17.

22 Þvi þeirra fordiorfun mun haſtarlega koma/z ſierhvor þecker beggia oluckur.

23 Þeſſar rædur heyra og þeim vijſu til / * Ad alijta perſoonur i doomenum/ er ecke gott. * 3. Moſ. 19/ 15.etc.

24 Hvor ſem ſeiger til eins ogudleas: þu ert riettlaatr/ honum mun foolked bølva/ lands mugarner bølva honum.

25 En̄ þeim/ſem ſtraffa han̄/ mun þad vera lyſtelegt / þar mun koma ein good bleſſan yfer þa.

26 Man̄ mun kyſſa varernar a þeim / ſem ſvarar riettum ordum.

27 Fram̄kvæm þitt verk þar ute/ og tilbu þier þad a akrenum / og bygg ſijdan̄ þitt hus.

28 Vertu * ecke an orſakar vitne i giegn þijnum naunga / þvi ſkyllder þu ſvijkia med þijnum vorum? * c.19/ 5.

29 Þu ſkallt * ecke ſeigia: ſo ſem han̄ giorde mier/ſo vil eg giora honum/ Eg vil betala ſierhvorium epter ſijnu verke. * C. 20/ 22.

30 Eg gieck yfer eins lats man̄s akur/ og fram̄ um̄ eirnrar dárlegrar man̄eſkiu vijngard.

31 Og ſia/ * þar voru eintoomes netlur a / han̄ var þaken̄ med þyſtla / og griootgarduren̄ þar um̄ var niduꝛbroten̄. * C. 15/19.

32 Þegar eg/eg ſa þad/took eg mier þad til hiarta / eg leit til/ (og) took lærdoom (þar af.)

33 (Villtu) * nockud lijted ſofa/nockud lijted dotta/nockud lijted leggia hendurnar ſaman̄ ad liggia? * c. 6/ 9.

34 Þa mun * þin̄ armoodur koma/ſem eirn vegfarande/og þijn fátækt/ſem eirn vopnadur madur. * c. 28/ 19.

XXV. Capitule.

Vijſdoomſens Laun er Neiduren̄.

Þeſſer eru ogſo Salomons ordskvider/hvoria * Ezechiæ Juda konungs men̄ hofdu ſaman̄teked. * 2. Kong. 18/ 1.

2 Þad

2 Þad er Guds dyrd / ad dylia sin̄ hlut/ en̄ þad er konungsens vegsemd ad ransaka eirn hlut.
3 Himnan̄a hæd/ og Jardaren̄ar dypt / og konungan̄a hiarta eru oransakanleg.
4 Burttak skumed af sylfrenu / so fær gull-smidurenn eitt ker (þar af.)
5 Tak eirn ogudlegan̄ burt fra konungsens augsyn/ so mun * han̄s hæsæte stadfestast med riettvyse. * c. 16/ 12.
6 Stær þig ecke fyrer konungenum/ Og stattu ecke i hin̄a megtugu stad.
7 Þvi þad * er betra / ad man̄ seige til þyn: stig hyngad upp/ en̄ ad nidurlægia þig fyrer eins hofdingia augsyn / sem þyn augu siaa. * Luc. 14/ 8. etc.
8 Gack ecke fliootlega ut ad kyfa / ad (þu) ecke (maa skie/ skuler efa) hvad þu skuler giøra þar epter/ nær þin̄ naunge hefur smanad þig.
9 Frem þitt maalefne vid þin̄ naunga/ Og openbera ecke eins an̄ars leyndar maal.
10 Uppa þad sa/ sem þad heyrer/ skule ecke (maa skie) spotta þig/ og þitt (vont) rykte ecke þverra.
11 Sem gull-eple / i einu huse af sylfre/ sem man̄ kan̄ siaa i giegnum/ er eitt ord/ sem talast a synum tyma.
12 (Sem eitt) skart af gulle / og eitt skraut af (kostulegu) gulle/ er eirn vys/ sm̄ straffar/ þ eitt eyra/ sm̄ hlyder þvi.
13 Eins sem sniookulden̄ um̄ haustyrkiu tyman̄ er eirn trur sendebode fyrer þa/ sem sendu han̄/ Þvi han̄ endurnærer sin̄a herra saal.
14 Sem skyen̄ og vinduren̄/ hvar eckert regn er med/ er eirn madur/ sem hrokar sier med eina falska gaafu.
15 Med langlundar giede verdur eirn høfdinge forlykktur/ Og ein * miuk tunga brytur beinen̄. * c. 15/ 1.
16 Fin̄er þu hunang/ (so) et þyna nægiu/ ad þu ei / (maa skie/) fyllest þar af/ og uppspyer þvi.
17 Aptra þynum fæte fra þyns naunga huse/ ad hm̄ ei (maa skie/) kyn̄e leidast vid þig/ og hata þig.
18 Sem eirn hamar og eitt sverd / og ein hvøss pyla/ er eirn madur * sem svarar følskum vitnesburde mooti synum naunga. * c. 19/ 5. etc.
19 Sem ein broten̄ tøn̄ / og eirn fooktur / þar er ur lide / er vonen̄ til hins hreckvysa a neydaren̄ar deige.
20 Eins sem sa/ þar afklædest føtunum/ nær þad er kallt/ (jaa ē) edik ofan̄ aa salltpetur/ er sa/ sem kvedur kvæde/ fyrer einu hryggvu hiarta.
21 * Hungre þin̄ fiandman̄/ fæd hn̄ med braude/ Og þyrste hn̄/ gief hønu̅ vatn.
* 2. Kong. 6/22. Matth. 5/44. Rom. 12/20.
22 Þvi þu skallt leggia glædur a han̄s høfud/ og Drotten̄ mun betala þier þ.
23 Nordan̄-vinduren̄ kan̄ sterklega ad burtdryfa eitt regn/ Og eina reiduglega asioonu ein tunga i leine.
24 Þad er * betra ad sitia i einu skote uppa einu þake/ en̄ hia eirnre kyfsamre kvin̄u/ og (þad i) einu huse til samans. * C. 21/ 9.
25 Eins sem kallt vatn yfer eina þreytta saalu / er eitt gott rykte af framande lande.
26 Sem eirn upphrærdur brun̄ur / og ein fordiørfud uppspretta/ er eirn riettferdugur/ sm̄ fellur fyrer einu̅ ogudlegu̅.
27 Ad eta hunang myked/ er ecke gott/ En̄ ad (nockrer) ran̄sake þeirra æru / er heidur.
28 Sem * eirn broken̄ stadur fyrer utan̄ muur/ er eirn madur / sem ecke kan̄ ad byrgia fyrer sin̄ anda. * c. 16/ 32.

XXVI. Capitule.

Heidur soomer ecke Daarunum.

Eins sem snioorenn a sumrenu/ og sem regned um̄ haust-yrkiuna/ so hæfer * ecke daarunum heiduren̄. * v. 8.
2 Eins sem eirn titlyngur fer/ sem ein svala flygur/ so kiemur ecke bølvan (a nockurn) aan sakar.
3 Ein svipa hæfer hestenum/ og eitt * beitsle asnanum / z eitt hrys daaran̄a hrygg. * Ps. 32/ 9.
4 Þu skallt ecke svara einum daara epter

er hañs daaruskap/ad þu ecke(mæ skie) skuler ogso verda hønum lijkur.

5 (Nelldur) svara einum daara/ epter hañs daaruskap/ ad hañ * ecke(ma skie) þykest(ad vera)vijs. * v. 12/ 16.

6 Hañ høggur af(sier)fæturnar / og sa sem sender bodskap med einum daara/dreckur harm.

7 Takktu footleggena upp a einum hølltum / So er eitt ordtæke i daarañа muñe.

8 Sem sa/þar vill binda eirn stein i eina slaungu/ so er sa/ * þar giefur einum daara heidur. * v. 1.

9 Sem eirn þyrner / þar uppstijgur i eins druckens hende / er eirn ordskvidur i daarañа muñe.

10 Eirn mægtugur giører øllum harm kvæle/(og)bæde launar einum daara/og launar yfertrodslu moñunum.

11 Eins sem * eirn hundur snijr sier til þess/sem hñ spioo/(so er)daareñ/ sem tekur aptur uppa sijnum daaruskap.
* 2. Pet. 2/ 22.

12 (Nær)þu hefur sied eirn mañ /sem * lætur sier þykia (ad vera) vijs/ (Þa er þar) meira traust a einum daara eñ a hønum. * Rom. 12/ 17.

13 Eirn latur sagde: * (þar er eitt ungt)leon a veigenum/ eitt leon a gøtunum. * c. 22/ 13.

14 So sm hurdeñ snijst a sijnu hiørñ/so (snijr og) eirn latur sier a siñe sæng.

15 Eirn * latur stijngur siñe hende under handleggeñ/þad verdur hønum þungt/ad lypta heñe ad sijnum muñe aptur. * c. 19/ 24.

16 Eirn latur helldur sig vijsare / eñ siø/sem svara skynsamlega.

17 Sem sa / þar grijpur hundeñ um eyruñ/er sa/þar geingur burt/og slettar sier iñ i eitt maal / sem hønum kiemur ecke vid.

18 Sem * eirn galeñ/ þar kastar neystum/pijlum/ og daudlegum(skeytum.)
* Ps. 11/ 2.

19 So giører eirn madur/er svijkur siñ naunga/og seiger: er mier ecke gaman?

20 Nær viderner eru i burtu/slocknar elld ureñ / Og nær eirn bakmælugur er burtu/ stillest þrætañ.

21 Eins sem * koled heyrer til glædunum/ og viderner elldenum / so kiemur eirn þrætusamur madur ad uppkveikia kijf.
* C. 15/ 18.

22 Eins * bakmælugs ord eru so blijd/ og þau stijga nidur i kvideñ. * c. 18/ 8.
Ps. 55/ 22.

23 Sem eitt pott brot glasserad med sylfur skume/ eru glooande varer og eitt vont hiarta.

24 Eirn piandmadur kañ hallda sig framande þar vid med sijnum vørum / Eñ i sier dylur hañ svik.

25 Nær hñ giører sijna raust aludlega/ treyst ecke a hañ / Þvi þar eru siø vidurstygder i hañs hiarta.

26 Hvør hatur þar hefur hulest sig/ sem i eiñe audn/ hañs illska mun verda openber i samkunduñe.

27 Hvør * sem grefur eina grøf / mun falla þar i / og hvør sem uppvellter einum steine / hañ mun koma aptur a hañ.
* Ps. 7/ 16. Ps. 9/ 16. Pred. 10/ 8.

28 Ein følsk tunga mun hata þañ/sem hun hefur fordiarfad/Og eirn sætur muñ ur mun giøra/(ad adrer) umturnest.

XXVII. Capitule.

Openbert Straff er nytsamlegt.

Hroosa * þier ecke af þeim deige a morgun/ þvi þu kañt ecke vita hvad dagureñ vill fæda.
* Jak. 4. 13/ 14.

2 Lat eirn añañ lofa þig/og * ecke þiñ muñ/Eirn framande/og ecke þijnar varer. * 2. Cor. 10/ 12.

3 * Steineñ er þungur/og sandureñ er byrde / eñ eins dæra reide er þijngre eñ þeir bader. * Syr. 22/ 18.

4 Brædeñ er grymd/og reideñ eitt flood/ Og hvør kañ standast fyrer øfundeñe ?

5 Openbert straff er betra/ eñ heimugleguг kiærleike.

6 * Eijkarans høgg eru truføst / eñ hatarans kossar eru leidenleger.
* Ps. 141/ 5.

7 Ein sødd sal foottredur eina (hunangs)koku/eñ eiñe hungradre sal/er allt

beysk

beyskt sæti.

8 Eins sem einn fugl/þar vijkur fra sij nu hreidre/so er einn madur/þar vijkur fra sijnum stad.

9 Salve og reykelse gledur hiartad/ en eins vinur er sætare/en(hans)eiged rad.

10 Yfergief ecke þinn vin/og þijns fød urs vin/og gack ecke i þijns brodurs hus/ nær þad geingur þier illa/Þvi eirn * nä bue er betre nalægt/en eirn broder lángt burt. * c. 18/ 24.

11 Vertu * vijs minn son / og gled mitt hiarta/so vil eg svara þeim/sem mig hæd er (i nockrum)hlut. * c. 23/ 15.

12 Eirn * hyggenn sier oluckuna/og fel ur sig/(enn) fævijser ganga framm/ þeir straffast. * c. 12/ 26.

13 Tak * hanns klæde/sem borgade fyrer ein framande/Og pantset hann fyrer eirn rar framande(kvinnu)saker. * c. 20/16.

14 Hvør sem blessar sinn nauunga med hærre raust / umm morgunenn/ þegar hann snemma uppstendur/þad mun reiknast hon um fyrer eina bølvan.

15 Þad er eirn sijfelldur leke a þeim dei ge er rigner miøg/ Og * einne þrætufull re kvinnu/er lijkt(þar vid.) * c. 19/13. C. 25/ 24.

16 Nær nockrer dylia hana/dylur mad ur vindenn/ og oleum i hanns hægre hen de kallar.

17 Stäled kann hvetiast med stäle/Og einn madur kann hvetia sijns nauunga auglit.

18 Hvør sem vardveiter eitt fijkiu-trie/ mun eta ävøxt þar af / Og hvør þar tekur vara a sijnum herra / skal heidrast.

19 Eins sem äsiäner eru moot äsioo num i vatnenu: so er eirnrar manneskiu hiarta i mote eirnre (annare)manneskiu.

20 Helvijte og fordiørfunenn kann ecke sediast/Og * manneskiunnar augu ecke sed iast. * Pred. 1/ 8.

21 Þar heirer * deigla til(ad profa)sylf red/og ofn til gullsens/Og eirn madur (kann reynast)epter þad/hann hefur lög lega giørt. * Ps. 12/ 7.

22 Villder þu steyta eirn dära i mort erenu/ med milnaranum/ midt a medal hins malda(korns/)mun(þo)ecke hanns däruskapur vijkia fra honum.

23 Þu skallt grant þeckia þijna saude/ Set þitt hiarta til hiardarennar.

24 Þvi * gotzed er ecke eilijft/Og mun de ein korona (kunna ad vara) æ og all tijd? * 1. Tim. 6/ 7.

25 Heyed er uppkomed / og grased liet sig siä / og urternar eru safnadar a fiollunum.

26 Lombenn eru til þinna klæda/og haf rarner eru eins akurs verd.

27 Og(þu hefur) geita mioolk nooga til þinnar fædu / til matar fyrer þitt hus / og til þinna þioonustu-stulkna uppheldes.

XXVIII. Capitule.

Ein vond og ein good Samvitska.

Heir * ogudlegu flija/ og þar er eingenn sem elltar (þa/) Enn (hvør af þim) riettvijsu mun vera hugdiarfur/sem eitt (un gt)leon. * 3. Mos. 26/ 36.

2 Fyrer landsens yfertrodslur/ verda marger høfdingiar þar i/Enn nær þar er eirn vitugur/eirn forstandugur mad ur/þa lifer hann lenge.

3 Eirn fätækur madur/og sem þreing er þeim fätæku / er sem eitt regn/ þar tekur burt med sier/so(þar verdur)eing enn fæda(epter.)

4 Þeir/sem yfergiefa løgenn/munu lo fa eirn ogudlegann/ Enn þeir/sem vard veita løgenn/ munu þræta moote þeim. * Ps. 49/ 14.

5 Illt foolk mun ecke vita riettenn/Enn þeir/sem uppleita Drottenn / munu vi ta allt.

6 Betre * er einn fätækur/sem geingur i sijnum froomleika/ enn sa/ sem geingur a raungum vegum / þo hann (saþuvel) sie rijkur. * c. 19/ 1.

7 Sa/sem vardveiter løgenn/ er eirn vit ugur sonur/ Enn sa/ sem fæder mathäk ana/mun smäna sinn fødur.

8 Hvør sem * eykur sitt good med okre og

 kogan/

kugan / saþnar þvi til ad skeinkiast þeim fatœku. * Pred. 2/ 26.

9 Hvør sem burtsnÿr sÿnu eyra fra þvi ad heyra logeñ / hañs bæn er ogso ein vidurstygd.

10 Hvør sem viller þa rædvøndu a eirn vondañ veg / hañ mun þalla i sÿna groþ / Eñ þeir froomu munu erþa gott.

11 Eirn rÿkur madur lætur sier þykia (ad vera) vÿs / Eñ eirn fatœkur / sem er vitur / mun ransaka hañ.

12 Nær * riettvÿser kiæta sig / (þa er þad) stoor æra / Eñ nær ogudleger uppheþiast / skal madur leita epter foolke. * C. 29/ 2.

13 Sa / * sem dylur sÿnar yþertrodslur / mun ecke haþa luckn / Eñ hver sem vid-urkieñer / og sem yfergieþur (þær /) skal þæ mÿskunsemi. * 1. Joh. 1/ 8/ 9.

14 Sæl er su mañeskia / sem alltÿd otti-ast / Eñ sa / sem forherder sitt hiarta / mun þalla i olucku.

15 Sem eitt øskrande leon og grædugur biørn / er eirn ogudlegur / þar stioornar yþer einu fatœku foolke.

16 Eirn fævÿs heþdinge underþrycker og (adra) miøg / Eñ hvør þar hatar gÿr ugleika / mun liþa leinge.

17 Ein mañeskia / sem giører oþrÿke eiñ rar salar bloode / mun þlÿa til eiñrar graþ ar / ad þeir skule ecke grÿpa hañ.

18 Hvør sem fer froomlega aþ stad / mun verda frelsadur / Eñ hvør sem geingur a raungum vegum / mun falla i einu.

19 Hvør sem * yrker sÿna Jørd / mun mettast aþ braude / Eñ * * sa / sem geing-ur epter onytsamlegum (hlutum /) mun mettast aþ armood. * C. 12/ 11. etc.
** C. 24/ 34.

20 Eirn truþastur madur verdur miøg blessadur / Eñ sa / * sem þlÿter sier ad giøra sig rÿkañ / mun ecke verda saklaus.
* v. 22. 1. Tim. 6/ 9.

21 Þad er ecke gott / ad ælÿta eina per-soonu / þvi eirn madur kañ forsiæ sig þyr-er eitt sticke brauds.

22 Hvør sem * þlÿter sier til rÿkdooms / er eirn madur / sem heþur eitt illt auga / og þecker ecke / ad fatæktꝭ mun koma yþer hañ. * 1. Tim. 6/ 9.

23 Hvør * þar straffar eina mañeskiu / mun þar epter þiña vinættu / meir eñ ein smiadrande tunga. * C. 25/ 12.

24 Hvør þar * ræner siñ fødur / edur sÿ-na moodur / og seiger: þad er ecke illa gio rt / hañ er eins fordiarþanlegs mañs stall brooder. * Matth. 15/ 5.

25 Sa * sem heþur eirn stooran þoolto-uppvoekur þrætur / Eñ hañ / sem reider sig uppa Drottiñ / mun verda þeitur.
* C. 13/ 10.

26 Hvør sem reider sig uppa sitt hiarta / hañ er eirn dære / Eñ sa / sem fer fram i vÿsdoomenum / hañ mun undañkomast.

27 Hvør sem giefur þeim fatœka / hañ mun ecke vanta / Eñ þm / sem byrger sÿn augu / mun miøg formallt verda.

28 Nær ogudleger uppheþiast / mun ein mañeskia fela sig / Eñ nær þeir fyrerþar-ast / munu þr riettþerdugu verda marger.

XXIX. Capitule.

Ein vond og good Stioornan.

Eirn madur / sem er tÿdt straffad-ur / (þo) hardhrackadur / mun þlioilega fordiarþast / og þar mun eingeñ læknisdoomur vera.
* C. 13/ 18. C. 15/ 10.

2 Nær * riettvÿser verda marger / mun foolked glediast / Eñ nær eirn ogudlegur stiornar / mun folked andvarpa. * C. 11/ 10.

3 Eirn madur / sem elskar vÿsdoom / mun gledia siñ fødur / Eñ hvør * sem elur hoor ur / mun missa (sitt) goots. * Luc. 15/ 14.

4 Eirn konungur vidrietter landed med riettenum / Eñ eirn madur / sem tekur gæþ ur / nidur brÿtur þad.

5 Eirn madur / sm̃ smiadrar þyrer sÿnū næunga / leggur eitt net þ hñs gaungur.

6 Nær eiñ madur yþertredur / (þa er þ) ein vond snara / Eñ eiñ riettvÿs mun kiæ-ta sig og glediast.

7 Eiñ riettvÿs þecker fatæks mæleþne / (Eñ) eiñ ogudlegur kañ ecke vita for-standed.

8 Spottararner munu leida eirn stad i olucku / Eñ vÿser frasnua reideñe.

9 Nær eiñ vÿs madur kiemur i riettar-gang vid eiñ dærlegañ mañ / hvort helld ur * hañ vill verda reidur / edur hlæia /

þar han aungva too. * Matth. 11/17.
10 Þeir bloodgiörugu hata eiñ froomañ/ Eñ raadvander spyria epter hñs saal/
11 Eirn daare uteys ollum sijnum anda. Eñ eiñ vijs mun þar epter stilla hañ.
12 Nær þar er eirn herra / sem giefur sig ad lijge orde/ (þo verda) aller hañs þienarar ogudleger.
13 Eiñ * faatækur /og eirn offsooknare mættust/ Eñ Drottenn upplijser beggia þeirra augu. * c. 22/ 2.
14 Eirn konungur/sem dæmer faatæka trulega/hañs haasæte mun stadfestast æfenlega.
15 Hrijsed og hyrtingeñ mun giefa vijsdoom/Eñ eirn unglijngur/sem maa raada sier sialfur/spottar sijna moodur.
16 Nær ogudleger verda marger/mun yfertrodslañ verda mykel/Eñ riettvijser munu siaa uppa þeirra fall.
17 Aga * þiñ son/ so mun hañ endurnæra þig / og gledia þijna saal.
* Syr. 30/ 1.
18 Nær þar er ecke spaadoomur/ verdur eirt foolk naked giort/Eñ sa/ * sem vardveiter løgmaaled / hañ er sæll.
* Neh. 8/ 2. etc.
19 Eirn þioon kañ ecke agast med ordum/ Þvi þo hañ(jafnvel þad kiñe)vita/ so svarar hañ (þo) ecke (þar til.)
20 Siaer þu eirn mañ * høstugañ i sijnum ordum / (þa er þar) meire von um eirn daara eñ hañ. * Pred. 5/ 1. Jak. 1/ 19.
21 Nær eirn uppelur siñ þioon kræselega fra ungdoome / þa vill hañ sijdañ vera eirn sonur.
22 Eirn reidur madur uppvekur þræta/ z eirn bistur giörer mikla yfertrodslu.
23 Mañeskiuñar * dramblæte mun nidur þrickia heñe/ Eñ eirn audmiukur andenum faaheidur. * Matth. 23/ 12. etc.
24 Hvør sem skipter vid eirn þioof / hatar sijna saal / hañ heyre bølvan/ og giefe þad ecke til vitundar.
25 Ad ottast eina mañeskiu / fører i snøru / Eñ sa / * sem reider sig uppa Drottenn/ verdur (yppa[r]lega) verndadur. * Ps. 2/ 12.
26 Marger leita eins herra andlites / Eñ eins mañs doomur er af Drottne.
27 Eirn * ranglaatur madur er þeim riettferdugu ein vidurstygd/Og sa/ sem er a þeim riettu veige/er eins ogudlegs vidurstygd. * Gal. 6/ 14.

XXX. Capitule.

Agurs Bæn.

Agurs Jakesonar ord / Þetta inngrip sagde madureñ til Ithiel / (jaa) til Ithiel og Uchal.
2 Jaa / eg er faavijsare eñ nockur/ Og hefe ecke mañlegt forstand.
3 Og eg hefe ecke lært vijsdoom/ellegar þeckt þeirra heilogu forstand.
4 Hvør * foor upp til Himens/og foor ofañ ? hvør safnade vindenum i sijna hnefa ? hvør batt vatned i eitt klæde ? hvør hefur tilsett allrar veralldareñar endemerkur ? Hvad er hañs nafn ? og hvad hañs sonar nafn ? ef þu kant vita þad. * Job. 38/ 5. etc.
5 Allt * Guds ord er hreinsad/þad er eirn skiolldur fyrer þa / sem reida sig uppa hañ. * Ps. 12/ 7. Ps. 19/ 9.
6 Auk * aungvu vid hañs ord/ ad hañ skule ecke straffa þig / og þu fiñest lijgeñ. * 5. Mos. 4/ 2. etc.
7 Eg bid tveggia (hluta) af þier / (Þeirra) villder þu ecke synia mier/adur eñ eg dey.
8 Laat hiegooma og lijge ord vera laangt fra mier/Gief mier ecke faatækt edur rijkdoom/(Helldur)utbijt mier mijnu deyldu braude.
9 Eg mætte añars (maaskie/) mettast/og liuga/ og seigia: * hvør er Drottenn ? edur ef eg yrde faatækur/ eg þa hlite stela/ z forgrijpa mig a mijns Guds nafne. * 2. Mos. 5/ 2.
10 Rægdu ecke eirn þioon fyrer hañs herra / ad hañ ecke (maaskie/) bølve þier / og þu skuler bera sokena.
11 Þar er eitt kyn/ sem bølvar sijnum fødur/og ecke blessar sijna moodur.

12 Eitt kyn/ sem lætur sier þykia/ (ad vera) hreint/ og er (þo) ecke þveiged af sÿnum saur.
13 Eitt kyn/ sem ber sÿn augu alihætt/ og lipter sÿnum augna-bræm upp.
14 Eitt kyn / hvørs teñur eru sverd / hvørs jaxlar eru knÿfar / ad fortæra þeim aumu af landenu / og þeim fætæku fra foolkenu.
15 Bloodsugan̄ hefur tvær dætur/ ber hÿngad/ber hÿngad. Þesser þrÿr (hluter) kuña ecke ad mettast / (jæ) fioorer seigia ecke: þad er noog.
16 Helvÿte/ Og eirnrar (kviñu) til-lukt moodurlÿf / Jørden̄ / sem ecke verdur sødd af vatne/ Og eldurin̄ seiger ecke: þad er noog.
17 Eitt auga / sem spottar fødurin̄ / og forachtar ad hlÿda moodureñe / þad munu hrafnarner utkroppa vid læken̄/ og arnar ungar eta þad.
18 Þesser þrÿr (hluter) eru mier furd-anleger/ jæ (þar eru) fioorer (hluter/) þa veit eg ecke.
19 Arnareñar vegur i Himnenum / Høggormsens vegur a einu biarge/ Eins skips vegur mitt i hafenu/ Og eins mañs vegur til eirnrar meyar.
20 So er eirnrar hoor-konu vegur / Hun æt/ og þurkade sin̄ mun̄/ og sagde: eg hefe ecke giørt oriett.
21 Eitt land bifast þ þremur (hlutū/ jæ) fyrer fioorū/ sem þ ecke kan̄ þola.
22 Fyrer einum þioon / nær han̄ ma stioorna/ Og einum dæra/ nær hn̄ verdur mettur af braude.
23 Fyrer einre illsiñadre (konu/) nær hun gifftest/ Og eirne * þernu/ nær hun verdur siñar hustrur erfinge.
* 1. Mos. 16. 3/ 4.
24 Þesser fioorer eru litler (hluter) a Jørduñe/ Þo eru þeir vÿser/ (jæ) hafa lært vÿsdoom.
25 * Mauratner eru eirn veikur selskapur/ samt ** tilbua þeir þeirra fædu um̄ sumared. * c. 6. 7/ 8. ** c. 10/ 5.
26 Caninurnar eru eirn veikur selskapur / þo setia þær þeirra hus i biargenu.
27 Grashoppurnar hafa aungvan̄ kong/ Sam̄t draga þær allar ut hoopum saman̄.
28 Konguloen̄ viñur med hondunum / og er a eins konungs sal.
29 Þesser þrÿr (hluter) hafa eirn fryd-an̄ gang / Jæ fioorer (eru þar/) sem ganga vel:
30 Lioned/ mektugt a medal dÿrana/ og vill ecke vÿkia sier fyrer nockrum.
31 Eirn (hestur/) sem er gyrtur um̄ lend-arnar / Eda eirn hafur / Og eirn kon-ungur / sem eingen̄ (þorer) ad setia sig upp i moote.
32 Hafer þu breitt dærlega / þegar þu upphafder þig/ og hafer þu illt i hug / (þa legg) * hondena a munen̄.
* Job. 39/ 37. Mich. 7/ 16.
33 Þvi sa/ sem skiekur mioolk/ fær smiør þar af/ og hvør sem snÿter nasernar hart/ fær blood þar af / og hvør þar æser reide/ fær þrætu þar af.

XXXI. Capitule.

Leste a Madur ad fordast.

Samuels konungs ord/ Eitt ægrip/ sem han̄s mooder sidade hn̄ med:
2 Hvad min̄ son/ og hvad þu mÿns lÿfs son / jæ hvad min̄ æskelege son?
3 Gief ecke kviñunum þitt gootz / edur þÿna vegu til ad fordiarfa konungana.
4 Þad ber ecke konungunum/ Lamuel / þad ber ecke konungunū ad drecka vÿn/ og herrunū ey/ (ad drecka) sterkan̄ dryck.
5 Ad hn̄ ecke (mæ skie/) skyllde drecka/ * og gleyma setningnum/ og umbreita allra aumra mælefne. * Esth. 3/ 15.
6 Gief þeim sterkan̄ dryck/ sem ferst/ og ængrædum sælum vÿn:
7 Ad han̄ meige drecka/ og gleyma sÿnu fætæklegū (æsigkomulage/) og ecke framar hugsa um̄ sÿna mædu.
8 Lat þin̄ mun̄ upp fyrer eirn mællausan̄/ Til allra þeirra mælefna/ (sem setiast eiga til eins) an̄ars (stadar.)
9 Lat þin̄ mun̄ upp/ dæm rietvÿse / og eins aums og fætæks mælefne.
10 Hvør kan̄ fiña * eina dygduga kviñu?

finu? * * Hun er myklu meir verd eñ perlr.
* C. 18/ 22. ** Syr. 26/ 1. etc.

11 Heñar mañs hiarta (vogar) ad reida sig uppa hana/ og hañ mun ecke vanta næring.

12 Hun giører hønum gott og eckert illt / a øllum sijnum lijfdøgum.

13 Hun um̃geingst med ull og hør / og viñur giarnañ med sijnum høndum.

14 Hun er eins sem skip/ þar ferdast / Hun mun sækia sijna næring langt ad.

15 Og hun stendur upp/ nær þad eñ nu er noott/ og giefur sijnu huse fædu/ og sijnum þionustu-stulkum otlunarverk.

16 Hun hugar um̃ eirn akur / og fær hañ/ plantar eirn vijngard af siña handa æverke.

17 Hun uppstitter um̃ sijnar lendar fastlega / og stirker sijna armlegge.

18 Hun merker / ad heñar høndlan sie good / Heñar lykt skal ecke slockna ut a noottuñe.

19 Hun riekter sijnar hendur til snældunar/ z heñar hendur fara med eiñ rock

20 Hun utbreider sijna hønd til þess auma / og riekter sijnar hendur til þess fatæka.

21 Hun mun ecke ottast i sijnu huse fyrer snioo / Þvi heñar giørvallt hus er tvijþaked.

22 Hun giører sier ábreidur/ hvijtt silke/ og purpure er heñar klæde.

23 Heñar madur er nafnkuñugur i portunum/ nær hañ situr hia þeim ellstu i landenu.

24 Hun giører syndon/ og selur þad / og fær kramaranum bellte.

25 Styrkur og giæde eru heñar klædnadur/ Og hun hlær til þess epterkomande tijma.

26 Hun upplætur siñ muñ med vijsdoome / Og myskunsemeñar løgmál er a heñar tungu.

27 Hun sier/ hvørneñ þ geingur til i heñar huse / Og etur ecke braud med lete.

28 Heñar syner komast upp / og prijsa hana sæla/ og heñar husboonde hroosar heñe (seigiande:)

29 Rijkdomureñ ablade margra dætra/ Eñ þu/ þu komst upp yfer þær allar.

30 Blijdlæte er svikseme / og frijdleike er hiegoome/ (Eñ) eiñ kviña/ (i hvørre þar er) Drottens otte/ hun skal prijsast

31 Giefed heñe af heñar handa æverke/ Og heñar giørningar skulu lofa hana i portunum.

ENDER
a Ordskvidaña Book.

Predikarans Book/

I. Capitule.

Jardnesk Speke er Fanyeingeleg.

Predikarãs/ Davids son ar/ konungsens i Jerusalem ord.

2 Þad er einkomes hiegoome/ sagde predikareñ/ einkoomes hiegome/ þad er alltsamañ hiegoome.

3 Hvada gagn hefur mañeskiañ i allre siñe mædu / sem hun mæder sig med under sooluñe?

4 Ein ætt afgeingur og ein (øñur) kiemur/ eñ Jørdeñ stendur æfenlega.

5 Og sooleñ geingur upp / og sooleñ geingur nidur/ z hradar sier til sijns stadar/ þar sem hun geingur upp (aptur.)

6 Hun geingur mot sudrenu/ z fer um̃ kring til nordursens/ Vindureñ geingur allt um̃ kring/ og fer æfram̃/ og vindureñ kiemur aptur til sijns um̃hlaups.

7 Øll flioot hlaupa i hafed/ þo (verdur) hafed ecke fullt/ Til þess stadar/ fra hvørium fliooteñ hlaupa / þangad koma þau aptur ad hlaupa.

8 Aller þesser hluter eru * mædusamer/ so ad mañ kañ ecke utseigia þad / ** Augad sier sig alldrei mett / og eyrad heyrer sig alldrei fullt. * Ps. 90/ 10.

9 Hvad

** Ordsk. 27/ 20.

9 Hvad sem var / þad sama mun verda/Og hvad sem er skied/þad sama mun skie. So er þar eckert nytt under solunne.

10 Sie þar nockud/umm hvørt mann kynne seigia: sia/þetta er nytt ? þad var allareidu fordum tijd / þad sem hefur vered fyrer oss.

11 Þar er eingenn minning a þeim fyrre (hlutum/) og a þeim epterkomande (hlutum/)sem og so munu verda/ a þeim mun (og)ecke vera minning/hia þeim/ sem munu verda sijdann.

12 Eg Predikare/eg var * konungur yfer Israel i Jerusalem. * v. 1.

13 Og eg gaf mitt hiarta til ad grennslast og ransaka med vijsdoome/ umm allt þad / sem skier under Himnenum/ soddann vonda mædu hefur Gud gefed manneskiunnar børnum/ad plaga sig þar i.

14 Eg sa øll þau verk / sem eru giørd under soolunne / og sia / þad var allt hiegoome/ og andans fortæring.

15 * Boged kann ecke ad vera riett / og brestur kann ecke ad teliast. * c. 7/ 14.

16 Eg * talade vid mitt hiarta/ og sagde: sia/ eg/eg er orden mektugur/og hefe feinged meire vijsdoom/enn aller þeir/sem hafa vered fyrer mig i Jerusalem / Og mitt hiarta hefur sied mykenn vijsdoom og skynseme. * c. 2/ 1.

17 Og eg gaf mitt hiarta til ad skynia vijsdoom og forstand/ galennskap og heimsku/ Eg mætte vidurkienna / ad þetta var og so andans mæda.

18 Þvi hvar mykell vijsdoomur er/(þar er og)mykel þiæning / Og sa / sem vill auka forstand/eykur sorg.

II. Capitule.

Jardneskar Vellystingar eru Fæ feingelegar.

Eg/ eg * sagde i mijnu hiarta: nu vel/eg vil reyna þig med glede / þar fyrer sia uppa þad gooda / Enn sia/þad var og so hiegoome. * C. 1/16. C. 3/18.

2 Eg sagde til hlæatursens : þu ert galenn/ og til gledennar: þvi giører þu þad ?

3 Eg * ransakade i mijnu hiarta / ad framdraga mitt lijkama med vijnenu / þo leidde eg mitt hiarta til vijsdoomsens/ og ad hondla heimskuna/þar til eg kynne sia/ hvad manneskiunnar børnum best (munde vera/)sem þau skylldu giøra under Himnenum/ i þeirra lijfs-daga tolu. * v. 15.

4 Eg giørde mijn volldug verk / byggde mier hus/plantade mier vijngarda.

5 Eg giørde mier (urta-)garda og lyste-garda/og plantade allra handa avaxtar-søm trie þar i.

6 Eg giørde mier fiske-votn/ ad vøkva þeirra grænu eyka skoog þar af.

7 Eg fieck þioona og þioonustu-stulkur / eg hafde heima fædda þienara / eg hafde og so stoorann rijkdoom af nautum og saudum/ meir enn aller þeir/sem hafdu vered fyrer mig i Jerusalem.

8 Eg safnade mier og so sylfre og gulle / og einum sierdeilislegum (þiæarsiood) af kongum og løndum. Eg tilsette mier saungvara og saung-kvinnur/ og manneskiunnar barna vellystingar / (fyrst) eina mey / sem var tekenn ad herfange / og (sijdann) fleire.

9 Og eg vard mektugur/og jookst/* yfer alla þa / sem hafdu vered fyrer mig i Jerusalem/Ja mitt vijsdoomur stood med mier. * 1. Kong. 10/ 23.

10 Og allt hvad * mijn augu girntust/ took eg ecke fra þeim/ Eg neitade mijnu hiarta aungrar glede / þvi mitt hiarta hafde glede af øllu mijnu erfide/og þetta var mijn hlutdeild af øllu mijnu erfide. * C. 11/ 9.

11 * Þa leit eg/eg til allra minna verka/sem mijnar hendur hafdu giørt/og til þess erfides/sem eg erfidande hafde giørt / og sia/ ** þad var allt hiegoome/og andans fortæring / og þar var eingenn avinningur under soolunne. * Matth. 6/ 29. ** Pred. 1/ 17.

12 Þar epter * snere eg/eg mier ad sia vijsdoom / og galennskap og heimsku/ þvi hvørnenn skal ein manneskia/ sem mun koma epter konungenn/ (giøra)þad/sem alla reidu er giørt ? * c. 1/ 17.

13 Þa sa eg/eg/ ad vijsdoomurenn geingur yfer heimskuna / sem liosed geingur

ur yþer myrkred.

14 Þess * vysa augu eru i hans hofde/ en dáren geingur i myrkrenu/ Og eg/ eg merkte en þa/ ad þad geingur þeim eina/ sem þad geingur þeim øllum.

* C. 8/1. Ordsk. 17/24.

15 Þa þeinkte eg / eg i mijnu hiarta : med þui þad geingur dárunum/ eins sẽ þ geingur z mier/Þui heþe eg/eg þa vil lad vera vys meir en (adrer?) þa þeinkte eg i mijnu hiarta/ad soddan er z hiegome.

16 Þui hvorke hins vysa/ edur eins dára minning mun vera eilijf/ Med þui øllum Hlutum verdur gleymt a þeim tilkomande døgum/og hvorsu mun sa vyse deyia / eins sem dáren ?

17 Þar fyrer hatade eg lijfed / þui þad þocknadest mier illa/ sem skier under solunne/þui þad er allt hiegoome og andans fortæring.

18 Og mig / mig ydrade alls mijns erþides / sem eg haþde unned under soolunne / Ad eg skyllde láta þad til eins manneskiu/sem munde vera epter mig :

19 Þui hvor veit/hvort han mun verda vys / edur eirn dáre / Og han mune þo stioorna i øllu mijnu erþide / sem eg heþe erþidad/og sem eg heþe vered vys i under soolunne ? þetta er og hiegoome.

20 Þar fyrer snere eg/ eg mier/ad mitt hiarta skyllde láta aþ øllu þui erþide/sem eg erþidade under soolunne.

21 Þui þar er ein manneskia/hvorrar erþide er med vijsdoome/og med forstande og med froomleika / þo má hun gieþa einum(ødrum)sijna hlutdeild/sem eckert heþur erþidad þar i/ Þetta er og hiegoome/ og ein stoor olucka.

22 Hvad fær þo manneskian aþ øllu sijnu erþide/ og aþ sijns hiarta mædu/sem hun erþidar med under soolunne ?

23 Þui aller hennar dagar eru sorg / og hennar hondlan er kvaning / Ja hennar hiarta haþde ecke hviild a noottunne/ Þetta sama er og so hiegoome.

24 (Er þad þa) ecke manneskiunne gott/ ad hun ete og drecke/og giøre hennar sálu til gooda i sijnu erþide?(en)þetta sa eg/ eg og / ad þad er aþ Guds hende.

25 Þui hvor kan eta/og hvor kan þiña þad/ meir en eg ?

26 Þui * þeirre manneskiu/ sem Honum þocknast / gieþur han vysdoom / og forstand og glede / En syndaranum gieþur han umstijslan ad safna z saþna/ til ad gieþa þeim/ sem þocknast Gude/ Þetta er og so hiegoome og andans fortæring.

* Spek. 1/4.

III. Capitule.

Guds Gaþur eiga ad brukast i Tijma.

Aller hluter haþa eirn (ásettan) tijma/Og allt(þad/sem madur heþur) lyst til under Himnenum/heþur(sinn)tijma.

2 Þar er tijme ad fædast / og tijme ad deyia/Tijme ad planta/ og tijme ad uppræta þad plantada.

3 Tijme ad slá i hel/og tijme ad lækna/ Tijme ad niduhrioota / og tijme ad uppbyggia.

4 Tijme ad gráta / og tijme ad hlæia / Tijme ad syta/ og tijme ad dansa.

5 Tijme ad burt kasta steinum / og tijme ad saþna steinum/ Tijme ad fadma / og tijme ad hallda sier fra ad fadma.

6 Tijme ad uppleita / og tijme ad tapa/ Tijme ad geyma/ og tijme ad burt kasta.

7 Tijme ad sundurslijta/z tijme ad sauma saman/Tijme ad þegia/og tijme ad tala.

8 Tijme ad elska/ og tijme ad hata/Tijme til striids/ og tijme til fridar.

9 Hvada avinning heþur han/sem giører(nockud/) aþ þui sem han erþidar ?

10 Eg heþe sied þa sysslan/sem Gud heþur gieþed manneskiunnar bornum / ad þiña sig med.

11 Han giørde alla hlute fagurlega a sijnum tijma/Og lagde veroldena i þeirra hiarta / þo so ad manneskian ecke skyllde þiña uppa þad verk / sem Gud heþur giort/fra fyrsta og allt til enda.

12 Eg merkte / * ad þar er eckert betra fyrer þa/en ad vera glader/ og giøra sier gott i sijnu lijþe. * C. 8/15.

13 Ja og ad sierhvor manneskia ete og drecke/og giøre sier gott i øllu sijnu erþide/ þad er ein Guds gáþa.

14. Eg merkte / ad allt þad / sem Gud gioerer/ þad mun bliffua æfenlega/ madur kan eckert leggia þar til / og madur kan eckert taka þar fra/ Og Gud gioerer/ ad þeir skule ottast fyrer hønum.
15 Þad/sem er/þad er eñ nu/og þad sem mun skie/ hefur nu vered/ og Gud leitar þess / sem burtreked er.
16 Og eg saa eñ framar under soolune / doomsens stad / þar var ogudlegleike / og riettvijsennar stad / þar var ogudlegleike.
17 Þa * huxade eg/ eg i mijnu hiarta / Gud mun dæma þañ riettvijsa og þañ ogudlega/ þvi þar er tijme til alls (þess er madur hefur) lyst til / og til alls verks þar. * c. 2. 3/ 15.
18 Eg/ * eg sagde i mijnu hiarta um̃ mañeskiuñar barna breitne/ad Gud skyllde hreinsa þau/ og ad þau skylldu siaa/ ad þau væru (sem ønnur) dijr/ (jaa) þau fyrer sig. * c. 1/ 16.
19 Þvi hvad sem * hender mañeskiuñar børn / þad hender (og ønnur) dijr/ og eins hender (þau hvørutveggiu/) Sem þau deyia/ so deyia (og þesse/) og þau hafa øll eins anda/ og mañeskiañ hefur eckert meir/ eñ eitt (añad) dijr/ Þvi þad er allt hiegoome. * Ps. 49. 13/ 21.
20 Þau fara øll til eins stadar/ Þau urdu øll * af dupte / og þau verda øll ad dupte aptur. * 1. Mos. 3/ 19.
21 Hvør veit/ hvørt mañeskiuñar barna ande/ hañ fer hætt upp/ og (añara) dijra ande/ hvørt hñ fer nidur under Jordena?
22 Og eg saa/ ad þar er eckert betra/ eñ ad ein mañeskia sie glød i sijnum verkum/ þvi þad er hennar hlutdeild/ Þvi hvør vill læta hana koma/ ad siaa uppa þad/ sem mun verda epter hana?

IV. Capitule.

Um̃ Tijmanlega Velgeingne.

Har epter snere eg mier vid / og saa allar þær underokaner/ sem skie under soolune / Og siaa / (þar var) þeirra grætur/ sem voru underþrykter/ og (þar var) eingeñ/ sem huggade þa/ (Og þar gieck) krapt ur af þeirra hende / sem underþryktu þa/ (hverk i mool) høfdu þeir aungvañ/ sem huggade þa.
2 Þa hroosade eg þeim daudu/ sem voru allareidu dauder/ meir eñ þeim lifendu/ sem eñ nu eru lifande.
3 Jaa/ (sa a) betra eñ þeir bæder/ sem eñ nu hefur ecke vered til/ sem ecke leit þad vonda verk / þar gioerest under soolune.
4 Framveiges saa eg/ eg allt erfide og alla idseme i þvi/ sem gioerest / ad eirn hatast af þeim ødrum / Þetta er ogso hiegoome og andans forfæring.
5 Dæreñ leggur sijnar hendur samañ/ og etur sitt (eiged) holld.
6 Ein * handfylle med kyrd er betre/ eñ bæder hnefar fuller med mædu og andans forfæring. * Ordsk. 15/ 16.
7 Og eg/ eg * snere mier vid/ og saa hiegooma under soolune. * c. 2/ 12. c. 4/ 1.
8 Þar er eiñ einmana/ og ecke (sialfur) añar / og a hvørke son edur broodur / þo er þar eingeñ ender a øllu hñs erfide / og hañs auga mettast ecke af rijkdoome/ og (hañ seiger ecke:) hvørn erfida eg (þo) fyrer/ og læt mijna saal vanta (þad/ hun skyllde hafa) gott af ? Þetta er ogso hiegoome/ og þad er ein vond breitne.
9 (So er ad vijsu) betre þr tveir/ eñ sa eine/ þvi þr niota (þo) þrra erfides vel
10 Þvi þar sem þeir falla/ kañ sa eine hiaalpa a fætur sijnum stallbroodur/ Eñ vei þeim/ (sem er) alleiñ/ nær hañ fellur/ er eingeñ añar til/ ad hiaalpa hønum a fætur.
11 Og nær tveir liggia (samañ/) verma þeir sig/ Eñ hvørneñ kañ eiñ einsamall verda varmur ?
12 Og ef sa eine villde yferfalla hañ / kuñu tveir standa i moote hønum/ Og sa þrijþætte þraadur slitnar ecke audvelldlega i sundur.
13 Betra er eitt fatækt barn / sem er vitugt/ eñ eiñ gamall konungur/ sem er eiñ dære/ sem skyniar ecke eñ nu ad læta sig aminña.
14 Þvi þar er (fyrr meir eiñ) utkomeñ
af

af fꜳngelſe til ad ſtioorna / þar er ogſo eiñ fæddur i ſÿnu rÿke / (ſem er ordeñ) armur.

15 Eg ſꜳ alla þa / ſem lifa / ſem gan-ga under ſooluñe / Hia þeim unga / þm̃ ødrum / ſem ſkyllde ſtanda i hañs ſtad.

16 Þar var ecke ender a øllu þui fool-ke / a øllu þui / ſem var fyrer þa / Jꜳ þeir / ſem koma epter / munu ecke gled-iaſt i hønum / þui * þetta er ogſo hie-goome og andans hrygd. * c. 1 / 14.

17 Vara þiñ foot / nær þu villt gan-ga til Guds huſs / og hallt þig nalægre til ad heyra / * eñ eiñ dꜳre til ad giøra offur / (þui) þeir þeckia ecke / ad þeir giøra vont. * 1. Sam. 15 / 22.

V. Capitule.

Framveiges um̃ Tijmanlega Vel geingne.

Verþu ecke fliootur med þinn muñ / og lꜳt þitt hiarta ecke hrada ſier ad tala nockud fyr-er Gude / Þui Gud er i Himn-enum / og þu a Jørduñe / þar fyrer lꜳt þijn ord vera fꜳ.

2 Þui hvar mykel ſijſlan er / koma drau-mar / og * hvar mørg ord eru / heyrer mañ eiñ dꜳra. * c. 10 / 14.

3 Nær * þu heiter Gude einu heite / tef ecke ad betala þad / þui (hañ hefur) aungva þocknan a dꜳrunum : hvøriu þu lofar / þad hallt. * 5. Moſ. 23 / 21.

4 Þad er betra / ad þu aungvu lofer / eñ ad þu lofer / og hallder þad ecke.

5 Leif ecke þijnum muñe / ad koma þij-nu holide til ad ſyndga / og ſeig ecke fyr-er einglenũ / ad þ ſie ein yferſioon / Hui munde Gud ſtyggiaſt ſøkũ þiñar rauſt-ar / z ſundur dreifa þiña handa verke?

6 Þui (eins ſem) hvar marger draum-ar eru / þar er og hiegoome / (ſo) og i mørgum ordum / Eñ ottaſtu Gud.

7 Sier þu / ad einum fatækum giør eſt oriettur / og ad riettur og riettvijſe burt rekeſt i landenu / þa undra þig ecke a þeirre breitne / þui þar er * eiñ hꜳr / ſem tekur vara a einũ hꜳũ / og (þar eru eñ þa) hærre yfer þm̃. * Spek. 6 / 4.

8 Jardareñar not (virdaſt) fram̃ yfer alla hlute / einum konunge (ſialfum) verd-ur þient af akrenum.

9 Hvør þar elſkar peninga / kañ ecke metkaſt af peningum / og hvør þar hef-ur vilia til mykels / fær eckert gagn (þar af) Þetta er ogſo hiegoome.

10 Hvar gootſed verdur myked / eru marger / ſem þad eta / hvad gagnar þad (þa) þeim / ſem þad eiga / utañ ad þeir-ra augu ſiꜳ (þar uppa?)

11 Hvør þar erfidar hønum er ſvefn-eñ ſætur / hvort helldur hañ etur lijted / eda myked / Eñ hins rijka ſadning læt-ur hañ ecke ſofa.

12 Þad er ein vond plꜳga / ſem eg ſꜳ under ſooluñe / ad * rijkdoomur vardveit-eſt ſijnum herrum til þeirra (eigeñ) ſkada. * Job. 20 / 20.

13 Edur rijkdoomureñ ſialfur ferſt i vondañ mꜳta / Og þo ad hañ (jafn-vel) ablade eins ſonar / þa verdur þar eckert i hañs hende.

14 Eins ſem hañ * utkom nakeñ af ſiñ-ar modur lijfe / ſo mun hañ fara aptur / til ad fara / ſo ſem hañ kom / Og mun eckert taka (med ſier) af ſijnu erfide / ſem hañ kyñe taka i ſijna hønd.
* Job. 1 / 21. 1. Tim. 6 / 7.

15 Þar fyrer er þetta ogſo ein ſorg-full olucka i allañ mꜳta / ſm̃ hñ kom / ſo mun hñ fara / Og hvad hiꜳlpar þad hm̃ / ad hañ hefur erfidad ut i vedred.

16 Ad hañ mꜳtte eta i myrkrenu alla ſijna daga / bæde med ſtoorum harme / og ſiñe ſorg og ꜳngurværd.

17 Sia / ſo hefe eg / * eg ꜳliked fyrer gott / ad þad er prijdelegt ad eta og dre-cka / og giøra ſier til gooda i øllu ſijnu erfide / ſem eirn erfidar under ſooluñe / i ſiña lijfdaga tølu / ſem Gud hefur gief-ed hønum / Þui þad er hañs hlutdeild.
* C. 3. 12 / 22. C. 8 / 15. C. 9 / 7.

18 Og hvørre mañeſkiu / ſem Gud hef-ur giefed rijkdoom og gootz / og giefur heñe magt ad * eta þar af / og ad niota ſijns hlutſkiptes / og ad gledia ſig i ſijnu

erfide/ Þetta er ein Guds gæfa.
* C. 2/ 24.

19 Þvi hañ mun ecke huxa myked um̄ ſÿna lÿfdaga / Med þvi Gud ſvarar hønum i hanns hiartans glede.

VI. Capitule.

Nijdſka er Skadleg.

Þar er ein olucka/ſem eg ſæ und er ſooluñe / og hun er almeñeleg hia møñunum.

2 Eirn madur/ ſem Gud gaf rÿkdoom/og gootz/og heidur/ Og(hañ) vantade eckert fyrer ſÿna ſæl af øllu þvi/ſem hñ vill gyrnaſt/ Og Gud giefur hønum(þo)ecke valld til ad eta þar af / eñ eiñ framande madur mun eta þad/ Þetta er (og) hiegoome / og þad er ein vond plaaga.

3 Þar ſem eirn madur ablade hundrad (barna/)og lifde mørg ær/ ſo hñs ærs dagar kyñu verda marger/ og hañs ſæl (þo) ecke mettade ſig af gootzenu / og hañ hefde og einga greftran / Eirn otÿmabær burdur / ſeige eg / er betre eñ hañ.

4 Þvi hañ kiemur med hiegooma/og fer til myrkurſens/og hañs naꝼn verdur hulled i myrkrenu.

5 Hañ ed ſier ecke ſoolena / et helldur þecker hana / Þeſſe heꝼur ſtærre rooſemid eñ hañ.

6 Jæ/þar ſem hañ(iaꝼnvel) liꝼde þuſund ær tvisvar ſiñum/ heꝼur hañ þo ecke ſied gott/ Fer ecke ſierhvør til eins ſtadar?

7 Sierhvørrar mañeſkiu erꝼide er fyrer heñar muñs ſaker / Eñ ſælen kañ þo ecke fyllaſt.

8 Þvi hvad heꝼur eñ vÿs framar eñ eñ dære? hvad heꝼur eñ aumur(meira/) ſem veit ad fara æꝼram̄ i lÿꝼenu?

9 Þad er betra þad augun ſiæ/ eñ ad ſæl eñ ſkule(ſo)fara fram̄/ Þetta er ogſo hiegoome og andans fortæring.

10 Hvad ſem eñ er/ (ſo)er hañs naꝼn neꝼnt allareidu / og þad er vitanlegt / ad hañ er eiñ mañeſkia/ og kañ ecke þrætta vid hañ/ſem hønum er oꝼmegtugur.

11 Þvi þar finnaſt morg ord hia þeim / ſem giora myken̄ hiegooma / Hvad heꝼur eiñ mañeſkia meira (þar aꝼ?)

12 Þvi hvør veit / hvad mañeſkiuñe er nytſamlegt i (heñar) lÿꝼs (tÿd) i ſiñe hiegooma lÿꝼdaga tølu/ hveria hun heꝼur endad/ſem eiñ ſkugga? Þvi* hvør vill kuñgiora eiñe mañeſkiu / hvad þar mune ſke epter hana under ſooluñe.
* 1. Kron. 29/ 15. etc.

VII. Capitule.

Eu riettu Velgeingne.

Gott *(gott)naꝼn er betra eñ eitt gott ſalve/og daudans dagur/ eñ eins fædingar dagur.
* Ordsk. 22/ 1.

2 Þad er betra/ad ganga til ſorgar-huſſens / eñ ad ganga til dryckiu huſſens/ aꝼ þvi þad(ſama)er hvørre mañeſkiu endalyktenn / og ſa liꝼande ſkal leggia þad uppa ſitt hiarta.

3 Angur er betra eñ hlatur/Þvi eitt hiarta kañ betraſt / nær andlited er ſorgfullt.

4 Þetta vÿſu hiarta er i ſorgar-huſe/ eñ dæraña hiarta er i glede-huſe.

5 Þad er betra/ad heyra eins vitugs ævÿtan/eñ ad nockur heyre dæraña ſaung.

6 Þvi ſo ſem þyrnar ſnarka under pottenum/ſo er dærans hlatur / þetta er og ſo hiegoome.

7 Jæ/underþrycking kañ giora eñ vÿſañ galeñ/og gæꝼa fordiarꝼar eitt hiarta.

8 Endereñ a einum hlut er betre/eñ uppbyrian þar a / Eñ þoleñmoodur er betre eñ eñ hoꝼmoodugur.

9 Vertu *ecke or i þÿnu giede/til ** ad verda reidur/ Þvi reideñ mun hößla i dæraña barme. * Jak. 1/ 19.
** Ordsk. 12/ 16.

10 Seig ecke/ hvad var þad/ad þeir fyrre dagarner voru betre eñ þeſſer? þvi þu ſpyr ecke ad þeſſu aꝼ vÿsdoome.

11 Vÿsdoomureñ er goodur med arꝼa gootze/ Og þeir / ſem ſiæ ſoolena/ haꝼa ævinning(þar aꝼ.)

12 Þvi vÿsdoomureñ er til eñar verndar og peningarner eru til eñar verndar / eñ forſtanded heꝼur þañ ævinning/ad vÿsdoomureñ kañ hallda þeim vid lÿꝼed / ſem eiga hañ.

13 Sia Guds verk/ þvi hvor kan giora pad * riett/ sem han gioret boged?

* Ordsk. 1/ 15.

14 Gior þier til gooda a einu goodu deige/ en lijtu til a einum vondum deige/ þvi Gud hefur jafnvel giort þetta i giegn þvi ødru/ til þess/ ad maneskian skule ecke fiña nockud/ (sem mune skie) epter hana.

15 Eg hefe sied alls slags a mijnum hie gooma døgum/ þar er * eiñ riettvijs/ sem ferst i siñe riettvijse / Þar i moot er þar eiñ ogudlegur / sem lifer leinge i siñe vondsku. * c. 8/ 14.

16 Vertu ecke (of) miøg riettvijs/ 7 hallt þig ecke sialfan ofvijsan/ hvar fyrer skyllder þu færa fordiørfun yfer þig?

17 Vertu ecke miøg ogudlegur/ og vertu ecke dærlegur/ Hvar fyrer skyllder þu deyia i otijma?

18 Þad er gott / ad þu hallder (fastlega) þar vid/ eñ þu skallt og ecke læta þijna hønd ydiulausa fra hinu (ødru/) þvi sa/ sem ottast Gud/ umflijr þ allt.

19 Vijsdoomureñ styrker eiñ vijsan framar eñ tiju vollduger/ s men eru i stadnu

20 Sañlega/ þar er * ecke ein maneskia riettlæt a Jørduñe/ sem giore gott/ og ecke syndge. * 1. Kong. 8/ 46. etc.

21 Legg ecke helldur uppa hiartad øll þau ord / sem mañ seiger/ ad þu skuler ecke heyra þiñ þienara bølva þier.

22 Þvi þitt hiarta veit ogso mørgum siñum / ad þu / þu hefur ogso bølvad ødrum.

23 Allt soddañ hefe eg reynt med vijsdoomenum/ Eg þeinkte/ eg vil vera vijs/ eñ hañ (veik) langt fra mier.

24 Þad sem er langt fra/ og miøg diupt/ hvør kan fiña pad?

25 Eg * foor um kring/ (eg) og mitt hiarta/ ad skynia/ og ad ransaka/ og ad uppleita vijsdoom og skynseme / og ad skynia ogudlegleikans dæruskap/ og galenskaparens heimsku. * c. 1/ 17. c. 2/ 12.

26 Og eg fañ eirn hlut beyskare eñ daudañ/ eina kviñu/ hvørrar hiarta var (sem) dijra vielar/ og (sem) net/ (og) hvørrar hendur (sem) bønd / Hvør ed Gude þocknast/ mun sleppa fra heñe / Eñ eirn syndare mun fangast af heñe.

27 Sia/ þetta/ hefe eg funded/ sagde predikareñ / þad eina epter þad añad / ad fiña skynseme.

28 Hvørrar mijn sal eñ nu leitar / eñ eg hefe ecke funded. A medal þusund fañ eg eina maneskiu/ eñ fañ ecke eina kviñu a medal þeirra allra.

29 Alleinasta sia / eg hefe funded þetta/ ad Gud giørde eina maneskiu rææd vanda/ Eñ þær/ þær uppleitudu mykla skynseme.

VIII. Capitule.

Frañveiges um Velgeingne i þessum Heime.

Hvør er/ sem eirn vijs? og hvør kan utleggia þad? maneskiuñar * vijsdoomur kan upplijsa heñar auglit / og heñar auglits styrkur verdur (þar med) umbreittur. * Ordsk. 17/ 24.

2 Eg (vil seigia þier:) vardveittu kongsens ord / þo epter Guds eids orde.

3 Vertu ecke bystur/ nær þu villt gan ga fra hañs augsijn/ (og) stadnæmstu ecke i eirnre vondre søk/ Þvi hñ kan giøra/ hvad hañ lyster.

4 Hvar kongsens ord er/ þar er magt/ Og hvør þorer seigia til hañs: hvad gierer þu?

5 Hvør sem helldur bodorded/ mun eckert illt reyna / Og eins viturs hiarta mun vita tijma og mæta.

6 Þvi * allt þad madur hefur list til / hefur tijma og mæta/ Med þvi maneskiuñar olucka er mykel yfer heñe.

* C. 3/ 1.

7 Þvi hun veit ecke / hvad skie mun / Þvi hvør kan giefa heñe til vitundar / nær þad mun verda?

8 Ein maneskia hefur ecke magt yfer añare/ ad hindra andañ/ 7 einga magt i daudans tijd/ kan og einga senda (und añ sier) i strijded / Og eitt ogudlegt athæfe/ kan ecke frelsa þañ/ sem ta þad.

9 Allt þetta hefe eg sied/ þegar eg gaf mitt hiarta til alls þess / sem skiedur

under soolune/ Þar er eirn kÿme/ sem ein maneskia stioornar yfer eirne añare sier til olucku.

10 Þa sa eg og þa ogudlegu grafna / og þeir komu / og fooru fra einum heilögum stad/ og þeim var gleymt i stadnum/ hvar þeir giördu rett / þetta er og so hiegoome.

11 Med þvi þar skiedur ecke sliootlega eirn uppsagdur (doomur) yfer þeim vondu verkum / þar fyrer er Mañeskiuñar barna hiarta fullt i þeim/ ad giöra illt.

12 Þo ad eirn syndare giöre hundrad siñum illt og life leinge/ so veit eg þo/ ad þad mune ganga þeim vel / sem ottast Gud/ sem ottast fyrer hañs augsÿn.

13 Eñ þad mun ecke ganga þeim ogudlega vel / og hañ mun ecke lifa leinge / (Hañ mun vera) eins sem eirn skugge / af þvi hañ ecke ottast fyrer Gude.

14 Þar er (eñ nu) eirn hiegoome/ sem skier a Jördune/ ad þar eru * riettvÿser/ hvöria þad hitter epter hiña ogudlegu verke/ og þar eru ogudleger/ hvöria þad hitter/ epter hiña riettvÿsu verke/ Eg sagde/ ad þetta være og hiegoome. * c. 7/ 16.

15 Þar fyrer lofade eg / eg gledena/ * med þvi ein mañeskia hefur eckert betra under sooluñe/ eñ ad eta/ og ad drecka/ og vera glod/ Þvi soddañ ma henda hana af sÿnu erfide heñar lÿfdaga / sem Gud hefur giefed heñe under sooluñe.

* C. 2/ 24. C. 3. 12/ 22.

16 Med þvi eg * gaf mitt hiarta til ad skynia vÿsdom/ og til ad sia þa mædu/ sem skier a Jördune / ad þar er sa/ sem ecke sier hvorke dag nie noott svefn a sÿnum augum. * c. 1/ 17. c. 7/ 26.

17 Þa sa eg allt þad Guds verk / So ad ein mañeskia kañ ecke utskÿra þad verk / sem skier under sooluñe / Hvar fyrer ein mañeskia ma erfida/ til ad uppleita / og kañ ecke fiña / Ja/ ef sa vÿse villde seigia sig ad skynia þad/ so kyñe hañ (þo) ecke fiña þad.

IX. Capitule.

Vÿsdoomenum verdur hroosad.

Sañlega / allt þetta hefe eg lagt uppa mitt hiarta / ad vita berlega þetta allt samañ / ad þeir riettferdugu og þeir vÿsu / og þeirra verk sieu i Guds hende/ (Þo) þeckter eingeñ mañeskia hvorke elsku eda hatur/ af þvi öllu samañ/ sem er fyrer heñe.

2 Aller hluter (henda þa/) so sem alla (adra/) Þad hender eins þañ riettferduga og þañ ogudlega/ þañ gooda og hreina/ sem þañ ohreina / Og þañ sem offrar/ sem þañ / þar ecke offrar / Sem sa goode (lÿdur/) so (lÿdur) eirn syndare/ sa/ sem sver/ so sem hiñ/ þar ottast fyrer eyd.

3 Þetta er illt a medal alls þess / sem skiedur under sooluñe / ad þad geingur þeim öllum eins/ og ad mañeskiuñar barna hiarta er og so fullt af vonsku/ og ad vitleysur eru i þeirra hiarta/ so leinge þau lifa / Og þar epter (meiga þau fara) til þeirra daudu.

4 Þvi hvör er sa/ sem kañ halldast sier deileslega (fyrer ödrum?) þ öllu þeim/ sem lifa / er þar von ? þvi eirn lifande hundur er betre/ eñ lioned/ sem er daudt.

5 Af þvi þeir lifendu vita/ ad þeir skule deyia/ Eñ þeir daudu vita eckert/ og þeir hafa eingeñ laun framar / Eñ þeirra miñing er gleymd.

6 (Ja) bæde þeirra elska og þeirra hatur/ og þeirra öfund er allareidu forgeingeñ/ og þeir hafa aungva hlutdeild framar i (þessum) heime/ i öllu þvi/ sem skier under sooluñe.

7 (So) gack/ et þitt braud med glede/ og dreck þitt vÿn med einu goodu glede/ Þvi Gud hefur allareidu lÿst til þiña verka.

8 Lat þÿn klæde alltÿd vera hvÿt / og lat oleum ecke vanta a þitt höfud.

9 Sia til/ þu lifer * med eiñe hustru / sem þu hefur kiæra/ alla þÿna hiegoomans lÿfdaga/ sem (Gud) hefur giefed þier under sooluñe/ alla þÿna hiegooma daga / Þvi þad er þitt hlutskipte i lÿfenu / og i þÿnu erfide / sem þu erfidar under sooluñe. * Ordsk. 5/ 18/

10 Allt þad/ sem kiemur fyrer þÿna hönd ad giöra/ þad giör med þÿnum styrk/

Þvi

Þvi þar er hvørke verk edur skynseme / edur forstand/edur vÿsdoomur i grøfeñe/ hvørt þu fer.

11 Eg snere mier/ og sæ under sooluñe/ ad hlauped er ecke i þeirra lietu(vallde/) og stríded ecke i þeirra sterku (vallde/)og ei helldur braud i þeirra vÿsu(vallde/)og ei helldur rÿkdoomur i þeirra vitugu(vall de/)z ei helldr gunst i þrra forstælu(vall de/ eñ tÿme og tækefære hender þa alla.

12 Ad og mañeskiañ ecke veit siñ tÿma/sem fiskarner þar veidast med einu skadlegu neke/ og sem fuglarner er veidast med snøruñe/ Sem þeir/(so)verda mañeskiuñar børn faungud a einum vondum tÿma/med þvi hñ fellur skinde lega yfer þau.

13 Eg hefe og sied þeñañ vÿsdom und er sooluñe / og hañ (sÿndest) stoor fyrer miet.

14 Þar var ein lÿtel borg/og fætt foo lk i heñe / Og þar kom eiñ megtugur kongur / og settest um̃ hana / og bygde stoor hervirke um̃ hana.

15 Og madur fañ þar iñe eiñ fætæk añ vitrañ mañ/hvør ed frelsade borgena med sÿnu vÿsdome/ Eñ eingeñ madur mintest þess sama fætæka mañs.

16 Þa sagde eg: vÿsdoomur er betre eñ afl/þo vard þess * fætæka vÿsdoomur forsmædur/ og hañs ord urdu ecke heyrd. * Ps. 14/ 6.

17 Niña vÿsu ord heyrast i kyrlæte/ framar eñ hañs hroop / sem stioornar yfer dærunum.

18 Betre er vÿsdoomur eñ strÿds(vopn/) Eñ * eiñ syndare kañ fordiarfa myked gott. * Spek. 5/ 25.

X. Capitule.

Um̃ Yfervalld og Undersæta.

Sem daudar flugur giora þad/ ad eins apotekara salve luktar illa/ (iæ) fordiarfast/ (so kañ) ein lÿtel heimska fordiarfa eiñ dÿrmætañ/fyrer vÿsdooms(og) heidurs saker.

2 Þess vÿsa hiarta er hia hañs hægre sÿdu/ eñ dærans hiarta er hia hañs vinstre sÿdu.

3 Iæ og nær dæreñ geingur a veigenum/bregst hañs hiarta hønum/og seiger um̃ sierhvørn / ad hañ sie eirn dære.

4 Ef stioornarañs þyckia kiemur yfer þig/ (þa) yfergief ecke þiñ stad / þvi sa/sem hætter/giører/ad stoorar synder stillast.

5 Þar er (eñ) ein olucka til/sem eg sæ under sooluñe/sem ein yfersioon/er kiemur fra þeim/þar stioornar.

6 Ad eirn dære situr i stoorum hævegum/eñ þeir rÿku sitia nedarlega.

7 Eg sæ þræla a hestū/Og høfdingia ganga(a fæte/)sm̃ þræla a Iørduñe.

8 Sa/ * sem grefur eina grøf / mun falla i hana/z hvør þar sundurbrÿtur eina girding/ þañ mun eirn høggormur bÿta * Ordsk. 26/ 27.

9 Hvør sem vellter steine (burt/)mun hafa omak vid hañ/ Hvør þar klÿfur trie/ mun koma i hæska þar af.

10 Nær iarned verdur slioott/og hañ/ hañ ecke hvetur þad/þa mæ hañ(sÿdañ)hafa meire orku(þar til/) Eñ vÿsdoomureñ er nytsamlegur til ad giøra eirn hlut riettañ.

11 Ef høggormureñ bÿtur/nær madur ecke fæler hañ med hlioode/(þa)gagnar þad eckert (sÿdañ) ad eirn hafe tungu.

12 Ordeñ af eins viturs muñe eru aludleg / eñ eins dæra varer munu uppsvelgia hañ (sialfañ.)

13 Hañs muñs uppbyrian er dæruskapur/og hañs muñs endalykt er eirn vondur galenskapur.

14 Eirn dære hefur ad søñu mørg ord/ (eñ) mañeskiañ * kañ ecke vita/ hvad skie mune/ Og * * hvør kañ kuñgiøra heñe/hvad skie mune epter hana?

* C. 8/ 6. * * C. 7/ 1.

15 Dæraña erfide mun verda beyskt fyrer hvørn af þeim/ med þvi þeir ecke skyñia ad vÿkia i þorped.

16 Vei þier/land/hvørs konungur * er eitt barn / og hvørs høfdingiar vilia eta sneña. * Es. 3/ 4.

17 Far

17 Farsællt ert þu/ land/ hvørs kon-ungur er fæddur af þeim göfugu / Og hvørs høfdingiar vilia eta i tijma / til styrkingar / og ecke til dryckiuskapar.

18 Fyrer letena sijga bitarner / og nær madur lætur hendur fallast/ mun hus-ed leka.

19 Madur giører maaltijder til þess ad hlæia/og * vijned gledur þa lifandu/Og peningarner skyrkia alla hlute.

* Dom. 9/13.

20 Bølva * ecke konungenum/jafnvel i þijnum huga / og bølva ecke einum rijk-um i þijnum inistu herbergium/Þvi eiñ fugl under Himmenū kañ ad bera room-eñ(fram̃) og sa/sem hefur vænge/ kañ kuñgiøra þad. * 2. Mos. 22/28.

XI. Capitule.

Um̃ Giæsku vid Fatæka.

Kasta þijnu braude ut a vatn-ed / þvi þu munt fiña þad laungu(þar epter.)

2 Bijttu ut a medal siø/ og jafnvel a medal atta/Þvi þu kañt ecke vita / hvada olucka skie mune a Jørd-uñe.

3 Nær skijeñ eru full/uthella þau reg-ne a Jørdena / og nær eitt trie fellur moote sudre/eda moote nordre/(a hvørn hellst) stad tried fellur / þar mun þad vera.

4 Hvør sem giæter ad vedrenu / mun ecke saa/ og hvør þar lijtur til skijaña/ mun ecke uppskiera.

5 Eins sem þu ecke veitst/ * hvad vind arens vegur er/ og hvørneñ beineñ ver-da tilbueñ i eirnrar oliettrar lijfe / So kant þu ecke vita Guds verk/ sem mun giøra þad allt samañ. * Ps. 135/7. Joh. 3/8.

6 Saa þijnu sæde arla / og laat þijna hønd ecke hvijlast um̃ kvølldid/ Þvi þu veitst ecke/hvørt helldur þetta eda hitt mune verda riett/ eda þad hvørtveggia mune luckast/ sem eitt.

7 Lioosed er sætt / og þad er augunum lystelegt/ad sia soolena.

8 Eñ þo ein mañeskia life mørg aar/ og gledie sig a þeim øllum/ hugar hañ þo a þa dæmiu dagana / þvi þeir eru marger / (og) allt þad sem þar vidber/er hiegoome.

9 So gled þig(ad eins)þu unge/i þijn-um ungdoome/og laat þitt hiarta vera gl-advært a þijnum ungdooms døgum / og ganga a þijns hiarta vegum/ og epter * þiña augna sioon/ Vit þo/ ad fyrer allt þetta mun Gud færa þig fyrer doomeñ.

* C. 2/10.

10 So snu reide fra þijnu hiarta/og laat vondskuna fara fra þijnu lijke/ þvi bern-ska og ungdoomur er hiegoome.

XII. Capitule.

Vijsdoomsens Iñehalld.

Og þeink a þiñ skapara a þijnum ungdooms døgum / medañ þeir vondu dagar ecke eñ nu koma / og aareñ þiølga / um̃ hvør þu munt seigia : eg hefe ecke lysting til þira.

2 Medañ sooleñ / lioosed og tungled og stiørnurnar ecke eñ nu verda myrkvar/ ei helldur skijeñ ganga til baka epter regned.

3 A þeim deige sem vaktararner i hus-enu munu skialfa/og þeir sterku men kñll kastost/ Og malararner hætta / af þvi þeir eru ordner faaer/ Og hiner/sem sia i gegnum gluggana/ verda dymer.

4 Og badar dyr a gøtuñe munu lokast/ nær hliooded i milnuñe læckar / og mañ uppstendur nær fugleñ syngur / og allar saungsens dætur vilia beigia sig.

5 Og nær þeir munu ottast fyrer þvi haa/(& þar munu) vera fordiarfaner a vegenum / og mandel-tried vill bloomg-ast/og grashoppañ verda þung/og gyrnd eñ forgeingur / þvi mañeskiañ fer þang-ad/sem hun verdur tilsplega / og syrg-endurner munu ganga um̃ kring a gøtuñe.

6 A medañ su sylfur-snuran vill ecke leingur stoda / og su gull-skaleñ sundur-brotnar/

brotnar / og þar sundurslæst skioolañ hia uppsprettuñe / og hiooled sundurbrotnar hia bruñenum.

7 Og * dupted hlÿtur ad koma til Jardarennar aptur / sem þad var (fyr/) og andeñ hlÿtur ad koma til Guds aptur/ sem gaf hañ. * 1. Mos. 3/ 19. Pred. 3/ 20.

8 Þad er * eintoomes hiegoome/ sagde predikareñ / þad er alltsamañ hiegoome. * C. 1/ 2.

9 Og eñ framar/vegna þess ad predikareñ er (ordeñ) vÿs / kiende hañ eñ nu foolkenu forstand / og kom þeim til ad merkia / og ransakade / (ja) * niduradade marga ordskvidu.

* 1. Kong. 4/ 32

10 Predikareñ uppleitade/ad fiña þægeleg ord / Og þad / sem er skrifad / er riett/ (ja) sañleikans ord.

11 Þeirra vÿsu ord eru sem gaddar/ og sem saumur/ þar eru diupt iñslegner af safnadaña meisturum/hvørier eru giefner af þeim einasta Hyrder.

12 Og hvad framar er / skallt þu miñ son vera ámiñtur af þeim / Þar er eingeñ ending/ad giøra margar bækur/ og mykell lestur er lÿffsens erfide.

13 A øllu þvi / sem er heyrt/ er þetta endereñ : Ottast Gud / og hallt hañs bod / þvi þad ber hvørre mañeskiu (ad giøra.)

14 Þvi Gud mun leida hvørn giørning fyrer doom/ med øllu þvi/ sem er huled / hvørt (þad er) gott / edur illt.

ENDER

a Predikarans Book.

Salomons Lofkvæde.

I. Capitule.

Guds Kyrkiu Laungun epter Messia.

Hañ kysse mig med sÿns muñs kosse/ þvi þÿn mykla elska/ er betre eñ vÿn.

2 Þÿn salve eru good ad lukta/ þitt nafn er(sem) eitt uthellt salve / Þar fyrer elskudu (ungar) meyar þig.

3 * Drag mig / epter þier vilum vær hlaupa / Konungureñ færde mig i sÿn (iñstu)herberge/ Vær vilium kiæta oss z gledia oss i þier/ Vær vilium þeynkia meir a þÿna myklu elsku / eñ a vÿn / Þeir froomu elska þig. * Jer. 31/ 3.

4 Eg er døck/ z lysteleg/ þier Jerusalems dætur/sem * Kedars tialldbuder / sem Salomons tiøld. * Ps. 120/ 5.

5 Horfed ecke a mig/ad eg er døck/ þvi sooleñ hefur (so) breñt mig / Miñar moodur børn eru reid vid mig/ þeir hafa sett mig til vÿngardaña vagtkviñu/ (Eñ) eg vardveitte ecke miñ vÿngard/ sem eg hafde.

6 Gief mier til vitundar/(þu/)hvørn mÿn saala elskar/ hvørneñ þu foodrar/ hvørneñ þu lætur(hiørdena)hvÿla um middeiged/ Þvi hvar fyrer skyllde eg vera/ sem sa/ þar skÿler hia þiña medbrædra hiørdum ?

7 Ef þu veitst þad ecke/ * o þu frÿdasta a medal kveñaña / So gack ut a fiærsloodena/ z fodra þÿnar ungu geit ur hia hyrdaraña adsetrum.

* C. 5. 9/ 17.

8 Eg hefe lÿkt þier mÿn uñusta/vid miñ hest/medal Pharaonis vagna.

9 Þÿn kyñbein eru føgur i spøngunum / (og) þiñ haals i kiediunum.

10 Vier viliū giøra þier gyllene speing ur med sylfur doppum.

11 Medañ konungureñ var i siñe hvirfingu/gaf miñ * Nardus siñ ylm.

* Marc. 14/ 3.

12 Miñ kiæraste er mier eitt myrru bindene/ sem er varande a millum miña brioosta

13 Miñ kiæraste er mier eirn copher-klase/i vijn-gordunum i Engeddi.

14 Sioa/ þu mijn uñusta ert * dæfriid/ sioa/ þu ert dæfriid/ þijn augu eru sem dufna(augu.) * C.2/ 14. C. 4/ 7.

15 Sioa / þu miñ kiæraste ert dæfriidur/ jaa fagur / Ja vor sæng er græn.

16 Vorer husa bitar eru af cedrus / vor gaung eru af furuvide.

II. Capitule.

Brudgumans og Brudareñar iñbyrdes Elska.

Eg er eirn roos i Saron/ein lilia i dølunum.

2 Sem ein lilia a medal þyrnaña / so er mijn uñusta a medal dætraña.

3 Eins sem eitt epla-trie a medal villutriaña/so er miñ uñuste a medal sonaña/ Eg gyrnest (ad vera under) * hañs skugga/ og sit(þar under/) og hañs avøxtur er sætur fyrer miñ muñ.

* Ps. 61/ 5. Ps. 91/ 1.

4 Hañ leider mig i vijn-hused/ og elskañ er hañs merke yþer mier.

5 Endurnæred mig aþ pløskunum/ bued (sæng under mig)med eplunum/Þvi * eg er siuk aþ elskuñe. * C. 5/ 8.

6 Hañs vinstre hønd vere under mijnu høþde / og hañs hægre hønd umþadme mig.

7 Eg * sære ydur/ þier Jerusalems dætur / vid rædhreñ edur vid hindurnar a mørkeñe/ad þier ecke uppveked/edur komed elskuñe til ad vera vakande / fyrr eñ hun heþur lyst (þar til.) * C. 3/5.

8 Þar er mijns uñusta raust / sioa / hañ kiemur stackvande a þiøllunum/hlaupande a hædunum.

9 Miñ uñuste er sem eitt * rædyr / edur eirn hindar-kalþur / Sioa / hañ stendur bak vid vorn vegg/horþer i giegnum gluggana/ skygnest i giegnum grindurnar.

* C. 8/ 14.

10 Miñ kiæraste svarar / og seiger til mijn : statt u upp mijn uñusta / * mijn dæþrijdasta/og kom(hijngad.) * C. 1/ 8. C. 4/ 1.

11 Þvi sioa / veturiñ er umliden / regned er aplided/(og)er burtu.

12 Bloomstreñ eru sien i landenu/saungtijmeñ er komeñ / og turtil-duþuñar raust er heyrt i voru lande.

13 * Fijkiu-tried heþur utskoted sijnum (smaa)þijkium/ og vijn-trien/(sia) /þeir (smaau) klasar geþa ylm / Statt u upp mijn uñusta/mijn dæþrijdasta/ og kom.

* Matth. 24/ 32.

14 Mijn duþa/i biargskorunum/ i skiooltenu a trøppunū/sijn mier þijnar asijnder/ lat mig heyra þijna raust / Þvi þijn raust er sæt/ og þijn asijnd er lystelig.

15 Veided oss reþana / þa smærreþa / sem fordiarþa vijn-gardana / Þvi vorer vijn-gardar haþa (smaa) klasa.

16 Miñ * uñuste er miñ/ og eg er hañs/ sem foodrar a medal liliaña. * C. 6/2.

17 Til þess dagureñ verdur svalar / og skuggeñ flijr burt. * Snu um kring / vertu sem eitt rædyr/ miñ uñuste/edur sem eirn hindar-kalþur a Beters þiøllum.

* C. 8/ 10.

III. Capitule.

Brudgumiñ er Brudareñar Nerra.

Eg leitade um nottena/ i miñe sæng/ epter honum / sem mijn sæl elskar/eg * leitade epter honum/ eñ fañ hañ ecke/ (eg sagde:)

* C. 5/6.

2 Eg vil nu standa upp / og ganga um kring i stadnum / a gøtunum/ og a strætunum/eg vil leita epter honum/sem mijn sæl elskar/ Eg leitade epter honum / og fañ hañ ecke.

3 Vaktararner/þeir sē geingu um kringi stadnum / fundu mig/(til hverra eg sagde/)

sagde:) Hafed þier sied þann/sem mijn sal elskar?

4 Þegar eg kom skamt framm fra þeim/ fann eg þann/sem mijn sal elskar/ Eg tok hann/og liet hann ecke sleppa/þar til * eg hafde leidt hann i minnar moodur hus/ og i hennar herberge/ sem gat mig.

* C. 8/2.

5 Eg * sære ydur/þier Jerusalems dætur/ vid rádijrenn edur hindurnar a mørkenne/** ad þier ecke uppveked/edur komed elskunne til ad vakna/ þangad til þad lyster hana. * c. 2/7. c. 5/8.

** C. 8/4.

6 Hvør er hun/ sem kiemur upp af eidemørkenne/sem stoolpar af reyk/sem er ædreifd med reyk af myrru/og reykelse/(og) med allskins apotecara pulvere?

7 Sia/ hans sæng/ sem er Salomons/(þar standa) sextiju sterker kringum hana/ af þeim sterku i Israel.

8 Þeir hallda aller a sverde/ eru utlærder til striids/ hvør eirn hefur * sitt sverd yfer sinne lend/ fyrer otta saker ** a næturnar. * Ps. 45/4.

** Ps. 91/5.

9 Kong Salomon liet giora sier eitt brudar-sal af vid af Libanon.

10 Hans stoolpa giørde hann af sylfre/og goolfed þar til af gulle/hans spar løk af purpura/og midt þar i var bued umm elskuna/af Jerusalems dætrum.

11 Þier Zions dætur/ ganged ut/ og lijted a kong Salomon/med þeirre koronu/ sem hans mooder koronade hann med a hans trulofunar deige/ og a hans hiarta glede deige.

IV. Capitule.

Brudarennar Friijdleika verdur hrosad.

Sia/ mijn unnusta/þu ert føgur/ sia/ føgur ert þu. Þijn augu eru sem dufna (augu) i millum þinna locka/ * Þitt haar er so sem einnar geita hiardar/sem hefur fellt (haar/) fra Gileads fialle.

* C. 6/5.

2 Þijnar tennur eru sem ein hiørd hinna klipptu(sauda/) sem koma fra sund-stødunum/ Sem eiga allar samann tvijlembinga/og þar er eingenn ofrioofsøm a medal þeirra.

3 Þijnar varer eru so sem eins purpura farfa dregell/ og þijn ræda lysteleg. * Þijnar kinnar eru sem eirn partur af einu granata-eple/ i millum þinna locka.

* C. 6/7.

4 Þinn hals er eins sem Davids turn/ bygdur til varnar/ hvar ed voru heingder þusund skyllder uppa/allskyns þeirra sterku vopn.

5 Þijn * tvo brioost eru eins sem tveir (unger) rádijrs-tvijkieblingar/sem fodrast a medal liliana. * c. 7/3.

6 Þar til * dagurenn verdur svalur/ og skuggarner vijkia burt/ vil eg ganga til myrru fiallsens/ og til reykelses hædarennar. * c. 2/17.

7 Mijn unnusta/ þu ert alldeiles føgur/ og þar er eingenn bleckur a þier.

8 Med mier/ mijn brudur/af Libanon/ med mier af Libanon/ skalltu koma/ þu skallt lijta (ofann) af Amana toppe/ af Senir toppe/ af Hermon/ fra Leoonanna bælum/ fra pardus fiøllunum.

9 Þu hefur fangad mitt hiarta/ mijn syster/ o brudur! þu hefur fangad mitt hiarta med einu af þijnum augum/ (og) med eirne kedu af þijnum hálsum.

10 Hvad dageleg er þijn mykla elska/ mijn syster/o brudur! hvørsu er þijn mykla elska betre enn vijn/og þinna smirsla ylmur framm yfer allar kostulegar urter.

11 Þijnar varer o brudur/ hunangs driupa (hunangs)koku/þar er hunang og miolk under þinne tungu/og þinna klæda ylmur er eins sem ylmur af Libanon.

12 Mijn syster/o brudur/ er eirn til-lukstur urta-gardur/ eirn lukst uppspretta/ eirn innsiglodur brunnur.

13 Þijnar plantaner eru sem ein paradijs med granata-eplum/ med sætum avexte/ cyprus vider med nardus.

14 Nardus og saffran/kalmus og kaneel med allskins reykelses triam af myrru og aloes/ samt øllum þeim bestu urtum.

15 Ein

15 Ein urta•gards uppspretta/ eirn brunn ur med lifande vatn / og sem flytur af Libanon.

16 Reystu þig nordann vindur / og kom sunnann vindur/ blas i giegnum minn urtagard/ ad hanns (kostulegar) urter kunne drupa/ O/ad minn kiæraste villde koma til sijns urtagardz/og eta sijna sætu avexte.

V. Capitule.

Brudgumans Astseme.

Eg er * komenn mijn syster/(kiæra) brudur/ i minn alldingard/ eg hefe safnad minne myrru med minne (dijrmætre) urt/ eg hefe eted mijna (sætu) koku med mijnu hunange/ eg hefe drucked mitt vijn med minne miolk / Eted (mijner) vijner/ drecked / og veided druckner (mijner) elskuleger. * C. 6/ 2.

2 Eg svaf/ (seiger hun/) enn mitt hiarta vakte/ þad er mijns unnusta raust/ * sem ber/ (seigiande:) lat upp fyrer mier/ mijn syster/ mijn unnusta/ mijn dufa/ mijn frooma/ þvi mitt hofud er fullt af dogg/ mijner lockar af nætur dropum.
* Openb. 3/ 20.

3 Eg hefe fært mig/ (seiger hun/) af mijnum kyrtle/ hvornenn skal eg færa mig i hann (aptur?) eg hefe þveiged mijnar fætur / hvornenn skyllde eg giora þær o hreinar (aptur?)

4 Minn kiæraste stack sinne hende i giegnum eitt hol / og minn lijkame skalf vegna hanns.

5 Þa stood eg/ eg upp/ ad liuka upp fyrer mijnum unnusta/ og mijnar hendur drupu af myrru/ og mijner fingur med myrru/ sem flaut umm lokuna a skrænne.

6 Eg/ eg lauk upp fyrer mijnum unnusta/ enn minn unnuste var umm kring geingenn / hann var geingenn burt/ (þa) utgieck mijn sal/ af þvi sem hann hafde talad/ * eg leitade epter honum / enn fann hann ecke / eg kallade a hann / enn hann svarade mier ecke. * C. 3/ 1.

7 Vaktararner/ þeir/ sem ganga umm kring i stadnum/ fundu mig/ þeir sloou mig/ þeir særdu mig / Vaktararner a murunum/ tooku mitt klæde fra mier.

8 Eg * sære ydur/ þier Jerusalems dætur/ ef þier finned minn unnusta/ hvad skyllded þier kunngiora honum? ad eg sie siuk af elskunne. * C. 2/ 7.

9 Hvad er þinn unnuste framm yfer eirn (annann) unnusta/ þu frijdasta a medal kvenna? hvad er þinn unnuste framm yfer eirn (annann) unnusta/ ad þu hefur so sært oss?

10 Minn unnuste er hvijtur og raudur/ m, litlegur framar enn tiju þusunder.

11 Hanns hofud er sem þad besta gull / sem þad veglegasta gull/ Hanns lockar eru hrockner / svarter/ sem hrafn.

12 Hanns * augu eru sem dufna (augu) hia vatns lækium/ þveigenn med miolk / sem sitia (prijdelega) i (þeirra) augna tofftum. * C. 4/ 1.

13 Hanns kynnbein eru sem (dijrmætur) urta bedur/ sem urta bindene. * Hanns varer eru sem liliur / þær driupa med rennande myrru. * Ps. 45/ 3.

14 Hanns hendur eru lijka sem gull hringar fuller med turkose. Hanns kvidur er sem skijnande fijlsbein þaked med saphirum.

15 Hanns legger eru sem marmara=stoolpar grundvallader a footum af þvi besta gulle. Hanns asiona er sem Libanons/ utvalenn sem cedrus=trien.

16 Hanns goomur er alldeiles sætur / og hann er all=lystelegur/ Þesse er minn kiæraste/ og þesse er minn unnuste / þier Jerusalems dætur.

VI. Capitule.

Brudarennar Utmalan.

Hvert er þinn unnuste geingenn / o þu fegursta a medal kvennanna? hvert hefur þinn kiæraste viked sier? ad vær uppleitum hann med þier.

2 Minn kiæraste er * ofann geingenn i sinn alldengard til (kostulegra) urta beda / ad foodra i alldengordunum/ og ad safna liliunum. * C. 4/ 16.

3 Eg er mijns kiærasta/ og minn kiæraste

ec

er minn/sem Rodrar a medal liljanna.

4 Þu mijn unnusta * ert fogur sem Thirza/ dæfryd sem Jerusalem / ogurleg/sem(þeir/þar eru under)stridsmerkjum. * C. 2/ 10. C. 4/ 1.

5 Snu þijnum augum fra mier / þvi þau / þau giora mig ækafann / * Þitt hær er eins sem geita-hiarda/sem hafa fellt(hær) fra Gilead. * C. 4/ 1.

6 Þijnar tennur eru sem einnar sauda hiardar/ sem koma fra sund-stadnum/ þær/sem fæda allar tvijlembinga/ og þar er eingenn ofrioofsom a medal þeirra.

7 Þijn * kynn-bein eru sem eirn partur granata-epla/ i millum þinna locka.

* C. 4/3.

8 Þar eru sextijn drottningarnar / og attatiju medhustrur/og * otaliande jomfrur. * Ps. 45/15.

9 (Enn) ein er * mijn dufa/ mijn froomá/ ein er sinnar moodur (doottur/) hun er hrein framar enn su/sem hana fædde. (Nær) dæturnar sia hana / þa munu þær prijsa hana sæla/ (sæ)drottningarnar og medhustrurnar munu og lofa hana. * C. 5/ 2.

10 Hvør er þesse / sem framm skijnest / sem morgun rode/ fogur/sem tungled/ hrein/sem soolenn/ * ogurleg/sem (þeir/ þar eru under)stridsmerkiunum.

* v. 4.

11 Eg er ofanngeingenn i hnota-gardenn/ ad lijta a groodrana i dolunum/ ad sia/ hvort vijn-tried hefur bloomgast/hvort granata-trien bloomgast.

12 Fyrr enn eg visse þad / fyrr enn mijn sal setti mig a mijns frijviliuga folks vagna.

13 Snu vid/snu vid/o Sulamith/snu vid/snu vid/ad vier meigum skoda þig. Hvad vilied þier skoda a Sulamith ? (hun er) sem einn dans i Mahanaim.

VII. Capitule.

Brudgumans og Brudarennar Ræda hvors umm annad.

Hvad fagrar eru þijnar gaungur i skoonum / þu hofdingia dotter. Þijnar miodmer eru sem kediur/ er eins meistara hendur hafa giort.

2 Þinn nable er sem einn kringlootttur bikar/er alldrei vantar dryck. Þinn kvidur er sem ein hveite-hruga umm kring sett med lilium.

3 Þijn * tvo brioost eru eins sem tveir raadijrs tvijkiedlingar af einne hind.

* C. 4/5.

4 Þinn * hals er sem einn fijlabeins turn. Þijn augu eru eins sem þau fiske votnenn i Hesbon hia Batrabbims porte. Þijnar naser eru eins sem eirn turn a Libanon/sem horfer moti Damasco.

* C. 4/4.

5 Þitt hofud a þier/sem Carmelus / og hærenn a þijnu hofde / eru sem purpure/Konungurenn er bundenn i rennunni.

6 Hvørsu * dæfrijd og hvad lysteleg ert þu/o elska i vellystingunum.

* C. 1/ 15. C. 2/ 14.

7 Þesse þinn voxtur er lijkur einu palma-trie/ og þijn brioost (vijn-)klosum.

8 Eg sagde: eg mæ uppstijga a palma tried /(og)hallda umm þess greiner(So) munu og þijn brioost vera sem vijn-klasar a (vijn-) trienu / og þinna nasa ylmur sem eplanna.

9 Og þinn goomur sem þad gooda vijned / sem kiemur til mijns kiærasta / til þeirra raadvendu/ sem kiemur þeirra sofande vorum til ad tala.

10 Eg er * mijns unnusta / og hans girnd er til mijn. * C. 2/16.

11 Kom minn unnuste/ lætum oss ganga ut a morkena/ lætum oss vera i þorpunum.

12 Lætum oss standa ærla upp til vijn-fiallanna. Lætum oss sia hvort vijn-trien bloomgast/ hvort þeir smau klasarner eru utsprungner/ (og)hvort granata trien bloomgast / Þar vil eg giefa þier mijna mijklu elsku.

13 Dudaim giefe ylm / og þar er allslags vegleger avexter fyrer vorum dyr

um/(bæde)nyer og gamler/ O min kiær ast/eg hefe geymt(þa)handa þier.

VIII. Capitule.

Brudarennar og Brudgumans seinasta Samtal.

Eg villde þu værer minn brooder / sem saugst minnar moodur briooost / eg villde eg mætte finna þig a gotunne / þa skyllda eg kyssa þig / og þeir skylldu ecke spotta mig.

2 Eg villde leida þig / lata * þig koma til minnar moodur huss / (þar) skyllder þu uppfræda mig/ (þar)villde eg gefa þier ad drecka af tilgiordu vijne/af mijns granata-eples must.

* C. 3/4.

3 Hans vinstre hønd vere under mijnu høfde / og hans hægre hønd umfadme mig.

4 Eg hefe * sært ydur/þier Jerusalems dætur/þvi villdud þier uppvekia/ og þvi villdud þier koma (minne) elsku til ad vakna/ fyrr enn hana lyste ?

* C. 2/7. C. 5/3.

5 Hvør er hun / sem uppfer af eydemørkenne / og helldur sig ad sijnum unnusta ? eg uppvakte þig under epla-trienu/ þar gat þijn mooder þig / þar gat hun/sem fædde þig.

6 Set mig/sem eitt innsigle/a þitt hiarta/sem eitt innsigle a þinn armi. Þvi elsk ann er sterk sem dauden / Vandlæted er hart sem helvijte/ Þess glædur eru glooande glædur/ Drottenns eldds loge.

7 Mørg vøtn kunna ecke ad sløckva elskuna/ Ei helldur straumarner kæfa hana / Þoott neckur villde giefa allt goots i sijnu huse fyrer elskuna/ munde madur samt alderlis foragta hann.

8 Vor syster er lijtel / og hefur ecke briooost/ Hvad skulum vier giøra vid vora systur/a þeim deige mann skyllde tala fyrer hana.

9 Sie hun eirn mur/ (þa)vilium vier byggia eina høll af sylfre a henne / og ef hun er einar dyr/(þa)vilium vier giøra paneel-verk yfer henne med cedrustriam.

10 Eg er eirn mur/og min briooost eru eins sem turnar/þa vard eg fyrer hans augum/sem hun/þar finnur friden.

11 Salomon ætte eitt vijnfiall i Baal Hamon / hann gaf vokturunum vijnfialled/ad hvør (af þeim) skyllde færa hønum fyrer þess avøxt þusund sylfur.(peninga.)

12 Minn vijngardur / sem heyrer mier til/ er fyrer mier/ þier Salomon (ber) þusund/ enn þeim/ sem vakta hans avøxt/ tvø hundrud.

13 O þu/ sem byr i urta gørdunum / * med-brædurner hyggia ad þinne raustu/Lat mig heyra(hana.)

* Ps. 45/15.

14 Hlaup/ minn unnuste/ og ver þig/* sem eitt rádyr / edur sem eirn ungur hiørtur a(kostuleg um)urta fiøllum.

* C.2.7/9.

ENDER.

a Salomons Lofkvæde.